

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذْ رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا
تَعْتَذِرُونَ لِي وَلَنْ تُوْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى
اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
لَكُمْ إِذْ انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِنَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ
إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا وَجَّهَهُمْ جِزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٨﴾
يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِنَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٧﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَ
نِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ
رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ
مَآئِنْفِقٌ مَعَرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَابِّ عَلَيْهِمْ
دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يَنْفِقُ قُرْبًا
عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَاتِ الرَّسُولِ إِلَّا إِنْهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾

يَعْتَذِرُونَ

٩٩

94. (விசுவாசிகளே! போர் செய்து) நீங்கள் (வெற்றியோடு) அவர்களிடம் திரும்புவீர்களானால், உங்களிடம் அவர்கள் (வராததற்காக) புகல் கூறுகின்றனர்; (அதற்கு, நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் புகல் கூறாதீர்கள்; நாங்கள் உங்களை நம்பவேமாட்டோம்; உங்கள் விஷயங்களை திட்டமாக அல்லாஹ் எங்களுக்கு அறிவித்துவிட்டான்; அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் உங்கள் செயலைக்காணுவார்கள். பின்னர், மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் அறிந்தவனிடம் நீங்கள் திருப்பப்படுவீர்கள்; நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளை உங்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்".

95. (விசுவாசிகளே! வெற்றியுடன்) அவர்களிடம் நீங்கள் திரும்பி விடுவீர்களானால், நீங்கள் அவர்களைப் புறக்கணித்து (விட்டு) விடுவதற்காக அல்லாஹ்வைக்கொண்டு அவர்கள் உங்களிடம் சத்தியம் செய்வார்கள்; ஆகவே, நீங்களும் அவர்களைப் புறக்கணித்து (விட்டு)விடுங்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் அசுத்தமானவர்கள்; அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவற்றிற்குக் கூலியாக அவர்கள் செல்லுமிடமும் நரகம்தான்.

96. அவர்களைப்பற்றி நீங்கள் திருப்தியடைவதற்காக அவர்கள் உங்களிடம் சத்தியம் செய்கின்றனர்; ஆகவே, அவர்களைப்பற்றி நீங்கள் திருப்தியடைந்தாலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் பாவிகளான இந்தக் கூட்டத்தாரைப்பற்றித் திருப்தியடையமாட்டான்.

97. (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகள் நிராகரிப்பிலும், "நிஃபாக்" கிலும் (கபடத்தனத்திலும்) மிகக் கொடியவர்கள்; அன்றியும், அல்லாஹ் தன் தூதர்மீது இறக்கிவைத்திருக்கும் (வேத) வரம்புகளை அறியாதிருக்கவும் மிகத்தகுதியானவர்கள்; (கல்வியால் குறைந்தவர்களாவர்.) இன்னும் அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

98. (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகளில் (சிலர்) அவர்கள் (தர்மத்திற்காகச்) செய்யும் செலவை நஷ்டமாக (க்கருதி அதை) ஆக்குவோரும் இருக்கின்றனர்; (ஆபத்துச்) சுழற்சிகளையும் அவர்கள் உங்களுக்கு எதிர் பார்க்கின்றனர்; (ஆபத்துகளின்) தீயசுழற்சி அவர்கள் மீதுதான் இருக்கிறது; மேலும், அல்லாஹ் செவியுறுகிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

99. (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகளில் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்கின்ற சிலரும் இருக்கின்றனர்; அவர்கள், தாம் (தர்மமாகச்) செலவு செய்வதை அல்லாஹ்விடத்தில் நெருக்கங்களுக்காகவும், (அவனுடைய) தூதரின் பிரார்த்தனைகளுக்காகவும் ஆக்குகின்றனர்; நிச்சயமாக அது அவர்களை (அல்லாஹ்வுக்கு)ச் சமீபமாக்கிவைக்கும் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அல்லாஹ் அவர்களை தன் அருளில் நுழைவிப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்கிருபையுடையவன்.

وَالسَّابِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
 الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ؕ وَمِنْ
 أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ
 نَعْلَمُهُمْ سَعَدَ بِهِمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾
 وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرًا سَيِّئًا
 عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠٢﴾ خُذْ
 مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَ
 أَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ
 عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ فَيُنبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ وَآخَرُونَ مُرْجُونَ
 لِمَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَإِنَّا لَآئِعِدُّنَهُمْ وَإِنَّا لَمَعْلَمُونَ ﴿١٠٦﴾

۱۰۵
 وقف بنزل

100. முஹாஜீர்களிலும், அன்ஸார்களிலும் (இஸ்லாத்தை ஏற்க) முதலாவதாக முந்திக் கொண்டவர்களும், (அவர்களின் சொல், செயல்களாகிய) நற்கருமத்தில் அவர்களைப் பின்பற்றினார்களே அவர்களும் – அவர்களை அல்லாஹ் திருப்தியடைந்தான்; அவர்களும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவனை திருப்தியடைந்தனர்; அன்றியும், சுவனபதிகளை அவர்களுக்கென அவன் தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றிலேயே அவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கி இருப்பவர்கள்; இது மகத்தான வெற்றியாகும்.

101. உங்களைச் சுற்றியுள்ள (அரபிகளிலுள்ள) கிராமத்து வாசிகளில் முனாஃபிக்குகளும் (வேஷதாரிகளும்) இருக்கின்றனர்; மதீனாவாசிகளிலும் (சிலர்) நிஃபாக்கிலேயே (கபடத்திலேயே) நிலைத்து விட்டவர்களும் இருக்கின்றார்கள்; (நபியே!) நீர் அவர்களை அறியமாட்டீர்; நாமே அவர்களை அறிவோம்; அவர்களை இரு முறை நாம் வேதனை செய்வோம்; பின்னர் (முடிவாக) கடுமையான வேதனையின் பால் அவர்கள் திருப்பப்படுவார்கள்.

102. இன்னும் தங்கள் பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டவர்களாகிய வேறு சிலர் நல்ல செயலை மற்றொரு தீய செயலைக் கொண்டும் கலந்து விட்டனர்; அல்லாஹ் அவர்களுடைய தவ்பாவை ஏற்று பாவங்களை மன்னித்துவிடக்கூடும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்கிருபையுடையவன்.

103. (நபியே!) அவர்களுடைய செல்வங்களிலிருந்து தர்மத்தை (ஐகாத்தை) எடுப்பீராக! அதனால் அவர்களை நீர் சுத்தப்படுத்தி, அவர்களின் அகங்களை தூய்மையாக்கிவைப்பீராக! மேலும், அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வீராக! நிச்சயமாக உமது பிரார்த்தனை அவர்களுக்கு நிம்மதியளிப்பதாகும்; மேலும், அல்லாஹ் செவியேற்கிறவன்; மிக்க அறிகிறவன்.

104. நிச்சயமாக அல்லாஹ் – தன் அடியார்களிடமிருந்து தவ்பாவை (மன்னிப்புக் கோருதலை) அவனே ஒப்புக்கொள்கின்றான் என்பதையும், தருமங்களையும் அவனே எடுத்துக்கொள்கிறான் என்பதையும், இன்னும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவனே தவ்பாக்களை மிகுதியாக ஏற்போன், மிக்கிருபையுடையோன் என்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லையா?

105. மேலும், (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் செய்பவற்றைச் செய்யுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும், விகவாசிகளும் உங்கள் செயலைப் பார்ப்பார்கள்; மேலும், மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் அறிந்தவன்பால் நிச்சயமாக நீங்கள் திருப்பப்படுவீர்கள்; அப்போது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றைப்பற்றி அவன் உங்களுக்கு அறிவித்து விடுவான்.

106. வேறு சிலரோ அல்லாஹ்வின் உத்தரவிற்காக பிற்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்; (அல்லாஹ்) ஒருவேளை அவர்களை வேதனை செய்யலாம்; அல்லது அவர்களை மன்னித்து (விட்டு) அவர்களின் தவ்பாவை அங்கீகரித்து) விடலாம்; மேலும், அல்லாஹ் (அவர்கள் செயலை) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يُشْهَدُ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿١٤٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ
 مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ
 يَتَّطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٤٨﴾ أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ
 عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ
 عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَأَنْهَارِيهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا
 رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥٠﴾
 إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَ
 يُقْتَلُونَ وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبَشِرُوا
 بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٥١﴾

107. (முஸ்லிம்களுக்குத்) தீங்கிழைப்பதற்காகவும், (அல்லாஹ்வை) நிராகரிப்பதற்காகவும், விகிவாசிகளுக்கிடையில் பிரிவினையை உண்டு பண்ணுவதற்காகவும், முன்னர் அல்லாஹ்வுடனும், அவனுடைய தூதருடனும் விரோதமாய் போர் புரிந்தவர்களுக்குப் பதுங்குமிடமாயிருப்பதற்காகவும் ஒரு பள்ளியைக் கட்டியிருக்கின்றார்களே அத்தகையோர் - (அந்நயவஞ்சகர்களில் இருக்கின்றனர்.) மேலும், " நிச்சயமாக நாங்கள் நன்மையைத் தவிர (வேறெதனையும்) நாடவில்லை " என்று திண்ணமாக சத்தியமும் செய்கின்றனர்; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்கள் என்று அல்லாஹ் சாட்சி கூறுகின்றான்.

108. (நபியே!) நீர் ஒருபோதும் அதில்(தொழுவதற்காக) நிற்க வேண்டாம்; ஆரம்பநாளிலிருந்தே (அல்லாஹ்வின்) பயபக்தியின் மீது அஸ்திவாரமிடப்பட்ட பள்ளியானது, அதில்தான், நீர் (தொழுகைக்காக) நிற்பது மிகத் தகுதியுடையது; பரிசுத்தமாக இருப்பதையே விரும்பும்(சிறந்த) மனிதர்கள் அதில் இருக்கின்றனர்; அல்லாஹ்வும்(இத்தகைய) பரிசுத்தமாக இருப்போரை நேசிக்கின்றான்.

109. ஆகவே, அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள பயபக்தியின் மீதும், (அவனுடைய) பொருத்தத்தின் மீதும் தன்கட்டத்தை அஸ்திவாரமிட்டவர் சிறந்தவரா? அல்லது தன்கட்டிடத்தை வெள்ளத்தால் அரிக்கப்பட்டு விழுந்து விடும் ஓரக்கரையின் மீது அஸ்திவாரமிட்டவரா? ஆகவே, அது அவருடன் சேர்ந்து நரகநெருப்பில் சரிந்து விழுந்து விட்டது; மேலும் அநியாயக்கார சமூகத்தாரை அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

110. அவர்கள் கட்டிய அவர்களின் கட்டடம் அவர்களின் இதயங்களில் சந்தேகத்தை உடையதாகவே - அவர்களுடைய இதயங்கள் துண்டு துண்டாகி அவர்கள் மரணிக்(கும்) வரை-இருந்து கொண்டிருக்கும்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவரையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

III. நிச்சயமாக அல்லாஹ் விகிவாசிகளிடமிருந்து அவர்களின் உயிர்களையும், அவர்களது செல்வங்களையும் நிச்சயமாக அவர்களுக்குச் சுவனம் உண்டு என்பதற்குப்பகரமாக (விலைக்கு) வாங்கிக் கொண்டான்; அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் போர் செய்து, அப்போது (விரோதிகளைக்) கொன்று விடுவார்கள்; (அல்லது விரோதிகளால்) கொல்லப்பட்டும் விடுவார்கள்; (இவர்களுக்குச் சுவனபதி தருவதாக) தவ்றாத்திலும், இன்ஜீலிலும், குர்ஆனிலும் (அல்லாஹ்) தன்மீது உண்மையான வாக்குறுதியாக (ஆக்கிக்) கொண்டிருக்கின்றான். அல்லாஹ்வைவிட தன் வாக்குறுதியைப் பூரணமாக நிறைவேற்றுபவர்தான்? ஆகவே, (விகிவாசிகளாகிய) நீங்கள் எதைக் கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டீர்களோ அத்தகைய உங்களுடைய (இவ்)வர்த்தகத்தைக் கொண்டு மகிழ்ச்சியடையுங்கள்; மேலும், இதுவேதான் மகத்தான வெற்றியாகும்.

التَّائِبُونَ الْعَبْدُونَ الْحِمْدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
 السَّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ مَا كَانَ
 لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَ
 لَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
 أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
 إِلَّا عَنِ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا أَيَّاهُ فَكَمَا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ
 لِلَّهِ تَبَرَّأ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا
 يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى
 النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
 سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ
 مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

112. (அத்தகையவர்கள்) பாவத்திலிருந்து மன்னிப்புக்கோரி (தவ்பாச் செய்து) மீண்டவர்கள், (அல்லாஹ் ஒருவனையே) வணங்குபவர்கள்; புகழ்பவர்கள்; நோன்பு நோற்பவர்கள்; ருகூஉ செய்பவர்கள்; ஸூஜூது செய்பவர்கள்; நன்மையான காரியங்களைச் செய்யும்படி ஏவுபவர்கள்; தீமையானவற்றை விட்டும் விலக்குபவர்கள்; அல்லாஹ்வுடைய வரம்புகளைப் பேணுபவர்கள் _ (அவர்கள் தான் அல்லாஹ்விடம் தங்களை விற்றவர்களாவார்கள்) விசுவாசிகளுக்கு (ச் சுவனபதி உண்டென்று, நபியே!) நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக(15)

113. நபிக்கோ, விசுவாசிகளுக்கோ இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போருக்காக அவர்கள் (இவர்களுக்கு) நெருங்கிய பந்துக்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் நிச்சயமாக நரகவாசிகள்தாம் என்று இவர்களுக்கு தெளிவானதன் பின்னர் _ மன்னிப்புக் கோருவது ஆகுமானதல்ல.

114. மேலும், (நபி) இப்ராஹீம் தன் தந்தைக்காக மன்னிப்புக் கோரியது, ஒரு வாக்குறுதியேதவிர வேறில்லை; அதை அவருக்கு அவர் வாக்களித்திருந்தார்; பின்னர், நிச்சயமாக(அவருடைய தந்தையாகிய) அவர் அல்லாஹ்வுக்கு விரோதி எனத் தெளிவாகிவிட்ட பொழுது, அதிலிருந்து அவர் விலகிக்கொண்டார்; நிச்சயமாக, இப்ராஹீம் மிக்க இரக்க மனமுடையவர்; துன்பங்களைச் சகித்துக்கொள்ளக்கூடியவர்.

115. எந்தக் கூட்டத்தினரையும் _ அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நேர் வழி காட்டிய பின்னர், அவர்கள் விலகிக் கொள்ள வேண்டியதை, அவன் அவர்களுக்கு விவரமாகத் தெளிவுபடுத்துகின்ற வரை _ அவர்களை அவன் வழிகெடுப்பவனாக இல்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

116. நிச்சயமாக அல்லாஹ்_அவனுக்கே வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி உரியது; (அவனே) உயிர்ப்பிக்கின்றான்; (அவனே)மரணிக்கும்படியும் செய்கின்றான்; அல்லாஹ்வையன்றி உங்களுக்கு எந்த பாதுகாவலரும் இல்லை; எந்த உதவியாளரும் இல்லை.

117. (அல்லாஹ் தன்னுடைய) நபியின் மீதும், (அவ்வாறே) "முஹாஜிர்கள்" மீதும், இன்னும் அன்ஸார்கள் மீதும் (தவ்பாவை ஏற்று) திட்டமாக அல்லாஹ் பாவமன்னிப்புச் செய்தான்; அவர்கள் எத்தகையவர்களென்றால், அவர்களில் ஒரு சாராரின் இதயங்கள் சறுகி விடுவதற்கு நெருங்கிய பின்னர் நெருக்கடி சமயத்தில் (நமது நபியாகிய) அவரை (முழுமனதுடன்) பின்பற்றினர்; பின்னும் அவர்கள் மீது (தவ்பாவை ஏற்று) பாவமன்னிப்புச் செய்தான்; நிச்சயமாக அவன் அவர்களோடு மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ
 الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ
 لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ
 اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
 وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ
 حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ وَ
 لَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ
 ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ
 مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَبِيلًا إِلَّا كَاتَبَ
 لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾
 وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
 وَادِيًا إِلَّا كَاتَبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ
 مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَ
 لِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

۱۱۸

۱۱۹

118. பிற்படுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தோரான மூவரின் மீதும் (அல்லாஹ் அவர்களின் தவ்பாவை ஏற்று மன்னித்துவிட்டான்); முடிவில் பூமி – அது விஸ்தீரணமாக இருந்தும் அவர்களுக்கு நெருக்கடியாகிவிட்டது; இன்னும், அவர்கள் மீது அவர்களின் உயிர்களும் நெருக்கடியாகிவிட்டன; அல்லாஹ் விடமிருந்து ஒதுங்குமிடம் அவனின்பால் அல்லாது இல்லை என்பதையும் அவர்கள் உறுதியாக அறிந்துகொண்டனர்; ஆதலால், அவர்கள் (பாவத்திலிருந்து) விலகிக் கொள்வதற்காக, அவர்களை மன்னித்து அருள் புரிந்தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வே தவ்பாவை மிகவும் ஏற்று மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

119. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள்; (சொல்லாலும், செயலாலும்) உண்மையாளர்களுடனும் ஆகிவிடுங்கள்.

120. மதீனாவாசிகளுக்கும், (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகளில் அவர்களைச் சூழ வசிப்பவருக்கும் – அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய தூதரைவிட்டுப் பின் தங்குவதும், (அல்லாஹ்வுடைய) தூதரின் உயிரைவிடத் தங்களின் உயிர்களையே (பெரிதாகக் கருதி) ஆசைவைப்பதும் அவர்களுக்குத் தகுமானதல்ல; அதன் காரணமாகவது, "நிச்சயமாக அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (செல்கையில்)தாகம், களைப்பு, பசி ஆகியவையும் அவர்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை; (அதுபோன்றே) நிராகரிப்பவர்களை ஆத்திரமூட்டக்கூடிய எந்த இடத்திலும் அவர்கள் மிதிப்பதுமில்லை; எதிரியிடமிருந்து எந்தத் துன்பத்தையும் அவர்கள் அடைவதுமில்லை; அவற்றுக்குப் பகரமாக அவர்களுக்கு நல்ல செயல் (அதனுடைய நன்மை) எழுதப்பட்டே தவிர" என்பதாகும்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் (இத்தகைய) நன்மை செய்தோரின் கூலியை வீணாக்கி விடமாட்டான்.

121. இன்னும், அவர்கள் சிறிய அளவிலோ, பெரிய அளவிலோ செலவு செய்வதுமில்லை; எந்தப் பள்ளத்தாக்கையும் அவர்கள் கடப்பதுமில்லை அவர்களுக்கு (அவைகள் நற்கருமங்களாக) எழுதப்பட்டே தவிர; காரணம் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைக்கு மிக அழகான கூலியை அவர்களுக்கு அல்லாஹ் நல்குவதற்காகவே.

122. விசுவாசிகள் ஒட்டுமொத்தமாக(ஊரை விட்டு) புறப்பட்டுச் செல்லலாகாது; அவர்களில் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலிருந்தும் ஒரு சிறிய கூட்டத்தார், மார்க்கத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்காகவும், இன்னும் அவர்களின் கூட்டத்தாரை அவர்கள் பால் திரும்பிவிடும் பொழுது எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும் அவர்கள் புறப்பட்டுச் செல்லவேண்டாமா? (அதன்மூலம்) அவர்கள் (தீயவைகளை) தவிர்த்துக்கொள்ளலாம்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ
الْكَفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
الْمُتَّقِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ
أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا
فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٣٧﴾ وَأَمَّا
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى
رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٣٨﴾ أَوْ لَا يَرُونَ
أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا
يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿١٣٩﴾ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ
نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ
انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَفْقَهُونَ ﴿١٤٠﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١٤١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٤٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٤٢

123. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிராகரிப்போரிலிருந்து உங்களை அடுத்திருப்போருடன் போர் செய்யுங்கள்; அவர்கள் உங்களிடம் கடுமையையே காணவேண்டும்; இன்னும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், பயபக்தியுடையோர்களுடன் இருக்கின்றான் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

124. மேலும், ஏதேனும் ஓர் (புதிய) அத்தியாயம் இறக்கிவைக்கப்பட்டால் "உங்களில் யாருக்கு இது விசுவாசத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது?" என்று கேட்கக்கூடியவர்களும் அவர்களில் இருக்கின்றனர்; ஆகவே, விசுவாசங்கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு அது விசுவாசத்தை அதிகப்படுத்தி விட்டது; (இதுகுறித்து) அவர்களோ மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

125. அன்றியும், எவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதோ, அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு அவர்களுடைய அசுத்தத்துக்கு மேல் அசுத்தத்தையே அது அதிகப்படுத்திவிட்டது; இன்னும், அவர்கள் நிராகரித்தவர்களாக இறந்தும் விட்டனர்.

126. "நிச்சயமாக அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் ஒரு தடவையோ, அல்லது இரு தடவையோ (துன்பங்களுக்குள்ளாகிச்) சோதிக்கப்படுகின்றனர்" என்பதையும், (அதன்) பிறகும் அவர்கள் தவ்பாச்செய்து மீள்வதுமில்லை; நல்லுணர்ச்சி பெறுவதுமில்லை என்பதையும் அவர்கள் காணவில்லையா?

127. இன்னும், ஓர் அத்தியாயம் இறக்கிவைக்கப்பட்டால், அவர்களில் சிலர் சிலரைப் பார்க்கின்றனர்; (கண்ணால் சாடை காட்டி, விசுவாசிகளில்) "உங்களை எவரும் பார்த்தாரா?" என்று (கேட்டுவிட்டுப்) பின்னர் திரும்பி விடுகின்றனர். நிச்சயமாக அவர்கள் (சத்தியத்தை) விளங்கிக் கொள்ள முடியாத கூட்டத்தாராக இருப்பதன் காரணத்தால் அல்லாஹ் அவர்களுடைய இதயங்களை திருப்பிவிட்டான்.

128. (விசுவாசிகளே!) உங்களிலிருந்தே திட்டமாக ஒரு தூதர் உங்களிடம் வந்திருக்கின்றார்; (உங்களுக்கு யாதொரு துன்பம் ஏற்பட்டு) நீங்கள் கஷ்டப்படுவது அவருக்கு மிக வருத்தமாக இருக்கும்; உங்கள்மீது மிக்க பேராசை கொண்டவர்; விசுவாசிகளோடு மிக இரக்கமுள்ளவர்; மிகக் கிருபையுடையவர்.

129. (நபியே! இதற்குப்) பின்னரும், அவர்கள் (உம்மை ஏற்காது) விலகிக் கொண்டால், (அவர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ்வே எனக்குப் போதுமானவன்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயனில்லை; அவன்மீது (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன்; அவனே மகத்தான அர்ஷின் அதிபதியாவான்".

وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنْهَا مَاءً غَدِيقًا ۗ
سورة يونس مكية آياتها ١٠١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
الرَّتِّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ① أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا
إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ
قَدْ مَصَدَّقَ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالِ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ②
إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِمَّنْ شَفِيعٌ إِلَّا مِمَّنْ
بَعْدَ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ③ إِلَيْهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ④
هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ
لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ
يُقِصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑤ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ⑥

المزل ۳

وقف القوم على الله عليه السلام

அத்தியாயம் : 10

யூனஸ்

வசனங்கள் : 109

மக்கீ

ருகூல்கள் : 11

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் நா. இவை தீர்க்கமான அறிவு நிறைந்த இவ் வேதத்தின் வசனங்களாகும்.

2. (நபியே!) மனிதர்களுக்கு நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக (என்றும்) விசுவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோருக்கு நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தங்கள் இரட்சகனிடத்தில் பெரும் பதவியுண்டென்று நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக என்று அவர்களில் ஒரு மனிதருக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தது மனிதர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கின்றதா? நிச்சயமாக இவர் தெளிவான ஒரு சூனியக்காரர் என்று நிராகரிப்போர் கூறினர்

3. நிச்சயமாக உங்களுடைய இரட்சகன் அல்லாஹ்தான்; அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களை மற்றும், பூமியை ஆறு நாட்களில் படைத்தான்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாரும், மகத்துவத்திற்குரியவாரும் அர்ஷின்மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவன் அர்ஷின்மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான். (இவைகள் பற்றிய) சகல காரியங்களையும் அவனே (திட்டமிட்டு) நிர்வகிக்கின்றான்; அவனுடைய அனுமதிக்குப் பின்னரே தவிர (அவனிடம்) பரிந்துரைப்போர் எவருமில்லை; அவன்தான் உங்கள் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்! ஆகவே, அவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; நீங்கள் நினைவு கூரமாட்டீர்களா?

4. அவன் பக்கமே உங்கள் அனைவரின் திரும்பிச் செல்லுதல் இருக்கிறது; அல்லாஹ் வுடைய வாக்கு உண்மையானது. நிச்சயமாக, அவன்(தான்) படைப்பினங்களை முதல் தடவை (படைக்க) ஆரம்பிக்கிறான்; பின்னர், விசுவாசித்து, நற்கருமங்களையும் செய்தோருக்கு நீதமாக (நற்) கூலி கொடுப்பதற்காக (இறந்தபின் மீண்டும் உயிர் கொடுத்து எழுப்பி) அவற்றை மீட்டுவான்; இன்னும் நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்கு, அவர்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக முடிவுறக் காய்ந்த (கொதிநீரின்) பாளமும், மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

5. அவன் எத்தகையவனென்றால், சூரியனை மின்னும் ஒளிமிகுந்ததாகவும், சந்திரனை (வெளிச்சந்தரக்கூடிய) பிரகாசமாகவும் ஆக்கினான்; இன்னும் வருடங்களின் எண்ணிக்கையையும், (மாதங்களின்) கணக்கையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக (சந்திரனாகிய) அதற்கு தங்குமிடங்களையும் அவன் ஏற்படுத்தினான்; உண்மையைக்கொண்டே தவிர இவைகளை அல்லாஹ் படைக்கவில்லை; அறியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு சான்றுகளை (இவ்வாறு) அவன் விவரிக்கின்றான்.

6. நிச்சயமாக இரவு மற்றும், பகல் (ஒன்றன்பின் ஒன்றாக) மாறி மாறி வருவதிலும், வானங்களில், மற்றும் பூமியில் அல்லாஹ் படைத்திருப்பவற்றிலும் பயபக்தியுடைய சமூகத்தார்க்குப் பலசான்றுகள் திட்டமாக இருக்கின்றன.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غٰفِلُونَ ۝۸ أُولَٰئِكَ
 مَا لَهُمُ النَّارُ بِهَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۹ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِآيَاتِنَاهُمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
 الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝۱۰ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ
 تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۝۱۱ وَأُخْرَدُ عَنْهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ۝۱۲ وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ
 لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي
 طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝۱۳ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
 لِجَنَّتِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ
 كَانُ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ ۝۱۴ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۵ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا ۝۱۶ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۷ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
 خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝۱۸

7. நிச்சயமாக நம்முடைய சந்திப்பில் ஆர்வம் கொள்ளாது , இவ்வலக வாழ்க்கையைப் பொருந்திக்கொண்டு , இன்னும் அதனைக் கொண்டு திருப்தியடைந்து (அதிலேயே மூழ்கியும்) விட்டார்களே அவர்களும் , இன்னும் நம் வசனங்களைப் (புறக்கணித்து)விட்டு மறந்தவர்களாக இருக்கின்றனரே அவர்களும் _ (ஆகிய)

8. அத்தகையோர்; அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த(தீய)வற்றின் காரணமாக அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்.

9. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் _ அவர்களுடைய இரட்சகன் அவர்களின் விசுவாசத்தின் காரணமாக அவர்களுக்கு நேர்வழிகாட்டுவான்; இன்பந்தரும் சுவனங்களில் (வசிக்கும்) அவர்களுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்.

10. அவற்றில் அவர்களின் பிரார்த்தனையாகிறது "எங்கள் அல்லாஹ்வே! நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்" என்பதாகும்; அதில் (ஒருவர் மற்றவருக்கு கூறும்) அவர்களுடைய காணிக்கையாவது "ஸலாமுன் (சாந்தி உண்டாவதாக)" என்பதாகும். இன்னும், "புகழனைத்தும், அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியது" என்பது அவர்களுடைய பிரார்த்தனையின் முடிவாக இருக்கும்.

11. மனிதர்களுக்கு _ நன்மையை அடைய அவர்கள் அவசரப்படுவதைப்போல் , (கோபத்தில் மனிதர்கள் , தங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பாதகமாக பிரார்த்தித்துக் கேட்ட) தீமையை (அவர்களுக்குத்தர) அல்லாஹ்வும் அவசரப்பட்டால் , (இது வரையில்) நிச்சயமாக அவர்களுடைய காலம் அவர்களுக்கு முடிக்கப் பெற்றே இருக்கும். ஆகவே , நம்முடைய சந்திப்பில் ஆர்வம் கொள்ளாதவர்களை , அவர்களுடைய வழிகேட்டிலேயே தட்டிவிட்டுக் கேட்டலையும்படி (இம்மையில்) நாம் விட்டுவிடுகிறோம்.

12. மனிதனை துன்பம் தீண்டுமானால் (அதனை நீக்குமாறு) அவன் (சாய்ந்து) படுத்தவனாக , அல்லது உட்கார்ந்தவனாக , அல்லது நின்றவனாக நம்மை அவன் (பிரார்த்தித்து) அழைக்கிறான். பின்னர் , அவனுடைய துன்பத்தை அவனைவிட்டு நாம் நீக்கிவிட்டோமானால் , அவன் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை நீக்கும்படி நம்மிடம் பிரார்த்தனையே செய்யாதது போல் (புறக்கணித்துச்) சென்று விடுகிறான் ; வரம்பு மீறுவோருக்கு அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த(தீய)து இவ்வாறு அலங்காரமாக ஆக்கப் பட்டுவிட்டது.

13. மேலும், (மனிதர்களே!) உங்களுக்கு முன்னிருந்த எத்தனையோ தலைமுறையினரை, அவர்கள் அநியாயம் செய்து விட்டபோது திட்டமாக நாம் அழித்துவிட்டோம்; அவர்களிடம் (நம்மால்) அனுப்பப்பட்ட அவர்களுடைய தூதர்கள் தெளிவான சான்றுகளையே கொண்டுவந்தனர்; (அவற்றை) அவர்கள் நம்புபவர்களாகவும் இல்லை. குற்றவாளிகளான சமூகத்தினருக்கு இவ்வாறே நாம் கூலி கொடுத்துத் தண்டிக்கின்றோம்.

14. பின்னர், நீங்கள் எவ்வாறு செய்கின்றீர்கள் என்று நாம் கவனிப்பதற்காக, பூமியில் அவர்களுக்குப்பின்னர் உங்களை (அவர்களுக்கு) பின் தோன்றல்களாக நாம் ஆக்கினோம்.

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا إِنَّا بُرْهَانٌ غَيْرُهُذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِيَّ
 أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلَقَّايَ نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُمُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
 إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۵ قُلْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُمْ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ
 فِيكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۱۶ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن
 افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الْمُجْرِمُونَ ۝۱۷ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
 وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ
 اتَّبِعُونِ اللَّهَ بِهِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
 سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۱۸ وَمَا كَانَ النَّاسُ
 إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
 رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۹ وَيَقُولُونَ
 لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
 الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝۲۰

15. மேலும், அவர்கள் மீது நம்முடைய தெளிவான வசனங்கள் ஒதிக் காண்பிக்கப்பட்டால், (மறுமையில்) நம்முடைய சந்திப்பை (அதன் மூலம் ஏற்படும் தண்டனையை) பயப்படாத (இ)வர்கள் "இதல்லாத (வேறொரு) குர் ஆனை நீர் கொண்டுவாரும்; அல்லது (நாங்கள் விரும்புகிறவாறு) இதனை மாற்றிவிடும்" என்று கூறுகின்றனர்; (அதற்கு, "நீங்கள் விரும்புகிறவாறு) நான் என்புறத்தினிருந்து இதனை மாற்றிவிட எனக்கு எவ்வித உரிமையுமில்லை; எனக்கு அறிவிக்கப் படுவதைத் தவிர (வேறெதையும்) நான் பின்பற்றுவதில்லை; என்னுடைய இரட்சகனுக்கு நான் மாறு செய்தால், மகத்தான நாளுடைய வேதனையை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

16. அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், நான் இதனை உங்களுக்கு ஒதிக் காண்பித்திருக்க மாட்டேன்; இதனை உங்களுக்கு அவன் அறிவித்திருக்கவுமாட்டான்; ஆகவே நிச்சயமாக நான் இதற்கு முன்னரும் நீண்ட காலம் உங்களுடன் திட்டமாக தங்கியிருக்கிறேன்; ஆகவே, (இதை) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடாதா? என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

17. ஆகவே, அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக்கற்பனைச் செய்வனைவிட, அல்லது அவனுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குபவனைவிட மிகப்பெரிய அநியாயக்காரன் யார்? நிச்சயமாக குற்றவாளிகள் வெற்றியடையமாட்டார்கள்.

18. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி, தங்களுக்கு இடர் அளிக்காதவற்றை இன்னும், தங்களுக்குப் பலன் அளிக்காதவற்றை அவர்கள் வணங்குகிறார்கள்; (இவர்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் எங்களுக்கு பரிந்துரையாளர்கள்" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (ஆகவே, நபியே! நீர் அவர்களிடம்,) "வானங்களிலோ, பூமியிலோ அல்லாஹ்வுக்குத் தெரியாதவைகளை நீங்கள் அவனுக்கு அறிவிக்கின்றீர்களா? (அவனோ யாவையும் நன்கறிந்தவன்) அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் இணைவைப்பவைகளை விட்டும் உயர்வடைந்துவிட்டான்" என்று கூறுவீராக!

19. மேலும், மனிதர்கள் (தொடக்கத்தில்) ஒரே சமுதாயத் தினராகவே தவிர இருக்கவில்லை; பின்னரே அவர்கள் (பிரிந்து) மாறுபட்டுவிட்டனர்; மேலும், (ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தவணை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ற) உமது இரட்சகனின் வாக்கு முந்தியிருக்காவிடில், அவர்கள் எதில் மாறுபட்டிருக்கின்றனரோ அதைப்பற்றி அவர்களிடையே முடிவு செய்யப்பட்டேயிருக்கும்.

20. மேலும், "(முன்பிருந்த நபிமார்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டவாறு) ஏதோர் அத்தாட்சி (அல்லாஹ்வின் தூதராகிய) அவர் மீது அவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து இறக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அதற்கு மறைவானவைகள் அல்லாஹ்விற்கே உரியன; ஆகவே, நீங்கள் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக நான், உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்போரில் இருக்கிறேன்" என்று (நபியே! நீர்) கூறுவீராக!

وَإِذْ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسْتَهْمٍ إِذِ الْأُمَمُ نَكَرُوا
 فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ نَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكْفُرُونَ ﴿٢١﴾
 هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَ
 جَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ
 وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُم أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هَلْ لِنُ أَنْجِيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
 مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
 الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 ثُمَّ لِنَبْلُوَكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ
 الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
 الْأَرْضِ وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ
 زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا
 أَمْرٌ نَّالِيًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَمْ
 بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاللَّهُ
 يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

21. மேலும், மனிதர்களை அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களுக்குப்பின் ஒரு அருளைக் கொண்டு இன்பமடையும்படி நாம் செய்தால், அச்சமயம் அவர்கள் நம் வசனங்களில் (தவறான பொருள் கற்பிக்கச்) சூழ்ச்சி செய்வது அவர்களுக்கு (வழக்கமாக) உண்டு; (அதற்கு நபியே! உங்கள் சூழ்ச்சியைமுறியடிக்க) அல்லாஹ்(வின் சூழ்ச்சி முந்திக்கொள்ளும்; அவன்) சூழ்ச்சியால் மிகத்தீவிரமானவன் என்று கூறுவீராக! நிச்சயமாக, நம்முடைய தூதர்(களாகிய மலக்கு)கள் நீங்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

22. கரையில் மற்றும் கடலில் அவனே உங்களை பயணம் செய்ய வைக்கின்றான்; முடிவாக, நீங்கள் கப்பல்களில் இருக்கும்போது நல்ல காற்றுடன் அவர்களை அவைகள் கொண்டு சென்றன; (அவ்வாறு நன்கு அவை செல்லும்) அதனைக் கொண்டு அவர்கள் மகிழ்ச்சியும் அடைந்திருந்த சமயத்தில் புயல் காற்று அதனிடம் வந்துவிட்டது; எல்லா இடங்களிலிருந்து அவர்களிடம் அலைகளும் வந்து விட்டன; "நிச்சயமாக அவர்கள் (அலைகளால்) சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டார்கள்; (அதிலிருந்து கரைசேரமுடியாது)" என்றும் அவர்கள் எண்ணிவிட்டனர்; (அப்பொழுது) அல்லாஹ்வை அவனுக்கே மார்க்கத்தை(வணக்கத்தை) கலப்பற்றதாகிய வர்களாக, (தூய உள்ளத்துடன், "எங்கள் இரட்சகனே!) இதிலிருந்து நீ எங்களை காப்பாற்றி விட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் (உனக்கு) நன்றி செலுத்துபவர்களில் உள்ளவர்களாக நாங்கள் இருப்போம்" என்று பிரார்த்திக்கின்றனர்.

23. ஆகவே அவன் அவர்களைக் காப்பாற்றியபொழுது, அவர்கள் (கரை சேர்க்கப்பட்ட) அந்நேரமே, நியாயமின்றி பூமியில் அழிச்சாட்டியம் செய்கின்றனர்; மனிதர்களே! உங்களுடைய அழிச்சாட்டியமெல்லாம் உங்களுக்கே கேடாக முடியும்; (அதனால்) இவ்வுலக வாழ்க்கையில் சிறிது சுகமனுபவிக்கலாம்; பின்னர், நம்மிடமே உங்கள் திரும்புதல் இருக்கிறது; (அப்போது) நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை நாம் உங்களுக்கு அறிவித்துவிடுவோம்.

24. இவ்வுலக வாழ்க்கையின் உதாரணமெல்லாம் நீரைப் போன்றாகும்; அதை வானத்திலிருந்து நாம் இறக்கிவைத்தோம்; அது, மனிதர்களும், கால் நடைகளும் புசிக்கக் கூடிய புற்பூண்டு முதலியவைகளுடன் கலந்து (அவை பூத்துக் காய்த்து, கதிர் வாங்கி) முடிவாக பூமி தனது செழிப்பைப்பிடித்து அலங்காரமும் அடைந்தபோது அதன் சொந்தக்காரர்கள், (நானை) அதன்மீது நிச்சயமாக தாங்கள் (அறுவடை செய்ய) சக்தியுடையவர்கள் என்றும் தங்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தனர்; (அச்சமயம்,) இரவிலோ அல்லது பகலிலோ நம்முடைய கட்டளை வந்து (அதைநாம் அழித்துவிட்டோம்.) அதனால், அவை நேற்றைய தினம் அவ்விடத்தில் இல்லாததைப் போன்று அறுவடை செய்யப்பட்டதாக அதை நாம் ஆக்கிவிட்டோம்; சிந்தித்துணரக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு நாம் (நம்முடைய) வசனங்களை இவ்வாறே (தெளிவாக) விவரிக்கிறோம்.

25. (மனிதர்களே!) அல்லாஹ்வோ சாந்தி அளிக்கக்கூடிய (சுவன) வீட்டின்பால் (உங்களை) அழைக்கின்றான்; மேலும், அவன் நாடியவர்களை (அதற்குரிய) நேரான வழியின்பால் செலுத்துகிறான்.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا
 ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا
 السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِّسَيِّئَةٍ ۖ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُم مِّنَ اللَّهِ
 مِن عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٢﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ۖ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ۖ
 فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٣﴾
 فَكْفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَنْ عِبَادَتِكُمْ
 لِغُفْلِينَ ﴿٢٤﴾ هُنَالِكَ تَبْلَأُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ ۖ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ
 مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۖ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ مَنْ
 يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَبْطِئُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَ
 مَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ
 الْأُمْرَ ۖ فَيَقُولُونَ اللَّهُ ۖ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٦﴾ فذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُْ الْحَقُّ
 فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالَةُ ۚ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ
 حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٨﴾

26. நன்மை செய்தவர்களுக்கு(க்கூலி) நன்மையும், (அவர்கள் செய்ததைவிட) இன்னும் அதிகமும் (அல்லாஹ்வின் கண்ணியமான முகத்தைக் காணும் பாக்கியமும்) உண்டு; அவர்கள் முகங்களை (துக்கத்தின் காரணமாக தூசிபடிந்தது போன்று) இருளோ அல்லது இழிவோ சூழ்ந்து கொள்ளாது; நிச்சயமாக அவர்கள் சுவனவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

27. மேலும், தீமைகளைச் சம்பாதித்தார்களே அத்தகையோர் (அவர்கள் செய்த) தீமைக்குரிய கூலி அதைப் போன்றதாகும்; அவர்களை இழிவும் சூழ்ந்து கொள்ளும்; அல்லாஹ்வின் வேதனையிலிருந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பவர் (எவரும்) இல்லை; இருண்ட இருளையுடைய இரவின் ஒருபாகத்தால் அவர்களுடைய முகங்கள் மூடப்பட்டது போன்று (காணப்படும்); அவர்கள் நரகவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

28. மேலும், அவர்கள் அனைவரையும் நாம் ஒன்று திரட்டும் நாளை (நபியே! அவர்களுக்கு நினைவு கூர்வீராக!) பின்னர், இணைவைத்துக் கொண்டிருந்தார்களே அவர்களுக்கு, "நீங்களும் (அல்லாஹ்வின் வணக்கத்தில் கூட்டாக்கிய) உங்கள் இணையாளர்களும் உங்கள் இடத்திலேயே (அதை விட்டு நகராது) நில்லுங்கள்" என்று கூறுவோம்; (பின்னர்) "எங்களை நீங்கள் வணங்கக் கூடியவர்களாக இருக்கவே இல்லை" என்று அவர்களின் இணையாளர்கள் கூறியவர்களாக இருக்க, அவர்களுக்கு மத்தியில் (இருந்த தொடர்பை நீக்கி) நாம் பிரித்து விடுவோம்.

29. "ஆகவே, எங்களுக்கும் உங்களுக்குமிடையில் அல்லாஹ்வே சாட்சியாக இருக்கப்போதுமானவன்; உங்கள் வணக்கத்தைப்பற்றி நிச்சயமாக, நாங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்தோம்" (என்றும் கூறுவர்).

30. அவ்விடத்தில் ஒவ்வொரு ஆதமாவும் தான் முற்படுத்தியதைச் சோதித்து (க் கண் கூடாகப்பார்த்து)க் கொள்ளும். மேலும், அவர்கள் தங்களுடைய உண்மையான அதிபதியாகிய அல்லாஹ்வின் பக்கமே திருப்பப்படுவார்கள்; அவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தார்களே அவை அவர்களை விட்டு மறைந்தும் விடும்.

31. "வானத்திலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன் யார்? அல்லது செவிப்புலனையும், பார்வைகளையும் சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருப்பவன் யார்? இறந்ததிலிருந்து உயிருள்ளதை வெளிப்படுத்துபவனும், உயிருள்ளதிலிருந்து இறந்ததை வெளிப்படுத்துபவனும் யார்? (அகிலத்தாரின்) சகல காரியங்களைத் திட்டமிட்டு நிகழ்த்துபவனும் யார்?" என (நபியே!) நீர் (அவர்களைக்) கேட்பீராக! அதற்கு அவர்கள் "அல்லாஹ்தான்" என்று கூறுவார்கள்; அவ்வாறாயின், "(அவனுக்கு) நீங்கள் பயப்படமாட்டீர்களா?" என்று நீர் கூறுவீராக!

32. (இத்தகைய தகுதிகளுக்குரிய) "அவன்தான் உங்களுடைய உண்மையான இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்; இந்த உண்மைக்குப் பின்னர், வழிகேட்டைத் தவிர வேறு (எஞ்சியிருப்பது) யாது? (இவ்வுண்மையை விட்டு) நீங்கள் எங்கு திருப்பப்படுகிறீர்கள்?" (என்றும் நபியே! நீர் கேட்பீராக!)

33. "(இவர்கள் நிராகறித்த) இவ்வாறே பாவம் செய்பவர்கள் மீது, "நிச்சயமாக அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்" என்ற உமதிரட்சகனின் வாக்கு உண்மையாகிவிட்டது.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ
 يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿۳۴﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ
 مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي
 إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ
 كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۳۵﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
 مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۳۶﴾ وَمَا كَانَ هَذَا
 الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَأَرِيَبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۷﴾
 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَاتُوا بِنُورٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ
 اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۸﴾ بَلْ كَذَّبُوا
 بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا تَهُم تَأْوِيلَهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۳۹﴾ وَ
 مِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۴۰﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
 أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۴۱﴾

34. "உங்களுடைய இணையாளர்களில் தொடக்கமாகப் படைப்பைத் தொடங்கி, (அது அழிந்த) பின்னர் அதனை மீட்டுபவர் (யாரேனும்) உண்டா?" என்று (நபியே!) நீர் கேட்பீராக! (நீரே அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்தான் சிருஷ்டிகளை முதலாவதாக உற்பத்தி செய்து, (அவைமரித்த) பின்னர், அவற்றை அவன் மீளவைப்பான்" (என்று கூறி, இந்த உண்மையை விட்டு) நீங்கள் எப்படித்தான் திருப்பப்படுகின்றீர்கள்?" என்று கேட்பீராக!

35. "உங்களுடைய இணையாளர்களில், சத்தியத்தின்பால் வழிகாட்டுபவர் உண்டா?" என்று கேட்பீராக! (நீரே அவர்களிடம்,) "அல்லாஹ்தான் சத்திய (மார்க்க)த்திற்கு வழி காட்டுகிறான்" எனக்கூறுவீராக! சத்தியத்திற்கு வழிகாட்டுபவன் பின்பற்றப்பட மிக உரியவனா? அல்லது வழிகாட்டப்பட்டாலேயன்றி நேர்வழியை அடைய மாட்டானே (அவன் பின்பற்றத்தக்க)வனா? உங்களுக்கு என்ன (கேடு) நேர்ந்தது? (இதற்கு மாறாக) நீங்கள் எவ்வாறு தீர்ப்பளிக்கிறீர்கள்?.

36. மேலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (அவசியமில்லாத) எண்ணத்தையேயன்றி (வேறெதையும்) பின்பற்றுவதில்லை; நிச்சயமாக (அவசியமில்லாத) எண்ணம், உண்மையை அறிவதற்கு ஒரு சிறிதும் பயன்படாது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்கள் செய்பவைகளை நன்கறிந்தவன்.

37. இன்னும், இந்தக்குர்ஆன் அல்லாஹ்வால் (இறக்கப்பட்டதே) தவிர (மற்றெவராலும்) பொய்யாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டதன்று; எனினும், (இது) இதற்கு முன்னுள்ள (வேதங்களான)தை உண்மையாக்கி வைத்து, வேதத்தை (அதிலுள்ளவற்றை) விவரித்துக் கூறுவதாகவும் இருக்கிறது; அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள இதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

38. அல்லது (குர்ஆனாகிய) இதனை (நம்முடைய தூதராகிய) "அவர் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்துகொண்டார்" என அவர்கள் கூறுகின்றனரா? (அவ்வாறெனின் நபியே! அவர்களிடம் "உங்கள் கூற்றில்) நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் அதனைப் போன்ற ஒரு அத்தியாயத்தைக் கொண்டுவாருங்கள்; அல்லாஹ்வையன்றி உங்களுக்குச் சாத்தியமானவர்களையும் (உங்களுக்கு உதவி செய்ய) அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று நீர் கூறுவீராக!

39. மாறாக! (குர்ஆனாகிய) அதன் அறிவை (ப்பற்றி) அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியாததையும், அதன் விளக்கம் பற்றி அவர்களுக்கு வராதவற்றையும் அவர்கள் பொய்யாகக் குகின்றனர்; அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் இவ்வாறே (அவற்றைப்) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்; ஆகவே, அந்த அநியாயக் காரர்களின் முடிவு எப்படியிருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் பார்ப்பீராக.

40. மேலும், அவர்களில் (குர்ஆனாகிய) இதனை விசுவாசிப்பவரும் உள்ளனர்; அவர்களில் இதனை விசுவாசங் கொள்ளாதோரும் உள்ளனர்; இன்னும், உம்முடைய இரட்சகன் குழப்பக்காரர்களை மிக அறிந்தவன்.

41. இன்னும், (நபியே!) உம்மை அவர்கள் பொய்ப்படுத்தினால், (நீர் அவர்களிடம்) என் செயல் (அதன் பலன்) எனக்குரியது; (அவ்வாறே) உங்கள் செயல் (அதன் பலன்) உங்களுக்குரியது; நான் செய்வதிலிருந்து நீங்கள் நீங்கியவர்கள்; நீங்கள் செய்வதிலிருந்து நானும் நீங்கியவன்" என்று கூறுவீராக!

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا
 لَا يَعْقِلُونَ ﴿۳۷﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْىَ وَ
 لَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿۳۸﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يُظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ
 النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۳۹﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانُ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
 سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۴۰﴾ وَإِنَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي
 نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا
 يَفْعَلُونَ ﴿۴۱﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضِيَ بَيْنَهُمْ
 بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۴۲﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۳﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ
 اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
 وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۴۴﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا
 مَا ذَا اسْتَعْجَلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۴۵﴾ أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ امْتُنَّمِي بِهِ
 الثَّنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۴۶﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۴۷﴾

42. மேலும், உமக்கு செவியேற்போரும் அவர்களில் இருக்கின்றனர்; செவிடர்களை அவர்கள் (எதனையும்) விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தாலும் நீர் செவியேற்கச் செய்வீரா?

43. இன்னும், உம்மைப் பார்ப்போரும் அவர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; குருடர்களுக்கு அவர்கள் பார்க்காதவர்களாக இருப்பினும் நீர் வழிகாட்டுவீரா?

44. நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்களுக்கு கொஞ்சமும் அநீதமிழைக்கமாட்டான். எனினும், மனிதர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொள்கின்றனர்.

45. மேலும், அவர்களை அவன் ஒன்று திரட்டும் நாளில் (ஒரு) பகலில் சொற்ப நேரத்தைத் தவிர, (இவ்வுலகில்) தாங்கள் தங்கவில்லை என்பதைப் போன்று (அவர்கள் எண்ணுவதுடன்) தங்களுக்கிடையில் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமாகிக் கொள்வார்கள்; அல்லாஹ்வின் சந்திப்பைப் பொய்யாக்கியோர் திட்டமாக (அந்நாளில்) நஷ்டமடைந்தே விட்டார்கள்; அவர்கள் நேர்வழி பெற்றவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

46. மேலும், (நபியே!) நாம் அவர்களுக்கு வாக்களித்திருக்கும் (தண்டனைகளில்) சிலவற்றை (உம்முடைய வாழ்நாளிலேயே) நாம் உமக்குக் காண்பித்தாலும், அல்லது (நீர் பார்ப்பதற்கு முன்) நாம் உம்மைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாலும் (எவ்வாறாயினும்,) அவர்களுடைய திரும்புதல் நம்பாலேயாகும்; பின்னர், அவர்கள் செய்பவற்றிற்கு அல்லாஹ் சாட்சியாளனாவான்.

47. ஒவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் (நம்மால் அனுப்பப்பட்ட) ஒரு தூதர் உண்டு; எனவே, அவர்களுடைய தூதர் (அவர்களிடம்) வந்துவிடும் பொழுது அவர்களுக்கிடையில் நீதமாகவே தீர்ப்பளிக்கப்படும்; மேலும், அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

48. "நீங்கள் (மறுமை நாள் பற்றிக் கூறுவதில்) உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இந்த வாக்குறுதி எப்பொழுது (நடந்தேறும்)?" என்று (நிராகரிப்போராகிய) அவர்கள் கேட்கின்றனர்.

49. (அதற்கு நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் நாடியதையன்றி எனக்குயா தொரு இடரை (நீக்கிக்கொள்வதையும், யாதொரு பலனை (சுர்த்துக் கொள்வதையும்) நான் சக்தி பெறமாட்டேன்; ஒவ்வொரு சமுதாயத்தாருக்கும் ஒரு (குறிப்பிட்ட) தவணையுண்டு; அவர்களுடைய தவணை வந்துவிட்டால் ஒரு நாழிகை பிந்தவுமாட்டார்கள், முந்தவுமாட்டார்கள்.

50. நீர் கூறுவீராக: "அவனுடைய வேதனை இரவிலோ அல்லது பகலிலோ உங்களிடம் வந்தடைந்து விடுமானால் (நீங்கள் அதனை தடுத்துவிட முடியுமா என்பதை) எனக்குக் கூறுங்கள்?" (நபியே!) "இக் குற்றவாளிகள் (எப்பொழுது வரும் என்று கேட்டு) அவனிடமிருந்து எதை அவசரப்படுகின்றனர்?"

51. "(அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்) அது நிகழ்ந்து விட்டதன் பின்னரா அதனை நீங்கள் நம்புவீர்கள்? நீங்கள் அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில் (நிகழ்ந்துவிட்ட அதனை) இப்போது தானா நம்பிக்கை கொள்கிறீர்கள்? (என்று அப்போது கூறப்படும்.)

52. பிறகு அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களிடம், "நிலையான (இவ்)வேதனையைச் சுவைத்துக் கொண்டிருங்கள்; நீங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்ததைத் தவிர (வேறு எதற்கும்) நீங்கள் கூலிகொடுக்கப்படுகிறீர்களா?" என்றும் கேட்கப்படும்.

وَيَسْتَبِشُّونَكَ أَحَقُّ هُوَ قَوْلُ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ٥٤
 وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
 لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَقَضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٥٥ إِلَّا
 إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْآرَاءَ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٥ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٥٦ يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ
 وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ٥٧ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ
 فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ٥٨ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ آذِنَ
 لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ٥٩ وَمَا ظُنُّوا الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
 الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٦٠ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ
 قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
 فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
 فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٦١

وَقَفَّ النَّبِيُّ عَلَيْهِمُ التَّلَامُ
 ٥٤

٥٤

53. (நபியே)" அது உண்மைதானா? என்று தெரிவிக்குமாறு அவர்கள் உம்மிடம் செய்திகேட்கின்றனர்; (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "ஆம்! என் இரட்சகன் மீது சத்தியமாக நிச்சயமாக அது உண்மைதான்; (மண்ணோடு மண்ணாக ஆகியபின் மீண்டும் உங்களைத் திருப்பிக் கொண்டு வருவதிலிருந்து அல்லாஹ்வை) நீங்கள் இயலாதவனாக ஆக்கிவிடக்கூடியவர்களும்ல்லர்.

54. மேலும், அநியாயம் செய்த ஒவ்வோர் ஆத்மாவிடமும் உலகத்தில் உள்ள (பொருள்) யாவும் இருந்த போதிலும் அவை யாவையுமே (அல்லாஹ்வின் தண்டனை யிலிருந்து தன்னை நீக்கிக் கொள்ள) ஈடாகக் கொடுத்துவிடும்; மேலும் அவர்கள் தண்டனையைக் கண்கூடாகப் பார்க்கின்ற பொழுது கைசேதத்தை (உள்ளூற) அவர்கள் மறைத்துக்கொள்வர்; (அந்நாளில்) அவர்களிடையே நீதியாகவேதீர்ப்பளிக்கப்படும்; அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

55. (மனிதர்களே!) வானங்கள், மற்றும் பூமியிலுள்ளவை நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கே உரியன என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானதுதான் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; எனினும், அவர்களில் அதிகமானோர் (இதனை) அறிய மாட்டார்கள்.

56. அவனே (உங்களுக்கு) உயிர் கொடுக்கிறான்; அவனே (உங்களை) மரணிக்கச் செய்கிறான். பின்னர் அவனிடமே (மறுமையில்) நீங்கள் திருப்பப்படுவீர்கள்.

57. மனிதர்களே! உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து திட்டமாக ஒரு நல்லுபதேசமும், (உங்கள்) இதயங்களிலுள்ளவற்றைக் குணப்படுத்துவதும் உங்களுக்கு வந்துவிட்டது; மேலும், (அது) விகவாசங் கொண்டவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், அருளாகவும் இருக்கிறது.

58. (அது) "அல்லாஹ்வின் பேரருளைக் கொண்டும், அவனுடைய அருளைக் கொண்டுமுள்ளதாகும்; ஆகவே அதைக்கொண்டு அவர்கள் சந்தோஷமடையட்டும்; இது அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருப்பவற்றைவிட மிகச்சிறந்தது" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

59. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "உங்களுக்காக அல்லாஹ் இறக்கி வைத்த உணவு வகைகளை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அவற்றில் சிலவற்றை ஆகாதவையென்றும், சிலவற்றை ஆகுமானவை யென்றும் நீங்கள் ஆக்கிக்கொண்டீர்கள்;" (இவ்வாறு செய்ய) "அல்லாஹ்தான் உங்களுக்கு அனுமதி அளித்திருக்கின்றானா? அல்லது, அல்லாஹ்வின்மீது (பொய்யைக்) கற்பனை செய்கிறீர்களா?" என்று நீர் கேட்பீராக!

60. "அல்லாஹ்வின்மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்கின்றார்களே அவர்களின் எண்ணம் மறுமை நாளைப்பற்றி என்ன? (அவர்கள் தண்டிக்கப்படமாட்டார்களென எண்ணிக்கொண்டனரா?) நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது பேரருடையோனாக இருக்கிறான்; எனினும், அவர்களில் அதிகமானோர் நன்றி செலுத்துவதில்லை.

61. எக்காரியத்திலும் நீர் இருப்பதில்லை; இந்தக் குர் ஆனிலிருந்து நீங்கள் ஒதுவதுமில்லை; செயலில் எதையும் நீங்கள் செய்வதுமில்லை; நீங்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது உங்கள் மீது நாம் பிரசன்னமானவர்களாக இருந்தே தவிர. இன்னும், பூமியிலோ, வானத்திலோ உள்ளவற்றில் ஓர் அணுவளவும் (நபியே!) உமதிரட்சகனுக்குத் தெரியாமல் மறைந்து விடுவதில்லை; இன்னும், இவற்றைவிடச் சிறிதோ, பெரிதோ (எதுவாயினும்) அவனுடைய தெளிவான (லவ்ஹூல் மஹ்பூல் எனும்) பதிவுப் புத்தகத்தில் (பதிவு செய்யப்பட்டு) இருந்தேயல்லாமல் இல்லை.

الْآرَانَ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾
 الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمُ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ
 جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ الْآرَانَ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا
 يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 يُسْمِعُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ
 لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ
 سُلْطٰنٍ بِهٰذَا فَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾
 قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكٰذِبَ لَا
 يُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُنزِلُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

وقف لازم

الثالثة

62. (விகவாசிகளே!) அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் நேசர்கள் - அவர்களுக்கு யாதொரு பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

63. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (அல்லாஹ்வை உண்மையாகவே) விகவாசித்து, (அவனைப்) பயந்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

64. அவர்களுக்கு இவ்வுலக வாழ்விலும், மறுமையிலும் நன்மாராயமுண்டு; (உயர் பதவிகளை அவர்களுக்கு வழங்குவதாகக் கூறியிருக்கும்) அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதிகளில் எவ்வித மாற்றமுமில்லை; இதுவே மகத்தான வெற்றியாகும்.

65. இன்னும் (நபியே! உம்மை இழிவாகக் கூறும்) அவர்களுடைய கூற்று(கள்), உம்மைக் கவலைப்படுத்தவேண்டாம்; நிச்சயமாகக் கண்ணியம் (அது) அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது! அவனே செவியேற்கிறவன்; (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

66. வானங்களில் இருப்பவை, மற்றும் பூமியில் இருப்பவை நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கே உரியன என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள் (இவ்வாறிருக்க) அல்லாஹ்வையன்றி இணையாளர்களை (தெய்வங்கள் என) அழைப்போர் எதைப் பின்பற்றுகின்றனர்? (வீண்) யுகத்தையன்றி வேறெதையும் அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை; அன்றியும், அவர்கள் வெறும் அனுமானங்கள் செய்பவர்களே அன்றி இல்லை.

67. அவன் எத்தகையோனென்றால், இரவை உங்களுக்காக - அதில் நீங்கள் அமைதி பெறுவதற்காகவும், பகலை பார்வைக்குரிய (பிரகாசமான)தாகவும் ஆக்கினான் (அவனுடைய வசனங்களுக்குச்) செவிசாய்க்கும் சமுதாயத்தவர்க்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

68. அல்லாஹ், குமாரனை எடுத்துக் கொண்டான் என அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அவனோ (இக் கூற்றிலிருந்து) மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவன் தேவையற்றவன்; வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன; (அவனுக்கு மக்கள் உண்டென்று கூறும்) இதற்கு உங்களிடத்தில் எத்தகைய சான்றும் இல்லை; நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாததை அல்லாஹ்வின்மீது (பொய்யாகக்) கூறுகிறீர்களா?

69. "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின்மீது (இவ்வாறு) பொய்யைக் கற்பனை செய்கின்றனரே அத்தகையோர் - அவர்கள் வெற்றியடையமாட்டார்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

70. (இத்தகையோருக்கு) இவ்வுலகில் (சிறிது) சுகமனுபவித்தல் உண்டு; பின்னர், (மறுமையில்) நம்மிடமே அவர்களின் திரும்புதல் இருக்கிறது; பின்னர், (உண்மையை) அவர்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக, அவர்களுக்கு நாம் கடினமான வேதனையை சுவைக்கச் செய்வோம்.

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يٰقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ
 مَقَامِي وَتَذِكْرِي بآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا
 أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ
 وَلَا تَنْظُرُونِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ
 إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۚ فَكَذَّبُوهُ
 فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةً وَأَغْرَقْنَا
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذَرِينَ ۚ
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
 فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِهَا كَذَّبُوا بِهَا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى
 قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۚ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى
 فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۚ
 فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السِّحْرُ مُبِينٌ ۚ
 قَالَ مُوسَى اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسُبُّوا إِلَيْهِ لَكُمُ اللَّهُ هَذَا الَّذِي تَقُولُونَ
 السِّحْرُونَ ۚ قَالُوا اجْتِنَّا لِنَلْفِتَنَّهُمْ أَعْمَاءًا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
 وَتَكُونُ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا خُنُّوا لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۚ

71 . மேலும் (நபியே!) நூஹ்வுடைய சம்பவத்தை நீர் அவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிப்பீராக! அவர் தம் சமூகத்தாரிடம், "என்னுடைய சமூகத்தினரே! நான் (உங்களுக்கு மத்தியில்) இருப்பதும், நான் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை ஒதிக் காண்பித்து, (உபதேசித்து) நினைவு படுத்துவதும், உங்களுக்குப் பளுவாகத் தோன்றி (எனக்கு தீங்கு செய்யவேண்டுமா) எனால், நான் அல்லாஹ்வின் மீதே (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன்; (நீங்கள் முடிவெடுத்த) உங்களுடைய காரியத்தையும், உங்களுடைய இணையாளர்களையும் ஒன்றுகூட்டி முடிவுசெய்யுங்கள்; பின்னர் உங்களுடைய (அக்)காரியம் உங்களிடம் மறைமுகமாகவும் இருக்கவேண்டாம். பின்னர் (அம்முடிவை) என்னில் நிறைவேற்றிவிடுங்கள்; (இதில்) எனக்கு நீங்கள் காலதாமதம் கொடுக்கவேண்டாம்" என்று கூறியதை(நினைவு கூர்வீராக).

72. "ஆகவே, நீங்கள் (என்னுடைய தூதைப்) புறக்கணித்தால் நான் உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியெல்லாம் அல்லாஹ்வின் மீதே தவிர (மற்றொவரிடமும்) இல்லை; நான் (அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்) முஸ்லிம்களில் (உள்ளவனாக) இருக்குமானே ஏவப்பட்டுள்ளேன்"(என்று கூறினார்).

73. பின்னர் அவர்கள், அவரைப் பொய்யாக்கி விட்டனர்; ஆகவே, நாம் அவரையும், அவரைச் சார்ந்தோரையும் கப்பலில் (ஏற்றிக்) காப்பாற்றினோம்; மேலும் அவர்களை (முன்னவர்களுக்குப்) பின்தோன்றல்களாகவும் நாம் ஆக்கினோம்; இன்னும் நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியோரைப் பெரு வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்தோம்; பின்னர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டவர்களுடைய முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் கவனிப்பீராக!

74. பிறகு, அவருக்கு(நூஹுக்கு)ப் பின்னர், தூதர்களை அவர்களின் சமூகத்தவர்பால் நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களும் தெளிவான அத்தாட்சிகளையே அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள்; அப்பொழுது, இவர்களுக்கு முன்னர் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை, இவர்களும் விசுவாசிப்பவர்களாக இருக்கவில்லை; வரம்பு மீறியவர்களின் இதயங்கள் மீது இவ்வாறே நாம் முத்திரையிட்டு விடுவோம்.

75. பின்னர், அவர்களுக்குப்பிறகு மூஸாவையும், ஹாஸூனையும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளுடன் (நம்முடைய தூதர்களாக) ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் அனுப்பிவைத்தோம்; அப்பொழுது அவர்கள் கர்வங்கொண்டனர்; (உண்மையை நிராகரித்த) குற்றவாளிகளான சமூகத்தாராகவும் அவர்கள் இருந்தனர்.

76. எனவே நம்மிடமிருந்து அவர்களுக்கு சத்தியம் வந்தபொழுது, "நிச்சயமாக இது தெளிவான சூனியமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

77. (அதற்கு) மூஸா, (அவர்களிடம்,) "உண்மையைப்பற்றி-அது உங்களிடம் வந்தபொழுது இது சூனியமா? என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்களா? சூனியக் காரர்களோ வெற்றி பெறமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

78. அ(தற்கு)வர்கள், "எங்கள் மூதாதையர்களை எதில் இருக்க நாங்கள் கண்டோமோ அதிலிருந்து எங்களைத் திருப்பிவிடவும், இப்பூமியில் உங்களிருவருக்கும்பெருமை(தலைமைத்தனம்)ஆகிவிடவேண்டுமென்பதற்குமா நீங்கள் எங்களிடம் வந்தீர்கள்? இன்னும், உங்களிருவரையும் (அல்லாஹ்வின் தூதர்களென்று) நாங்கள் விசுவாசங் கொள்ளக்கூடியவர்கள் அல்லர்" என்று கூறினார்.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٢﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى
 مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ
 الْمُفْسِدِينَ ﴿٤٣﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٤﴾
 فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِهِمْ أَنْ يَقْتُلَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ
 لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٤٥﴾ وَقَالَ مُوسَى يُقَوْمِرَ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ
 فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
 رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِّنَ
 الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٤٨﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ
 لِقَوْمِكُمَا بِبِصْرٍ بِيوتَا وَاجْعَلُوا بِيوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِمْوَا
 الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ
 آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 رَبَّنَا لِيُضِلُّوهُ عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ
 عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٥٠﴾

79. ஃபிர் அவன், (தன் கூட்டத்தாரிடம்,) "கற்றறிந்த ஜூனியக்காரர் ஒவ்வொருவரையும் என்னிடம்(அழைத்துக்)கொண்டு வாருங்கள்" என்றும் கூறினார்.

80. (பல பகுதிகளிலும் இருந்த) ஜூனியக்காரர்கள் (குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு) வந்த போது, மூஸா (அவர்களிடம்) "நீங்கள் (ஜூனியம் செய்ய) போடக் கூடியதைப் போடுங்கள்" என்று கூறினார்.

81. (அவ்வாறு) அவர்கள் போட்டபொழுது, மூஸா (அவர்களிடம்) "நீங்கள் எதைக் கொண்டு வந்தீர்களோ அது (வெறும்) ஜூனியமே; நிச்சயமாக அல்லாஹ் இவைகளை அழித்துவிடுவான், நிச்சயமாக அல்லாஹ் குழப்பம் செய்வோரின் செயலைச் சீர்படுத்தமாட்டான்" என்று கூறினார்.

82. மேலும், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் வாக்குகளைக் கொண்டு சத்தியத்தை (அதனைக்) குற்றவாளிகள் வெறுத்த போதிலும் சரியே உண்மையாக்கியும் வைக்கிறான்." (என்றும் கூறினார்.)

83. (இதன்பின்னர்) ஃபிர் அவனும், அவர்களின் பிரதானிகளும் தங்களைத் துன்புறுத்துவார்கள் என்ற பயத்தின்மீது அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்து ஒரு கிளையினரைத் தவிர(வேறு எவரும்)மூஸாவை ஈமான் கொள்ளவில்லை; மேலும், நிச்சயமாக ஃபிர் அவன், (அப்புமியில் மிக்க சக்திவாய்ந்தவன்; (கொடுமை செய்வதில்)நிச்சயமாக அவன் வரம்பு மீறியவர்களிலும் உள்ளவனாவான்.

84. மூஸா(தன் சமூகத்தாரிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை விசுவாசித்து, நீங்கள் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படி கிறவர்களாகவும் இருந்தால், (அவனிடமே உங்கள் காரியங்கள் யாவையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவனின் மீதே நம்பிக்கை வையுங்கள்" என்று கூறினார்.

85. அ(தற்க)வர்கள், "(அவ்வாறே) அல்லாஹ்வின் மீதே (எங்கள் காரியங்கள் யாவையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்து விட்டோம்; எங்கள் இரட்சகனே! அநியாயக்காரர்களான சமூகத்தாரின் சோதனைக்கு நீ எங்களை ஆக்கி விடாதே!" என்று(பிரார்த்தித்துக்)கூறினார்கள்.

86. மேலும், "(எங்கள் இரட்சகனே!) நிராகரிக்கும் சமூகத்தாரிடமிருந்து உன் அருளைக் கொண்டு எங்களை நீ காப்பாற்றுவாயாக!" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்கள்.)

87. மேலும் மூஸாவுக்கும், அவருடைய சகோதரருக்கும் "நீங்கள் இருவரும் உங்களுடைய சமூகத்தாருக்காக "மிஸ்ரில்" பல வீடுகளை அமைத்துக்கொடுங்கள், உங்களுடைய (அவ்) வீடுகளை கிப்லாவாக (பள்ளிகளாக)வும் ஆக்குங்கள்; (அவற்றில் தவறாது)தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; (அப்போது நீங்கள் வெற்றியடைந்து விடுவீர்கள் என்று) விசுவாசங் கொண்டோர்க்கு நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக" என்று நாம் வஹீ அறிவித்தோம்:

88. இன்னும், எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நீ ஃபிர் அவனுக்கும், அவனுடைய பிரதானிகளுக்கும் அலங்காரத்தையும், இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய செல்வங்களையும் கொடுத்திருக்கிறாய்; ஆகவே, எங்கள் இரட்சகனே! அவர்கள் உன்னுடைய பாதையிலிருந்து மற்றவர்களை வழி கெடுத்து விடுவதற்காக (சோதனையாக நீ கொடுத்திருக்கிறாய்!) எங்கள் இரட்சகனே! அவர்களின் செல்வங்களை அழித்து, அவர்களுடைய இதயங்களையும் கடினமாக்கி விடுவாயாக! ஆகவே துன்புறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் காணும் வரையில் அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ளமாட்டார்கள்" என்று மூஸா (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۸۸﴾ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمُ
 فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا دَرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ
 آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَ
 أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۸۹﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ
 الْمُفْسِدِينَ ﴿۹۰﴾ فَالْيَوْمَ نُجَذِّبُكَ بِدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ
 آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿۹۱﴾ وَلَقَدْ
 بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبْوَأَ صَدُوقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۲﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ
 مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكُتُبَ مِنْ
 قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُدْتَرِبِينَ ﴿۹۳﴾
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿۹۴﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا
 يُؤْمِنُونَ ﴿۹۵﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۹۶﴾

عَنْ

89. "முஸா, ஹாருனே!) உங்களிருவரின் பிரார்த்தனை திட்டமாக அங்கீகரிக்கப் பட்டுவிட்டது; ஆகவே நீங்களிருவரும் உறுதியாக இருங்கள்; அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்களின் வழியை நிச்சயமாக நீங்களிருவரும் பின்பற்றி விடாதீர்கள்" என்று அவன் (அல்லாஹ்) கூறினான்.

90. இஸ்ராயீலின் மக்களை கடலைக் கடக்குமாறு நாம் செய்தோம்; அப்போது ஃபிர் அவ்னும், அவனுடைய படையினரும் (அளவு கடந்த) அநியாயமும், பகைமையும் கொண்டு அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்; முடிவாக (ஃபிர் அவ்னாகிய) அவனை மூழ்குதல் வந்தடைந்த போது, "இஸ்ராயீலின் மக்கள் யாரை விசுவாசங்கொண்டுள்ளார்களோ, அத்தகையவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயனில்லை என நான் விசுவாசம் கொண்டு விட்டேன்; இன்னும், நான் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தோரில் (முஸ்லிம்களில் ஒருவனாக) இருக்கிறேன்" என்று கூறினான்.

91. (அதற்கு நாம் அவனிடம்,) "இப்பொழுது? (நீ விசுவாசங்கொள்கிறாய்? சற்று முன்னர் நீ திட்டமாக மாறு செய்து கொண்டிருந்தாய்; குழப்பவாதிகளில் ஒரு வனாகவும் இருந்தாய்."

92. எனவே, "உனக்குப் பின்னுள்ளவர்களுக்கு, நீ ஓர் அத்தாட்சியாக ஆவதற்காக, இன்றையத்தினம் உன்னை (உயிரற்ற) உன்னுடைய தேகத்தோடு நாம் காப்பாற்றுவோம்" (என்று கூறினோம்.) "இன்னும், நிச்சயமாக மனிதர்களில் அநேகர் நம்முடைய சான்றுகளை விட்டும் பராமுகமானவர்கள்" (என்றும் அவனுக்குக் கூறப்பட்டது).

93. நிச்சயமாக, நாம் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு மிக்க விருப்பமான இடத்தில் குடியேறச் செய்து, நல்ல வற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு உணவளித்தும் வந்தோம்; எனவே (வேதமாகிய உண்மையான) அறிவு அவர்களிடம் வரும் வரையில், அவர்கள் மாறுபடவில்லை; எது விஷயத்தில் அவர்கள் மாறுபட்டிருந்தார்களோ, அதில் அவர்களுக்கிடையே நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் மறுமை நாளில் தீர்ப்பு வழங்குவான்.

94. (நபியே!) நாம் உமக்கு இறக்கிவைத்துள்ளதில் நீர் சந்தேகத்தில் இருந்தால், உமக்கு முன்னர் வேதத்தை ஒதுவோரிடம் நீர் கேட்டுப் பார்ப்பீராக; நிச்சயமாக உமதிரட்சகனிடமிருந்தே (இவ்வேதமாகிய) உண்மை உம்மிடம் வந்துவிட்டது; ஆதலால், சந்தேகிக்கிறவர்களில் (உள்ளவராக) திண்ணமாக நீர் ஆகிவிட வேண்டாம்.

95. அன்றியும், அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியோர்களில் (உள்ளவராக) நீர் நிச்சயமாக ஆகிவிட வேண்டாம்; அவ்வாறாயின், நஷ்டமடைந்தோரில் நீர் ஆகிவிடுவீர்.

96. நிச்சயமாக எவர்களின்மீது உமதிரட்சகனுடைய வாக்கு நிரூபணமாகி (உரித்தாகி) விட்டதோ, அத்தகையவர்கள் விசுவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்.

97. துன்புறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் காணும் வரையில், அனைத்து அத்தாட்சிகள் அவர்களுக்கு வந்தாலும் (அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளவே மாட்டார்கள்.)

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيَةً أَمَدَتْ فَفَنَفَعَهَا آيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا
 امْنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَدَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
 إِلَىٰ حِينٍ ٩٨ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا
 أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٩٩ ﴿٩٩﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
 أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا
 يَعْقِلُونَ ١٠٠ ﴿١٠٠﴾ قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي
 الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠١ ﴿١٠١﴾ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا
 مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا أَنِّي مَعَكُمْ
 مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ١٠٢ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنزِجُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ
 حَقًّا عَلَيْنَا نَجْمَ الْمُؤْمِنِينَ ١٠٣ ﴿١٠٣﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي
 شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّكُمْ ١٠٤ ﴿١٠٤﴾ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ ١٠٥ ﴿١٠٥﴾ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٠٦ ﴿١٠٦﴾ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَ
 لَا يَضُرُّكَ ١٠٧ ﴿١٠٧﴾ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ١٠٨ ﴿١٠٨﴾

98. எனவே, (நாம் அழித்து விட்ட எத்தனையோ ஊர்களில் நம் வேதனை வரும் முன்) ஊர் (மக்கள்) விசுவாசங் கொண்டு பின்னர், அதன் விசுவாசம் அதற்கு பயனளித்திருக்கக்கூடாதா? (அவ்வாறு எந்த ஊரும் இருக்கவில்லை) யூனுஸின் சமூகத்தாரைத் தவிர. (அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தண்டனை வரும் முன் விசுவாசங்கொண்டு_ அதன் விசுவாசம் பயனளித்த ஊரைச்சார்ந்தவர்களாவர்) அவர்கள் விசுவாசங் கொண்டபோது, இவ்வுலக வாழ்வில் இழிவுபடுத்தும் வேதனையை அவர்களை விட்டும் நாம் அகற்றிவிட்டோம்; சிறிது காலம்வரை அவர்களை சுகமனுபவிக்குமாறும் செய்தோம்.

99. மேலும், உமதிரட்சகன் நாடியிருந்தால், பூமியிலுள்ள அனைவருமே முற்றிலும் விசுவாசித்திருப்பார்கள்; எனவே மனிதர்களை_ அவர்கள் (அனைவருமே) விசுவாசிகளாகிவிட வேண்டுமென்று நீர் நிர்ப்பந்திக்கிறீரா?

100. மேலும், எந்த ஆத்மாவிற்கும், அல்லாஹ்வின் அனுமதியின்றி அது விசுவாசங்கொள்வதற்கில்லை; மேலும்(இதை) விளங்கிக் கொள்ளாதவர்களின் மீது தண்டனையை அவன் ஆக்குகிறான்.

101. (நபியே! அவர்களிடம்,) "வானங்களிலும் பூமியிலும் என்ன இருக்கின்றன என்பதை கவனித்துப் பாருங்கள்" எனக்கூறுவீராக! எனினும், விசுவாசங் கொள்ளாதவர்களான சமூகத்தார்க்கு (நம்முடைய) அத்தாட்சிகளும், எச்சரிக்கைகளும் யாதொருபயனுமளிக்கமாட்டா.

102. (நபியே!) அவர்கள் தங்களுக்கு முன் சென்றவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நாட்களைப் போன்றதேயன்றி, (வேறெதனையும்) எதிர்பார்க்கின்றனரா? ஆகவே, (அந்நாட்களை) நீங்களும் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக (அந்நாட்கள் உங்களுக்கு வருவதை) உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களில் நானும் இருக்கிறேன்" என்று கூறுவீராக!

103. பின்னர், (அவ்வாறு தண்டனைவந்தால்) நம்முடைய தூதர்களையும், அவ்வாறே விசுவாசங்கொண்டவர்களையும் நாம் காப்பாற்றுவோம்; விசுவாசங் கொண்டவர்களை நாம் காப்பாற்றுவது நம்மீது (கடமையாகவே) இருக்கிறது.

104. (நபியே! அவர்களிடம்,) "மனிதர்களே! நீங்கள் என்னுடைய மார்க்கத்தில் சந்தேகத்திலிருந்தால், அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் வணங்குபவற்றை நான் வணங்கமாட்டேன்; எனினும், உங்களுடைய உயிர்களைக் கைப்பற்றுபவனான அல்லாஹ்வையே நான் வணங்குகிறேன்; மேலும், விசுவாசிகளில் (உள்ளவனாக) இருக்க வேண்டுமென்றே நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

105. (நபியே!) மேலும் (அசத்தியமான எல்லா மதங்களை விட்டும் நீங்கி) நேரான மார்க்கத்தின்பால் சார்ந்தவராக உம்முடைய முகத்தை நிலைபெறச்செய்வீராக! இணைவைக்கக்கூடியவர்களில் (உள்ளவராக) நிச்சயமாக நீரும் ஆகிவிட வேண்டாம்.

106. இன்னும், அல்லாஹ்வைத் தவிர உமக்கு பயனளிக்காதவற்றை மற்றும் உமக்கு இடர் செய்யாதவற்றை நீர் அழைக்க வேண்டாம்; அவ்வாறு செய்வீராயின், நிச்சயமாக அச்சமயமே அநியாயக்காரர்களில் (உள்ளவராக) நீர் ஆகிவிடுவீர்:

وَأَنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ
 بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ
 رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
 يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ
 إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٢﴾

وَرَقَّةٌ مِّنْ مَّكَّةَ وَهُوَ مُبَشِّرٌ وَنَذِيرٌ ﴿١٠﴾ وَالْعَشْرُ مَكِّيٌّ
 سُوْرَةٌ هِيَ مَكِّيَّةٌ مِّنْهَا وَتِلْكَ عَشْرٌ اِيْتِيَتْ بِكُرُوْعَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 الرَّحْمَنُ ﴿١٠﴾ أَحْكَمَتْ آيَتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١١﴾ أَلَّا
 تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿١٢﴾ وَإِنْ اسْتَغْفَرُوا
 رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ يَمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَ
 يُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
 عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿١٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤﴾
 أَلَا إِنَّهُمْ يَمُنُّونَ أَصْدُوهُمْ لَيَسْتَنْخِفُوا مِنْهُ الرَّاغِبِينَ لِيَسْتَغْفِرُوا
 مِنْكُمْ مَا يَعْلَمُونَ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥﴾

107. அல்லாஹ் உமக்கு ஒரு இடரை அடையச் செய்தால் அதனை நீக்குகிறவன் அவனைத் தவிர (வேறு) எவரும் இல்லை; மேலும், அவன் உமக்கு யாதொரு நன்மையை நாடினால் அவனது பேரருளை தடுப்பவர் எவருமில்லை; தன் அடியார்களில் அவன் நாடியவர்களுக்கு அதனை பெற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்கின்றான்; அவனோ மிக்க மன்னிப்போன்; மிகக் கிருபையுடையோன்.

108. நபியே! நீர் கூறுவீராக: "மனிதர்களே! நிச்சயமாக உங்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து இந்தச் சத்திய (வேதம்) உங்களிடம் வந்திருக்கிறது; ஆகவே எவர் நேர் வழியில் செல்கின்றாரோ, அவர் (அந்) நேர் வழியில் செல்வதெல்லாம் தன(து நன்மை)க்காகவேதான்; மேலும், எவர் வழி தவறுகின்றாரோ, அவர்வழி தவறுவதெல்லாம் அவருக்கே (கேடாகத்) தான்; அன்றியும், (நீங்கள் விசுவாசிகளாக ஆவதற்கு) உங்களுக்கு நான் பொறுப்புடையவனல்லன்".

109. (நபியே!) உமக்கு (வஹீ மூலம்) அறிவிக்கப்படுகின்றவற்றையே நீர் பின்பற்று வீராக! மேலும், அல்லாஹ் தீர்ப்பு வழங்கும் வரையில் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! இன்னும், அவன் தீர்ப்பளிப்பவர்களில் மிகவும் சிறந்தவன்.

அத்தியாயம் : II

ஹூது

வசனங்கள் : 123 மக்கீ ருகூஃகள் : 10

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் நா. (இது அல்லாஹ்வின்) வேதம்; இதன் வசனங்கள் உறுதியாக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் அவை தீர்க்கமான அறிவுடையவன், நன்கறிந்தவனிடமிருந்து தெளிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

2. "நீங்கள் அல்லாஹ்வைத் தவிர (வேறு யாரையும்) வணங்காதீர்கள்; அவனிடமிருந்து உங்களுக்கு நிச்சயமாக நான் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனாகவும், நற்செய்தி கூறுபவனாகவும் இருக்கிறேன்" (என்றும்),

3. மேலும், "நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனிடத்தில் பாவ மன்னிப்பைத் தேடுங்கள்; அதன் பின்னர் (பாவங்களை விட்டு தவ்பாச் செய்து) அவன் பக்கம் திரும்புங்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவன் குறிப்பிட்ட ஒரு காலம் வரையில் உங்களை அழகான சுகமாக சுகமடையச் செய்வான்; இன்னும், சிறப்புற்றுகரியவர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது சிறப்பை அவன் கொடுப்பான்; நீங்கள் (அவனைப்) புறக்கணித்தால், (மா)பெரும்நாளின் வேதனையை நிச்சயமாக உங்கள் மீது நான் பயப்படுகின்றேன்" (என்றும்),

4. "அல்லாஹ்வின் பக்கமே உங்கள் மீளுமிடம் இருக்கிறது; அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்" (என்றும் நபியே! நீர் கூறுவீராக.)

5. (மனிதர்கள்) தங்களை (அல்லாஹ்வாகிய) அவனிடமிருந்து மறைத்துக் கொள்வதற்காக, தங்கள் நெஞ்சங்களைச் சுற்றி (மறைத்து)க்கொள்கின்றனர் என்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக! (நித்திரைக்குச் செல்லும்போது) அவர்கள் தங்கள் ஆடைகளால், தங்களை மூடிக் கொள்ளும் சமயத்தில் (தங்கள் நெஞ்சங்களில்) அவர்கள் இரகசியமாக்குவதையும், (அதற்கு மாறாக) அவர்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் அவன் (நன்கு) அறிகிறவன் என்பதை (நீர்) அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவன் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நன்கறிகிறவன்.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَ
 يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ① وَ
 هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
 عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عِبَادًا وَلَئِنْ قُلْتَ
 إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
 هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ② وَلَئِنْ أَخْرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ
 مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلْأَيُّومَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
 عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ③ وَلَئِنْ أذَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِتْرَ حِمَّةٍ ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كَافِرٌ ④
 وَلَئِنْ أذَقْنَا نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَةٍ لَيَقُولُنَّ ذَهَبَ
 السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ⑤ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑥
 فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَى إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
 صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
 مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ⑦

6. பூமியிலுள்ள எந்த ஊர்வனவும் அவற்றின் உணவு அல்லாஹ்வின் மீது (பொறுப்பாக) இருந்தே தவிர இல்லை; அவை தங்குமிடத்தையும், அவை ஒப்படைக்கப் பட்டு (சேரு)மிடத்தையும் அவன் (நன்கு) அறிகிறவன்; (இவை) யாவும் (வவ்ஹூல் மஹஃபூல் என்னும்) தெளிவான புத்தகத்தில் (பதிவு செய்யப் பட்டு) இருக்கின்றன.

7. அவன் எத்தகையோனென்றால், வானங்கள் , மற்றும் பூமியை ஆறு நாட்களில் படைத்தான் _ (அச்சமயம்) அவனுடைய 'அர்ஷு' தண்ணீரின் மீதிருந்தது; உங்களில் நற்கருமங்களை நன்றாகச் செய்வோர் யார், என்று உங்களை அவன் சோதிப்பதற்காக (அவன் படைத்தான்) மேலும், " இறந்த பின்னர் நிச்சயமாக (உயிர் கொடுத்து) நீங்கள் எழுப்பப்படுபவர்கள் " என்று அவர்களிடம் நீர் கூறினால் அதற்கு, "இது பகிரங்கமான சூனியமேதவிர வேறில்லை" என்று நிச்சயமாக நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர் கூறுகின்றனர்.

8. அவர்களுக்கு வேதனையை ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் நாம் பிற்படுத்தினால், "அதனைத் தடுத்துக் கொண்டது எது?" என(த்திட்டமாக) அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்; அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அவர்களிடம் அது வரும் நாளில், அவர்களை விட்டு அது தடுக்கப்படுவதாக இல்லை; இன்னும், அவர்கள் எதைப்பிரகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளும்.

9. மேலும், நாம் மனிதனுக்கு நம்மிடமிருந்து அருளை சுவைக்கும்படிச் செய்து, பின்னர் அதனை அவனிடமிருந்து நாம் பிடுங்கிக்கொண்டால், நிச்சயமாக அவன் நம்பிக்கையிழந்தவன்; பெரும் நன்றி கெட்டவன் (ஆக மாறி விடுகிறான்).

10. மேலும், அவனுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்திற்குப்பின் அருட்கொடைகளை அவனுக்கு நாம் சுவைக்கச் செய்தால், அதற்குவன், "என்னை விட்டும் துன்பங்கள் போய்விட்டன; " என்று நிச்சயமாகக் கூறுகின்றான்; நிச்சயமாக அவன் மகிழ்ச்சியடையக்கூடியவன்; பெருமையடிப்பவன்(ஆக மாறி விடுகின்றான்)_

11. (துன்பங்களைச் சகித்துப்) பொறுத்துக் கொண்டு, நன்மையான காரியங்களைச் செய்தும் வருகின்றார்களே அத்தகையவர்களைத்தவிர _ அத்தகையோர் _ அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், மாபெரும்(நற்கூனியும்) உண்டு.

12. ஆகவே,(நபியே!) "அவர்மீது ஒரு பொக்கிஷம் இறக்கிவைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? அல்லது அவருடன் ஒரு மலக்கு வரவேண்டாமா?" என்று அவர்கள் (உம்மைப்பற்றி)கூறுவதற்காக, உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவிக்கப்படுகின்றவற்றில் சிலதை (எத்தி வைக்காது)நீர்விட்டு விடக்கூடும். உம்முடைய நெஞ்சம் (வஹீமூலம் அறிவிக்கப்பட்ட) அதைக்கொண்டு இக்கட்டுக்குள்ளாகி விடக்கூடும்; நிச்சயமாக நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்தான்; அல்லாஹ்வோ ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் பொறுப்பாளனாவான்.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْتٍ وَ
 ادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾
 فَاَلَمْ يَسْتَجِيبُوْا لَكُمْ فَاَعْلَمُوْا اَنْهَا اُنزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّا اِلٰهَ
 اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَ
 زَيْنَتَهَا ثَوَفٍ اِلَيْهِمْ اَعْمَالُهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ﴿١٥﴾
 اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا
 صَنَعُوْا فِيْهَا وَبَطِلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى
 بِيْنَتِهٖ مِنْ رَبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شٰهِدًا مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كَتَبَ مُوسٰى
 اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ مِنْ
 الْاَحْزَابِ فَاَلْتَارُ مَوْعِدًا فَلَآتِكَ فِيْ مَرِيْتِهٖ مِنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
 مِمَّنْ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَ
 يَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰؤُلَاءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ اِلَّا
 لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلٰى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ
 اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عَوْجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٩﴾

13. அல்லது (நமது தூதராகிய) "அவர் இதனைக் கற்பனை செய்துவிட்டார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? (அவ்வாறாயின், நபியே!) "இதைப் போன்று கற்பனை செய்யப்பட்ட பத்து அத்தியாயங்களை நீங்கள் கொண்டு வாருங்கள்; (நீங்கள் உங்கள் கூற்றில்) உண்மையாளர்களாக இருந்தால், அல்லாஹ்வை யன்றி உங்களுக்குச் சாத்தியமானவர்களையும் (இதுபோன்றதைக் கொண்டு வருவதற்காக) அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று நீர் கூறுவீராக!

14. அவர்கள் உங்களுக்கு பதிலளிக்கவில்லையானால், நிச்சயமாக அது இறக்கப்பட்டதெல்லாம் அல்லாஹ்வின் அறிவைக் கொண்டேதான்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு)நாயன் இல்லை என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; (இப்போதாவது) நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படி (ந்த முஸ்லிம்களாக ஆகிவிடு)கிறீர்களா? (என்று கேளுங்கள்).

15. எவர்கள், இவ்வுலக வாழ்வையும், அதன் அலங்காரத்தையும் நாடுபவர்களாக இருக்கின்றார்களோ, அவர்கள் செயல்களுக்குரிய பலன்களை, இவ்வுலகத் திலேயே நாம் பூரணமாக அவர்களுக்கு நிறைவு செய்வோம்; அவர்களோ அதில் குறைவு செய்யப்படமாட்டார்கள்.

16. இத்தகையோர் தாம் - அவர்களுக்கு மறுமையில் (நரக) நெருப்பைத்தவிர (வேறு ஒன்றும்) இல்லை; அவர்கள் அ(வ்வுலகத்)தில் செய்தவை அழிந்தும் விட்டன; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை வீணானவையேயாகும்.

17. தம் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த தெளிவின் மீது இருப்பவர், (அதன் உண்மைக்குச் சான்றாக) அவனிடமிருந்து அவரை ஒரு சாட்சியும் அடுத்திருக்க இன்னும் அதற்கு முன்பு மூஸாவுடைய வேதம் வழிகாட்டியாகவும், அருளாகவும் இருக்க, அ(த்தகைய)வரா? (நிராகரிப்போர் போன்று ஆவார்? ஆகமாட்டார்.) அத்தகைய (ஆதாரங்களைக் கொண்ட)வர்களே அவரை நம்பிக்கை கொள்வார்கள்; மேலும், பல கூட்டத்தார்களிலிருந்து அவரை எவர் நிராகரிப்பாரோ, அப்பொழுது நரகமே அவருக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட இடமாகும்; ஆகவே, அ(வ்வேதத்)தைப் பற்றி நீர் சந்தேகத்தில் இருக்க வேண்டாம்; நிச்சயமாக அது உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து (வந்து)ள்ள உண்மையாகும்; எனினும் மனிதர்களில் அதிகமானோர் (அதனை) நம்பிக்கை கொள்ளமாட்டார்கள்.

18. மேலும், அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்பவரை விட மிகப் பெரிய அநியாயக்காரர் யார்? அத்தகையோர் (மறுமையில்) தங்கள் இரட்சகன் முன் நிறுத்தப்படுவர்; மேலும், "இவர்கள்தாம் தங்கள் இரட்சகன் மீது பொய்யுரைத்தவர்கள்" என்று (மலக்குகளான) சாட்சிகள் கூறுவார்கள்; அநியாயக்காரர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் உண்டென்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக!

19. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ்வின் பாதையை விட்டும் (அதில் செல்வோரைத்) தடுத்து, அதைக் கோணலாக்கத் தேடுகிறார்கள்; அவர்கள்தாம் மறுமையையும் நிராகரிப்பவர்கள் ஆவார்கள்.

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا
 يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَأَجْرَمَ
 أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَكْمَىٰ وَالْبَصِيرِ
 وَالسَّيِّعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا
 اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيَوْمِ ﴿٢٦﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ
 اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ
 لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَذِبِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
 إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ
 فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمْوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كِرهُونَ ﴿٢٨﴾

دفع لازم

تجويد

20. அத்தகையோர் _ பூமியில் (அல்லாஹ்வை) இயலாமையில் ஆக்கக் கூடியவர்களாக அவர்கள் இருக்கவில்லை; மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்களுக்கு பாதுகாவலர்களுமில்லை; (மறுமையிலோ) அவர்களுக்கு வேதனை இரட்டிப்பாக்கப்படும்; (நல்லவற்றை) செவியேற்கச் சக்தியுடையோராக அவர்கள் இருக்கவில்லை; (நேர்வழியைப்) பார்ப்போராகவும் அவர்கள் இருக்கவில்லை.

21. அத்தகையோர் தாம், தமக்குத் தாமே நஷ்டத்தை விளைவித்துக் கொண்டவர்கள்; அவர்கள் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவை (அந்நாளில்) அவர்களை விட்டும் மறைந்தும் விடும்.

22. நிச்சயமாக அவர்கள் _ மறுமையில் அவர்களே முற்றிலும் நஷ்டமடைந்தவர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

23. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து, தங்களுடைய இரட்சகன் பக்கம் அடிபணியவும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்கள் சுவனத்திற்குரியவர்கள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

24. இவ்விரு பிரிவினருக்கு உதாரணம்: (ஒரு பிரிவினர்) குருடரையும், செவிடரையும்; (மற்றொரு பிரிவினர்) பார்வையுடையவரையும், நன்கு கேட்பவரையும் போலாவர்; இவ்விரு பிரிவினரும் தன்மையால் சமமாவார்களா? (இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறமாட்டீர்களா?

25. மேலும், நிச்சயமாக நாம் நூஹை அவருடைய சமூகத்தாரிடம் அனுப்பி வைத்தோம்; "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குப் பகிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவன்" என்று அவர் கூறினார்.

26. "அல்லாஹ்வைத் தவிர (மற்றொதையும்) நீங்கள் வணங்காதீர்கள். (அவ்வாறு மற்றொதையும் நீங்கள் வணங்கினால்,) துன்புறுத்தும் நாளின் வேதனையைப் பற்றி நிச்சயமாக உங்களின்மீது நான் பயப்படுகின்றேன்" என்று கூறினார்.

27. அதற்கு, அவருடைய சமூகத்தாரில் நிராகரித்தோரின் பிரதானிகள், (நூஹிடம்) "உம்மை எங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதராகவே தவிர (வேறு விதமாக) நாங்கள் காணவில்லை; இன்னும் எங்களில் ஆழ்ந்து சிந்திக்காத இழிவானவர்களே தவிர (வேறெவரும்) உம்மைப் பின்பற்றி நடப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை; உங்களுக்கு எங்களைவிட எந்தச்சிறப்பும் இருப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை; மாறாக உங்களைப் பொய்யர்களெனவே நாங்கள் எண்ணுகின்றோம்" என்று கூறினார்கள்.

28. அ(தற்க)வர் கூறினார்: "என்னுடைய சமூகத்தாரே ! நீங்கள் கவனித்தீர்களா? என் இரட்சகனுடைய ஆதாரத்தின் மீது நான் இருந்து, அவன் தன் புறத்திலிருந்து அருளை எனக்குக் கொடுத்திருந்தும் (அது உங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாமல்) உங்களுக்கு மறைக்கப்பட்டு விடுமானால், அதனை நீங்கள் வெறுத்தவர்களாக இருக்க, அதனைப் பின்பற்றும் படி நாம் உங்களை நிர்ப்பந்திப்போமா?"

وَيَقَوْمٍ لَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَإِنِ اجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَا اَنَا
 بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّهُمْ مُّلَقُوْا بِهِمْ وَلِكِنِّيْٓ اَرٰكُمْ قَوْمًا
 تَجْهَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَيَقَوْمٍ مِّنْ يَّنصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ اَفَلَا
 تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَايِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ
 الْغَيْبَ وَلَا اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلِكٌ وَلَا اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ
 لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ اِنِّيْٓ اِذَا
 لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢١﴾ قَالُوْا اَيْنُوْحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاكْثَرْتَ جِدَالِنَا
 فَاتِنَابِنَا تَعْدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يٰٓاْتِيَكُمْ
 بِهٖ اللّٰهُ اِنْ شَاءَ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٢٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصِيْحِيْ اِنْ
 اَرَدْتُمْ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ يُرِيْدُ
 وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٤﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰهُ قُلْ اِنْ افْتَرَيْتُهُ
 فَعَلَىٰٓ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْءٌ مِّمَّا تَجْرِمُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَاُوْحِيَ اِلَى نُوْحٍ
 اِنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ
 بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَاَصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوْحِيْنَا
 وَلَا تَخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٧﴾

29. அன்றியும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இதற்காக நான் உங்களிடம் எப் பொருளையும் (கூலியாகக்)கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி அல்லாஹ்விடமே தவிர (உங்களிடம்) இல்லை விசுவாசங்கொண்டோரை நான் விரட்டுபவனாகவும் இல்லை; நிச்சயமாக, அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனை (க் கண்ணியத்துடன்) சந்திக்கிறவர்களாவர். எனினும், நிச்சயமாக உங்களை அறியாதவர்களான சமூகத்தவராகவே நான் காண்கின்றேன்."

30. மேலும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! (விசுவாசங்கொண்டோரான) அவர்களை நான் விரட்டிவிட்டால், அல்லாஹ் வி(ன்தண்டனையி)லிருந்து எனக்கு உதவி செய்கிறவர யார்? நீங்கள் சிந்திக்கமாட்டீர்களா?"

31. "அல்லாஹ்வுடைய பொக்கிஷங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன வென்று நான் உங்களிடம் கூறவுமாட்டேன்; நான் மறைவானவற்றை அறியவுமாட்டேன்; நிச்சயமாக நான் ஒரு மலக்கு என்று கூறவுமாட்டேன். மேலும், உங்களுடைய கண்கள் இழிவாகக்காண்கின்றனவோ அத்தகையவர்களுக்கு அல்லாஹ் யாதொரு நன்மையையும் அளிக்கவேமாட்டான் என்று நான் கூறவுமாட்டேன்; அவர்களின் மனங்களிலுள்ளதை (உங்களைவிட) அல்லாஹ்(தான்) மிக அறிந்தவன்; (இதற்கு மாறாக நான் எதையும் கூறினால்) நிச்சயமாக நான் அச்சமயமே அநியாயக்காரர்களில் உள்ளவன்(ஆகி விடுவேன்) என்றும் கூறினார்).

32. அ(தற்க)வர்கள், "நூஹே! நிச்சயமாக நீர் எங்களுடன் தர்க்கித்து விட்டீர்; பின்னும், எங்களுடன் தர்க்கிப்பதை அதிகமாக்கி விட்டீர். ஆகவே, நீர் உண்மையாளர்களில்(உள்ளவராக) இருந்தால், நீர் எங்களுக்கு வாக்களித்ததை எங்களிடம் கொண்டு வாரும்" என்று கூறினார்கள்.

33. அ(தற்க)வர், "அ(வ்வேதனையான)தை உங்களிடம் கொண்டு வருபவன் அல்லாஹ்தான்; (அதுவும்) அவன் நாடினால், (அதனைக் கொண்டு வந்து விடுவான்.) அவனை நீங்கள் இயலாமலாக்கிவிடுகிறவர்களும் அல்லர்" என்று கூறினார்.

34. "நான் உங்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்ய நாடினாலும், அல்லாஹ் உங்களை வழிகேட்டிலேயே விட்டு விட வேண்டுமென்று அவன் நாடியிருந்தால், என்னுடைய நல்லுபதேசம் உங்களுக்கு யாதொரு பயனையும் அளிக்காது; அவன்தான் உங்களுடைய இரட்சகன். (மறுமையில்) அவன்பக்கமே நீங்கள் மீண்டும் கொண்டு வரப்படுவீர்கள்"(என்றும் கூறினார்).

35. அல்லது "அவர் இதனைக் கற்பனை செய்துவிட்டார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? "நான் அதனைக் கற்பனை செய்திருந்தால், குற்றம் என்மீதே சாரும்; நீங்கள் செய்யும் குற்றங்களிலிருந்து நான் நீங்கியவனாவேன்" என்று (நபியே!) நீர்கூறுவீராக!

36. மேலும், நிச்சயமாக அது: "(முன்னர்) விசுவாசம் கொண்டவர்களைத்தவிர, (இனி) உம்முடைய சமூகத்தாரில் ஒருவரும் நிச்சயமாக விசுவாசம் கொள்ளவே மாட்டார்கள்; ஆதலால், அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பற்றி நீர் கவலைப்படாதீர்" என்று (நபி) நூஹ்வுக்கு வஹீ அறிவிக்கப்பட்டது.

37. மேலும், "நம்முடைய கண்கள் முன்பாகவே, நம்முடைய அறிவிப்பின்படி, ஒரு கப்பலை நீர் செய்யும்; அக்கிரமம் செய்தவர்களைப் பற்றி (இனி) நீர் என்னுடன் (பரிந்து) பேசாதீர். நிச்சயமாக அவர்கள் (பெரு வெள்ளத்தில்) மூழ்கடிக்கப்படுகிறவர்கள்"(என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது).

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قُوْبِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
 قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٢٨﴾ فَسَوْفَ
 تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُقِيمٌ ﴿٢٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ
 كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمِنَ وَمَا أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ
 اللَّهِ فَجَرِّبَهَا وَمُرْسُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾ وَهِيَ تَجْرِي
 بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي
 مَعْرَلٍ يُبْنَى ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ سَاوِي
 إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لِعَاصِمِ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ
 اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٣٣﴾
 وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسْمَأُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ
 وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدَ اللَّقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٣٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ
 أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكِيمِينَ ﴿٣٥﴾

قرآن حصص بضم الميم وإمالة الراء ١٢

الزبير

38. மேலும், அவர் கப்பலைச் செய்து கொண்டிருந்தார்; (அப்போது) அவருடைய சமூகத்தாரின் பிரதானிகள் அதன் சமீபமாகச் சென்ற போதெல்லாம் அவரைப் பரிகசித்தனர்; அதற்கவர், "நீங்கள் எங்களைப் பரிகசிப்பீர்களானால், (இப்போது எங்களை) நீங்கள் பரிகசிப்பதுபோல் நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களைப் பரிகசிப்போம்" என்று கூறினார்.

39. "யாருக்கு - அவரை, இழிவுபடுத்தும் வேதனை வருமென்பதையும், எவர் மீது நிலையான வேதனை இறங்குமென்பதையும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்வீர்கள்" என்றும் கூறினார்.

40. இறுதியாக, நம்முடைய கட்டளை வந்து அடுப்பும் பொங்கிய போது, (நூஹே!), "ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் (ஆண், பெண் ஆகிய) இரண்டு கொண்ட ஜோடியை அதில் நீர் ஏற்றிக் கொள்வீராக! (அழிந்து விடுவார் என) எவரின் மீது நம் வாக்கு முந்தி விட்டதோ, அவரைத்தவிர உம்முடைய குடும்பத்தவரையும், (மற்ற) விசுவாசிகளையும் அதில் ஏற்றிக் கொள்வீராக" என்று நாம் கூறினோம்; வெகு சொற்பமானவர்களைத் தவிர (மற்றவர்) அவருடன் விசுவாசங் கொள்ளவில்லை.

41. அதற்கவர், "இக்கப்பலானது செல்வதும், இது நிற்பதும் அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கொண்டாகும் (எனக்கூறி) இதில் ஏறுங்கள்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக்கிருபையுடையவன்" என்று கூறினார்.

42. அக்கப்பலானது, மலைகளைப் போன்ற அலைகளில் அவர்களைக் கொண்டு சென்று கொண்டிருக்கிறது; நூஹ் தன் மகளை அழைத்தார்; அவளோ ஒதுங்கிய இடத்திலிருந்தான்; "என் மகனே! எங்களுடன் (விசுவாசித்து) நீயும் (இதில்) ஏறிக்கொள்; (விசுவாசிக்காது) நிராகரிப்பவர்களுடன் நீ ஆகிவிடவும் வேண்டாம்" (என்று கூறினார்).

43. அதற்கவன், "தண்ணீரில் மூழ்குவதிலிருந்து என்னைப் பாதுகாக்கக் கூடிய ஒரு மலையின்பால் நான் ஒதுங்கிக் கொள்வேன்" என்று கூறினான்; அதற்கவர், "இன்றையதினம் அல்லாஹ்வின் கட்டளையிலிருந்து யாருக்கு அவன் அருள் புரிந்திருக்கின்றானோ அவரைத்தவிர காப்பாற்றுகிறவர் எவருமில்லை" என்று கூறினார். (அச்சமயம்) அவ்விருவருக்கிடையிலும் ஓர் அலை எழும்பி குறுக்கிட்டது; அப்போது மூழ்கடிக்கப்பட்டவர்களில் அவன் ஆகிவிட்டான்.

44. (பின்னர்) "பூமியே! நீ உன் நீரை விழுங்கிவிடு! வானமே! (மழை பொழிவதை) நிறுத்திக்கொள்" என்றும் கூறப்பட்டது. நீர் (குறைக்கப்பட்டு பூமியினுள்) வற்றவைக்கப்பட்டது. (அவர்கள் அழிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய) காரியமும் முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. (அக்கப்பலும்) ஜூதி (என்னும் மலை) யின் மீது நிலை பெற்றும் விட்டது; அநியாயக்காரர்களான சமூகத்தார்க்கு (இத்தகைய) அழிவுதான்" என்றும் கூறப்பட்டது.

45. மேலும், நூஹ் தன் இரட்சகனை அழைத்தார்; அப்பொழுது அவர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக, என் மகன் என் குடும்பத்திலுள்ளவன்; நிச்சயமாக (நீ என் குடும்பத்தினரைக் காப்பாற்றுவதாக வாக்களித்த) உன்னுடைய வாக்குறுதியும் உண்மையானது; மேலும், தீர்ப்பளிப்போரில் நீ மிக மேலாகத் தீர்ப்பளிப்பவன்" என்று கூறினார்.

قَالَ يَنْوَحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا
 تَسْأَلُنَ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ
 الْجَاهِلِينَ ﴿٥٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي
 بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنُ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٥٧﴾
 قِيلَ يَنْوَحُ أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ
 مِمَّنْ مَعَكَ وَأَمْرٌ سُنَّيْتَهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِتَاعٌ آدَابِ الْيَوْمِ ﴿٥٨﴾
 تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
 وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٩﴾
 وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
 إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٦٠﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾
 وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُكُمْ وَارْتَبُكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِي الْهَتِنَاعِ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

معانقة ٩ عند المتأخرين ١٢
 الوقف على فاصلا حسن والبق ١٢

46. (அதற்கு) "நூஹே! நிச்சயமாக அவன் உம் குடும்பத்தினரில் உள்ளவனல்லன்; நிச்சயமாக அவன் ஒழுக்கமில்லா செயலுடையவன்; ஆதலால், எதில் உமக்கு (உறுதியான) அறிவு இல்லையோ அதைப்பற்றி நீர் என்னிடம் கேட்க வேண்டாம்; அறியாதோரில் உள்ளவராக நீர் ஆவதை விட்டும் நிச்சயமாக நான் உமக்கு நல்லுபதேசம் செய்கிறேன்" என்று கூறினான்.

47. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகனே! எதில் எனக்கு (உறுதியான) அறிவு இல்லையோ அது பற்றி (இனி) உன்னிடம் கேட்பதை விட்டும் உன்னைக் கொண்டே நிச்சயமாக நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்; மேலும், நீ என்னை மன்னித்து, எனக்கு நீ கிருபை செய்யாவிடில், நிச்சயமாக நான் நஷ்டமடைந்தோரில் ஆகிவிடுவேன்" என்று கூறினார்.

48. "நூஹே! உம் மீதும், உம்முடனிருப்பவர்களிலிருந்துள்ள சமூகத்தவர்கள் மீதும் நம்முடைய சாந்தியுடனும், அபிவிருத்தி (பரக்கத்)களுடனும் நீர் இறங்குவீராக! (பிற காலத்தில்) இன்னும் சில சமூகத்தவர்கள் - (இவ்வுலகில்) அவர்களை நிச்சயமாக நாம் சுகமனுபவிக்கச் செய்வோம்; பின்னர், நம்மிலிருந்து துன்புறுத்தும் வேதனை அவர்களை வந்தடையும்" என்று கூறப்பட்டது.

49. (நபியே!) இவை (உமக்கு) மறைவான செய்திகளில் உள்ளவையாகும்; நாம் இதனை உமக்கு அறிவிக்கின்றோம்; இதற்கு முன்னர் நீரோ, அல்லது உம்முடைய சமூகத்தாரோ இவற்றை அறிந்திருக்கவில்லை; ஆகவே, (நபியே! கஷ்டங்களைச் சகித்துப்) பொறுமையுடனிருப்பீராக! நிச்சயமாக (நல்ல) முடிவு பயபக்தியுடையவர்களுக்காகும்.

50. மேலும், ஆது (சமூகத்தாரின்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஹூதையும் (நம் தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்); அவர் கூறினார்: "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் ஒருவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் உங்களுக்கு இல்லை; (வேறு நாயன் உண்டென்று கூறினால்) நீங்கள் (பொய்க்) கற்பனை செய்பவர்களே தவிர (வேறு) இல்லை.

51. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இதற்காக நான் உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி என்னைப் படைத்தானே அத்தகையவனிடமே தவிர (வேறு யாரிடமும்) இல்லை; (இதை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டீர்களா?

52. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனிடம் பிழை பொறுக்கத்தேடுங்கள்; அப்பால் (தல்பாச் செய்து) அவன் பக்கமே திரும்புங்கள்; (அவ்வாறு செய்வீர்களாயின்) மழையை உங்கள் மீது தொடர்ச்சியாக பொழியச்செய்வான்; உங்களுடைய பலத்திற்கு மேல் பலத்தையும் உங்களுக்கு அதிகரிக்கச் செய்வான்; மேலும், குற்றவாளிகளாக நீங்கள் (அவனைப்) புறக்கணித்து விடாதீர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

53. அ(தற்க)வர்கள், "ஹூதே! (நாம் கேட்டவாறு) எந்த ஒரு தெளிவான ஆதாரத்தையும் நீர் நம்மிடம் கொண்டு வரவில்லை; உம்முடைய சொல்லுக்காக நாங்கள் எங்களுடைய தெய்வங்களை விட்டு விடுகிறவர்களும்ல்லர்; உம்மை நாங்கள் நம்பிக்கை கொள்ளக் கூடியவர்களும்ல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

اِنْ نَقُولُ اِلَّا اَعْتَرِكَ بَعْضُ الْهَيْتَابِ سَوْءٍ قَالَ اِنِّي اَشْهَدُ اللّٰهَ
 وَاَشْهَدُ وَاِنِّي بَرِيٌّ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ﴿٥٧﴾ مِنْ دُونِهِ فَاكِيدُوْنِي جَمِيْعًا
 ثُمَّ لَا تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٨﴾ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
 اِلَّا هُوَ اَخَذُ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّيْ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٩﴾ فَاِنْ
 تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَا اُرْسَلْتُ بِهِ اِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا
 غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوْنَهُ شَيْئًا اِنَّ رَبِّيْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿٦٠﴾ وَ
 لَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا وَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَ
 نَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٦١﴾ وَتِلْكَ اَعَادُ جَدُّ وَاٰبَاؤُا رَبِّيْمُ
 وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاَتَّبَعُوْا اَمْرًا كُلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٦٢﴾ وَاَتَّبَعُوْا اِنِّي
 هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِلَّا اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ
 اِلَّا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمٌ هُوْدٍ ﴿٦٣﴾ وَاِلَى ثَمُوْدَ اٰخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يَقُوْمُ
 اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ اَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ
 وَاَسْتَعْمَرَكُمْ فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تَوْبُوْا اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ
 مُّجِيْبٌ ﴿٦٤﴾ قَالُوْا اِيْضًا قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَا اَتْتَهُمْ نٰنًا
 نَعْبُدُ مَا يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَا اِلَيْهِ مُّرِيْبٍ ﴿٦٥﴾

﴿٥٧﴾
 وَقَعَ لَانْم

54. (அன்றி) "எங்களுடைய தெய்வங்களிற் சில, கேட்டைக்கொண்டு உம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு விட்டன என்பதைத் தவிர, நாங்கள் (வேறு எதையும்) கூறுவதற்கில்லை" (என்றார்கள்) அ(தற்க)வர், "நிச்சயமாக நான், அல்லாஹ்வை சாட்சியாக்குகிறேன்; இன்னும், நிச்சயமாக நான் (அவனையன்றி) நீங்கள் இணைவைப்பவைகளிலிருந்து விலகிக் கொண்டவன் என்பதற்கு நீங்களும் சாட்சியாயிருங்கள்" என்று கூறினார்.

55. "அவனையன்றி (நீங்கள் இணைவைப்பவைகளிலிருந்து நான் நீங்கிக் கொண்டேன்), ஆகவே, நீங்கள் அனைவரும் எனக்கு (ச்செய்யக்கூடிய) சூழ்ச்சியைச் செய்துவிடுங்கள்; பின்னர், நீங்கள் எனக்கு அவகாசம் (ஏதும்) அளிக்கவேண்டாம்" என்றும் கூறினார்.

56. "நிச்சயமாக (என்னுடைய காரியங்கள் யாவற்றையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களுடைய இரட்சகனுமாகிய அல்லாஹ்வின் மீது நான் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டேன். (பூமியின் மீது) ஊர்ந்துதிரியும் எந்த ஜீவராசியாயினும் – அதன் முன்நெற்றி உரோமத்தை அவன் பிடித்துக்கொண்டே தவிர இல்லை; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் நேரான வழியின் மீதுருக்கின்றான்" (என்றும்),

57. "நீங்கள் (என்னைப்) புறக்கணிப்பீர்களாயின், நான் உங்களிடம் எதனைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டேனோ அதனை நிச்சயமாக நான் உங்களிடம் சேர்ப்பித்து வைத்து விட்டேன்; (உங்களை அழித்து) உங்களை அல்லாத வேறுசமூகத்தை என் இரட்சகன் (உங்கள் இடத்தில்) பகரமாக்கிவிடுவான்; (இதற்காக) நீங்கள் அவனுக்கு எப்பொருளாலும் (யாதொரு) தீங்கும் செய்து விட முடியாது; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் யாவற்றையும் பாதுகாப்பவன்" (என்றும் கூறினார்).

58. மேலும், (அவர்களுக்கு தண்டனைக்குரிய) நம்முடைய உத்தரவு வந்தபொழுது, ஹூதையும், அவருடன் விகவாசங் கொண்டவர்களையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளால் நாம் காப்பாற்றிவிட்டோம்; கடுமையான வேதனையிலிருந்தும் நாம் அவர்களைக் காப்பாற்றிவிட்டோம்.

59. (நபியே!) அது(தான்) ஆது (கூட்டத்தினர் சரித்திரமாகும்); அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளை மறுத்து அவனுடைய தூதர்களுக்கு மாறுபாடும் செய்தார்கள்; பிடிவாதக்காரனான ஒவ்வொரு வம்பனின் கட்டளையையும் அவர்கள் பின்பற்றவும் செய்தார்கள்.

60. மேலும், இவ்வுலகிலும், மறுமை நாளிலும் (அல்லாஹ்வுடைய) சாபத்தால் அவர்கள் தொடரப்பட்டார்கள்; அறிந்துகொள்ளுங்கள்: நிச்சயமாக ஆது (கூட்டத்தினர்), தங்கள் இரட்சகனை நிராகரித்தார்கள்; ஹூதுடைய சமூகத்தாராகிய ஆதுக்குக் கேடுதான் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

61. மேலும், ஸமுது (கூட்டத்தினர்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஸாலிஹை (நம் தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்) – அவர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வை (அவன் ஒருவனையே) நீங்கள் வணங்குங்கள்; உங்களுக்கு அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அவனே உங்களைப் பூமியிலிருந்து உண்டாக்கினான்; அதிலேயே அவன் உங்களை வசிக்கச் செய்தான்; ஆதலால், நீங்கள் அவனிடமே பிழை பொறுக்கத் தேடுங்கள்; பின்னர், தவ்பாச் செய்து அவன் பக்கமே திரும்புங்கள்; நிச்சயமாக என்னுடைய இரட்சகன் (உங்களுக்கு) மிகச் சம்பமானவன், (பிரார்த்தனைகளை) அங்கீகரிப்பவன்" என்று கூறினார்.

62. அ(தற்க)வர்கள், "ஸாலிஹே! இதற்கு முன்பெல்லாம் நீர் எங்களுடைய விருப்பத்திற்குரியவராக இருந்தீர்; எங்கள் மூதாதையர் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை நாங்கள் வணங்குவதை விட்டும் நீர் எங்களைத் தடை செய்கிறீரா? மேலும், நீர் நம்மை எதனளவில் அழைக்கிறீரோ அதனைப்பற்றி நிச்சயமாக நாம் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்திலிருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ يَقَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَتِهِ مِّنْ رَبِّي وَاتَّخِذْتُمْنِي
 رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُوْنِي غَيْرَ
 تَخْسِيْرٍ ﴿١٣﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةٌ فَذُرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْ
 اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمْسُوْهَا بِسَوْءٍ فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿١٤﴾
 فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعَدُوْ غَيْرِ
 مَكْدُوْبٍ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ
 بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿١٦﴾
 وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا الصّٰیغَةَ فَاصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جِثْمِيْنَ ﴿١٧﴾
 كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَا اِنَّ نَهْدًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا
 لِشَهُوْدٍ ﴿١٨﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيْمَ بِالْبَشْرِىِ قَالُوْا سَلِمًا
 قَالَ سَلٰمْ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَنِيْدٍ ﴿١٩﴾ فَلَمَّا رَاَ اَيْدِيَهُمْ
 لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّا
 اَرْسَلْنَا اِلَيْ قَوْمِ لُوْطٍ ﴿٢٠﴾ وَاَمْرًا تَهٗ قَابِئَةً فَضَحِكْتُمْ فَبَشَّرْنٰهَا
 بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يٰعَقُوْبَ ﴿٢١﴾ قَالَتْ يٰوَيْلَتِيْ اءَا اِلٰدُ
 وَاَنَا عٰجِزٌ وَّهٰذَا بَعْلِيْ شَيْخًا اِنَّ هٰذَا الشَّيْءُ عَجِيْبٌ ﴿٢٢﴾

63. அ(தற்க)வர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் கவனித்தீர்களா? நான் என் இரட்சகனின் தெளிவான அத்தாட்சியின் மீதிருக்க, அவன் தன் புறத்திலிருந்து அருளையும் எனக்குக் கொடுத்திருக்க, நான் அவனுக்கு மாறு செய்தால், (அதற்காக அவன் என்னைத் தண்டித்துவிட்டால் அந்நேரத்தில்) அல்லாஹ்விடத்தில் எனக்கு உதவி செய்பவர் யார்? நீங்களோ, எனக்கு நஷ்டத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அதிகமாக்கிவிடமாட்டீர்கள்" என்று கூறினார்.

64. "அன்றியும் என்னுடைய சமூகத்தாரே! உங்களுக்கு ஓர் அத்தாட்சியாக, இது அல்லாஹ்வுடைய ஒரு பெண் ஒட்டகமாகும்; ஆகவே, அதனை விட்டுவிடுங்கள்; அல்லாஹ்வுடைய பூமியில் மேய்ந்து கொள்ளும்; அதற்கு யாதொரு தீமையும் செய்ய(க் கருதி) அதனைத் தொடாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) மிகவும் சமீபித்த வேதனை உங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும்" (என்றும் கூறினார்).

65. ஆகவே, அவர்கள் (அதன் கால்நரம்பினை துண்டித்து) அதை அறுத்து விட்டார்கள்; அப்பொழுது, அவர் மூன்று நாட்கள் வரையில் உங்கள் வீடுகளில் நீங்கள் சுகமடையுங்கள்; இது பொய்ப்பிக்கப்படாத வாக்காகும்" என்று கூறினார்.

66. நம்முடைய கட்டளை(க்கொப்ப வேதனை அவர்களுக்கு) வந்தபொழுது, ஸாலிஹையும், அவருடன் விசுவாசம் கொண்டோரையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளைக் கொண்டு அந்நாளின் இழிவை விட்டும் நாம் காப்பாற்றினோம். (நபியே!) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் - அவனே பலமிக்கவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தவன்.

67. மேலும், அநியாயம் செய்தோரை பயங்கரமான இடி முழக்கம் பிடித்துக் கொண்டது; ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் காலைப் பொழுதை குப்புற விழுந்தநிலையில் (இறந்து)கிடக்க, அடைந்தனர்.

68. அதில் அவர்கள் ஒரு காலத்திலும் வசித்திருக்காதவர்களைப்போல் (அழிந்துவிட்டனர்). நிச்சயமாக, ஸமூது (கூட்டத்தினர்) தங்கள் இரட்சகனை நிராகரித்து விட்டார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; அந்த ஸமூது (கூட்டத்தினர்) க்கு நாசம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

69. திட்டமாக, (மலக்குகளான) நம்முடைய தூதர்கள் இப்நாஹீமுக்கு நன்மாராயம் கொண்டு வந்து, "உமக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக, என்று கூறினர்; (அதற்கு, "உங்களுக்கும்) சாந்தி உண்டாவதாக!" என்று கூறி (விருந்தளிக்க, அறுத்துப்) பொரித்ததொரு கன்றை (அதன் மாமிசத்தைக் கொண்டுவருவதில் அவர் தாமதிக்கவில்லை).

70. ஆனால், அவர்களுடைய கைகள் அதன்பால் செல்லாததை அவர் கண்டபோது, அவர்களைப்பற்றி அவர் சந்தேகித்தார்; அவர்களைப்பற்றிய பயத்தையும் அவர் (தன்) மனதில் உணர்ந்தார்; (அப்பொழுது) அவர்கள், "நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நாங்கள் "லூத்" துடைய சமூகத்தார்பால் அனுப்பப் பட்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.

71. மேலும், அவருடைய (வயதான) மனைவியும் (மறைவில் அங்கு) நின்று கொண்டிருந்தார்; அப்போது அவர் சிரித்தார்; பின்னர், அவருக்கு இஸ்ஹாக் பற்றியும், இஸ்ஹாக்குக்குப் பின்னர், யஃசூபு பற்றியும் நாம் நன்மாராயங் கூறினோம்.

72. "என்னுடைய கேடே! (மாதவிடாய் நின்று) நான் கிழவியாகவும், என்னுடைய இக்கணவர் ஒரு வயோதிகராகவும் இருக்க, நான் (கர்ப்பமாகி) பிள்ளை பெறுவேனா? நிச்சயமாக இது ஆச்சரியமான விஷயம்!" என்று (அவருடைய மனைவியாகிய) அவர் கூறினார்.

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ
 الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ
 وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٤٧﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
 لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٤٨﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
 جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ لِاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مُرْدُوْدٍ ﴿٤٩﴾ وَلَمَّا
 جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئْتًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
 يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ
 كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ
 لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ
 رَشِيدٌ ﴿٥١﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
 وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٥٢﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ
 آوِيٌّ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٥٣﴾ قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ
 لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسِرْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَيْلِ وَلَا
 يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ
 إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٥٤﴾

73. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையைப் பற்றி நீ ஆச்சரியமடைகின்றாயா? அல்லாஹ்வுடைய அருளும், அவனுடைய பாக்கியங்களும், இவ்வீட்டிலுள்ள உங்கள் மீதுள்ளன; நிச்சயமாக அவன் புகழப்படுபவன்; மாட்சிமையுடையவன்" என்று கூறினார்கள்.

74. இப்றாஹீமை விட்டு திடுக்கம் நீங்கி அவருக்கு நன்மாராயமும் வந்தபோது, லூத்துடைய சமூகத்தாரைப் பற்றி அவர் நம்முடைய மலக்குகளுடன் தர்க்கம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்.

75. நிச்சயமாக இப்றாஹீம் மிக்க சகிப்புத்தன்மையுடையவர்; இளகிய மனமுடையவர்; (எதற்கும் அல்லாஹ்வின் பாலே) திரும்பக்கூடியவர்.

76. (ஆகவே, அத்தூதர்கள்,) "இப்றாஹீமே! நீர் இதைப் புறக்கணித்து விடும்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகனுடைய கட்டளை வந்து விட்டது; அன்றியும், நிச்சயமாக அவர்கள் - தட்ட முடியாத வேதனை அவர்களை வந்தடையும்" என்று கூறினார்கள்.

77. நம் தூதர்கள் லூத்திடம் வந்தபொழுது, அவர்களால் அவர் கவலைக்குள்ளாக்கப்பட்டார்; மேலும், (அவர்களைக் காப்பதற்கு தம் சக்தியின்மையினால்) அவர்களால் மன சங்கடத்திற்குள்ளானார், (அப்போது) "இது மிக்ககடினமான நாள்" என்றும் கூறினார்.

78. அன்றியும், அவருடைய சமூகத்தார் அவரின்பால் விரைந்தவர்களாக அவரிடம் வந்தனர்; முன்னரும் அவர்கள் தீயவற்றையே செய்து கொண்டிருந்தனர்; அதற்கு (லூத் நபி, அவர்களிடம்,) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இவர்கள் என்னுடைய பெண்மக்கள்; அவர்கள் உங்களுக்கு (த்திருமணத்திற்கு) மிக்க பரிசுத்தமானவர்கள்; ஆகவே, அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; என் விருந்தினர் விஷயத்தில் என்னை நீங்கள் அவமானப்படுத்தியும் விடாதீர்கள்; (உங்களுக்கு உபதேசிக்க) நேர்மையான மனிதன் (ஒருவர் கூட) உங்களில் இல்லையா?" என்று கூறினார்.

79. அ(தற்க)வர்கள், "உம்முடைய பெண்மக்களிடம் எங்களுக்கு எந்தத் தேவையுமில்லை என்பதை நீர் நன்கறிவீர்; நாங்கள் விரும்புவது என்ன என்பதையும் நிச்சயமாக நீர் அறிந்திருக்கிறீர்" என்றும் கூறினார்கள்.

80. அ(தற்க)வர் "உங்களைத் தடுக்கப் போதுமான பலம் எனக்கு இருந்திருப்பின், அல்லது பலமான ஆதரவை நான் அடைந்திருப்பின், (உங்களை தண்டித்து எதையெல்லாம் செய்ய இயலுமோ அவையனைத்தையும் செய்திருப்பேன்)" என்று கூறினார்.

81. (அதைச் செவியுற்ற விருந்தினர்களான மலக்குகள்,) "லூத்தே! நிச்சயமாக, நாங்கள் உமதிரட்சகனின் தூதுவர்களாவோம்; இவர்கள் நிச்சயமாக உம்மை வந்தடையவே முடியாது; இரவின் ஒருபகுதியில் நீர் உம் குடும்பத்துடன் செல்வீராக! உங்களில் ஒருவரும் (அவர்களைத்) திரும்பியும் பார்க்க வேண்டாம்; (உமக்கு மாறுசெய்த) உம்முடைய மனைவியைத் தவிர; அவர்களைப் பீடிக்கக்கூடிய (அழிவான)து நிச்சயமாக அவளையும் பீடிக்கும்; (அழிவு வர) நிச்சயமாக இவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நேரம் விடியற் காலையாகும்; விடியற்காலை மிகச்சமீபமாக இல்லையா?" என்று கூறினார்கள்.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ ٨٢ مَّسُومَةٍ عِنْدَ رَبِّكَ وَ
مَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ٨٣ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا
قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ٨٤ وَلَا
تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ٨٥ وَيَقَوْمِ أَوفُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٨٦ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ٨٧ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ٨٨ قَالَ الْوَيْسَعِيُّ
أَصْلُوتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَأَنْ تَفْعَلَ
فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ٨٩ قَالَ
يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْتُمْ كُفْرًا
عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ٩٠ وَمَا
تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ٩١

82. நம்முடைய கட்டளை வந்ததும், அவர்களுடைய ஊரின் மேல்பகுதியை அதன் கீழ்ப்பகுதியாக (தலை கீழாக) ஆக்கிவிட்டோம்; அன்றியும், (அதற்கு முன்னர்) அதன் மீது சுடப்பட்ட செங்கற்களை (மழையாகப்) பொழியச் செய்தோம்.

83. ஆகவே, (பொழியப்பட்ட செங்கல் ஒவ்வொன்றும்) உம் இரட்சகனால் அடையாளமிடப்பட்டதாக இருந்தது; (புரட்டப்பட்ட) அ(வ்வூரா)னது இந்த அநியாயக்காரர்களுக்கு வெகு தூரமான துமல்ல.

84. "மத்யன்" (என்னும் ஊர்வாசிகள்) பாலும் அவர்களுடைய சகோதரர் ஷூஹபை (நம் தூதராக அனுப்பி வைத்தோம்) அவர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; உங்களுக்கு அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அளவையும், நிறுவையையும் நீங்கள் குறைக்காதீர்கள்; நீங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருப்பதையே நான் காண்கிறேன்; (அவ்வாறிருக்க ஏன் மோசம் செய்கிறீர்கள்? அவ்வாறு செய்தால்) நிச்சயமாக (உங்களைச்) சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடிய ஒருநாளின் வேதனையை உங்கள் மீது நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

85. "அன்றியும் என்னுடைய சமூகத்தாரே! அளவையும், நிறுவையையும் நீதமாகவே நிறைவு செய்யுங்கள்; மனிதர்களுக்கு அவர்களுடைய பொருட்களைக் குறைத்தும் விடாதீர்கள்; பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களாக வரம்புமீறியும் அலையாதீர்கள்".

86. "நீங்கள் விசுவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால், (உங்கள் தொழிலில்) அல்லாஹ் மீதப்படுத்துவதே உங்களுக்கு மிக்க மேலானதாகும்; (நீங்கள் நிறுக்கும் போதும், அளக்கும் போதும் குறைத்தால் அதன் தீயவிளைவுகளிலிருந்து) நான் உங்களைப் பாதுகாப்பவனும் அல்ல" (என்றும் கூறினார்).

87. அ(தற்க)வர்கள், "ஷூஹபே! எங்கள் மூதாதையர் வணங்கியவற்றையும், அல்லது எங்களுடைய செல்வங்களில் நாங்கள் நாடியவாறு செய்வதை நாங்கள் விட்டுவிடுமாறும் (நீர் எங்களுக்குக் கட்டளையிடும்படி) உம்முடைய தொழுகையா உம்மை ஏவுகிறது?" நிச்சயமாக நீர்தான் மிக்க சகிப்புத் தன்மையுடையவர்; (இன்னும்) நேர்மையாளர்" என்று (பரிகாசமாகக்) கூறினார்கள்.

88. அ(தற்க)வர், என்னுடைய சமூகத்தாரே! என் இரட்சகனின் தெளிவான அத்தாட்சியின் மீது நான் இருப்பதையும், அவன் தன்னிடமிருந்து எனக்கு அழகான உணவை வழங்கி இருப்பதையும் நீங்கள் கவனித்தீர்களா? (ஆகவே) நான் (தீமையிலிருந்து) எதைவிட்டும் உங்களைத் தடுக்கின்றேனோ அதன்பால் (தீமையானவற்றைச் செய்துகொண்டு) உங்களுக்கு மாறுசெய்வதையும் நான் நாடவில்லை; என்னால் இயன்ற மட்டும் (உங்களைச்) சீர்திருத்துவதைத் தவிர (வேறெதையும்) நான் நாடவில்லை; எனக்கு நல்லுதவி அல்லாஹ்வைக் கொண்டே தவிர இல்லை; (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவன் மீதே நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்; அவன்பாலே நான் மீளுகிறேன் என்று கூறினார்.

وَيَقَوْمٍ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ
 بِبَعِيدٍ ٨٩ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ
 وَدُودٌ ٩٠ قَالُوا اإِسْعَابُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا
 لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا
 بِعَزِيزٍ ٩١ قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَ
 اتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ٩٢
 وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي
 مَعَكُمْ رَقِيبٌ ٩٣ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ
 آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
 فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ٩٤ كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا
 بَعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعَدَتْ نَهْرُودٌ ٩٥ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
 بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ٩٦ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ٩٧

89. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! என்னுடன் நீங்கள் பகைமைகொண்டிருப்பது நூஹ் உடைய சமூகத்தாரையும் அல்லது ஹூத் உடைய சமூகத்தாரையும் அல்லது ஸாலிஹ் உடைய சமூகத்தாரையும் பீடித்ததுபோன்ற (வேதனையான)து, உங்களையும் பீடித்துக் கொள்ளுமாறு உங்களைத் திண்ணமாகக் கமத்தி விடவேண்டாம்; இன்னும், லூத் துடைய சமூகத்தார் (வாழ்ந்த காலம்) உங்களுக்குத் தொலைவில் இல்லை."

90. "மேலும், உங்கள் இரட்சகனிடம் நீங்கள் மன்னிப்புக் கோருங்கள்; பின்னர் (மனம் வருந்தி) அவன் பக்கமே (தவ்பாச் செய்து) நீங்கள் மீளுங்கள்; நிச்சயமாக, என் இரட்சகன் மிக்கிருபையுடையவன்; மிக்க நேசிப்பவன்" (என்று கூறினார்).

91. அதற்கவர்கள், "ஷூஐபே! நீர் கூறுபவற்றில் அநேகவற்றை நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை; நிச்சயமாக நாம் உம்மை எங்களில் மிக்க பலவீனமானவராகவே காண்கிறோம்; மேலும், உம்முடைய குடும்பத்தார் இல்லாவிடில் உம்மைக் கல்லெறிந்து (கொன்று) இருப்போம். மேலும், நீர் நம்முடைய மதிப்பிற்குரியவரல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

92. அதற்கவர் "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வைவிட என்னுடைய குடும்பத்தார் உங்களுக்கு மிக்க மதிப்புடையவர்களா? நீங்களோ (அல்லாஹ்வாகிய) அவனை உங்களுடைய முதுகுக்குப் பின் தள்ளிப் புறக்கணித்து விட்டீர்கள்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் நீங்கள் செய்யக்கூடியவற்றை சூழ்ந்து அறிகிறவன்" என்று கூறினார்.

93. அன்றியும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் உங்கள் வழியில் (உங்கள் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருங்கள்; நானும் (என் வழியில் என் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருக்கின்றேன்; எவருக்கு இழிவு படுத்தும் வேதனை அவரை வந்தடையும்? (என்றும்) இன்னும், பொய்யர் யார்? என்பதையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்; (அதனை) நீங்கள் எதிர்பார்த்தும் இருங்கள்; நிச்சயமாக நான் உங்களுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்" (என்று ஷூஐப் கூறினார்).

94. மேலும், (அவர்களிடம்) நம்முடைய கட்டளை வந்தபொழுது, ஷூஐபையும், அவருடன் விசுவாசங் கொண்டிருந்தோரையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளைக் கொண்டு நாம் (இரட்சித்துக்) காப்பாற்றினோம்; அநியாயம் செய்தவர்களை பேரிடி முழக்கம் பிடித்துக் கொண்டது; அவர்கள் காலைப்பொழுதை தங்கள் வீடுகளில் முகம்குப்புற (இறந்து) கிடக்க அடைந்தனர்.

95. அதற்கு முன்னர் அதில் அவர்கள் வசித்திருக்காதவர்களைப் போல் (அழிந்துவிட்டனர்) ஸமுது நாசமானது போன்றே இந்த மத்தயன் சமூகத்தார்க்கும் நாசம் ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

96. இன்னும் நம் வசனங்களுடனும், தெளிவான சான்றுடனும் மூஸாவை நிச்சயமாக நாம் அனுப்பிவைத்தோம்.

97. ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் (அவர் சென்றார்) ஃபிர் அவ்னுடைய கட்டளையை அவர்கள் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்தனர்; ஃபிர் அவ்னுடைய கட்டளையோ நேர்மையுடையதாக இருக்கவில்லை.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمُورُودُ ﴿٤٨﴾ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ
الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٤٩﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا
قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿٥٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا
أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿٥١﴾ وَكَذَلِكَ
أَخَذْنَا مِنْكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ
شَدِيدٌ ﴿٥٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ط
ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ﴿٥٣﴾ وَمَا
تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ ﴿٥٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَاتُكَلِّمُنَّ نَفْسٌ إِلَّا
بِأَذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنَ
النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿٥٦﴾ خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا
يُرِيدُ ﴿٥٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَمِنَ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ﴿٥٨﴾

98. மறுமை நாளில், அவன் தன் சமூகத்தார்க்கு முன் (வழிகாட்டியாகச்) சென்று, அவர்களை (நரக) நெருப்பில் சேர்ப்பான்; அவர்கள் சென்று போய்ச்சேருமிடம் மிகக்கெட்டது.

99. (உலகமாகிய) இதிலும், மறுமைநாளிலும் சாபத்தால் அவர்கள் தொடரப்பட்டுள்ளனர்; அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த சன்மானம் மிகக்கெட்டது.

100. இவை, சில ஊர் (வாசி)களின் சம்பவங்களாகும். இவற்றை நாம் உமக்கு அறிவித்தோம்; இவற்றில் சில நிலைத்து இருக்கின்றன; சில அறுவடை செய்யப்பட்டு (வேறுகப்பட்டு) மீட்டன.

101. இன்னும், அவர்களுக்கு நாம் அநியாயம் செய்யவில்லை; எனினும் அவர்கள் தமக்குத்தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டனர்; எனவே, உமதிரட்சகனின் கட்டளை (அவர்களை அழித்துவிட) வந்த சமயத்தில், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்கள் அழைத்து (வணங்கிக்) கொண்டிருந்த அவர்களின் வணக்கத்திற்குரியவர்கள் அவர்களுக்கு எவ்விதப் பயனளிக்கவில்லை; அன்றியும், நஷ்டத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அவர்களுக்கு அவர்கள் அதிகப்படுத்தவில்லை.

102. ஊர்களை - அவை அநியாயம் செய்து கொண்டிருக்க (வேதனையைக் கொண்டு) அவன் பிடித்தால் உம்முடைய இரட்சகனின் பிடி இப்படித்தான் இருக்கும்; நிச்சயமாக அவனுடைய பிடியானது துன்புறுத்தக் கூடியது; மிக்க கடினமானது.

103. மறுமையின் வேதனையைப் பயப்படக்கூடியவருக்கு நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அம்மறுமையானது, ஒரு நாள் - அதற்காக மனிதர்கள் ஒன்று சேர்க்கப் படுவார்கள்; இன்னும், அது (அவர்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் சந்நிதியில்) முன்னிலைப்படுத்தப்படும் நாளாகும்.

104. அதற்கென குறிப்பிடப்பட்ட தவணைக்காகவே தவிர, அதனை நாம் பிற்படுத்தி வைக்கவில்லை.

105. அது வரும் நாளில் அவனுடைய அனுமதியின்றி, எந்த ஆத்மாவும் (அவனுடன்) பேசமுடியாது; அவர்களில் துர்பாக்கியவானும், நற்பாக்கியவானும் மிருப்பர்.

106. எனவே, துர்பாக்கியமடைந்து விட்டனரே அத்தகையோர் - நரகத்தில் (வீழ்த்தப்படுவார்கள்; அப்பொழுது வேதனையைத் தாங்க முடியாது) - அதில் அவர்களுக்கு (கழுதையின் சப்தத்தைப் போன்று தொடக்கத்தில்) பெரும் கூச்சலும், (இறுதியில்) தேம்பியமுதலும் இருக்கும்.

107. உமதிரட்சகன் நாடினாலன்றி, வானங்கள், மற்றும் பூமி நிலைத்திருக்குங் காலமெல்லாம் அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தான் நாடியதை (த்தடையின்றி)ச் செய்து முடிப்பவன்.

108. இன்னும் நற்பாக்கியமடைந்து விட்டனரே அத்தகையோர் - சுவனபதியில் (நுழைந்துவிடுவார்கள்); உமதிரட்சகன் நாடினாலன்றி, வானங்கள், மற்றும் பூமி நிலைத்திருக்குங் காலமெல்லாம் அதில்தான் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (அது) முடிவுறாத ஓர் அருட் கொடையாக (நிலைத்திருக்கும்).

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
 يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَنُوقِفُهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ
 مَنْقُوصٍ ١٠٩ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ١١٠ وَ
 لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي
 شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ١١١ وَإِن كُنتُمْ لَأَلْوَفِيِّتَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ
 إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ١١٢ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ
 مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١١٣ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى
 الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَسْكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ١١٤ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُكُوعًا
 مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي
 لِلَّذِينَ كَرِهُوا ١١٥ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ١١٦ فَلَوْلَا
 كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ
 الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَجْبَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ١١٧ وَمَا
 كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ١١٨

١١٨

109. மேலும், (நபியே!) இவர்கள் வணங்குபவைகளைப் பற்றி நீர் சந்தேகத்திலிருக்க வேண்டாம். (இதற்கு) முன்னர் இவர்களுடைய மூதாதையர் (யாதொரு ஆதாரமுமின்றி) வணங்கிக் கொண்டிருந்ததைப்போன்றே தவிர இவர்களும் வணங்கவில்லை. இவர்களுடைய (வேதனையின்) பாகத்தை இவர்களுக்கும், குறைவின்றி நிச்சயமாக, நாம் பூரணமாக கொடுக்கக்கூடியவர்கள்.

110. மேலும், நிச்சயமாக நாம் மூஸாவுக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; பின்னர், அதில் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளப்பட்டது; (அவர்களின் காலம் மறுமை தான் என்று) உமதிரட்சுகனின் வாக்கு முன்னரே ஏற்பட்டிராவிடில், இவர்களுக்கிடையில் (இம்மையிலேயே) தீர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கும்; மேலும், நிச்சயமாக அவர்கள் (குர்ஆனாகிய) அதைப் பற்றி அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்தில் இருக்கின்றனர்.

111. நிச்சயமாக உமதிரட்சுகன், அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களுடைய செயல்(களுக்குரிய கூலி)களை திட்டமாக அவர்களுக்கு பூரணமாகக் கொடுப்பான்; நிச்சயமாக அவன், அவர்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவன்.

112. (நபியே!) உமக்கேவப்பட்ட பிரகாரம் நீரும், உம்முடன் பச்சாதாபப் பட்டோரும், (நேரான வழியில்) உறுதியாக இருங்கள்; (இதில்) நீங்கள் வரம்பு மீறியும் விடாதீர்கள்; நிச்சயமாக, அவன் நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கிறவன்.

113. (விசுவாசிகளே!) இன்னும், அநியாயம் செய்து கொண்டிருப்போரின் பால் (சிறிதும்) நீங்கள் சாய்ந்துவிடாதீர்கள்; அவ்வாறாயின், நரக நெருப்பு உங்களைத்தீண்டிவிடும்; அல்லாஹ்வையன்றி எந்த உற்ற நேசர்களும் உங்களுக்கு இல்லை; பின்னர், (எவராலும்) நீங்கள் உதவி செய்யப்படமாட்டீர்கள்.

114. மேலும், பகலின் இருமுனை (களாகிய காலை, மாலை) களிலும், இரவின் நேரங்களிலும் தொழுகையை நிறைவேற்றுவீராக! நிச்சயமாக நற்செயல்கள் தீய செயல்களைப் போக்கிவிடும்; (அல்லாஹ்வை) நினைவு கூர்வோருக்கு இது ஒரு நல்லுபதேசமாகும்.

115. மேலும், (நபியே) பொறுமையுடன் இருப்பீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் அழகானவற்றைச் செய்தோரின் கூலியை வீணாக்கிவிடமாட்டான்.

116. உங்களுக்கு முன்னிருந்த சமூகத்தார்களில், பூமியில் குழப்பம் செய்யாது தடுத்து வரக் கூடிய அறிவாளிகள் இருந்திருக்க வேண்டாமா? அவர்களிலிருந்து நாம் யாரைக் காப்பாற்றினோமோ அந்த சொற்ப எண்ணிக்கையினர் தவிர (மற்ற அனைவரும் குழப்பவாதிகளாக இருந்தனர்) ஆனால், அநியாயக்காரர்கள் எதில் சுகபோகமாக்கப் பட்டிருந்தார்களோ அதனையே பின்பற்றினார்கள்; இன்னும் குற்றம் செய்பவர்களாகவும் இருந்தனர்.

117. இன்னும், (நபியே!) ஊர்களை - அவ்வூரார் சீர்திருத்துபவர்களாக இருக்கும் நிலையில், அநியாயமாக உமதிரட்சுகன் அழித்து விடுபவனாக இல்லை.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ
 مُخْتَلِفِينَ ۗ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
 رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۗ وَكُلًّا
 نَقَضُ عَلَيْكَ مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ مَن آتَيْنَاهُ الرُّسُلَ مَا نَتَّبِعُ بِهِ فَوَأدَكَ وَجَاءَكَ
 فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ۗ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ۗ وَانظُرُوا أَنَا
 مُنظِرُونَ ۗ وَبِاللَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ
 كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۗ

سورة يوسف مكية باب واحد عشر آيات ثمانية وعشرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 الرَّقِيبُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۗ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
 لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا
 أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ۗ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ
 الْغَافِلِينَ ۝ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ
 عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۝

118. மேலும், உமதிரட்சகன் நாடியிருந்தால் (அனைத்து) மனிதர்களை ஒரே சமூகத்தினராக ஆக்கியிருப்பான்; இன்னும், அவர்கள் தங்களுக்குள் மாறுபட்டுக் கொண்டவர்களாகவே இருப்பார்கள் _

119. (அவர்களில்) உமதிரட்சகன் அருள் புரிந்தவர்களைத் தவிர; இதற்காகவே (மாறுபடும்) அவர்களைப் படைத்துமிருக்கிறான்; "(பாவம் செய்த) ஜின்கள் மற்றும் மனிதர்கள் ஆகிய அனைவராலும் நிச்சயமாக நான் நரகத்தை நிரப்புவேன்" என்ற உமதிரட்சகனின் வாக்கும் பூர்த்தியாகிவிட்டது.

120. நம் தூதர்களின் செய்திகளிலிருந்து உம் இதயத்தை எதைக்கொண்டு நாம் உறுதிப்படுத்துவோமோ, அவை ஒவ்வொன்றையும் நாம் உமக்குக் கூறினோம்; உமக்கு இவற்றில் உண்மை (யானவை)யும் விசுவாசிகளுக்கு நல்லுபதேசமும், நினைவூட்டலும் வந்துவிட்டது.

121. மேலும், விசுவாசங்கொள்ளாதவர்களுக்கு (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் உங்கள் வழியில் (உங்கள் காரியங்களைச்) செய்து கொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக நாங்களும் (எங்கள் வழியில் எங்கள் காரியங்களை) செய்து கொண்டிருக்கிறோம்."

122. நீங்களும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக நாங்களும் (அதை) எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்."

123. வானங்களில் மற்றும், பூமியில் மறைந்திருப்பவை (யாவும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; சகல காரியமும் அவனிடமே மீட்டப்படும்; ஆதலால், அவன் (ஒருவ)னையே நீர் வணங்குவீராக! (சகல காரியங்களையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக); அவன் மீதே நம்பிக்கையும் வைப்பீராக! உமதிரட்சகன், நீங்கள் செய்பவைகளைப்பற்றி பராமுகமானவனாகவுமில்லை.

அத்தியாயம் : 12

யூஸூஃப்

வசனங்கள் : 111 மக்கீ ருகூஃகள் : 12

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்னின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. அலிப் லாம் ரா. இவை தெளிவான (இவ்) வேதத்தின் வசனங்களாகும்.
2. நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக, இதனை அரபி (மொழி)யிலான குர் ஆனாக நிச்சயமாக நாமே இறக்கி வைத்தோம்.
3. (நபியே!) இந்தக் குர் ஆனை நாம் உமக்கு அறிவித்திருப்பதின்மூலம் மிக்க அழகான வரலாற்றை உமக்கு நாம் கூறுகிறோம்; இதற்கு முன்னர், நிச்சயமாக (இதனைப்பற்றி) அறியாதவர்களில் (ஒருவராக) நீர் இருந்தீர்.
4. யூஸூஃப் தன் தந்தையிடம், "என் தந்தையே! பதினொரு நட்சத்திரங்களையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் நிச்சயமாக நான் (கனவில்) கண்டேன்; எனக்குச் சிரம் பணிபவையாக அவற்றை நான் கண்டேன்" என்று கூறிய சமயத்தில்,

قَالَ يَبْنِي لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ
 كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ
 يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُمَتِّعُ نِعْمَتَهُ
 عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا اتَّهَمَهَا عَلَىٰ أَبِيكَ مِنْ قَبْلُ
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ
 وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلسَّالِفِينَ ﴿٧﴾ إِذْ قَالَ الْيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ
 إِلَيَّ ابْنًا مِّنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾
 اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَبْحَثُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَ
 تَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا
 يُوسُفَ وَالْقُوَّةَ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهَا بَعْضُ السَّيَّارَةِ
 إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالَُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ
 وَإِنَّا لَهُ لَنصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا
 لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
 أَنْ يَأْكُلَهُ الدِّيبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالَُوا لَئِنْ
 أَكَلَهُ الدِّيبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخٰسِرُونَ ﴿١٤﴾

5. "என் அருமை மகனே! நீர் கண்ட கனவை உம் சகோதரர்களிடம் சொல்லிக்காட்ட வேண்டாம்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவர்கள் உமக்கு யாதேனும் தீங்கிழைக்கச் சதி செய்வார்கள்; (ஏனெனில்) நிச்சயமாக வைத்தான் மனிதனுக்கு பகிரங்கமான விரோதியாக இருக்கிறான்" என்று (யஃகூப் நபியாகிய) அவர் கூறினார்.

6. மேலும், "(நீர் கனவில் கண்ட) அவ்வாறே உமதிரட்சகன் உம்மைத் தேர்ந்தெடுத்து, கனவுகளின் விளக்கங்களையும் உமக்குக் கற்றுக் கொடுத்து, இதற்கு முன்னர் இப்றாஹீம், இஸ்ஹாக் ஆகிய உம்முடைய இரு மூதாதையர் மீதும் (தம் அருளாகிய) அதனைப் பூர்த்தியாக்கி வைத்தவாரே உம் மீதும், யஃகூபின் (மற்ற) குடும்பத்தினர் மீதும் அவன் தன் அருளைப் பூர்த்தியாக்கி வைப்பான்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்" (என்றும் கூறினார்).

7. (நபியே!) நிச்சயமாக யூஸூஃபின் சரித்திரத்திலும், அவரது சகோதரர்களின் சரித்திரத்திலும் வினவுகின்றவர்களுக்கு பல படிப்பினைகள் இருக்கின்றன.

8. "நாம் (பலசாலிகளான) ஒரு கூட்டமாக இருந்தும், நிச்சயமாக யூஸூஃபும், அவருடைய சகோதரரும் நம் தந்தைக்கு நம்மைவிட அதிகப் பிரியமுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர்; (இதில்) நிச்சயமாக நம் தந்தை பகிரங்கமான தவற்றில் இருக்கிறார்" என்று அவர்கள் கூறிய சமயத்தை (நினைவு கூர்வீராக).

9. "(ஆகவே,) யூஸூஃபைக் கொலை செய்துவிடுங்கள்; அல்லது பூமியில் எங்கேனும் எறிந்து விடுங்கள்; உங்கள் தந்தையின் முகம் (கவனம்) முற்றிலும் உங்கள் பக்கமே இருக்கும்; இதன் பின்னர், நீங்கள் (அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்புத் தேடிக்கொண்டு) நல்லவர்களான கூட்டத்தினராகிவிடுவீர்கள்" (என்று கூறினார்கள்).

10. (அதற்கு) அவர்களில் (நற்போதனை) கூறக்கூடிய ஒருவர், "யூஸூஃபை நீங்கள் கொலை செய்யாதீர்கள்; இன்னும், நீங்கள் (அவருக்கு ஏதும் தீமை) செய்பவர்களாக இருந்தால், ஆழமான ஒரு பாழ் கிணற்றில் அவரை போட்டு விடுங்கள்; பிரயாணிகளில் சிலர் அவரை (க்கிணற்றிலிருந்து) எடுத்துக் கொள்ளக்கூடும்" என்று கூறினார்.

11. (பின்னர் அவர்கள் தங்கள் தந்தையிடம் வந்து,) "எங்கள் தந்தையே! யூஸூஃபைப் பற்றி (அவர் விஷயத்தில்) நீங்கள் எங்களை நம்பாமலிருக்க உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? நாங்களோ, நிச்சயமாக அவருக்கு நன்மையை நாடுபவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

12. "நாளைய தினம் அவரை எங்களுடன் அனுப்பி வையுங்கள்; அவர் (காட்டிலுள்ள கணிகளை) நன்கு புசித்துக்கொண்டும், விளையாடிக்கொண்டும் இருப்பார். நிச்சயமாக, நாங்கள் அவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வோராகவும் இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

13. (அதற்கு) அவர் "நீங்கள் அவரை (அழைத்து)க்கொண்டு செல்வது நிச்சயமாக என்னைக் கவலையடையச் செய்கிறது. நீங்கள் (விளையாடிக்கொண்டு) அவரைவிட்டும் பராமுகமானவர்களாகயிருக்கும் நிலையில் ஓநாய் அவரை (அடித்துத்) தின்றுவிடும் என்று நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

14. (அதற்கு) அவர்கள், "(ஆற்றல் மிக்க) ஒரு கூட்டத்தினராக நாங்கள் இருந்தும், அவரை ஓர் ஓநாய் தின்றுவிடுமானால், நிச்சயமாக நாங்கள் அப்போது நஷ்டமடைந்தவர்களாகிவிடுவோம்" என்று கூறினர்.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ
 وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾
 وَجَاءُوا وَآبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا
 نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا
 أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ
 بِدَمٍ كَذِبٍ قَالِ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ
 جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
 فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةً قَالَ يُبَشِّرِي هَذَا عِلْمٌ
 وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةٌ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ
 بِثَمَنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾
 وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِمَرْأَتِهِ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ
 عَسَىٰ أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ
 فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ
 عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ
 أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نُجَزِّي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

الثلة

٢٣٨

15. ஆகவே, (யூசூஃபாகிய) அவரை (அழைத்து)க் கொண்டு சென்று, அவரை ஆழமான ஒரு பாழ்கிணற்றில் ஆக்கிவிட வேண்டுமென்றே அவர்கள் ஒருமித்து முடிவு செய்த போது, "அவர்களோ (உம்மை) அறியாதவர்களாக இருக்க, அவர்களுடைய இக்காரியத்தைப்பற்றி (ஒரு காலத்தில்) நீர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத்தெரிவிப்பீர்" என்று (யூசூஃபாகிய) அவருக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தோம்.

16. மேலும், (அன்று) பொழுதடைந்த பின், அவர்கள் தங்கள் தந்தையிடம் அழுதவர்களாகவே வந்தனர்.

17. "எங்கள் தந்தையே! நிச்சயமாக நாங்கள் (ஒருவரை ஒருவர்) முந்திக் கொண்டு சென்று விட்டோம்; யூஸூஃபை எங்கள் சாமான்களிடம் நாங்கள் விட்டு விட்டோம்; அப்போது, அவரை ஒநாய் (அடித்துத்) தின்று விட்டது; நாங்கள் (எவ்வளவு) உண்மையாளர்களாக இருப்பினும் நீர் எங்களை நம்பக் கூடியவர் அல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

18. அன்றியும், (தங்கள் கூற்றைப்பலப்படுத்தி) அவருடைய சட்டையில் (ஆட்டின்) பொய்யான இரத்தத்தைத் (தோய்த்து)க் கொண்டு வந்து காண்பித்தார்கள்; (இரத்தம்தோய்ந்த அச்சட்டைகிழியாதிருப்பதைக்கண்ட யாஃகூப் நபி.) "இல்லை; உங்கள் மனங்கள் ஒரு (தீய) காரியத்தை உங்களுக்கு அழகாகக் காண்பித்து விட்டன; ஆகவே, அழகான பொறுமை (யைக்கடைப்பிடிப்பது) தான் நன்று; மேலும், நீங்கள் வர்ணிக்கின்றவற்றிலிருந்து (யூஸூஃபை இரட்சிக்க) அல்லாஹ்வே உதவி தேடப்படுபவன் (அவனிடமே உதவி தேடுகிறேன்) என்று கூறினார்.

19. (பின்னர், அக்கிணற்றின் சமீபமாக) ஒரு பிரயாணக் கூட்டமும் வந்தது; தங்களது தண்ணீர் கொண்டு வருபவரை (த் தண்ணீருக்காக) அவர்கள் அனுப்பினார்கள்; அவர் தன் வாளியை (அக்கிணற்றில்) விட்டார். (யூஸூஃப் அதில் உட்கார்ந்து கொண்டார். அதைக்கண்டு) உங்களுக்கு ஒ நன்மாராயமே! இதோ ஓர் (அழகிய) சிறுவன்!" என்று (யூஸூஃபைச் சுட்டிக் காட்டிக்) கூறினார்; (அவரைக் கண்ணுற்ற அவர்கள், தங்கள்) வர்த்தகப் பொருளாக அவரை (ஆக்கிக் கொள்ளக் கருதி) மறைத்துக் கொண்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

20. மேலும், அவரை அவர்கள் அற்பக் கிரயத்திற்கு (விரல் விட்டு) எண்ணப்படுகின்ற (சொற்ப) வெள்ளிக் காசுகளுக்கு விற்று விட்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் அதில் பற்றற்றவர்களாக இருந்தனர்.

21. (யூசூஃபை வாங்கியவர், அவரை எகிப்துக்குக் கொண்டு வந்து விற்றுவிட்டார்) எகிப்தில் அவரை வாங்கியவர் தன் மனைவியிடம், "நீ அவர் தங்குமிடத்தை கண்ணியமாக வைத்துக் கொள்; அவர் நமக்குப்பயன்தரலாம்; அல்லது அவரை நாம் (சுவீகாரப்) புத்திரனாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்" என்று கூறினார். அவ்வாறே அந்த (எகிப்து) பூமியில், யூஸூஃபுக்கு நாம் இடமளித்தோம்; கனவுகளின் விளக்கங்களை அவருக்குக் கற்பிப்பதற்காகவும் (நாம் அவருக்கு இடமளித்தோம்.) அல்லாஹ், தன் காரியத்தில் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

22. இன்னும், அவர் தன் வாலிபத்தை அடைந்தபொழுது நாம் அவருக்கு சட்ட நுணுக்கத்தையும், கல்வியையும் கொடுத்தோம்; இவ்வாறே நன்மை செய்வோருக்கு நாம் கூலி தருகிறோம்.

وَرَأَوْدَتُهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ
 وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنُ مَثْوَايَ
 إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ
 رَبُّهَا نَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصِرَ مِنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ
 إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
 قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ
 مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾
 قَالَ هِيَ رَأَوْدَتُنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا
 إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾
 وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
 الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ
 كَيْدِ كُنَّ إِنَّ كَيْدَ كُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا
 وَاسْتَغْفِرَ لِيذُنَيْكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ
 نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ
 نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

23. மேலும், அவர் எவளுடைய வீட்டில் இருந்தாரோ, அவள் அவர் மீது காதல் கொண்டு, தன் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு எல்லாக் கதவுகளையும் மூடிவிட்டு அவரை "வாரும்" என்றழைத்தாள்; அதற்கவர், "அல்லாஹ் (இத் தீய செயலிலிருந்து) காத்தருள் வானாகவும்! நிச்சயமாக என் எஜமானனாகிய (உன்கண)வர் என் தங்குமிடத்தை அழகாக்கி வைத்திருக்கிறார்; நிச்சயமாக, (இத்தகைய நன்மை செய்வோருக்குத் துரோகம் செய்யும்) அநியாயக்காரர்கள் வெற்றி பெறமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

24. அவள் அவரை(அடைய) திடமாக ஆசைகொண்டு விட்டாள்; அவர் தன் இரட்சகனுடைய சான்றைக் கண்டிராவிடில், அவரும் அவள் மீது ஆசை கொண்டே இருப்பார்; தீமையையும், மானக்கேடான செயல்களையும் அவரைவிட்டும் நாம் திருப்பிவிடுவதற்காக (அவருக்கு) இவ்வாறு (எச்சரிக்கை செய்தோம்.) நிச்சயமாக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நம் அடியார்களில் உள்ளவராவார்.

25. (யூசூஃப் அவளை விட்டுத் தப்பிக்க வெளியில் செல்ல ஒடினார்; அவள் அவரைப் பிடிக்க இவ்வாறாக) இருவரும், ஒருவரை ஒருவர் முந்திக் கொள்ள வாசல் பக்கம் ஒடினார்கள்; (யூசூஃப் முந்திக்கொள்ளவே, அவருடைய சட்டையை அவள் பிடித்திழுத்தாள்.) ஆகவே, அவருடைய சட்டையைப் பின்புறமாக அவள் கிழித்துவிட்டாள்; (அச்சமயம்) வாசலில் அவளுடைய கணவரை இருவரும் (காணப்)பெற்றனர்; (ஆகவே, அவள் தான் தப்பிக்க அவரிடம்) "உம்முடைய மனைவிக்குத் தீங்கை நாடியவனுக்கு அவன் சிறையிலிடப்படுவதையோ அல்லது துன்புறுத்தும் வேதனையையோ தவிர (வேறு) என்ன தண்டனை இருக்கக்கூடும்!" என்று கூறினாள்.

26. (யூசூஃப் அதனை மறுத்து) "அவள்தான் தன் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு என்னை அழைத்தாள்" என்று கூறினார்; (அது சமயம்) அவளுடைய குடும்பத்திலிருந்த சாட்சியாளர் ஒருவர் (பின் வருமாறு) சாட்சி கூறினார்: "அவருடைய சட்டை முன்புறமாகக் கிழிக்கப்பட்டிருந்தால், அவள் உண்மை சொல்கிறாள்; அவரோ பொய்யர்களில் உள்ளவராவார்."

27. அன்றியும், அவருடைய சட்டை பின்புறமாகக் கிழிக்கப்பட்டிருந்தால், அவள் பொய் சொல்கிறாள்; அவர் உண்மையாளர்களில் உள்ளவராவார் (என்றார்).

28. ஆகவே, (யூசூஃபாகிய) அவருடைய சட்டையை - அது பின்புறமாகக் கிழிக்கப்பட்டிருப்பதை அவர் பார்த்தபோது (தன் மனைவியிடம்) "நிச்சயமாக இது (பெண்களாகிய) உங்களுடைய சதியிலுள்ளதே; நிச்சயமாக உங்களின் சதி மகத்தானது" என்று கூறினார்.

29. (யூசூஃபிடம்) "யூசூஃபே! நீர் இதனை விட்டும் புறக்கணித்து விடும் (என்று கூறி மீண்டும் அவளிடம்.) நீ உன் பாவத்திற்கு மன்னிப்புத் தேடிக்கொள்; நிச்சயமாக நீ தவறு செய்தவர்களில் இருக்கிறாய்" என்று (அவளது கணவராகிய) அவர் கூறினார்.

30. அப்பட்டனத்திலுள்ள பெண்கள் பலரும் "(எகிப்திய அரசின்) அமைச்சருடைய மனைவி தன்னுடைய (அடிமை) வாலிபனை தன் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு அழைக்கிறாள்; காதலால் அவர் அவளை மிகைத்து விட்டார்; நிச்சயமாக, அவளை பகிரங்கமான வழி கேட்டிலேயே நாம் காண்கின்றோம்" என்று (இழிவாகக்) கூறினார்.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا
 وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا
 رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا
 إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣٦﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَ
 لَقَدْ رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ
 لَيَسْجُنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ
 إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ
 إِلَيْهِنَّ وَآكُنَّ مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٨﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
 كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٩﴾ ثُمَّ بَدَأَ الصُّورَ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا
 الْآيَاتِ لِيَسْجُنَّهٗ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٠﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنٌ قَالَ
 أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرَانِي أَرَانِي أُحْمَلُ فَوْقَ
 رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ إِلَّا نَبَأٌ كُفَىٰ
 بِنَبَأِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مَعَ عِلْمِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
 مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٤٢﴾

٤٢
 ٤١
 ٤٠
 ٣٩
 ٣٨
 ٣٧
 ٣٦

31. அவர்களின் சூழ்ச்சியை (எகிப்திய அரசின் அமைச்சருடைய மனைவியாகிய) அவள் செவியுற்றபோது, (அழைத்து வருபவரை அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் பால் அனுப்பினாள். அவர்களுக்காக ஒரு விருந்து சபையை ஏற்பாடும் செய்தாள்; அங்கு வந்திருந்தவர்களில் ஒவ்வொருத்திக்கும் (ஒரு பழமும்,) ஒரு கத்தியும் கொடுத்தாள்; இன்னும் (யூஸூஃபாகிய) அவரை (அலங்கரித்து) "அவர்கள் முன் வெளிப்படுவீராக" என்று கூறினாள்; (அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் அவரைப் பார்த்த பொழுது (அவருடைய அழகில் மயங்கி) அவரை மிக்க மேன்மையாகக் கண்டு, தங்கள் கை(விரல்)களை அறுத்துக் கொண்டனர்; மேலும், "அல்லாஹ் பரிசுத்தமானவன்! இவர் மனிதரல்ல; இவர் மேன்மைக்குரிய ஒரு மலக்கே தவிர (வேறு) இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

32. அ(தற்க)வள், "நீங்கள் எவரைப் பற்றி என்னை நிந்தித்தீர்களோ அவர் இவர்தான்; நிச்சயமாக, நான் தான் என் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு அவரை நான் அழைத்தேன்; எனினும், அவர்(மன உறுதியுடன் தப்பித்து)விலகிக் கொண்டார்; இனியும் நான் கட்டளையிடுகிறபடி அவர் செய்யாவிடில், நிச்சயமாக அவர் சிறையிலிடப்படுவார்; மேலும் அவர் சிறுமைப்பட்டவர்களில் உள்ளவராக நிச்சயமாக ஆகிவிடுவார்," என்று கூறினாள்.

33. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகனே! அவர்கள் என்னை எதன்பக்கம் அழைக்கிறார்களோ அ(த் தீய காரியத்)தை விட சிறைக்கூடமே எனக்கு மிக விருப்பமானதாகும்; ஆகவே, (இப்பெண்களாகிய) அவர்களுடைய சூழ்ச்சியிலிருந்து நீ என்னைத் திருப்பாவிட்டால், அவர்களின் பக்கம் சாய்ந்து விடுவேன்; மேலும் (பாவம் செய்யும்) அறிவீனர்களில் ஒருவனாக நான் ஆகிவிடுவேன்" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

34. எனவே அவரது பிரார்த்தனையை அவருடைய இரட்சகன் அங்கீகரித்தான்; பின்னர், (அப்பெண்களாகிய) அவர்களின் சூழ்ச்சியை அவரை விட்டும் திருப்பிவிட்டான்; நிச்சயமாக, அவனே செவியுறுகிறவன்; யாவையும் நன்கறிகிறவன்.

35. பின்னர், (யூஸூஃப் தூயவர் என்பதற்குரிய) அத்தாட்சிகளை அவர்கள் கண்டதன் பிறகு, சிறிது காலம்வரை (யூஸூஃபாகிய) அவரை, அவர்கள் நிச்சயமாக சிறையிலிடுவார்கள் என அவர்களுக்குத் தோன்றியது (ஆகவே, அவரைச் சிறையிலிட்டனர்).

36. மேலும் (மற்ற குற்றங்களுக்காக வேறு) இரு வாலிபர்கள் அவருடன் சிறையில் நுழைந்தனர்; அவ்விருவரில் ஒருவன், "நான் (திராட்சையைப்பிழிந்து) மதுரஸம் தயார் செய்துகொண்டிருப்பதாக நிச்சயமாக என்னை நான் (கனவில்) கண்டேன்" என்று கூறினான்; மற்றவன், "என் தலையின் மீது ரொட்டியை சுமந்து கொண்டிருக்க அதிலிருந்து பட்சிகள் (கொத்திப்) பூசிப்பதாக நிச்சயமாக என்னை நான் (கனவில்) கண்டேன்," என்று கூறி, "இவற்றின் விளக்கத்தை எங்களுக்கு நீர் தெரிவிப்பீராக! நிச்சயமாக நாங்கள் உம்மை மிக்க (ஞானமுடைய) நல்லவர்களில் (ஒருவராகக்) காண்கிறோம்" (என்று யூஸூஃபிடம் கூறினார்கள்).

37. (அதற்கு யூஸூஃப்,) நீங்களிருவரும் எதை உணவாக வழங்கப் படுகிறீர்களோ அது உங்களிருவருக்கும் வந்து சேரும் முன் அதன் விளக்கத்தை உங்களிருவருக்கும் நான் அறிவித்தே அல்லாது (அந்த) உணவு உங்களிருவருக்கும் வருவதில்லை; இவ்விரண்டுக்குரிய விளக்கமும் என் இரட்சகன் எனக்குக்கற்றுக் கொடுத்தவற்றில் உள்ளவையாகும்; அல்லாஹ்வை விசுவாசிக்காத சமூகத்தாரின் மார்க்கத்தை நிச்சயமாக நான் விட்டு விட்டேன்; இன்னும், அவர்கள் - அவர்களே மறுமையை நிராகரிக்கக் கூடியவர்கள்.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ
 لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا
 وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يُصَاحِبِي
 السِّجْنِ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾
 مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ
 آبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
 أَمَرَ الْأَتَّعِبُونَ وَالْأَيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ يُصَاحِبِي السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمْ
 فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
 مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ﴿٤١﴾ وَقَالَ
 لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ
 الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾
 وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
 سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُودَاتٍ خُضِرَ وَأُخْرِي بُسْتُ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

38. அன்றியும், என்னுடைய மூதாதையர்களான இப்றாஹீம், இஸ்ஹாக், யஃகூப் ஆகியோரின் மார்க்கத்தையே நான் பின்பற்றிவிட்டேன்; (ஆதலால்,) அல்லாஹ்வுக்கு எப்பொருளையும் நாங்கள் இணையாக்குவது எங்களுக்குத் தகுமானதல்ல; இக் கொள்கை மீது இருப்பது, எங்கள் மீதும், (மற்ற) மனிதர்கள் மீதும் அல்லாஹ் புரிந்த பேரருளாகும்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர், (அல்லாஹ்வின் அருளுக்கு) நன்றி செலுத்த மாட்டார்கள்.

39. சிறைச்சாலையின் என்னிரு தோழர்களே! (யாதொரு சக்தியும்ற்ற) பல்வேறு தெய்வங்கள் மேலா? அல்லது (யாவற்றையும்) அடக்கி ஆளுகின்ற ஒருவனான அல்லாஹ்வா?

40. அவனையன்றி நீங்கள் வணங்குபவை வெறும் (கற்பனைப்) பெயர்களைத் தவிர (வேறொன்றும்) இல்லை; நீங்களும் உங்கள் மூதாதையர்களும் அவற்றைப் பெயர்களாக வைத்துக்கொண்டீர்கள்; அல்லாஹ் இதற்கு யாதோர் ஆதாரத்தையும் இறக்கி வைக்கவில்லை; அல்லாஹ் ஒருவனுக்கேயன்றி (மற்றொருவருக்கும்) அதிகாரம் இல்லை; அவனைத் தவிர (மற்றொருவரையும்) நீங்கள் வணங்கக் கூடா தென்று அவனே கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்; இதுதான் நிலையான மார்க்கமாகும்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள் (என்று யூஸூஃப் அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்தபின்);

41. (அவர்களிடம்,) "சிறைச்சாலையின் என்னிரு தோழர்களே! (உங்கள் கனவுகளின் விளக்கம்:) உங்களில் ஒருவன் (முன் போலவே) தன் எஜமானனுக்கு மது ரஸம் புகட்டிக்கொண்டிருப்பான்; மற்றொருவனோ சிலுவையில் அறையப்பட்டு, அவன் தலையிலிருந்துபட்சிகள் (கொத்தித்) தின்னும்; எதில் நீங்கள் இருவரும் விளக்கம் தேடினீர்களோ அக்காரியம் விதிக்கப்பட்டு விட்டது (அவ்வாறு நடந்தே தீரும்)" என்று கூறினார்.

42. அவ்விருவரில் எவர் நிச்சயமாக விடுதலை பெறுவார் என அவர் எண்ணினாரோ அத்தகையவரிடம், "நீ உன் எஜமானனிடம் என்னைப்பற்றிக் கூறுவாயாக!" என்று (யூஸூஃபாகிய) அவர் கூறினார்; ஆனால் (சிறைக் கூடத்திலிருந்து வெளியேறிய) அவர் தன் எஜமானனிடம் கூற இருந்த (எண்ணத்)தை ஷைத்தான் அவருக்கு மறக்கடித்துவிட்டான்; ஆதலால் அவர் சிறைக் கூடத்தில் (பின்னும்) சில ஆண்டுகள் தங்கிவிட்டார்.

43. மேலும், (எகிப்தின்) அரசர், (தம் பிரதானிகளிடம்,) "கொழுத்துப்பருத்த ஏழு பசுக்கள் - அவற்றை இளைத்து வற்றிய ஏழு பசுக்கள் புசிப்பதாகவும், நன்கு விளைந்த பசுமையான ஏழு கதிர்களையும், காய்ந்த வேறு (ஏழு) கதிர்களையும் நிச்சயமாக நான் (கனவில்) கண்டேன்; என் பிரதானிகளே! நீங்கள் கனவுகளுக்கு விளக்கம் கூறக்கூடியவர்களாக இருந்தால் என்னுடைய கனவுக்கு விளக்கம் கூறுங்கள்" என்று கூறினார்.

قَالُوا أَضُنَاتُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ﴿٢٣﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمْ بِهَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسِلُونِ ﴿٢٤﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
 يَبْسُتُ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ تَزْرَعُونَ
 سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا
 مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا
 قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٢٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي
 بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
 النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾
 قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَأَوْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ
 لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ لَنْ حَصْحَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ ﴿٣٠﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ
 أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٣١﴾

44. அ(தற்க) வர்கள், " இது பொய்க் கனவுகளாகும்; (இத்தகைய) பொய்க் கனவுகளுக்கு விளக்கம்கூற நாங்கள் அறிந்தோராக இல்லை என்று கூறினார்கள்.

45. மேலும் அவ்விருவரில், விடுதலையடைந்தவர், இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் (யூசூஃபை) நினைவுபடுத்திக் கொண்டவராகிய அவர், "இக்கனவின் விளக்கத்தை நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்; ஆகவே, என்னை (சிறைக் கூடத்திற்கு) அனுப்பி வைப்பீர்கள்" என்று கூறினான்.

46. (சிறைக்கூடம் சென்று அவன்,) " யூஸூஃபே! உண்மையாளரே! கொழுத்துப் பருத்த ஏழு பசுக்களை _அவற்றை இளைத்து வற்றிய ஏழு பசுக்கள் புசிப்பதைப் பற்றியும், நன்கு விளைந்த பசுமையான ஏழு கதீர்களையும் (சாவியாகிய) காய்ந்து உலர்ந்த மற்ற (ஏழு) கதீர்களையும் (கனவில் கண்டால் அதன் பொருள் என்ன? என்பதைப்) பற்றி நீர் எங்களுக்கு அறிவிப்பீராக, என்னை (அனுப்பிய) மக்கள் (இதனைத்) தெரிந்து கொள்வதற்காக அவர்களிடம் நான் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியதிருக்கின்றது" (என்று கேட்டார்).

47. அ(தற்க)வர், " தொடர்ந்து வழக்கப்படி (நல்ல விதமாக) ஏழு ஆண்டுகள் நீங்கள் விவசாயம் செய்வீர்கள்; நீங்கள் அறுவடை செய்வதை _ நீங்கள் உண்பதற்கு வேண்டிய ஒருசொற்ப அளவைத் தவிர _ (மற்ற யாவற்றையும்) அதன் கதீர்களிலேயே விட்டு வைப்பீர்கள் என்று கூறினார்.

48. "பின்னர், அதற்கப்பால், கடினமான (பஞ்சத்தைக் கொண்ட) ஏழு (ஆண்டுகள்) வரும். நீங்கள் சேமித்து வைத்திருப்பவற்றிலிருந்து, (பஞ்சமான வருடங்களாகிய) அவைகளுக்காக நீங்கள் (கதீர்களில்) முற்படுத்தி வைத்தவற்றில் குறைவானவற்றைத் தவிர (மற்றதை) அவை தின்று விடும்.

49. பின்னர், " அதற்கப்பால் ஒரு வருடம் வரும்; அதில் மனிதர்கள் ஏராளமாக மழை பொழிவிக்கப்படுவர்; (கனிவர்க்கங்களிருந்து அவற்றின் ரஸத்தைப்) பிழிந்து கொண்டு மிருப்பார்கள்" (என்றும் கூறினார்).

50. மேலும், (கனவுகளின் விளக்கம்பற்றி அவன் கேட்டு வந்ததை அரசருக்கு அவன் அறிவிக்கவே) அதற்கு அரசர், "(இவ்விளக்கங் கூறிய) அவரை என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்" எனக் (கட்டளையிட்டுக்) கூறினார்; அவருடைய தூதர் யூஸூஃபிடம் (இதுபற்றிச் சொல்ல) வரவே, (அவரிடம்) "நீர் உம் எஜமானனிடம் திரும்பிச் சென்று, தங்கள் கைகளை வெட்டிக்கொண்டவர்களான பெண்களின் நிலை என்ன?" என்று அவரைக்கேளும்; நிச்சயமாக, அவர்களின் சூழ்ச்சியை என் இரட்சகன் நன்கறிந்தவன்" என்று கூறினார்.

51. (அதற்கரசர், அப்பெண்களை அழைத்து,) "நீங்கள் யூஸூஃபை (கண்டு) விரும்பியபோது உங்களுக்கு நேர்ந்ததென்ன?" என்று கேட்டார்; அ(தற்க) வர்கள், "அல்லாஹ் தூய்மையானவன்; நாங்கள் அவரிடத்தில் யாதொரு தீங்கையும் அறியவில்லை" என்று கூறிவிட்டார்கள்; (எகிப்திய அரசின்) அமைச்சருடைய மனைவி, "உண்மை இப்போது வெளிப்பட்டுவிட்டது. நான் தான் என் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு அவரை அழைத்தேன்; (யூஸூஃப் அழைக்கவில்லை) நிச்சயமாக, அவர் உண்மையாளர்களில் உள்ளவர்" என்று கூறினான் _

52. இதன் காரணம்: நிச்சயமாக (என்னைவிட்டு அவரும், அவரை விட்டு நானும்) மறைவாக இருந்த சமயத்தில் அவருக்கு நான் துரோகம் செய்யவில்லை என்பதையும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் துரோகிகளின் சூழ்ச்சிக்கு வழி காட்டமாட்டான் என்பதையும் அவர் அறிந்து கொள்வதற்காகவேதான்" (என்றும்);

وَمَا أBRئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا
 مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي
 بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهَا قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا
 مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ
 عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ
 يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾
 وَلَا أَجْرَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ وَجَاءَ
 إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٨﴾ وَ
 لَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلا
 تَرُونَ أَنِي أَوْ فِي الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي
 بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٠﴾ قَالُوا سُرَّادُوعُنْهُ
 أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦١﴾ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي
 رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا
 الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَ نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٦٣﴾

53. "மேலும், நான் (யூஸூஃபின் மீது மோகங்கொள்ளவில்லை என்று கூறி) என் மனதை நான் தூய்மைப்படுத்தவில்லை; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக என் இரட்சகன் அருள் புரிந்தவரையன்றி, (மனிதனுடைய) மனம் பாவம் செய்யும்படி அதிகம் தூண்டக்கூடியதாகவே இருக்கின்றது; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்" (என்று எகிப்திய அரசரின் அமைச்சருடைய மனைவி கூறினாள்) (16)

54. (சிறைச் சாலையிலிருக்கும் யூஸூஃபின் ஞானத்தை அறிந்த) அரசர்: "அவரை என்னிடம் (அழைத்துக்) கொண்டு வாருங்கள்; எனக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமானவராக அவரை நான் அமர்த்திக் கொள்வேன்" என்று கூறினார்; (ஆகவே சிறையிலிருந்து வெளியாகிய) அவருடன் பேசிய பொழுது, நிச்சயமாக நீர் இன்றிலிருந்து நம்மிடம் பெரும் மதிப்பும், நம்பிக்கையும் பெற்றவராக இருக்கிறீர்" என்று கூறினார்.

55. அ(தற்க)வர், "இந்தப் பூமியின் களஞ்சியங்களின்மீது (நிர்வாகியாக) என்னை ஆக்கிவிடும்; நிச்சயமாக நான் (அவற்றைப்) பாதுகாக்கக் கூடியவன்; நன்கறிந்தவன்" என்று சொன்னார் (அரசரும் அவ்வாறே செய்தார்).

56. இவ்வாறே யூஸூஃபுக்கு பூமியில் அவர் விரும்பியவாறு வசித்துக்கொள்ள நாம் அவருக்கு வசதியளித்தோம்; நாம் விரும்பியவர்களுக்கு (இவ்வாறே) நம் அருளை கிடைக்கும்படிச் செய்கிறோம், நன்மை செய்பவர்களின் கூலியை நாம் வீணாக்கிவிடவுமாட்டோம்.

57. மேலும், விகவாசங் கொண்டு, பயபக்தியுடையவர்களாகவும் இருந்தார்களே அவர்களுக்கு மறுமையின் கூலியானது மிகமேலானதாக இருக்கும்.

58. மேலும், யூஸூஃபுடைய சகோதரர்கள் (கன்ஆனிலிருந்து) வந்து, அவரிடம் நுழைந்த பொழுது, அவர்களோ அவரை (யூஸூஃபை) அறியாதவர்களாக இருந்த நிலையில் அவர்களை (தன் சகோதரர்கள் என யூஸூஃபாகிய) அவர் அறிந்து கொண்டார்.

59. மேலும், (யூஸூஃபாகிய) அவர் அவர்களுக்கு (வேண்டிய) தானியங்களைச் தயார்ப்படுத்திக் கொடுத்தபோது, (மறுமுறை நீங்கள் வந்தால்) "உங்களுடைய தந்தையிலிருந்துள்ள உங்களுக்குரிய சகோதர(ன் புன்யாமி) னையும் என்னிடம் (அழைத்துக்) கொண்டுவாருங்கள்; நான் நிச்சயமாக (உங்களுக்கு தானியங்களைப்) பூர்த்தியாக்குபவன் என்பதையும், விருந்துபசாரம் செய்பவர்களில் நான் மிகச் சிறந்தவன் என்பதையும் நீங்கள் பார்க்கவில்லையா?" என்று கூறினார்.

60. "ஆகவே, நீங்கள் அவரை என்னிடம் கொண்டு வராவிடில், என்னிடம் உங்களுக்கு (தானியத்தை) அளப்பது இல்லை, நீங்கள் என்னை நெருங்கவும் வேண்டாம்" (என்று கூறினார்).

61. அ(தற்க)வர்கள், "நாங்கள் அவருடைய தந்தையிடம் (உங்களிடம் அவரைக் கொண்டு வர) அவரைப் பற்றி (சாத்தியமான எல்லா) முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வோம்; நிச்சயமாக நாங்கள் (அதைச்) செய்பவர்களாகவும் இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

62. (பின்னர் யூஸூஃப்) தன் பணியாட்களிடம், " (கிரயமாகக் கொடுத்த) அவர்களின் பொருளை அவர்களுடைய (பொதி) மூட்டைகளில் ஆக்கி (மறைத்து வைத்து) விடுங்கள்; அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் சென்றடைந்தால், (தானிய மூட்டைகளை அவிழ்க்கும்போது) அதனை அவர்கள் அறிந்துகொண்டு, (அதனை நம்மிடம் செலுத்த) அவர்கள் திரும்பி வரக்கூடும்" என்று கூறினார்.

63. அவர்கள் தம் தந்தையிடம் திரும்பி வந்தபொழுது, "எங்கள் தந்தையே! எங்களுக்கு (த் தானியம்) அளப்பது தடுக்கப்பட்டு விட்டது; ஆதலால், எங்கள் சகோதரனையும் எங்களுடன் அனுப்பிவையுங்கள். நாங்கள் தானியம் அளந்து வாங்கிக்கொண்டு, நிச்சயமாக அவரையும் பாதுகாப்பவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ هَلْ أَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنُتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ
 فَاللَّهُ خَيْرٌ حِفْظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٦٣﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
 مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَانَا مَا
 نَبِغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا
 وَنَزِدُ ذِكْلًا بِعَيْرِ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ﴿٦٤﴾ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ
 مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن
 يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٦٥﴾
 وَقَالَ يَبْنَئِي لَأَتَدْخُلُوهُنَّ مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَاَدْخُلُوا مِن
 أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا
 كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ
 يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ
 أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

64. அதற்கு (யாஃகூபாகிய)அவர், "இதற்கு முன்னர் இவருடைய சகோதரர் (யூஸூஃப்) விஷயத்தில் நான் உங்களை நம்பி (மோசம்போ)னது போல் அல்லாது இவர் விஷயத்திலும் நான் உங்களை நம்புவேனா? (முடியாது) ஆகவே, பாதுகாப்பவனில் அல்லாஹ் மிக்க மேலானவன்; மேலும், அவனே அருள் புரிவோரிலெல்லாம் மிக்க அருளாளன்" என்று கூறிவிட்டார்.

65. இன்னும், அவர்கள் தங்கள் சாமான் (மூட்டை)களை அவிழ்த்தபொழுது, அவர்கள் (கிரயமாகக்)கொடுத்த பொருளை அவர்களிடமே திருப்பப் பட்டுவிட்டதைக் கண்டு, "எங்கள் தந்தையே! (இன்னும்,) நாங்கள் எதைத் தேடுவோம்? இதோ, நாம் (கிரயமாகக்)கொடுத்த பொருள் நம்மிடமே திருப்பப்பட்டுவிட்டது; (ஆகவே, புன்யாமீனையும் அழைத்துச் செல்ல அனுமதி தாருங்கள்.) நம் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய தானியங்களையும் நாங்கள் வாங்கி வருவோம்; எங்கள் சகோதரனையும் பாதுகாத்து வருவோம்; (அவருக்காகவும்) ஓர் ஒட்டகச் சுவை தானியத்தை அதிகமாகவும் கொண்டு வருவோம். இவ்வாறு அவர்கள் அதிகமாகக் கொடுப்பது, எளிதான (தானிய) அளவைதான்" என்று கூறினார்கள்.

66. (அதற்கு)* உங்கள் யாவரையும் (ஏதேனும் ஆபத்து) சூழ்ந்து கொண்டாலன்றி, நிச்சயமாக அவரை என்னிடம் கொண்டு வருவீர்களென்று அல்லாஹ்வினமீது நீங்கள் (யாவரும்) எனக்கு உறுதிமொழி கொடுக்கும்வரை, நான் அவரை உங்களுடன் அனுப்பவே மாட்டேன், என்று (யாஃகூப் நபியாகிய)அவர் கூறினார்; ஆகவே அவர்கள் (அவ்வாறு) அவருக்கு உறுதிமொழி கொடுக்கவே, (அதற்கு) அவர் "நாம் பேசிக்கொண்டதற்கு அல்லாஹ்வே கண்காணிப்பவனாக இருக்கிறான்" என்று கூறினார்;

67. இன்னும் (அவர்களிடம்) "என் (அருமை) மக்களே! (எகிப்தினுள்) ஒரே வாசலில் நுழையாதீர்கள்; வெவ்வேறு வாசல்களில் நுழையுங்கள்; அல்லாஹ்வினிருந்து (ஏற்படவிருக்கும்) எந்த ஒன்றை விட்டும் உங்களை நான் தடுத்து விடவும் முடியாது; (ஏனென்றால், சகல) அதிகாரம் அல்லாஹ்வுக்கேயன்றி (வேறெவருக்கும்) இல்லை; உங்கள் யாவரையும் அவனிடமே ஒப்படைத்து முழுமையாக அவன் மீது நம்பிக்கை வைத்துவிட்டேன்; ஆகவே, (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கிறவர்கள் (இவ்வாறே) அவன் மீதே (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கவும்" என்றார்.

68. மேலும், அவர்களின் தந்தை அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டவாறு அவர்கள் (எகிப்தில்) நுழைந்தபோது, யாஃகூபினுடைய மனதிலிருந்த ஒரு தேவையை அதை அவர் நிறைவேற்றி விட்டார் என்பதைத் தவிர, அல்லாஹ்விடமிருந்து (ஏற்படயிருந்த) எந்த ஒன்றையும் அவர்களைவிட்டு அவர்தடுத்து விடுபவராக இருக்கவில்லை; மேலும், நாம் அவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தவற்றில் நிச்சயமாக அவர் அறிவுடையவராக இருந்தார்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (அதனை) அறியமாட்டார்கள்.

69. மேலும், யூஸூஃபிடம் அவர்கள் நுழைந்தபொழுது, அவர் தன் சகோதர (ன் புன்யாமீ)னைத் (தனியாக அழைத்து) தன்பால் ஒதுக்கிக் கொண்டு "நிச்சயமாக நான்தான் உம்முடைய சகோதரன் (யூஸூஃப்); ஆகவே, (எனக்கு இவர்கள்) செய்தவற்றைப் பற்றி நீர் கவலைப்படாதீர்" என்று (இரகசியமாகக்) கூறினார்.

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رُحُلِ
 أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتَهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسْرِقُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا
 وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا اتَّفَقْتُمْ عَلَىٰ هَٰذَا قَالُوا نَفَقَدْنَا صُوعَ
 الْمَلِكِ وَلَيْسَ جَاءَ بِهِ بِحِمْلٍ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٤١﴾
 قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا
 كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٤٢﴾ قَالُوا فَمَا جزَاؤُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿٤٣﴾ قَالُوا
 جزَاؤُكُمْ مَنْ وُجِدَ فِي رُحْلِهِ فَهُوَ جزَاؤُكُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي
 الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ
 اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا
 كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ
 دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٤٥﴾ قَالُوا إِنْ
 يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي
 نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 بِمَا تَصِفُونَ ﴿٤٦﴾ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
 كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٧﴾

70. பின்னர், அவர்களுக்கு வேண்டிய தானியங்களைத் தயார் செய்த பொழுது, தன்னுடைய சகோதரன் (புன்யாமீ)னுடைய சமையில் (ஒரு பொற்) குவளையை ஆக்கி விட்டார்; பின்னர், (அவர்கள் சிறிது தூரம் செல்லவே) "ஓ! ஓட்டகக் கூட்டத்தார்களே! நிச்சயமாக நீங்கள் திருடர்களே" என்று ஓர் அறிவிப்பாளர் அறிவித்தார்.

71. அ(தற்க)வர்கள், இவர்களை முன்னோக்கி வந்து " நீங்கள் எதை இழந்துவிட்டீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

72. அ(தற்க)வர்கள், " அரசருடைய (ஒரு பொற்) குவளையை நாங்கள் இழந்துவிட்டோம்; மேலும், அதனை எவர் (தேடிக்) கொண்டுவந்த போதிலும் அவருக்கு ஓர் ஓட்டகச் சமை (தானியம் வெகுமதி)உண்டு; இதற்கு நானே பொறுப்பாளியாவேன்" என்று (அவர்களில் ஒருவன்) கூறினான்.

73. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ்வின்மீது சத்தியமாக, நாங்கள் (இப்) பூமியில் குழப்பம் செய்வதற்காக வரவில்லை என்பதைத் திட்டமாக நீங்களும் நன்கறிந்திருக்கிறீர்கள்; அன்றியும், நாங்கள் திருடர்களாக இருந்ததுமில்லை" என்று கூறினார்கள்.

74. அ(தற்க)வர்கள், "நீங்கள் (இதில்) பொய்யர்களாயிருந்தால், அதற்குரிய தண்டனை என்ன?" என்று கேட்டனர்.

75. "அதற்குரிய தண்டனையானது: எவனுடைய சமையில் அது காணப்படுகிறதோ அப்போது அவனே அதற்குரிய தண்டனையாகும்; அநியாயக்காரர்களுக்கு இவ்வாறே நாங்கள் தண்டனை அளிப்போம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

76. ஆகவே, தன் சகோதரன் (புன்யாமீ)னின் பொதிக்கு முன்னதாக மற்றவர்களின் பொதிகளைச் சோதிக்க ஆரம்பித்தார். பின்னர், தன் சகோதரனின் பொதியிலிருந்து அதனை வெளிப்படுத்தினார்; யூஸூஃபுக்கு இவ்வபாயத்தை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தோம்; அல்லாஹ் நாடினாலன்றி, அவர் தன் சகோதரனை எடுத்துக்கொள்ள(எகிப்து) அரசின் சட்டப்படி முடியாதிருந்தார்; நாம் நாடியவர்களின் பதவிகளை உயர்த்துகிறோம்; அறிவுடைய ஒவ்வொருவருக்கும் மேலாக (அவரைவிட) மிக அறிந்தவர் இருக்கிறார்.

77. (இவ்வாறு கண்ட யூஸூஃபின் மற்ற சகோதரர்கள்.) "அவன் (அதனைத்) திருடியிருந்தால், அவனுடைய சகோதரன் (யூஸூஃபும்) இதற்கு முன் நிச்சயமாகத் திருடியே இருப்பான்" என்று, கூறிக் கொண்டனர்; யூஸூஃப் அவர்களுக்கு வெளியாக்காது, அவர் அதைத் தன்மனதுக்குள் மறைத்து வைத்துக்கொண்டு, "நீங்கள் இடத்தால் தீயவர்கள்; (இவர் சகோதரரும் திருடியதாக) நீங்கள் வர்ணிக்கிறீர்களே அதனை அல்லாஹ் மிக்க அறிந்தவன்" என்று (மனதில்) கூறிக் கொண்டார்.

78. அ(தற்க)வர்கள் (யூஸூஃபிடம், எகிப்திய அரசின்) "அமைச்சரே! நிச்சயமாக முதிர்ச்சியடைந்த வயோதிகரான தந்தை அவருக்கு இருக்கிறார். ஆகவே, அவருக்குப் பதிலாக எங்களில் ஒருவரை நீர் எடுத்துக்கொள்வீராக! நிச்சயமாக நாம் உம்மை உபகாரம் செய்பவர்களில் (ஒருவராகக்) காண்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مِنْ وَجْدِنَا مَتَاعِنَا عِنْدَهُ
 إِنَّا إِذْ الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
 قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
 مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ
 أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ
 خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٥٠﴾ ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ
 ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا
 لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٥١﴾ وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا
 وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥٢﴾ قَالَ بَلْ
 سَأَلْتُ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ﴿٥٣﴾ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ
 يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٥٤﴾ وَتَوَلَّى
 عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنُهُ مِنْ
 الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٥﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوَاتٌ ذَكَرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ
 تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٥٦﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا
 بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

79. அ(தற்க)வர், "எம்முடைய பொருளை எவரிடம் நாங்கள் பெற்றுக் கொண்டோமோ அவரைத் தவிர, (மற்றெவரையும்) பிடித்துக் கொள்ளாது (எங்களை) அல்லாஹ் காப்பாற்றுவானாக! (மற்றெவரையும் பிடித்துக் கொண்டால்) அச்சமயத்தில் நிச்சயமாக நாம் அநியாயக்காரர்களாகிவிடுவோம்" என்று கூறி விட்டார்.

80. அவரிடம் அவர்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிடவே, அவர்கள் (தங்களுக்குள்) தனித்து ஆலோசனை செய்தார்கள்; அவர்களில் பெரியவர், (மற்றவர்களிடம்,) "உங்கள் தந்தை உங்களிடம் அல்லாஹ்வின் உறுதிமொழியை வாங்கியிருப்பதையும், இதற்கு முன்னர் நீங்கள் யூஸூஃப் விஷயத்தில் செய்த பெருங்குறையையும் நீங்கள் அறியவில்லையா? ஆகவே, என் தந்தை எனக்கு அனுமதியளிக்கும் வரையில், அல்லது அல்லாஹ் எனக்கு தீர்ப்பளிக்கும் வரையில் (நான் இருக்கும்) இப்பூமியிலிருந்து நான் அகலவேமாட்டேன்; தீர்ப்பளிப்போரில் அவன்தான் மிக்க மேலானவன்" என்று கூறினார்.

81. (மேலும், அவர்களிடம்) "நீங்கள் (யாவரும்) உங்கள் தந்தையிடம் திரும்பிச் சென்று: எங்கள் தந்தையே! உங்கள் மகன் (புன்யாமீன்) நிச்சயமாகத் திருடி விட்டான்; உண்மையாகவே நாங்கள் கண்டதையே அன்றி (வேறெதையும்) நாங்கள் கூறவில்லை; இன்னும், மறைவானவற்றின் பாதுகாவலர்களாகவும் நாங்கள் இருக்கவில்லை என்று கூறுங்கள்.

82. "(எங்கள் கூற்றை நீங்கள் நம்பாவிட்டால்,) நாங்கள் தங்கியிருந்த அவ்வூராரையும், எங்களுடன் வந்த ஓட்டகைக் கூட்டத்தினரையும் நீங்கள் கேட்டறிந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக, நாங்கள் உண்மையாளர்களாவோம்" என்று சொல்லுங்கள் என்று கூறியனுப்பினார்).

83. (ஊர் திரும்பியவர்கள் நடந்தவற்றைத் தங்கள் தந்தையிடம் கூறவே அதற்கவர், "நீங்கள் கூறுவது சரியல்ல! உங்கள் மனங்கள் ஒரு(தவறான) விஷயத்தைச் செய்யும்படி உங்களைத் தூண்டிவிட்டன; ஆகவே, அழகான பொறுமையைக் கைக்கொள்வதே மிக்க நன்று; அல்லாஹ் அவர்கள் யாவரையும் என்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்த்து வைக்கப் போதுமானவன்; நிச்சயமாக அவனே யாவற்றையும் அறிந்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்" என்று கூறினார்.

84. இன்னும் அவர்களை விட்டு அவர் விலகிச் சென்று, "யூஸூஃபைப் பற்றி ஏற்பட்டிருக்கும் என்னுடைய துக்கமே!" என்று அவர் (வருத்தப்பட்டுக்) கூறினார்; அவரது இரு கண்களும் துக்கத்தால் (அழுதழுது) வெளுத்துப்போயின; பின்னர், அவர் (தன் துக்கத்தையும்) விழுங்கி (அடக்கிக்) கொள்பவராக இருந்தார்.

85. (இதனைக் கண்ட அவருடைய மக்கள் தந்தையே) "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக (நீங்கள் யூஸூஃபை நினைத்து நினைத்து) இளைத்தவராக நீர் ஆகிவிடும் வரை அல்லது அழிந்துவிடுவோரில் நீர் ஆகிவிடும் வரை யூஸூஃபை நினைத்துக் கொண்டே யிருப்பீர்" என்று (கடிந்து) கூறினார்கள்.

86. அ(தற்க)வர், "என்னுடைய துக்கத்தையும், கவலையையும் நான் முறையிடுவதெல்லாம் அல்லாஹ்விடமேதான்; நீங்கள் அறியாதவற்றையும் அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து நான் மிக்க அறிந்திருக்கிறேன் என்று கூறினார்.

يَبْنِي اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَأْسُوا
مِنْ رُوحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَأْسُ مِنْ رُوحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ
الْكٰفِرُونَ ﴿٨٤﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا
وَاَهْلَنَا الضَّرُّ وَجِئْنَا بِضَاعَةِ مُرْجَبَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ
هَلْ عَلِمْتُمْ مَآ فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ جٰهِلُونَ ﴿٨٦﴾
قَالُوا اِنَّكَ لَآنتَ يُوْسُفُ قَالَ اَنَا يُوْسُفُ وَهٰذَا اَخِي
قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا اِنَّهٗ مَنْ يَشِئْ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اَشْرَكَ
اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ
الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِينَ ﴿٩٢﴾ اذْهَبُوا
بِقَمِيصِي هٰذَا فَالْقُوْهُ عَلٰی وِجْهِ اَبِي يَآتِ بِصِیْرًا
وَاتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
العِیْرُ قَالَ اَبُوْهُمُ اِنِّیْ لَاجِدُ رِیْحَ یُوسُفَ لَوْ اَنَّ
تُنْفِدُوْنَ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِیْ ضَلٰلِكَ الْقَدِیْمِ ﴿٩٥﴾

١٣٥

الربیع

87. "என்னுடைய மக்களே! நீங்கள் செல்லுங்கள்; பின்னர், யூஸூஃபையும், அவரது சகோதரரையும் துருவித்தேடுங்கள்; அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து நீங்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிடாதீர்கள்! நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கையற்ற)நிராகரிப்போரைத் தவிர, (மற்றெவரும்) அல்லாஹ்வின் அருளில் நம்பிக்கை இழந்துவிட மாட்டார்கள் (என்றும் கூறினார்).

88. பிறகு, அவர்கள் (எகிப்துக்கு வந்து யூஸூஃபாகிய) அவர்பால் நுழைந்து அவரிடம் (எகிப்திய அரசின்) "அமைச்சரே! எங்களையும் எங்கள் குடும்பத்தினரையும் (பஞ்சத்தின்) கொடுமை பீடித்துக்கொண்டது; (எங்களிடமிருந்து) அற்பப் பொருளையே நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்; ஆகவே, (அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு) எங்களுக்கு வேண்டிய (தானியத்) தைப் பூரணமாக அளந்து கொடுத்து(மேற் கொண்டும்) எங்களுக்குத் தானமாகவும் கொடுத்தருள்வீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் தானம் செய்வோருக்கு நற்கூலி அளிப்பான்" என்று கூறினார்கள்.

89. (அச்சமயம் அவர்) "நீங்கள் அறிவீனர்களாக இருந்தபோது, யூஸூஃபையும், அவருடைய சகோதரரையும் என்ன செய்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா?" என்று கேட்டார்.

90. அ(தற்க)வர்கள் (திடுக்கிட்டு) "நிச்சயமாக நீர்தான், யூஸூஃபா?" என்று கேட்டார்கள். அ(தற்க)வர், "நான்தான் யூஸூஃப்; இவர் என் சகோதரர்; திட்டமாக அல்லாஹ் எங்கள் மீது பேரருள் புரிந்திருக்கிறான்; (ஏனென்றால்,) அது நிச்சயமாக: எவர் பயபக்தியுடன் இருந்து (கஷ்டங்களையும் சகித்துப்) பொறுத்துக் கொள்கிறாரோ (அத்தகைய) நன்மை செய்தோரின் கூலியை நிச்சயமாக அல்லாஹ் வீணாக்கி விடமாட்டான்" என்று கூறினார்.

91. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நாங்கள் (உமக்கு பெரும்) தவறிழைத்தவர்களாக இருப்பினும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், எங்களைவிட (பெருங்கிருபை கொண்டு) உம்மை மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கிறான்" என்று கூறினார்கள்.

92. அ(தற்க)வர், "இன்றையத்தினம் உங்கள் மீது யாதொரு நிந்தனையும் இல்லை; அல்லாஹ் (வும்) உங்கள் குற்றங்களை மன்னித்து விடுவானாக! அவனே கிருபையாளர்களிலெல்லாம் மகாக்கிருபையாளன்" என்று கூறினார்.

93. "நீங்கள் என்னுடைய இந்தச் சட்டையைக்கொண்டுபோய் என் தந்தை முகத்தின் மீது போடுங்கள்; (அதனால், உடனே) அவர் பார்வையுடையவராக (த்திரும்பி) வருவார்; பின்னர், நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்திலுள்ள யாவரையும் அழைத்துக்கொண்டு என்னிடம் வாருங்கள்" என்று கூறி (அனுப்பி)னார்.

94. (அவர்களுடைய) ஒட்டகக்கூட்டம் (எகிப்திலிருந்து) பிரிந்த சமயமே, அவர்களின் தந்தை "(இதோ) யூஸூஃபுடைய வாடையை நிச்சயமாக நான் நுகர்கிறேன்; (முதுமையின் காரணமாக) அறிவு மங்கிப் பேசுவதாக என்னை நீங்கள் கூறாதிருக்க வேண்டுமே! என்றார்.

95. (இதனைச் செவியுற்ற அவருடைய ஏனைய மக்கள்) "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக நீர் உம்முடைய பழைய வழிகேட்டில்தான் இருக்கிறீர்" என்று கூறினார்கள்.

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ الْقَهْ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۚ

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا يَا بَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَبُويَهُ وَقَالَ ادْخُلُوا

مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبُويَهُ عَلَى الْعَرْشِ

وَخَرُّوْا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا بَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ

قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي

مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ

الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ

إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَ

عَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

أَنْتَ وَرَبِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي

بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

96. அப்போது (யூஸூஃபைப்பற்றி) நன்மாராயங்கூறுபவர் வந்து, (யூஸூஃபுடைய சட்டையாகிய) அதனை அவர் (தந்தையின்) முகத்தின்மீது போடவே, அவர் (இழந்த தன்) பார்வையை அடைந்து, "யூஸூஃப் உயிரோடிருப்பதைப் பற்றி) நீங்கள் அறியாதவற்றையெல்லாம் அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து நிச்சயமாக நான் அறிவேன் என்பதாக (முன்னர்) நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லையா?" என்று கேட்டார்.

97. "எங்கள் தந்தையே! எங்கள் பாவங்களை மன்னிக்குமாறு நீங்கள் எங்களுக்காக மன்னிப்புத் தேடுவீர்களாக! நிச்சயமாகவே நாங்கள் குற்றவாளிகளாகவே இருக்கிறோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

98. (அதற்க)வர், "நான் என் இரட்சகனிடம் அடுத்து உங்களுக்காக மன்னிப்பைக் கோருவேன்; நிச்சயமாக அவனே மிக மன்னிப்போன், மிகக் கிருபையுடையோன்" என்று கூறினார்.

99. (பின்னர், குடும்பத்துடன் கன் ஆனிலிருந்து) அவர்கள் யூஸூஃபிடம் (எகிப்துக்கு) வந்து நுழைந்தபொழுது, அவர் தன் தாய் தந்தையை (மிக்க மரியாதையுடன் வரவேற்று) தன் பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டு, "அல்லாஹ் நாடினால் நீங்கள் அச்சமற்றவர்களாக எகிப்தில் நுழையுங்கள்" என்றும் கூறினார்.

100. இன்னும், அவர் தன் பெற்றோரை சிம்மாசனத்தின்மீது உயர்த்தி (கண்ணியமாக அமரச்செய்யலா)னார். (எகிப்தின் அதிபதியாக இருந்த) அவருக்கு (அக்காலத்திய முறைப்படி) அவர்கள் அனைவரும் சிரம்பணிந்தவர்களாகவும் விழுந்தார்கள்; அச்சமயம் யூஸூஃப் (தன் தந்தையிடம்) "என் தந்தையே! முன்னர் நான் கண்ட கனவின் விளக்கம் இதுதான்; என் இரட்சகன் அதனைத் திட்டமாக உண்மையாக்கிவிட்டான்; (எவருடைய சிபாரிசுமின்றியே) சிறைக்கூடத்திலிருந்து என்னை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் வெளியேற்றியபோது (அல்லாஹ்) எனக்குத் திட்டமாக பேருபகாரம் புரிந்துவிட்டான்; எனக்கும், என் சகோதரர்களுக்குமிடையில் ஷைத்தான் பிரிவினையை உண்டுபண்ணிய பின்னரும், உங்கள் யாவரையும் கிராமப்புறத்திலிருந்து என்னிடம் கொண்டு வந்துள்ளான்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன், தான் நாடியதை மிக நுட்பமாகச் செய்கின்றவன்; நிச்சயமாக அவனே (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்" என்றார்.

101. (அன்றி) "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நீ எனக்கு ஓர் ஆட்சியையும் தந்தருள் புரிந்து, கனவுகளின் விளக்கங்களையும் எனக்குக் கற்பித்தாய்; வானங்களை மற்றும் பூமியைப்படைத்தவனே! இம்மையிலும், மறுமையிலும் நீயே என் பாதுகாவலன்; முற்றிலும் (உனக்கு) கீழ்ப்படிந்த (முஸ்லிமான) வனாகவே என்னை நீகைப்பற்றிக்கொள்வாயாக! நல்லோர்களுடன் என்னையும் சேர்த்தருள்வாயாக" என்று பிரார்த்தித்தார்.

102. (நபியே!) இது (நீர் அறியாத) மறைவான செய்திகளில் உள்ளதாகும்; இதை உமக்கு நாம் (வஹீ மூலமே) அறிவிக்கிறோம்; இன்னும், அவர்கள் சூழ்ச்சி செய்கிறவர்களாக, (யூஸூஃபைக் கிணற்றில் தள்ள வேண்டுமென்று) தங்கள்காரியத்தில் அவர்கள் முடிவெடுக்க ஒருமித்த போது நீர் அவர்களிடத்தில் இருக்கவுமில்லை.

وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾ وَمَتَسَلَّهُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ آجُرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٣﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٠٤﴾
 وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٥﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ
 تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَ
 هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠٦﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى
 بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٧﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
 أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٨﴾
 حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
 نَصْرُنَا فَنُجِّيْنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بِأَسْنَانٍ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٠٩﴾
 لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ
 حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ
 تَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١٠﴾

= ١٠٦

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

= ١٠٦

103. நீர் (எவ்வளவுதான்) பேராவல் கொண்டாலும் (அம்) மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (அல்லாஹ்வை) விசுவாசங் கொள்பவர்களாக இல்லை.

104. இதற்காக நீர் அவர்களிடத்தில் யாதொரு கூலியையும் கேட்பதில்லை; அகிலத்தார்க்கும் இது ஒரு நல்லுபதேசமே தவிர (வேறு) இல்லை.

105. இன்னும், வானங்களில், மற்றும் பூமியில் எத்தனையோ அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன; (ஆனால்) அவற்றைச் சிந்திக்காது புறக்கணித்தவர்களாகவே அவற்றின் பக்கம் அவர்கள் (அனுதினமும்) செல்கின்றனர்.

106. மேலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் - அவர்கள் இணைவைக்கிறவர்களாகவே தவிர அல்லாஹ்வை விசுவாசிப்பதில்லை.

107. (அவர்களைச்) சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடிய அல்லாஹ்வின் வேதனை அவர்களிடம் வந்து விடுவதைப் பற்றியும், அல்லது அவர்கள் அறியாத நிலைமையில் திடுகூறாய் (அவர்களுடைய முடிவு காலமான) மறுமை அவர்களுக்கு வந்து விடுவதைப்பற்றியும் அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றனரா?

108. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: இதுவே எனது (நேரான) வழியாகும்; நான் (உங்களை) அல்லாஹ்வின் பக்கம் அழைக்கிறேன்; தெளிவான ஆதாரத்தின்மீதே நானும், என்னைப் பின்பற்றியவர்களும் இருக்கிறோம்; அல்லாஹ் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நான் (அவனுக்கு) இணைவைப்போரில் உள்ளவனுமல்லன்.

109. உமக்கு முன்னர் ஊர்வாசிகளிலுள்ள (மனித இனத்தவர்களில்) ஆடவர்களை அல்லாமல் (மலக்குகளை) நாம் (தூதர்களாக) அனுப்பவில்லை; அவர்களுக்கு (நம்முடைய கட்டளைகளை) வஹீ மூலம் அறிவிக்கின்றோம்; அவர்கள் பூமியில் பிரயாணம் செய்யவில்லையா? (அவ்வாறு பிரயாணம் செய்தால்) அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி ஆயிற்று என்பதை அவர்கள் கண்டுகொள்வார்கள்; மறுமையின் வீடோ பயபக்தியுடையோர்களுக்கு மிக்க மேலானது; நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டீர்களா?

110. (நபியே! எந்த சமூகத்தார் மீதும் தண்டனையை நாம் துரிதப்படுத்தவில்லை) எதுவரையெனில், (தம் சமூகத்தவர்கள் விசுவாசம் கொள்ளவே மாட்டார்கள் என அத்துதர்கள் நிராசை அடைந்து, நிச்சயமாக நாம் (அவர்களால்) பொய்ப்படுத்தப்பட்டுவிட்டோம் என அவர்கள் உறுதி கொண்டுவிட்டனர். (அப்போது) அவர்களுக்கு நம்முடைய உதவி வந்தது; (பின்னர்) நாம் நாடியவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டனர்; குற்றவாளிகளான சமூகத்தாரை விட்டும் நம் தண்டனை நீக்கப்படவு மாட்டாது.

111. அறிவுடையோருக்கு, (நபிமார்களாகிய) இவர்களுடைய வரலாற்றில் நல்லதொரு படிப்பினை திட்டமாக இருக்கிறது; (இந்தக் குர்ஆன்) பொய்யாகக் கற்பனை செய்யப்படுகின்ற செய்தியாக இருந்ததில்லை; ஆயினும், இதற்கு முன் உள்ள (வேதத்)தை உண்மையாக்கி வைத்து, ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் விவரித்துக்கூறுவதாகவும் இருக்கிறது; அன்றியும், விசுவாசங் கொண்டோருக்கு நேர் வழியாகவும், அருளாகவும் இருக்கிறது.

سورة الرعد من القرآن الكريم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 اللَّهُمَّ أَنْزِلْ إِلَيْكَ مِنَ السَّمَاءِ الْهَاقِيقَ
 وَاتَّقِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ○
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ① اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ
 عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ② يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ③ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا
 رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
 يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ④ وَ
 فِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَبَعٍ وَجَدْتُمْ مِنْ آعْنَابٍ وَزُرْعًا وَنَخِيلٌ
 صُنُوفًا وَغَيْرِ صُنُوفٍ يُسْفَى بِهَاءٍ وَاحِدَةٍ وَنَفِضٌ بَعْضُهَا
 عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑤ وَ
 أَنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذَا كُنَّا تُرَابًا إنا ألقينا خلقاً
 جَدِيداً أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَخْلَاقُ فِي
 آعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑥

அத்தியாயம் : 13

அர்ரஃது - இடி

வசனங்கள் : 43 மக்கீ ருஃஃகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலஃப் லாம் மீம் றா இவை இவ்வேதத்தின் வசனங்களாகும்; (நபியே!) உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து உம்பால் இறக்கிவைக்கப்பட்ட இது (முற்றிலும்) உண்மையானதாகும்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) நம்புவதில்லை.

2. (இவ்வேதத்தை உமக்கு இறக்கிவைத்த) அல்லாஹ் எத்தகையோனென்றால், வானங்களைத் தூணின்றி உயர்த்தியுள்ளான்; அவற்றை நீங்கள் (உங்கள் கண்களால்) காண்கிறீர்கள்; பின்னர், (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும் அர்ஷின் மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவன் அர்ஷின்மீது உயர்ந்து(நிலைபெற்று)விட்டான்; அவனே சூரியனையும், சந்திரனையும் (தன்) அதிகாரத்திற்குள் (வசப்படுத்தி) வைத்திருக்கிறான்; (இவை) ஒவ்வொன்றும் (அவற்றிற்குக்)குறிப்பிடப்பட்ட தவணையின்படி நடந்து வருகின்றன; (அவற்றில் நடைபெறும்) சகல காரியங்களையும் அவனே நிர்வகிக்கிறான்; நீங்கள் (இறந்த பின்னர் உயிர் பெற்று) உங்கள் இரட்சகனைச் சந்திப்பதை உறுதி கொள்வதற்காக (த்தன்னுடைய) வசனங்களை (இவ்வாறு உங்களுக்கு) விவரிக்கிறான்.

3. மேலும், அவன் எத்தகையோனென்றால், பூமியை விரித்து, அதில் உறுதியான (பெரிய பெரிய) மலைகளையும், (நீண்ட) ஆறுகளையும் அவன் ஆக்கினான்; ஒவ்வொரு கனி வர்க்கத்திலிருந்தும் (இருவகை கொண்ட) ஜோடிகள் இரண்டை அதில் உண்டாக்கினான்; இரவைப் பகலால் அவன்மூடுகிறான்; சிந்திக்கக்கூடிய கூட்டத்தினர்க்கு நிச்சயமாக, இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

4. மேலும், பூமியில் அடுத்தடுத்த பலபகுதிகள் உண்டு; இன்னும், (அதில்) திராட்சைத் தோட்டங்களும், விவசாயப்பயிர் நிலங்களும், கிளைகள் உள்ளவையும், கிளைகள் இல்லாதவையுமான பேரிச்சமரங்களும் உள்ளன; (அவைகளுக்கு) ஒரே வித நீர் புகட்டப்படுகிறது. (அவ்வாறிருக்க) சிலவற்றை, சிலவற்றைவிடச்சுவையில் நாம் மேன்மையாக்கியும் வைத்திருக்கிறோம்; இதில், சிந்தித்து அறியும் மக்களுக்கு நிச்சயமாகப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

5. இன்னும், (நபியே! இந்நிராகரிப்போர் மறுமையைப் பொய்யாக்குவதுபற்றி) நீர் ஆச்சரியப்படுவதாயின், நிச்சயமாக நாம் (இறந்து உக்கி) மண்ணாக ஆகி விட்டாலுமா? புதியதொரு படைப்பில் நிச்சயமாக நாம் இருப்போம்? என்று அவர்கள் கூறுவது (இதனை விட மிக்க) ஆச்சரியமானதே! அத்தகையோர் தான்—அவர்கள் தங்களின் இரட்சகனை நிராகரித்து விட்டவர்களாவர்; மேலும், அத்தகையோர்—(மறுமையில்) விலங்குகள் அவர்களுடைய கழுத்துக்களில் இருக்கும்; இன்னும், அவர்கள் நரக வாசிகளே! அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
 قَبْلِهِمُ الْمَثَلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى
 ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ٦ وَيَقُولُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَالْوَلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَ
 لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ٧ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيصُ
 الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِإِقْدَارٍ ٨ عِلْمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ٩ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلِ وَ
 مَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ١٠
 لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُ أَمْرًا
 بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ
 مِنْ دُونِهِ مِنْ وَّالٍ ١١ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
 وَيُنزِلُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ١٢ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ
 مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ
 يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْبَحَالِ ١٣

6. மேலும், (நபியே!) நன்மைக்கு முன்னதாகவே தீமையைக்கொண்டு (வருமாறு) இவர்கள் உம்மிடம் அவசரப்படுகின்றனர்; இவர்களுக்கு முன்னர் நிச்சயமாக (தண்டனை கொடுக்கப்பட்ட) முன்மாதிரியானவைகள் நிகழ்ந்தும் இருக்கின்றன; மேலும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், மனிதர்களுக்கு அவர்களின் அக்கிரமங்களுக்காக மன்னிப்பை உடையவன்; (அவ்வாறே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தண்டிப்பதிலும் மிகக் கடுமையானவன்.

7. மேலும், (நபியே!) நிராகரிப்போர் (உம்மைப்பற்றி) "இவர் மீது இவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து (நாம் விரும்புகிறவாறு) ஒர் அத்தாட்சி இறக்கப்பட வேண்டாமா?" என்று கூறுகின்றனர்; (நபியே!) நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவரே (ஆவீர்); மேலும், ஒவ்வொரு சமூகத்தவர்க்கும் ஒரு நேர்வழி காட்டியுண்டு.

8. ஒவ்வொரு பெண்ணும் கர்ப்பம் தரிப்பதையும், கர்ப்பப் பைகள் (கர்ப்பம் தரித்த பின் குறை சிகவாக விழுவதன் மூலம் கர்ப்பங்கள்) குறைவதையும் (கர்ப்பம் தரித்த பின் சிசு ஒன்பது மாதம் நிறைவு பெற்று) அவை அதிகமாவதையும் அல்லாஹ் (நன்கு) அறிவான்; ஒவ்வொரு பொருளும் அவனிடம் (அவன் ஏற்படுத்திய) அளவைக் கொண்டே இருக்கிறது.

9. (இம்மட்டுமா!) மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் (அவன்) நன்கறிகிறவன்; (எல்லோரையும் விட) அவன் மிகப் பெரியவன்; மிக்க உயர்வுடையவன்.

10. உங்களில், கூற்றை மெதுவாகக் கூறியவரும், அதை உரக்கக் கூறியவரும், எவர் இரவில் மறைந்து கொள்கிறாரோ அவரும், பகலில் வெளிப்படையாக நடப்பவரும் (இவர்கள் யாவரும் அல்லாஹ்விடம்) சமமே.

11. (மனிதர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும்) அவருக்கு முன்னும், அவருக்கு பின்னும் தொடர்ந்து வரக்கூடிய (மலக்குகள்) பலர் இருக்கின்றனர்; அவர்கள், அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையைக் கொண்டு அவரைப் பாதுகாக்கின்றார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், எந்த ஒரு சமுதாயத்திற்குரியதையும் அவர்கள் தங்களுக்குரிய (அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துதல், அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தல் போன்ற நிலைகளான)தை மாற்றிக் கொள்ளாத வரையில் நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வும் (அவர்களுக்குப் புரிந்த அருளை) மாற்றிவிடுவதில்லை; மேலும், அல்லாஹ் ஒரு சமூகத்தினருக்கு தீங்கிழைக்க நாடினால், அதனைத் தடுப்போர் ஒருவருமில்லை; அவர்களுக்கு அவனையன்றி உதவி செய்பவருமில்லை.

12. அவன் எத்தகையோனென்றால், (உங்களில் பிரயாணம் செய்பவருக்கு பயமாகவும், (ஊரில் தங்கியிருப்பவருக்கு) ஆதரவாகவும் மின்னலை உங்களுக்கு அவன் காட்டுகிறான்; (மழையைச் சமந்த) பளுவான மேகங்களையும் அவனே உருவாக்குகிறான்.

13. இடியும் அவனது புகழைக்கொண்டு துதிக்கிறது; (அவ்வாறே) அவனின் பயத்தால் மலக்குகளும் (அவனைத் துதி செய்கின்றனர்.) அவனே இடிகளையும் அனுப்புகிறான்; (பின்னர்) அவன் நாடியவர்களை அதைக்கொண்டு அவன் (தாக்கிப்) பிடிக்கச் செய்கிறான். அவர்களோ அல்லாஹ்வைப் பற்றி (உம்மிடம்) தர்க்கம் செய்கின்றனர்; மேலும், (அவர்களை தண்டிக்க நாடினால், அவர்களை நழுவாதுபிடிப்பதில்) அவன் பலமிக்கவன்.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ
 لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا كِبَاسٌ مِثْلَ مَاءٍ لَيَبْلُغَنَّ فَاهُ وَمَا هُوَ
 بِبَالِغِهِ وَمَا دَعَا الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي ضَلٰلٍ ۗ ^{١٣} وَبِاللّٰهِ يَسْجُدُ
 مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظَلَمَهُمُ بِالْغَدُوِّ
 وَالْاَصٰلِ ^{١٤} قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ قُلْ
 اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ اَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُوْنَ اَنْفُسِهِمْ نَفْعًا
 وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ اَمْ هَلْ
 تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوْا
 كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
 وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ^{١٥} اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ
 اَوْدِيَةٌ بِقَدْرِهَا فَاَحتَمَلَ السَّبِيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا
 يُوقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ
 مِّثْلُهٗ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ هٗ فَاَمَّا
 الزَّبَدُ فَيَذٰهَبُ جُفَاءً ۗ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ
 فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ^{١٦}

14. "உண்மையான அழைப்பு (பிரார்த்தனை) அவனுக்கே உரியதாகும்; அவனையன்றி (மற்ற பொய்யான தெய்வங்களைப் பிரார்த்தனை செய்து) அழைக்கிறார்களே அத்தகையவர்கள் - அவர்களுக்கு, யாதொரு விடையும் (அழைக்கப்பட்ட) அவர்கள் அளிக்கமாட்டார்கள். (அல்லாஹ்வையன்றி பிறவற்றை அழைப்போரின் உதாரணம்) தண்ணீரில்பால் அது (தானாகவே) தன் வாயில் சென்றுவிட வேண்டுமென்று கருதி, தன் இரு முன் கைகளையும் (நீட்டி அள்ளிக்குடிக்காமல்) விரித்துக்கொண்டே இருப்பவனைப்போல் அல்லாமல், (வேறில்லை. அள்ளிக் குடிக்கும் வரையில், அவனுடைய) வாயை அது அடைந்தும்விடாது; மேலும் நிராகரிப்போர் செய்யும் பிரார்த்தனை (இத்தகைய) வழிகேட்டிலல்லாது இல்லை.

15. வானங்களில் மற்றும் பூமியில் இருப்பவை (யாவும் அவை) விருப்பத்துடனும், வெறுப்புடனும் அல்லாஹ்வுக்கே சிரம் பணிகின்றன; அவற்றின் நிழல்களும் காலையிலும், மாலையிலும் (அவனுடைய கட்டளைக்குப் பணிந்து சாஷ்டாங்கம் செய்கின்றன).

16. (நபியே! அவர்களிடம்) "வானங்கள், மற்றும் பூமியின் இரட்சகன் (ரப்பு) யார்?" என்று நீர் கேட்பீராக! (அவர்களிடம்) "அல்லாஹ் தான் என்று நீர் கூறுவீராக! (அவ்வாறிருக்க) அவனையன்றி பாதுகாவலர்களாக (பொய்யான தெய்வங்களை) நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டுவீட்டீர்களா? (அவர்களே) தங்களுக்கே யாதொரு நன்மையும் தீமையும் செய்யச் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர்" என்று கூறுவீராக! (பின்னும் அவர்களிடம்) "குருடரும், பார்வையுடையவரும் சமமாவாரா? அல்லது இருள்களும், பிரகாசமும் சமமாகுமா?" என்று கேட்பீராக! அல்லது "அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு இணையாளர்களை ஆக்கியிருக்கின்றனரே அவர்கள் அவன் படைத்திருப்பதைப்போன்று (எதனையும்) படைத்திருக்கின்றனரா?" அவ்வாறாயின், அப்படைப்பு இவர்களுக்கு (அல்லாஹ் படைத்த தற்கு) ஒப்பாகி விட்டதா?" (அவ்வாறுமில்லையே! ஆகவே, அவர்களிடம்) அல்லாஹ்தான் "ஒவ்வொரு பொருளையும் படைக்கிறவன்; மேலும், அவன் ஒருவன், (அவனே யாவற்றையும்) அடக்கி ஆளுபவனாவான். என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

17. "வானத்திலிருந்து நீரை அவன் இறக்கினான்; பின், ஓடைகள் தம் அளவுக்குத் தக்கவாறு (நீரைக்கொண்டு) ஓடின; பிறகு, வெள்ளம் (நீருக்கு மேல் மிதக்கும்) நுரையைமேலே சுமந்து சென்றது; (இது போன்றே) ஆபரணங்களையோ அல்லது (வேறு) சாமான்களையோ செய்வதற்காக நெருப்பில் அவர்கள் (உலோகங்களை) உருக்குவதிலிருந்தும், அது போன்ற நுரை உண்டாகின்றது; இவ்வாறே சத்தியத்தையும், அசத்தியத்தையும் அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகின்றான்; எனவே, (அழுக்கு) நுரையோ வீணாகிப் போய்விடுகிறது; (ஆனால்,) மனிதர்களுக்குப் பலன் அளிக்கக்கூடியதோ பூமியில் தங்கி விடுகிறது" - இவ்வாறே (நிராகரிப்போரை அழுக்கு நுரைக்கும், விசுவாசிகளைப் பூமியில் பயந்தரும் பொருட்களுக்கும் ஒப்பிட்டு) அல்லாஹ் உவமைகளை விவரிக்கின்றான்.

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ
 لَهُمْ قَانِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 سُوءُ الْحِسَابِ ۗ وَمَا وَهُمْ مِنْهُمْ جَاهَتُمْ وَيَسْأَلُ الْبِهَادِ ۗ أَفَمَنْ يَعْلَمُ
 أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو
 الْأَلْبَابِ ۗ الَّذِينَ يُوقُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ۗ
 وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَ
 يَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۗ وَالَّذِينَ صَبَرُوا بِتَغْيَاءٍ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُءُونَ
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۗ جَدَّتْ عَدْنٌ
 يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ
 يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۗ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ
 عُقْبَى الدَّارِ ۗ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
 وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ
 لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۗ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
 وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۗ

على الصلوات
 من القرآن الكريم

٢٥٣

٢٥٣

18. தங்கள் இரட்சகனுக்கு (அவனுடைய கட்டளைகளை ஏற்று)பதில் கூறினார்களே அத்தகையவர்களுக்கு (மறுமையில் அழகான நற்கூலிகள் எனும்)நன்மையுண்டு; இன்னும், அவனுக்கு (அவன் கட்டளையை ஏற்று)பதில் கூறவில்லையே அத்தகையவர்கள் - நிச்சயமாக அவர்களுக்கு பூமியில் உள்ள அனைத்தும், அத்துடன் அது போன்றதும் இருந்தால் (அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வேதனையிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள) அவற்றை ஈடாகக் கொடுத்து விடுவார்கள்; (எனினும், அது ஆகாத காரியம்! அன்றியும்)அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு(மிக்க)கொடிய(கேள்வி)கணக்குண்டு; இன்னும், அவர்கள் தங்குமிடம் நரகமாகும்; தங்குமிடத்திலும்(அது)மிகக் கெட்டது.

19. நிச்சயமாக உமதிரட்சகனால் உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டதெல்லாம் உண்மைதான் என்று உறுதியாக (நம்பி)அறிகின்றவர், யார்குருடராக இருக்கின்றாரோ அவர் போன்று ஆவாரா? (ஆகமாட்டார்.) நிச்சயமாக, (இதனைக் கொண்டு)நல்லுபதேசம் பெறுபவரெல்லாம் அறிவுடையோர் தாம்.

20. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ்விடம் செய்த வாக்குறுதியை(பூரணமாக) நிறைவேற்றுவார்கள்; (தாங்கள் செய்த) உடன்படிக்கையை முறித்து விடவுமாட்டார்கள்.

21. மேலும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், எதை சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென அல்லாஹ் கட்டளையிட்டானோ அ(ந்த இரத்த சொந்தத்) தையும்சேர்த்துக்கொள்வார்கள்; (அதைத் துண்டித்து விடும்விஷயத்தில்) தங்கள் இரட்சகனுக்குப் பயந்தும் நடப்பார்கள்; கேள்வி கணக்கின் கடுமையையும் பயந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

22. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகனின் திருமுகத்தைக் கருதி (எத்தகைய இன்னலையும் பொறுமையுடன்) சகித்துக்கொள்வார்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பரகசியமாகவும் (நம் வழியில்) செலவும் செய்வார்கள்; நன்மையைக் கொண்டே தீமையைத் தட்(டிவி)டுவார்கள்; இத்தகைய அவர்களுக்கு (இம்மையில் செய்த நன்மைகளின் நற்கூலியாக) மறுமையில் நல்ல இருப்பிட(மாகிய சுவர்க்க)ம் உண்டு.

23. (அவை) நிலையான சுவனங்களாகும்; அவற்றில் அவர்களும் பிரவேசிப்பார்கள்; இன்னும், அவர்களின் தந்தையர்களில், அவர்களின் மனைவியரில், அவர்களுடைய சந்ததிகளில் (அல்லாஹ்வுடைய கட்டளைகளை ஏற்று) யார் நல்லவர்களாக இருந்தார்களோ அவர்களும் (அதில் பிரவேசிப்பர்); மலக்குகளும் ஒவ்வொரு வாசலிலிருந்து அவர்களிடம் பிரவேசிப்பார்கள்.

24. நீங்கள் (உங்கள் வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களைப்) பொறுத்துக் கொண்டதன் காரணமாக, உங்களுக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக! (உங்களுடைய இந்தக்) கடைசி வீடு மிக்க நல்லதாயிற்று (என்று அவர்களிடம் கூறுவார்கள்).

25. மேலும், அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதியை - அதனை உறுதிப்படுத்திய பின்னர் - முறித்து விடுகிறார்களே(அவர்களும்), இன்னும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமென அல்லாஹ் கட்டளையிட்ட (இரத்த சொந்தத்)தைத் துண்டித்து, பூமியில் குழப்பமும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு, (அல்லாஹ்வுடைய) சாபந்தான் உண்டு, அவர்களுக்கு(நரகமான) மிகக் கெட்ட வீடும் உண்டு.

26. அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை ஏராளமாகக் கொடுக்கிறான்; (தான் விரும்பியவர்களுக்கு) அளவோடும் கொடுக்கிறான். இன்னும், (நிராகரிப்போர்) இவ்வுலக வாழ்க்கையைக் கொண்டே மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். இவ்வுலக வாழ்க்கையோ மறுமைக்கு (ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதன்)முன்னே மிக அற்பகசுமே தவிர (வேறு) இல்லை.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن أَرَادَ ۖ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
 قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۝٢٦ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنَ مَا فِي كِتَابِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي
 أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لَّتَتَلَوْنَهَا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَ
 هُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ
 مَتَابٌ ۝٢٧ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ
 أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلِ اللَّهُ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِ الَّذِينَ آمَنُوا أَن
 لَّوِشَاءُ اللَّهِ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ
 بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْبِعَادَ ۝٢٨ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَامَلَيْتُمْ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَنْتُمْ أَخَذْتُمُوهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝٢٩ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ
 عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ
 بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بَيَّظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلِ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۖ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۝٣٠

27. இன்னும், "அவர்மீது அவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து ஓர் அத்தாட்சி இறக்கி வைக்கப்படவேண்டாமா" என்று (உம்மைப் பற்றி) நிராகரித்துவிட்டார்களே அவர்கள், கூறுகின்றனர் (அதற்கு நபியே!) நீர் கூறுவீராக : நிச்சயமாக, அல்லாஹ் அவன் (தண்டிக்க) நாடியவரைத் தவறான வழியில் விட்டு விடுகிறான்; மேலும், (தவ்பாச் செய்து) அவன்பால் திரும்பி வருபவரை, நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்.

28. (இத்தகுதிக்குரியோர்) எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் (மெய்யாகவே) விசுவாசங் கொண்டார்கள், இன்னும், அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வது கொண்டு அவர்களுடைய இதயங்கள் அமைதி பெறுகின்றன; (ஏனென்றால்) அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்வதால் இதயங்கள் நிச்சயமாக அமைதி பெறும் என்பதை அறிந்து கொள்வீர்களாக!

29. விசுவாசங்கொண்டு நற்காரியங்களையும் செய்துவருகிறார்களே, அத்தகையோர் அவர்களுக்கு நல்வாழ்க்கையுண்டு; மேலும், நல்ல இருப்பிடமும் உண்டு.

30. (நபியே! தூதர்கள் பலரை அனுப்பிய) அவ்வாறே உம்மையும் நாம் (நம் தூதராக) ஒரு கூட்டத்தாரிடம் அனுப்பிவைத்தோம்; இதற்கு முன்னரும் (இவர்களில்) பல சமுதாயங்கள் திட்டமாக சென்றிருக்கின்றன; ஆகவே, நாம் உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவிப்பவற்றை அவர்களுக்கு நீர் ஒதிக் காண்பிப்பதற்காகவே (உம்மை அனுப்பினோம். ஆனால், இவர்களோ (அளவற்ற அருளாளனாகிய) அர்ரஹ்மான்மான்மான் நிராகரிக்கின்றனர்; நீர் (அவர்களிடம்) கூறுவீராக: "அவன்தான் என்னுடைய இரட்சகன்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய நாயன் (வேறு) ஒருவனுமில்லை. (என் காரியங்களை முழுமையாக ஒப்படைத்து) அவன் மீது நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்; அவன்பாலே (என்) மீட்சியும் இருக்கிறது.

31. நிச்சயமாக குர்ஆன் அதைக்கொண்டு மலைகள் நகர்த்தப் பட்டாலும், அல்லது அதைக்கொண்டு பூமியைத் துண்டு துண்டாக ஆக்கப்பட்டாலும், அல்லது அதைக்கொண்டு இறந்தவர்களைப் பேசும்படியாகச் செய்யப்பட்டாலும் (அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளவே மாட்டார்கள்) மாறாக, காரியங்கள் யாவும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியனவாகும்; ஆகவே, நிச்சயமாக அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், மனிதர்கள் அனைவரையும் நேர் வழியில் நடத்தியிருப்பான் என்பது (பற்றி) விசுவாசிகளுக்கு தெளிவாகவில்லையா? நிராகரிப்போரை, அவர்கள் செய்திட்ட (தீய)வற்றின் காரணமாக (அவர்கள் திடுக்கிடக் கூடிய) யாதேனுமொரு சம்பவம் அவர்களை வந்தடைந்து கொண்டேயிருக்கும்; அல்லது அவர்கள் வீட்டிற்குச் சமீபமாகவேனும், (அதுபோன்ற சம்பவங்கள்) அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதி (அவர்களுக்கு மரணம்) வரும்வரை அது இறங்கி(சம்பவித்து)க் கொண்டேயிருக்கும்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் வாக்குறுதியில் மாறு செய்யமாட்டான்.

32. மேலும், (நபியே!) உமக்கு முன்னர் தூதர்கள் (பலரும் இவ்வாறே) நிச்சயமாகப் பரிசுதிக்கப்பட்டனர்; நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு நான் தவணையளித்து (விட்டு)வைத்தேன்; பின்னர், நான் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டேன்; ஆகவே (நம்முடைய) தண்டனை எப்படி இருந்தது? (என்பதைச் சிந்திப்பீராக!)

33. எவன் ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் மீதும் அது சம்பாதித்தவற்றுக்கு பொறுப்பேற்று நிற்கிறானோ அவனா? (அவர்களின் விக்கிரகங் களைப்போன்றாவான்?) அவர்களோ அல்லாஹ்விற்கு இணையாளர்களை ஆக்குகிறார்கள்; (நீங்கள் வணங்கும் தெய்வங்கள், அவனுக்கு இணையானவையாயிருந்தால், அவற்றின் பெயரை நீங்கள் கூறுங்கள், அல்லது பூமியில் (அவனுக்கு இணையான ஒன்றிருந்து அதனை) அவன் அறியாதுபோய் அதைப்பற்றி அவனுக்கு நீங்கள் அறிவிக்கிறீர்களா? அல்லது, (நீங்கள் கூறுவது, உண்மையல்லாத) வெளிப்படையான (வெறும்) வார்த்தைதாமா?" என்று கேட்பீராக; (இவைகளில் ஒன்றும்) இல்லை! நிராகரிப்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய சூழ்ச்சி அழகாகக் காண்பிக்கப்பட்டுவிட்டது; (ஆகவே, நேரான) வழியிலிருந்து அவர்கள் தடுக்கப்பட்டும் விட்டனர்; இன்னும், எவரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் விட்டுவிட்டானோ, அவரை நேர் வழியில் செலுத்தக்கூடியவர் ஒருவருமில்லை.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا
لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٣٦﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكْهَادًا يَمْزِجُهَا تِلْكَ عُقْبَى
الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ
الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ
بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ
أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَابٍ ﴿٣٨﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ
مِنْ وَالِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَ
جَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ آجَلٍ كِتَابٍ ﴿٤٠﴾ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ
وَيُثَبِّتُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ﴿٤١﴾ وَإِنْ مَا نُرِيدَنَّكَ بَعْضَ
الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ﴿٤٢﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٣﴾

34. அவர்களுக்கு இவ்வுலக வாழ்க்கையில் வேதனையுண்டு; (அவர்களுக்கு), மறுமையின் வேதனையோ மிகக் கடுமையானது; அல்லாஹ்விடத்திலிருந்து அவர்களைக் காப்போர் எவருமில்லை.

35. பயபக்தியுடையவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட சுவனபதியின் தன்மையாகிறது, நீரருவிகள் அதன் கீழ் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; (கனி வகைகளால்) அதன் உணவும் நிலையானதாகும்; அதன் நிழலும் (அவ்வாறே நிலையானதாகும்). இது பயபக்தியுடையோரின் முடிவாகும்; இன்னும் நிராகரிப்போரின் முடிவு நரகமாகும்.

36. நாம் எவர்களுக்கு வேதம் கொடுத்திருந்தோமோ அத்தகையவர்கள், உம்பால் இறக்கப்பட்டதைப்பற்றி மகிழ்ச்சியடைவார்கள்; (அதில்) சிலவற்றை மறுப்பவர்களும் அக்கூட்டத்தார்களில் இருக்கிறார்கள்; ஆகவே, நீர், "நான் ஏவப்பட்டிருப்பதெல்லாம் அல்லாஹ்வையே நான் வணங்கவேண்டும், அவனுக்கு யாதொன்றையும் நான் இணையாக்கக் கூடாது" என்றுதான்; அவன்பக்கமே (உங்களை) நான் அழைக்கின்றேன்; இன்னும் அவன்பக்கமே (என்) மீட்சியும் இருக்கின்றது" என்று (அவர்களுக்குக்) கூறுவீராக!

37. இன்னும், இவ்வாறே அரபி (மொழி)யில் சட்டதிட்டங்களைக் கொண்டதாக (குர் ஆனாகிய) இதனை நாம் இறக்கிவைத்திருக்கிறோம்; ஆகவே, உமக்கு (குர் ஆனின்) ஞானம் வந்து விட்டதற்குப் பின்னரும், நீர் அவர்களுடைய இச்சைகளைப் பின்பற்றினால் அல்லாஹ்விடமிருந்து உமக்கு உதவி செய்பவரும், காப்பவரும் (எவரும்) இல்லை.

38. (நபியே!) நிச்சயமாக, நாம் உமக்கு முன்னரும் தூதர்களை அனுப்பியிருக்கிறோம்; அவர்களுக்கு மனைவியரையும், சந்ததியினரையும் நாம் ஆக்கியிருந்தோம்; அன்றியும், அல்லாஹ்வின் அனுமதியின்றி, எந்தத் தூதருக்கும் எத்தகைய அத்தாட்சியையும் கொண்டு வருவதற்கில்லை; ஒவ்வொரு தவணைக்கும் (பதிவு) ஏடு உள்ளது.

39. (அப்பதிவேட்டில்) அல்லாஹ் அவன் நாடியதை அழித்துவிடுவான்; (அவன் நாடியதை) நிலைப்படுத்தியும் விடுவான்; இன்னும், (அனைத்திற்கும்) மூலப்பதிவேடு அவனிடத்தில் உள்ளது.

40. (நபியே!) அவர்களுக்கு நாம் வாக்களித்த (வேதனைகளில்) சிலவற்றை (நீர் உயிரோடிருக்கும் போதே உம்முடைய கண்ணால் நீர் காணும்படி) நாம் உமக்குக் காண்பித்தாலும், அல்லது (அது வரு முன்) நாம் உம்மைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாலும் (நீர் கவலைப்படாதீர்) உம்முடைய கடமையெல்லாம் தூதை எத்தி வைப்பதுதான்! இன்னும், (அவர்களுடைய) கணக்கு நம் மீதாகும்.

41. பூமியை அதன் ஓரங்களிலிருந்து நிச்சயமாக நாம் (படிப்படியாகக்) குறைத்து வருவதை அவர்கள் காணவில்லையா? மேலும் அல்லாஹ் தீர்ப்பளிப்பான்; அவனுடைய தீர்ப்பைத் தடை செய்யக் கூடியவர் எவருமில்லை; இன்னும், அவன் கேள்வி கணக்குக் கேட்பதில் மிகத்தீவிரமானவன்.

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُجِيبِعَا يَعْلَمُ
مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقِبِيَ الدَّارِ ﴿٢٢﴾
وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلَسَتْ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٢٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُوْرَةُ اِبْرَاهِيْمَ مَكِّيَّةٌ مِنْ اَشْرَافِ السُّورَاتِ وَتَسْمُوْنَ بِرُكُوْعٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
الرَّسْمِ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ① اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ②
الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ③ وَمَا
أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑤

42. (நபியே!) இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் திட்டமாகச் சூழ்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தனர்; ஆகவே, சூழ்ச்சிகள் யாவும் அல்லாஹ்விடமே உள்ளன; (ஏனென்றால்), ஒவ்வொரு ஆதமாவும் சம்பாதிக்கின்றவற்றை அவன் (திட்டமாக) நன்கறிவான்; ஆகவே, இறுதி வீடு யாருக்கு(நல்லதாக இருக்கும்) என்பதை நிராகரிப்போர் அறிந்து கொள்வார்கள்.

43.மேலும்(நபியே!) நீர் (அல்லாஹ்வினால்) அனுப்பப்பட்ட தூதர் அல்ல" என்று நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர் கூறுகின்றனர்; ("இதைப்பற்றி) எனக்கும் உங்களுக்குமிடையில் அல்லாஹ், மற்றும் வேதஞானம் யாரிடமிருக்கிறதோ அவர்கள் சாட்சியால் போதுமானவர்கள்" என்று கூறுவீராக!

அத்தியாயம் : 14

இப்றாஹீம்

வசனங்கள் : 52

மக்கீ

ருகூல்கள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் நா. (நபியே! இது) வேதமாகும்; (இதன் மூலம்) மனிதர்களை, அவர்களுடைய இரட்சகனின் அனுமதிக்கொண்டு இருள்களிலிருந்து பிரகாசத்தின்பால்_ (சகலரையும்) மிகைத்தோன், புகழுக்குரியோன் ஆகியவனின் பாதையின்பால் _ நீர் வெளியேற்றுவதற்காக இ(வ் வேதத்) தை நாமே உம்மீது இறக்கிவைத்திருக்கிறோம்.

2. (அவனே) அல்லாஹ்; (அவன்) எத்தகையோனென்றால் வானங்களில் உள்ளவையும் பூமியில் உள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன; மேலும், (இதனை) நிராகரிப்போருக்கு கடினமான வேதனையின் காரணமாக பெருங்கேடுதான்.

3. (நிராகரிப்போராகிய) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் மறுமையைவிட, இவ்வுலக வாழ்க்கையையே விரும்புகின்றனர்; அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டும் (மற்றவர்களை) தடுக்கின்றனர்; (அப்பாதை மிகச்சரியானதாயிருக்க) அதை கோணலுடையதாகவும் தேடுகின்றனர்; அவர்கள் வெகுதூரமான வழிகேட்டிலிருக்கின்றனர்.

4. மேலும், (நபியே! ஒவ்வொரு சமூகத்தார்க்கும்) அவர்களுக்கு (நம் தூதுத்துவத்தை) அவர் விளக்கிக் கூறுவதற்காக, எந்த ஒரு தூதரையும் அவ(ரவ)ருடைய சமூகத்தாரின் மொழியைக் கொண்டேயல்லாது நாம் அனுப்பவில்லை; (ஆகவே) அல்லாஹ் நாடியவர்களை தவறான வழியில் விட்டுவிடுகிறான்; மேலும், அவன்நாடியவர்களை நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்; அவனே(யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

5. திட்டமாக நாம் மூஸாவை நம்முடைய பல அத்தாட்சிகளுடன் அனுப்பிவைத்து, "நீர் உம் சமூகத்தாரை இருள்களிலிருந்து பிரகாசத்தின்பால் வெளியேற்றுவீராக! இன்னும், (சென்றுவிட்ட சமூகத்தாரில் அருட்கொடைகளாலும், தண்டனைகளாலும் நிறையபெற்ற) அல்லாஹ்வின் (அந்)நாட்களை அவர்களுக்கு நீர் நினைவூட்டுவீராக!" (என்று அவருக்கு நாம் ஏவினோம்;) மிகுந்த பொறுமையுடனிருப்போர், அதிக நன்றி செலுத்துவோர் ஆகிய ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
 أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَ
 يَذَّبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
 مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ٤ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ
 لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ٥ وَقَالَ
 مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَأَنَّى
 اللَّهُ لَغْنِي حَمِيدٌ ٦ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثمودَ ٧ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ أَتَى
 يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ط جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا
 أَيْدِيَهُمْ فِي أَقْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
 وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ٨ قَالَتْ رُسُلُهُمْ
 إِنِّي اللَّهُ شَكُّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
 لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ط
 قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَنَا
 عَمَّا كَانِ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُونَا بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ٩

٤٤٢ -

٤٤٢

عند المقدس ١٢
الثالثة

6. மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம், "அல்லாஹ் உங்கள் மீது - அவன் உங்களை ஃபிர்அவ்னுடைய கூட்டத்தாரிடமிருந்து காப்பாற்றியபொழுது - புரிந்திருக்கும் அருட்கொடையை நினைத்துப் பாருங்கள்; அவர்கள், உங்களை கொடிய வேதனை செய்து கொண்டிருந்தார்கள்; மேலும், உங்கள் ஆண் மக்களை அறுத்துக்கொலை செய்தும், பெண் மக்களை (உயிருடன் வாழ) விட்டும் விட்டார்கள்; இதில் உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உங்களுக்குப் பெரும் சோதனை ஏற்பட்டிருந்தது" என்றும் கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக).

7. அன்றியும், உங்கள் இரட்சகன் (இதற்காக) நீங்கள் (எனக்கு) நன்றி செலுத்தினால் (என் அருளை) நிச்சயமாக உங்களுக்கு அதிகப்படுத்துவேன்; இன்னும், நீங்கள் மாறு செய்தீர்களானால், நிச்சயமாக என்னுடைய வேதனை மிகக் கடினமானது" என்று அறிவித்ததையும் (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக).

8. இன்னும், மூஸா (தன் சமூகத்தாரிடம்) "நீங்களும், பூமியிலுள்ள (மனிதர்கள்) அனைவரும் (அல்லாஹ்வுக்கு) மாறு செய்த போதிலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் தேவையற்றவன்; புகழப்படுபவன்" என்றும் கூறினார்.

9. உங்களுக்கு முன்னர் இருந்தவர்களில் நூஹ், ஆது, ஸமூது ஆகிய சமூகத்தாருடையவும், அவர்களுக்குப் பின்னர் உள்ளவர்களுடையவும் செய்திகள்) உங்களுக்கு வரவில்லையா? அவர்(களின் விபரங்களை அல்லாஹ்வைத் தவிர(மற்றெவரும்) அறியமாட்டார்; (அல்லாஹ்வினால் அனுப்பப்பட்ட) அவர்களுடைய தூதர்கள் தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் அவர்களிடம் வந்தார்கள்; (நேரான வழிக்கு "வாருங்கள்," என்று அழைத்த சமயத்தில்,) அவர்களுடைய கைகளை அவர்களுடைய வாய்களின் பக்கமே கொண்டுசென்று (தூதர்களின் கூற்றை மறுத்து அவர்களிடம்,) "நிச்சயமாக நீங்கள் எதைக்கொண்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றீர்களோ, அதை நிச்சயமாக நாங்கள் நிராகரிக்கின்றோம்; அன்றியும், நீங்கள் எங்களை எதன்பால் அழைக்கின்றீர்களோ, அதைப்பற்றி நிச்சயமாக நாங்கள் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்திலிருக்கிறோம்" என்றும் கூறினார்கள்.

10. அதற்கு, அவர்களுடைய தூதர்கள் (அவர்களிடம்), "வானங்களையும், பூமியையும் படைத்த அல்லாஹ்வைப் பற்றிய சந்தேகம்? உங்களுடைய குற்றங்களை உங்களுக்கு மன்னிப்பதற்காக உங்களை அவன் அழைக்கிறான்; ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் உங்களை (வாழ்ந்திருக்க) பிற்படுத்தியும் வைப்பான்" என்று கூறினார்கள்; அ(தற்க)வர்கள், "நீங்கள் நம்மைப்போன்ற மனிதர்களேயன்றி (வேறு) இல்லை; எங்கள் மூதாதையர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவற்றை விட்டு எங்களைத் தடை செய்ய நீங்கள் நாடுகிறீர்கள்; அவ்வாறாயின் (அதற்குரிய) தெளிவான சான்றை எங்களுக்குக் கொண்டு வாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ تَحْنُ الْاِبَشَرُ مِثْلَكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ
 عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۗ وَمَا كَانَ لَنَا اَنْ نَّاتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ
 اِلَّا بِاِذْنِ اللَّهِ ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا اِلَّا
 نَتَوَكَّلَ عَلَىٰ اللَّهِ وَقَدْ هَدٰنَا سُبُلَنَا ۗ وَلَنْصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا
 اذِيتُنَا ۗ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ
 كَفَرُوا الرُّسُلُ هُمْ اَنْخَرَجْنٰكُمْ مِنْ اَرْضِنَا ۗ اَوْلْتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلٰتِنَا
 فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنْهَلِكَنَّ الظَّالِمِيْنَ ﴿١٣﴾ وَلَنْسَلِّتَكُمْ الْاَرْضَ
 مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعَبٰدِ ﴿١٤﴾ وَاسْتَفْتَحُوا
 وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ وَّرَآيِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ
 صٰدِيْدٍ ﴿١٦﴾ يَّتَجَرَّعُهُ ۗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهُ ۗ وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
 مَكَانٍ ۗ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۗ وَمِنْ وَّرَآيِهِ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ﴿١٧﴾ مِثْلُ الَّذِيْنَ
 كَفَرُوا ۗ اِبْرٰهِيْمَ اَعْمَالُهُمْ كَرَّمَادٍ اِشْتَدَّتْ بِهٖ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ
 لَا يَقْدِرُوْنَ مِمَّا كَسَبُوْا ۗ عَلٰى شَيْءٍ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ﴿١٨﴾
 اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ اِنْ يَّشَآءُ يَهْبِكُمْ
 وَاٰتٍ يَخْلُقُ جَدِيْدٍ ﴿١٩﴾ ۗ وَمَا ذٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ بِعَزِيْزٍ ﴿٢٠﴾

٢٥٨

11. (அதற்கு) அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களிடம், "நாங்கள் உங்களைப் போன்ற மனிதர்களே தவிர வேறில்லை; எனினும், அல்லாஹ் தன் அடியார்களில் தான் நாடியவர்கள் மீது பேரருள் புரிகின்றான்; மேலும், அல்லாஹ்வுடைய அனுமதி கொண்டல்லாது எந்தச் சான்றையும் உங்களுக்கு நாங்கள் கொண்டு வருவது எங்களுக்கு(சாத்தியம்)இல்லை; (சகலகாரியங்களையும் அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) விசுவாசிகள் அல்லாஹ்வின் மீதே நம்பிக்கை வைக்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

12. "இன்னும், நாங்கள் அல்லாஹ்வின் மீது (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்காதிருக்க எங்களுக்கென்ன (நேர்ந்தது)? திட்டமாக, அவன் எங்களுடைய வழிகளை எங்களுக்கு காண்பித்துள்ளான்; மேலும் (நிராகரிப்போரே!) நீங்கள் எங்களுக்கிழைக்கும் துன்பங்களை நிச்சயமாக, நாங்கள் பொருத்துக்கொண்டு (உறுதியாக) இருப்போம்; இன்னும்,(சகல காரியங்களையும் அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கிறவர்கள் (யாவரும்) அல்லாஹ்வின் மீதே (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கட்டும் (என்றும் கூறினார்கள்).

13. நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தோர், தங்களின் (பால் அனுப்பப்பட்ட அத்)தூதர்களிடம் நிச்சயமாக, நாங்கள் உங்களை எங்கள் பூமியிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவோம்; அல்லது நிச்சயமாக எங்கள் மார்க்கத்தில் நீங்கள் திரும்பி விடவேண்டும் என்று கூறினார்கள்; அப்போது, அநியாயக்காரர்களை நிச்சயமாக நாம் அழித்துவிடுவோம் என அவர்கள்பால் அவர்களின் இரட்சகன் (வஹீ) அறிவித்தான்.

14. இன்னும், "அவர்களுக்குப் பின்னர் உங்களை, (இந்த) பூமியில் நிச்சயமாக நாம் குடியேற்றுவிடுவோம்" (என்றும் வஹீ மூலம் அறிவித்து, "இது, என் முன்னால் (விசாரணைக்காக) நிற்பதை பயந்தவருக்கும், என் அச்சமூட்டலைப் பயந்தவருக்குமாகும் (என்றும் இரட்சகன் அறிவித்தான்).

15. இன்னும், (அத்தூது)வர்கள் (அல்லாஹ்வின்) உதவியைக் கோரினார்கள்; பிடிவாதக்கார வம்பன் ஒவ்வொருவனும் நஷ்டமடைந்துவிட்டான்.

16. அவனுக்கு முன்பாக நரகம்(தான்) இருக்கிறது; மேலும், சீழ் நீரிலிருந்து அவன் புகட்டப்படுவான்.

17. அதனை அவன் (சங்கடத்தோடு) சிறுகச் சிறுக விழுங்குவான்; எனினும், அதை அவன் எளிதாக விழுங்க நெருங்கமாட்டான்; ஒவ்வொரு திசையிலிருந்தும் மரணம் அவனுக்கு வந்துகொண்டுமிருக்கும்; அவன் மரணிப்பவனுமல்லன்; மேலும், அதற்கப்பால் கடினமான வேதனையுமுண்டு.

18. தங்கள் இரட்சகனை நிராகரிக்கின்றார்களே, அத்தகையவர்களுக்கு உதாரணம்: அவர்களுடைய செயல்கள் சாம்பலைப் போலிருக்கிறது! கடும்புயல் வீசும் நாளில் காற்று கடினமாக அதனை அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது; இது போன்றே தாங்கள் சம்பாதித்தவற்றிலிருந்து எதன் மீதும் (எப்பயனையும் அடைய) அவர்கள் சக்தி பெற மாட்டார்கள்; இதுவே வெகு தூரமான வழிகேடாகும்.

19. நிச்சயமாக அல்லாஹ்(தான்) வானங்களையும், பூமியையும் உண்மையைக் கொண்டே படைத்திருக்கிறான் என்பதை (மனிதனே!) நீ பார்க்கவில்லையா? அவன் நாடினால் உங்களைப் போக்கிவிட்டு, புதியதொரு படைப்பைக்கொண்டு வந்தும்விடுவான்.

20. மேலும், (அவ்வாறு செய்வதான)து அல்லாஹ்வின் மீது சிரமமான துமல்ல.

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعْفُؤُ الدِّينِ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
 كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَانٍ
 صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ۲۱ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ
 إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ
 لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا
 تَلُمُونِي وَلَوْلَمْوَ أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي
 إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ۲۲ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
 يُحَيِّيهِمْ فِيهَا سَلَامٌ ۲۳ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً
 طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۲۴
 تُوْتِي أكلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۲۵ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ
 خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ۲۶

21. மேலும், (மறுமையில்) அனைவரும் அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் வெளிப்பட்டு (நின்று)விடுவார்கள். (இவ்வுலகில்) பலவீனமானவர்கள் கர்வங்கொண்டிருந்தவர்களிடம், "நிச்சயமாக (உலகில்) நாங்கள் (நீங்கள் காட்டியவழியில்) உங்களையே பின்தொடர்ந்தவர்களாக இருந்தோம். ஆகவே (வர இருக்கும்), அல்லாஹ்வுடைய வேதனையிலிருந்து ஒரு சிறிதளவையேனும் எங்களைவிட்டும் நீங்கள் தடுக்கக் கூடியவர்களா?" என்று கேட்பார்கள்; அதற்கு வர்கள், "அல்லாஹ் எங்களுக்கு (யாதொரு) வழியைக் காண்பித்தால் (அதனை) நாங்கள் உங்களுக்குக் காண்பித்துத் தருவோம்; (எங்கள் வேதனையைப்பற்றி) நாங்கள் பதைபதைத்துத் துடிதுடிப்பதும், அல்லது பொறுத்திருப்பதும் எங்களுக்கு சமமானதாகும்; (இவ்வேதனையிலிருந்து விலகி) தப்பிச் செல்லுமிடம் எங்களுக்கில்லையே" என்று (வருந்திக்) கூறுவார்கள்.

22. (இக்குற்றவாளிகளைப் பற்றித்) தீர்ப்புக் கூறப்பட்ட பின்னர், ஷைத்தான் (இவர்களிடம்) "நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு உண்மையான வாக்குறுதியாக வாக்களித்திருந்தான் (அவ்வாறே நிறைவேற்றியும் விட்டான்); உங்களுக்கு நானும் (பொய்யாக) வாக்களித்திருந்தேன்; ஆனால் நான் உங்களுக்கு (கொடுத்த வாக்கில்) மாறுசெய்தேன்; நான் உங்களை அழைத்தேன்; நீங்கள் எனக்கு பதில் கூறினீர்கள் என்பதைத் தவிர, எனக்கு யாதோர் அதிகாரமும் உங்கள் மீது இல்லை. ஆதலால், நீங்கள் என்னை நிந்திக்காதீர்கள்; உங்களையே நீங்கள் நிந்தித்துக் கொள்ளுங்கள்; நான் உங்களை காப்பாற்றுபவனல்ல; என்னை நீங்கள் காப்பாற்றுபவர்களுமல்ல; (இதற்கு) முன்னர் நீங்கள் என்னை (அல்லாஹ்வுக்கு) இணையாக்கிக் கொண்டிருந்ததையும் நிச்சயமாக நான் நிராகரித்துவிட்டேன்; நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்கள் - அவர்களுக்கு மிக்க துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு" என்று கூறுவான்.

23. இன்னும், விகவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் சுவனபதிகளில் பிரவேசிக்கப்படுவார்கள்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; தங்கள் இரட்சகனின் உத்தரவு கொண்டு அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; அவற்றில் அவர்களின் காணிக்கை (யானது ஒருவர் மற்றவருக்கு, உங்களுக்கு) சாந்தி உண்டாவதாக! என்பதாகும்.

24. நல்ல வாக்கியத்திற்கு அல்லாஹ் எவ்வாறு உதாரணத்தைக் கூறியுள்ளான் என்பதை (நபியே!) நீர்பார்க்கவில்லையா? (அது) நல்லமரத்தைப் போன்றாகும்; அதன் வேர் (பூமியில்) ஆழப்பதிந்தும், அதன் கிளை வானளாவியும் இருக்கிறது.

25. அது தன் இரட்சகனின் அனுமதி கொண்டு ஒவ்வொரு நேரத்திலும் கனிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது; மேலும், மனிதர்களுக்கு - அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக இவ்வுதாரணங்களை அல்லாஹ் கூறுகிறான்.

26. இன்னும், கெட்டவாக்கியத்திற்கு உதாரணமாகிறது பூமியின் மேற்புறத்திலிருந்து வேரோடு பிடுங்கப்பட்ட கெட்ட மரத்தைப் போன்றாகும்; அதற்கு (நிலைத்து நிற்கும்) உறுதியான நிலை இல்லை.

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ٢٤
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبُورِ ٢٥ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا مِنْ مَوْبِدِّ الْقَرَارِ ٢٦ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
أَنْدَادًا يَظُنُّونَ أَنَّ سَبِيلَهُ مُنْتَهَى الْقَوْلِ فَانصُرُوهُمْ
إِلَى النَّارِ ٢٧ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِمَّنْ قَبْلُ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ٢٨ إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ
بِأَمْرٍ ٢٩ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ٣٠ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
دَائِبِينَ ٣١ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ٣٢ وَاتَّكُم مِّنْ كُلِّ مَّا
سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ٣٣
وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا
الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ٣٤

٢٤

٣٤

27. விசுவாசங் கொண்டுள்ளார்களே அத்தகையோரை, இம்மை வாழ்விலும், மறுமையிலும் (ஷஹாதத்துக் கலிமாவை கூறுவதன் மூலம்) உறுதியான சொல்லைக் கொண்டு அல்லாஹ் நிலைப்படுத்துகிறான்; மேலும் அல்லாஹ், அநியாயக்காரர்களை (அவர்களுடைய பாவத்தின்காரணமாக)த் தவறான வழியில் விட்டும் விடுகிறான்; மேலும் அல்லாஹ் தான் நாடியதைச் செய்கிறான் .

28. அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையை நிராகரிப்பாக மாற்றி, தங்கள் சமூகத்தினரை அழிவுவீட்டில் இறக்கிவிட்டவர்களையும் (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா?

29. (அழிவு வீடான அது) நரகமாகும்; அதில் அவர்கள் பிரவேசிப்பார்கள்; இன்னும், தங்குமிடத்தில் (அது) மிகக்கெட்டது.

30. இன்னும், அல்லாஹ்வுக்கு - அவனுடைய பாதையை விட்டும் அவர்கள் (மக்களை) வழிகெடுப்பதற்காக - சமமானவர்களை அவர்கள் ஆக்கினர்; (நபியே!) அவர்களிடம், "நீங்கள் சுகமனுபவித்துக் கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக, நீங்கள் திரும்பிச் சேருமிடம் நரகம்தான்" என்று கூறுவீராக!

31. விசுவாசங் கொண்ட என் அடியார்களுக்கு - அவர்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றவும், கொடுக்கல் வாங்கலோ, நட்போ இராத நாள் வருவதற்கு முன்னதாகவே, நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பகிரங்கமாகவும் (தர்மச்) செலவு செய்யவும் - என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

32. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், அவன் தான் வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தான்; அவனே வானத்திலிருந்து மழைபொழியச் செய்து பின்னர், அதைக்கொண்டு உங்களுக்கு உணவாக (ப்பற்பல) கனிவர்க்கங்களையும் வெளிப்படுத்தினான்; மேலும், (நீங்கள் பிரயாணம் செய்வதற்காகக்) கப்பலை தன் கட்டளைப்படி கடலில் அது செல்வதற்காக உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்தான்; மேலும், ஆறுகளையும் உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்தான்.

33. சூரியனையும், சந்திரனையும் (முறைப்படி தத்தம் வழிகளில்) அவ்விரண்டும் சென்று கொண்டேயிருக்க, அவன் உங்களுக்கு வசப்படுத்தித்தந்தான். மேலும், (மாறிமாறிவரும்) இரவையும், பகலையும் உங்களுக்கு அவன் வசப்படுத்தித் தந்தான்.

34. (இவையன்றி) மேலும், எவற்றை நீங்கள் அவனிடம் கேட்டீர்களோ அவற்றில் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் அவன் உங்களுக்குக் கொடுத்தான்; ஆகவே, அல்லாஹ்வுடைய அருட்கொடைகளை நீங்கள் எண்ணுவீர்களாயின் அவற்றை நீங்கள் கணக்கிட்டு (எண்ணி வரையறுத்து) விடமாட்டீர்கள்; நிச்சயமாக மனிதன் மிக்க அநியாயக்காரன்; மிக்க நன்றி கெட்டவன்.

35. இப்ராஹீம்: "என்னுடைய இரட்சகனே! (மக்காவாகிய) இவ்வூரை, அபயமளிக்கக்கூடியதாய் நீ ஆக்கி வைப்பாயாக! மேலும், என்னையும், என் மக்களையும் சிலைகளை வணங்குவதிலிருந்து தூரப்படுத்துவாயாக!" என்று கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவுகூர்வீராக!)

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ
 تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۚ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ
 ذِي ذُرْعَةٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا
 الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ
 وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا
 إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
 مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ
 الدُّعَاءُ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۗ
 رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ
 اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۗ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ
 لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي
 رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفِئْتُهُمْ هَوَاءٌ ﴿٤٣﴾

36. "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக (சிலைகளாகிய) அவைகள் மனிதர்களில் அநேகரை வழிகெடுத்ததுவிட்டன; ஆகவே, (அவைகளை வணங்காது) எவர் என்னைப் பின்பற்றுகிறாரோ, அவர்தான் நிச்சயமாக என்னில் உள்ளவராவார்; மேலும், எவர் எனக்கு மாறு செய்கிறாரோ, அப்போது நிச்சயமாக நீ மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபைசெய்பவன்."

37. "எங்களுடைய இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் என்னுடைய சந்ததியை மிக்க கண்ணியம் வாய்ந்த உன் வீட்டின் சம்பமாக, விவசாயமில்லாத பள்ளத்தாக்கில் குடியேற்றிவிட்டேன்; எங்களுடைய இரட்சகனே! அவர்கள் (அங்கு)தொழுகையை நிறைவேற்றுவதற்காக; ஆகவே, மனிதர்களில் ஒரு சிலரின் இதயங்களை அவர்கள் பால் சாய்ந்தவையாக நீ ஆக்குவாயாக! அவர்கள் உனக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக, (பற்பல) கனி வர்க்கங்களிலிருந்து நீ அவர்களுக்கு உணவும் அளிப்பாயாக!"

38. "எங்களுடைய இரட்சகனே! நாங்கள் (இதயங்களில்) மறைத்துக் கொள்வதையும், நாங்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் நிச்சயமாக நீ நன்கறிவாய்; பூமியிலோ, வானத்திலோ (உள்ளவற்றில்) எப்பொருளும் அல்லாஹ்வுக்கு மறைந்ததல்ல."

39. "(என்னுடைய) வயோதிக(கால)த்தில் இஸ்மாயீலையும், இஸ்ஹாக்கையும் எனக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினானே அத்தகைய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப்புகழும். நிச்சயமாக என் இரட்சகன் பிரார்த்தனையைச் செவியேற்கிறவன்"

40. மேலும், "என்னுடைய இரட்சகனே! என்னையும், என் சந்ததியிலுள்ளோரையும் தொழுகையை நிறைவேற்றுவவர்களாக ஆக்கி வைப்பாயாக! எங்களுடைய இரட்சகனே! என்னுடைய பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்தும் கொள்வாயாக!"

41. "எங்களுடைய இரட்சகனே! எனக்கும், என் பெற்றோருக்கும், (மற்ற) விசுவாசிகளுக்கும் கேள்வி கணக்கு நிலைபெறும் (மறுமை) நாளில் மன்னித்தருள்வாயாக "(என்றும் பிரார்த்தித்தார்).

42. மேலும், (நபியே!) அநியாயக்காரர்கள் செய்கின்றவைகளைப்பற்றி அல்லாஹ்வை பராமுகமானவனாக நீர் நிச்சயமாக எண்ண வேண்டாம்; அவர்களை அவன் தாமதப்படுத்துவதெல்லாம் பார்வைகள் எதில் நிலைகுத்தியவாறு இருக்குமோ அந்த (கொடியதொரு மறுமை) நாளுக்காகத்தான்.

43. (அந்நாளில்) அவர்கள் விரைந்து ஓடக்கூடியவர்களாக, தங்கள் தலைகளை உயர்த்தி (மேல் நோக்கி)யவர்களாக இருப்பர். அவர்களுடைய (நிலைகுத்திய) பார்வை அவர்கள் பக்கம் திரும்பாது அவர்களுடைய இதயங்கள் (திக் பிரமை கொண்டு)செயலற்றுவிடும்.

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ آجَلٍ قَرِيبٍ لَّا نَحِبُّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
 الرَّسُولَ ۚ أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ۗ وَسَكَنتُمْ
 فِي مَسَاكِينِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُم كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
 وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ۗ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
 وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۗ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا
 وَعْدَهُ ۗ رُسُلَهُ إِنَّا اللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۗ يَوْمَ يَبْدَلُ الْأَرْضُ
 غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۗ وَتَرَى
 الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۗ سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ
 قِطْرَانٍ وَتَعْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارَ ۗ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا
 كَسَبَتْ ۗ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۗ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا
 بِهِ وَيَلْعَلُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرُوا أُولَىٰ الْأَلْبَابِ ۗ

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۗ وَسَبَّحُوا الْقُدُّوسَ عَشْرًا
 سُبْحَانَ الْحَمْدِ لِكَبِيرٍ لَّسَبِّحُ بِهِ رَبِّيَ سُبْحَانَ رَبِّكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

الرَّفَقَةُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ①

44. அன்றியும், (நபியே!) மனிதர்களை - அவர்களுக்கு வேதனை வரும்நாளைப் பற்றி நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக! அநியாயம் செய்தார்களே அத்தகையோர் - (அந்நாளில்) "எங்கள் இரட்சகனே! சம்பத்திய (சொற்ப) தவணை வரை எங்களைப் பிற்படுத்துவாயாக! (அவ்வாறு நீ எங்களை பிற்படுத்தினால்) நாங்கள் உன் அழைப்பை ஏற்கின்றோம்; (உன்) தூதர்களையும் பின்பற்றுகின்றோம்" என்று கூறுவார்கள். "(இதற்கு) முன்னர் உங்களுக்கு அழிவே இல்லை என்று நீங்கள் சத்தியம் செய்து (கூறிக்) கொண்டிருக்கவில்லையா?" (என்றும்),

45. "அன்றியும், தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களின் வசிப்பிடங்களில் நீங்கள் வசித்தீர்கள்; நாம் அவர்களை எவ்வாறு (வேதனை) செய்தோம் என்பது உங்களுக்கு நன்கு தெளிவாகியும் விட்டது; (இதனைப்பற்றி) உங்களுக்குப் பல (முன்) உதாரணங்களையும் நாம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம்" (என்றும் அல்லாஹ் பதில் கூறுவான்).

46. இன்னும், அவர்கள் தங்கள் சூழ்ச்சியை உறுதியாகச் செய்து கொண்டிருந்தனர்; அவர்களுடைய சூழ்ச்சிக்குரிய தண்டனை அல்லாஹ்விடம் இருக்கிறது; அவர்களுடைய சூழ்ச்சி, அதனால் மலைகளும் பெயர்ந்துவிடக் கூடியவைகளாக இருந்த போதிலும், (ஒன்றும் பலனளிக்கப் போவதில்லை!)

47. அல்லாஹ்வை - தன்னுடைய தூதர்களுக்கு தான் வாக்களித்ததற்கு மாறுசெய்கின்றவன் என (நபியே!) நீர் நிச்சயமாக எண்ணவேண்டாம்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தண்டித்தலையுடையவன்.

48. இந்த பூமி வேறு (விதப்) பூமியாகவும்; வானங்களும் (அவ்வாறே) மாற்றப்படும்நாளில் (அல்லாஹ் தன் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவான்) மேலும், யாவரையும் அடக்கி ஆளுகின்ற ஒருவனாகிய அல்லாஹ்வின் சந்நிதியில் அவர்கள் (அனைவரும் அணியணியாக) வெளியாகி (நின்று) விடுவர்.

49. அன்றியும், அந்நாளில் குற்றவாளிகளை (சிலரைச்சிலரோடு) சங்கிலிகளில் இணைக்கப்பட்டவர்களாக நீர் காண்பீர்.

50. அவர்களுடைய சட்டைகள் தாரால் (செய்யப்பட்டு) இருக்கும்; அவர்களுடைய முகங்களை நெருப்பு மூடிக்கொண்டுமிருக்கும்.

51. ஒவ்வோர் ஆத்மாவுக்கும் அது சம்பாதித்தவற்றுக்கு அல்லாஹ் கூலி நல்குவதற்காக (இவ்வாறு நபியே! நீர் காண்பீர்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் (கேள்வி) கணக்குக் கேட்பதில் மிக்க தீவிரமானவன்.

52. இவ் வேதமானது மனிதர்களுக்கு எத்தி வைத்தலாகும்; இதனைக்கொண்டு அவர்கள் எச்சரிக்கப்படுவதற்காகவும், வணக்கத்திற்குரியவன் ஒரே நாயன் (ஆன அல்லாஹ்) தான் என்று அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்வதற்காகவும், இன்னும் அறிவுடையோர் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காகவுமாகும்.

அத்தியாயம் : 15

அல் ஹிஜர் - ஸமுது கூட்டத்தார் வாழ்ந்த பகுதி

வசனங்கள் : 99 மக்கீ ருகூஃகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் வாம் நா. இவை இவ்வேதத்தினுடைய - இன்னும், தெளிவான குர்ஆனுடைய - வசனங்களாகும்.

رَبَّائِيُودُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ٢
 ذَرَّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُهُمُ الْاَمْلُ فَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ ٣ وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ
 مَّعْلُومٌ ٤ مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاخِرُونَ ٥ وَ
 قَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ٦ لَوْ
 مَا تَأْتِينَا بِالْمَلِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٧ مَا نُنزِّلُ
 الْمَلِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا اِذْ اُنظَرِينَ ٨ اِنَّا نَحْنُ
 نُنزِّلُ الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ٩ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ
 قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْاَوَّلِينَ ١٠ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَّسُولٍ اِلَّا
 كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ١١ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ١٢
 لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ ١٣ وَلَوْ فَتَحْنَا
 عَلَيْهِمُ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ١٤ لَقَالُوا اِنَّمَا سَكِرَاتُ
 اَبْصَارِنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ١٥ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ
 بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ١٦ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
 رَّجِيمٍ ١٧ اِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ ١٨

2. நிராகரிப்போர் தாங்களும் முஸ்லிம்களாக இருந்திருக்க வேண்டுமே என்று பெரிதும் விரும்புவர்.

3. (நபியே!) நீர் அவர்களை விட்டு விடுவீராக! அவர்கள் உண்ணட்டும். சுகமுமனுபவிக்கட்டும்; (அவர்களுடைய வீண்) ஆசை (மறுமையை) அவர்களுக்கு மறக்கடித்து விட்டது; (இதன் முடிவை) அவர்கள் நன்கறிந்து கொள்வார்கள்.

4. எவ்வூ(ரா)ரையும், அதற்குக் குறிப்பிட்ட (காலத்) தவணையிலன்றி, நாம் (அவர்களை) அழித்துவிடவில்லை.

5. (அழிக்கப்படுவதற்காக உள்ள) எந்த ஒரு சமுதாயமும் தனக்குரிய தவணையை முந்தவும் மாட்டாது; அவர்கள் பிந்தவும் மாட்டார்கள்.

6. மேலும், (குர் ஆனாகிய) "உபதேசம் எவர் மீது இறக்கப்பட்டுள்ளதோ அத்தகையவரே! நீர் நிச்சயமாக பைத்தியக்காரர்தான்" என அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

7. "உண்மையாளர்களில் உள்ளவராக நீர் இருந்தால், (உமக்குச் சாட்சியாக) நீர் எங்களிடம் மலக்குகளை (அழைத்து) க்கொண்டு வந்திருக்க வேண்டாமா?" (என்றும் கூறுகின்றனர்).

8. (நபியே!) உண்மையைக்கொண்டல்லாது மலக்குகளை நாம் இறக்கி வைப்பதில்லை, (எனவே, வேதனையைக்கொண்டு அவர்கள் இறங்கினால்) அச்சமயம் அவர்கள் அவகாசம் கொடுக்கப்படுபவர்களாகவும் இருக்க மாட்டார்கள்.

9. நிச்சயமாக நாம்தான் (திக்கு என்னும் இவ்) வேதத்தை (உம்மீது) இறக்கி வைத்தோம்; நிச்சயமாக நாமே அதனை பாதுகாப்பவர்கள்.

10. (நபியே!) உமக்கு முன்னர் (சென்று போன) முந்தைய பல கூட்டதாரர்களிலும் நிச்சயமாக நாம் (தூதர்களை) அனுப்பிவைத்தோம்.

11. (நம்முடைய) எந்தத் தூதரும் - அவரை அவர்கள் பரிகாசம் செய்பவர்களாக இருந்தேயல்லாது அவர்களிடம் - அவர் வரவில்லை;

12. இவ்வாறே குற்றவாளிகளின் உள்ளங்களிலும் (அவ்விஷமத்)தை நாம் புகச்செய்கிறோம்.

13. (ஆகவே, வேதமான) இதனை அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்; (இவ்வாறே அவர்களுக்கு) முன் சென்றவர்களின் வழிமுறை திட்டமாகச் சென்றே விட்டது.

14. மேலும், வானத்திலிருந்து ஒரு வாசலை நாம் அவர்களுக்குத் திறந்து விட்டு, அவர்கள் அதில் (நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து) ஏறிக் கொண்டிருந்தாலும், (அவ்வேதத்தை உண்மைப்படுத்தமாட்டார்கள்; மாறாக, அவர்கள்)

15. (பார்க்க முடியாது, தடுக்கப்பட்டு) "மயக்கப்பட்டதெல்லாம் எங்களுடைய பார்வைகள் தான்; (அது மட்டும்) அல்ல, நாங்கள் சூனியம் செய்யப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தினர்" என்றே கூறுவார்கள்.

16. மேலும், நிச்சயமாக நாம் வானத்தில் கிரகங்களை அமைத்து, பார்ப்போருக்கு அதனை அலங்கரித்துள்ளோம்.

17. மேலும், விரட்டப்பட்ட ஒவ்வொரு ஷைத்தானை விட்டும் அவற்றை நாம் பாதுகாத்துக் கொண்டோம்.

18. திருட்டுத்தனமாக (ஒட்டுக் கேட்பவ(னான ஷைத்தா)னைத்தவிர; அப்போது பிரகாசமான தீப்பந்தம் அவனை (விரட்டி)ப் பின் தொடர்ந்து செல்லும்.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ١٩ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ
 لَسْتُمْ لَهُ بِرِزْقَيْنَ ٢٠ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا
 نُنزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ٢١ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَزَائِنٍ ٢٢ وَ
 إِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ٢٣ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
 الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ٢٤ وَإِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٢٥ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِإٍ مَسْنُونٍ ٢٦ وَالْجَبَانَ
 خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ تَارِ السُّوْمِ ٢٧ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ
 لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِإٍ مَسْنُونٍ ٢٨
 فَاذْأَسْوَيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ٢٩
 فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَسْبُغُونَ ٣٠ إِلَّا إِبْلِيسَ ط ابْنِي أَنْ يَكُونَ مَعَ
 السَّاجِدِينَ ٣١ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ٣٢ قَالَ
 لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِإٍ مَسْنُونٍ ٣٣

19. பூமியை_ அதனை நாம் விரித்து அதில் அசையாத மலைகளையும் நாட்டினோம்; மேலும், ஒவ்வொரு பொருளையும் (அதற்குரிய) அளவின்படி அதில் நாம் முளைக்கவைத்தோம்.

20. "உங்களுக்கும், நீங்கள் எவருக்கு உணவளிக்கிறவர்களாக இல்லையோ அவர்களுக்கும் வாழத்தேவையானவற்றை அதில் நாமே ஆக்கியுள்ளோம்.

21. எந்தப் பொருளும் அதன் களஞ்சியங்கள் நம்மிடமிருந்தே தவிர இல்லை; எனினும், அவற்றை குறிப்பிட்ட அளவிலே தவிர நாம் இறக்கிவைப்பதும் இல்லை.

22. இன்னும், காற்றுக்களை சூல் கொண்ட மேகங்களாக நாமே அனுப்புகிறோம்; பின்னர் வானத்திலிருந்து நாமே (மழையெனும்) நீரைப் பொழிவித்து, அதனை உங்களுக்கு நாம் புகட்டுகிறோம்; நீங்கள் அதனைச் சேமித்து வைப்பவர்களாகவும் இல்லை.

23. (படைப்பினங்களுக்கு) நிச்சயமாக நாம்தாம் உயிரும் கொடுக்கிறோம்; நாமே (அவற்றை) இறக்கவும் வைக்கிறோம்; (யாவற்றிற்கும்) நாமே வாரிசாவோம்.

24. மேலும் உங்களில் (உங்களுக்கு) முன் சென்றோரையும் நிச்சயமாக நாம் அறிந்துள்ளோம்; (உங்களுக்குப்) பின் வரக்கூடியவர்களையும் நிச்சயமாக நாம் அறிந்துள்ளோம்.

25. இன்னும், (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தான், அவர்களை மறுமையில் ஒன்று திரட்டுவான்; நிச்சயமாக அவன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்.

26. இன்னும் (தட்டினால்) சப்தம் வரக்கூடிய, மாற்றமடைந்த கறுப்பான களிமண்ணிலிருந்து மனிதனை (ஆதமை) திட்டமாக நாம் படைத்தோம்.

27. மேலும், ஜின்னை (அதற்கு) முன்னதாகக் கொடிய உஷ்ணமுள்ள நெருப்பிலிருந்து அதனை நாம் படைத்தோம்.

28. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகன் மலக்குகளிடம், "நிச்சயமாக நான், மனிதனை (தட்டினால்) சப்தம் வரக்கூடிய, மாற்றமடைந்த கறுப்புக் களிமண்ணிலிருந்து படைக்கப்போகிறேன்" என்று கூறிய சமயத்தை (நபியே! நினைவு கூர்வீராக!)

29. பின்னர், "அவரை நான் சரியாக உருவாக்கி, அவரில் என் ஆவியிலிருந்தும் நான் ஊதியபோது, அவருக்கு சிரம்பணிந்தவர்களாக விழுங்கள்" (என்று மலக்குகளிடம் அல்லாஹ் கூறியதும்)

30. உடனே மலக்குகள் _ அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருமித்து (அவருக்கு மரியாதை செலுத்த) சிரம்பணிந்தார்கள் _

31. _ இப்லீஸைத் தவிர; சிரம்பணிந்தவர்களுடன் ஆகுவதிலிருந்து அவன் விலகிக்கொண்டான்.

32. (அதற்கு அல்லாஹ்) "இப்லீஸே! சிரம்பணிந்தோருடன் நீயும் ஆகாதிருக்க உனக்கு என்ன நேர்ந்தது?" என்று கேட்டான்.

33. (அதற்கு)வன், "(தட்டினால்) சப்தம் கொடுக்கக் கூடிய மாற்றமடைந்த கறுப்புக் களிமண்ணால் நீ அவரை சிருஷ்டித்த (ஒரு) மனிதனுக்கு, (நெருப்பால் படைக்கப்பட்ட) நான் சிரம்பணிபவனாக இருப்பதற்கில்லை" என்று கூறினான்.

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ
 اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٧﴾ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ
 يُبْعَثُونَ ﴿٣٨﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ
 الْمَعْلُومِ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي
 الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤١﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ
 الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤٣﴾ إِنَّ
 عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ
 مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٤﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٥﴾
 لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٦﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٧﴾ أَدْخَلُوهَا بِسَلَامٍ
 آمِنِينَ ﴿٤٨﴾ وَتَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى
 سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٩﴾ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا
 بِمُخْرَجِينَ ﴿٥٠﴾ نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥١﴾ وَأَنَّ
 عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٢﴾ وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥٣﴾
 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٤﴾

34. "இங்கிருந்து நீ வெளியேறிவிடு; ஏனெனில் நிச்சயமாக நீ விரட்டப் பட்டவன்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன்கூறினான்.

35. மேலும், "நியாயத்தீர்ப்பு நாள் வரையில் உன் மீது நிச்சயமாக (என்னுடைய) சாபம் உண்டாவதாக!" (என்றும் அல்லாஹ் கூறினான்).

36. அதற்கு வன், "என்னுடைய இரட்சகனே! (இறந்தோரான) அவர்கள் எழுப்பப்படும் நாள் வரையில் நீ எனக்கு அவகாசமளிப்பாயாக" என்று கூறினான்.

37. (அதற்கு அல்லாஹ்,) "நிச்சயமாக நீ அவகாசம் அளிக்கப்பட்டோரில் இருக்கிறாய்" என்று கூறினான்.

38. "குறிப்பிட்ட நேரத்தின் நாள் வரை" (என்று அல்லாஹ் கூறினான்).

39. அதற்கு வன், "என்னுடைய இரட்சகனே! நீ என்னை வழிகேட்டில் விட்டு விட்டதன் காரணமாக பூமியில் (உள்ளவற்றை) நான், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அலங்கரித்துக் காண்பித்து, அவர்கள் அனைவரையும் நிச்சயமாக நான் வழிகெடுத்து விடுவேன்" என்று கூறினான்.

40. "அவர்களில் (உன்னால்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உன் (அருள் பெற்ற நல்) அடியார்களைத் தவிர".

41. (அதற்கு அல்லாஹ், என்னால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நல்லடியார்களின் வழியாகிய) "இதுதான் என்னிடம் (வருவதற்குரிய) நேரான வழியாகும்" என்று கூறினான்.

42. "நிச்சயமாக என்னுடைய அடியார்கள், உனக்கு அவர்கள் மீதுயாதொரு அதிகாரமும் இல்லை. (திசைதிருப்பப்பட்டு) வழிகெட்டவர்களிலிருந்து உன்னைப் பின்பற்றியவர்களைத் தவிர.

43. "நிச்சயமாக நரகமாகிறது, (உன்னைப் பின்பற்றிய) அவர்கள் அனைவருக்கும் வாக்களிக்கப்பட்ட இடமாகும்."

44. "அதற்கு ஏழுவாசல்கள் இருக்கின்றன; ஒவ்வொருவாசலுக்கும் அவர்களிலிருந்து (குறிப்பிட்ட) பங்கீடு செய்யப்பட்ட ஒருபகுதி உண்டு" (என்றும் அல்லாஹ் கூறினான்).

45. நிச்சயமாக பயபக்தியுடையவர்கள் சுவனபதிகளிலும், நீருற்றுகளிலும் (மகிழ்ச்சியுடையோராக) இருப்பார்கள்.

46. (அவர்களிடம்,) "நீங்கள் சாந்தியுடன், அச்சமற்றவர்களாக அவற்றில் நுழையுங்கள்" (என்று கூறப்படும்).

47. மேலும், (இம்மையில்) அவர்களின் நெஞ்சங்களில் இருந்த குரோதத்தை நாம் நீக்கிவிடுவோம்; (அவர்களும் உண்மையான) சகோதரர்களாக ஒருவரை ஒருவர் முன்னோக்கியவர்களாகக் கட்டில்களில் (மகிழ்ச்சியுடையோராக சாய்ந்து) இருப்பார்கள்.

48. அவற்றில் அவர்களை யாதொரு சிரமமும் அணுகாது, அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படுபவர்களும் அல்லர்.

49. (நபியே!) "நிச்சயமாக, நானே மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்" என என் அடியார்களுக்குத் தெரிவிப்பீராக!

50. "என்னுடைய வேதனையோ, அதுவே நோவினை தரும் வேதனையாகும்" (என்றும் நபியே! நீர் தெரிவிப்பீராக!)

51. இன்னும், (நபியே!) இப்றாஹீமுடைய விருந்தாளிகள் பற்றி நீர் அவர்களுக்கு தெரிவிப்பீராக!

52. அவர்கள் அவரிடம் நுழைந்தபோது "ஸலாமுன்" (சாந்தி உண்டாவதாக!) என்று கூறினார்கள்; "நிச்சயமாக அவர், நாம் உங்களைப் பற்றி பயப்படக் கூடியவர்கள்" என்றார்.

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٢﴾ قَالَ أَبَشْرْتُمُونِي
 عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٣﴾ قَالُوا ابْشُرْنَا
 بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ﴿٥٤﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ
 رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٥﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا
 الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٦﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٧﴾ إِلَّا آلَ
 لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجِّوهُمْ أَجْعَبِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا لَهَا لِسَانَ
 الْغَيْرِينَ ﴿٥٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦٠﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
 مُّكَرِّوْنَ ﴿٦١﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَبِرُونَ ﴿٦٢﴾ وَ
 اتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ
 اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا
 حَيْثُ تُوْمَرُونَ ﴿٦٤﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ
 مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٥﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٦﴾
 قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٧﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا
 تَخْزُونِ ﴿٦٨﴾ قَالُوا أَوْلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦٩﴾ قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي
 إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ﴿٧٠﴾ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧١﴾

53. அ(தற்க)வர்கள், "நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நாம் உமக்கு மிக்க அறிவார்ந்த ஒரு குமாரனைக் கொண்டு நன்மாராயங் கூறு(வதற்காகவே வந்திருக்கின் றோம்" என்று கூறினார்கள்.

54. அ(தற்க)வர், "என்னை முதுமை வந்தடைந்து விட்டபோதா நீங்கள் எனக்கு (குமாரனைக் கொண்டு) நன்மாராயங் கூறுகின்றீர்கள்? எதனைக் கொண்டு நீங்கள் எனக்கு நன்மாராயம் கூறுகின்றீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

55. அ(தற்க)வர்கள், "உண்மையைக்கொண்டே நாங்கள் உமக்கு (மகனைப் பற்றி) நன்மாராயம் கூறுகிறோம். (அதைப்பற்றி) நிராசை கொண்டோரில் (ஒருவராக) நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

56. அ(தற்க)வர், "வழிகெட்டவர்களைத் தவிர, வேறெவர் தன் இரட்சகனின் அருளைப்பற்றி நிராசை கொள்வார்?" என்றார்.

57. (பின்னர் மலக்குகளிடம், "அல்லாஹ்வினால்) அனுப்பப்பட்டவர்களே! உங்கள் செய்தி என்ன? என்று கேட்டார்.

58. அ(தற்க)வர்கள் "பாவிகளான ஒரு கூட்டத்தார்பால் (அவர்களை அழித்துவிட) நிச்சயமாக நாங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.

59. லூத்துடைய குடும்பத்தாரைத் தவிர - நிச்சயமாக நாங்கள் அவர்கள் அனைவரையும் காப்பாற்றுகிறவர்கள் -

60. "அவருடைய மனைவியைத் தவிர; நிச்சயமாக அவள் (வேதனையடைவதில்) தங்கியவர்களில் உள்ளவளென்று நாம் நிர்ணயித்துவிட்டோம்" (என்று அல்லாஹ் கூறியதாகக் கூறினார்கள்).

61. (அல்லாஹ்வால்) அனுப்பப்பட்ட (மலக்குகளான அத்தூது)வர்கள், லூத்துடைய குடும்பத்தாரிடம் வந்தபொழுது -

62. அவர் (அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக நீங்கள் (எனக்கு) அறிமுகமில்லாக் கூட்டத்தவர்" என்று கூறினார்.

63. அ(தற்க)வர்கள், அல்ல! அவர்கள் எதைசந்தேகித்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அதை, நாம் உம்மிடம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

64. " (நடந்தேறக்கூடியதான) உண்மையையே நாம் உம்மிடம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்; நிச்சயமாக நாம் உண்மையாளர்களாகவே இருக்கிறோம்.

65. ஆகவே, இரவின் ஒருபகுதியில் நீர் உம் குடும்பத்தினருடன் சென்றுவிடுவீராக! அன்றியும், அவர்களுக்குப்பின்னால் நீர் தொடர்ந்து செல்வீராக! உங்களில் ஒருவருமே திரும்பிப்பார்க்கவும் வேண்டாம்; நீங்கள் ஏவப்பட்ட இடத்திற்குச் சென்றும்விடுங்கள்" (என்றார்கள்).

66. அன்றியும், நிச்சயமாக இவர்கள் அனைவரும் காலைப்பொழுதை அடைந்தவர்களாக வேரறுக்கப்பட்டு விடுவார்கள் என்றும் நாம் முடிவெடுத்து அவருக்கு அறிவித்தோம்.

67. மேலும், (வாஸிபர்கள் சிலர் வந்திருப்பதாக அறிந்த) அந்நகரவாசிகள், மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாக வந்து விட்டனர்.

68. (லூத் நபி அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக இவர்கள் என்னுடைய விருந்தாளிகள்; ஆகவே, (அவர்கள் விஷயத்தில்) என்னை நீங்கள் அவமானப்படுத்திவிடாதீர்கள்" என்று கூறினார்.

69. அன்றியும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; என்னை இழிவுப்படுத்தியும்விடாதீர்கள்" (என்று கூறினார்).

70. அ(தற்க)வர்கள், "அகிலத்தார் பற்றியெல்லாம் (பேசவேண்டாம் என) நாம் உம்மைத் தடுக்கவில்லையா?" என்று கூறினார்கள்.

71. அ(தற்க)வர், "இவர்கள் என்னுடைய பெண் மக்கள்; நீங்கள் (ஏதும்) செய்பவர்களாக இருந்தால், (இவர்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள்)" என்று கூறினார்.

72. (நபியே!) உம்முடைய உயிரின் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக அவர்கள் தங்களுடைய மதிமயக்கத்திலேயே தட்டிழிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

فَآخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٤٦﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَاو
 امْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ ﴿٤٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّهَا لِبَسْبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَانقَمْنَا
 مِنْهُمْ وَإِنَّهَا لِبِأَمَامٍ مُّبِينٍ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿٥٣﴾ وَاتَّيْنَاهُمُ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٥٤﴾
 وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا أُمْزِنَ ﴿٥٥﴾
 فَآخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٥٦﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
 كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ﴿٥٨﴾ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفِرِ الصَّفْحَ
 الْجَمِيلَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٦٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ
 سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٦١﴾ لَا تَمُدَّنَّ
 عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ
 عَلَيْهِمْ وَارْحُضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَقُلْ إِنِّي أَنَا
 النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٦٣﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِبِينَ ﴿٦٤﴾

وقف لا تز

73. ஆகவே, பொழுது உதயத்திற்குப்பிறகுள்ள நேரத்தை அவர்கள் அடைய, பேரிடிமுழக்கம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது.

74. அ(வ்வூரான)தன் மேற்பகுதியை அதன் கீழ்ப்பகுதியாக (மேல்கீழாக) ஆக்கிவிட்டோம்; இன்னும் (களிமண்ணாலான)கடப்பட்ட கற்களை அவர்கள் மீது நாம் பொழியச் செய்தோம்.

75. சிந்திப்போருக்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

76. நிச்சயமாக அ(வ்வூரான)து (நீங்கள் பிரயாணத்தில் சென்று திரும்பும்) நேரான பாதையில்தான் இருக்கிறது.

77. நிச்சயமாக இதில்விசுவாசங் கொண்டோர்க்கு ஒரு அத்தாட்சி இருக்கிறது.

78. (ஷுஹுடைய சமூகத்தாராகிய) அடர்ந்த தோப்புடையோரும் நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்களாகவே இருந்தனர்.

79. ஆகவே, அவர்களை நாம் தண்டித்தோம்; நிச்சயமாக (அழிக்கப்பட்ட) இவ்விரண்டு (ஊர்களும்) பகிரங்கமான வழியில்தான் இருக்கின்றன.

80. (மதீனாவிற்கும், தபூக்கிற்கும் இடைப் பகுதியிலுள்ள "ஹிஜர்" என்ற ஊரில் வாழ்ந்து வந்த ஸமூது கூட்டத்தினரான) ஹிஜ்ருவாசிகளும் (நம்) தூதர்களை திட்டமாகப் பொய்யாக்கினர்.

81. நாம் அவர்களுக்கு நம்முடைய பல அத்தாட்சிகளையும் கொடுத்தோம்; அப்பொழுது அவற்றைவிட்டும் அவர்கள் புறக்கணித்தவர்களாகவே இருந்தார்கள்.

82. அவர்கள் அச்சமற்றவர்களாக மலைகளிலிருந்து வீடுகளைக் குடைந்து உருவாக்குபவர்களாகவும் இருந்தனர்.

83. அவர்கள் அதிகாலைப்பொழுதை அடைந்தவர்களாக இருக்க, பேரிடி முழக்கம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது.

84. அவர்கள் (தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளச்)செய்திருந்தவைகளில் ஏதும் அவர்களுக்கு அப்போது பலனளிக்கவில்லை.

85. வானங்களையும், பூமியையும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் உண்மையைக் கொண்டேயல்லாது நாம் படைக்கவில்லை; (நபியே! இவர்களுடைய தண்டனைக்குரிய காலமான) மறுமை நாள் நிச்சயமாக வரக்கூடியதே! (அது வரையில் இத் தீயவர்களின் துன்புறுத்தலை) நீர் முற்றாகப் புறக்கணித்து அழகாக மன்னித்துவிடுவீராக.

86. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் - அவனே(அனைத்தையும்) படைத்தோன்; (இவர்களைப்பற்றி) நன்கறிந்தோன்.

87. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம் உமக்கு, திரும்பத் திரும்ப ஒதக் கூடிய ஏழு வசனங்களை (யுடைய அல்ஃபாத்திஹா அத்தியாயத்தையும், இந்த மகத்தான குர்ஆனையும் தந்திருக்கிறோம்.

88. எதை நாம் அவர்களில் பலதரப்பட்டவர்களுக்கு சுகமனுபவிக்க வைத்துள்ளோமோ, அதன் பால் உம்முடைய இருகண்களை (பார்வைகளையும்) நிச்சயமாக நீர் நீட்டாதீர்! நீர் அவர்களுக்காக கவலையும் படாதீர்; இன்னும், நீர் விசுவாசிகளுக்கு(பணிவெனும்) இறக்கையைத் தாழ்த்துவீராக.

89. அன்றியும், "நிச்சயமாக நானே பகிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவன்" என்றும் நீர் கூறுவீராக!

90. (நபியே! முந்தைய வேதங்களைப்) பலவாறாகப் பிரித்தோர் மீது, இறக்கியவாறே, (வேதனையை நாம் இறக்குவோம்)

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۙ فَوَرَبِّكَ لَنَسْتَدْرِهْمُ
 أَجْمَعِينَ ۙ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۙ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَ
 اعْرَضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۙ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۙ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ سَوْفَ يَعْلَمُونَ ۙ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
 أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۙ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ۙ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۙ

رَبِّكَ الْيَقِينُ ۙ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۙ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 آتَىٰ أَمْرًا لِلَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلَىٰ عَمَّا
 يُشْرِكُونَ ۙ يُنزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ ۙ إِنَّ أَنْذَرُونَ أَنَّ لَهُ لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونَ ۙ خَلَقَ
 السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۙ تَعٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۙ خَلَقَ
 الْإِنسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ ۙ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ۙ وَالْأَنْعَامَ
 خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۙ
 وَلَكُمْ فِيهَا جِبَالٌ حِجِينَ تَرِيحُونَ وَحِجِينَ تَسْرَحُونَ ۙ

91. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் (இந்தக்) குர் ஆனைப் பல பாகங்களாக ஆக்கிவிட்டனர்.
92. ஆகவே, உமதிரட்சகன் மீது சத்தியமாக, அவர்கள் அனைவரையும் நிச்சயமாக நாம் (விசாரணைசெய்து)கேட்போம்_
93. அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தவைகளைப்பற்றி.
94. ஆகவே, உமக்கு ஏவப்பட்டதை(த் தயக்கமின்றி) நீர் அவர்களுக்குத் தெளிவாகக் கூறி விடுவீராக! இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போரை புறக்கணித்தும்விடுவீராக!
95. (உம்மைப்) பரிகாசம் செய்பவர்களுக்கு (தண்டனை அளிக்க) நிச்சயமாக நாமே உமக்குப்போதுமானவர்களாக இருக்கிறோம்.
96. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் _ அல்லாஹ்வுடன் (பொய்யாக)மற்றொரு வணக்கத்திற்குரிய (தெய்வத்)தையும் (இணையாக) ஆக்குகிறார்கள்; (இதன் முடிவைப்பின்னர்) இவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.
97. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் (கேவலமாகக்) கூறுபவற்றின் காரணமாக உமது நெஞ்சம் கலக்கத்திற்குள்ளாவதை நிச்சயமாக நாம் அறிவோம்.
98. ஆகவே நீர் (அவர்களின் கூற்றைப் பொருட்படுத்தாது) உமதிரட்சகனின் புகழைக்கொண்டு துதிப்பீராக! இன்னும், சிரம் பணிவோர்களில் நீரும் ஆகிவிடுவீராக!
99. உமக்கு (யகீன் என்னும்)மரணம் வரும்வரையில் உமதிரட்சகனை வணங்கிக் கொண்டிருப்பீராக!

அத்தியாயம் : 16

அந்நஹல் _ தேனீ

வசனங்கள் : 128 மக்கீ ருகூஃகள் : 16

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்னின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (இதோ) அல்லாஹ்வுடைய கட்டளை வந்துவிட்டது; ஆகவே, அதைப்பற்றி நீங்கள் அவசரப்படாதீர்கள் ; அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் இணைவைப்பவற்றை விட்டும்(மிக்க) உயர்வானவன்.
2. நிச்சயமாக அது (காரியம் என்னவென்றால்) "வணக்கத்திற்குரியவன் என்னைத் தவிர (வேறு எவரும்) இல்லை; (ஆகவே) என்னையே பயந்து கொள்ளுங்கள் என நீங்கள் எச்சரிக்கை செய்யுங்கள் என்று தன் அடியார்களில் தான் நாடியவர் மீது, தன் கட்டளையினால் வஹீயைக்கொண்டு அமரர்களை அவன் இறக்கி வைக்கிறான்.
3. வானங்களையும், பூமியையும் (வீண் விளையாட்டிற்காக இல்லாமல்) உண்மையைக்கொண்டு அவன் படைத்திருக்கிறான்; அவர்கள் இணை வைப்பவைகளைவிட்டும் அவன் மிக்கப்பரிசுத்தமானவன்.
4. ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்து மனிதனை அவன் படைத்தான்; (அவ்வாறு படைக்கப்பட்ட அவன் வளர்ந்து நிறைவு பெற்று விட்டு) இப்போது அவன் பகிரங்கமாகத் தர்க்கிக்கக்கூடியவன் (ஆக இருக்கிறான்).
5. மேலும், (மனிதர்களே!) கால்நடைகளை _ அவற்றை (உங்களுக்காக) அவனே படைத்தான். அவற்றில் உங்களுக்காக (குளிரைத்தடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய) கதகதப்புண்டு . இன்னும், (வேறு) பயன்களும் உங்களுக்குண்டு; மேலும், அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசிக்கின்றீர்கள்.
6. நீங்கள் அவற்றை (மேய்த்து,) மாலையில் ஓட்டி வரும்பொழுதும், (மேய்ச்சலுக்காக) காலையில் ஓட்டிச்செல்லும்பொழுதும் அவற்றில் உங்களுக்கு அழகுமிருக்கிறது.

وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
 الْأَنْفُسِ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ وَالْخَيْلَ وَالْبُغَالَ
 وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
 وَعَلَىٰ اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿١٢﴾ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ
 شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٣﴾ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ
 الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
 الشَّجَرِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾ وَسَخَّرَ
 لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
 مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٥﴾
 وَمَا ذَرَأْنَاكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي
 ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٦﴾ وَهُوَ الَّذِي
 سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
 مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَىٰ الْفُلْكَ مَوَاجِرَ
 فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٧﴾

١٤

7. மேலும், மிக்க கஷ்டத்துடன் நீங்கள் சென்றடையமுடியாத அத்தகைய ஊர்களுக்கு அவை உங்களுடைய பளுவான சுமைகளையும் சுமந்து செல்கின்றன; நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகன் (உங்கள் மீது) மிக்க இரக்கமுள்ளவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

8. இன்னும் குதிரைகளையும், கோவேறு கழுதைகளையும், கழுதைகளையும்— அவற்றில் நீங்கள் ஏறிச் செல்வதற்காகவும், (உங்களுக்கு) அலங்காரமாகவும் (அவனே படைத்துள்ளான்). இன்னும் நீங்கள் அறியாதவற்றையும் அவன் படைக்கின்றான்.

9. (கோணலில்லாத) நேரான வழியைத் தெளிவு செய்வது அல்லாஹ்வின் மீதே இருக்கிறது; அதில் கோணல் வழியும் உண்டு; இன்னும் அவன் நாடினால், உங்கள் அனைவரையும் நேர் வழியில் செலுத்திவிடுவான்.

10. அவன் எத்தகையவனென்றால், வானத்திலிருந்து நீரை உங்களுக்கு இறக்கிவைத்தான்; அதிலிருந்து குடிப்பும் உங்களுக்குண்டு; அதிலிருந்து (வளர்ந்த) மரங்களும் உங்களுக்குண்டு; அதில் (உங்கள் கால் நடைகளை) நீங்கள் மேய்க்கிறீர்கள்.

11. அதனைக்கொண்டே (விவசாயப்) பயிர்களையும், ஹஜத்துன், பேரிச்சை, திராட்சைகளையும், இன்னும் பலவகைக்கனிகளிலிருந்தும் அவன் உங்களுக்காக முளைப்பிக்கச் செய்கிறான்; நிச்சயமாக இதில், சிந்திக்கக்கூடிய கூட்டத்தார்க்கு ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

12. இன்னும், அவன் இரவையும், பகலையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்துள்ளான்; (அவ்வாறே) நட்சத்திரங்களும் அவனுடைய கட்டளைப்படியே வசப்படுத்தப்பட்டுள்ளன; நிச்சயமாக இதிலும், நினைவுகூறக்கூடிய கூட்டத்தார்க்கு (தகுந்த) அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

13. பூமியில் உங்களுக்காக அவன் படைத்தவற்றையும், அதன் நிறங்கள் மாறுபட்டவைகளாக இருக்க (அவனே அவற்றை உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்துள்ளான்); நிச்சயமாக, அதில் படிப்பினைபெறும் சமூகத்தார்க்கு அத்தாட்சியிருக்கிறது.

14. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால், கடலை — அதிலிருந்து நீங்கள் புதிய இறைச்சியை (மீன் போன்றவற்றை) உண்ணுவதற்காகவும், இன்னும், எதை நீங்கள் அணிகின்றீர்களோ அத்தகைய ஆபரணத்தை அதிலிருந்து நீங்கள் வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் வசப்படுத்திக் கொடுத்துள்ளான்; இன்னும், தண்ணீரைக் கிழித்துக் கொண்டு அதில் செல்பவைகளாக கப்பல்களை நீர் காண்பீர்; மேலும், அவனது பேரருளை நீங்கள் தேடிக்கொள்வதற்காகவும், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் (இவ்வாறு கடலை அவனே உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்துள்ளான்).

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ الْبَنَجْمَ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ
 يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ
 لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَ
 مَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ
 شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ أَلِيتُمْ عَلَىٰ غَيْرِ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
 أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ وَاحِدًا فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾ لَأَجْرَمَ أَنَّ
 اللَّهُ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾
 وَإِذْ أُنزِلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْبِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلِيسَاءُ مَا
 يُزِمُّونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى
 اللَّهُ بُدْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ
 فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

٢٤٠

٢٤٠

15. பூமியின் மீது —அது உங்களைக் கொண்டு அசையாதிருப்பதற்காகப் (பெரிய) பெரிய மலைகளை உறுதியாக அவன் அமைத்தான்! (உங்கள் போக்குவரத்துக்கு சரியான வழியை) நீங்கள் அறிவதற்குப் (பல) பாதைகளையும், ஆறுகளையும் (அமைத்தான்).

16. இன்னும், (வழிகாட்டும்) பல அடையாளங்களையும் (அவன் அமைத்துள்ளான்); நட்சத்திரங்களைக் கொண்டும் (பிரயாணிகளாகிய) அவர்கள் (தங்கள்) வழியை அறிந்து கொள்கின்றனர்.

17. எவன் படைக்கின்றானோ (அவன் எதையுமே) படைக்காத ஒருவனைப் போன்றவனா? நீங்கள் (இதை) சிந்திக்க மாட்டீர்களா?

18. மேலும், அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையை நீங்கள் எண்ணுவீர்களாயின், அதனை நீங்கள் (கணக்கிட்டு எண்ணி) வரையறுத்து விடமாட்டீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்கிருபையுடையோன்.

19. நீங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும், நீங்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கு அறிவான்.

20. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி, அவர்கள் அழைக்கிறார்களே அத்தகையோர் — அவர்கள் எந்தப் பொருளையும் படைக்கமாட்டார்கள்; அவர்களோ (அவனால்) படைக்கப்படுபவர்களாவர்.

21. (அன்றி, அவர்கள்) இறந்தவர்களே — உயிருள்ளவர்களல்லர்; அவர்கள் எப்பொழுது (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவார்கள் என்பதையும் அவர்கள் அறியமாட்டார்கள்

22. உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் ஒரே நாயன்தான்; ஆகவே, மறுமையை நம்பவில்லையே அத்தகையோர் — அவர்களுடைய இதயங்கள் (எதைக்கேட்டபோதிலும்) மறுப்பவைகளாகவே இருக்கின்றன; அவர்கள் பெருமையடித்துக் கொண்டவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

23. நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும், அவர்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் நன்கு அறிவான் என்பதில் சந்தேகமில்லை; நிச்சயமாக அவன் பெருமையடித்துக்கொண்ட (இ)வர்களை நேசிப்பதில்லை.

24. இன்னும், (குர்ஆனைக் குறிப்பிட்டு அதில்,) "உங்களுடைய இரட்சகன் எதை இறக்கி வைத்தான்" என்று அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டால், "(இது) முன்னுள்ளோரின் கட்டுக்கதைகள்" என்று அவர்கள் (பதில்) கூறுகின்றனர்.

25. மறுமை நாளில் தங்கள் பாவச்சுமைகளை இவர்கள் பூரணமாகச் சுமப்பதற்காக மற்றும் அறிவின்றி இவர்கள் வழிகெடுத்த மற்றவர்களின் பாவச்சுமைகளை இவர்களே சுமப்பதற்காக வேண்டி (இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்; இருவரின் பாவச்சுமைகளை) அவர்கள் சுமப்பது மிகக் கெட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

26. இவர்களுக்கு முன்னிருந்தார்களே அவர்களும் நிச்சயமாகச் சூழ்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தார்கள்; ஆகவே, அல்லாஹ் அவர்களின் கட்டடத்தை அடித்தளங்களிலிருந்து அடியோடு பெயர்த்தெடுத்து விட்டான்; (எனவே அக்கட்டடத்தின்) முகடு அவர்களுக்கு மேலிருந்து அவர்களின் மீது விழுந்து விட்டது; இன்னும், அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளமுடியாத விதத்தில், வேதனை அவர்களை வந்தடைந்தது.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
 الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ تَتَوَقَّعُهُمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَالْقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ
 اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ
 اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
 هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾
 جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا
 مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ تَتَوَقَّعُهُمُ
 الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ
 يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
 اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٢﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ
 مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٤٣﴾

27. பின்னர், மறுமைநாளில் அவன் அவர்களை இழிவுபடுத்துவான்; மேலும், "(விகவாசிகளுடன்) நீங்கள் தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகைய என்னுடைய இணையாளர்கள் எங்கே?" என்றும் கேட்பான்; (அச்சமயம்,) அறிவு கொடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோர் "இன்றையத்தினம் இழிவும், வேதனையும் நிச்சயமாக நிராகரிப்போரின் மீதுதான்" என்று கூறுவார்கள்.

28. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்துகொண்டவர்களாக இருக்கும் நிலையில் அவர்(களின் உயிர்)களை மலக்குகள் கைப்பற்றுவார்கள்; அவர்கள் "நாங்கள் எவ்விதக் குற்றமும் செய்யவில்லை" என்று (கூறி மலக்குகளிடம்) சமாதானத்தைக் கோருவார்கள்; "அல்ல! நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை நன்கறிந்தவன்" (என்று மலக்குகள் பதிலளிப்பார்கள்).

29. ஆகவே, "நரகத்தின் வாயில்களில் - அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்களாக நீங்கள் புகுந்துவிடுங்கள்" (என்று கூறுவார்கள்). ஆகவே, பெருமையடித்துக்கொண்டிருந்த (இ)வர்களின் ஒதுங்குமிடம் மகா கெட்டது.

30. மேலும், பயபக்தியுடையவர்களிடம், உங்கள் இரட்சகன் எதை இறக்கிவைத்தான் என்று கேட்கப்பட்டது; (அப்போது) அவர்கள், "நன்மையையே (இறக்கி வைத்தான்)" என்று கூறுவார்கள்; இவ்வுலகில் அழகானவற்றைச் செய்தார்களே அத்தகையோருக்கு (இவ்வுலகிலும் அழகான) நன்மையுண்டு; (அவர்களுடைய) மறுமையின் வீடும் மிக்க மேலானதாக இருக்கும்; இன்னும், பயபக்தியுடையவர்களின் வீடு திட்டமாக நல்லதாகி விட்டது.

31. நிலைத்திருக்கக்கூடிய சுவனபதிகளாகும்; அவற்றில் அவர்கள் பிரவேசிப்பார்கள்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவர்கள் விரும்பியவை அவற்றில் அவர்களுக்குண்டு; பயபக்தியுடையோருக்கு இவ்வாறே அல்லாஹ் நற்கூலி கொடுக்கின்றான்.

32. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (ஈமானுடன்) நல்லவர்களாக இருக்கும் நிலைமையில் மலக்குகள் அவர்(களுடைய உயிர்)களைக் கைப்பற்றுவார்கள்; அவர்களிடம் "ஸலாமுன் அலைக்கும் (உங்களுக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக!) நீங்கள் செய்துகொண்டிருந்ததின் காரணமாக சுவனபதியில் பிரவேசியுங்கள்" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

33. (நிராகரிப்போர்களோ, தங்கள் உயிரைக் கைப்பற்றுவதற்காக) அவர்களிடம் மலக்குகள் வருவதையோ, அல்லது உமதிரட்சகனின் கட்டளை வருவதையோ தவிர, (வேறெதனையும்) அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா? இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் இவ்வாறே செய்துகொண்டிருந்தனர்; அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அநியாயம் (எதுவும்) செய்யவில்லை; எனினும், அவர்கள் தமக்குத்தாமே அநியாயம் செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

34. ஆகவே, அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த தீமைகள் அவர்களை வந்தடைந்தன; மேலும் எதை அவர்கள் பரிசாசம் செய்துகொண்டிருந்தார்களோ, அது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ
 مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا أَحْرَامُنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
 كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا
 الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ
 اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ
 وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَمَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ ﴿٣٦﴾ إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَايُمْ
 فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَ
 اقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ يَمُوتٍ
 بَلَى وَعَدَّ عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾
 لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
 ظَلَمُوا النَّبِيِّينَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَجْرٌ آخِرَةٌ أَكْبَرُ لَوْ
 كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

35. "அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், நாங்களும், எங்கள் மூதாதையர்களும் அவனையன்றி மற்றொதையும் வணங்கி இருக்கவும் மாட்டோம்; அவனுடைய கட்டளையின்றி எதனையும் (ஆகாதவையெனத்) தடுத்திருக்கவும் மாட்டோம்" என்று இணைவைத்துக் கொண்டிருந்தோர் கூறுகின்றனர். இவ்வாறே இவர்களுக்கு முன் இருந்தவர்களும் செய்தார்கள். (நம் தூதைத்) தெளிவாக எத்திவைப்பதைத்தவிர (வேறு எதுவும் நம்) தூதர்களின் மீது உண்டா?

36. ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் திட்டமாக நாம் ஒரு தூதரை அனுப்பியிருக்கிறோம்; (அத்தூதர் அச்சமூகத்தவர்களிடம்) அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள்; (அல்லாஹ் அல்லாத வணங்கப்படும் ஷைத்தான்களாகிய அனைத்து) தாகூத்திலிருந்தும் நீங்கள் விலகிக்கொள்ளுங்கள்; (என்று கூறினார்கள்) ஆகவே, அவர்களில் அல்லாஹ் நேர்வழியில் செலுத்தியவர்களும் இருக்கிறார்கள்; இன்னும் எவர்மீது வழிகேடு விதியாகிவிட்டதோ அவரும் அவர்களில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் பூமியில் சுற்றித்திரிந்து (அத்தூதர்களைப்) பொய்யாக்கியவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (கவனித்து) பாருங்கள்.

37. (நபியே!) அவர்கள் நேர் வழிபெறுவதின் மீது நீர் (எவ்வளவுதான்) பேராசை கொண்டாலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவன் வழிதவறச் செய்தவரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்; இன்னும், அவர்களுக்கு உதவிசெய்பவர்கள் (எவரும்) இல்லை.

38. (நபியே!) இறந்தவர்களை அல்லாஹ் (உயிர்கொடுத்து) எழுப்பமாட்டான் என்று அல்லாஹ்வின் மீது (நிராகரிப்போரான) அவர்கள் மிக்க உறுதியான சத்தியமாக சத்தியம் செய்கின்றனர்; அவ்வாறன்று! (இறந்தவர்களை உயிர்கொடுத்து எழுப்புவான் என்ற) அவனின் வாக்கு முற்றிலும் உண்மையானதே; எனினும் மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

39. (உலகில்) எ(வ்விஷயத்)தில் அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அதனை அவர்களுக்கு அவன் தெளிவு செய்வதற்காகவும், நிராகரித்தோர் நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்களாகவே இருந்தார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காகவும் (அவர்களை அவன் உயிர்கொடுத்து எழுப்புவான்).

40. ஏதேனும் ஒரு பொருளுக்கு_அதை (உண்டுபண்ண) நாம் நாடினால், நமது கூற்றெல்லாம் "ஆகுக" என்று அதற்கு நாம் கூறுவதுதான்; (உடனே) அது ஆகிவிடும்.

41. (விசுவாசிகளே!) விரோதிகளால் அநீதமிழைக்கப்பட்ட பின்னர், அல்லாஹ்வுக்காக (த் தங்கள் ஊரைத்துறந்து) ஹிஜ்ரத்துப் புறப்பட்டார்களே அத்தகையோர் - அவர்களை நிச்சயமாக நாம் இவ்வுலகில் அழகிய இடத்தில் குடியிருத்தாட்டுவோம்; அவர்கள் அறிந்து கொண்டவர்களாக இருந்தால் மறுமையின் கூலியோ மிகப்பெரியதாகும்.

42. இவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (இம்மை வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களை சகித்துப்) பொறுத்துக்கொண்டார்கள்; (தங்களின்காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) தங்களுடைய இரட்சகன் மீதே நம்பிக்கையும் வைப்பார்கள்.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَا لَأُوحَىٰ إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الذِّكْرَ لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٣﴾
 أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْفَىٰ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٤﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
 فِي تَقَدُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٥﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
 رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٣٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
 يَتَفَبَّهُوا ظِلُّهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ سَجْدًا لِلَّهِ وَهُمْ
 دَاخِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَبِاللَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
 دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٨﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
 وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٣٩﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا لِلْهِينِ اثْنَيْنِ
 إِنَّهَا هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ فَايَايَ فَارْهَبُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَاً أَفْغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٤١﴾ وَمَا لَكُمْ
 مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَأَلَيْهِ تَجْعَرُونَ ﴿٤٢﴾
 ثُمَّ إِذَا كُفِيَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

النصف

الجزء ٤
الصفحة ٣٢٤

43. (நபியே!) இன்னும் உமக்கு முன்னர் (மனிதர்களில் தூதுவர்களாக) ஆடவர்களையே தவிர நாம் அனுப்பவில்லை; அவர்கள் பால் நாம் வஹீ அறிவித்தோம்; ஆகவே, நீங்கள்(அதனைப்பற்றி) அறியாதவர்களாக இருந்தால் அறிந்தவர்களிடம் கேட்டு(த்தெரிந்து)க்கொள்ளுங்கள்.

44. தெளிவான அத்தாட்சிகளையும், வேதங்களையும் (அத்தூதர்களுக்கு நாம் கொடுத்தனுப்பினோம்). மேலும், மனிதர்களுக்கு அவர்கள் பால் இறக்கி வைக்கப்பட்டதை நீர் அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக மற்றும் அவர்கள் சிந்திப்பவர்களாக ஆகிவிடலாம் என்பதற்காகவும் உம்பால் இவ்வேதத்தை நாம் இறக்கி வைத்தோம்.

45. தீமைகளைச் (செய்திட) சூழ்ச்சி செய்வோர் - அல்லாஹ் அவர்களைக் கொண்டு பூமியை விழுங்குமாறு செய்வான் என்பதையோ, அல்லது அவர்கள் அறிந்து கொள்ளாத விதத்தில் அவர்களை வேதனை வந்தடையும் என்பதையோ அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கிறார்களா?

46. அல்லது அவர்கள் (காரியங்களில்) ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் போதே அவர்களை அவன் பிடித்துவிடுவான் என்பதையும் (அச்சமற்றிருக்கிறார்களா?) அவர்கள் (நம்மை) இயலாமலாக்கக்கூடியவர்கள் அல்லர்.

47. அல்லது (யாதோர் ஆபத்துவருமென்ற) பயத்தினமீது (இவர்கள் இருக்கும் நிலையில்) இவர்களை அவன் பிடித்துவிடுவான் என்பதையும் (அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கிறார்களா?) ஆகவே, நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகன் மிக்க இரக்கமுடையவன், மிக்கிருபையுடையவன்.

48. அல்லாஹ் படைத்தவற்றில் உள்ள எப்பொருளும் அதனுடைய நிழல்கள், அவை தாழ்வானவையாக இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வுக்கு சாஷ்டாங்கம் செய்தவையாக வலப்பக்கமும், இடப்பக்கங்களிலும் சாய்கின்றன என்பதை இவர்கள் பார்க்கவில்லையா?

49. ஜீவராசிகளில் வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்வுக்கே சிரம் பணிந்து வணங்குகின்றன; இன்னும் மலக்குகளும் - (அவ்வாறே சிரம் பணிகின்றனர்.) அவர்களோ பெருமையடிக்கமாட்டார்கள்.

50. அவர்கள் தங்களுக்கு மேல் உள்ள தங்கள் இரட்சகனைப் பயப்படுகின்றனர்; இன்னும் தங்களுக்கு கட்டளையிடப்படுகின்றதைச் செய்கின்றனர்.

51. இன்னும், அல்லாஹ் கூறுகிறான்: (ஒன்றுக்குப் பதிலாக) "இரு தெய்வங்களை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள்; நிச்சயமாக, அவன் (வணக்கத்திற்குரிய) ஒரே ஒரு நாயன்தான்; ஆகவே (மனிதர்களே! அந்த ஒருவனாகிய) என்னையே நீங்கள் பயப்படுங்கள்".

52. மேலும், வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன; வணக்கமும் நிரந்தரமாக அவனுக்கே உரியதாகும்; எனவே, அல்லாஹ் அல்லாததையா நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள்?

53. அருட்கொடைகளில் உங்களிடம் இருப்பவை அல்லாஹ்விடமிருந்து உள்ளவையாகும்; பிறகு உங்களை யாதொரு துன்பம் தொட்டுவிட்டால் (அதிலிருந்து விடுபட) அவனிடமே முறையிடுகிறீர்கள்.

54. பின்னர், உங்களைவிட்டும் அத்துன்பத்தை அவன் நீக்கிவிட்டால், அச்சமயத்தில் உங்களில் ஒரு பிரிவினர் (இத்தகைய) தங்கள் இரட்சகனுக்கே இணைவைக்கின்றனர்.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَتَمْتَعُوا^{٥١} فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ^{٥٢} وَيَجْعَلُونَ
 لَهَا لِيَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَسُّلُنًا عَمَّا كُنْتُمْ
 تَفْتَرُونَ^{٥٣} وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ^{٥٤}
 وَإِذَا ابْشَرِ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ أَظْلَمَ وَجْهَهُ^{٥٥} مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ^{٥٦}
 يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ
 يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلْأَسَاءُ مَا يَحْكُمُونَ^{٥٧} لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ^{٥٨} وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^{٥٩}
 وَلَوْ يَوَّاخِدُنَا اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ
 يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ
 سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ^{٦٠} وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
 أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَأَجْرِمَنَّ لَهُمُ النَّارُ
 أَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ^{٦١} تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ
 فَرِيقًا لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ فِيهَا يَوْمًا وَلِيَهُمُ الْيَوْمَ وَأَمُّ عَذَابٍ
 أَلِيمٌ^{٦٢} وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ^{٦٣}

55. நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் நிராகரித்து விடுவதற்காக (இணை வைக்கின்றனர்). ஆதலால் (இவ்வுலகில்) சிறிது சுகம் அனுபவித்துக்கொள்ளுங்கள் ; பின்னர் (மறுமையில்) நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள் .

56. அன்றியும், நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றிலிருந்து ஒருபாகத்தைத் தாங்கள் அறியாதவை (களான தெய்வங்) களுக்கென ஆக்குகின்றனர் ; அல்லாஹ்வின்மீது சத்தியமாக! நீங்கள் இட்டுக்கட்டிக் கூறிக்கொண்டிருந்ததைப் பற்றி, நிச்சயமாக நீங்கள் (மறுமையில்) கேட்கப்படுவீர்கள்.

57. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பெண் மக்களை ஆக்குகிறார்கள்; அவனோ, (இதனை விட்டும்) மிகப் பரிசுத்தமானவன், இன்னும், தங்களுக்குக்காக அவர்கள் (தங்கள் மனம்) விரும்புவதை (ஆண் மக்களை ஆக்குகின்றனர்).

58. இன்னும், அவர்களில் ஒருவன் பெண் குழந்தை (பிறந்திருப்பது) கொண்டு நன்மாராயங் கூறப்பட்டால், கோபத்தை அடக்கி விழுங்கியவனாக அவன் இருக்க, அவனுடைய முகம் (துக்கத்தால்) கறுத்ததாக ஆகிவிடுகிறது.

59. எதனைக் கொண்டு நன்மாராயங்கூறப்பட்டானோ, அதன் தீமையினால் இழிவுடன் அதை வைத்துக்கொள்வதா? அல்லது அதை மண்ணில் புதைத்து விடுவதா? என்று (கவலைப்பட்டு, மக்கள் முன் வராமல்) சமூகத்தாரை விட்டும் மறைந்து கொள்கிறான்; அவர்கள் செய்யும் தீர்மானம் மிகக் கெட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

60. (இத்தகைய) கெட்ட வர்ணனை மறுமையை விசுவாசிக்காதவர் களுக்குரியதாகும்; அல்லாஹ்வுக்கோ, மிக்க மேலான வர்ணனை உண்டு; அவனே(யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

61. இன்னும், மனிதர்களை - அவர்கள் செய்யும் அநியாயத்துக்காக அவர்களை (உடனுக்குடன்) அல்லாஹ் பிடிப்பதாக இருந்தால், (பூமியில்) ஊர்ந்து திரிபவைகளில் எதையுமே அவன் விட்டுவைக்கமாட்டான்; எனினும், ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை வரையில் அவர்களைப் பிற்படுத்துகிறான்; ஆகவே அவர்களுடைய தவணை வந்து விட்டால், ஒரு கனமேனும் அவர்கள் பிந்தவோ, முந்தவோ மாட்டார்கள்

62. மேலும், தாங்கள் வெறுக்கின்ற(பெண் சந்ததியான)தை அல்லாஹ்வுக்கு அவர்கள் ஆக்குகின்றனர்; இன்னும், (மறுமையில்) நிச்சயமாகத் தங்களுக்கு நன்மை உண்டு என்று இவர்களுடைய நாவுகள் பொய்யை வர்ணிக்கின்றன; நிச்சயமாக இவர்களுக்கு நரக நெருப்புத்தான் உண்டு என்பதிலும், நிச்சயமாக, முதலாவதாக (நரகத்திற்கு) இவர்கள் தாம் முற்படுத்தப்படுபவர்கள் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

63. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உமக்கு முன்னிருந்த பல சமூகத்தார்பால் திட்டமாக நாம் (நம்) தூதர்களை அனுப்பி வைத்தோம்; அப்போது வைத்தான் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய (தீய) காரியங்களை அலங்கரித்துக் காண்பித்தான்; ஆகவே இன்றையத்தினம் அவர்களுக்கு அவனே தோழனாக இருக்கிறான்; (மறுமையில்) அவர்களுக்கு மிக்க துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

64. அன்றியும், (நபியே!) அவர்கள் எ(வ்விஷயத்)தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறார்களோ அதனை, நீர் தெளிவாக்குவதற்காகவும், விசுவாசமுடைய கூட்டத்தினருக்கு (இது) நேர் வழியாகவும், ஓர் அருளாகவும் இருப்பதற்கே தவிர இவ்வேதத்தை உம்மீது நாம் இறக்கி வைக்கவில்லை.

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٦﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيكُمْ
 مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِبًا لِلشَّرِيبِينَ ﴿١٧﴾
 وَمِنْ شَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
 حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى
 النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٩﴾
 ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الشَّجَرِ فَاسْلُكِي سَبِيلَ رَبِّكَ ذُلًّا يُخْرِجُ مِنْ
 بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَقَّعُكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ
 يُرَدُّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
 قَدِيرٌ ﴿٢١﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
 فَضَّلُوا بَرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ
 اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
 وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا بَيْنَ يَدَيْكُمْ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٢٣﴾

٤٥

٥٥

65. இன்னும், அல்லாஹ் வானத்திலிருந்து நீரை இறக்கிவைத்து , அதைக் கொண்டு பூமியை அது உயிரிழந்த பின் உயிர் பெறச்செய்கின்றான்; செவியேற்கும் கூட்டத்தினர்க்கு, நிச்சயமாக இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

66. (மனிதர்களே ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் போன்ற) கால் நடைகளிலும் உங்களுக்கு நிச்சயமாக ஒரு படிப்பினை உண்டு; சாணத்திற்கும், இரத்தத்திற்குமிடையே — அதன் வயிறுகளிலிருந்து கலப்பற்ற பாலை (உற்பத்தி செய்து, அதை) அருந்துபவர்களுக்கு மிக்க இன்பகரமானதாக இருக்க, நாம் உங்களுக்குப் புகட்டுகிறோம்.

67. பேரிச்சை, திராட்சைகள் (ஆகிய) பழங்களிலிருந்து மதுவையும், அழகான உணவையும் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள்; நிச்சயமாக இதிலும் அறிகின்ற கூட்டத்தினர்க்கு ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

68. மேலும், "மலைகளிலும், மரங்களிலும், அவர்கள் கட்டுபவைகளிலும் நீ கூடுகளை அமைத்துக் கொள்" என்று உமதிரட்சகன் தேனீக்கு உள்ளுணர்ச்சியை உண்டாக்கினான்.

69. "பின்னர், நீ எல்லா விதமான கனி(யின் மலர்)களிலிருந்தும் உணவருந்தி, பின்னர், உனதிரட்சகனின் வழிகளில் (அவை உனக்கு) எளிதாக்கப்பட்டதாக இருக்கச் செல்" (எனவும் உணர்வை உமதிரட்சகன் உண்டாக்கினான்). இதனால் அதன் வயிறுகளிலிருந்து (தேனாகிய) ஒரு பானம் வெளியாகின்றது; அதன் நிறங்கள் மாறுபட்டவையாகும்; அதில் மனிதர்களுக்கு குணப்படுத்துதலுண்டு. நிச்சயமாக, இதிலும் சிந்திக்கக்கூடிய கூட்டத்தினர்க்கு ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

70. இன்னும், அல்லாஹ் உங்களைப் படைத்தான்; பின்னர், அவனே உங்களை மரணிக்கச் செய்கின்றான்; (கற்று) அறிந்தபின் அவர் ஒன்றுமே அறியாதவராக ஆவதற்காக தளர்ந்த வயது வரையில் (வாழ்வதற்கு) தள்ளப்படுபவர்களும் உங்களில் உண்டு; (உங்களில் யார் யாரை எவ்வளவு காலம் விட்டுவைக்க வேண்டுமென்பதை) நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிந்தவன்; (அவ்வாறு செய்ய) மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

71. மேலும், உங்களில் சிலரை, (மற்ற) சிலரைவிடச் சம்பத்தில் அல்லாஹ் மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கின்றான்; ஆகவே, அவ்வாறு மேன்மை யாக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் சம்பத்தை தங்களது வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர் (களான அடிமை)களுக்கு அதில் அவர்கள் (அனைவரும்) சமமானவர்களாக இருக்க, கொடுத்து விடுபவர்களாக இல்லை; ஆகவே, (அல்லாஹ் வினால் படைக்கப்பட்ட அவனின் அடியார்களை அவனுக்குக் கூட்டாக்கி) அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையை இவர்கள் மறுக்கிறார்களா?

72. உங்களிலிருந்தே உங்களுக்காக மனைவியரை அல்லாஹ் ஆக்கியுள்ளான்; உங்கள் மனைவியரிலிருந்து ஆண் மக்களையும், பேரக்குழந்தைகளையும் உங்களுக்கு அவன் ஆக்கியுள்ளான்; இன்னும், நல்லவற்றிலிருந்து உங்களுக்கு உணவளித்துள்ளான்; அவர்கள் பொய்யானதை விகவாசித்து அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையையும் நிராகரிக்கின்றனரா?

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَضْرِبُوا
 لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ ضَرَبَ
 اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ
 مِنْ آثَرِنَا فَحَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
 يَسْتَوْنَ ط الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾ وَضَرَبَ
 اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ
 كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ آيَاتٍ بَخِيرٍ هَلْ يَسْتَوِي
 هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٩﴾
 وَبِاللَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا
 كَلِمَةٍ الْبَصِيرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾
 وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَ
 جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥١﴾
 أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يَسْكُهُنَّ
 إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

73. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி - வானங்கள் மற்றும் பூமியிலிருந்துள்ள எப்பொருளையும் இவர்களுக்கு உணவாக அளிக்கச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளாத, இன்னும் (அதற்கு) சக்தி பெறாதவைகளை அவர்கள் வணங்குகிறார்கள்.

74. ஆகவே, அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் உதாரணங்களைக் கூறாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (சகலவற்றையும்) அறிவான்; நீங்களோ அறிய மாட்டீர்கள்.

75. எதன் மீதும் ஆற்றல் பெறாத (பிறருக்குச்) சொந்தமாக்கப்பட்ட ஒரு அடிமையையும், நம்மிடமிருந்து அழகான சம்பத்தை நாம் அவருக்கு நல்கியவரையும் (ஆகிய இருவரை) அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகிறான்; (சம்பத்துக்கள் நல்கப்பட்ட) அவர் அவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பகிரங்கமாகவும் (தர்மமாகச்) செலவு செய்து வருகிறார்; இவ்விரு நிலையுடையவர்கள் சமமாவார்களா? (சமமாக மாட்டார்கள்.) புகழனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

76. மேலும், இரு மனிதரை அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகின்றான்; அவ்விருவரில் ஒருவன் ஊமை (யான அடிமை); எதன் மீதும் சக்தி பெற மாட்டான்; இன்னும் அவன் தன் எஜமானனுக்குச் சமையாகவும் இருக்கிறான்; (எஜமானாகிய) அவன், அவனை எங்கு அனுப்பிய போதிலும், யாதொரு நன்மையையும் அவன் கொண்டுவர மாட்டான்; அவனும், நேரான வழியில் தானும் இருந்து கொண்டு (பிறருக்கு) நீதத்தையே ஏவிக் கொண்டுமிருப்பவனும் சமமாவானா?

77. மேலும், வானங்கள் மற்றும் பூமியினுடைய மறைவானது அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்; ஆகவே, மறுமையின் காரியம் இமை கொட்டி விழிப்பதைப்போல், அல்லது அதைவிட மிகச் சமீபமாகவே தவிர இல்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

78. அல்லாஹ்தான் ஒன்றையுமே நீங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்த நிலைமையில், உங்களுடைய தாய்மார்களின் வயிறுகளிலிருந்து உங்களை வெளிப்படுத்தினான்; அன்றியும், உங்களுக்கு செவிப் புலனையும், பார்வைகளையும், இதயங்களையும் - நீங்கள் (அவனுக்கு) நன்றி செய்வதற்காக ஆக்கியுள்ளான்.

79. வானவெளியில், (அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்குக்) கட்டுப்பட்டவையாக (பறந்துசெல்லும்) பறவைகளை அவர்கள் பார்க்க வில்லையா? அல்லாஹ்வைத்தவிர (வேறொருவரும்) அவற்றை தடுத்து நிறுத்தவில்லை; நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு இதிலும் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
 الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
 وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَانًا وَمَتَاعًا
 إِلَى حِينٍ ٨٠ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ
 مِنَ الْجِبَالِ الْكُنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ
 وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ٨١ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ
 الْمُبِينُ ٨٢ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ
 الْكٰفِرُونَ ٨٣ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا
 يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ٨٤ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ
 ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ٨٥ وَ
 إِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
 شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا
 إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكٰذِبُونَ ٨٦ وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ
 يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٨٧

٨٠

الثالثة

80. மேலும், அல்லாஹ் உங்கள் வீடுகளை உங்களுக்கு அமைதி தரும் இடமாக அமைத்துள்ளான்; உங்கள் பிரயாண நாளிலும், உங்களுடைய (ஊரில் நீங்கள்) தங்கும் நாளிலும் எளிதாக அவற்றைப் பயன்படுத்த (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால் நடைகளின் தோல்களிலிருந்தும் உங்களுக்கு (கூடாரங்களாக உபயோகிக்கும்) வீடுகளையும் அவன் ஆக்கினான்; அவற்றில் செம்மறியாட்டின் கதகதப்பான உரோமங்கள், ஒட்டகத்தின் உரோமங்கள், வெள்ளாட்டின் உரோமங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து உங்களுக்கு ஆடைகளை (அதை விற்று அதன் மூலம் சாதனங்களையும் குறிப்பிட்ட காலம் வரை சுகத்தையும் (அவற்றில் அல்லாஹ் அமைத்துத் தந்திருக்கிறான்.)

81. அல்லாஹ் தான் படைத்திருப்பவைகளிலிருந்து உங்களுக்கு நிழல் (தரக்கூடியவை) களையும் ஆக்கியிருக்கிறான்; மலைகளில் உங்களுக்கு (தங்குமிடங்களாக) குகைகளையும் அவன் ஆக்கியிருக்கிறான்; வெப்பத்திலிருந்து உங்களைக்காக்கக்கூடிய சட்டைகளையும், உங்களுடைய போரில் உங்களைக் காக்கக்கூடிய (கவசங்களையும், உருக்குச்) சட்டைகளையும் உங்களுக்காக அவனே ஆக்கியிருக்கிறான்; நீங்கள் (அவனுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதற்காக இவ்வாறு அவன் தன் அருளை உங்கள் மீது பூர்த்தியாக்கி இருக்கிறான்.

82. ஆகவே, (நபியே!) அவர்கள் (உம்மைப்) புறக்கணித்தால் (நீர் கவலைப்படாதீர்; ஏனென்றால்) உம்மீது (கடமையு)ள்ள தெல்லாம் (தூதை) தெளிவாகச் சேர்ப்பிப்பதுதான்.

83. அல்லாஹ்வின் (இத்தகைய) அருட் கொடையை அவர்கள் நன்றாக அறிகின்றனர்; பின்னர் அதனை அவர்கள் நிராகரிக்கின்றனர்; அவர்களில் பெரும்பாலோர் (நன்றி கெட்ட) காஃபிர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

84. ஒவ்வொரு சமூகத்தாரிலிருந்தும் (அவர்களுக்கு) சாட்சியாளரை நாம் எழுப்பும் நாளை (நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவீராக!); பின்னர் நிராகரித்தோருக்கு (ஏதும் பேச) அனுமதியளிக்கப்பட மாட்டாது; (அவர்களின் இரட்சகனைத் திருப்திப் படுத்தும் எச்செயலையும் செய்ய) அவர்கள் சிரமப் படுத்தப்படவும் மாட்டார்கள்.

85. மேலும், அநியாயம் செய்தார்களே அவர்கள் (மறுமையில்) வேதனையைக் கண்டுவிட்டால் அவர்களை விட்டும் அ(வ்வதேனையான)து குறைக்கப்பட மாட்டாது; அவர்கள் அவகாசம் அளிக்கப்படவும் மாட்டார்கள்; (துரிதமாக அவர்களை நரகில் சேர்க்கப்படும்).

86. இணைவைத்துக்கொண்டிருந்தோர் தாங்கள் இணையாக்கியவர்களை (மறுமையில்) கண்டால் (அல்லாஹ்விடம்) "எங்கள் இரட்சகனே! உன்னையன்றி, (வணக்கத்திற்குரியவர்கள் என்று) நாங்கள் அழைத்து (வணங்கி) வந்தோமே அத்தகைய எங்களுடைய இணையாளர்கள் இவர்கள் தான்" என்று கூறுவார்கள்; அப்போது அவர்கள் நிச்சயமாக நீங்கள் பொய்யர்கள் (நாங்கள் வணக்கத்திற்குரியவர்களல்லர்)" என்ற கூற்றை அவர்கள் பால் போடுவர்.

87. மேலும், (அந்நாளில்) இவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு முற்றிலும் பணிந்து விடுவதை எடுத்துவைப்பார்கள்; பின்னர், இவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவை அவர்களை விட்டும் மறைந்துவிடும்.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
 فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
 أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
 عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَ
 هُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ
 بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَائِي ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
 الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَ
 أَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا
 مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ أَنْ
 تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ
 لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَسُعَلْنِ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

88. நிராகரித்து, அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டு தடுத்துக் கொண்டுமிருந்தார்களே அத்தகையோர் – அவர்கள் குழப்பம் செய்துகொண்டிருந்ததன் காரணமாக, வேதனைக்கு மேல் வேதனையை அவர்களுக்கு நாம் அதிகப்படுத்துவோம்.

89. இன்னும், (நபியே!) ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினரிலும் அவர்களின் மீது ஒரு சாட்சியாளரை அவர்களிலிருந்தே நாம் எழுப்பும் நாளில், உம்மையும் (உம் சமூகத்தாராகிய) இவர்கள் மீது சாட்சியாளராக நாம் கொண்டு வருவோம்; (நபியே!) ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் தெளிவாகவும், நேர் வழியாகவும், அருளாகவும், முற்றிலும் தங்களை இரட்சகனிடம் ஒப்படைத்து விட்டவர்களுக்கு நன்மாராயமாகவும் உம்மீது இவ்வேதத்தை நாம் இறக்கி வைத்திருக்கிறோம்.

90. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதி செலுத்துமாறும், நன்மை செய்யுமாறும், உறவினர்களுக்கு (பொருளை)க் கொடுக்குமாறும் (உங்களை) ஏவுகிறான்; மேலும், மானக்கேடான காரியங்கள், (மார்க்கத்தில்) மறுக்கப்பட்டவை, வரம்பு மீறுதல் ஆகியவற்றை விட்டும் (உங்களை) அவன் விலக்குகிறான். (இவைகளை) நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்வதற்காக அவன் உங்களுக்கு உபதேசிக்கிறான்.

91. இன்னும், நீங்கள் உங்களுக்கு மத்தியில் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டால், அல்லாஹ்வின் (பெயரால் செய்யப்பட்ட) உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுங்கள்; சத்தியங்களை அவற்றை உறுதிப்படுத்திய பின்னர், உங்கள் மீது (அவற்றுக்கு) அல்லாஹ்வை பொறுப்பாகவும் நீங்கள் ஆக்கியிருக்க நீங்கள் துண்டித்தும் விடாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்வதை நன்கு அறிவான்.

92. (மனிதர்களே! உறுதிப்படுத்திய உடன்படிக்கைகளையும், சத்தியங்களையும் துண்டிக்கும் விஷயத்தில்) தான் உறுதியாக நெய்தபின் அவள் நெய்ததை பல துண்டுகளாக்கி விட்டவளைப்போன்று நீங்களும் ஆகி விடவேண்டாம்; (அன்றி) ஒரு வகுப்பாரை விட மற்றொரு வகுப்பார் எண்ணிக்கையில் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்னும் காரணத்தால், உங்கள் சத்தியங்களை ஏமாற்றி மோசடியாக உங்களுக்கிடையில் எடுத்து (ஆக்கி)க் கொள்கிறீர்கள்; அல்லாஹ் உங்களைச் சோதிப்பதெல்லாம் இதைக் கொண்டுதான், இன்னும், எதில் நீங்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தீர்களோ அதை மறுமைநாளில் நிச்சயமாக அவன், உங்களுக்குத் தெளிவாக்குவான்.

93. மேலும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், உங்களை ஒரே (மார்க்கத்தைக்கொண்ட) சமுதாயத்தினராக ஆக்கி இருப்பான்; எனினும், தான் நாடியவர்களை தவறான வழியில் அவன் விட்டு விடுகிறான்; இன்னும் தான் நாடியவர்களை நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்; மேலும், நீங்கள் செய்துகொண்டிருந்தவை பற்றி நிச்சயமாக நீங்கள் (மறுமையில்) கேட்கப்படுவீர்கள்.

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ
 ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوَاءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
 لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٦﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
 إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ مَا عِنْدَكُمْ
 يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا
 أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ فَإِذَا
 قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١٠٠﴾
 إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
 يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠١﴾ إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
 هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٢﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ
 اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
 لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٤﴾

94. நீங்கள் உங்களுடைய சத்தியங்களை உங்களுக்கிடையே மோசடியாக ஆக்கிக்கொள்ளாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால் உங்களுடைய) பாதம் - அது நிலை பெற்றபின் சறுகிவிடும்; அன்றியும் அல்லாஹ்வின் பாதையை விட்டும் நீங்கள் (மக்களை) தடுத்ததன் காரணமாக (இம்மையில் பெரும்) துன்பத்தை நீங்கள் சுவைத்துவிடுவீர்கள்; (மறுமையில்) உங்களுக்கு மகத்தான வேதனையும் உண்டு.

95. அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதிக்குப் பகரமாக சொற்பக் கிரயத்தை நீங்கள் வாங்கிக்கொள்ளாதீர்கள்; நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருந்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடம் இருப்பது - அதுதான் உங்களுக்கு மிகவும் நன்மையானதாக இருக்கும்.

96. உங்களிடமுள்ளவை (யாவும்) தீர்ந்துவிடும்; அல்லாஹ்விடம் உள்ளதோ நிலைத்திருக்கும்; பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தோர்க்கு - அவர்களுடைய கூலியை அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றில் மிக அழகானதைக் கொண்டு திண்ணமாக நாம் வழங்குவோம்.

97. ஆண் அல்லது பெண் - அவர் விசுவாசங்கொண்டவராக இருக்க, யார் நற்செயலைச் செய்தாரோ நிச்சயமாக நாம் அவரை நல்ல வாழ்க்கையாக வாழச் செய்வோம்; இன்னும், நிச்சயமாக, அவர்களுக்கு அவர்களது கூலியை அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றில், மிக அழகானதைக் கொண்டு நாம் கொடுப்போம்.

98. (நபியே!) நீர் குர்ஆனை ஓத ஆரம்பித்தால், விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் காவல் தேடிக்கொள்வீராக!

99. நிச்சயமாக (ஷைத்தானாகிய) அவன் - விசுவாசங்கொண்டு, (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) தங்கள் இரட்சகனின் மீது நம்பிக்கையும் வைத்திருக்கிறார்களே அத்தகையவர்களின் மீது (ஷைத்தானாகிய) அவனுக்கு எவ்வித அதிகாரமில்லை.

100. அவனுடைய அதிகாரமெல்லாம், அவனை நண்பராக எடுத்துக் கொள்கிறார்களே அத்தகையவர்கள் மீதும், அவனால் இணை வைக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்களே அத்தகையவர்களின் மீதும் தான்.

101. மேலும், (நபியே!) ஒரு வசனத்தை மற்றொரு வசனத்தின் இடத்தில் நாம் மாற்றினால் - அல்லாஹ்வோ தான் இறக்கி வைப்பதை நன்கு அறிந்தவன் - (இந்நிலையில்) இவர்கள் "நிச்சயமாக நீர் இட்டுக்கட்டுபவர்தான்" என்று (உம்மைப் பற்றிக்) கூறுகின்றனர்; என்றாலும், இவர்களில் பெரும்பாலோர் ('உண்மையை) அறிய மாட்டார்கள்.

102. "விசுவாசங்கொண்டோரை உறுதிப் படுத்துவதற்காகவும், முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடப்போருக்கு நேர் வழியாகவும், நன்மாராயமாகவும் இருப்பதற்காக உண்மையைக் கொண்டு இதனை உமதிரட்சகனிடமிருந்து 'ரஹுல் குத்ஸ்' (என்னும் ஜிப்ரீல்) இறக்கிவைத்தார்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

وَلَقَدْ نَعَلُمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي
 يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبِي ۖ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾
 إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيَهُمُ اللَّهُ وَلَا أُمُّ
 عَذَابٍ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ
 بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مِنْ أَكْرَهٍ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ
 مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
 عَلَى الْآخِرَةِ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾
 أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَأَجْرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
 الْخٰسِرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ
 مَا فُتِنُوا لَمْ يَجْهِدُوا وَصَبَرُوا ۗ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
 لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ
 نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾

103. அவருக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதெல்லாம் ஒரு மனிதர்தான் என்று அவர்கள் கூறுவதையும் நிச்சயமாக நாம் அறிவோம்; எவர் பால் (கற்றுத்தந்ததாக) இணைத்துக்கூறுகிறார்களோ அவருடைய மொழி அரபி அல்லாத மொழியாகும்; ஆனால் இவ்வேதமோ மிகத்தெளிவான அரபி மொழியாகும்.

104. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை விசுவாசிக்கவில்லையே அத்தகையோர் - அவர்களை, அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்த மாட்டான். அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

105. நிச்சயமாக பொய்யைக் கற்பனை செய்வதெல்லாம் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை நம்பாதவர்கள்தாம்; இன்னும், (உண்மையில்) அத்தகையவர்கள் தாம் பொய்யர்கள்.

106. எவர், தாம் விசுவாசங்கொண்ட பின்னர் அல்லாஹ்வை நிராகரித்து விடுகிறாரோ, (அவரின் மீது அல்லாஹ்வின் கோபம் உண்டு; ஆயினும்) அவருடைய உள்ளம் ஈமானைக் கொண்டு அமைதி பெற்றிருக்க (நிராகரிக்குமாறு) நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டாரோ அவரைத் தவிர; (அவர் மீது குற்றமில்லை) எனினும், எவர் நெஞ்சத்தை நிராகரிப்பைக் கொண்டு விரிவடையச் செய்து (அதை ஏற்றுக்) கொண்டாரோ - அவர்கள் மீது அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள கோபம் உண்டு; அவர்களுக்கு (மறுமையில்) மகத்தான வேதனையுமுண்டு.

107. அது, நிச்சயமாக அவர்கள் மறுமையைவிட இவ்வுலக வாழ்க்கையையே நேசிக்கிறார்கள் (என்பதாலும்), மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிக்கும் இத்தகைய சமூகத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்த மாட்டான் என்ற காரணத்தினாலுமாகும்.

108. அத்தகையோர்தான் - அவர்களுடைய இதயங்களின் மீதும், அவர்களின் செவிப்புலன் மீதும், அவர்களின் பார்வைகள் மீதும் அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விட்டான்; இன்னும், அவர்கள் தாம் மறந்தவர்களாவர்.

109. நிச்சயமாக அவர்கள் தாம் மறுமையில் முற்றிலும் நஷ்டமடைந்தோர் என்பதில் எவ்விதச்சந்தேகமுமில்லை.

110. பின்னர், (நபியே! பகைவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டதால்) சோதனைகளுக்குள்ளாக்கப்பட்ட பின் (தங்கள் இல்லங்களைத் துறந்து) ஹிஜ்ரத்துச் செய்து, (வெளியேறி) பின்னர் அறப்போர் செய்து (அதனால் ஏற்படும் துன்பங்களை) பொறுத்துக் கொண்டும் (உறுதியாக) இருந்தார்களே, அவர்களுக்கருள் புரிவதற்காகவே நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் இருக்கிறான்; நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் அதற்குப் பின் (அவர்களை) மிக்க மன்னிக்கிறவன்; (அவர்கள் மீது) மிக்க கிருபையுடையவன்.

III. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் தன்னைப்பற்றி அது வாதாட வரும் நாளை, (நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவீராக! அந்நாளில்) ஒவ்வோர் ஆத்மாவுக்கும், அது செய்ததற்குரிய (கூலியான) தூரணமாகக் கொடுக்கப்படும்; அவர்களோ அநியாயம் செய்யப்பட மாட்டார்கள்.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً
 يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ
 اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
 يَصْنَعُونَ ﴿١٣٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٣٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا
 رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن
 كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٣٤﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَ
 الدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ
 اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣٥﴾
 وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا
 حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِن
 الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١٣٦﴾
 مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٣٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ
 هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا
 ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٣٨﴾

112. மேலும், அல்லாஹ் ஓர் ஊரை உதாரணமாகக் கூறுகிறான்; அது அச்சமற்றதாக, அமைதியானதாக இருந்தது; அதற்குரிய உணவு(வகைகள்) ஒவ்வொரு திசையிலிருந்தும் அதற்கு தாராளமாக வந்து கொண்டுமிருந்தது; அல்லாஹ்வுடைய அருட்கொடைகளுக்கு (நன்றி செலுத்தாமல்) அவ்வூரானது மாறு செய்தது; ஆகவே, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றின் காரணமாக அல்லாஹ் பசி, பயம் என்னும் ஆடையை அதற்கு (அணிவித்து, அவ்வூரர்களை)ச் சுவைக்கச் செய்தான்.

113. மேலும், அவர்களிலிருந்தே (நம்முடைய) ஒரு தூதர் நிச்சயமாக அவர்களிடம் வந்தார்; பின்னர், அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கிவிட்டனர்; ஆகவே, அவர்கள் அநியாயக்காரர்களாக இருக்கும் நிலையில், அவர்களை வேதனை பிடித்துக் கொண்டது.

114. ஆகவே, அல்லாஹ் உங்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து ஆகுமான நல்லவைகளையே புசியுங்கள்; நீங்கள் அவளையே வணங்குவோராக இருந்தால், அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளுக்கு நீங்கள் நன்றியும் செலுத்திக் கொண்டிருங்கள்.

115. (புசிக்கக் கூடாதென்று) உங்களுக்கு அவன் (ஹராமாக்கி) விலக்கியிருப்பவையெல்லாம் செத்ததையும், இரத்தத்தையும், பன்றியின் மாமிசத்தையும், எதை அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக பெயர் கூறப்பட்ட(டுவிடப்பட்ட)தோ அதையும்தான்; ஆகவே, எவரொருவர் வரம்பு மீறாமலும், பாவம் செய்யும் எண்ணமின்றியும், நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு (இவைகளைப் புசித்து) விட்டால், அப்பொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

116. அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்வதற்காக உங்கள் நாவுகள் பொய்யாக வர்ணிப்பதை, (சில பிராணிகள் பற்றி) இது (ஹலால்) ஆகும், இது (ஹராம்) ஆகாது என்று கூறாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்கிறார்களே அவர்கள் வெற்றியடைய மாட்டார்கள்.

117. (இத்தகையோருக்கு இவ்வுலகில்) குறைந்த இன்பம் தான்; (மறுமையில்) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

118. இன்னும், (நபியே!) முன்னர் நாம் உமக்கு விவரித்தவைகளை, யூதர்களின்மீது நாம் தடுத்து விட்டோம்; நாம் அவர்களுக்கு அநீதமிழைத்துவிடவுமில்லை; எனினும் அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநீதமிழைப்பவர்களாக இருந்தனர்.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّرُوعَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١١٩ ع
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ١٢٠ شَاكِرًا لِلْإِنْعَامِ إِجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ١٢١ وَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآتَيْنَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَئِن
 الصَّالِحِينَ ١٢٢ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٢٣ إِنَّا جَعَلْنَا السَّبْطَ عَلَى الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ١٢٤ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِ لَهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ١٢٥ ع
 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِن
 صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ١٢٦ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ١٢٧ ع
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ١٢٨ ع

١٥

١٥

119. பிறகு, (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், (எவர்கள் தங்கள்) அறியாமையினால் பாவத்தைச் செய்துவிட்டு, அதற்குப் பின்னர் (அதிலிருந்து விலகி) தவ்பாச் செய்து, (தங்களைச்) சீர்திருத்தியும் கொள்கிறார்களே அத்தகையோருக்கு மன்னிப்பதற்காகவே இருக்கிறான்; அதன் பின்னரும் நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், மிக்க மன்னிப்பவன்; (அவன்) மிகக் கிருபையுடையவன்.

120. நிச்சயமாக இப்றாஹீம், பின்பற்றப்படும் ஒரு தலைவராகவும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து அடிபணிபவராகவும், (இணைவைத்தலை விட்டு முற்றிலும் நீங்கி) ஏகத்துவத்தின்பால் சார்ந்தவராகவும் இருந்தார்; மேலும், இணைவைப்போரில் (ஒருவராக) அவர் இருக்கவில்லை.

121. (அல்லாஹ்வாகிய) அவனின் அருட்கொடைகளுக்கு நன்றி செலுத்துபவராக (இருந்தார்; அல்லாஹ்வாகிய) அவன், அவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டான்; மேலும் அவரை நேரான பாதையில் செலுத்தினான்.

122. மேலும், நாம் அவருக்கு இவ்வுலகில் அழகானதைக்கொடுத்தோம்; மேலும், நிச்சயமாக அவர் மறுமையில் (ஸாஃஹான) நல்லவர்களில் உள்ளவர்.

123. பின்னர், (இணை வைத்தலை விட்டு முற்றிலும் நீங்கி) ஏகத்துவத்தைச் சார்ந்தவரான இப்றாஹீமுடைய (நேரான) மார்க்கத்தை "நீர், பின்பற்றுவீராக!" என்று (நபியே!) உமக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தோம். மேலும், அவர் இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரில் உள்ளவராக இருக்கவேயில்லை.

124. சனிக்கிழமை (ஒன்றுசூடும் நாளாக) ஆக்கப்பட்டதெல்லாம், அதைப்பற்றி கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களே அவர்களுக்குத்தான்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவர்களுக்கிடையில், எதில் அவர்கள் (இம்மையில்) கருத்துவேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அதுபற்றி மறுமைநாளில் தீர்ப்பளிப்பான்.

125. (நபியே) நீர் (மனிதர்களை) விவேகத்தைக்கொண்டு, மற்றும் அழகான நல்லுபதேசத்தைக்கொண்டு உமதிரட்சகனின் வழியின்பக்கம் அழைப்பீராக! அன்றியும் எதுமிக அழகானதோ, அதைக்கொண்டு அவர்களுடன் நீர் விவாதம் செய்வீராக! நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவனுடைய வழியிலிருந்து தவறியவரை மிக்க அறிந்தவன்; இன்னும் நேர்வழி பெற்றவர்களையும் அவன் மிக்க அறிந்தவன்.

126. விசுவாசிகளே! (உங்களைத் துன்புறுத்தியவர்களை) நீங்கள் தண்டிப்பதாக இருந்தால் எந்த அளவிற்கு நீங்கள் தண்டிக்கப்பட்டீர்களோ, அதுபோன்ற அளவிற்கே தண்டியுங்கள்; (தண்டிக்காது) பொறுத்துக்கொள்வீர்களானால், நிச்சயமாக அது பொறுமையாளர்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும்.

127. இன்னும், (நபியே) நீர் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! இன்னும், உம்முடைய பொறுமை அல்லாஹ்வைக்கொண்டே தவிர இல்லை; அவர்களுக்காக நீர் கவலைப்படவும் வேண்டாம். அவர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளைப்பற்றி நீர் இக்கட்டிலும் ஆகிவிடவேண்டாம்.

128. நிச்சயமாக அல்லாஹ், பயபக்தியுடையவர்களாக இருக்கிறார்களே அத்தகையோருடனும், நன்மைகள் செய்கிறார்களே அவர்களுடனும் (உண்மையாகவே) இருக்கின்றான்.

وَرَقَّةِ إِسْرَائِيلَ مَائَةً مِائَةً عَلَى النَّبِيِّ إِسْرَائِيلَ إِسْرَائِيلًا
سُبْحَنَ الَّذِي لَيْسَ بِشَيْءٍ مِثْلَهُ شَيْءٌ مِثْلَهُ شَيْءٌ مِثْلَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ

أَيْتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ٢ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ

جَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ آيَاتِنَا وَآيَاتِنَا دُونِي وَكَيْفًا ٣

ذُرِّيَّةً مِنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ٤

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ

مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقَ كَبِيرًا ٥ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا

عَلَيْكُمْ عِبَادَ النَّارِ أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ

وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ٦ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ

وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ٧

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ٨

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءَ أَوْجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا

الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ٩

அத்தியாயம் : 17

பனி இஸ்ராயீல் _ இஸ்ராயீலின் மக்கள்

வசனங்கள் : 111

மக்கீ

ருகூல்கள் : 12

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. தன் அடியாரை (கஅபாவாகிய) சிறப்புப் பெற்ற பள்ளியிலிருந்து (பைத்துல் முகத்தலிலுள்ள) மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவிற்கு, இரவின் ஒரு பகுதியில் பயணம் செய்வித்தானே அத்தகையவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; (மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவாகிய)அது எத்தகையதென்றால் நாம், அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளை அபிவிருத்தி யடையச் செய்திருக்கிறோம்; நம்முடைய அத்தாட்சிகளை அவருக்குக் காண்பிப்பதற்காகவே (அழைத்துச் சென்றோம்.) நிச்சயமாக (உமதிரட்சகனாகிய) அவனே, செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்.

2. மேலும், மூஸாவிற்கு வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்; அதனை இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் ஆக்கி, "நீங்கள் என்னைத் தவிர (மற்றெவரையும் உங்கள் செயல்களுக்கு) பொறுப்பாளராக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம்" (என்றும் கட்டளையிட்டோம்).

3. (நபி)நூஹுடன் (கப்பலில்) நாம் ஏற்றிக்(காப்பாற்றிக்) கொண்டவர்களின் சந்ததிகளே! நிச்சயமாக அவர் (அதற்கு) மிக்க நன்றி செலுத்தும் அடியாராகவே இருந்தார்.

4. இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு, "நிச்சயமாக நீங்கள் இரு தடவை பூமியில் குழப்பம் செய்வீர்கள்" என்றும், நிச்சயமாக நீங்கள் (அகம்பாவத்துடன் அக்கிரமங்கள் செய்து) பெரும் உயர்வாக உயர்வீர்கள்" என்றும் (உங்களுக்களிக்கப்பட்ட) வேதத்தில் நாம் முடிவு செய்திருந்தோம்.

5. எனவே, அவ்விரண்டில் முதல் வாக்குறுதி வந்த சமயத்தில், நம் அடியார்களில் பெரும் பலசாலிகளாகிய மனிதர்களை உங்களுக்கு எதிராக (உங்கள் மீது ஏவி) அனுப்பினோம். அவர்கள் (பைத்துல் முகத்தலிலிருந்த உங்கள்) வீடுகளுக்குள் ஊடுருவிச் சென்று விட்டார்கள். அது நிறைவேற்றப்பட்ட வாக்காகவும் இருந்தது.

6. பின்னர், அவர்கள் மீது நீங்கள் வெற்றி கொள்ளும் வாய்ப்பை உங்கள் வகையில் திருப்பினோம்; (ஏராளமான) பொருட்களையும், ஆண்மக்களையும் (நல்கியது) கொண்டு நாம் உங்களுக்கு உதவி புரிந்தோம்; மேலும், உங்களை எண்ணிக்கையில் (அவர்களை விட) மிக அதிகமானவர்களாக நாம் ஆக்கினோம்.

7. நீங்கள் நன்மை செய்தால் உங்கள் ஆத்மாக்களுக்கே நன்மை செய்து கொள்கிறீர்கள்; நீங்கள் தீமை செய்தால் அ(தன் தீமையான)து அவற்றின் மீதேயாகும்; (என்று நாம் கூறினோம். பின்னும், அவர்கள் அக்கிரமம் செய்யத் தலைப் பட்டனர். ஆகவே,) இரண்டாவது தவணை வந்த சமயத்தில், உங்களுடைய முகங்களை அவர்கள் இழிவடையச் செய்வதற்காகவும், (அக்ஸா) பள்ளியில் முந்திய தடவை அதில் அவர்கள் நுழைந்தவாறே (இந்தத் தடவையும்) அவர்கள் நுழைந்துவிடுவதற்காகவும், எவற்றை அவர்கள் மிகைத்து விட்டார்களோ அவற்றையெல்லாம் அவர்கள் (இடித்தழித்து) பெரும் சேதத்தை விளைவித்துவிடுவதற்காகவும் (அவர்களை நாம் உங்கள் மீது ஏவி அனுப்பினோம்.)

عَنِ رَبِّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُمْ عَلَيْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
 لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَ
 يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ٩
 وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٠
 وَيَذَرُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ١١
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحُونًا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
 النَّهَارِ مُبْصِرَةً لَتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
 وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضَلْنَاهُ تَفْصِيلًا ١٢ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ
 طَبْعَةً فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ١٣
 أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ١٤ مَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا
 يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
 وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ١٥ وَإِذَا أَرَدْنَا
 أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
 الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ١٦ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ
 بَعْدِ نُوحٍ ١٧ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ١٨

8. (நீங்கள் குழப்பம் செய்வதை விட்டு விலகிக் கொண்டால்) உங்கள் இரட்சகன் உங்கள் மீது கருணை புரியப் போதுமானவன்; (அவ்வாறின்றி, உங்கள் குழப்பத்தின் பாலே) பின்னும் நீங்கள் திரும்புவீர்களானால், நாமும் (தண்டிக்கத்) திரும்புவோம்; இன்னும், நிராகரிப்போருக்கு நரகத்தைச் சிறைச்சாலையாக நாம் ஆக்கியுள்ளோம்.

9. நிச்சயமாக இந்தக் குர்ஆன், (மனிதர்களுக்கு) எது மிகமிக நேர்மையானதோ அதன்பால் வழிகாட்டுகிறது; நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகைய விசுவாசிகள் - அவர்களுக்கு நிச்சயமாக மிகப் பெரிய நற்கூலி உண்டென்று நன்மாராயமும் கூறுகின்றது.

10. மேலும், நிச்சயமாக மறுமையை விசுவாசங்களில் லையே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு நாம் மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையை தயாராக்கி வைத்திருக்கிறோம் (என்று எச்சரிக்கையும் செய்கிறது).

11. மேலும், மனிதன் - நன்மையைக் கோரி அவன் பிரார்த்திப்பதைப் போலவே, (சில சமயங்களில்) தீமையைக் கோரியும் பிரார்த்திக்கின்றான்; மனிதன் (பொறுமையிழந்த) அவசரக்காரனாகவே இருக்கின்றான்.

12. இரவையும், பகலையும் இருசான்றுகளாக நாம் ஆக்கினோம்; (அதில்) இரவின் சான்றினை மங்கச் செய்தோம்; (பல பகுதிகளுக்கும் சென்று) நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனின் பேரருளைத் தேடிக் கொள்வதற்காகவும், ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையையும், (மாதங்களின்) கணக்கையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காகவும், பகலின் சான்றினை பார்ப்பதற்குரிய (பிரகாசமான)தாக ஆக்கினோம்; ஒவ்வொரு பொருளையும் - அதைத் தெளிவாக நாம் விவரித்துள்ளோம்.

13. மேலும், ஒவ்வொரு மனிதனின் செயலைப் பற்றிய (தினசரிக்கு) குறிப்பை அவனுடைய கழுத்தில் அவனுக்கு நாம் மாட்டி இருக்கின்றோம்; மறுமை நாளில் அவனுக்காக ஒரு புத்தகத்தையும் வெளிப்படுத்துவோம்; அவன் அதனை விரிக்கப் பட்டதாகப் பெற்றுக் கொள்வான்.

14. "உன்னுடைய புத்தகத்தை நீயே படித்துப் பார்; இன்றையத்தினம் உனக்கு (எதிராக) நீயே கணக்குப்பார்ப்பவனாக இருக்கப்போதும்" (என்று அவனிடம் கூறப்படும்).

15. எவர் நேர் வழியில் செல்கின்றாரோ, அவர் நேர் வழியில் செல்வதெல்லாம் தனது நன்மைக்காகவேதான்; எவர் வழிகேட்டில் செல்கின்றாரோ அவர் வழிகெடுவதெல்லாம் தனக்கே (தீங்கிழைத்துக் கொள்ளத்) தான்; இன்னும், (பாவத்தைச்) சுமக்கக்கூடிய (ஒரு ஆத்மாவான) து மற்றொன்றின் (பாவச்) சுமையைச் சுமக்காது; மேலும், (நம்முடைய) தூதரை அனுப்பாத வரையில் நாம் (எவரையும்) வேதனை செய்பவர்களாக இல்லை.

16. மேலும், ஏதேனும் ஓர் ஊரை நாம் அழித்துவிட நாடினால், அதில் சுகமாக வாழ்வோரை (நம் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப் படிந்து நடக்குமாறு) நாம் ஏவுவோம்; (ஆனால்) அவர்கள் (நம் கட்டளைகளை மீறி), அதில் பாவம் செய்வது ஆரம்பித்து விடுவார்கள்; பின்னர், அதன் மீது (வேதனை பற்றிய) நம்முடைய வாக்கு உறுதியாகிவிடுகிறது; ஆகவே, அதனை நாம் அடியோடு அழித்துவிடுகிறோம்.

17. நூஹுவுக்குப் பின் நாம் எத்தனையோ தலை முறையினரை அழித்திருக்கிறோம்; தன் அடியார்களின் பாவங்களை நன்கு உணர்பவனாக, பார்க்கிறவனாக இருப்பதற்கு உமதிரட்சகனே போதுமானவன்.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا
 لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلُهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ﴿۱۸﴾ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا
 سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿۱۹﴾ كَلَّا لَئِن دُلُّوا
 هُوَ لَأَرْءَىٰ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿۲۰﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ
 فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ دَرَجَاتٍ ۖ وَالْكَبِيرُ تَفْضِيلًا ﴿۲۱﴾
 لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَكْنُودًا ﴿۲۲﴾ وَقَضَىٰ رَبُّكَ
 أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا آيَاهُ ۚ وَيَالِ الْوَالِدِينَ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ
 أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
 كَرِيمًا ﴿۲۳﴾ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
 كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ﴿۲۴﴾ رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۖ إِن تَكُونُوا صَادِقِينَ
 فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ﴿۲۵﴾ وَأَيُّ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقُّهُ وَالْيَسِيرِينَ
 وَأَبْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَدِّرْ تَبْدِيرًا ﴿۲۶﴾ إِنَّ الْمُبَدِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ
 الشَّيْطَانِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴿۲۷﴾ وَإِنَّمَا تَعْرِضُ عَنْهُمْ أِبْتِغَاءَ
 رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿۲۸﴾ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ
 مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿۲۹﴾

18. எவர், (மறுமையை மறந்து விட்டு) இம்மையை நாடுகிறவராக இருக்கிறாரோ, அவருக்கு அதில் நாம் நாடியதை, நாம் நாடியவருக்குத் துரிதமாக கொடுத்துவிடுகிறோம்; பின்னர், மறுமையில் அத்தகையவருக்காக நரகத்தை நாம் ஆக்குகின்றோம். அத்தகையவர் நிந்திக்கப்பட்டவராக (அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து) தூரமாக்கப்பட்டவராக அதில் நுழைவார்.

19. இன்னும், எவர் மறுமையை நாடி அவர் விசுவாசியாக இருக்க, அதற்குரிய முயற்சியையும் அதன்பொருட்டு முயன்றாரோ அத்தகையோர் - அவர்களின் முயற்சி (அல்லாஹ்விடம்) அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும்.

20. (இம்மையை விரும்பும்) இவர்களுக்கும், (மறுமையை விரும்பும்) அவர்களுக்கும் (இவ்விருவரில்) - ஒவ்வொருவருக்கும், உம்முடைய இரட்சகனின் அன்பளிப்பிலிருந்து நாம் அதிகப்படுத்துகின்றோம்; மேலும், உமதி ரட்சகனின் அன்பளிப்பு (இவ்விருவரின்) தடுக்கப்பட்டதாக இல்லை.

21. (நபியே! இவர்களில்) சிலரைச் சிலரை விட எவ்வாறு மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கின்றோம் என்பதை, நீர் (கவனித்துப்) பார்ப்பீராக! மறுமையோ, பதவிகளால் மிகப் பெரியதும், சிறப்பால் மிகப் பெரியதுமாகும்.

22. (நபியே!) அல்லாஹ்வுடன் மற்றோர் வணக்கத்திற்குரியவனை (இணையாக) நீர் ஆக்க வேண்டாம். (அவ்வாறு செய்தால்) நீர் நிந்திக்கப்பட்டவராக, உதவியற்றவராக, அமர்ந்து விடுவீர்.

23. (நபியே!) உமதிரட்சகன் - அவனைத் தவிர (மற்றெவரையும்) நீங்கள் வணங்கக் கூடாதென்றும், பெற்றோர்க்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டுமென்றும் கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்; அவ்விருவரில் ஒருவரோ, அல்லது அவ்விருவருமோ உம்மிடத்தில் திண்ணமாக முதுமையை அடைந்து விட்டால், அவ்விருவருக்கும் (இழித்துக் கூறப்படும் வார்த்தைகளிலுள்ள) "சீ" என்று (கூட) நீ சொல்ல வேண்டாம்; (உம்மிடமிருந்து) அவ்விருவரையும் விரட்டி விடவும் வேண்டாம்; அவ்விருவருக்கும் மரியாதையான வார்த்தையைக் கூறுவீராக!

24. இன்னும், இவ்விருவருக்காக இரக்கத்துடன் பணிவு எனும் இறக்கையை நீர் தாழ்த்துவீராக! மேலும் "என் இரட்சகனே! நான் குழந்தையாக இருந்தபொழுது (மிக்க அன்பாக) என்னை அவர்கள் வளர்த்தது போன்று நீயும் அவ்விருவருக்கும் அருள் புரிவாயாக!" என்றும் (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவீராக!

25. (பெற்றோரை நடத்துவது பற்றி) உங்கள் உள்ளங்களில் இருப்பதை உங்கள் இரட்சகன் மிக்க அறிந்தவன்; நீங்கள் நன்னடத்தையுடையவர்களாக இருந்தால், அப்போது நிச்சயமாக (மன்னிப்புக் கோரி, அல்லாஹ்வின் பால்) திரும்புகின்றவர்களுக்கு அவன் மன்னிப்பவனாகவே இருக்கின்றான்.

26. இன்னும், உறவினருக்கு அவரின் உரிமையை வழங்குவீராக! மேலும் ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் (அவரவர்களுடைய உரிமையை வழங்குவீராக! செல்வத்தை) அளவு கடந்து வீண் விரயம் செய்யாது மிரும்பீராக!

27. நிச்சயமாக வீண் விரயம் செய்வோர், ஷைத்தானுடைய சகோதரர்களாக இருக்கின்றனர்; ஷைத்தானோ, தன் இரட்சகனுக்கு நன்றி செலுத்தாது மாறு செய்தவனாக இருக்கின்றான்.

28. (நபியே!) நீர் உமதிரட்சகனின் அருளை எதிர்பார்த்திருக்கும் சமயத்தில், (உம்மிடம் யாரேனும் வந்து ஏதேனும் பொருள் கேட்டு, நீர் ஒன்றும் கொடுக்க இயலாமல் போய்) அவர்களை நீர் புறக்கணிக்கும்படி நேரிட்டால் அவர்களுக்கு (அன்பான) கடினமில்லாச் சொல்லையே கூறுவீராக!

29. மேலும், (உலோபியைப் போன்று, செலவு செய்யாது) உம்முடைய கையை உம்முடைய கழுத்தில் கட்டப்பட்டதாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்! அன்றியும், (உம்மிடம் இருப்பதை செலவழித்து விட்டு) அக்கையானதை ஒரே விரிப்பாக விரித்தும் விடாதீர்! அதனால் நீர் நிந்திக்கப்பட்டவராக, முடைப்பட்டவராக உட்கார்ந்து விடுவீர்.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ
 خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ
 وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا ﴿٣٢﴾ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ
 فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٣٣﴾ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
 بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَّهِ سُلْطَانًا فَلْيُصْرِفْ
 فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ﴿٣٤﴾ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
 مَسْئُولًا ﴿٣٥﴾ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٣٦﴾ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
 السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ﴿٣٧﴾ وَلَا
 تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ
 طُولًا ﴿٣٨﴾ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٩﴾ ذَلِكَ مِمَّا
 أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
 فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ﴿٤٠﴾ أَفَأَصْفِكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَ
 اتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

30. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தான் நாடியவர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை விரிவாகக் கொடுக்கின்றான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) அளவாகவும் கொடுக்கின்றான்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவன், தன் அடியார்(களின் தன்மை)களை நன்குணர்ந்தவனாக, பார்ப்பவனாக இருக்கின்றான்.

31. (மனிதர்களே!) நீங்கள் வறுமைக்குப் பயந்து, உங்கள் குழந்தைகளைக் கொலை செய்யாதீர்கள்; அவர்களுக்கும், உங்களுக்கும் நாமே உணவை(வாழ்க்கைத் தேவைகளை) வழங்குகிறோம்; நிச்சயமாக அவர்களைக் கொலை செய்வது, பெரும் குற்றமாக இருக்கிறது.

32. (விகவாசங்கொண்டோரே!) நீங்கள் விபச்சாரத்தையும் நெருங்காதீர்கள்; நிச்சயமாக அது, மானக்கேடானதாக இருக்கிறது. இன்னும், அது (மனித குலத்திற்கு பெரும் கேடு விளைவிக்கும்)வழியால் மிகக் கெட்டது.

33. மேலும், அல்லாஹ் தடுத்துள்ள எந்த உயிரையும் உரிமையின்றிக் கொலைசெய்யாதீர்கள்; எவரேனும் அநீதியிழைக்கப்பட்டவராக கொலை செய்யப்பட்டு விட்டால், (பழி வாங்க) அவனுடைய வாரிசுக்கு நாம் அதிகாரம் அளித்திருக்கிறோம்; ஆகவே, (பழிவாங்க) கொலை செய்வதில் அவன் வரம்பு கடந்து விட வேண்டாம்; நிச்சயமாக (கொலையுண்டவரின் வாரிசாகிய) அவர் (நீதியைக் கொண்டு) உதவி செய்யப்பட்டவராவார்.

34. மேலும், (விகவாசங்கொண்டோரே!) அநாதையின் செல்வத்திற்கு - அவர் தன் பருவ வயதை எய்தும் வரையில் - எது அழகிய முறையோ அதைத் தவிர - (வேறு வழியில் அதை அனுபவிக்க) நீங்கள் நெருங்காதீர்கள்; இன்னும், வாக்குறுதியை நீங்கள் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றுங்கள்; (ஏனெனில்) நிச்சயமாக வாக்குறுதி (மறுமையில்) விசாரிக்கப்படக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

35. நீங்கள் அளந்தால், அளவை (குறைவின்றி) நிறைவு செய்யுங்கள்; (நிறுத்தால்) சரியான தராசைக் கொண்டு நிறுங்கள்; இது, (உங்களுக்கு) மிக்க சிறந்ததும், முடிவால் மிக அழகான துமாகும்.

36. (நபியே!) எதைப்பற்றி உமக்குத் தீர்க்கமான அறிவில்லையோ அதை நீர் பின் தொடராதீர்! (ஏனெனில்) நிச்சயமாக, செவி, பார்வை, இதயம் (ஆகிய) இவை ஒவ்வொன்றும் - அதனைப் பற்றி (மறுமையில்) விசாரிக்கப்படக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

37. மேலும், பூமியில் கர்வம் கொண்டு நீர் நடக்க வேண்டாம்; (அவ்வாறு நீர் நடப்பதால்), நிச்சயமாக நீர் பூமியை (ஆழத்தால்) பிளந்து விடவே மாட்டீர்; இன்னும், உயரத்தால் மலைகளை அடைந்துவிடவே மாட்டீர்.

38. (மேற்கூறப்பட்ட) அவை ஒவ்வொன்றும் - அதன் தீமை உமதிரட்சகனிடத்தில் வெறுக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது.

39. (நபியே! மேற்கூறப்பட்ட) அவை, தீர்க்கமான அறிவிலிருந்து உம்முடைய இரட்சகன் உமக்கு (வஹீ மூலம்) அறிவித்தவற்றில் உள்ளவையாகும்; ஆகவே, அல்லாஹ்வுடன், மற்றோர் வணக்கத்திற்குரியவனை (இணையாக) ஆக்காதீர்; (அவ்வாறு செய்தால்), அப்பொழுது நிந்திக்கப்பட்டவராக, (அல்லாஹ்வின் அனைத்து நன்மைகளிலிருந்து) தூரமாக்கப்பட்டவராக நரகத்தில் நீர் எறியப்படுவீர்.

40. (மனிதர்களே!) உங்கள் இரட்சகன் உங்களுக்கு (மட்டும்) ஆண் மக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டுத் தனக்கு மட்டும்) மலக்குகளிலிருந்து பெண்மக்களை ஆக்கிக் கொண்டானா? (இவ்வாறு கூறும்) நீங்கள், நிச்சயமாக, மகத்தான (பொய்க்)கூற்றையே கூறுகிறீர்கள்.

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ٢١٦ قُلْ
 لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذْ الْأَبْتَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ٢١٧
 سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ٢١٨ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ
 وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا
 تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ٢١٩ وَإِذْ أَقْرَأْتَ الْقُرْآنَ
 جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ جِبَابًا مَّسْتُورًا ٢٢٠
 وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا
 ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّاعًا عَلَىٰ آذَانِهِمْ نُفُورًا ٢٢١ نَحْنُ
 أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ
 يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ٢٢٢ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا
 لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ٢٢٣ وَقَالُوا إِذَا كُنَّا
 عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْ أَلْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ٢٢٤ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً
 أَوْ حَدِيدًا ٢٢٥ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ
 يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ
 رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ٢٢٦

41. இன்னும், அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக, (இந்தக்) குர்ஆனில் நிச்சயமாக நாம் பற்பல வகையில் (நல்லுபதேசங்களைத் திரும்பத்திரும்பக்) கூறி இருக்கின்றோம்; மேலும் புறக்கணிப்பைத் தவிர, (வேறெதனையும்) அது அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்தவில்லை.

42. (ஆகவே, நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக: அவர்கள் சொல்லுகின்றதைப்போன்று அவனுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவர்கள் (தெய்வங்கள்) இருந்தால், அப்போது அர்ஷுடைய (அல்லாஹ்வாகிய) அவனின் பக்கம் (அவனை மிகைக்க) ஒரு வழியை அவர்கள் தேடி இருப்பார்கள்.

43. அவன் மிகப்பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் கூறுவதைவிட்டும் மிகப்பெரும் உயர்வாக (அவன்) உயர்ந்துவிட்டான்.

44. ஏழு வானங்களும், பூமியும், அவற்றில் உள்ளவையும் அவனைத் துதிசெய்கின்றன. (இவற்றில்) எப்பொருளும் அவனின் புகழைக் கொண்டு துதிசெய்துகொண்டே தவிர இல்லை; எனினும், அவற்றின் துதியை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டீர்கள்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க சகித்துக் கொள்ளக்கூடியவனாக, மிக்க மன்னிக்கக் கூடியவனாக இருக்கின்றான்.

45. மேலும், (நபியே!) நீர் குர்ஆனை ஒதினால் உமக்கும், மறுமையை நம்பிக்கை கொள்ளாதோருக்குமிடையில் மறைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு திரையை நாம் ஆக்கிவிடுகிறோம்.

46. மேலும், அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது, அதனை அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவாறு திரைகளையும் (அமைத்து), அவர்களுடைய காதுகளில் அடைப்பையும் ஆக்கிவிடுகின்றோம். மேலும், குர்ஆனில் உம்முடைய இரட்சகனை (மட்டும் அவர்களின் கூட்டுக்காரர்களைத் தவிர்த்து) அவனைத்தனித்தவனாக நீர் கூறினால், அவர்கள் வெறுப்படைந்து தங்கள் பின் புறங்களில் (திரும்பிச்) சென்று விடுகின்றனர்.

47. அவர்கள் உமக்குச் செவி சாய்க்கின்றபொழுது எதற்கு (என்ன நோக்கத்துடன்) செவி சாய்க்கிறார்கள் என்பதையும், மேலும், அவர்கள் (தங்களுக்குள்) இரகசியமாக ஆலோசனை செய்யும் சமயத்தில், "சூனியம் செய்யப்பட்ட மனிதனையேயன்றி (வேறொருவரையும்) நீங்கள் பின்பற்றவில்லை" என்று அநியாயக்காரர்கள் (உம்மைப் பற்றிக்) கூறுகின்ற போதும் நாம் மிக்க அறிவோம்.

48. (நபியே!) உமக்கு எப்படி உதாரணங்களை அவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்பதை நீர் கவனிப்பீராக! (அவ்வாறு கூறுவதால்) அவர்கள் வழிகெட்டு விட்டார்கள்; ஆகவே, (நேர்) வழியை அடைய அவர்கள் சக்தி பெறமாட்டார்கள்.

49. "நாங்கள் (இறந்து) எலும்புகளாகவும், மக்கிப்போனவையாகவும் ஆகிவிட்டாலுமா நிச்சயமாக புதிய படைப்பாக நாங்கள் எழுப்பப்படுகிறவர்கள்?" என்றும் அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்.

50. (அதற்கு, நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் கல்லாகவோ, இரும்பாகவோ ஆகிவிடுங்கள் -

51. "அல்லது உங்கள் நெஞ்சங்களில் பெரிதாக இருப்பதிலிருந்து (அவ்வாறு தோன்றும்) ஒரு படைப்பாக ஆகிவிடுங்கள்; (இவ்வாறு ஆகிய) பின்னர், எங்களை எவன் (உயிர் கொடுத்து) மீட்டுவான் என்று அவர்கள் கேட்பார்கள்; (அவ்வாறு கேட்டால், நபியே! நீர்) "உங்களை முதலாவதாக எவன் படைத்தானோ அவன் தான் (நீங்கள் மரணித்த பின்னும் உங்களை எழுப்புவான்)" என்று கூறுவீராக! அப்போது அவர்கள் தங்கள் சிரசுகளை உம் அளவில் சாய்த்து, "அது எப்பொழுது (வரும்)?" என்றும் கேட்பார்கள். (அதற்கு) "அது வெகு சமீபத்தில் ஏற்பட்டு விடலாம்" என்று நீர் கூறுவீராக!

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا ۗ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ
بَيْنَهُمْ ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ۗ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ
إِن يَشَاءِ رَحْمَتُكُمْ أَوْ إِن يَشَاءِ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۗ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ
النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَاتَّبَعْنَا أَوْدَ زُبُورًا ۗ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ
مِّن دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرْعِ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۗ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۗ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۗ وَإِن
مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا لَأَنحُنُّهُمُهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مَعَذِّبُوهَا عَذَابًا
شَدِيدًا ۗ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۗ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ
بِالْآيَاتِ إِلَّا أَن كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ۗ وَاتَّبَعْنَا ثُمَّ دَخَلْنَا فِي الْأَنْفُسِ
فَظَلَمُوا بِهَا ۗ وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۗ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ
أَحَاطَ بِالنَّاسِ ۗ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي آرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ ۗ وَ
الشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ ۗ وَنُحِيفُهُمْ ۗ وَمَا يَزِيدُهُمُ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۗ

52. உங்களை அவன் அழைக்கும் நாளில், நீங்கள் அவனின் புகழைக்கொண்டு (அதைக் கூறியவர்களாக) பதில் கூறுவீர்கள்; (இறந்த பின்) வெகு சொற்ப (நேர)மேயன்றி தங்கியிருக்கவில்லை - என்றும் (அன்றையத்தினம்) நீங்கள் எண்ணுவீர்கள்.

53. என்னுடைய அடியார்களுக்கு (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: (எம் மனிதருடன் பேசியபோதிலும்) எது நல்லதோ அதையே அவர்கள் கூறவும்; நிச்சயமாக ஷைத்தான் அவர்களுக்கிடையில் குழப்பம் செய்வான். (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக ஷைத்தான் மனிதனுக்குப் பகிரங்கமான விரோதியாக இருக்கின்றான்.

54. உங்களுடைய இரட்சகன் உங்களை (ப்பற்றி) மிக்க அறிந்தவன்; அவன் நாடினால் உங்களுக்கு அவன் அருள் புரிவான்; அல்லது அவன் நாடினால் உங்களை வேதனை செய்வான்; இன்னும், அவர்கள் மீது பொறுப்பாளராக (நபியே!) உம்மை நாம் அனுப்பவில்லை.

55. வானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ளவர்களை ப்பற்றியும் உமதிரட்சகன் மிக்க அறிந்தவன். நபிமார்களில் சிலரை, வேறு சிலரை விடவும் நிச்சயமாக நாம் மேன்மையாக்கி வைத்தோம்; இன்னும் (நபி) தாவூதுக்கு ஐபூர் (என்னும்) வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்.

56. "அல்லா ஹ்வையன்றி (வேறு வணக்கத்திற்குரியவர்கள் இருப்பதாக) நீங்கள் எண்ணிக்கொண்டு இருக்கின்றீர்களே, அத்தகையவர்களை நீங்கள் (உங்கள் கஷ்டங்களை நீக்க) அழையுங்கள்; (அவ்வாறு அழைத்தால்) அவர்கள் உங்களை விட்டும் யாதொரு கஷ்டத்தை நீக்கி வைக்கவும், (அதனைத்) திருப்பி விடவும் சக்தி பெற மாட்டார்கள்" என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!

57. இவர்கள் (ஆண்டவன் என) யாரை அழைக்கிறார்களோ அவர்களே - அவர்களில் (இறைவனோடு) மிக்க நெருங்கியவர்கள் யார் என்பதனை அறிய (வணக்கங்களால்) தங்கள் இரட்சகனின் பால் நெருங்கிச் செல்வதை தேடிக்கொண்டும், அவனுடைய அருளை வேண்டிக்கொண்டும், அவனது வேதனையைப் பற்றி பயந்துக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகனின் வேதனை எச்சரிக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது.

58. (அக்கிரமக்காரர்கள் வசிக்கும்) எந்த ஊரையும் - மறுமை நாளைக்கு முன்னதாக நாம் அதை - அழிப்போராகவோ, அல்லது அதனைக் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வோராகவோ தவிர இல்லை. இது (நம்மிடமுள்ள) பதிவேட்டில் எழுதப்பட்டதாக இருக்கின்றது.

59. (நம்முடைய அத்தாட்சிகளை) முன்னிருந்தவர்கள் பொய்யாக்கி விட்டனர் என்பதைத் தவிர, (இவர்கள் கோரும்) அத்தாட்சிகளை அனுப்ப (வேறெதுவும்) நம்மைத் தடுக்க வில்லை; (இதற்கு முன்னர்) ஸமுது சமூகத்தார்க்கு ஒரு பெண் ஓட்டகத்தைக் கண்கூடான அத்தாட்சியாகக் கொடுத்திருந்தோம்; அவர்களோ, (வரம்பு மீறி) அதற்கு அநியாயம் செய்து விட்டனர்; (இத்தகைய) அத்தாட்சிகளை (யெல்லாம் மனிதர்களுக்குப்) பயமுறுத்துவதற்காகவே அன்றி நாம் அனுப்புவதில்லை.

60. மேலும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் மனிதர்களை (தன் அறிவால், சக்தியால்) சூழ்ந்து கொண்டான் என்று நாம் உமக்கு கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!) மேலும், உமக்கு நாம் (மீரானின் போது) காண்பித்த காட்சியையும், குர் ஆனில் சபிக்கப்பட்ட மரத்தையும் மனிதர்களுக்கு சோதனையாகவே தவிர நாம் ஆக்கவில்லை; இன்னும், அவர்களை நாம் பயமுறுத்துகிறோம்; ஆனால் பெரும் அழிச்சாட்டியத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அவர்களுக்கு அது அதிகப்படுத்துவதில்லை.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِلْآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ
 ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ
 عَلَيَّ لَمَّا آخَرْتَنِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا
 قَلِيلًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَذْهَبُ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ
 جَزَاءً مَوْفُورًا ﴿٦٣﴾ وَاسْتَفْزِرُ مِنْهُمْ مَنْ اسْتَطَعَتْ مِنْهُمْ بَصُوتَكَ
 وَاجْتَبَى عَلَيْهِمْ بَخِيلِكَ وَرَجِيكَ وَشَارَكَهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
 وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾ إِنَّ عِبَادِي
 لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾ رَبُّكُمْ الَّذِي
 يُرْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّه كَانَ بِكُمْ
 رَحِيمًا ﴿٦٦﴾ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ
 إِلَّا آيَاهُ فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
 كَفُورًا ﴿٦٧﴾ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
 عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوكُمْ وَكَيْلًا ﴿٦٨﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ
 يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ
 الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوكُمْ عَلَيْهِ تَابِعًا ﴿٦٩﴾

61. மேலும், மலக்குகளிடம், "ஆதமுக்கு நீங்கள் சிரம் பணியுங்கள்" என்று நாம் கூறிய சமயத்தில், இப்லீஸைத் தவிர (மலக்குகளான) அவர்கள் சிரம்பணிந்தார்கள்; அவனோ, "களிமண்ணால் நீ படைத்தவருக்கு நான் சிரம் பணிவேனா?" என்று கூறினான்.

62. (அன்றியும்,) "என்னைவிட மேலாக நீ கண்ணியப் படுத்திய (ஆதமாகிய) இவரை நீ பார்த்தாயா? என்னை மறுமை நாள் வரையில் பிற்படுத்தி (வாழ) வைத்தால், சிலரைத் தவிர இவருடைய சந்ததியினரை நான் (வழி கெடுத்து) திண்ணமாக வேரறுத்து விடுவேன்" என்று (இப்லீஸாகிய) அவன் கூறினான்.

63. (அதற்கு) "நீ சென்று விடு; அவர்களில் யார் உன்னைப் பின்பற்றுகிறாரோ, (அவருக்கும் உனக்கும்) நிச்சயமாக நரகம்தான் நிரப்பமான கூலியாக உங்களுடைய கூலியாகும்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

64. இன்னும், "அவர்களிலிருந்து (வழி தவறச் செய்ய) நீ சக்தி பெற்றிருக்கின்றவர்களை உன் கூப்பாட்டைக் கொண்டு வழி தவறச் செய்; உன்னுடைய குதிரைப்படைகளையும், காலாட்படைகளையும் அவர்கள் மீது ஏவி விடு; (அவர்களுடைய) செல்வங்களிலும், பிள்ளைகளிலும் நீ கூட்டாகவும் இருந்துகொள்; இன்னும், (பொய்யானவற்றைக் கொண்டு) அவர்களுக்கு வாக்களித்து விடு; ஏமாற்றத்தைத் தவிர, வேறு எதையும் ஷைத்தான் அவர்களுக்கு வாக்களிப்பதில்லை" என்றும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

65. "நிச்சயமாக என்னுடைய அடியார்கள் மீது (ஷைத்தானே!) உனக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இல்லை" (ஆகவே, அவர்களுக்குப்) பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள உமதிரட்சகனே போதுமானவன்.

66. உங்களுடைய இரட்சகன் எத்தகையவனென்றால், (கடலில் நீங்கள் யாத்திரை செய்து), அவனது பேரருளை நீங்கள் தேடிக் கொள்வதற்காக அவனே உங்களுக்காக கடலில் கப்பல் செலுத்துகின்றான்; நிச்சயமாக அவன் உங்கள் மீது மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

67. இன்னும், கடலில் உங்களை ஏதேனும் ஆபத்து அணுகினால், (அல்லாஹ்வாகிய) அவனையன்றி நீங்கள் யாரை (வணக்கத்திற்குரிய தெய்வங்கள் என்று) அழைக்கிறீர்களோ அவர்கள் (உங்களை விட்டும்) மறைந்து விடுவர்; (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் உங்களைக் கரையளவில் ஈடேற்றிச் சேர்க்கும் பொழுது (அல்லாஹ்வை) நீங்கள் புறக்கணித்து விடுகின்றீர்கள்! மேலும், மனிதன் மிக்க நன்றி கெட்டவனாக இருக்கின்றான்.

68. (கரை சேர்ந்த பின்) கரையின் ஒரு பகுதியில் உங்களை அவன் விழுங்கச் செய்வதையோ, அல்லது உங்கள் மீது கல் மாரியை அவன் அனுப்புவதையோ நீங்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றீர்களா? (அவ்வாறு நிகழ்ந்தால் அதன்) பின்னர், உங்களுக்கு உதவி செய்பவர் எவரையும் நீங்கள் காணமாட்டீர்கள்.

69. அல்லது (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் மீண்டும் ஒரு முறை உங்களைக் கடலில் திரும்ப (பிரயாணிக்க)ச் செய்து (நீங்கள் கடலில் இருக்கும் பொழுது எல்லாவற்றையும் அழித்து விடும்) புயல் காற்றை உங்கள் மீது அவன் அனுப்பி, நீங்கள் நிராகரித்த தன்காரணமாக உங்களை மூழ்கடித்து விடுவதை நீங்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றீர்களா? (அவ்வாறெல்லாம் செய்ததன்) பின்னர், அதற்காக நம்மைத் தொடர்ந்து பழிவாங்குபவர் எவரையும் உங்களுக்காக நீங்கள் காணமாட்டீர்கள்.

وَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ
 الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝۱۰
 نَادَعُوا كُلَّ آنَاسٍ بِأَمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ يَمِينًا فَأُولَٰئِكَ
 يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝۱۱ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ
 أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝۱۲ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ
 عَنِ الذِّمَىٰ أَوْ حِينَا إِلَيْكَ لِنَفْتِنِي عَلَيْهَا غَيْرَةٌ ۝۱۳ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْكَ
 خَلِيلًا ۝۱۴ وَلَوْلَا أَنْ تَبَتُّنَا لَقَدْ كُنْتَ تَرْكَنُ الْيَهُودَ شِيئًا قَلِيلًا ۝۱۵
 إِذْ آذَنَّاكَ بِضَعْفِ الْحَيَاةِ وَضَعْفِ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ
 عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝۱۶ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ
 مِنْهَا وَإِذْ أَلْيَبْثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۷ سَنَّةً مِنْ قَدْ أَرْسَلْنَا
 قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝۱۸ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ
 الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ
 مَشْهُودًا ۝۱۹ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ نَافِلَةً لَكَ تُعَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ
 رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝۲۰ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّ
 أَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ۝۲۱

سج ۷

سج ۸

70. மேலும் ஆதமுடைய மக்களைத் திட்டமாக நாம் கண்ணியப்படுத்தினோம்; கரையிலும், கடலிலும் நாம் அவர்களை சுமந்து சென்றோம் ; நல்லவற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு நாமே உணவளித்தோம்; நாம் படைத்தவற்றில் அனேகவற்றை விட (தகுதியில்) நாம் அவர்களை மிகமிக மேன்மையாக்கியும் வைத்திருக்கின்றோம்.

71. ஒவ்வொரு மனிதரையும் அவரவருடைய தலைவருடன் (அந்தந்த சமூகத்தாரின் நபியுடன் விசாரணைக்காக) நாம் அழைக்கும் நாளில், அவர்களின் (செயல்கள் எழுதப் பட்ட) புத்தகம், எவர்களுடைய வலது கையில் கொடுக்கப் பட்டதோ அவர்கள், தங்களுடைய அப் புத்தகத்தை (மிக்க மகிழ்ச்சியோடு) வாசிப்பார்கள். (அவர்களுடைய கூலியில்) ஓர் அணுவளவும் (குறைத்து) அநியாயம் செய்யப் படவுமாட்டார்கள்.

72. எவர் இ(ம்மையான)தில் (நேர் வழியைக் காணாது) குருடராக இருக்கின்றாரோ, அவர் மறுமையிலும் குருடரே; இன்னும், பாதையால் அவர் மிகத் தவறியவராவார்.

73. நிச்சயமாக நாம் உமக்கு வலி மூலம் அறிவித்தோமே அதனை விட்டு (விட்டு) அதல்லாததை நீர் நம் மீது பொய்யாகக் கற்பனை செய்து கூறும்படி உம்மை அவர்கள் திசை திருப்பவே முனைந்தார்கள் ; (அவ்வாறு நீர் செய்திருந்தால்,) அப்போது உம்மை அவர்கள் (தங்கள்) உற்ற நண்பராகவும் ஆக்கிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

74. உம்மை நாம் உண்மை வழியில் நிலைப் படுத்தி வைக்காவிடில், நீர் ஒரு சிறிதேனும் அவர்களின் பக்கம் சாய்ந்து விட சமீபித்திருப்பீர்.

75. அப்பொழுது (அவ்வாறு நீர் சமீபித்திருந்தால்) ஜீவியத்தில் இருமடங்கு (வேதனையையும்), (உமது) மரணத்தில் இரு மடங்கு (வேதனையையும்) நாம் உம்மைச் சுவைக்கச் செய்திருப்போம்; பின்னர், நமக்கு எதிராக உமக்கு உதவியாளரை நீர் பெற்றுக் கொள்ளமாட்டீர்.

76. நிச்சயமாக, (நபியே! உம்முடைய) ஊரிலிருந்து உம்மை அடிபெயரச்செய்து, அதிலிருந்து உம்மை வெளியேற்றிவிட அவர்கள் முனைகின்றார்கள்; (அப்படிச் செய்திருந்தால்,) உமக்குப் பின்னர் வெகு சொற்பமேயன்றி அவர்களும் அங்கு (மக்காவில்) தங்கியிருக்க மாட்டார்கள்.

77. நம்முடைய தூதர்களிலிருந்து உமக்கு முன்னர் திட்டமாக நாம் அனுப்பியவர்களின் வழி முறையாக (இதுவே) இருந்தது; நம்முடைய (அந்த) வழி முறையில் நீர் யாதொரு மாற்றத்தையும் காணமாட்டீர்.

78. (நபியே!) சூரியன் (உச்சியை விட்டுச்) சாய்ந்ததிலிருந்து, இரவின் இருள் சூழும் வரையில் (லுஹர், அஸர், மஃக்ரிப், இஷா நேரத்) தொழுகைகளை நிறைவேற்றுவீராக! ஃபஜ்ருத் தொழுகையையும் (நிறைவேற்றுவீராக!) இன்னும் நிச்சயமாக ஃபஜ்ருத் தொழுகையானது (இரவின் மலக்குகளும், பகலின் மலக்குகளும் ஒருமித்து) ஆஜராகும் தொழுகையாக உள்ளது.

79. நீர் உமக்கு உபரியாக இரவிலும் "தஹஜ்ஜுத்" தொழுகையை (குர் ஆனாகிய) இதை (ஒதுவதை)க் கொண்டு நிறைவேற்றுவீராக! (இதனால் மக்காமே மஹ்முத் என்னும்) மிக்க புகழ் பெற்ற இடத்தில் உம்மை உமதிரட்சகன் (மறுமையில்) எழுப்பப் போதுமானவன்.

80. அன்றியும், "என் இரட்சகனே! என்னை (மதீனாவில்) உண்மையான பிரவேசமாக பிரவேசிக்க வைப்பாயாக! (மக்காவிலிருந்து) உண்மையான வெளியேற்றுதலாக என்னை வெளியேற்றி வைப்பாயாக! உன்னிடமிருந்து உதவியைப் பெறும் அதிகாரத்தையும் எனக்கு நீ ஆக்கித்தருவாயாக!" என்று (நபியே!) நீர் (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவீராக!

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿۸۱﴾
 وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ
 الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿۸۲﴾ وَإِذْ أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا
 بِجَانِبِهِ وَإِذْ آمَسَّهُ الشُّرُكَانُ يُوَسَّوْنَ ﴿۸۳﴾ قُلْ كُلُّ يَعْبُدُ عَلَى
 شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ﴿۸۴﴾ وَيَسْأَلُونَكَ
 عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ
 إِلَّا قَلِيلًا ﴿۸۵﴾ وَلَكِنْ سَأَلْنَا لَنْدَهَبَنَّ بِالذِّمَى أَوْحِينَا إِلَيْكَ ثُمَّ
 لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿۸۶﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ
 كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿۸۷﴾ قُلْ لِّمَنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى
 أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ
 لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿۸۸﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
 كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿۸۹﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ
 حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَدْبُوعًا ﴿۹۰﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ
 نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلْفَهَا تَفْجِيرًا ﴿۹۱﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ
 كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِلَهُ وَالْمَلَكَةِ قَبِيلًا ﴿۹۲﴾

۹
 ۹

81. அன்றியும், "சத்தியம் வந்து விட்டது; அசத்தியம் அழிந்துவிட்டது; நிச்சயமாக அசத்தியம் அழிந்தேதீரும்" என்றும் கூறுவீராக!

82. விசுவாசங்கொண்டோருக்கு, எது குணப்படுத்துமோ அதையும், இன்னும் அருளையும் இந்தக் குர் ஆனிலிருந்து நாம் இறக்கி வைக்கிறோம். இன்னும், அக்கிரமக்காரர்களுக்கு இது நஷ்டத்தையே தவிர (வேறெதையும்) அதிகமாக்காது.

83. மேலும், நாம் மனிதனுக்கு அருட் கொடைகளை வழங்கினால் அவன் புறக்கணித்து (நம்மை விட்டும்) அவன் வெகு தூரத்தில் சென்றும் விடுகின்றான்; அவனை (ஏதேனும் ஒரு) தீங்கு அணுகினாலோ (நம்பிக்கை இழந்து) நிராசையுடையவனாகி விடுகிறான்.

84. "ஒவ்வொருவரும் தன் வழியிலேயே செயல்படுகிறார்; ஆகவே, நேர் வழியில் செல்பவர் யார் என்பதை உங்கள் இரட்சகன்தான் மிக்க அறிந்தவன்" என்று (நபியே! நீர்) கூறுவீராக!

85. (நபியே!) ருஹை(ஆன்மாவை) ப் பற்றி (யூதர்களாகிய) அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றார்கள்; (அதற்கு) நீர், "ருஹு எனது இரட்சகனின் கட்டளையில் உள்ளதாகும்; (அதைப் பற்றிய) அறிவிலிருந்து வெகு சொற்பமே தவிர நீங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை; (ஆதலால் அதன் நுட்பங்களை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாது)" என்று கூறுவீராக!

86. மேலும், (நபியே!) நாம் நாடினால் உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவித்திருந்தோமே அத்தகைய (குர் ஆனாகிய) தை (உம்மிடமிருந்து) நிச்சயமாக நாம் போக்கி விடுவோம்; பிறகு (இதனை உம்மிடம் கொண்டுவர) நமக்கு விரோதமாக, அதற்காகப் பொறுப்பேற்கக் கூடிய எவரையும் நீர் காணமாட்டீர்.

87. உமதிரட்சகனின் அருளாகவே தவிர (அதை நாம் விட்டுவைத்திருக்கவில்லை), நிச்சயமாக உம்மீது அவனுடைய பேரருள் மிகப் பெரிதாகவே இருக்கிறது.

88. "இந்தக் குர் ஆனைப் போன்று கொண்டு வருவதற்கு மனிதர்களும், ஜின்களும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் இதனைப் போன்று அவர்கள் கொண்டுவரமாட்டார்கள்; அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு உதவியாளராக இருந்தாலும் சரியே!" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

89. மேலும், இந்தக் குர் ஆனில், சகல உதாரணங்களையும் மனிதர்களுக்கு நாம் (திருப்பித் திருப்பி) விவரித்துத் தெளிவாக்கியுள்ளோம்; ஆனால், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) நிராகரிப்பதைத் தவிர (வேறு எதையும்) ஏற்பதில்லை.

90. இன்னும், "(நபியே! இப்)பூமியிலிருந்து, நீர் ஒரு நீருற்றை எங்களுக்காக பீறிட்டு ஓடச் செய்யும் வரை உம்மை நாங்கள் விசுவாசிக்கவே மாட்டோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள் _

91. _அல்லது பேரிச்சை, திராட்சை (மரங்களை) யுடைய ஒரு தோட்டம் உமக்கு இருந்து, அவைகளுக்கிடையில் ஆறுகளை (ஏற்படுத்தி) நீர் ஓடச் செய்யும் வரை _

92. _ அல்லது நீர் எண்ணியதுபோன்று எங்களின் மீது வானத்திலிருந்து துண்டுகளை விழச்செய்யும்வரை _ அல்லது அல்லாஹ்வையும், மலக்குகளையும் (நம்) முன்பாக நீர் கொண்டுவரும்வரை _

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ
 لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ
 كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۗ وَمَا مَنَعَهُ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
 الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۗ قُلْ لَوْ كَانَ فِي
 الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يُّشْهَرُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ
 مَلَكًا رَسُولًا ۗ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
 بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۗ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ هَادٍ ۗ وَمَنْ يَظِلَّ
 فَمَا لَهُ نَاصِرٍ ۗ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ يُنصِرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَآءٌ وَبُكْيَاءٌ وَأَضْمَاءٌ ۗ وَلَهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ
 زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ۗ ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا
 ءَاِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفَاتًا ؕ اِنَّا الْمُبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۗ
 اُولٰٓئِكَ يَرَوْنَ اِنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰى
 اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّارِيْبَ فِيْهِ فَاٰبِيَ الظَّالِمُوْنَ
 اِلَّا كُفُوْرًا ۗ قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْٓ اِذَا
 لَمْ تُسْأَلُوْا لَمْ تَسْأَلُوْا ۗ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ۗ

۱۰۰

التصون

۱۰۰

93. _ அல்லது (மிக்க அழகான) பொன்னாலாகிய ஒரு (மாளிகை) வீடு உமக்கு ஆகும்வரை, அல்லது வானத்தில் நீர் உயர்ந்து செல்லும்வரை(உம்மைவிசுவாசிக்க மாட்டோம்). இன்னும், நாம் ஒதக்கூடிய ஒரு வேதத்தை நீர் (நேராக) நம்மீது இறக்கி வைக்கும் வரை (நீர் வானத்தில்) ஏறியதை நம்பவே மாட்டோம்(என்றும் கூறுகின்றனர். அதற்கு) "என் இரட்சகன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நான் (அல்லாஹ்வின்) தூதனாகிய ஒரு மனிதனாகவே தவிர இருக்கின்றேனா?" என்று நீர் கூறுவீராக!

94. மனிதர்களை _ அவர்களிடம் நேர் வழி வந்த சமயத்தில், "அல்லாஹ் ஒரு மனிதரையா(தன்) தூதராக அனுப்பிவைத்தான்" என்று அவர்கள் கூறுவதைத் தவிர _ அவர்கள் விசுவாசங் கொள்வதை (வேறெதுவும்) தடுக்கவில்லை.

95. (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "பூமியில் மலக்குகள் (வசித்து) இருந்து, (அதில்) அவர்கள் நிம்மதியுடையோராக நடந்து திரிந்து கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக நாம் வானத்திலிருந்து ஒரு மலக்கையே (நம்முடைய) தூதராக அவர்களிடம் இறக்கிவைத்திருப்போம்; (எனினும், அவர்கள் மனிதர்களாக இருப்பதனால் ஒரு மனிதரே தவிர அவர்களுக்குத் தூதராக வரமாட்டார்).

96. (இன்னும்) நீர் கூறுவீராக: "எனக்கும், உங்களுக்குமிடையிலும் (உண்மையை நிலை நிறுத்த) சாட்சியாக அல்லாஹ் (ஒருவனே) போதுமானவன்; (ஏனென்றால்,) நிச்சயமாக அவன் தன் அடியார்களைப் பற்றி நன்குணர்பவனாக, (சாட்சியாக இருக்க, யாவற்றையும்) பார்ப்பவனாக இருக்கின்றான்.

97. மேலும், அல்லாஹ் எவரை நேர் வழியில் செலுத்துகிறானோ அவர் தாம் நேர் வழி பெற்றவராவார். எவர்களை (அல்லாஹ்) தவறான வழியில் விட்டு விடுகிறானோ அவர்களுக்கு அவனையன்றி (வேறு) உதவியாளரை நீர் காணமாட்டீர். மேலும், அவர்களைக் குருடர்களாகவும், ஊமையர்களாகவும், செவிடர்களாகவும் (ஆக்கி) அவர்கள் தங்கள் முகங்கள் மீது குப்புற வரும்படி (ச்செய்து) அவர்களை (மறுமைநாளில்) ஒன்றுசேர்ப்போம்; அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்; (அதன் நெருப்பானது தணியும் போதெல்லாம் (அது) கொழுந்து விட்டெரிவதை அவர்களுக்கு (பின்னும்) நாம் அதிகப்படுத்துவோம்.

98. நிச்சயமாக அவர்கள் நம் வசனங்களை நிராகரித்துவிட்டனர் என்பதாலும், அன்றியும் "எலும்புகளாகவும், மக்கிவிட்டதாகவும் நாம் ஆகிவிட்டாலும் நிச்சயமாக நாங்கள் புதிய படைப்பாக (உருவாக்கப்பட்டு) எழுப்பப் படுபவர்களா?" எனக்கூறியதாலும் அது அவர்களுக்குரிய கூலியாகும்.

99. நிச்சயமாக வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தானே அத்தகைய அல்லாஹ் (மறுதடவையும் முன்னிருந்த) அவர்களைப் போன்றே படைக்க ஆற்றலுடையோன் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? மேலும், (இதற்காக) அவர்களுக்கு ஒரு தவணையையும் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறான்; அதில் யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. ஆகவே அநியாயக்காரர்கள் நிராகரிப்பைத்தவிர வேறு எதையும் ஏற்பதில்லை.

100. (நபியே) நீர் கூறுவீராக! என் இரட்சகனின் அருட்களஞ்சியங்களை நீங்களே சொந்தப்படுத்திக்கொண்டு இருப்பீர்களானால், அப்போது அது செலவாகி விடுவதைப் பயந்து (எவருக்கும் எதையும் கொடுக்காது) நீங்கள் தடுத்துக் கொள்வீர்கள்! மனிதன் பெரும் உலோபியாகவும் இருக்கிறான்.

وَقَدْ اتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ
 فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَى مَسْحُورًا ١٠١ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَمَا
 أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَهِ الْأَرَبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَافِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
 يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ١٠٢ فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِرَ بِهِمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ
 مِنْ مَعَهُ جَمِيعًا ١٠٣ وَقُلْنَا مَنْ بَعْدَ إِبْرَاهِيمَ إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا
 الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جُنَّاكُمْ لَبِيفًا ١٠٤ وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ
 وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ١٠٥ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ
 لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْتٍ وَنَزَلْنَاهُ تَنْزِيلًا ١٠٦ قُلْ أَمْنُوا بِهِ أَوْ
 لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ
 يَخِرُّونَ لِلْآذِقَانِ سُجَّدًا ١٠٧ وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ
 وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا ١٠٨ وَيَخِرُّونَ لِلْآذِقَانِ يَبْكَونَ وَيَزِيدُهُمْ
 خُشُوعًا ١٠٩ قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا اللَّهَ الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُتُمْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ
 سَبِيلًا ١١٠ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
 شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرَةٌ تَكْبِيرًا ١١١

وقف الأرض

السجدة ٣٢

٢٩٣

101. மேலும், திட்டமாக நாம் மூஸாவுக்குத் தெளிவான ஒன்பது அத்தாட்சிகளைக் கொடுத்திருந்தோம். (அதைப் பெற்றுக் கொண்ட) அவர், (தன் சமூகத்தினரான) அவர்களிடம் (அதைக் கொண்டு) வந்த பொழுது (என்ன நடந்ததென) இஸ்ராயீலின் மக்களிடம் (நபியே!) நீர் கேட்பீராக! அப்போது ஃபிர் அவன் அவரிடம், "மூஸாவே! நிச்சயமாக நீர் சூனியம் செய்யப்பட்டவரென நான் உம்மை எண்ணுகிறேன்" என்று கூறினான்.

102. (அதற்கு) மூஸா, வானங்கள், மற்றும் பூமியின் இரட்சகனைத்தவிர (வேறு எவரும்) இவற்றை உங்களுக்குத் தெளிவான சான்றுகளாக இறக்கி வைக்கவில்லை என்பதைத் திட்டமாக நீ அறிந்து விட்டாய்; மேலும், ஃபிர் அவனே! நிச்சயமாக நான் உன்னை, அழிக்கப்படுபவன் என்றே நான் எண்ணுகிறேன்" என்று கூறினார்.

103. எனவே, (மூஸாவையும், அவருடைய சமூகத்தினருமான) அவர்களை தன் தேசத்திலிருந்து விரட்டி விடவே அவன் நாடினான்; பின்னர், அவனையும், அவனுடனிருந்த (அவனுடைய சமூகத்தார்) யாவரையும் நாம் மூழ்கடித்து விட்டோம்.

104. இதன் பின்னர் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு நாம் கூறினோம்: "நீங்கள் இப்பூமியில் வசித்திருங்கள்; மறுமையின் வாக்குறுதி வந்தால், உங்கள் யாவரையும் (எல்லாக் கிளையினரிலிருந்தும் விசாரணைக்காக) ஒரு சேர நம்மிடம் கொண்டு வந்து சேர்ப்போம்."

105. இன்னும், உண்மையைக் கொண்டே (குர் ஆனாகிய) இதை நாம் இறக்கிவைத்தோம்; அதுவும் உண்மையைக் கொண்டே இறங்கியது; மேலும், (நபியே!) நாம் உம்மை நன்மாராயங் கூறுபவராகவும், அச்சமுட்டி எச்சரிப்பவராகவுமே தவிர அனுப்பவில்லை.

106. குர் ஆனை மனிதர்களுக்கு அதனைச் சிறிது சிறிதாக நீர் ஒதிக் காண்பிப்பதற்காக, அதனை நாம் பிரித்து இறக்கி வைத்தோம்; இன்னும், அதனைப் படிப்படியாக இறக்கி வைத்தோம்.

107. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "இதனை நீங்கள் விசுவாசியுங்கள்; அல்லது விசுவாசிக்காதிருங்கள்; நிச்சயமாக இதற்கு முன் (வேத) அறிவு கொடுக்கப்பட்டிருந்தார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு இது ஒதிக் காண்பிக்கப்பட்டால், (இதனை விசுவாசித்து பணிந்து) ஸூஜூது செய்தவர்களாக முகங்குப்புற விழுவார்கள்;

108. "எங்கள் இரட்சகன் மிகப்பரிசுத்தமானவன்; எங்களுடைய இரட்சகனுடைய வாக்கு நிச்சயமாக நிறைவேற்றப்பட்டதாக ஆகிவிட்டது," என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.

109. இன்னும், அவர்கள் அமுதவர்களாக முகங்குப்புற விழுவார்கள்; அவர்களுக்கு அது பயபக்தியை அதிகப்படுத்தும்.

110. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் என்று அழையுங்கள்; அல்லது அர்ரஹ்மான் என்று அழையுங்கள்; (இவ்விரண்டில்) எதைக் கொண்டு நீங்கள் அவனை அழைத்த போதிலும் அவனுக்கு அழகான பெயர்கள் இருக்கின்றன; (நபியே!) உம்முடைய தொழுகையில் நீர் (மிக்க) சப்தமிட்டும் ஒத வேண்டாம்; அதில் (மிக) மெதுவாகவும் ஒத வேண்டாம்; இவற்றிற்கிடையே (மத்திய) ஒரு வழியைத் தேடிக்கொள்வீராக!

111. இன்னும், "பிள்ளையை (தனக்கு) எடுத்துக் கொள்ளாதவனும், ஆட்சியில் தனக்கு துணைவன் இல்லாதவனும், இழிவிலிருந்து (காக்க) அவனுக்கு உதவி செய்பவரே இல்லாதவனும் ஆகிய - இத்தகைய அல்லாஹ் விற்கே புகழ் அனைத்தும் உரித்தாகுக" எனவும் (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! ஆகவே (மாபெரும் மகத்துவத்திற்குரிய) அவனை மிகமிக பெருமைப்படுத்துவீராக!

رَبِّكَ الْكَافِرِينَ هَٰؤُلَاءِ أَسْتَأْذِنُكَ عَلَيْهِمْ
سُبْحَانَ الْكَهْفِ مِنَ الْبَابِ عَشْرًا وَاشْتَارَ كَوْنًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ

لَهُ عِوَجًا ٢ قِيمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِمَنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ٣

مَّا كَثُرَ فِيهِ أَبَدًا ٤ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ

وَلَدًا ٥ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً

تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ٦ فَلَعَلَّكَ

بِأَخِي نَفْسِكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ

أَسْفًا ٧ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ

أَحْسَنُ عَمَلًا ٨ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ٩

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ

آيَاتِنَا عَجَبًا ١٠ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا

آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ١١

فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ١٢

அத்தியாயம் : 18

அல் கஹ்ஃப் _ குகை

வசனங்கள் : 110 மக்கீ ருகூஃகள் : 12

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்நின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. தன் அடியார் மீது (இவ்) வேதத்தை இறக்கிவைத்தானே, அத்தகைய அல்லாஹ்விற்கே புகழ் அனைத்தும் உரியதாகும்; அதில் அவன் எத்தகைய (குறை பாட்டையும்) கோணலையும் ஆக்கவில்லை.
2. அது (மாற்ற முடியாத) மிக்க உறுதியானது. அவனிடமிருந்து கடினமான வேதனையைப் பற்றி (நிராகரிப்போருக்கு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும், நற்கருமங்கள் செய்கிறார்களே, அத்தகைய விசுவாசிகளுக்கு _ நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அழகிய கூலிஉண்டு என நற்செய்தி கூறுவதற்காகவும் (இதனை இறக்கி வைத்தான்).
3. அதில் அவர்கள் என்றென்றும் தங்கியவர்களாக இருப்பார்கள்.
4. அன்றியும், அல்லாஹ் பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டான் என்று கூறுவோரை அது எச்சரிப்பதற்காகவும் (இதனை இறக்கிவைத்தான்).
5. அவர்களுக்கோ, அவர்களுடைய மூதாதையர்களுக்கோ இதைப்பற்றிய அறிவாதாரம் (ஒரு சிறிதும்) இல்லை; இவர்கள் வாயிலிருந்து வெளியாகும் வார்த்தையால் இது பெரிதாகிவிட்டது; பொய்யையன்றி (வேறெதையும்) அவர்கள் கூறவில்லை.
6. (நபியே!) இவ்வேதத்தை அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளாவிட்டால், (புறக்கணித்து விட்ட) அவர்களின் அடிச்சுவடுகள் மீது நீர்(அதே) துக்கத்தால் உம்மையே அழித்துக்கொள்ளக்கூடியவராக இருக்கிறீர்; (அதற்காக நீர் கவலைப்பட்டு அவ்வாறு செய்யவேண்டாம்).
7. அவர்களில் யார் செயலால் அழகானவர்(கள்) என்று அவர்களை நாம் சோதிப்பதற்காக, பூமியின் மீதிருப்பவற்றை அதற்கு அலங்காரமாக நிச்சயமாக நாம் ஆக்கினோம்.
8. மேலும், (ஒரு நாளில்) நிச்சயமாக நாம் அதன் மீது உள்ளவற்றை (அழித்து) புற்பூண்டில்லா வெட்டவெளியாக்கி விடக்கூடியவர்கள்.
9. (நபியே! "அஸ்ஹாபுல் கஹ்ஃபு" என்னும் குகையுடையவர்களைப் பற்றி யூதர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர்.) அந்தக் குகையுடையவர்களும், சாஸனத்தையுடையவர்களும், நிச்சயமாக நம்முடைய அத்தாட்சிகளில் ஆச்சரிய மா(னவர்களாக) இருந்தனர் என்று எண்ணிக்கொண்டீரா? (அவர்களின் சம்பவத்தைக் கூறுகிறோம்).
10. ஒரு சில இளைஞர்கள் (ஒரு) குகையினுள் (அபயத்தை நாடி) ஒதுங்கிய போது அவர்கள் "எங்கள் இரட்சகனே! உன்னிடமிருந்து அருளை எங்களுக்கு அளிப்பாயாக! நீ எங்களுக்காக எங்கள் காரியத்தில் நேர்வழியை (எங்களுக்கு இலகுவாக்கி) அமைத்துத் தருவாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறினார்கள்.
11. ஆதலால், அக்குகையில் எண்ணப்பட்ட பல வருடங்கள் வரை அவர்களை நித்திரை செய்யும்படிச் செய்தோம்.

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَالِ الْبُتُورِ ۗ أَمَّا ۙ
 نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ
 وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۙ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا
 رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَبْدُ عُوا مِنْ دُونِهِ ۗ الْهَالِقُونَ
 قُلْنَا إِذْ أَشْطَطْنَا ۙ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَوْ
 لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ بَيْنَ يَدَيْهِمْ لَآتَيْنَهُمْ مِنْ آفَاتِنَا
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۙ وَإِذْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ
 فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ
 مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ۙ وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَن
 كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ
 وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ۗ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لِيَهْدِيَ اللَّهُ
 الْمُهْتَدِينَ وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ نَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ۙ وَ
 تَحْسَبُهُمْ آيَاتِنَا ۙ وَهُمْ رُقُودٌ ۙ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ
 ذَاتَ الشِّمَالِ ۙ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعَتْ
 عَلَيْهِمْ لَوَلَّيَتْ مِنْهُمْ فِرَارًا ۙ وَكَلْبُهَا لَمِائَتْ مِنْهُمْ رُعْبًا ۙ

۱۰۰

۱۰۰

12. பின்பு அவர்கள் (அக்குகையில்) தங்கி இருந்த காலத்தை, (ப்பற்றி கருத்து வேறு பாடு அவர்களில் இருந்த) இரு வகுப்பாரில் எவர்கள் நன்கு அறிந்தவர்கள் என்பதை நாம் அறிவித்து விடுவதற்காக, (நித்திரையிலிருந்து) அவர்களை எழுப்பினோம்.

13. (நபியே!) நாம் அவர்களுடைய செய்தியை உண்மையைக் கொண்டு உமக்குக் கூறுகிறோம்; நிச்சயமாக அவர்கள் சில இளைஞர்கள்; அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனை விசுவாசித்தார்கள்; இன்னும் நேர் வழியை அவர்களுக்கு நாம் அதிகப்படுத்தினோம்.

14. மேலும், (அக்காலத்திய அரசன் முன்னிலையில்) அவர்கள் எழுந்து நின்று, "வானங்களுக்கும், பூமிக்கும் இரட்சகன்தான் எங்கள் இரட்சகன்; அவனையன்றி வணக்கத்திற்குரிய(வேறு)நாயனை நாங்கள் அழைக்கவேமாட்டோம்; (அவ்வாறு அழைத்தால்,) அப்போது திட்டமாக நாம் வரம்பு மீறிய வார்த்தையைக் கூறிவிட்டோம்" என்று அவர்கள் உறுதியாகக்கூறியபோது, அவர்களுடைய உள்ளங்களை (நேரான வழியில்) நாம் உறுதிப்படுத்தி விட்டோம்.

15. "எங்கள் சமுதாயத்தவராகிய இவர்கள் அவனையன்றி வணக்கத்திற்குரிய(வேறு) தெய்வங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்; அவர்களின் வணக்கத்தின் மீது தெளிவான அத்தாட்சியை அவர்கள் கொண்டு வர வேண்டாமா? ஆகவே, அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யை இட்டுக்கட்டுவனைவிட அநியாயக்காரன் யார்?" (என்றார்கள்.)

16. "அவர்களையும், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்கள் வணங்குபவற்றையும் விட்டு நீங்கள் விலகி விட்டால், இக்குகையின்பால் நீங்கள் ஒதுங்கிக் கொள்ளுங்கள்; உங்கள் இரட்சகன் உங்கள் மீது தன் அருளை விசாலமாகக் கொடுத்து, உங்கள் காரியங்களை எளிதாகவும் உங்களுக்கு அமைத்துத்தருவான்" (என்றும் தங்களுக்குள் கூறிக் கொண்டனர்.)

17. மேலும், சூரியனை அது உதிக்கும்போது அவர்கள் (இருக்கும் அக்குகையின் வலப் பக்கத்தில் அது சாய்வதையும், அது மறையும்போது அவர்களின் இடப் பக்கத்தை அது கடந்து செல்வதையும் நீர் காண்பீர்! அவர்களோ, அதில் (நடு மையமான) விசாலமான இடத்தில் இருக்கின்றனர்; இது அல்லாஹ்வுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; எவரை அல்லாஹ் நேர்வழியில் செலுத்துகிறானோ அவர் நேர் வழியை அடைந்தவராவார்; எவரை அவன் தவறான வழியில் விட்டும் விடுகிறானோ, அவருக்கு நேரான வழியை அறிவிக்கக்கூடிய எந்த உதவியாளரையும் நீர் காணவேமாட்டீர்.(17)

18. (நபியே! அக்குகையிலுள்ள) அவர்கள் நித்திரை செய்து கொண்டிருக்க, அவர்களை விழித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாகவே நீர் எண்ணுவீர்; அவர்களை வலப்பக்கமாகவும், இடப்பக்கமாகவும் (மாற்றி மாற்றி) நாம் புரட்டுகிறோம்; அவர்களுடைய நாயோ, தன் இரு முன்னங்கால்களையும் விரித்துக் கொண்டு வாசலில் (உட்கார்ந்து) இருக்கிறது (என்பதை நீர் காண்பீர்;) அவர்களை நீர் உற்றுப்பார்த்தால், அவர்களை விட்டு வெருண்டோடிப் பின் வாங்குவீர்; அவர்களிலிருந்து (ஏற்பட்டிருக்கும்) பயங்கர நிலையைக் கண்டு உம் மனதில் நீர் திடுக்கத்தால் நிரப்பப்பட்டுவிடுவீர்.

وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ط قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ
 كَمْ لَبِثْتُمْ ط قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ
 أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ط فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ
 إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ
 مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝۱۹
 إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ
 فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ۝۲۰ وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا
 عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا
 رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا
 عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ط قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا
 عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝۲۱ سَيَقُولُونَ
 ثَلَاثَةٌ رَّا بَعْضَهُمُ كَلْبَهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ
 رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَتَأْمِنُهُمُ كَلْبُهُمْ ط قُلْ
 رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۝۲۲ فَلَا تُنَارِفْهُمْ
 بِالْأَمْرَاءِ ظَاهِرًا ۝ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝۲۳

نصف القرآن بأخبار صدر العروء بان الكافر بعد الياء ومن النصف الاول واللام الثانية من النصف الاخير ۱۲

۵۶۳

19. அவர்கள் (அதில் எவ்வளவு காலம் இருந்தனர் என்பதைத் தங்களுக்கிடையே கேட்டு (அறிந்து)க் கொள்ளும் பொருட்டு (நித்திரை செய்யும்) அவர்களை இவ்வாறே நாம் எழுப்பினோம். அவர்களிலிருந்து கேட்பவர் ஒருவர், "நீங்கள் எவ்வளவு (நேரம் நித்திரையில்) தங்கி இருந்தீர்கள்?" என்று கேட்டார். (அதற்கு) அவர்களில் சிலர், "ஒரு நாள் அல்லது ஒரு நாளில் சிறிது தங்கி இருந்திருப்போம் என்று கூறினார்கள்; (மற்ற சிலர்) நீங்கள் (நித்திரையில்) தங்கி இருந்த (காலத்)தை உங்கள் இரட்சகன் தான் நன்கு அறிந்தவன்; ஆகவே உங்களில் ஒருவரை உங்களுடைய இந்த வெள்ளி நாணயத்தைக் கொண்டு, பட்டணத்திற்கு அனுப்பிவையுங்கள்; அவர் (அங்கு சென்று,) எது மிகச்சுத்தமான உணவு என்பதைத் தேடி)ப்பார்த்து அதிலிருந்து உணவை உங்களுக்காகக் கொண்டு வரட்டும்; இன்னும் அவர் (ஊர் மக்களிடம்) இனிதாக நடந்து கொள்ளவும்; உங்களைப் பற்றி (மனிதர்களில்) எவருக்கும் நிச்சயமாக அவர் அறிவித்துவிடவும் வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

20. "நிச்சயமாக (அவ்வூர்வாசிகளான) அவர்கள் உங்களை அறிந்து கொண்டால், அவர்கள் உங்களைக் கல்லால் எறிந்து (கொன்று) விடுவார்கள்; அல்லது தங்களுடைய மார்க்கத்தில் உங்களைத் திருப்பி விடுவார்கள்; அப்பொழுது ஒரு போதும் நீங்கள் வெற்றி பெறவே மாட்டீர்கள்" (என்று கூறினார்கள்).

21. மேலும், அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி நிச்சயமாக உண்மையானது என்றும், நிச்சயமாக மறுமை வருவதில் யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை என்றும், அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டே இவ்வாறு (உணவு தேடி அப்பட்டணத்திற்குச் செல்லுமாறு நாம் செய்து) அவர்களுக்கு இவர்களைப் பற்றிய (விஷயத்)தை வெளிப்படுத்தினோம்; (அந்நகரவாசிகள்) இவர்கள் யார் என்பதைப் பற்றி தங்களுக்கிடையில் தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தபோது, இவர்கள் (இருந்த இடத்தின்) மீது ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டுங்கள்; இவர்களைப் பற்றி இவர்களின் இரட்சகனே நன்கறிந்தவன் என்றும் கூறினார்கள்; தம்காரியத்தில் (விவாதித்து அதில்) வெற்றிபெற்றார்களே அவர்கள், "இவர்கள் (இருந்த இடத்தின்) மீது ஒரு பள்ளியை நிச்சயமாக நாம் அமைத்துவிடுவோம்" என்று கூறினார்கள்.

22. (குகையிலிருந்தவர்கள்) மூவர்; அவர்களில் நான்காவது அவர்களுடைய நாய் என்று (சிலர்) கூறுகின்றனர். (வேறு சிலர், அவர்கள்) ஐவர்; அவர்களில் ஆறாவது அவர்களுடைய நாய் என்றும், மறைவானதையூகம் செய்து கூறுகின்றனர். இன்னும் (சிலரோ, அவர்கள்) எழுவர்; அவர்களில் எட்டாவது அவர்களுடைய நாய் என்று கூறுகின்றனர். (நபியே!) "அவர்களுடைய தொகையை என் இரட்சகன் தான் மிக அறிந்தவன்; அவர்களைப் பற்றிய உண்மையை குறைவானவர்களே தவிர அறிய மாட்டார்கள்" என்று கூறுவீராக! தவிரவும் அவர்களைப் பற்றி வெளிப்படையான தர்க்கத்தைத் தவிர நீர் தர்க்கம் செய்யாதீர்; அவர்களைப் பற்றி இவர்களில் எவரிடமும் நீர் தீர்ப்புக் கேட்கவும் வேண்டாம்.

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۚ ۲۳ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ ۗ وَادْخُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي
 رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا ارشَادًا ۚ ۲۴ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ
 ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا ۚ ۲۵ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا
 لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۚ ۲۶
 وَأَنْتَ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابٍ رَبِّكَ لِأُمْبِدَالٍ لِكَلِمَاتِهِ ۚ ۲۷
 وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۚ ۲۸ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ
 يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ
 وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَلَا تَطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
 أَمْرُهُ فُرُطًا ۚ ۲۹ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ
 وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
 أَحَاطَ بِهُمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ
 كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۚ ۳۰

الثلثة

23. (நபியே!) இன்னும் எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் " நிச்சயமாக நான் அதனை நாளைக்குச் செய்வேன்" என்று திண்ணமாக நீர் கூறவேண்டாம்_

24. "அல்லாஹ் நாடினாலே தவிர_ (இன்ஷா அல்லாஹ் என்று இணைத்துக் கூறுவீராக!) நீர் (இதனை) மறந்து விட்டால் (நினைவு வந்ததும்) உம் இரட்சகனை நினைவு கூர்வீராக! நல்வழியில் இன்னும் இதைவிட மிக நெருக்கமானவற்றின் பால் எனக்கு நேர்வழி காட்ட என் இரட்சகன் எனக்குப் போதுமானவன்" என்றும் கூறுவீராக!"

25. இன்னும், அவர்கள் குகையில் முன்னூறு வருடங்கள் தங்கியிருந்தனர்; (என்றும்) இன்னும் (அதற்கு மேல்) ஒன்பதை அதிகப்படுத்தி(த்தங்கி)னார்கள், (என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்).

26. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அவர்கள் (அதில்) தங்கி இருந்த (காலத்)தை அல்லாஹ்தான் மிக்க அறிந்தவன்; வானங்கள், இன்னும் பூமியில் மறைவானது அவனுக்கே உரியதாகும்; அவனைப்பார்க்கச்செய்ததும், கேட்கச்செய்ததும் எது? அவனைத் தவிர (காரியங்களை) நிர்வகிப்பவன் அவர்களுக்கு வேறு எவருமில்லை; அவன் தன்னுடைய தீர்ப்பில் ஒருவரையும் கூட்டாக்கிக் கொள்ளவுமாட்டான்".

27. இன்னும், (நபியே!) உம்முடைய இரட்சகனின் வேதத்திலிருந்து உமக்கு (வஹீ மூலம்) அறிவிக்கப்பட்டதை நீர் ஒதி (உபதேசித்து) வருவீராக! அவனுடைய வார்த்தை (கட்டளை)களை மாற்றுபவர் இல்லை; அவனையன்றி (உமக்கு) எந்தப் புகலிடத்தையும் நீர் காணவேமாட்டீர்.

28. (நபியே!) தங்கள் இரட்சகனைக்காலையிலும், மாலையிலும் அழைத்துக் கொண்டு அவனுடைய (மேன்மையான) முகத்தையும் நாடுகின்றார்களே அத்தகையோருடன் உம்மை நீரும் (ஆக்கிக்) கட்டுப்படுத்திக் கொள்வீராக! இவ்வுலக வாழ்வின் அலங்காரத்தை நீர் நாடி அத்தகைய (நல்ல)வர்களை விட்டு உம் கண்களை திருப்பியும் விடாதீர்; மேலும் எவனுடைய இதயத்தை நம்மை நினைவு கூர்வதிலிருந்து நாம் மறக்கச் செய்து அவன் தன் மனோ இச்சையைப்பின் பற்றி விட்டானோ அவனுக்கும் நீர் கீழ்ப்படியாதீர்; அவனுடைய காரியமும் எல்லை கடந்ததாகி விட்டது.

29. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து (நான் கொண்டு வந்திருக்கும்) இவ்வேதமானது சத்தியமானதாகும்; ஆகவே, எவர் நாடுகிறாரோ அவர் (இதை) விசுவாசித்துக்கொள்ளட்டும்; இன்னும் எவர் நாடுகிறாரோ அவர் (இதை) நிராகரித்துவிட்டட்டும்." (ஆனால் இதை நிராகரிக்கும்) அநியாயக் காரர்களுக்கு நிச்சயமாக நாம் நரகத்தை தயார்ப்படுத்தி உள்ளோம்; அந்நரகத்தின் சுவர்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டுவிட்டது; அவர்கள் (தண்ணீர் கேட்டு) இரட்சிக்கத் தேடினால், சூட்டின் உச்சத்தை அடைந்த_ பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்டதைப் போன்ற தண்ணீரைக் கொண்டே அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்; அது அவர்களுடைய முகங்களைச் சுட்டுக் கருக்கிவிடும். (அன்றி) அது மிக்க கெட்டபானமாகும்; அவர்கள் இளைப்பாற இறங்கு மிடத்தாலும் அது மிகக்கெட்டதாகும்.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
 أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿۳۰﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ
 يَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ
 فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿۳۱﴾ وَأُضْرِبُ
 لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
 وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ﴿۳۲﴾ كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ
 اتَتْ أُكْلَاهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَرْنَا خِلْفَاهُمَا نَهْرًا ﴿۳۳﴾
 وَكَانَ لَهُ شَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا
 أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿۳۴﴾ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ
 ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴿۳۵﴾
 وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ
 خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿۳۶﴾ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
 أَكْفَرْتِ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
 سَوَّيَكَ رَجُلًا ﴿۳۷﴾ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿۳۸﴾

تَجْرِي

30. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர் - நிச்சயமாக நாம்(அத்தகைய) அழகிய செயல் புரிந்தோரின் கூலியை வீணாக்கமாட்டோம்.

31. அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு நிலையான சுவனபதிகள் உண்டு; அவர்களுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் (அவர்களுக்குப் பரிசாக) பொன்னால் (ஆன) கடகங்கள் அணிவிக்கப்படுவார்கள்; மெல்லிய தாகவோ, அழுத்தமானதாகவோ (அவர்கள் விரும்பிய) பசுமையான பட்டாடைகளையும் அணிவார்கள்; அவற்றில் (உள்ள) ஆசனங்களின் மீது சாய்ந்தவர்களாக (மிக்க உல்லாசமாக) இருப்பார்கள்; (இவர்களுடைய) கூலி அது நல்லதாகி விட்டது; இளைப்பாறுமிடத்தாலும் அது நல்லதாகி விட்டது.

32. (நபியே!) இரு மனிதர்களை அவர்களுக்கு உதாரணமாகவும் கூறுவீராக! அவர்களில் ஒருவனுக்கு திராட்சைகளின் இரு தோட்டங்களை நாம் ஆக்கியிருந்தோம்; பேரிச்ச மரங்களைக் கொண்டு அவ்விரண்டையும் சூழச் செய்திருந்தோம்; அவ்விரண்டிற்கும் மத்தியில் விவசாயத்தையும் அமைத்தோம்.

33. அவ்விரு தோட்டங்களில் ஒவ்வொன்றும், அதனதன் பலனை யாதொரு குறைவுமின்றிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது; அவ்விரண்டிற்கும் மத்தியில் ஒரு ஆறையும் பீறிட்டு ஓடச்செய்தோம்.

34. அவனுக்கு (இவைகளன்றி) வேறு பல கனி(கொடுக்கும் மரங்களும் இருந்தன. அப்பொழுது (ஒரு நாள்) அவன் தன்னுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த தன் தோழனிடம், "நான் உன்னைவிட பொருளால் மிக அதிகமானவன்; ஜனத் தொகையிலும் நான்(உன்னை) மிகைத்தவன்" என்று (கர்வத்துடன்) கூறினான்.

35. மேலும், அவன் தனக்குத் தானே அநியாயம் இழைத்துக் கொண்டவனாக, தன் தோப்புக்குள் நுழைந்து "இவை ஒரு காலத்திலும் அழிந்துவிடுமென நான் எண்ணவில்லை" என்று கூறினான்.

36. மேலும், "மறுமை நாள் நிலைபெறக்கூடியது என்றும் நான் எண்ணவில்லை; (அப்படியே) நான் என் இரட்சகனிடம் மீண்டும் கொண்டு செல்லப்பட்டாலும் திரும்புமிடத்தால் இங்கிருப்பதை விட மிக மேலானதையே நிச்சயமாக நான் பெறுவேன்" என்றும் கூறினான்.

37. (அதற்கு) அவனுடைய தோழன் அவனுடன் இதுபற்றி தர்க்கித்தவனாக, "உன்னை மண்ணிலிருந்தும், பின்னர் ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்தும் படைத்து, பின்னர் உன்னை சரியான மனிதனாக ஆக்கி விட்டானே அவனையா நீ நிராகரிக்கின்றாய்?" என்று அவனிடம் கேட்டான்.

38. எனினும், "அவனே அல்லாஹ்; அவன் என் இரட்சகன் (என்று, நான் உறுதியாக நம்பி இருக்கிறேன்) ஆகவே, நான் என்னுடைய இரட்சகனுக்கு ஒருவரையும் இணையாக்கவுமாட்டேன்.

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتِكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَاقُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 إِنَّ تَرَنِّاَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَا لَا وَوْلَدًا ۳۹ فَعَسَىٰ رَبِّي أَن
 يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ
 فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۴۰ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهُ غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ
 لَهُ طَلَبًا ۴۱ وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأُصْبِحَ يُقَدِّبُ كَفِّيهِ عَلَىٰ مَا
 أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي
 لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۴۲ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۴۳ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
 لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۴۴ وَاضْرِبْ لَهُم
 مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
 فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأُصْبِحَ هَشِيمًا تَذَرُوهُ
 الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۴۵ الْمَالُ وَ
 الْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّلٰحَةُ خَيْرٌ
 عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۴۶ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَ
 تَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۴۷

39. மேலும், உன் தோட்டத்தில் நீ நுழைந்தபொழுது அல்லாஹ் நாடியதே நடக்கும்; சக்தி அனைத்தும் அல்லாஹ்வைக் கொண்டல்லாது இல்லை என்று நீ கூறி இருக்க வேண்டாமா? செல்வத்திலும், பிள்ளையிலும் நான் உன்னைவிடக் குறைவாக இருப்பதாக நீ கண்டபோதிலும்—

40. " உன்னுடைய தோட்டத்தைவிட மிக்க மேலானதை என் இரட்சகன் எனக்குக் கொடுக்கவும், மேலும் (உன் நன்றி கெட்ட தன்மையின் காரணமாக,) அதன்மீது வானத்திலிருந்து வேதனையை (பேரிடியைக் கொண்ட மழையை) அனுப்பி வைக்கவும் போதுமானவன், அப்பொழுது அது வழக்கக்கூடிய வெட்டவெளியாக ஆகிவிடும்.

41 " அல்லது, அதன் நீர் முழுவதும் பூமிக்குள் உறிஞ்சப்பட்டதாகி விடக்கூடும்; பின்னர் அதை நீ தேடிக்காண சக்தி பெறமாட்டாய்" (என்றும் கூறினார்.)

42. (அவர் கூறியவாறே) அவனுடைய விளைபொருள் யாவும் (அழிவினால்) சூழப்பட்டது; அவை அவற்றின் முகடுகளின் மீது வீழ்ந்து கிடந்த நிலையில் அதற்காக அவன் செலவுசெய்ததைப்பற்றி வருந்தி தன் இருகைகளையும் பிசைந்து கொண்டிருந்தான்; (இந்நிலைக்கு ஆளாகிய பின்) " என் இரட்சகனுக்கு நான் எவரையும் இணைவைக்காமல் இருந்திருக்க வேண்டுமே" என்று கூறினான்.

43. அல்லாஹ்வையன்றி அவனுக்கு உதவி செய்யும் கூட்டத்தார் எவரும் அவனுக்காக இருக்கவில்லை; மேலும் (அல்லாஹ்விடம்) பழிவாங்குகிற (சக்தியுடைய) வனாகவும் அவன் இருக்கவில்லை.

44. அந்த இடத்தில் உதவி செய்தல் உண்மையான அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்; அவனே (தன் அடியார்களுக்கு) கூலி கொடுப்பதால் மிக்க மேலானவன்; (தன் அடியார்களின் செயல்களுக்கு நற்கூலி வழங்க) முடிவு செய்வதிலும் மிக்க மேலானவன் (என்பதையும் அவன் அறிந்து கொண்டான்).

45. மேலும், (நபியே!) இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு ஒர் உதாரணத்தை அவர்களுக்குக் கூறுவீராக: (அது) வானத்திலிருந்து நாம் இறக்கிவைத்த நீரைப் போல் இருக்கிறது; பூமியிலுள்ள புற்பூண்டுகள் (அதனைக் குடித்து) அதனுடன் கலந்தன; (அதனால்) பயிர்கள் செழித்தன. இந்நிலைக்குப்பின்) அது காய்ந்த சருகாகி அவற்றைக் காற்றுக்கள் (அடித்துச் சென்று) பரத்தி விடுகிறது; (இதுவே இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு உதாரணமாகும்.) மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் ஆற்றலுடையோனாக இருக்கிறான்.

46. (ஆகவே) செல்வமும், ஆண்மக்களும் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய அலங்காரமாகும்; மேலும், என்றுமே நிலையான நற்கருமங்கள் தாம், உம் இரட்சகனிடத்தில் நற்கூலியால் மிகச் சிறந்ததாகும்; (மறுமையை) ஆதரவு கொள்வதற்கும் மிகச் சிறந்ததாகும்.

47. மேலும், (நபியே!) நாம், மலைகளை (அவற்றின் இடங்களிலிருந்து பெயர்த்து) நடத்தாட்டி விடும் நாளை (நினைவு கூர்வீராக! அந்நாளில்) பூமியைச் சமமான வெட்ட வெளியாகவும் நீர் காண்பீர்; (அந்நாளில்) அவர்களையும் நாம் ஒன்று திரட்டுவோம்; பின்னர், அவர்களில் ஒருவரையும் நாம் விட்டு வைக்க மாட்டோம்.

وَعَرَضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
 أَوَّلَ مَرَّةٍ نَبَلُ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿۳۸﴾ وَوَضَعَ
 الْكِتَابَ فَنَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَ
 يَقُولُونَ يُوَيْلَتْنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً
 وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَ
 لَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿۳۹﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ
 أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
 لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿۴۰﴾ مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ
 الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿۴۱﴾ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
 زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ
 مَوْبِقًا ﴿۴۲﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُهَا وَ
 لَمْ يَحِجُّوا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿۴۳﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ
 لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرِ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿۴۴﴾

۳۰۰

۳۰۰

48. மேலும், உமதிரட்சகன் முன் அவர்கள் யாவரும் அணியணியாகக் கொண்டு வரப்படுவார்கள்; "நாம் உங்களை முதல் தடவை படைத்ததுபோன்றே, (இப்பொழுதும் உங்களுக்கு நாம் உயிர் கொடுத்து) நீங்கள் நம்மிடம் திட்டமாக வந்து விட்டீர்கள்; மாறாக, (நம்) வாக்கை நிறைவேற்றுமிடத்தை (இந்நாளை) உங்களுக்கு நாம் ஆக்கவேமாட்டோம் என்று நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்கள் (இவ்வாறு நடந்தேறுமென நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கவே இல்லை).

49. (செயல்கள் பதியப்பட்ட) புத்தகமும் (அவர்கள் முன்) வைக்கப்படும்; அப்போது, அதில் இருப்பதைக் கண்டு பயந்தவர்களாக குற்றவாளிகளை நீர் காண்பீர். மேலும் அவர்கள், "எங்களுடைய கேடே! இந்தப் புத்தகத்திற்கு என்ன நேர்ந்தது? (எங்களுடைய பாவங்கள்) சிறிதோ, பெரிதோ அதைக்கணக் கெடுத்ததுபதிந்தே தவிர, அது விட்டுவைக்கவில்லை" எனக் கூறுவார்கள்; அவர்கள் செய்தவற்றை (எதிரில்) முன் வைக்கப்பட்டதாகவும் பெறுவார்கள்; இன்னும், உமதிரட்சகன் எவருக்கும் அநியாயம் செய்ய மாட்டான்.

50. அன்றியும் மலக்குகளிடம், "ஆதமுக்குச் சிரம் பணியுங்கள்" என்று நாம் கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!) அப்போது இப்லீஸைத் தவிர அவர்கள் (அனைவரும்) சிரம் பணிந்தார்கள்; அவன் ஜின் இனத்திலுள்ளவனாக இருந்தான்; ஆகவே, அவன் தன் இரட்சகனுடைய கட்டளைக்கு மாறு செய்து விட்டான்; எனவே (மனிதர்களே!) நீங்கள் என்னையன்றி அவனையும், அவனுடைய சந்ததிகளையும் உற்ற நண்பர்களாக எடுத்துக் கொள்வீர்களா? அவர்களோ உங்களுக்குக் (கொடிய) விரோதிகள்; அநியாயக்காரர்களுக்கு (அவர்கள் என்னை விட்டுவிட்டு, அவர்களைத் தங்களுக்கு உற்ற நண்பர்களாக) மாற்றிக் கொண்டது மிகக்கெட்டது.

51. வானங்களையும், பூமியையும் சிருஷ்டிப்பதற்கும், மேலும் அவர்களையே சிருஷ்டிப்பதற்கும், அவர்களை நான் (உதவிக்காக) முன் னிலையாக்கிக் கொள்ளவில்லை; வழிகெடுப்பவர்(களான இவர்)களை (எவ்விஷயத்திலும்) நான் என்னுடைய உதவியாளர்களாக ஆக்கிக்கொள்பவனாகவும் இல்லை.

52. (இரட்சகன், இணைவைத்து வணங்குவோரிடம்,) "நீங்கள் எனக்கு இணையானவர்களே என எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்களே அவர்களை நீங்கள் அழையுங்கள்! என்று கூறும் நாளில், அவர்கள் அவர்களை அழைப்பார்கள்; (எனினும்) அவர்கள் அவர்களுக்குப் பதில் கொடுக்க மாட்டார்கள்; அன்றியும், நாம் அவர்களுக்கிடையில் நரகக்கிடங்கை ஏற்படுத்தி விடுவோம்".

53. இன்னும், குற்றவாளிகள் (அந்நாளில் நரக) நெருப்பைப் பார்த்து விடுவார்கள்; அப்போது நிச்சயமாக, அதில் தாங்கள் விழக்கூடியவர்கள் என்பதை அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்வார்கள்; மேலும், அவர்கள் அதிலிருந்து (தப்ப வேறு) திரும்பும் இடத்தைக் காண மாட்டார்கள்.

54. நாம் மனிதர்களுக்கு இந்தக்குர் ஆனில், ஒவ்வொரு உதாரணத்தையும் திட்டமாக விவரித்திருக்கிறோம்; (எனினும்) மனிதன் (வீண்)தர்க்கம் செய்வதால் மிக அதிகமானவனாக இருக்கிறான்.

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا
 رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
 الْعَذَابُ قُبُلًا ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
 وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
 بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا نُذِرُوا ۝ وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ
 يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
 آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا
 إِذًا أَبَدًا ۝ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا
 كَسَبُوا الْعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا
 مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ۝ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
 لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرُحُ حَتَّىٰ
 أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
 بَيْنَهُمَا نِسَاءَ الْحُوتِ فَأَخَذَتْهُمَا فِي الْمَكْرِ سَوِيًّا ۝ فَلَمَّا
 جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ إني قَدِيقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝

۱۸

55. மனிதர்களை_அவர்களிடம் நேர்வழி வந்தபோது,(அதை) அவர்கள் ஈமான் கொள்வதிலிருந்தும், அவர்களுடைய இரட்சகனிடம் அவர்கள் பாவ மன்னிப்புக் கேட்பதிலிருந்தும், முன் சென்றவர்களுக்குரிய அல்லாஹ்வின் வழி முறையான தண்டனை) அவர்களுக்கு வருவதையும், அல்லது (கண்) முன் வேதனை அவர்களுக்கு வருவதையும் தவிர(வேறெதுவும்) தடுக்கவில்லை.

56. நன்மாராயங்கூறுபவர்களாகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களாகவும் அல்லாமல் தூதர்களை நாம் அனுப்பவில்லை; நிராகரிப்போரோ பொய்யைக் கொண்டு தர்க்கம் செய்கிறார்கள்; காரணம், அதைக்கொண்டு சத்தியத்தை அவர்கள் அழித்து விடுவதற்காக; மேலும், என்னுடைய வசனங்களையும், அவர்கள் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்ட (வேதனை வருவ)தையும் பரிசாசமாக அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

57. மேலும், தன்னுடைய இரட்சகனின் வசனங்களைக் கொண்டு நினைவு படுத்தப்பட்டு, பின்னர் அவற்றைப் புறக்கணித்து, தன்கைகள் முற்படுத்தியவற்றை மறந்தும் விட்டவனை விட மிக அநியாயக்காரன் யார்?(குர்ஆனாகிய)இதனை அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளாதவாறு அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது திரைகளையும், அவர்களுடைய காதுகளில் அடைப்பையும் நிச்சயமாக நாம் ஆக்கிவிட்டோம். (ஆதலால், நபியே!) நீர் அவர்களை நேர்வழியின்பால், (எவ்வாறு வருந்தி) அழைத்த போதிலும், அப்போது அவர்கள் ஒருபோதும் நேர்வழியை அடையவேமாட்டார்கள்.

58. இன்னும், (நபியே!) உமதிரட்சகன் மிக்க பிழை பொறுப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்; அவர்கள் சம்பாதித்த (தீய)வற்றின் காரணமாக அவன், (உடனுக்குடன்) அவர்களைப் பிடிப்பதாயிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு வேதனையை துரிதமாக்கியிருப்பான்; எனினும், (அவர்களைப் பிடிக்க) அவர்களுக்கு ஒரு வாக்களிக்கப்பட்ட தவணையுண்டு. அவனையன்றி அவர்கள் (தப்பி)ஒதுங்குமிடத்தைப் பெறவேமாட்டார்கள்.

59. மேலும், இத்தகைய ஊர்(வாசி)கள்_அவர்கள் பாவம் செய்த போது அவர்களை நாம் அழித்துவிட்டோம்; அவர்களை அழிப்பதற்கு ஒரு தவணையையும் நாம் ஏற்படுத்தியிருந்தோம் (அத்தவணையில் நாம் அவர்களை அழித்தோம்).

60. மூஸா தன்னுடனிருந்த இளைஞனிடம், "இரு கடல்களும் சந்திக்குமிடத்தை நான் அடையும் வரையில் நான் சென்று (பிரயாணித்துக்) கொண்டேயிருப்பேன்; அல்லது நீண்ட காலம் (பிரயாணிக்க நேர்ந்தாலும்) நான் சென்று கொண்டிருப்பேன்" என்று கூறியதை (நபியே! அவர்களுக்கு நீர் நினைவு படுத்துவீராக!)

61. அவர்கள் இருவரும், அவ்விரண்டு(கடல்களு)க்குமிடையே சந்திக்குமிடத்தை அடைந்தபொழுது, தங்களுடைய மீனை அவர்களிருவரும் மறந்துவிட்டனர்; அப்போது அது, கடலில் தன்னுடைய வழியைச் சுரங்கமாக அமைத்துக் கொண்டு (சென்று)விட்டது.

62. (தாங்கள் செல்லுமிடம் அதுதான் என அறியாது) அவ்விருவரும் (அதைக்) கடந்துவிட்டபோது, (மூஸா) தன் இளைஞனிடம், "நம்முடைய (காலை) உணவை நீர் நமக்குக் கொண்டுவாரும்; நிச்சயமாக நாம் நம்முடைய இந்த யாத்திரையில் களைப்பைச் சந்தித்து விட்டோம்" என்று கூறினார்.

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَ
 مَا أَنسِينِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي
 الْبَعْرَةِ ^{عَجَبًا} ۱۳ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ ۗ فَارْتَدَّ عَلَىٰ آثَارِهِمَا
 قَصَصًا ۱۴ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا
 وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ۱۵ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْكَ عَلَىٰ
 أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ۱۶ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
 مَعِيَ صَبْرًا ۱۷ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۱۸
 قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۱۹
 قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ
 لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۲۰ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا
 قَالَ أَخْرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۲۱
 قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۲۲ قَالَ لَا
 تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ۲۳
 فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا الْقِيَاغُلُ مَافَقَتْهُ ۗ قَالَ أَقْتَلْتُ
 نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ۲۴

63. அ(தற்க)வர், " அக்கற்பாறையில் நாம் ஒதுங்கிய சமயத்தில் நீங்கள் பார்த்தீர்களா? அப்போது நிச்சயமாக நான் மீனை (ப்பற்றிக்கூற) மறந்து விட்டேன்; அதனை நான்கூறுவதை ஷைத்தானையன்றி (மற்றொவரும்) எனக்கு மறக்கச்செய்யவில்லை;(அங்கு அது) கடலில்(செல்ல) ஆச்சரியமான விதத்தில் தன் வழியை எடுத்துக்கொண்டது" என்று கூறினார்.

64. (அதற்கு மூஸாவாகிய) அவர் "அதுதான் நாம் தேடிக்கொண்டிருந்த (இடமான) தாகும்" என்று கூறினார்; பின்னர் அவ்விருவரும் (அவ்விடத்தைத் தேடித்) தங்கள் அடிச்சுவடுகளின் மீதே பின்பற்றி, (வந்த வழியே) இருவரும் திரும்பிச் சென்றார்கள்.

65. ஆகவே, அவ்விருவரும் (அங்கு) நம் அடியார்களில் ஒரு அடியாரைக் கண்டார்கள். அவருக்கு நம்மிடமிருந்து அருளை அளித்திருந்தோம்; இன்னும் நாம் அவருக்கு நம்மிடமிருந்து அறிவையும் கற்பித்திருந்தோம்.

66. மூஸா அவரிடம், "உங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட நன்மையானவற்றை நீங்கள் எனக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதற்காக நான் உங்களைப் பின் தொடரட்டுமா? என்று கேட்டார்.

67. அ(தற்க)வர், " என்னுடன் பொறுமையாக இருக்க நிச்சயமாக நீர் சக்தி பெறவேமாட்டீர்!" என்று கூறினார்.

68. "ஆகவே, செய்தியால் எதைப்பற்றி நீர் முழுமையாக அறியமாட்டீரோ அதன் மீது நீர் எவ்வாறு பொறுமையாக இருப்பீர்" (என்றும் கூறினார்).

69. (அதற்கு மூஸாவாகிய) அவர், "அல்லாஹ் நாடினால் (எவ்விஷயத்திலும்) பொறுமையாளனாகவும், எக்காரியத்திலும் நான் உமக்கு மாறு செய்யாத வனாகவும் என்னை நீர் காண்பீர்" என்று கூறினார்.

70. அ(தற்க)வர், "நீர் என்னைப் பின்பற்றுவதாயின், எந்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றியும், நானாகவே அதனைப்பற்றி உமக்கு செய்தி விளக்கும்வரையில் நீர் என்னிடம் கேட்காதீர்" என்று கூறினார்.

71. (இவ்வாறு முடிவெடுத்துக் கொண்டு) பின்னர், அவ்விருவரும் ஒரு கப்பலில் ஏறும் வரையில் சென்றார்கள்; (கப்பலில் ஏறிய பின்னர்) அவர் (அதன் ஒரு பலகையைப் பெயர்த்து) அதனை ஓட்டையாக்கிவிட்டார்; (அதற்கு மூஸாவாகிய) அவர் "இதிலுள்ளவர்களை மூழ்கடிக்கவா நீர் ஓட்டையாக்கினீர்; நிச்சயமாக நீர் மிகப்பெருங் காரியத்தைச் செய்துவிட்டீர்!" என்று கூறினார்.

72. அ(தற்க)வர், " நிச்சயமாக நீர் என்னுடன் பொறுமையாக இருக்கச்சக்தி பெறவேமாட்டீர் என்று நான் கூறவில்லையா?" என்றார்.

73. அ(தற்க)வர் "நான் மறந்துவிட்டதைப்பற்றி நீர் என்னைக் குற்றம் பிடிக்க வேண்டாம், என் விஷயத்தில் எனக்கு சிரமத்தையும் ஏற்படுத்தி (என்னை நெருக்கடியிலும் ஆக்கிவிடவேண்டாம்" என்று கூறினார்.

74. பின்னர் இருவரும்(கப்பலிலிருந்து இறங்கி) நடந்தனர்; முடிவாக(வழியில்) ஒரு சிறுவனை அவ்விருவரும் சந்திக்கவே, அவர் அ(ச்சிறு)வனை கொன்று விட்டார்; கொலைக் குற்றமின்றி ஒரு பரிசுத்தமான ஆத்மாவை நீர் கொலை செய்து விட்டீரே? நிச்சயமாக, நீர் மறுக்கப்படவேண்டிய ஒரு (தகாத) காரியத்தைச் செய்துவிட்டீர்!" என்று (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ٥٥
 قَالَ إِنْ سَأَلْتِكُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي قَدْ بَلَغْتَ
 مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ٥٦ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا آتَىٰ أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا
 أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ
 يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَتَخَذْتُ عَلَيْهِ آجْرًا ٥٧ قَالَ
 هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَسَانِيبُكَ يَتَأَوَّلُ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ
 صَبْرًا ٥٨ وَأَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ
 فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِدَّبَهُمَا وَكَانَ وَّرَاءَهُم مِّلَّةٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ
 غَصْبًا ٥٩ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبُوهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
 طُغْيَانًا وَكُفْرًا ٦٠ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
 وَأَقْرَبَ رُحْمًا ٦١ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي
 الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ
 رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ
 وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ٦٢
 وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ٦٣

75. அதற்கவர் " நிச்சயமாக நீர் என்னுடன் பொறுமையாக இருக்க சக்தி பெறவே மாட்டீர் என்று நான் உமக்கு (முன்னரே) கூறவில்லையா?" என்று (மூஸாவிடம்)கேட்டார்.

76. (அதற்கு மூஸா) "இதன் பின்னர், எவ்விஷயத்தைப் பற்றியும் உம்மிடம் நான் கேட்பேனாயின், நீர் என்னை உம்முடன் வைத்துக்கொள்ளவேண்டாம்; என்னிடமிருந்து மன்னிக்கும் எல்லையை நிச்சயமாக நீர் அடைந்துவிட்டீர்" என்று கூறினார்.

77. பின்னர், அவ்விருவரும் ஓர் ஊர்வாசிகளிடம் வந்து சேரும் வரை நடந்தனர்; (அங்கு வந்துசேர்ந்தபின்) தங்களிருவருக்கும் உணவளிக்குமாறு அவ்வூரரைக் கேட்டார்கள்; ஆனால், அவர்கள் இவ்விருவருக்கும் விருந்தளிக்க மறுத்துவிட்டனர். பிறகு, அதில் ஒரு சுவரை - அது துரிதமாக இடிந்து விழுந்துவிடக்கூடியதாக - அவ்விருவரும் கண்டனர்; ஆகவே, அவர் அதனை (விழாது) நிறுத்திவைத்தார், (அதற்கு மூஸா அவரிடம்,) "நீர் நாடியிருந்தால் (இவ்வூரரிடம்) இதற்குரிய கூலியை எடுத்திருக்கலாமே" என்று கூறினார்.

78. அதற்கவர், " எனக்கும், உமக்குமிடையில் இதுதான் பிரிவாகும்; எதன் மீது பொறுமையாய் இருக்க நீர் சக்தி பெறவில்லையோ அதன் விளக்கத்தை நான் உமக்கு அறிவிக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

79. அக்கப்பல், கடலில் வேலை செய்யும் ஏழைகள் சிலருக்கு உரியதாக இருந்தது; ஆகவே, அதனைப் பழுதாக்க நான் நாடினேன்; மேலும், (இது, செல்லும் வழியில்) அவர்களுக்கு (முன்) அப்பால் ஓர் அரசன் இருக்கிறான்; அவன் (பழுதற்ற) கப்பல் ஒவ்வொன்றையும் அபகரித்து எடுத்துக்கொள்கிறான்.

80. மேலும், "(கொல்லப்பட்ட) அந்தச் சிறுவன் - அவனுடைய பெற்றோர் இருவரும் விசுவாசிகளாக இருக்கிறார்கள்; அவன் (வளர்ந்து) அவ்விருவரையும் அக்கிரமம் செய்யுமாறும், (அல்லாஹ்வை) நிராகரிக்குமாறும் சிரமப்படுத்தி விடுவான் என்று நாம் பயந்து அவ்வாறு செய்தோம்."

81. ஆகவே, அவ்விருவருக்கும் (கொல்லப்பட்ட) இவனைவிட பரிசுத்தத்தால் மிகச் சிறந்தவனையும், (பெற்றோர் மீது) அன்பு செலுத்துவதில் (நன்றியுள்ள) மிக நெருக்கமுடையவனையும் அவ்விருவரின் இரட்சகன் மாற்றிக் கொடுப்பதை நாம் நாடினோம்.

82. " அந்தச் சுவர்: அப்பட்டணத்திலுள்ள அனாதைச் சிறுவர் இருவருக்குரியதாக இருந்தது; அதற்குக் கீழ் அவ்விருவருக்குச் சொந்தமான புதையல் ஒன்றும் இருந்தது; அவ்விருவரின் தந்தை மிக்க நல்லவராக இருந்தார்; ஆகவே, உமதிரட்சகனிடமிருந்துள்ள அருளாக, உமதிரட்சகன், அவ்விருவரும் அவ்விருவரின் வாலிபத்தையடைந்து, தங்களிருவருடைய புதையலை வெளியிலெடுத்துக் கொள்ளுமாறு செய்ய நாடினான். இதனை நான் என் இஷ்டப்படி செய்துவிடவில்லை. இதுதான் எதன்மீது பொருமையாகயிருக்க நீர் சக்தி பெறவில்லையோ அதனுடைய விளக்கமாகும்" (என்று கூறினார்.)

83. (நபியே!) துல்கர்னைனைப் பற்றியும் (யூதர்கள்) உம்மிடம் கேட்கின்றனர்; "அவருடைய செய்தியை நான் உங்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கிறேன்" என்று நீர் கூறுவீராக.

إِنَّا مَكِّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبِيلًا ۝٩٣ فَاتَّبَعَ
 سَبِيلًا ۝٩٤ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَرْغُبُ فِي عَيْنٍ
 حِمِيَّةٍ ۖ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا هَٰؤُلَاءِ قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ ۖ إِنَّمَا أَنْ
 تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۝٩٥ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ
 فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نَكِرًا ۝٩٦ وَأَمَّا مَنْ
 آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ الْحَسَنَىٰ ۖ وَسَنُقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا
 يُسْرًا ۝٩٧ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا ۝٩٨ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ
 عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝٩٩ كَذٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا
 بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝١٠٠ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبِيلًا ۝١٠١ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ
 وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝١٠٢ قَالُوا يٰذَا
 الْقَرْنَيْنِ ۖ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ
 نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝١٠٣ قَالَ مَا
 مَلَكَتْ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
 رَدْمًا ۝١٠٤ اتُّونِي زُبْرًا حَدِيدًا حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ
 انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اتُّونِي أَفْرِغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ۝١٠٥

84. நிச்சயமாக, நாம் அவருக்குப் பூமியில் (அவருடைய ஆட்சியை நிறுவ) வசதியளித்தோம்; ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும் (தக்க பயனடையும்) வழியை அவருக்கு நாம் கொடுத்தோம்.

85. ஆகவே, அவர் ஒரு வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றார்.

86. முடிவாக, சூரியன் மறையுமிடத்தை அவர் அடைந்தபொழுது சேற்றுக் கடலில் அது மறைவதைக்கண்டார்; அவ்விடத்தில் ஒரு சமூகத்தாரையும் கண்டார். (நாம் அவரிடம், "துல்கர்னைனே! ஒன்று நீர் (இவர்களை) வேதனை செய்யலாம்; அல்லது அவர்களுக்கு அழகிய நன்மையை நீர் உண்டாக்கலாம்" என்று கூறினோம்.

87. ஆகவே, அவர் (அவர்களிடம்) "எவர், அநியாயம் செய்கிறாரோ அவரை, நாம் வேதனை செய்வோம்; பின்னர், அவர் தன் இரட்சகனிடம் திருப்பப்படுவார்; அப்போது அவரை அவன் மிகக் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வான்" என்று கூறினார்.

88. அன்றியும், "எவர் விசுவாசங்கொண்டு (அதனடிப்படையில்) நற்கருமமும் செய்கிறாரோ அவருக்கு, (இரட்சகனிடத்திலும்) அழகான (நற்கூலி இருக்கிறது; நாமும் நம்முடைய காரியத்திலிருந்து சுலபமானதை அவருக்குக் கூறுவோம்" என்றும் கூறினார்)

89. பின்னர், அவர் ஒரு வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றார்.

90. முடிவாக, அவர் சூரியன் உதயமாகுமிடத்தை அடைந்தபொழுது, அது ஒரு சமூகத்தாரின் மீது உதயமாகி இருப்பதையும் கண்டார்; அவர்களுக்கு அதைத்தவிர்த்து (அதன் வெப்பத்திலிருந்து காத்துக்கொள்ள) எந்தத்தடுப்பையும் நாம் ஏற்படுத்தவில்லை.

91. (அவர்களுடைய நிலைமை உண்மையில்) அவ்வாறே (இருந்தது); இன்னும், அவரிடம் இருந்ததை நிறைவான அறிவால் திட்டமாக நாம் நன்கறிந்திருந்தோம்.

92. பின்னர், அவர் ஒரு வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றார்.

93. முடிவாக, அவர் இரு மலைகளுக்கிடையே (இருந்த ஓர் இடத்தை) அடைந்தபொழுது அவ்விரண்டிற்கும் அப்பால் (இருந்த) ஒரு சமூகத்தாரைக் கண்டார்; (அவர்களுடைய மொழியில்லல்லாத அவரின்) கூற்றை விளங்கக் கூடியவர்களாக அவர்களிருக்கவில்லை.

94. அவர்கள், (இவரிடம் சாடைமூலம்) "துல்கர்னைனே! நிச்சயமாக யாஜூஜூம், மாஜூஜூம் (எங்கள்) பூமியில் (வந்து) பெரும் குழப்பவாதிகளாக இருக்கிறார்கள்; எங்களுக்கும் அவர்களுக்குமிடையில் நீர் ஒரு தடையை (தடுப்புச் சுவற்றை) ஏற்படுத்துவதற்காக ஒரு தொகையை உமக்காக நாங்கள் ஆக்கித்தரலாமா?" என்று கேட்டார்கள்.

95. அதற்கு வர், "என் இரட்சகன் எனக்கு எதில் வசதியளித்துள்ளானோ அது மிக்க மேலானது. (உங்கள்) பலம்கொண்டு எனக்கு உதவிசெய்யுங்கள்; உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில் உறுதியான ஒரு தடுப்பை நான் அமைத்துவிடுகிறேன்" என்று கூறினார்.

96. "நீங்கள் இரும்புப் பாளங்களை என்னிடம் கொண்டுவாருங்கள்" (அவைகளைக்கொண்டு இரு மலைகளுக்கிடையிலுள்ள பள்ளத்தை நிரப்புங்கள்) முடிவாக இரு மலைகளுக்கிடையில் (உச்சிக்கு) அவை சமமாகும்போது ஊதுங்கள் என்றார்; அதனை நெருப்பாக ஆக்கியதும் (உருக்கிய செம்பை) என்னிடம் கொண்டுவாருங்கள். (அந்த) உருக்கிய செம்பை நான் அதன்மேல் ஊற்றுவேன்" என்று கூறினார்.

فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٤﴾ قَالَ
هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ
وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٥﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جُمُعًا ﴿٩٦﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ
عَرْضًا ﴿٩٧﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿٩٨﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا
عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿٩٩﴾
قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠١﴾ أُولَئِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِيَّا رَبَّهُمْ وَلِقَائِهِ فحِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا
نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٢﴾ ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ بِمَا كَفَرُوا
وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا
لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ﴿١٠٥﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكَلِمَتِ رَبِّي
لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٦﴾

97. பின்னர், (யாஜூஜ், மாஜூஜ் கூட்டத்தாராகிய) அவர்கள் அதன்மீது ஏறச்சக்தி பெறமாட்டார்கள்; அதனைத் துளைத்துத் துவாரமிடவும் அவர்கள் சக்திபெறமாட்டார்கள்.

98. (இவ்வாறு தடுப்பை உண்டாக்கிய அவர்.) "இது என் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள அருளாகும்; என் இரட்சகனின் வாக்குறுதியாகிய மறுமை நாள்) வந்துவிட்டால் இதனை அவன் தூள் தூளாக்கி விடுவான். என் இரட்சகனின் வாக்குறுதி (முற்றிலும்) உண்மையானதாக இருக்கிறது" என்று கூறினார்.

99. அந்நாளில் சிலரைச் சிலருடன் (சமுத்திர அலைகளைப்போல்) கலந்து(மோதி) விடுமாறும் நாம் விட்டுவிடுவோம்; (பின்னர்) சூர்(எக்காளம்) ஊதப்பட்டு யாவரும் அழிந்துவிட்டால், பின்னர் (உயிர் கொடுத்து) அவர்கள் யாவரையும் முற்றிலுமாக ஒன்று சேர்த்துவிடுவோம்.

100. மேலும், நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தோருக்கு, அந்நாளில் நரகத்தை நாம் (நிச்சயமாக) அவர்கள் முன்னிலையில் எடுத்துக் காட்டுவோம்.

101. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், என்னை நினைவு கூர்வதைவிட்டும் அவர்களுடைய கண்கள் திரைக்குள் இருந்தன; இன்னும், அவர்கள் (நல்லுபதேசங்களைச்) செவியேற்கச் சக்தியற்றவர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

102. நிராகரிப்போர், என்னை விட்டுவிட்டு, என் அடியார்களைத் (தங்களுக்கு) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக்கொள்ள எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர்? நிச்சயமாக நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போருக்கு நரகத்தை தங்குமிடமாக நாம் தயார்செய்து வைத்திருக்கிறோம்.

103. (தம்) செயல்களால் மிகப் பெரிய நஷ்டவாளிகள் யார் என்பதை உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? என்று (நபியே!) நீர் கேட்பீராக!

104. (அவர்கள்) எத்தகையோரென்றால், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் அவர்களின் முயற்சி பயனற்றுவிட்டது; நிச்சயமாக அவர்களோ, காரியங்களில் அழகானவற்றையே தாங்கள் செய்வதாக எண்ணிக் கொள்கின்றனர்.

105. இத்தகையோர்தாம் தங்கள் இரட்சகனின் வசனங்களையும் (மறுமையில்) அவனுடைய சந்திப்பையும் நிராகரித்துவிட்டவர்கள்; ஆகவே, அவர்களுடைய (நற்) செயல்கள் யாவும் அழிந்துவிட்டன; (அவர்களின் செயல்கள் நிறுவையில் கனமானதாக இராது.) ஆகவே, மறுமை நாளில் அவர்களின் செயல்களுக்காக எந்த எடையையும் (மதிப்பையும்) நாம் ஏற்படுத்த மாட்டோம்.

106. (உண்மையை) அவர்கள் நிராகரித்து, என்னுடைய வசனங்களையும், என்னுடைய தூதர்களையும் பரிசாசமாக எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக அதுவே அவர்களின் கூலி நரகமாகும்.

107. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் - ஃபிர்தவ்ஸ் என்னும் சுவனபதிகள் அவர்களுக்கு விருந்தினர் தங்குமிடமாக ஆகிவிட்டது.

108. அதில், அவர்கள் என்றென்றும் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; அதை விட்டு மாறுவதை அவர்கள் தேடமாட்டார்கள்.

109. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: என் இரட்சகனின் வாக்கியங்களுக்கு (அதை எழுதுவதற்கு) கடல் (நீர்) யாவும் மையாக இருந்தாலும் என் இரட்சகனின் வாக்கியங்கள் (எழுதி) முடிவதற்கு முன்னதாகவே, கடல் (நீர்) முடிந்து (செலவாகி) விடும் - அதுபோன்றதை (இன்னொரு கடலையும்) நாம் உதவிக்கு கொண்டு வந்த போதிலும் சரியே.

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أُمَّةٍ الْهُكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ
يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ١٠

سورة مريم مكية آياتها تسع وأربعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
كَهَيْعِصَ ① ذَكَرْ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ② إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ
نِدَاءً خَفِيًّا ③ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ
شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ④ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ
وَرَأْيِ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑤ يَرْتَضِي
وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑥ يَزَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ
بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑦ قَالَ رَبِّ إِنِّي
يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
عِتِيًّا ⑧ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْبٍ وَقَدْ خَلَقْتِكَ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ⑨ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ⑩ قَالَ
إِنِّي أَخَافُ الْآتِكِلِمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ⑪ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ⑫

110. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக, நான் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதன் தான்; நிச்சயமாக உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் ஒரே நாயன்தான் என்று எனக்கு வஹீமூலம் அறிவிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, எவர் தன் இரட்சகனைச் சந்திக்க ஆதரவு வைக்கிறாரோ, அவர் நற்கருமங்களைச் செய்யவும்; தன் இரட்சகனின் வணக்கத்தில், அவர் எவரையும் இணையாக்க வேண்டாம்.

அத்தியாயம் : 19

மர்யம்

வசனங்கள் : 98 மக்கீ ருகூஃகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. காஃப் ஹா யா ஐன் ஸாத்.

2. (நபியே! இது) உம்முடைய இரட்சகன் தன் அடியார் ஜகரிய்யாவுக்குப் புரிந்த அருள் பற்றி நினைவு கூர்வதாகும்.

3. அவர் தன் இரட்சகனைத் தாழ்ந்த குரலில் அழைத்துப்பிரார்த்தித்த பொழுது,

4. "என்னுடைய இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் - என் எலும்புகள் பலவீனமடைந்து விட்டன; என் தலையும் நரையால் இலங்குகிறது; என் இரட்சகனே! (இது வரையில்) நான் உன்னிடம் பிரார்த்தனை செய்து (கேட்டதில்) பாக்கியம் இல்லாதவனாக நான் ஆகவில்லை" என்று கூறினார்.

5. "நிச்சயமாக நான் எனக்குப் பின் என் உறவினர்களுடைய தீமைகளை பயப்படுகிறேன்; என்னுடைய மனைவியோ மலடாக ஆகிவிட்டாள்; ஆகவே, உன்னிடத்திலிருந்து (எனக்குப் பின் என் காரியங்களை கவனிக்கும்) ஒருவாரிசை நீ அளிப்பாயாக!

6. "அவர் எனக்கு (என் உடமையில்) வாரிஸாகவும் இருப்பார்; யஃகூபுடைய சந்ததிகளிலிருந்து (நபித்துவத்திற்கு) வாரிஸாகவும் இருப்பார்; என் இரட்சகனே! அவரை (உன்னால்) பொருந்திக் கொள்ளப்பட்டவராகவும் நீ ஆக்கிவைப்பாயாக" (என்று பிரார்த்தித்துக்கூறினார்).

7. (அதற்கு அல்லாஹ் அவரிடம்) "ஜகரிய்யாவே! நிச்சயமாக நாம் ஒரு மகனை (த்தருவதாக) உமக்கு நன்மாராயங் கூறுகிறோம்; அவர் பெயர் யஹ்யாவாகும். இதற்கு முன் அப்பெயரிடப்பட்ட ஒருவரையும் அதற்கு நாம் ஆக்கவில்லை" (என்று கூறினான்).

8. அதற்கு வர் "என் இரட்சகனே! என் மனைவியோ மலடியாக இருக்கிறாள், நானோ முதுமையின் முடிவை திட்டமாக அடைந்து விட்டேன் (இந்நிலையில்) எனக்கு எவ்வாறு ஒரு புதல்வன் உண்டாவான்?" என்று கேட்டார்.

9. "அதற்கு வன், அவ்வாறே (நடைபெறும்) என்று கூறினான்; இது எனக்கு மிக்க எளிதானது; இதற்கு முன்னர், நீர் ஒன்றுமில்லாமலிருந்த நிலையில் நானே உம்மைப்படைத்தேன்" என்று உமதிரட்சகன் கூறினான்.

10. அதற்கு வர், "என் இரட்சகனே! (இதற்கு) எனக்கோர் அத்தாட்சியை ஆக்குவாயாக! என (பிரார்த்தித்துக்கேட்டார். அவன் "உமக்கு அத்தாட்சியாவது, நீர் சரீர சுகவாசியாக இருக்க மூன்று இரவுகள் (பகல்கள்) மனிதர்களுடன் பேச முடியாமல் இருப்பதாகும்" என்று கூறினான்.

11. பின்னர், அவர் தொழுமிடத்திலிருந்து தன் சமூகத்தினர்பால் வெளியேறி (முன் வந்து) காலையிலும் மாலையிலும் (அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து) துதிசெய்யுங்கள் என்று (தன் கையால்) அவர்களுக்கு சாடையாகக் காண்பித்தார்.

يُجِيبِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيحًا ۝١٢ وَحَنَانًا
مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝١٣ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ
جَبَّارًا عَصِيًّا ۝١٤ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ
يُبْعَثُ حَيًّا ۝١٥ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝١٦ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝١٧ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ
بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتَ تَقِيًّا ۝١٨ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ
لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝١٩ قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ
يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝٢٠ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ
هُوَ عَلَى هَيِّئٍ وَلِنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ
أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝٢١ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝٢٢
فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ
قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۝٢٣ فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا
أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝٢٤ وَهَرَبِي
إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا ۝٢٥

وقف لازم
- ص ١٦

الربيع

12. (நாம் வாக்களித்தவாறே யஹ்யா பிறந்த பின்னர் நாம் அவரிடம்) "யஹ்யாவே! நீர் இவ்வேதத்தை பலமாகப் பிடித்துக்கொள்வீராக!" (என்று கூறினோம்). அவர் குழந்தையாக இருந்தபோதே அவருக்கு (சட்ட) ஞானத்தையும் நாம் அளித்தோம்.

13. அன்றியும், நம்மிடமிருந்து இரக்கத்தன்மையையும், பரிசுத்தத் தன்மையையும் (நாம் அவருக்குக் கொடுத்தோம்;) இன்னும், அவர் மிக்க பயபக்தியுடையவராக இருந்தார்.

14. இன்னும் அவர், தம் பெற்றோர்க்கு நன்மை செய்பவராகவும் (இருந்தார்); அவர் பெருமை கொண்டவராகவோ (அல்லாஹ்வுக்கு) மாறு செய்பவராகவோ இருக்கவில்லை.

15. அவர் பிறந்த நாளிலும், அவர் இறக்கும் நாளிலும், அவர் உயிர் பெற்றவராக எழுப்பப்படும் (மறுமை) நாளிலும் அவர் மீது சாந்தி உண்டாவதாக.

16. (நபியே!) இவ்வேதத்தில், மர்யமைப் பற்றியும் நினைவு கூர்வீராக! அவர் தன் குடும்பத்தினரை விட்டு கிழக்குப் பக்கமுள்ள இடத்தில் தனித்தபோது;

17. அவர் (தம்மை) அவர்களிடமிருந்து (மறைத்துக் கொள்வதற்காக) ஒரு திரையை ஆக்கிக் கொண்டார்; அப்பொழுது (ஜிப்ரீல் என்னும்) நம்முடைய ரூஹை அவரிடம் நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர் சரியான ஒரு மனிதருடைய உருவத்தில் அவருக்கு முன் தோற்றமளித்தார்.

18. (மர்யம் ஜிப்ரீலைக் கண்டதும்) "நிச்சயமாக நான் உம்மைவிட்டும் (காக்குமாறு) ரஹ்மானிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்; நீர் பயபக்தியுடையவராக இருந்தால் (என்னிடம் நெருங்காதீர்)" என்று கூறினார்.

19. அ(தற்க)வர், "பரிசுத்தமான ஒரு மகனை (அல்லாஹ்விடமிருந்து) உமக்கு நான் நன்கொடையளிப்பதற்காக நிச்சயமாக நான் உமதிரட்சகனின் (மலக்காகிய) ஒரு தூதன்தான்" என்று கூறினார்.

20. அ(தற்க)வர், "எனக்கு எவ்வாறு புதல்வன் உண்டாக முடியும்? (விவாகத்தின்மூலம்) எந்த ஆடவரும் என்னைத்தீண்டியதில்லையே! நான் கெட்ட நடத்தையுள்ளவளுமல்லவே" என்று கூறினார்.

21. அ(தற்க)வர், அவ்வாறே! "அது எனக்கு எளிது; அவரை மனிதர்களுக்கு ஒரு அத்தாட்சியாகவும், நம்மிடமிருந்து ஓர் அருளாகவும் நாம் ஆக்குவதற்காக (நாம் அவரை உண்டாக்கினோம்) என்றும், இது விதிக்கப்பட்டுவிட்ட ஒரு விஷயம் என்றும் உமதிரட்சகனே கூறுகிறான்" என்று கூறினார்.

22. பின்னர், அவர் (மர்யம், ஈஸாவாகிய) அவரைக்கருவுற்றார். பின்னர், அ(க் கர்ப்ப)த்துடன் தூரமான ஓர் இடத்திற்கு ஒதுங்கிச் சென்றடைந்தார்.

23. பின்பு (அவருக்கு ஏற்பட்ட) பிரசவவேதனை, ஒரு பேரிச்ச மரத்தின் (காய்ந்த) அடி பாகத்தின் பால் அவரைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது; "இதற்கு முன்னதாகவே நான் இறந்து முற்றிலும் மறக்கடிக்கப்பட்டவளாக நான் ஆகியிருக்கவேண்டுமே" என்று (மர்யம்) கூறினார்.

24. அப்போது, அவருக்குக் கீழ் புறமிருந்து (ஜிப்ரீயீலாகிய) அவர் சப்தமிட்டு அவரை அழைத்து, "மர்யமே! நீர் கவலைப்படாதீர்! உம (துபாதத்து)க்கு கீழாக உமதிரட்சகன் ஓர் ஊற்றை திட்டமாக ஆக்கியிருக்கின்றான்" (என்றும்),

25. மேலும், "இப்பேரிச்ச மரத்தின் அடிப்பாகத்தை நீர் உம்பக்கம் (இழுத்துக்) குலுக்குவீராக! அது பழுத்த பழங்களை உம் மீது சொரியும்" (என்றும்),

فَكُلِّي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَمَا تَرِينَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
 فَقَوْلِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ٢٦
 فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلُهُ قَالُوا يَمْرُؤُا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا ٢٧
 يَا خَتَّ هُرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءًا وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا ٢٨
 فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ٢٩
 قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ٣٠ وَجَعَلَنِي
 مُبْرَكًا مِمَّنْ مَّا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ
 حَيًّا ٣١ وَبَرًّا بِوَالِدَاتِي وَوَلِمَ يَجْعَلَنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ٣٢ وَالسَّلَامُ
 عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ٣٣ ذَلِكَ
 عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ٣٤ مَا كَانَ
 لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٣٥ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا
 صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٣٦ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٣٧ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصُرْ
 يَوْمَ يَأْتُونََنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ٣٨

26. "அப்போது, (அப்பழங்களை) நீர் உண்பீராக! இன்னும், (ஊற்றின் நீரைக்) குடித்துக்கொள்வீராக! (இக்குழந்தையினால் உம்) கண் குளிர்ந்துமிருப்பீராக! பின்னர், மனிதர்களில் எவரையேனும் நிச்சயமாக நீர் கண்டால், நான் அர்ரஹ்மானுக்கு நோன்பை நேர்ச்சை செய்திருக்கின்றேன்; ஆகவே, இன்றையத் தினம் எந்தமனிதருடனும் நான் பேசவே மாட்டேன் என்று (சைகை மூலம்) கூறிவிடுவீராக!" (என்றும் கூறினார்.)

27. (அக்குழந்தையைப் பிரசவித்த) பின்னர், அவர் (மர்யம்) அதைச் சுமந்து கொண்டு தன் சமூகத்தாரிடம் வந்தார்; அவர்கள் (இவரை நோக்கி,) "மர்யமே! நிச்சயமாக மறுக்கப்பட்ட (இழிவான ஒரு பெருங்) காரியத்தை நீர் கொண்டுவந்து விட்டீர்" என்று கூறினார்கள்.

28. "ஹாஸூனூடைய சகோதரியே! உன் தந்தை கெட்டமனிதராக இருக்கவில்லையே! உன் தாயும் நடத்தை கெட்டவராக இருக்கவில்லை" என்று (நிந்தித்துக்) கூறினார்கள்.

29. (இதைப்பற்றித் தன் குழந்தையிடமே கேட்குமாறு மர்யமாகிய) அவர் அதன் பக்கம் சுட்டிக் காண்பித்தார்; அதற்கு அவர்கள், "மடியில் குழந்தையாக இருப்பவரிடம் நாங்கள் எவ்வாறு பேசுவோம்?" என்று கூறினார்கள்.

30. (அப்பொழுது அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக நான், அல்லாஹ்வூடைய அடியான்; அவன் எனக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுத்து நபியாகவும் என்னை அவன் ஆக்கி இருக்கிறான்" என்று (அக்குழந்தை) கூறியது.

31. "நான் எங்கிருந்த போதிலும், அவன் என்னை (மிக்க) பரக்கத்துச் செய்யப்பட்டவனாகவும் ஆக்கியிருக்கிறான்; நான் ஜீவித்திருக்கும் காலமெல்லாம் தொழுகையை (நிறைவேற்றுவது) க்கொண்டும், ஜகாதத்தைக் (கொடுத்துவருவது) கொண்டும் அவன் எனக்கு உபதேசம் செய்திருக்கிறான்.

32. "இன்னும், என்னுடைய தாயாருக்கு நான் நன்றி செய்வனாகவும், (என்னை ஆக்கினான்.) பெருமைக்காரனாக (வோ), துர்ப்பாக்கிய முள்ளவனாக (வோ) அவன் என்னை ஆக்கவில்லை.

33. "நான் பிறந்த நாளிலும், நான் இறக்கும் நாளிலும் (மறுமையில்) நான் உயிர் பெற்றவனாக எழுப்பப்படும் நாளிலும், (அல்லாஹ்வின்) சாந்தி என் மீது உண்டாவதாக" (என்றும் கூறியது).

34. அவர்தான் மர்யமுடைய மகன் ஈஸா (ஆவார்); எதில் அவர்கள் (சந்தேகித்து) தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அது பற்றிய உண்மையான சொல் இதுதான்.

35. அல்லாஹ்விற்கு - எந்த ஒரு புதல்வனையும் - அவன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது (அவசியம்) இல்லை; அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவன் ஒரு காரியத்தை முடிவு செய்தால், அவன் அதற்குச் சொல்லுவதெல்லாம் "ஆகு!" என்பதுதான். (உடனே) அது ஆகிவிடும்.

36. (மனிதர்களே!) "நிச்சயமாக அல்லாஹ்தான் என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களின் இரட்சகனுமாவான்; (ஈஸாவாகிய) நானல்ல; ஆகவே, அவன் ஒருவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; இதுதான் நேரான வழி" (என்று ஈஸா கூறினார்).

37. ஆனால், அவர்களிலுள்ள (பல்வேறுகருத்துக்கொண்ட) கூட்டத்தார்கள் (இதைப்பற்றி) தங்களுக்கிடையே கருத்துவேறுபாடு கொண்டனர்; ஆகவே (நாம் கூறிய இதனை) நிராகரிப்போருக்கு மகத்தான (மறுமை) நாளின் (பெரும்) காட்சியை காணுமிடத்தில் கேடுதான் (உண்டு).

38. நம்மிடம் அவர்கள் வரும் (மறுமை) நாளில் அவர்களைக் கேட்கச் செய்ததும், பார்க்கச் செய்ததும் எது? (நன்றாகக் கேட்கவும், பார்க்கவும் செய்வார்கள்.) எனினும், அந்த அநியாயக்காரர்கள் இன்றையத்தினம் பகிரங்கமான வழிகேட்டிலேயே இருக்கிறார்கள்.

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
 يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
 أَتَبِعُونَ ۖ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
 وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٣٧﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ
 يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٣٨﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ
 إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٣٩﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ
 يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٠﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ
 أَنْتَ عَنْ الْهَيْتِ يَا إِبْرَاهِيمُ لِمَ لَمْ تَتَّبِعْ لِأَرْجَمْتِكَ وَاهْجُرْتَنِي بِلَيْلِكَ ﴿٤١﴾
 قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٢﴾ وَ
 اعْتَرَلَكُمْ وَمَاتَ دَعْوَانِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا
 أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا اعْتَرَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٤﴾
 وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٤٥﴾
 وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٤٦﴾

وقف لازم

٢٤٥

١٠٠

39. மேலும் (நபியே! நியாயத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு)காரியம் முடிக்கப் பட்டுவிடும்போது மிக்க கைசேதமான (அந்த) நாளைப்பற்றி நீர் அவர்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக! இன்னும், (இன்றையத் தினம்) அவர்கள் (அதுபற்றி) மறதியில் இருக்கிறார்கள்; அவர்களோ விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்.

40. நிச்சயமாக, நாமே பூமியையும், அதன் மீதிருப்பவர்களையும் வாரிசாக்கி (அனந்தரமாக்கிக் கொள்வோம்; அவர்கள் (யாவரும்) நம்மிடமே மீட்கப்பட்டுக் கொண்டுவர)ப்படுவார்கள்.

41. மேலும், (நபியே!) இவ்வேதத்தில், இப்றாஹீமைப் பற்றி) நினைவு கூர்வீராக! நிச்சயமாக அவர் மிக்க உண்மையாளராக, நபியாக இருந்தார்.

42. அவர் தன் தந்தையிடம், "என் தந்தையே! எதையும் செவியேற்காத, மற்றும் (எதையும்) பார்க்காத, (நன்மையை ஈர்த்தும், தீமையைத்தடுத்தும்) உம்மைவிட்டும் எதையும் தடுக்காததை நீர் ஏன் வணங்குகிறீர்?" என்று கூறியதை (நபியே! நினைவு கூர்வீராக! அப்போது)

43. "என் தந்தையே! நிச்சயமாக நான்_என்னிடம் அறிவிலிருந்து உமக்கு வந்திராதது திட்டமாக வந்திருக்கிறது; ஆகவே நீர்என்னைப் பின்பற்றுவீராக! (அப்பொழுது) நான் உமக்கு செவ்வையான வழியைக் காட்டுவேன்(என்றும்),

44. "என் தந்தையே! ஷைத்தானை நீர் வணங்காதீர்; நிச்சயமாக ஷைத்தான் மிகக்கிருபையுடையோ(னாகிய ரஹ்மா)னுக்கு மாறு செய்பவனாக இருக்கிறான்(என்றும்),

45. "என் தந்தையே! மிகக்கிருபையுடையவனிலிருந்து வேதனை உம்மைப் பிடித்து (அதனால்) ஷைத்தானுக்கு நீர் சினேகிதராகிவிடுவதை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்"(என்றும் கூறியபோது),

46. (அதற்கு) அவர்(தந்தை), "இப்றாஹீமே! நீர் என்னுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களைப் புறக்கணிக்கின்றீரா? நீர் இ(வ்வெண்ணத்)திலிருந்து விலகிக்கொள்ளாவிடில் உம்மைக்கல்லால் எறி(ந்து கொல்)வேன்; (இனி) நீர் என்னை விட்டு நெடுங்காலத்திற்கு விலகிப் போய்விடும்," என்று கூறினார்.

47.(அதற்குஇப்றாஹீம்)"உம்மீது சாந்தி உண்டாவதாக!(பின்னர்) நான் உமக்காக என் இரட்சகனிடத்தில் பாவமன்னிப்புக் கோருவேன்; நிச்சயமாக அவன் என்னுடன் இரக்கமுடையோனாக இருக்கிறான்" என்று கூறினார்.

48. "உங்களையும், அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் (தெய்வமென) அழைப்பவைகளையும் விட்டு நான் விலகிக்கொள்கிறேன்; என் இரட்சகனையே நான் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருப்பேன்;என் இரட்சகனைப்பிரார்த்திப்பதுகொண்டு நான் துர்ப்பாக்கியமுடையவனாக ஆகாமல் இருக்கப்போதும் (என்றும் கூறினார்).

49. பின்னர் அவர், அவர்களையும், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவற்றையும் விட்டு விலகிக் கொண்ட போது, இஸ்ஹாக்கையும், யஃகூபையும் அவருக்கு(ச்சந்ததிகளாக) நாம் அன்பளிப்பாக அளித்தோம்; அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் நபியாக நாம் ஆக்கினோம்.

50. இன்னும், அவர்களுக்கு நம் அருளிலிருந்து அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தோம்; (எல்லாச் சமூகத்தாரிடத்தும்) உயர்வான நற்பெயரையும் நாம் அவர்களுக்கு ஆக்கினோம்.

51. மேலும், இவ்வேதத்தில் மூஸாவைப்பற்றி (நபியே!) நினைவு கூர்வீராக! நிச்சயமாக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருந்தார்; இன்னும், அவர் (நம்முடைய) தூதராக, நபியாக இருந்தார்.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ٥٦ وَ
 وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا آخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ٥٧ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
 إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ٥٨ وَ
 كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ٥٩
 وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٦٠ وَرَفَعْنَاهُ
 مَكَانًا عَلِيًّا ٦١ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
 مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَاهُ إِذِ اتَّخَذْتُمُ آيَاتِ
 الرَّحْمَنِ خُرُوقًا أَجْدًا ٦٢ أَوْ بِكَيْتًا ٦٣ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
 أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ٦٤
 إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
 الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ٦٥ جَنَّتِ عَدْنِ الَّتِي وَعَدَ
 الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ٦٦ لَا يَسْمَعُونَ
 فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ٦٧
 تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ٦٨

52. இன்னும் தூர்(வினாய்) மலையின் வலப் பக்கத்திலிருந்து அவரை நாம் கூப்பிட்டோம்; இரகசியம்பேசுகிறவராக அவரை நாம்(நமக்கு) நெருக்கமாக்கியும் வைத்தோம்.

53. மேலும், நம் அருளிலிருந்து அவருடைய சகோதரர் ஹாருனை நபியாக அவருக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தோம்.

54. மேலும், இவ்வேதத்தில் இஸ்மாயீலைப் பற்றி(நபியே!) நினைவு கூர்வீராக! நிச்சயமாக அவர் வாக்குறுதியில் உண்மையானவராக இருந்தார்; இன்னும் அவர், (நம்முடைய) தூதராக, நபியாக இருந்தார்.

55. இன்னும், அவர் தன் குடும்பத்தினரை, தொழுகையை (நிறைவேற்றுவது)க்கொண்டும், ஐகாத்தைக்(கொடுத்து வருவது) கொண்டும் ஏவுகிறவராக இருந்தார்; அவர் தன் இரட்சகனிடத்தில் பொருந்திக் கொள்ளப்பட்டவராகவும் இருந்தார்.

56. மேலும், இதீஸைப் பற்றி(நபியே!) இவ்வேதத்தில் நினைவு கூர்வீராக! நிச்சயமாக அவர் மிக்க உண்மையாளராக, (நம்முடைய) நபியாக இருந்தார்.

57. மேலும், அவரை மிக்கமேலான இடத்திற்கு நாம் உயர்த்திவிட்டோம்.

58. (மேற் கூறப்பட்ட) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், ஆதமுடைய சந்ததியிலுள்ள நபிமார்களிலிருந்தும், (நபி) நூஹ்வுடன் கப்பலில் நாம் ஏற்றிக் கொண்டவர்களின் சந்ததிகளிலிருந்தும், இப்றாஹீம், இஸ்ராயீலின் சந்ததியிலிருந்தும் நாம் நேர் வழியில் செலுத்தி, நாம் தேர்ந்தெடுத்தவர்களிலுமிருந்து (ம் உள்ளோராவர்) அவர்களின் மீது அல்லாஹ் அருள் செய்து விட்டான். அவர்கள் மீது அர்ரஹ்மானுடைய வசனங்கள் ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால் (சிரம் பணிந்து) ஸுஜூது செய்தவர்களாக; மற்றும் அமுதவர்களாக விழுந்து விடுவார்கள்.

59. இவர்களுக்குப் பின்னர், (வழிகெட்ட) தீயபின் தோன்றல்கள் இவர்களுடைய இடத்தை அடைந்தார்கள்; தொழுகையை (த் தொழாது) வீணாக்கினார்கள்; மனோ இச்சைகளையும் பின்பற்றினார்கள்; ஆகவே அவர்கள் (மறுமையில்) பெரும் தீமையைச் சந்திப்பார்கள்.

60. (ஆயினும்,) அவர்களில் எவர் (பச்சாதாபப்பட்டு) தவ்பாச் செய்து, விசுவாசமுங் கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களோ அவர்களைத் தவிர; அத்தகையோர் சுவனத்தில் பிரவேசிப்பார்கள்; இன்னும் அவர்கள் ஒரு சிறிதும் அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

61. "அத்னு" என்ற (நிலையான) சொர்க்கங்கள் (அவர்களுக்கு கூலியாகும்) - அவை எத்தகையவை யென்றால், ரஹ்மான் தன் (நல்) அடியார்களுக்கு (அவை) மறைவாக இருக்கும் நிலையில் வாக்களித்துள்ளான்; நிச்சயமாக அவனுடைய வாக்கு வரக்கூடியதாகவே உள்ளது.

62. அவற்றில் அவர்கள் ஸலாம் (எனும் சாந்தி) என்பதைத் தவிர (வார்த்தைகளால்வேறு) வீணானதைச் செவியேற்கமாட்டார்கள்; அவற்றில் அவர்களுக்குக்காலையிலும், மாலையிலும் (மிக்கமேலான) உணவும் உண்டு.

63. அந்தசொர்க்கம் எத்தகையதென்றால், நம் அடியார்களில் பயபக்தியுடையவர்களுக்கு (அதை) நாம் அனந்தரமாக்கிவிடுவோம்.

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا
 وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٢٣﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
 لَهُ سَمِيًّا ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٢٥﴾
 أَوْ لَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٢٦﴾
 فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيْطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
 جِثِيًّا ﴿٢٧﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ
 عِتِيًّا ﴿٢٨﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٢٩﴾ وَإِنْ
 مِنْكُمْ إِلَّا وَاوَدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٣٠﴾ ثُمَّ نُنْجِي
 الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٣١﴾ وَإِذْ اتُّتِلَىٰ عَلَيْهِمْ
 آيَاتُنَا بِسُورَةِ الْقُرْآنِ فَكَفَرُوا بِالَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ
 خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٣٢﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ
 أَحْسَنُ أَثَانًا وَرَجْمِيًّا ﴿٣٣﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَبْذُذْهُ
 الرَّحْمَنُ مَدًّا هَ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا
 السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٣٤﴾

64. மேலும், (ஜிப்ரீலானவர், நபியிடம்) உமதிரட்சகனின் கட்டளையைக் கொண்டல்லாது நாம் இறங்குவதில்லை; எங்களுக்கு முன்னிருப்பவைகளும், பின்னிருப்பவைகளும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலிருப்பவைகளும் அவனுக்குச் சொந்தமானவைகளாக இருக்கின்றன; மேலும், (இதில் யாதொன்றையும்) உமதிரட்சகன் மறப்பவனாக இல்லை(என்று கூறினார்).

65. வானங்களுக்கும், பூமிக்கும் அவை இரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளுக்கும் (அவனே) இரட்சகனாவான்; ஆதலால் அவன் ஒரு வனையே நீர் வணங்குவீராக! அவனை வணங்குவதில் (உமக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களையும்) நீர் பொறுத்துக்கொள்வீராக; (பெயரில், வல்லமையில் மற்றும் அனைத்துப் பண்புகளில்) அவனுக்கு ஒப்பானவனை நீர் அறிவீரா? (இவற்றில் ஒப்பானவர் அவனுக்கு நிகராக எவருமே இல்லை)

66. (இவ்வாறிருக்க) "மனிதன் நான் இறந்துவிட்டால், பின்னர் உயிருள்ளவனாக வெளியாக்கப்படுவேனா?" என்று கேட்கிறான்.

67. (அதற்கு) "முன்னர் யாதொரு பொருளாகவும் இல்லாதிருக்க, நாம் தான் அவனைப் படைத்தோம் என்பதை மனிதன் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டாமா?"

68. ஆகவே (நபியே!) உமதிரட்சகன்மீது சத்தியமாக! நாம் அவர்களையும் (அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருக்கிற) ஷைத்தான்களையும் நிச்சயமாக (உயிர் கொடுத்து) ஒன்று திரட்டுவோம்; பின்னர் நரகத்தைச் சூழ முழந்தாளிட்டவர்களாக அவர்களை நாம் நிச்சயமாக முன்னிலைப் படுத்துவோம்.

69. பின்னர், ஒவ்வொரு கூட்டத்திலிருந்தும் அவர்களில் எவர் ரஹ்மானுக்கு மாறு செய்வதில் மிகக் கடினமானவரோ அவரை நிச்சயமாக நாம் (பிரித்து)கழற்றி எடுத்துவிடுவோம்.

70. பின்னர், அந்நரகத்தில் நுழைவதற்கு எவர்கள் மிகத் தகுதியுடையோரோ, அவர்களை நிச்சயமாக நாம் அறிவோம்.

71. இன்னும், உங்களில் எவரும் (ஸிராத் எனும் பாலமான) அதற்கு வரக்கூடியவராகவேயல்லாது இல்லை; உமது இரட்சகன் மீது இதுகட்டாயமான முடிவு செய்யப்பட்டதாக ஆகிவிட்டது.

72. (அவ்வாறுவந்ததன்) பின்னர் பயபக்தியுடையோராக இருந்தார்களே அவர்களை நாம் ஈடேற்றுவோம்; அநியாயக்காரர்களை முழந்தாளிட்டவர்களாக அதில் விட்டும்விடுவோம்.

73. மேலும், அவர்கள் மீது நம்முடைய வசனங்கள் தெளிவானவையாக ஒதப்பட்டால், விசுவாசிகளிடம் நிராகரிப்பவர்கள், நம் இரு வகுப்பாரில் தங்குமிடத்தால் மிகச் சிறந்தவர் யார், இன்னும் சபையால் மிக்க அழகானவர் யார்? என்று கூறுகின்றனர்.

74. இன்னும், அவர்களுக்கு முன்னர் நாம் எத்தனையோ கூட்டத்தாரை அழித்திருக்கின்றோம்; அவர்கள் தளவாடங்களாலும், தோற்றத்தாலும் மிக அழகானவர்கள்(ஆவர்).

75. "எவர் வழிகேட்டிலிருக்கிறாரோ அவருக்கு அர்ரஹ்மான் கால அவகாசத்தை நீட்டிவிடுகிறான்; முடிவாக அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டதை (அதாவது) ஒன்று: இம்மையில் வேதனையை, மற்றொன்று: மறுமையை அவர்கள் கண்டுவிட்டால் அப்போது இடத்தால் கெட்டவர் யார்? படையால் மிகவும் பலவீனமானவர் யார்? என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்" (என்று நபியே!) நீர் (அவர்களுக்குக்) கூறுவீராக!

وَبَزَيْدُ اللَّهِ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدَىٰ وَالْبَيْتُ الصَّلِيحُ
 خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٤٦﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ
 بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٤٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ
 عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٤٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ
 الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٤٩﴾ وَنَزَّلْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٥٠﴾ وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٥١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ
 بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٥٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ
 عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٥٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ﴿٥٤﴾
 يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ﴿٥٥﴾ وَنَسُوقُ الْمَجْرِمِينَ
 إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٥٦﴾ لَا يَسْبُلُكَوْنَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ
 الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٥٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا
 إِدًّا ﴿٥٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ
 هَدًّا ﴿٦٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٦١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٦٢﴾
 إِنَّ كُلًّا مِّنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٦٣﴾ لَقَدْ
 أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٦٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٦٥﴾

76. இன்னும், நேர் வழியில் செல்கிறார்களே அத்தகையோருக்கு அல்லாஹ் (மேலும்) நேர் வழியை அதிகப்படுத்துகிறான்; நிலையாக இருக்கக்கூடிய நற்செயல்கள் தாம் உம்முடைய இரட்சகனிடத்தில் நற்கூலியால் மிகச் சிறந்ததாகும்; திரும்பிச் செல்லும் இடத்தாலும் மிகச் சிறந்ததாகும்.

77. (நபியே) நம்முடைய வசனங்களை நிராகரித்தோனை நீர் பார்த்தீரா? அவன் (மறுமையிலும்) நான் நிச்சயமாக செல்வமும், பிள்ளையும் கொடுக்கப்படுவேன் எனவும் கூறினான்.

78. (மறுமையில் அவன் கூறியது போன்றது உண்டா? என்ற) மறைவானதை அவன் அறிந்திருக்கின்றானா? அல்லது அர்ரஹ்மானிடத்தில் அதுபற்றியதொரு உறுதி மொழியைப் பெற்றிருக்கின்றானா?

79. (அவன் கூறுகிற அவ்வாறு) அன்று! அவன் கூறுகின்றவற்றை நாம் எழுதி வருவோம்; (அதற்குத் தக்கவாறு) வேதனையிலிருந்து நாம் அவனுக்கு மிக மிக அதிகப்படுத்தியும் விடுவோம்.

80. இன்னும், அவன் கூறுகின்றவற்றுக்கு நாமே அனந்தரங் கொண்டு விடுவோம்; (இவைகளை இழந்துவிட்டு) தனியாகவே நம்மிடம் அவன் வருவான்.

81. (இணை வைத்துக்கொண்டிருந்த) இவர்கள், (அல்லாஹ்வின் வேதனையிலிருந்து காத்து) தங்களுக்கு உதவியாக அவர்கள் ஆவதற்காக அல்லாஹ்வையன்றி வேறு தெய்வங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

82. அவ்வாறன்று! தங்களை இவர்கள் வணங்கியதையும் (அத்தெய்வங்கள்) நிராகரிப்பார்கள்; இவர்களுக்கு விரோதமாகவும் அவர்கள் ஆகிவிடுவர்.

83. (நபியே!) நிராகரிப்போரை (தீயவைகளைச் செய்யுமாறு) தூண்டிக் கொண்டிருப்பதற்காகவே ஷைத்தான்களை நாம் (அவர்களிடம்) அனுப்பியிருக்கிறோம் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா?

84. ஆதலால், அவர்களுக்காக நீர் அவசரப்படாதீர்; அவர்களுக்காக (வேதனை ஏற்படக்கூடிய நாட்களை) எண்ணிக்கையால் நாம் கணித்துக் கொண்டேயிருக்கிறோம்.

85. பயபக்தியுடையவர்களை அர்ரஹ்மானிடம், கண்ணியமிக்க (விருந்தினர்) குழுவாக நாம் ஒன்று திரட்டும் நாளில்—

86. மேலும், குற்றவாளிகளைத் தாசித்தவர்களாக நரகத்தின்பால் (அந் நாளில்) நாம் ஒட்டிச் செல்வோம்.

87. அர்ரஹ்மானிடம் உறுதிமொழி பெற்றவர்களைத் தவிர எவரும் (எவருக்கும்) பரிந்துரை செய்ய அதிகாரம் பெறமாட்டார்கள்.

88. இன்னும், (கிறிஸ்தவர்களான) அவர்கள் ரஹ்மான் (தனக்கு) குமாரனை எடுத்துக்கொண்டான் எனக் கூறுகின்றனர்.

89. நிச்சயமாக நீங்கள் பெரியதோர் அபாண்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள் (என்று நபியே! அவர்களிடம் நீர் கூறுவீரா க!)

90. இவ்வாறு நீங்கள் கூறுவதனால் வானங்கள் வெடித்துவிடவும், பூமி பிளந்து விடவும், மலைகள் இடிந்து நொறுங்கி விடவும் நெருங்கிவிடும்.

91. ரஹ்மானுக்கு குமாரன் உண்டென்று அவர்கள் அழைத்ததன் காரணமாக (அவை நிகழக்கூடும்).

92. குமாரனை எடுத்துக்கொள்வது அர்ரஹ்மானுக்கு அவசியமும்ல்ல.

93. (ஏனென்றால்,) வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ள (மனிதர்கள், ஜின் இனத்தவர், அமரர்கள் ஆகியோரில்) ஒவ்வொருவரும் அர்ரஹ்மானிடம் அடிமையாக வந்தேயல்லாமல் (வேறு) இல்லை.

94. அவர்களை திட்டமாக அவன் (பூரணமாக) சூழ்ந்தறிந்துள்ளான்; அவர் (களின் எண்ணிக்கை) களை துள்ளியமாக கணக்கிடும் வைத்திருக்கிறான்.

95. அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் மறுமைநாளில் அவனிடம் தனியாகவே வருவர்.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
 وُدًّا ١٠ فَاِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ
 بِهِ قَوْمًا لُدًّا ١١ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ يُحِْسُّ
 مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ١٢

وَرَدَّ الْمَلَائِكَةَ سَائِلَةً بِأَن يُنذِرَ النَّاسَ يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُ
 سَوَّيْنَا لَكَ صَوَابًا وَنَحْنُ نَعْلَمُ الْغُيُوبَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 طه ١ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ٢ إِلَّا تَذَكُّرًا لِّمَن
 يَخْشَى ٣ تَنْزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ٤
 الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ٥ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ٦ وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالقَوْلِ
 فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ٧ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى ٨ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ٩ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ
 لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا الْعَلَىٰ أَيْتِكُمْ مِنْهَا يَاقُبَسِ أَوْ
 أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ١٠ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْوَسَىٰ ١١ إِنِّي أَنَا
 رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ١٢

التصنيف

وقف لازم

96. நிச்சயமாக விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்கு (விசுவாசிகளின் இதயங்களில்) நேசத்தையும் அர்ரஹ்மான் நிச்சயமாக ஏற்படுத்திக் கொடுப்பான்.

97. (நபியே!) உம்முடைய மொழியில் நாம் இதை (இறக்கி) எளிதாக்கி வைத்ததெல்லாம், இதைக் கொண்டு நீர் பயபக்தியுடையவர்களுக்கு நன்மாராயங் கூறுவதற்காகவும், இன்னும், இதனைக் கொண்டு வீண்தர்க்கம் செய்யும் சமூகத்தார்க்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும்தான்.

98. அவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்திருக்கிறோம்; அவர்களில் எவரையேனும் நீர் காண்கின்றீரா? அல்லது அவர்களுடைய இலேசான சப்தத்தையேனும் நீர் கேட்கின்றீரா?

அத்தியாயம் : 20

தாஹா

வசனங்கள் : 135 மக்கீ ருகூஃகள் : 8

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. தா ஹா.
2. நீர் சங்கடப்படுவதற்காக (இந்தக்) குர் ஆனை உம்மீது நாம் இறக்கி வைக்கவில்லை.
3. (அல்லாஹ்வாகிய அவனை) பயந்தோருக்கு உபதேசமாகவே அன்றி (இதனை நாம் இறக்கவில்லை).
4. பூமியையும், உயர்ந்த வானங்களையும் படைத்தவனிடமிருந்து (இவ்வேதம்) இறக்கப்பட்டுள்ளது.
5. அர்ரஹ்மான் (தன் கண்ணியத்திற்குத்தக்கவா றும், மகத்துவத்திற்குரியவா றும் அர்ஷின்மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவன் அர்ஷின் மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான்.
6. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியில் உள்ளவையும், பூமிக்குக் கீழ் (ஈரமான மண்ணுக்கடியில்) உள்ளவையும் அவனுக்கே உரியவையாகும்.
7. (நபியே! உம்) சொல்லை நீர் சப்தமாகக் கூறினாலும், நிச்சயமாக அவன் இரகசியத்தையும் அதைவிட மறைவானதையும் அறிகிறான்.
8. அல்லாஹ் அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய வேறு நாயன் இல்லை; அவனுக்கு அழகான (பல) பெயர்கள் இருக்கின்றன.
9. இன்னும், (நபியே!) மூஸாவின் செய்தி உம்மிடம் வந்ததா?
10. (தூர் என்னும் மலைமீது) நெருப்பை அவர் கண்டபோது, தன் குடும்பத்தினரிடம், "நீங்கள் (இங்கு சிறிது) தங்குங்கள்; நிச்சயமாக நான் நெருப்பைக் காண்கிறேன்; அதிலிருந்து ஒரு தீப்பந்தத்தை உங்களுக்குக் கொண்டு வரவோ, அல்லது நெருப்பி (ன் வெளிச்சத்தி) னால் வழியை நான் பெறவோ செய்யலாம்" என்றார்.
11. ஆகவே, அவர் அதனிடம் வரவே மூஸாவே! என அவர் அழைக்கப்பட்டார்.
12. "நிச்சயமாக நான் தான் உமதிரட்சகன்; ஆகவே உம்முடைய காலணிகள் இரண்டையும் கழற்றிவிடும்; நிச்சயமாக நீர் துவா" என்னும் பரிசுத்தமான பள்ளத்தாக்கில் இருக்கிறீர்."

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۚ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۚ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
 أَكَادُ أُخْفِيهَا لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِمَا نُنزِّلُ مِنْ آيَاتِنَا وَلَهُمْ
 آجَالٌ لَّا يُؤْمِنُونَ بِهَا ۚ وَأَتَّبِعْهُ هُوًّا فَتَرَدَّى ۚ وَمَا تَلَكَ يَمِينُكَ يُوسُفُ
 قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا
 مَآرِبٌ أُخْرَىٰ ۚ قَالَ أَأَلْقَاهَا يُونُسُ ۚ قَالَ قَدْ أَهَىٰ حَيَّةٌ
 تَسْعَىٰ ۚ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۚ فَنُفِثَهَا فِي الْأُورَىٰ ۚ
 وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً
 أُخْرَىٰ ۚ لِذُرِّيَّتِكَ مِنْ آيَتِنَا الْكُبْرَىٰ ۚ إِذْ هَبُّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
 طَغَىٰ ۚ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۚ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۚ وَاحْلُلْ
 عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۚ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۚ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ
 أَهْلِي ۚ هَارُونَ أَخِي ۚ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۚ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۚ
 كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۚ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۚ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا
 بَصِيرًا ۚ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا يُوسُفُ ۚ وَلَقَدْ مَنَّآ
 عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ۚ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۚ

13. மேலும், "நான் உம்மை (என்னுடைய தூதராக)த் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டேன்; ஆதலால் (வஹீ மூலம் உமக்கு) அறிவிக்கப்படுபவைகளை நீர் செவியேற்பிராக!"

14. "நிச்சயமாக நான் தான் அல்லாஹ், என்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய வேறு நாயன் இல்லை; ஆகவே, என்னையே நீர் வணங்குவீராக! என்னை நினைவு கூர்வதற்காக தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவீராக".

15. "நிச்சயமாக மறுமை வரக்கூடியதாக இருக்கிறது; ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் அது முயற்சி செய்ததற்குத்தக்க கூலி வழங்கப்படுவதற்காக அதனை நான் (மனிதர்களுக்கு) மறைத்துவைக்க சமீபிக்கிறேன் (முற்றிலும் மறைத்து வைத்துள்ளேன்).

16. ஆகவே, அதனை நம்பிக்கை கொள்ளாது, தன் (மன) இச்சையையும் பின்பற்றியவன் அதனை விட்டும் திண்ணமாக உம்மைத் தடுத்து விடவேண்டாம். அவ்வாறாயின் நீர் அழிந்துவிடுவீர்! (என்று கூறி)

17. "மேலும், மூஸாவே! உமது வலது கையில் இருப்பது என்ன?" (என்றும் கேட்டான்.)

18. அதற்குவர், "இது என்னுடைய கைத்தடி; இதன்மீது நான் சாய்ந்து கொள்வேன்; இதைக் கொண்டு என்னுடைய ஆடுகளுக்கு (த்தழை குழைகளை மரங்களிலிருந்து) பறிப்பேன்; இன்னும் இதில் எனக்கு வேறு பலதேவைகளும் இருக்கின்றன" என்று கூறினார்.

19. (அதற்கு அல்லாஹ்) "மூஸாவே! நீர் அதனை (த்தரையில்) போடுவீராக" என்று கூறினான்.

20. அப்பொழுது அவர் அதனைப்போட்டார்; அச்சமயமே அது நெளிந்து செல்லும் ஒரு பெரிய பாம்பாயிற்று.

21. "நீர் அதைப் பிடியும்; மேலும், பயப்படாதீர்; உடனே அதனை முந்திய நிலைக்கே (கைத்தடியாக) நாம் மீட்டுவோம்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

22. மேலும் "உம்முடைய கையை உம்முடைய விலாப்புறத்தின் பால் சேர்ப்பீராக! அது இன்னொரு அத்தாட்சியாக எவ்விதத்தீங்குமின்றி வெண்மையாக வெளிவரும்.

23. "(இவ்வாறு) நம்முடைய பெரிய அத்தாட்சிகளிலிருந்து (சிலவற்றை) உமக்கு காண்பிப்பதற்காக (இவற்றைச் செய்யுமாறு நாம் கட்டளையிட்டோம்).

24. "நீர் ஃபிர் அவ்னிடம் செல்வீராக! நிச்சயமாக அவன் தன் (தகுதியை மறந்து இரட்சகனின்) வரம்பை மீறி விட்டான்" (என்றும் கூறினான்).

25. (அதற்கு மூஸா) கூறினார்: "என் இரட்சகனே! என் நெஞ்சத்தை (த் திடப்படுத்தி) விரிவாக்கி வைப்பாயாக!"

26. "என்னுடைய காரியத்தை எனக்கு எளிதாக்கியும் வைப்பாயாக!

27. "என் நாவிலுள்ள முடிச்சை அவிழ்த்தும் விடுவாயாக!

28. "(அப்பொழுது) என் சொல்லை அவர்கள் விளங்கிக் கொள் வார்கள்.

29. "என் குடும்பத்திலிருந்து எனக்கு உதவியாளரை ஆக்கியும் வைப்பாயாக!

30. "என் சகோதரர் ஹாருனை (அவ்வாறு ஆக்கி வைப்பாயாக).

31. "அவரைக் கொண்டு என் பலத்தை உறுதிப்படுத்தி வைப்பாயாக!

32. "என் காரியங்களில் அவரைக் கூட்டாக்கியும் வைப்பாயாக!

33. நாங்கள் உன்னை அதிகமாகத் துதி செய்து போற்றுவதற்காகவும்;

34. "நாங்கள் உன்னை அதிகமாக நினைவு கூர்வதற்காகவும் (என் கோரிக்கைகளை ஏற்று அருள்வாயாக).

35. "நிச்சயமாக நீ எங்களை பார்க்கக்கூடியவனாகவே இருக்கிறாய்" (என்று மூஸா நபி பிரார்த்தனை செய்தார்).

36. (அதற்கு) "மூஸாவே! நீர் கேட்டவற்றை திட்டமாக நீர் கொடுக்கப்பட்டு விட்டீர்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

37. "மற்றொரு தடவையும் திட்டமாக நாம் உம்மீது பேரருள் புரிந்திருக்கிறோம்.

38. உமது தாய்க்கு (உம்மைப்பற்றி) அறிவிக்கப்பட வேண்டியவற்றை நாம் அறிவித்த சமயம் (அதாவது)

أَنْ أَقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فليُلْقِهِ الْيَمُّ
 بِالسَّاحِلِ يَاخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوْلَهُ وَأَقْبِتْ عَلَيْكَ حَبَّةً
 مِّنِّي هُ وَلِتُصْنَعْ عَلَى عَيْنِي ٣٩ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ
 أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
 وَلَا تَحْزَنَ هُ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ
 فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ هُ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ
 يُّمُوسَىٰ ٤٠ وَأَصْطَنَعْتَكَ لِنَفْسِي ٤١ إِذْ هَبُّ آنتِ وَأَخُوكَ بِآيَتِي
 وَلَا تَنبِيَا فِي ذِكْرِي ٤٢ إِذْ هَبَّآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ٤٣ فَقُولَا لَهُ
 قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ٤٤ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ
 يُفْرَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ٤٥ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ
 وَأَرَىٰ ٤٦ فَآتِيَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيَّ
 إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ
 عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ٤٧ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ
 كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ٤٨ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُّمُوسَىٰ ٤٩ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ٥٠ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ٥١

وقف لازم

39. "அவரை பேழையில் வைத்து (நைல்) நதியில் அதனை எறிந்துவிடு, அந்நதி அவரைக் கரையில் சேர்த்து விடும்; எனக்கு விரோதியும், அவருக்கு விரோதியாகவும் உள்ளவன் அவரை எடுத்துக்கொள்வான்" என்றும் (உம்தாய்க்கு அறிவித்தோம்); என்னிடமிருந்து அன்பையும் உம்மீது நான் பொழிந்தேன், இன்னும் என் கண் காணிப்பில் நீர் வளர்க்கப்படுவதற்காக.

40. உம் சகோதரி நடந்தபோது (அப்பேழையை எடுத்தவர்களிடம்) "அவருக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும் ஒருவரை (செவிலித்தாயை) உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கூறினாள். பின்னர், உமது தாயாரின்பால், அவரின் கண் குளிர்ந்திருப்பதற்காக இன்னும், அவர் கவலை கொள்ளாதிருப்பதற்காக உம்மை நாம் திருப்பிக் கொடுத்தோம்; இன்னும் நீர் ஒரு மனிதரைக் கொலை செய்து விட்டீர்; (அதன்) கவலையிலிருந்து உம்மை நாம் ஈடேற்றினோம்; இன்னும், உம்மை சோதிப்பதற்காக (பல சோதனைகளைக் கொண்டு) சோதித்தோம்; பின்னர் மத்யன் வாசிகளிடையே பல வருடங்கள் நீர் தங்கியிருந்தீர்; அதன் பின்னர் (நாம் உம்மை, முன்பு நம் தூதராக்க) நிர்ணயித்தபடி மூஸாவே நீர் வந்தீர்!

41. மேலும், உம்மை எனக்காக நான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றேன்.

42. (ஆகவே) "நீரும், உம்முடைய சகோதரரும் என்னுடைய அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு செல்லுங்கள்; நீங்கள் இருவரும் என்னைத் தியானிப்பதில் சோர்வடைந்தும் விடாதீர்கள்".

43. "நீங்கள் இருவரும் ஃபிர் அவ்னிடம் செல்லுங்கள்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க வரம்பு கடந்து விட்டான்.

44. ஆகவே, நீங்கள் இருவரும் கனிவான சொல்லை அவனுக்குச் சொல்லுங்கள்; அதனால் அவன் நல்லுபதேசம் பெறலாம்; அல்லது அச்சமடையலாம் (என்று அல்லாஹ் கூறினான்).

45. (அதற்கு) "எங்கள் இரட்சகனே! அவன் எங்களுக்கு (தீங்கிழைக்க) அவசரப்படவோ, அல்லது வரம்பு மீறவோ செய்யலாம் என்று நிச்சயமாக நாங்கள் பயப்படுகிறோம்" என்று அவ்விருவரும் கூறினார்கள்.

46. "நீங்கள் இருவரும் பயப்பட வேண்டாம்; நிச்சயமாக நான் உங்களிருவருடன் (யாவையும்) கேட்டுக்கொண்டும், பார்த்துக்கொண்டும் இருப்பேன் என (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்".

47. "ஆகவே, நீங்களிருவரும் அவ்னிடம் வந்து, பின்னர், "நாங்கள் இருவரும் உன் இரட்சகனின் தூதர்கள்; இஸ்ராயீலின் மக்களை எங்களுடன் அனுப்பிவிடு; அவர்களை வேதனையும் செய்யாதே; திட்டமாக நாங்கள் உன் இரட்சகனிடமிருந்து அத்தாட்சியை உன்னிடம் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம்; நேர் வழியைப் பின்பற்றியவர் மீது சாந்தியும் உண்டாவதாக!" என்று நீங்களிருவரும் கூறுங்கள்.

48. "நிச்சயமாக நாங்கள் _ எங்கள் பால் _ எவன் பொய்யாக்கிப் புறக்கணிக்கின்றானோ அவன் மீது நிச்சயமாக வேதனை ஏற்படுமென்று திட்டமாக (வஹீமூலம்) அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது" (என்றும் கூறுங்கள்).

49. (அவ்விருவரும் ஃபிர் அவ்னிடம் வந்து கூறவே, அதற்கு) அவன் "மூஸாவே உங்களிருவரின் இரட்சகன் யார்?" என்று கேட்டான்.

50. (அதற்கு) "எவன் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அதற்குரிய தோற்றத்தை கொடுத்து பின்னர் வழியையும் காட்டியிருக்கிறானோ அவன்தான் எங்கள் இரட்சகன்" என்று அவர் கூறினார்.

51. (அதற்கு) அவன் "முன்னர் சென்றுபோன தலைமுறையினரின் (உண்மை) நிலையாது?" என்று கேட்டான்.

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ٥١
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَاسْلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَ
 أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ تَبَاتٍ شَتَّى ٥٢
 كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى ٥٣ مِنْهَا
 خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ٥٤ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ
 آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ٥٥ قَالَ أَجِئْتَنَا بِسِحْرٍ جَانِمٍ مِّنْ أَرْضِنَا
 بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ٥٦ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
 مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوِيًّا ٥٧ قَالَ مَوْعِدُكُمْ
 يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ٥٨ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ
 كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ٥٩ قَالَ لَهُمُ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا
 فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى ٦٠ فَتَنَارَعُوا آمْرَهُمْ
 بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى ٦١ قَالُوا إِنَّ هَذِينَ لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ
 يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَى ٦٢
 فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَقْلَمَ الْيَوْمَ مِنَ اسْتَعْلَى ٦٣
 قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ٦٤

١٦

52. அவர், "அது பற்றிய அறிவுஎன் இரட்சகனிடம்(இருக்கும் பதிவு)புத்தகத்தில் இருக்கின்றது;என் இரட்சகன்(அதில்யாதொன்றைத்)தவறிழைத்து(விட்டு)விடவு மாட்டான்;மறந்துவிடவும்மாட்டான்" என்று கூறினார்.

53. "(என்னுடைய இரட்சகன்) எத்தகையவனென்றால், அவன் பூமியை உங்களுக்கு விரிப்பாக அமைத்து, அதில் உங்களுக்காக பாதைகளையும் ஏற்படுத்தினான்; மேலும், வானத்திலிருந்து (மழை) நீரை இறக்கினான்; இதைக்கொண்டு நாம் பலதரப்பட்ட தாவரங்களிலிருந்து பலவகைகளை வெளிப்படுத்தி விட்டோம்" (என்று தன் இரட்சகனின் தகுதி பற்றி மூஸா கூறினார்).

54. "(அவற்றை) நீங்களும் உண்ணுங்கள்; உங்கள் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம், முதலிய) கால் நடைகளையும் மேயவிடுங்கள்; அறிவுடையோருக்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

55. (பூமியாகிய) அதிலிருந்தே நாம் உங்களைப்படைத்தோம்; பின்னர், அதிலேயே நாம் உங்களை மீளவைப்போம்; மற்றொரு தடவையும் (உங்களுக்கு உயிர் கொடுத்து) அதிலிருந்தே நாம் உங்களை வெளிப்படுத்துவோம்"(என்று அவனுக்குக்கூறும்படிச் செய்தோம்).

56. இன்னும், நம்முடைய அத்தாட்சிகளை - அவையாவையும் நாம் அவனுக்குக் காண்பித்தோம்; ஆனால் அவனோ (அவையாவற்றையும்) பொய்ப்படுத்தி விட்டான்; மேலும், (விசுவாசிக்காது) விலகிக் கொண்டான்.

57. "மூஸாவே! உம்முடைய சூனியத்தின் மூலம் எங்களை எங்களின் பூமியைவிட்டு வெளியேற்றுவதற்காகவா எங்களிடம் நீர் வந்தீர்?" என்று கூறினான்.

58. அவ்வாறாயின் இதைப்போன்ற சூனியத்தை(எதிராக)க்கொண்டு நிச்சயமாக நாங்களும் உம்மிடம் வருவோம்; ஆகவே, நாங்களோ அல்லது நீரோ, மாறுபடாது இருக்கக் கூடியவாறு மையமான இடத்தில் நமக்கும், உமக்குமிடையே ஒரு தவணையைக் குறிப்பிட்டு ஆக்குவீராக! என்று கூறினான்.

59. (அதற்கு மூஸா " உங்கள்) பண்டிகை நாளே உங்களுக்குத் தவணையாகும்; இன்னும், மனிதர்கள் யாவரும் முற்பகலிலேயே ஒன்று திரட்டப்பட்டு விடவேண்டும்" என்று கூறினார்.

60. பின்னர், ஃபிர் அவன் (அங்கிருந்து) திரும்பிச் சென்று, (சூனியத்திற்குரிய) தன்னுடைய(சகல) சூழ்ச்சிகளையும் சேகரித்துக் கொண்டு பின்னர் (குறித்த இடத்திற்கு) வந்தான்.

61. மூஸா, (அங்கு கூடியிருந்த)வர்களிடம்: "உங்களுக்குக் கேடுதான். அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யை இட்டுக் கட்டாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்,) அவன் (தன்) வேதனையைக் கொண்டு உங்களை அழித்து விடுவான்; இன்னும், எவன் (பொய்யை) இட்டுக்கட்டுகிறானோ திட்டமாக அவன் நஷ்டப்பட்டு விட்டான்," என்று கூறினார்.

62. (இதைக்கேட்ட) அவர்கள், தங்களுடைய காரியத்தில் தங்களுக்கிடையே தர்க்கித்துக் கொண்டு, இரகசியமாக ஆலோசனையும் செய்தனர்.

63. அவர்கள், "நிச்சயமாக இவ்விருவரும் இரு சூனியக்காரர்களே! தங்களுடைய சூனியத்தினால் உங்களை, உங்களுடைய பூமியை விட்டும் இவ்விருவரும் வெளியேற்றி விடவும், உங்களுடைய மேலான (மார்க்கப்)பாதையை இருவரும் போக்கிவிடவும் இவ்விருவரும் நாடுகிறார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

64. "ஆதலால் உங்கள் சூழ்ச்சித் திட்டத்தில் நீங்கள் உறுதிக்கொண்டு அதன் பின்னர் அணியாக வாருங்கள்; இன்றையத்தினம் (மற்றவரை) மிகைத்து விட்டவர் திட்டமாக வெற்றி பெறுவார்" என்று கூறினார்கள்.

65. பின்னர், (சூனியம் செய்ய வந்த) அவர்கள், (மூஸாவிடம்) " மூஸாவே! ஒன்று நீர்போடுகிறீரா? அல்லது போடுபவரில் முதலாவதாக நாங்கள் இருக்கவா?" என்று கேட்டார்கள்.

قَالَ بَلْ الْقَوْمَ إِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سُحْرِهِمْ
 أَنَّهُ تَسْعَى^(١٦) فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةَ مُوسَى^(١٧) قُلْنَا لَا تَخَفْ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى^(١٨) وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا
 صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى^(١٩) فَأَلْقَى السَّحْرَةَ
 سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى^(٢٠) قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ
 أَنْ أَدْنَى لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قَطْعَنَّ
 أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلْبَنَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ
 وَكَلْعَلْنَّ أَيْنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى^(٢١) قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا
 جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ
 إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا^(٢٢) إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا
 خَطِيئَاتِنَا وَمَا آكُرْهَتْنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى^(٢٣)
 إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَ
 لَا يَحْيَى^(٢٤) وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ
 لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى^(٢٥) جَدَّتْ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى^(٢٦)

الثالثة

٢٠

66. அ(தற்க)வர் "அவ்வாறன்று; நீங்கள் (முதலில்) போடுங்கள்" என்று கூறினார்; (அவர்கள் போடவே, போடப்பட்ட) அந்நேரத்தில் அவர்களுடைய கயிறுகளும் அவர்களுடைய தடிகளும், அவர்களின் சூனியத்தின் காரணமாக, நிச்சயமாகவே அவை (பாம்புகளாக) விரைந்து ஓடுவது போல் இவருக்குத் தோன்றியது.

67. ஆகவே, மூஸா தன் மனதில் பயத்தை உணர்ந்தார்.

68. (அது சமயம் அவரிடம்) "நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நீர் தான் (இந்த சூனியக்காரர்களை மிகைத்து) மிகமேலோங்கியவர்" என்று நாம் கூறினோம்.

69. மேலும், "உமது வலக்கையில் இருப்பதை நீர் போடுவீராக; அவர்கள் செய்தவற்றை அது விழுங்கிவிடும்; அவர்கள் செய்ததெல்லாம் சூனியக்காரரின் சூழ்ச்சியே ஆகும்; சூனியக்காரன் எங்கு வந்த போதிலும் வெற்றி பெறமாட்டான் (என்றும் கூறினோம்).

70. (மூஸா மேலோங்கிய பொழுது) அச்சூனியக்காரர்கள் சிரம் பணிந்தவர்களாக (ஸஜ்தாவில்) வீழ்த்தப்பட்டு, "நாங்கள் ஹாரூன், மூஸா ஆகிய இவ்விருவருடைய இரட்சகனை (கொண்டு) விசுவாசித்து விட்டோம்", என்று கூறினார்கள்.

71. (இதனைக்கண்ட ஃபிர் அவன்) "நான் உங்களுக்கு அனுமதியளிப்பதற்கு முன் அவருக்கு நீங்கள் விசுவாசங் கொண்டு விட்டீர்கள்; உங்களுக்கு சூனியத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தாரே அத்தகைய உங்களின் பெரியவர் நிச்சயமாக அவர்தான். ஆகவே, நிச்சயமாக நான் உங்களது கைகளையும், உங்களது கால்களையும் மாறாக (ஒரு பக்கத்துக் காலையும் மறு பக்கத்துக் கையையும்) துண்டிப்பேன்; இன்னும் பேரிச்சமரங்களின் அடிப்பாகங்களில் உங்களை நிச்சயமாக நான் கழுவேற்றுவேன்; வேதனை செய்வதில் மிகக் கடுமையானவரும், (அவ்வேதனையில்) மிக நிலையானவரும் நம்மில் யார் என நிச்சயமாக நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள் என்று கூறினான்.

72. (அதற்கவர்கள் ஃபிர் அவ்னிடம்) "எங்களுக்கு வந்து விட்ட தெளிவான அத்தாட்சிகளை விடவும், எங்களைப்படைத்தானே அவனை விடவும், உன்னை நாங்கள் (பெரிதாகக் கருதி) தேர்வு செய்யமாட்டோம்; ஆகவே, எதை நீ தீர்ப்புக் கூற இருக்கிறாயோ (அதை) நீ தீர்ப்புக் கூறிவிடு; நீ தீர்ப்புக் கூறுவதெல்லாம் இவ்வுலக வாழ்க்கையில்தான்" என்று கூறினார்.

73. "நிச்சயமாக நாங்கள் (மெய்யான) எங்கள் இரட்சகனையே விசுவாசித்தோம்; எங்களுடைய குற்றங்களையும், உன்னுடைய நிர்ப்பந்தத்தினால் நாங்கள் செய்த சூனியத்தின் குற்றங்களையும் அவன் எங்களுக்கு மன்னித்து விடுவான்; அல்லாஹ் மிக்க மேலானவனும், நிலைத்திருப்பவனும் ஆவான்" என்று கூறினார்கள்.

74. நிச்சயமாக எவன் தன் இரட்சகனிடம் குற்றவாளியாக வருகின்றானோ, அவனுக்கு நிச்சயமாக நரகம் இருக்கிறது. அதில் அவன் சாகவும் மாட்டான்; (சுகத்துடன்) வாழவும் மாட்டான் (வேதனையை அனுபவித்துக் கொண்டே யிருப்பான்).

75. மேலும், எவர் விசுவாசங்கொண்டவராக, திட்டமாக நற்கருமங்களைச் செய்த நிலையில் (அல்லாஹ்வாகிய) அவனிடத்தில் வருகின்றாரோ - அத்தகையோர்களுக்கு உயர் பதவிகள் இருக்கின்றன.

76. (அத்தகையோருக்கு) நிலையான சொர்க்கங்கள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; மேலும், அது பரிசுத்தமானவருடைய கூலியாகும்.

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ
 لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ٤٤
 فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ٤٥
 وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَاهَدَى ٤٦ يُبْنِي إِسْرَاءِيلَ قَدْ
 أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ
 وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَى ٤٧ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
 رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ
 يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ٤٨ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ
 تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ٤٩ وَمَا أَعْجَلَكَ
 عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَى ٥٠ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَشْرِي وَ
 عَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى ٥١ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا
 قَوْمَكَ مِنْ أَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ٥٢ فَرَجَعَ
 مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يُبْعِدْكُمْ
 رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ
 يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ٥٣

77. மேலும், நிச்சயமாக நாம், மூஸாவுக்கு "நீர் என்னுடைய அடியார்களை அழைத்துக் கொண்டு, இரவில் சென்றுவிடுவீராக! (வழியில்) கடலில் (உமது தடியால்) அடித்து உலர்ந்த வழியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவீராக! (உம்மை ஃபிர் அவன்) அடைந்து விடுவானென்று நீர் பயப்படவேண்டாம்; (கடலில் மூழ்கிவிடுவோம் என) நீர் அஞ்சவும் வேண்டாம் என்றும் அறிவித்தோம்.

78. ஃபிர் அவன் தன் படைகளுடன் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து சென்றான்; அப்போது அவர்களை மூடிக்கொள்கிற(அலையான)து அவர்களை மூடிக்கொண்டது.

79. ஃபிர் அவன் தன் சமூகத்தாரை வழி கெடுத்தான்; (அவர்களுக்கு) நேர் வழியை அவன் காட்டவில்லை.

80. "இஸ்ராயீலின் மக்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை, உங்களுடைய பகைவனிடமிருந்து ஈடேற்றிக் கொண்டோம்; (ஸினாய் மலையான) 'தூரின்' வலப்பாகத்தை உங்களுக்கு நாம் வாக்களித்தோம்; உணவாக உங்களுக்கு 'மன்னு, ஸல்வா' வையும் இறக்கி வைத்தோம்.

81. "நாம் உங்களுக்கு அளித்தவற்றில் நல்லவற்றிலிருந்து நீங்கள் உண்ணுங்கள்; அதில் நீங்கள் வரம்புமீறியும் விடாதீர்கள்; (மீறினால்) உங்கள் மீது என்கோபம் இறங்கிவிடும்; எவரின் மீது என்னுடைய கோபம் இறங்குகிறதோ அவர், நிச்சயமாக (ஹாவியா எனும் நரகத்தில்) வீழ்ந்து விட்டார் .

82. "இன்னும், எவர் பச்சாதாபப்பட்டு (பாவத்திலிருந்து தவ்பாச்செய்து), விசுவாசமும் கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து அதன் பின்னர் நேர் வழியில் நிலைத்திருக்கிறாரோ அவருக்கு நிச்சயமாக நான் மிக மன்னிக்கிறவன்."

83. மேலும், (அவரிடம்) மூஸாவே! நீர் உம்முடைய சமூகத்தாரை விட்டு (விட்டு நீர் மட்டும் வர) உம்மை அவசரப்படுத்தியது எது? (என்று அல்லாஹ்வாகிய அவன் கேட்டான்).

84. அதற்கவர், "அவர்கள் என் அடிச்சுவட்டின் மீது வருகின்றனர்; என் இரட்சகனே! நீ (என் மீது) திருப்திப்படுவதற்காக துரிதமாக உன்னிடம் (முன்னதாகவே) வந்துவிட்டேன் என்று கூறினார்.

85. அதற்கு, "நீர் வந்த பின்னர் நிச்சயமாக நாம் உம்முடைய சமூகத்தாரை ஒரு சோதனைக்குள்ளாக்கினோம்; சாமிரீ என்பவன் அவர்களை வழி கெடுத்து விட்டான்" என்று (அவர் ஸினாய் மலைக்கு வந்த சமயம் அல்லாஹ்வாகிய அவன்) கூறினான்.

86. (உடனே) மூஸா கோபங்கொண்டவராக பெரும் வருத்தம் நிறைந்தவராகத் தன்னுடைய சமூகத்தாரிடம் திரும்பி வந்து; "என்னுடைய சமூகத்தார்களே! உங்கள் இரட்சகன் உங்களுக்கு அழகான வாக்குறுதியை அவன் வாக்களிக்கவில்லையா? எனவே அவ்வாக்குறுதி(யின் காலம்) உங்களுக்கு நீண்டுவிட்டதா? அல்லது உங்கள் மீது, உங்கள் இரட்சகனின் கோபம் இறங்கவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பியே, எனக்கு நீங்கள் செய்த வாக்குறுதிக்கு மாறு செய்தீர்களா?" என்று அவர்கேட்டார்.

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا آوْزَارًا مِنْ زِينَةِ
 الْقَوْمِ فَقَدْ تَوَلَّوْنَا مَا نَكْتُمُ اللَّهُ لَنَا وَإِلَىٰ عُنُقِنَا وَإِلَىٰ سَعِيدِنَا
 أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ خَوَارُ فَفَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ هُ فَنَسِيَ ٨٨ أَفَلَا
 يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ٨٩
 وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ
 رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ٩٠ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ
 عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ٩١ قَالَ يُهْرُونَ مَا
 مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ٩٢ أَلَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ٩٣
 قَالَ يَبْنَؤُمْرًا تَأْخُذُ بِرِحَّتِي وَلَا بَرَأْسِي إِلَيَّ خَشِيتُ أَنْ
 تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ٩٤ قَالَ
 فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ٩٥ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ
 فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ
 لِي نَفْسِي ٩٦ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا
 مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ يُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي
 ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُْحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ٩٧

٨٨
٨٩
٩٠
٩١
٩٢
٩٣
٩٤
٩٥
٩٦
٩٧

87. அ(தற்க)வர்கள் நாங்கள் உமக்குச் செய்த வாக்குறுதிக்கு எங்கள் சக்தி கொண்டு(சயமாக) மாறு செய்யவில்லை; என்றாலும், நாங்கள் (ஃபிர் அவ்னுடைய) சமூகத்தாரின் அலங்கார (ஆபரண)ங்களிலிருந்து கனமான சுமைகளைச் சுமத்தப்பட்டோம்; ஆகவே, அவற்றை நாங்கள் (நெருப்பில்) எறிந்தோம்; அவ்வாறே சாமிரீயும் (தன்னிடமிருந்தவற்றை) எறிந்தான்.

88. "பின்னர், அவன் அவர்களுக்காக ஒரு காளைக் கன்றை (உருவாக்கி) உடலாக வெளியாக்கினான்; அதற்கு (அர்த்தமற்ற) சப்தமுமிருந்தது, (இதைக்கேட்ட) சிலர், "இதுதான் உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) இரட்சகனும், மூஸாவினுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) இரட்சகனுமாகும்; இதனை அவர் (மூஸா) மறந்து (மலைக்குச் சென்று) விட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

89. நிச்சயமாக, அவர்களுடைய எந்தப் பேச்சுக்கும் அவர்களின்பால் அக்காளை மாடானது (பதில் கூற) திரும்பாமல் இருப்பதையும், அவர்களுக்கு தீமையோ நன்மையோ செய்யச் சக்திபெறாமல் இருப்பதையும் அவர்கள் பார்க்க வில்லையா?

90. இன்னும், (இதற்கு) முன்னதாகவே ஹாஸூன் அவர்களிடம், "என்னுடைய சமூகத்தார்களே! நீங்கள் சோதனைக்குள்ளாக்கப்பட்டதெல்லாம் இதைக் கொண்டுதான்; நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகன் அர்ரஹ்மான் தான், (இதுவல்ல) ஆகவே என்னைப்பின்பற்றுங்கள்; என்னுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள் என திட்டமாகக் கூறியிருந்தார்.

91. அ(தற்க)வர்கள் "மூஸா எங்கள் பால் திரும்பி வரும்வரையில் இதன் (வணக்கத்தின்) மீதே நிலைத்தவர்களாக நீங்காது இருப்போம்" என்று கூறி விட்டார்கள்.

92. (மூஸா, ஹாஸூனிடம்) "ஹாஸூனே! இவர்கள் வழிகெட்டுவிட்டார்கள் என்பதை நீர் கண்டபோது (அதை மறுக்காமலிருக்க) எது உம்மைத் தடுத்தது?" எனக்கேட்டார்.

93. "நீர் என்னைப்பின்பற்றுவதிலிருந்து (உம்மைத்தடுத்தது எது?) என்கட்டளைக்குமாறு செய்தீரா?" (என்று கேட்டார்).

94. அ(தற்க)வர் "என் தாயின் மகனே! என்னுடைய தாடியையும், என்னுடைய தலையையும் பிடி(த்திழு)க்காதீர்; இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கிடையில், நீர்பிரிவினையை உண்டு பண்ணிவிட்டீர்; என்னுடைய வார்த்தைக்காக நீர் காத்திருக்கவில்லை என்று நீர் கூறுவீர் என்பதை நிச்சயமாக நான் பயந்தேன்" என்று கூறினார்.

95. (பின்னர், மூஸா) "சாமிரீயே! உன் விஷயமென்ன? எனக்கேட்டார்.

96. அ(தற்க)வன், "அவர்கள் பார்க்காத (வியப்பான) ஒன்றை நான் பார்த்தேன். தூதருடைய (அடிச்)சுவட்டிலிருந்து ஒரு பிடி (மண்) பிடித்து அதில் எறிந்தேன்; இவ்வாறு (செய்யுமாறு) என் மனம் என்னைத் தூண்டிற்று" என்று கூறினான்.

97. (அதற்கு) மூஸா ("இங்கிருந்து நீ சென்று விடு; நிச்சயமாக நீ யாரைப்பார்த்தாலும்) என்னைத் தீண்டாதீர் என்று கூறுவதுதான் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உனக்குரியது (மறுமையிலோ, நிச்சயமாக உனக்கு ஒரு தவணையும் உண்டு; அதில் நீ மாற்றம் செய்யப்படமாட்டாய்; "அதிலிருந்து நீ தப்பிவிட மாட்டாய்") மேலும், (வணக்கம் செலுத்துவது கொண்டு) "எதன் மீது நீ நிலையானவனாக இருந்தாயோ அத்தகைய உனது (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வத்தைப்பார்; நிச்சயமாக நாம் அதனை நெருப்பிலிட்டு எரிப்போம்; பின்னர், திண்ணமாகக் கடலில் அதை முற்றிலுமாகத் தூவி விடுவோம்" என்று கூறினார்.

إِنَّمَا الْهَكْمُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ كَذَلِكَ
 نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
 ذِكْرًا ۗ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۖ خَلِيدًا
 فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۗ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ
 الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۗ يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا
 عَشْرًا ۖ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ
 لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ
 فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۗ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۗ يَوْمَئِذٍ
 يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ أَعْوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ
 فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۗ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ
 لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۗ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۗ وَعَدَّتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۗ وَقَدْ
 خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۗ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَلَا يَخِفُّ ظُلْمًا ۗ وَلَا هَضْمًا ۗ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَ
 صَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۗ

١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

98. "உங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய)நாயன் அல்லாஹ் (ஒருவன்)தான்; அவன் எத்தகையவனென்றால் அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் (வேறு எவரும்) இல்லை; அவன், ஒவ்வொரு பொருளையும் (தன்) அறிவால் விசாலமாக (அறிந்து) வைத்துள்ளான்" (என்றும் மூஸா) கூறினார்.

99. (நபியே!) இவ்வாறே (உமக்கு) முன்னர் சென்றுபோனவர்களின் செய்திகளை நாம் உமக்குக்கூறுவோம்; நம்மிடமிருந்து (இவ்வேதமாகிய) நல்லுபதேசத்தை நிச்சயமாக நாம் உமக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

100. எவர் அதனைப் புறக்கணிக்கின்றாரோ நிச்சயமாக அவர், மறுமை நாளில் (பெரிய தொரு) பாவத்தை (அதற்குரிய தண்டனையையே) சம்பப்பார்.

101. அந்நரகத்தில் அவர்கள் நிரந்தரமாக இருப்பவர்கள்; மறுமை நாளில், சுமையால் அவர்களுக்கு அது மிகக் கெட்டது.

102. (ஸூர்) "குழல்" ஊதப்படும் நாளை (நினைவு கூர்வீராக!) குற்றவாளிகளை அந்நாளில், நீலம் பூத்த (கண்களுடைய)வர்களாக (இழுத்துக் கொண்டு வந்து) ஒன்றுதிரட்டுவோம்.

103. நீங்கள் பத்து (நாட்கள்) தவிர (உலகில்) தங்கியிருக்கவில்லை என்று அவர்களுக்கு மத்தியில் இரகசியமாக பேசிக்கொள்வார்கள்.

104. அவர்களில் நிறையறிவுடையவர்கள் (அவர்களிடம்) "ஒரு நாளேயன்றி நீங்கள் தங்கியிருக்கவில்லை" என்று கூறும் சமயத்தில், அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதை நாம் நன்கறிவோம்.

105. மேலும், (நபியே!) உம்மிடம் அவர்கள் மலைகளைப் பற்றிக்கேட்கிறார்கள்; (அதற்கு) நீர் கூறும்: என் இரட்சகன் அவைகளைத் தூள் தூளாக்கிவிடுவான்.

106. (பின்னர்) அவற்றை (ப்புற்பூண்டோ, கட்டிடங்களோ இல்லாத) சம வெளியாக்கி விட்டுவிடுவான்.

107. அதில் பள்ளத்தையோ, மேட்டையோ நீர் காணமாட்டீர்.

108. அந்நாளில் (ஸூர் ஊதுகின்ற) அழைப்பாளரையே பின்பற்றிச் செல்வார்கள்; அதில் எவ்விதக் கோணலும் (மறுப்பும்) இருக்காது; சப்தங்கள் (அனைத்தும்) அர்ரஹ்மானுக்குப் பணிந்து (அடங்கி)விடும்; ஆகவே, (மெதுவான) காலடிச் சப்தத்தைத் தவிர (வேறெதனையும்) நீர் கேட்கமாட்டீர்.

109. அந்நாளில் அர்ரஹ்மான் எவருக்கு அனுமதி அளித்து, சொல்லால் அவருக்காக பொருந்திக்கொண்டானோ அவரைத் தவிர (மற்றெவருக்கும்) பரிந்துரை பயனளிக்காது.

110. அவர்களுக்கு முன்னுள்ளதையும், அவர்களுக்குப் பின்னுள்ளதையும் அவன் நன்கறிவான்; அவர்கள் அவனைத் தங்கள் கல்வியால் தீர அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

111. (அந்நாளில் அல்லாஹுவான) நிலையானவனாகிய நித்திய ஜீவனுக்கு (முன்) யாவருடைய முகங்களும் கவிழ்ந்துவிடும்; எவன் (இணையாக்குதல் என்னும்) அநியாயத்தைச் சமந்து கொண்டானோ அவன் திட்டமாக நஷ்டமடைந்துவிட்டான்.

112. எவர் விசுவாசங் கொண்ட நிலையில், நற்கருமங்களையும் செய்கிறாரோ அவர், (தனக்கு) அநீதத்தையோ, (தன்செயல்களுக்குரிய நற்கூலியில்) குறைவையோ பயப்படமாட்டார்.

113. இவ்வாறே, இதனை அரபி மொழியிலான குர்ஆனாக நாம் இறக்கிவைத்தோம்; அவர்கள் பயபக்தியுடையவர்களாக ஆவதற்காக, அல்லது இது அவர்களுக்கு நல்லுபதேசத்தை உண்டாக்குவதற்காக இதில் நாம் (நம்முடைய வேதனைப்பற்றி) அவர்களுக்கு எச்சரிக்கையை (பலவாறாக) திரும்பத்திரும்ப விவரித்திருக்கிறோம்.

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ١١٣ وَلَقَدْ عَاهَدْنَا
 إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَى وَلَمْ نُجِدْ لَهُ عَزْمًا ١١٤ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
 اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ١١٥ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا
 عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ١١٦ إِنَّ
 لَكَ الْأَلْتِجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ١١٧ وَأَنَّكَ لَا تَنْظُرُونَهَا وَلَا تَنْصَحِي ١١٨
 فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ
 الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَازِبٍ ١١٩ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا
 وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ
 فَغَوَى ١٢٠ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ١٢١ قَالَ اهْبِطَا
 مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَمَّا يَا تَبَتُّكُم مَنِي هُدًى هُ
 فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ١٢٢ وَمَنْ أَعْرَضَ
 عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 أَعْمَى ١٢٣ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ١٢٤
 قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيْتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ١٢٥

114. எனவே உண்மையான அரசனாகிய அல்லாஹ் (இணை வைப்பவர்களின் இணைவைப்பிலிருந்து) உயர்ந்துவிட்டான். (நபியே!) குர்ஆனைக்கொண்டு —அதனுடைய அறிவிப்பு உம்மளவில் முடிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக (அதனை ஒது) நீர் அவசரப்படவேண்டாம்; "இன்னும், என் இரட்சகனே! எனக்கு அறிவை அதிகப்படுத்துவாயாக" என்றுநீர் (பிரார்த்தனை செய்து) கூறுவீராக!

115. மேலும், இதற்கு முன்னர், ஆதமிடம் நிச்சயமாக நாம் வாக்குறுதி வாங்கியிருந்தோம்; பின்னர், (அதனை) அவர் மறந்து விட்டார்; மேலும், (அதன்படி நடக்கும்) உறுதியை நாம் அவரிடம் காணவில்லை.

116. மேலும், மலக்குகளிடம் நீங்கள் ஆதமுக்குச் சிரம்பணியுங்கள் என்று நாம் கூறிய சமயத்தில், இப்லீஸைத் தவிர அவர்கள் சிரம்பணிந்தார்கள்; அவன் விலகிக்கொண்டான் (என்பதை நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக).

117. ஆதலால் (நாம் ஆதமிடம்) "ஆதமே! நிச்சயமாக இவன் உமக்கும், உம்முடைய மனைவிக்கும் விரோதியாவான்; எனவே உங்களிருவரையும் இச்சுவனத்திலிருந்து (தன் சூழ்ச்சியால்) அவன் நிச்சயமாக வெளியேற்றிவிட வேண்டாம்; அவ்வாறெனில், நீர் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிவிடுவீர்" என்று கூறினோம்.

118. நீர், பசியில்லாதிருப்பதும், நீர் நிர்வாணமாகாதிருப்பதும் இ(ச்சுவனத்)தில் நிச்சயமாக உமக்குண்டு.

119. அன்றியும் இதில் நிச்சயமாக நீர் தாக்கிவ்மாட்டீர்; வெயிலில் (கஷ்டப்)படவுமாட்டீர் (என்று கூறினோம்).

120. ஆனால் ஷைத்தான் அவருக்கு (அவர்மனதில்) ஊசாட்டத்தை உண்டாக்கி விட்டான்; நித்தியவாழ்வளிக்கும் மரத்தையும், முடிவில்லா அரசாங்கத்தையும், உமக்கு நான் அறிவித்துத்தரட்டுமா? என்று கேட்டான்.

121. (முடிவாக) அவ்விருவரும் அ(ம்மரத்)திலிருந்து புசித்து விட்டார்கள்; உடனே (அவ்விருவரின் பார்வையிலிருந்து மறைக்கப்பட்டிருந்த) அவ்விருவரின் மர்மஸ்தானங்களும் அவ்விருவருக்கும் வெளியாயின; அச்சுவனத்தின் இலைகளைக் கொண்டு, தங்களை மறைத்துக்கொள்ள அவ்விருவரும் முற்பட்டனர்; ஆகவே, ஆதம் தன் இரட்சகனுக்கு மாறுசெய்துவிட்டார்; எனவே, அவர் வழிதவறிவிட்டார்.

122. பின்னர், அவருடைய இரட்சகன் அவரைத்தேர்ந்தெடுத்தான்; அவருடைய தவ்பாவை (பாவமீட்சியை) ஏற்று (அவருக்கு) நல்வழியும் காட்டினான்.

123. (அன்றி அவ்விருவரிடம்) "நீங்கள் இருவரும் இதிலிருந்து சேகரமாக இறங்கிவிடுங்கள்; உங்களுடைய சந்ததிகளில் சிலர் சிலருக்கு விரோதிகளாவார்கள்; நிச்சயமாக என்னிடமிருந்து நேர்வழி உங்களுக்கு வரும். ஆகவே, என்னுடைய நேர்வழியை எவர் பின்பற்றுகிறாரோ, அவர் வழி தவறமாட்டார்; துர்பாக்கியவானாக ஆகவுமாட்டார்" என்று கூறினான்.

124. மேலும், "எவர் என்னுடைய நல்லுபதேசத்தைப் புறக்கணிக்கின்றாரோ, நிச்சயமாக அவருக்கு நெருக்கடியான வாழ்க்கையே இருக்கிறது; மேலும், மறுமை நாளில் நாம் அவனைக்குருடனாகவே எழுப்புவோம்."

125. (அதுசமயம்) அவன் "என் இரட்சகனே! ஏன் என்னை குருடனாக நீ எழுப்பினாய்? நான் திட்டமாக (உலகத்தில்) பார்க்கிறவனாக இருந்தேனே" என்று கேட்பான்.

126. (அதற்கு) "அவ்வாறே! நம் வசனங்கள் உன்னிடம் வந்தன; நீ அவைகளை மறந்துவிட்டாய்; (நீ மறந்த) அவ்வாறே இன்றையத்தினம் நீயும் (நம் அருளிலிருந்து) மறக்கப்படுகிறாய்" என்று (அல்லாஹ்) கூறுவான்.

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ
 الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ١٢٠ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِمَّنْ
 الْقُرُونِ يَشُورُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ١٢١
 وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامًا وَاجِلٌ مِّمَّا سُمِّي ١٢٢
 فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
 وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ
 لَعَلَّكَ تَرْضَى ١٢٣ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا
 مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ
 خَيْرٌ وَأَبْقَى ١٢٤ وَأَمْرٌ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا
 نَسُوكَ رِزْقًا تَحْنُ نُرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ١٢٥ وَقَالُوا
 لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوْ لِمَ تَأْتِيهِمْ بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ
 الْأُولَى ١٢٦ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا
 رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
 أَنْ نَسْذِلَّ وَنَخْزِي ١٢٧ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا
 فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ١٢٨

١٢٨

١٢٨

127. எனவே, தன் இரட்சகனின் வசனங்களை விசுவாசிக்காது வரம்பு மீறி நடக்கின்றவருக்கு இவ்வாறே நாம் கூலி கொடுப்போம்; (அவனுக்குக் கிடைக்கும்) மறுமையின் வேதனையோ மிகக் கடினமான தும், நிலையான துமாகும்.

128. இவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்து விட்டோம் என்பது இவர்களை நேர்வழியில் செலுத்தவில்லையா? (அழிக்கப்பட்ட) அவர்கள் குடியிருந்த இடங்களில் (சமீபமாகவே) இவர்கள் செல்கின்றனர்; அறிவுடையோருக்கு, நிச்சயமாக அதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

129. மேலும், (நபியே! தீர்ப்பளிக்கப்படுவது மறுமையில்தான் என்ற) உம்முடைய இரட்சகனின் வாக்கு மற்றும் குறிப்பிடப்பட்ட தவணை முந்தியிரா விட்டால் அழிவான துகட்டாயமாகியிருக்கும்.

130. ஆகவே, அவர்கள் (உம்மைக் குறை) கூறுவதைப் பற்றி நீர் பொறுத்துக் கொள்வீராக! மேலும், சூரிய உதயத்திற்கு முன்னரும், அதுமறைவதற்கு முன்னரும் உம்முடைய இரட்சகனின் புகழைக்கொண்டு துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக! இரவு நேரங்களிலும் (இவ்வாறே) பகலின் ஓரங்களிலும் (இரட்சகனைப் புகழ்ந்து) துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக! இதனால் நீர் திருப்தியடையலாம்.

131. (நபியே!) அவர்களில் சில பிரிவாருக்கு உலக வாழ்க்கையின் அலங்காரமாக எதைக்கொண்டு சுகமனுபவிக்கச் செய்திருக்கிறோமோ அதன் பக்கம் உம்முடைய இரு கண்களையும் நீர் திண்ணமாகச் செலுத்த வேண்டாம்; (இவையாவும்) அதில் அவர்களை சோதிப்பதற்காகவே (நாம் கொடுத்திருக்கிறோம்). ஆனால் உம் இரட்சகன் (உமக்கு மறுமையில்) கொடுக்கவிருப்பது மிகச்சிறந்ததும், மிக நிலையான துமாகும்.

132. மேலும், (நபியே!) "நீர் உம் குடும்பத்தினரைத் தொழுகையைக்கொண்டு ஏவுவீராக! நீரும் அதன் மீது (பொறுமையுடன்) நிலைத்திருப்பீராக! நாம் உம்மிடம் உணவைக்கேட்கவில்லை; உமக்கு நாமே உணவளிக்கிறோம்; மேலும் நல்லமுடிவு பயபக்தி (உடையவர்களுக்கே) உரியதாகும்.

133. "தன் இரட்சகனிடமிருந்து ஓர் அத்தாட்சியை அவர் நம்மிடம் கொண்டுவர வேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; முந்திய வேதங்களிலுள்ள தெளிவு, (அத்தாட்சி) அவர்களிடம் வரவில்லையா?

134. மேலும், (நம் தூதராகிய) இவருக்கு முன்னதாகவே நிச்சயமாக நாம் இவர்களை வேதனையைக் கொண்டு அழித்திருந்தால், "எங்கள் இரட்சகனே! நீ எங்களுக்கு ஒரு தூதரை அனுப்பியிருக்க வேண்டாமா? (அவ்வாறிருந்தால்) நாங்கள் இழிவுபடுவதற்கும், கேவலப்படுவதற்கும் முன்னதாகவே உன்னுடைய வசனங்களை நாங்கள் பின்பற்றியிருப்போமே" என்று கூறுவார்கள்.

135. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: ஒவ்வொருவரும் (மறுமைநாளை) எதிர்பார்த்திருப்பவரே! ஆகவே, நீங்களும் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நேரான வழியை உடையவர்கள் யார்? என்பதையும், நேர்வழி பெற்றவர் யார்? என்பதையும் (பின்னர்) நீங்கள் நிச்சயமாக நன்கறிந்துகொள்வீர்கள்.

وَرَنَاءَ الْمَلَائِكَةِ وَالْإِنْسَانِ وَمَا أَوَّلَتْ أَعْيُنُهُمْ الْغُرُوبَ
سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ وَهِيَ ثَمَانِيَتَا اَبْتِ سَبْعِ مِائَةٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُّعْرِضُونَ ۝^١ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُّحَدِّثٍ اِلَّا سَمِعُوهُ
وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝^٢ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَاَسْرُو النَّجْوٰى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا
هَلْ هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ اَفَتَاتُونَ السَّمْعَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۝^٣
قُلْ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ۝^٤
بَلْ قَالُوْا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلْ اَفْتَرٰهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَاْتِنَا
بَاٰیةٍ كَمَا اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ ۝^٥ مَا اَمْنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْیَةٍ اَهْلَكْنٰهَا
اَفْهَمْ يُؤْمِنُوْنَ ۝^٦ وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوحِیْ اِلَيْهِمْ
فَسْئَلُوْا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝^٧ وَمَا جَعَلْنٰهُمْ
جَسَدًا اِلَّا يَأْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوْا خٰلِدِیْنَ ۝^٨ ثُمَّ صَدَقْنٰهُمْ
الْوَعْدَ فَاَنْجَبْنٰهُمْ وَمَنْ نَّشَآءُ وَاَهْلَكْنٰ الْمُسْرِفِیْنَ ۝^٩ لَقَدْ
اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِیْهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝^{١٠} وَكَمْ قَصَمْنَا
مِنْ قَرْیَةٍ كَانَتْ ظٰلِمَةً وَاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِیْنَ ۝^{١١}

الجزء ١٤

١٤

அத்தியாயம் : 21

அல் அன்பியா _ நபிமார்கள்

வசனங்கள் : 112

மக்கீ

ருகூஃகள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. மனிதர்களுக்கு அவர்களுடைய (கேள்வி) கணக்கு (நாள்) நெருங்கிவிட்டது; அவர்களோ (அதனைப்) புறக்கணித்தவர்களாக மறதியில் இருக்கின்றனர்.

2. அவர்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து புதிதாக யாதொரு நினைவுட்டுதல் _ அவர்கள் விளையாடியவர்களாக _ அதைச் செவிமடுத்தேயல்லாது அவர்களுக்கு வருவதில்லை.

3. அவர்களுடைய உள்ளங்கள் (உண்மையைச் சிந்திக்காது) மறதியாக இருக்கும் நிலையில் _ (செவியேற்கின்றனர்) இன்னும், இத்தகைய அநியாயக்காரர்கள், (நம்முடைய தூதரைப் பற்றி) "இவர் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரேயன்றி, (வேறு) இல்லை; நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க (அவருடைய) சூனியத்திற்கு (அதைப் பின்பற்ற) வருகிறீர்களா?" என்று தங்களுக்குள் இரகசியமாகப் பேசிக்கொள்கின்றனர்.

4. "என்னுடைய இரட்சகன், வானிலும், பூமியிலும் உள்ள கூற்றை நன்கறிவான்; (ஏனென்றால்) அவனோ (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்" என்று (நபியாகிய) அவர்கூறினார்.

5. அதற்கவர்கள் அவ்வாறல்ல! "இவை அர்த்தமற்ற கனவுகளாகும்! அல்ல, அவரே அதனைப் பொய்யாக்கற்பனை செய்துகொண்டார்! அல்ல, அவர் ஒரு கவிஞர்! ஆகவே, (அவர் அல்லாஹ்வின் உண்மையான தூதராக இருப்பின்) "முந்தையவர்கள் (அத்தாட்சிகளுடன்) அனுப்பப்பட்டது போன்று இவரும் (நாம் விரும்புகிறவாறு) ஓர் அத்தாட்சியை நம்மிடம் கொண்டுவரட்டும்" என்று கூறுகின்றனர்.

6. இவர்களுக்கு முன்னர், நாம் அதை அழித்துவிட்ட எந்த ஊ(ரா)ரும் விசுவாசங்கொள்ளவில்லை; (அவ்வாறிருக்க) இவர்கள் விசுவாசங்கொள்வார்களா?

7. மேலும், (நபியே!) உமக்கு முன்னரும் (மனிதர்களிலிருந்து) ஆடவர்களையே அன்றி, வேறெவரையும் நாம் நம்முடைய தூதராக அனுப்பவில்லை; (உமக்கு அறிவிக்கிற பிரகாரமே) அவர்களுக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தோம்; ஆகவே (இவர்களிடம் நீர் கூறுவீராக: "இதனை நீங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்தால் (வேதத்தை) அறிந்தோரிடம் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்."

8. அன்றியும், அவர்களுக்கு உணவே உண்ணாதிருக்கக்கூடிய உடலை நாம் ஆக்கவில்லை; மேலும், அவர்கள் (பூமியில்) நிரந்தரமானவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

9. பின்னர், (அவர்களைக் காப்பாற்றுவதாக,) அவர்களுக்கு (அளித்த) வாக்குறுதியை நாம் உண்மையாக்கினோம்; ஆகவே அவர்களையும், நாம் நாடியவர்களையும் காப்பாற்றினோம். வரம்பு மீறியவர்களை நாம் அழித்தும்விட்டோம்.

10. திட்டமாக, உங்கள் பால் ஒரு வேதத்தை நாம் இறக்கி இருக்கிறோம். _ அதில் உங்களுடைய நினைவுகூர்தல் (உங்களைப்பற்றிய சிறப்பு) இருக்கிறது; (அதை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டீர்களா?

11. அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்த எத்தனையோ ஊர்களை நாம் அழித்து விட்டோம். அதற்குப் பின்னர், (அவ்விடத்தில்) வேறு சமூகத்தவர்களை உண்டாக்கினோம்.

فَلَمَّا أَحْسَبُوا بِأَسْنَانَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرُكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا تَرْكُضُوا وَ
 ارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ﴿١٣﴾
 قَالُوا يُؤَيِّلِنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زِلْتَ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ
 جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خُمِيدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ
 وَمَا بَيْنَهُمَا الْعِيبِينَ ﴿١٦﴾ لَوِ آرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًّا لَاتَّخَذْنَاهُ
 مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كُنَّا فَعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ
 فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾
 وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
 عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُبَشِّرُونَ ﴿٢١﴾
 لَوْ كَانَ فِيهَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ
 يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا
 بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِمَّنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مِمَّنْ قَبْلِي
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

12 அவர்கள் நமது வேதனையை (அது அவர்களுக்கு வரவிருப்பதை) உணர்ந்து கொண்ட பொழுது, அதே சமயம் அவர்கள் அங்கிருந்து (துரிதமாக) வெருண்டோடலானார்கள்.

13 (அது சமயம்) "நீங்கள் வெருண்டோடாதீர்கள்! எதில் நீங்கள் சுகபோக வாழ்வு கொடுக்கப்பட்டிருந்தீர்களோ அதன்பாலும், இன்னும் உங்கள் குடியிருப்புகளின் பாலும் திரும்பிச் செல்லுங்கள்; நீங்கள் (அதுபற்றிக்) கேட்கப்படலாம்" (என்று கூறினோம்).

14. அதற்கு அவர்கள் "எங்களுடைய கேடே! நிச்சயமாக நாங்கள் (இரட்சகனை மறுத்து) அநியாயக்காரர்களாக இருந்தோம்" என (வருந்திக் கூறினார்கள்).

15. அறுவடை செய்யப்பட்ட (வயலின்) அரிதாள்களைப் போன்று கரிந்து அழிந்து விட்டவர்களாக நாம் அவர்களை ஆக்கும் வரையில் (எங்களுடைய கேடே! என்ற) இதுவே அவர்களின் அழைப்பாக, (கூப்பாடாக) நீங்காமல் இருந்தது.

16. வானையும், பூமியையும், அவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் விளையாடியவர்களாக (வீண் விளையாட்டுக்காக) நாம் படைக்கவில்லை.

17. (வீண்) விளையாட்டுக்கென (மனைவி, மக்கள் கொண்ட) எதனையும் ஆக்கிக் கொள்ள நாம் நாடி, (அதை) செய்வோராக நாம் இருந்திருப்பின் நம்மிடத்தில் உள்ளவற்றிலிருந்தே அதை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருப்போம்.

18. அவ்வாறன்று! சத்தியத்தை அசத்தியத்தின் மீது எறிகின்றோம்; அந்த சத்தியமானது அசத்தியத்தை அடக்கி விடுகின்றது; உடனே அது அழிந்து விடுகின்றது; (அல்லாஹ்வைப் பற்றி, அவனுக்கு தகுதியற்றவைகளைக்கூறி) நீங்கள் வர்ணிப்பதிலிருந்து உங்களுக்குக் கேடுதான் (உண்டு).

19. வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளோர் அவனுக்கே உரியவர்கள்; மேலும், அவனிடமிருப்பவர்கள் (ஆகிய மலக்குகள்) அவனை வணங்குவதை விட்டும் பெருமையடிக்கமாட்டார்கள்; சோர்வடையவுமாட்டார்கள்.

20. அவர்கள் இரவிலும், பகவிலும் துதி செய்கின்றனர்; (ஆனால் அதில்) அவர்கள் தளர்ச்சியடையமாட்டார்கள்.

21. பூமியிலுள்ளவற்றிலிருந்து அவர்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றனரே அவர்கள், (மரணித்தோரை) உயிர் கொடுத்து எழுப்புவார்களா?

22. (வானங்கள், பூமி ஆகிய) அவை இரண்டிலும் அல்லாஹ்வைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு தெய்வங்கள் இருந்திருந்தால், அவை இரண்டும் சீர்குலைந்து (அழிந்து) போயிருக்கும்; ஆகவே, அர்ஷின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ், அவர்கள் வர்ணிக்கும் (இத்தகைய) தன்மைகளிலிருந்து மிகப் பரிசுத்தமானவன்.

23. அவன் செய்பவைகளைப் பற்றி, (எவராலும் விசாரணை செய்து) அவன் கேட்கப்படமாட்டான்; (ஆனால்) அவர்கள்தாம் (அவனால் விசாரணை செய்து) கேட்கப்படுவர்.

24. (நபியே!) அவர்கள் அவனையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு தெய்வங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனரா? "(அவ்வாறாயின், அது பற்றிய) உங்கள் ஆதாரத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்; (இன்னும், அவர்களிடம்) இது (குர்ஆன்) என்னுடன் இருப்பவர்களின் உபதேசமும், எனக்கு முன் சென்றவர்களின் உபதேசமுமாகும்" என்று கூறுவீராக; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் உண்மையை அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்; ஆகவே, (இதனை) அவர்கள் புறக்கணிக்கக் கூடியவர்கள்.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ٢٥ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا
 سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ٢٦ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
 بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ٢٧ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَ
 لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ٢٨
 وَمَنْ يُقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِمْ جَهَنَّمَ
 كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ٢٩ أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
 كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ٣٠ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ
 تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ٣١
 وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ ٣٢
 وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
 فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ٣٣ وَمَا جَعَلْنَا الْبَشَرَ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ
 أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخُلْدُونَ ٣٤ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
 الْمَوْتِ وَنَبَلُّوكُمْ بِالْأَسْرِ وَالْخَيْرِ فَنَتَنَّهُمْ وَاللَّيْنَاءِ تَرْجِعُونَ ٣٥

25. மேலும், நிச்சயமாக என்னைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) இறைவன் இல்லை; எனவே, என்னையே நீங்கள் வணங்க வேண்டும் என்று நாம் வஹீ அறிவிக்காமல் (நபியே!) உமக்கு முன்னர் எந்தத் தூதரையும் நாம் அனுப்பவில்லை.

26. மேலும், அவர்கள், "அர் ரஹ்மான் (தனக்காக) குமாரனை எடுத்துக் கொண்டான்" என்று கூறுகின்றனர்; அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; (மலக்குகள் அவனுடைய சந்ததிகள்) அல்ல; (அவர்கள் அவனுடைய) கண்ணியமிக்க அடியார்கள்.

27. சொல்லைக்கொண்டு அவனை அவர்கள் முந்தமாட்டார்கள்; அவர்களோ அவனின் கட்டளையைக் கொண்டு செயல்படுவார்கள்.

28. அவர்களுக்கு முன்னிருப்பவற்றையும், பின்னிருப்பவற்றையும் அவன் நன்கறிவான்; அவன் பொருந்திக் கொண்டவரைத் தவிர (மற்றெவருக்கும்) இவர்கள் பரிந்துரை செய்யவுமாட்டார்கள்; இன்னும் அவனது பயத்தால் அவர்கள் நடுங்குபவர்களாவர்.

29. இன்னும் அவர்களில் எவர், "(அல்லாஹ்வாகிய) அவனையன்றி நிச்சயமாக நான் தான் (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன்" என்று கூறுகிறாரோ அவ்வாறுகூறுபவர் - அவருக்கு நரகத்தையே நாம் கூலியாகக் கொடுப்போம்; அநியாயக்காரர்களுக்கு இவ்வாறே நாம் கூலிகொடுப்போம்.

30. (ஆரம்பத்தில்) நிச்சயமாக வானங்களும், பூமியும் (இடைவெளியின்றி) இணைந்திருந்தன; பின்னர், அவ்விரண்டையும் நாமே பிரித்தோம் என்பதையும், உயிருள்ள ஒவ்வொரு பொருளையும் தண்ணீரிலிருந்து உண்டாக்கினோம் என்பதையும் இந்நிராகரிப்போர் அறியவில்லையா? (இதை அறிந்தும்) அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளமாட்டார்களா?

31. இன்னும் பூமி, (மனிதர்களாகிய) அவர்களைக்கொண்டு அசைந்து விடாதிருப்பதற்காக, அதில் உறுதியான மலைகளை நாம் ஆக்கினோம்; அவர்கள் நேர்நன் வழியைப் பெறுவதற்காக அதில் விசாலமான பாதைகளையும் நாம் ஆக்கினோம்.

32. வானத்தைப் பாதுகாக்கப்பட்ட முகடாகவும் நாம் ஆக்கினோம்; அவர்களோ அவற்றின் அத்தாட்சிகளைவிட்டும் புறக்கணிக்கின்றவர்களாக இருக்கின்றனர்.

33. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால் இரவையும், பகலையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் படைத்தான்; (அவை) ஒவ்வொன்றும் (வானத்தில் தமக்குரிய) மண்டலங்களில் நீந்திச் செல்கின்றன.

34. மேலும், (நபியே!) உமக்கு முன்னர் எம்மனிதருக்கும் (இவ்வுலகில்) நிரந்தர(ஹீய)த்தை நாம் ஆக்கவில்லை; ஆகவே, நீர் இறந்துவிட்டால் அவர்கள் (மட்டும் என்றென்றும்) நிரந்தரமாக இருக்கப்போகிறார்களா?

35. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் மரணத்தைச் சுவைக்கக்கூடியதாகவே இருக்கிறது; தீமையை (துன்பங்களை)க் கொண்டும், நன்மையை (இன்பங்களை)க் கொண்டும் பரீட்சிப்பதற்காக உங்களை நாம் சோதிக்கிறோம்; மேலும், நீங்கள் நம்மிடமே திருப்பப்படுவீர்கள்.

وَإِذْ أَرَاكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا
 الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ ۗ وَهُمْ يَذِكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣١﴾
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَجٍ ۖ فَأَوْرَثِكُمُ آيَاتِي ۖ فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٢﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٣﴾ لَوْ يَعْلَمُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَإِحْيَيْنَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا
 عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٤﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً
 فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٥﴾
 وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا
 مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٦﴾ قُلْ مَنْ يَكْلِكُمْ بِاللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ ۗ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٣٧﴾
 أَمْ لَهُمُ إِلَهَةٌ تَنْعُهُمْ مِّن دُونِنَا ۗ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
 أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٣٨﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَ
 آبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۗ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٣٩﴾ قُلْ إِنَّمَا
 أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۗ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمْعُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٠﴾

36. (நபியே!) நிராகரிப்போர் உம்மைக் கண்டால் உம்மை அவர்கள் பரிசாசமாகவேயன்றி எடுத்துக்கொள்வதில்லை; "உங்கள் தெய்வங்களைக் குறை கூறுபவர் இவரா?" (என்று உம்மைச் சுட்டிக்காட்டி அதிசயமாகக் கூறுகின்றனர்) அவர்களோ, "ரஹ்மான்" என்று (இரட்சகனின் பெயரைக்) கூறுவதையும் மறுப்பவர்களாக இருக்கின்றனர்.

37. மனிதன் அவசரக்காரனாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றான்; (ஆகவே வேதனை பற்றிய) என்னுடைய அத்தாட்சிகளை நான் உங்களுக்குக் காண்பிப்பேன்; (அதற்காக) நீங்கள் என்னிடம் அவசரப்படவேண்டாம்.

38. மேலும், "(வேதனை வருமென்ற கூற்றில் விசுவாசிகளாகிய) நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் இந்த வாக்குறுதி எப்பொழுது (நடந்தேறும்)?" என்று அவர்கள் (நிராகரிப்பவர்கள்) கேட்கிறார்கள்.

39. தங்கள் முகங்களையும், தங்கள் முதுகுகளையும் (நரக) நெருப்பிலிருந்து தடுத்துக்கொள்ள முடியாமலும், யாராலும் தங்களுக்கு உதவி செய்யப்படாமலும் இருப்பார்களே அந்த நேரத்தை நிராகரிப்பவர்களாகிய (இ)வர்கள் அறிந்துகொள்வார்களானால் (அதுபற்றி) கேட்கமாட்டார்கள்.

40. அவ்வாறல்ல! அது இவர்களிடம் திடீரென வந்து, அவர்களைத் தட்டுக் கெட்டுத் தடுமாறச் செய்துவிடும்; அதனைத் தட்டி (க் கழித்து) விட இவர்கள் சக்திபெற மாட்டார்கள்; இவர்கள் (தப்பித்துக்கொள்ள) அவகாசம் கொடுக்கப் படவுமாட்டார்கள்.

41. (நபியே!) உமக்கு முன்னர் (வந்த நம்முடைய) தூதர்களும், (இவ்வாறே விரோதிகளால்) பரிசாசம் செய்யப்பட்டனர்; ஆகவே, அவர்கள் எதனைப் பற்றிப் பரிசாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது, அவர்களில் பரிசாசம் செய்து வந்தோரைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

42. (நபியே! இவர்களிடம்) இரவிலும், பகலிலும் (வரக்கூடிய) அர்ரஹ்மானின் வேதனையிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்கக் கூடியவர் யார்? என்று நீர் கேட்பீராக; ஆனால், இவர்களோ தங்கள் இரட்சகனை நினைப்பதையே முற்றிலும் புறக்கணிக்கக் கூடியவர்களாவர்.

43. இவர்களை (நம்முடைய வேதனையை) விட்டும் தடுக்கக்கூடிய (வேறு) தெய்வங்கள் நம்மையன்றி அவர்களுக்கு இருக்கின்றனவா? அவர்கள் தமக்குத் தாமே உதவி செய்து கொள்ள சக்திபெறமாட்டார்கள்; இன்னும் அவர்கள் நம்மிடமிருந்து (நம் வேதனையை விட்டும்) காப்பாற்றப்படவுமாட்டார்கள்.

44. எனினும், இவர்களையும், இவர்களுடைய மூதாதையரையும், இவர்களின் ஆயுட்காலம் நீண்டதாக ஆகும் வரை சுகமனுபவிக்கச் செய்தோம்; நிச்சயமாக, நாம் பூமியை அதன் ஓரங்களிலிருந்து குறைத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (அவ்வாறிருக்க,) இவர்களா நம்மை மிகைத்துவிடுகிறவர்கள்?

45. (நபியே! அவர்களிடம்) "நான் உங்களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதெல்லாம் வறையைக் கொண்டுதான்" என்று நீர் கூறுவீராக; இன்னும் அவர்கள் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்படும்பொழுது, அச்செவிடர்கள் (உம்) அழைப்பை செவியேற்கமாட்டார்கள்.

وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا
 إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
 فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
 خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٨﴾
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ
 مُشْفِقُونَ ﴿٣٩﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
 مُنْكَرُونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَ
 كُنَّا بِهٖ عَلِيمِينَ ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ
 الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاقِفُونَ ﴿٤٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا
 عِبَادِينَ ﴿٤٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ
 مُّبِينٍ ﴿٤٤﴾ قَالُوا آجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّعِينِينَ ﴿٤٥﴾
 قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي
 فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٦﴾ وَ
 تَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوْا مُدْبِرِينَ ﴿٤٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

46. மேலும், உம் இரட்சகனுடைய வேதனையிலிருந்து ஒரு சிறிதளவு அவர்களைத் தொட்டு விடுமானால், "எங்களுக்கு ஏற்பட்ட கேடே! திட்டமாக, நாங்கள் அநியாயக்காரர்களாக இருந்தோம்" என்று நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்

47. மேலும், மறுமை நாளில் நீதமான தராசுகளை நாம் வைப்போம்; எந்த ஓர் ஆத்மாவும், (எதையும் குறைத்தோ, கூட்டியோ) சிறிதளவும் அநியாயம் செய்யப்படமாட்டாது; (நன்மையோ, தீமையோ) ஒரு கடுகின் வித்தளவு அது இருந்தபோதிலும், அதனையும் (நிறுக்கக்) கொண்டு வருவோம்; கணக்கெடுப்பவர்களில் (நமக்கு) நாமே போதும்; (கணக்கெடுக்க மற்றவரின் உதவி நமக்குத் தேவையில்லை).

48. இன்னும், மூஸாவுக்கும், ஹாஸூனுக்கும் (நன்மை தீமையைப்) பிரித்தறிவிக்கக் கூடியதையும், ஒளியையும், பயபக்தியுடையோருக்கு உபதேசத்தையும் நிச்சயமாக நாம் கொடுத்திருந்தோம்.

49. (பயபக்தியுடைய) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், மறைந்த நிலையில் தங்கள் இரட்சகனை பயப்படுவார்கள்; இன்னும், அவர்கள் மறுமையைப் பற்றியும் பயந்து (நடுங்கிக்) கொண்டிருப்பவர்கள்.

50. இன்னும், இ(ந்த குர் ஆனாகிற)து (அதன் நன்மைகள் பன்மடங்காக்கப்பட்ட நிலையில்) பரக்கத்துச் செய்யப்பட்ட நல்லுபதேசமாகும், இதனை நாம் இறக்கி வைத்தோம்; இதனை நீங்கள் மறுக்கக்கூடியவர்களா?

51. நிச்சயமாக, இப்றாஹீமுக்கு முன்னரே (சிறு பிராயத்திலிருந்தே) அவருடைய நல்வழியை நாம் கொடுத்திருந்தோம்; அவரைப்பற்றி நாம் நன்கறிந்தோராகவும் இருந்தோம்.

52. அவர் தன் தந்தையிடமும், தன் சமூகத்தாரிடமும், "இச்சிலைகளென்ன? அவை எத்தகையவையென்றால் நீங்கள் அவற்றிற்காக (வழிபடுவதில்) நிலைத்திருக்கிறீர்கள்" என்று கேட்டபோது,

53. அவர்கள், "எங்கள் மூதாதையர்கள் இவைகளை வணங்கக்கூடியவர்களாக (இருந்ததை) நாங்கள் கண்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

54. அ(தற்க)வர், "திட்டமாக நீங்களும், உங்கள் மூதாதையரும் பகிரங்கமான வழி கேட்டில்(தான்) இருந்துவிட்டீர்கள்" என்று கூறினார்.

55. அ(தற்க)வர்கள், "நீர் எங்களிடம் ஏதும் உண்மை(யான செய்தி)யைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றீரா? அல்லது விளையாடுபவர்களில் நீர் இருக்கின்றீரா?" என்று கேட்டனர்.

56. அ(தற்க)வர்; (அவ்வாறு) "அல்ல! உங்களுடைய இரட்சகன் (அவன்தான்) வானங்களுக்கும், பூமிக்கும் இரட்சகனாவான்; அவனே அவற்றைப்படைத்தான்; இதற்கு சாட்சியம் கூறுபவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருக்கிறேன்" என்று (இப்றாஹீம்) கூறினார்.

57. "இன்னும், அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நீங்கள் (இங்கிருந்து) புறங்காட்டியவர்களாகத் திரும்பிச் சென்றபின், உங்கள் சிலைகளுக்குத் திண்ணமாக நான் சதி செய்வேன்" (என்றும் கூறினார்.)

فَجَعَلَهُمْ جُذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾
 قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَانِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
 سَبَعْنَا فَتَى يَدُوكُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا
 فَاتُوا بِهِ عَلَى عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا
 أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَانِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ
 كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَى
 أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَى
 رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفِ
 لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾
 قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْنَا إِنَّا نُؤْتِيهِ بُرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَآرَادُوا
 بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْآخِسِرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا
 إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
 إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

58. (அவர்கள் அங்கிருந்து சென்ற பின்னர்) அவற்றில் பெரியதைத் தவிர (மற்ற யாவற்றையும் துண்டு துண்டாக ஆக்கி(உடைத்துத் தள்ளி) விட்டார்; (பெரிய சிலையாகிய) அதன்பால் (விளக்கம் கேட்டு) அவர்கள் திரும்புவதற்காக (அதனை மட்டும் உடைக்கவில்லை).

59. (திரும்ப வந்து, இவற்றைக் கண்ட) அவர்கள், "எங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை இவ்வாறு செய்தவன் யார்? நிச்சயமாக, அவன் அநியாயக் காரர்களில் உள்ளவன்" என்று கூறினார்கள்.

60. அ(தற்க)வர்களில் சிலர் "ஒரு இளைஞர் இவைகளைப் பற்றிக் (குறை) கூறிக்கொண்டிருந்ததை நாங்கள் செவியுற்றிருக்கிறோம், அவருக்கு இப்நாஹீம் என்று (பெயர்) கூறப்படுகிறது" என்று கூறினார்கள்.

61. அ(தற்க)வர்கள், "அவ்வாறாயின், அவரை மக்களின் கண்களுக்கெதிரில் கொண்டுவாருங்கள்; (அவரை யாவரும் பார்த்து) அவர்கள் சாட்சியம் கூறலாம்" என்று கூறினார்கள்.

62. (அவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்ட அவரிடம்) "இப்நாஹீமே! எங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை இவ்வாறு செய்தவர் நீர்தானா?" என்று கேட்டனர்.

63. அ(தற்க)வர், "அவ்வாறல்ல! அதை அவர்களில் பெரியது தான் செய்தது; (உடைக்கப்பட்ட) அவர்கள் பேசக்கூடியவர்களாக இருந்தால் அவர்களையே கேளுங்கள்!" என்று கூறினார்.

64. அவர்கள் (நாணமுற்று) தங்கள் பக்கமே திரும்பி (ஒருவர் மற்றவரிடம்,) "நிச்சயமாக நீங்கள் தான் (இவற்றை வணங்கி) அக்கிரமம் செய்துவிட்டீர்கள்" என்று கூறிக்கொண்டார்கள்.

65. பின்னர், (வெட்கத்தால்) அவர்கள் தலை குனியச் செய்யப்பட்டார்கள்; (சற்று நேரத்திற்குப் பிறகு இப்நாஹீமிடம்,) "இவைகள் பேசமாட்டா என்பதை நிச்சயமாக நீர் அறிந்திருக்கிறீர்" என்று கூறினார்கள்.

66. "கொஞ்சமும் உங்களுக்கு நன்மை செய்யாத, உங்களுக்குத் தீமையும் செய்யாத, அல்லாஹ் அல்லாதவற்றையா நீங்கள் வணங்குகிறீர்கள்?" என்று (இப்நாஹீமாகிய) அவர் கேட்டார்.

67. "சீச்சீ! உங்களுக்கும், நீங்கள் வணங்கும் அல்லாஹ் அல்லாத (இ)வைகளுக்கும் (நாசம்தான்) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டீர்களா?" என்று கூறினார்.

68. அ(தற்க)வர்கள், "நீங்கள் ஏதும் செய்பவர்களாக இருந்தால், இவரை (நெருப்பிலிட்டு) எரியுங்கள்; (அதன்மூலம்) உங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள் என்று (தங்களைச் சார்ந்தோரிடம்) கூறினார்கள்.

69. (அவர்கள், இப்நாஹீமை நெருப்புக் கிடங்கில் எறியவே,) "நெருப்பே! இப்நாஹீமுக்குக் குளிர்ச்சியாகவும், சுகமளிக்கக்கூடியதாகவும் ஆகிவிடு!" என்று நாம் கூறினோம்.

70. மேலும், அவர்கள், அவருக்குச் சதி செய்ய நாடினார்கள்; நாம் அவர்களையே நஷ்டமடைந்தவர்களாகச் செய்து விட்டோம்.

71. நாம் அவரையும், லூத்தையும் அகிலத்தார்க்கு நாம் பாக்கியத்தை நல்கிய பூமியின் (பைத்துல் முகத்தஸின்) பால்வரச்செய்து) ஈடேற்றம் பெறச் செய்தோம்.

72. அன்றியும், நாம் அவருக்கு இஸ்ஹாக்கையும், கூடுதலாக யஃகூபையும் அன்பளிப்புச் செய்தோம்; (இவர்களில்) ஒவ்வொருவரையும் நல்லோர்களாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
 الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا الْتَاعِبِينَ ﴿٤٣﴾
 وَلَوْ طَافْتَ فِيهِ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي
 كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسِيقِينَ ﴿٤٤﴾
 وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٥﴾ وَنُوحًا
 إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
 الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٧﴾ وَدَاوُدَ
 وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمُونَ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَمَمُ
 الْقَوْمِ وَكُنَّا الْحَكِيمِينَ ﴿٤٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ
 وَكُلًّا آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ
 يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٤٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ
 لَبُوسٍ لَكُمْ لِيَتَّخِذَكُمْ مِنْ بَاسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
 شَاكِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
 إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِحُلْمِ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ ﴿٥١﴾

73. இன்னும், நம்முடைய கட்டளையின்படி நேர் வழி காட்டுகின்ற தலைவர்களாகவும் அவர்களை நாம் ஆக்கினோம்; அன்றியும், நன்மையான காரியங்களைச் செய்யுமாறும், தொழுகையை நிறைவேற்றுமாறும், ஐகாத்தைக் கொடுத்து வருமாறும் இவர்களுக்கு (வஹீ மூலம்) நாம் அறிவித்தோம்; இவர்கள் அனைவரும் நம்மையே வணங்குபவர்களாக இருந்தார்கள்.

74. லூத்தையும் (நபியாக்கி) _அவருக்கு நபித்துவத்தையும், கல்வியையும் கொடுத்து, அருவருக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்துகொண்டிருந்த ஊரிலிருந்தும் நாம் அவரை காப்பாற்றிக் கொண்டோம்; நிச்சயமாக, அவர்கள் (மனிதர்களில்) மிகக் கெட்ட சமூகத்தினராக, பெரும்பாலானவர்களாக இருந்தனர்.

75. நாம் (லூத் ஆகிய)அவரை நம்முடைய அருளில் புகுத்திக்கொண்டோம், நிச்சயமாக, அவர் நல்லோர்களில் உள்ளவராவார்.

76. நூஹையும்(நினைவு கூர்வீராக!) முன்னர் அவர் (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தபோது, அவருக்கு (அவரது பிரார்த்தனையை ஏற்று) நாம் பதில் கூறினோம்; (அதன் பொருட்டு) அவரையும், அவரது குடும்பத்தினரையும் பெரும் கஷ்டத்திலிருந்து நாம் காப்பாற்றினோம்.

77. நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிய சமூகத்தாரிலிருந்து (அவர்களின் தீமையைத் தடுத்து) அவருக்கு நாம் உதவியும் செய்தோம்; நிச்சயமாக அவர்களும் மிகக் கெட்ட சமூகத்தவராகவே இருந்தனர்; ஆதலால் அவர்கள் யாவரையும் (பெரு வெள்ளத்தில்) மூழ்கடித்துவிட்டோம்.

78. வேளாண்மை நிலத்தில் ஒரு சமூகத்தாரின் ஆடுகள் இரவில் இறங்கி மேய்ந்து விட்டபோது, அவ் வேளாண்மை விஷயத்தில் தாவுது,சுலைமான்(ஆகிய இருவரும்) தீர்ப்பளித்த சந்தர்ப்பத்தை (நபியே! நினைவு கூர்வீராக! அப்போது) அவர்களுடைய தீர்ப்பை பார்ப்பவர்களாக நாம் இருந்தோம்.

79. தீர்ப்புக் கூறுவதில் நாம் ஸுலைமானுக்கு (அதன் நியாயத்)தை விளங்க வைத்தோம்; (அவ்விருவரில்) ஒவ்வொருவருக்கும் (தீர்ப்புக் கூறும்) அறிவையும், ஞானத்தையும் நாம் கொடுத்திருந்தோம்; மலைகளையும், பட்சிகளையும் தாவுதுடன் (தஸ்பீஹ் செய்ய) வசப்படுத்தியும் கொடுத்தோம். அவை (அவருடன் அல்லாஹ்வை) துதிசெய்தன; நாம்தாம் (இவற்றை யெல்லாம்) செய்வோராய் இருந்தோம்.

80. இன்னும்,(நீங்கள் எதிரிகளுடன் போரிடும்போது) உங்களுடைய யுத்தத்தில் உங்களை தற்காத்துக் கொள்வதற்காக அணிந்துகொள்ளும் கவசங்கள் செய்வதை உங்களுக்காக நாம் அவருக்குக் கற்றுக்கொடுத்தோம்; இதற்காக நீங்கள் நன்றி செலுத்துபவர்களாக இருக்கிறீர்களா?

81. ஸுலைமானுக்கு, வேகமாக வீசும் காற்றையும் (நாம் வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்). அது அவருடைய கட்டளையின்படி, எந்த பூமியில் பாக்கியத்தை நாம் நல்கினோமோ அந்த பூமியின்பால் (அவரை எடுத்துச்) செல்லும்; மேலும், ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நாம் அறிந்தோராக இருந்தோம்.

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
 دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ۝٨١ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ
 رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝٨٢
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَ
 مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ۝٨٣
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ۝٨٤
 وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝٨٥ وَ
 ذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ ۝٨٦
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝٨٧ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
 مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُجِي الْمُؤْمِنِينَ ۝٨٨ وَزَكَرِيَّا
 إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ
 الْوَارِثِينَ ۝٨٩ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا
 لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ
 يَدْعُونَ نَارَ غِيَاً وَرَهَبًا ۝٩٠ وَكَانُوا نَاخِشِعِينَ ۝٩١

82. ஷைத்தான்களிலிருந்து அவருக்காக கடலில் மூழ்கி (முத்துக்களை மற்றும் பவளங்களையும் கொண்டு) வரக்கூடியவர்களையும், (நாம் அவருக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்திருந்தோம்.) இது தவிர (அவருக்காக வேறு) வேலைகளையும் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தனர். மேலும், நாம்தாம் அவர்களைப் பாதுகாப்போராக இருந்தோம்.

83. (நபியே!) அய்யூபையும் (நினைவு கூர்வீராக!) அவர், தன் இரட்சகனிடம், "நிச்சயமாகத் துன்பம் என்னைப்பீடித்துக் கொண்டது; நீயோ கிருபையாளர்களிலெல்லாம் மிகக் கிருபையாளன்" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தபோது,

84. நாம் அவருக்கு பதிலளித்து; பின்னர், அவருக்கிருந்த துன்பத்தையும் நீக்கிவிட்டோம்; அவருடைய குடும்பத்தையும், அவர்களுடன் அவர்களைப் போன்றவர்களையும் அவருக்கு நாம் கொடுத்தோம்; இது, நம்மிடத்திலிருந்துள்ள கிருபையாகவும் (நம்மை) வணங்குவோருக்கு நினைவூட்டுதலாகவும் இருக்கிறது.

85. இஸ்மாயீலையும், இதரீஸையும், துல்கிப்லுவையும்_ (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!) இவர்கள் ஒவ்வொருவரும், பொறுமையாளர்களாக இருந்தனர்.

86. இன்னும், அவர்களை நாம் நம்முடைய அருளில் புகுத்திக்கொண்டோம். நிச்சயமாக அவர்கள் நல்லோர்களில் உள்ளவராவார்கள்.

87. துன்னூனையும் (யூனூஸ் நபியாகிய மீனூடையவரை நபியே! நினைவு கூர்வீராக! தம் சமூகத்தாரை விட்டு)_ அவர் கோபமாக வெளியேறிய சமயத்தில், (நாம் அவரைப் பிடித்து) நெருக்கடிக்குள்ளாக்கி (தண்டித்து) விடமாட்டோம் என்று எண்ணிக் கொண்டார்; (ஆகவே மீன் வயிற்றின்) இருள்களில் "நெருக்கடிக்குள்ளான அவர்) உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய நாயன் (வேறு ஒருவனும்) இல்லை; நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நிச்சயமாக நான், அநியாயக்காரர்களில் (ஒருவனாக) ஆகிவிட்டேன்;" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தார்.

88. பின்னர், அவருக்கு நாம் பதிலளித்தோம்; (அவருடைய) துக்கத்திலிருந்து, அவரை நாம் (விடுவித்துக்) காப்பாற்றினோம். இவ்வாறே விசுவாசிகளையும் நாம் காப்பாற்றுவோம்.

89. ஜகரிய்யாவையும் (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!) அவர் தன் இரட்சகனை அழைத்து, "என் இரட்சகனே! என்னைச் சந்ததியில்லாது தனித்தவனாக நீ விட்டுவிடாதே! நீயோ, வாரிசரிமை கொள்வோரில் மிக்க மேலானவன்" என்று (பிரார்த்தனை செய்த) சமயத்தில்,

90. நாம் அவருக்கு பதில் கூறினோம்; யஹ்யாவை அவருக்கு (மகனாக)க் கொடுத்தோம்; இன்னும், (மலடாக இருந்த) அவருடைய மனைவியை (மகப்பேறுபெற) சீராக்கினோம்; நிச்சயமாக, இவர்கள் யாவரும், நன்மைகளில் (மிகத்துரிதமாக) விரைபவர்களாக இருந்தார்கள்; (நம்முடைய அருளை) ஆசித்தும், (நம் தண்டனையைப்) பயந்தும், நம்மை (பிரார்த்தனை செய்து) அழைப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள்; இன்னும் அவர்கள் (யாவரும்) நம்மிடம் உள்ளச் சமுடையோர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

وَالَّتِي أَحْصَدْتُ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَ
 جَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ
 أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ
 بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
 وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَكْفُرْ أُنِيسَعِيهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ﴿٩٤﴾ وَ
 حَرْمٌ عَلَى قَرِيَّةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾ حَتَّى إِذَا
 فَتَحَتْ يَا جُوجُ وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٦﴾
 وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاذَاهِي شَاخِصَةً أَبْصَارُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَيُوَلِّنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ
 كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ
 إِلَهًا مَّا وَرَدُوا هَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا
 زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ
 لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُونَ
 حَسِيرَةً وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾

91. தன் கற்பைக் காத்துக்கொண்ட (மர்யம் என்ப)வரையும் (நீர் நினைவு கூர்வீராக!) நம் ஆன்மாவிலிருந்து அவரில் நாம் ஊதினோம்; அவரையும், அவருடைய மகனையும் அகிலத்தார்க்கு ஓர் அத்தாட்சியாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

92. நிச்சயமாக (உங்களுக்குத் தெளிவு செய்யப்பட்ட)இது ஒரே மார்க்கமான உங்களுடைய மார்க்கமாகும்; மேலும் நான்(தான்) உங்கள் இரட்சகன். ஆகவே என்னையே வணங்குங்கள்.

93. தங்களது (மார்க்கக்) காரியத்தில் அவர்களுக்கு மத்தியில் அவர்கள் பிளவுபட்டும் விட்டனர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நம்மிடம் திரும்ப வரக்கூடியவர்கள்.

94. ஆகவே, (இவர்களில்) எவர் விசுவாசங்கொண்டவராக, நற்கருமங்களைச் செய்கின்றாரோ, அவருடைய முயற்சி மறுப்பிற்குரியதல்ல; நிச்சயமாக நாம் அவருக்காக (அவரின் செயல்களை)பதிவு செய்வோராய் இருக்கின்றோம்.

95. மேலும், எதனை நாம் அழித்துவிட்டோமோ அவ்வூ(ரா)ர் மீது(அவர்கள் உலகிற்குத் திரும்புவது) தடுக்கப்பட்டுள்ளது; நிச்சயமாக அவர்கள் திரும்பமாட்டார்கள்.

96. கடைசியாக, யாஜுஜூ, மாஜுஜூக்(கூட்டத்திற்கு (வழி) திறக்கப்பட்டால், அவர்கள் ஒவ்வொரு மேட்டிலிருந்தும் இறங்கி(குழப்பம் விளைவிக்க உலகின் பல பாகங்களிலும்) விரைவார்கள்.

97. (மறுமை நாள் பற்றிய) உண்மையான வாக்குறுதி நெருங்கியும்விட்டது; எனவே,(அது வந்து விட்டால்)நிராகரிப்போரின் கண்கள் திறந்தது திறந்தவாறே இருக்கும்;(அப்பொழுது) "எங்களுடைய கேடே! திட்டமாக நாம் இதனைப் பற்றிமறந்தவர்களாக இருந்துவிட்டோம்; அதுமட்டுமல்லாது; நாங்கள் அநியாயக்காரர்களாகவுமிருந்தோம்"(என்று கூறுவார்கள்).

98.(அப்போது அவர்களிடம்,)நிச்சயமாக நீங்களும் அல்லாஹ்வையன்றி(நீங்கள்) வணங்கியவைகளும் நரகத்தின் விறகுகளே! நீங்கள் யாவரும் அதற்கு வரவேண்டியவர்களாவர் (என்று கூறப்படும்).

99. (அவர்களால் வணங்கப்பட்ட) இவை வணக்கத்திற்குரியவர்களாக இருந்தால், அதன்(அந்நரகத்தின்) பால் வந்திருக்கமாட்டா; இன்னும், அவர்கள் யாவரும் நிரந்தரமாக(நரகமாகிய) அதில்(தங்கி) இருப்பவர்கள்.

100. அதில் அவர்களுக்கு (வேதனையின் கடினம் காரணமாக)விம்மிக்கதறுதல் உண்டு.மேலும், அங்கு அவர்கள் (வேறு) எதையும் செவியறமாட்டார்கள்.

101. நிச்சயமாக எவர்களுக்கு நம்மிடமிருந்து நன்மை முந்திவிட்டதோ அத்தகையோர்_அவர்கள் (அந்நரகத்)தைவிட்டும் தூரமாக்கப்பட்டவர்களாவர்.

102 (நரகமாகிய) அதன் (அசைவின்) சப்தத்தை(கூட) அவர்கள் (தங்கள் காதால்) கேட்கமாட்டார்கள்; அன்றியும் அவர்கள் தங்களின் மனங்கள் விரும்பிய (சுகபோகங்களைச் சுவைப்ப)தில் நிரந்தரமாக இருப்பவர்கள்.

لَا يَخْرُجُ مِنْهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ
 الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ
 لِلْكِتَابِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا
 فاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ
 الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا
 لِقَوْمٍ عابِدِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾
 قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنبَاءُ الْهَيْكُمِ إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اذْنَبْتُكُمْ عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي
 أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ
 الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّه فِتْنَةٌ لَّكُمْ
 وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا
 الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

وَرَقَّةُ الْبَيْتِ السَّبْعُونَ آيَةً وَعِشْرُونَ كِتَابًا
 سِوَى الْحَجِّ مَدْرَسَةٌ فِي بَيْتِ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

103. (மறுமைநாளில்) மாபெரும் திடுக்கம், அவர்களை கவலைக்குள்ளாக்காது; மேலும், மலக்குகள் அவர்களை எதிர் கொண்டழைத்து நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தீர்களே அத்தகைய உங்களுடைய நாள் இதுதான் (என்று கூறுவார்கள்).

104. (நபியே!) எழுதப்பட்ட (பெரும்) ஏடுகளைச் சுருட்டுவதைப்போல, நாம் வானத்தைச் சுருட்டிவிடும் நாளை (நினைவு கூர்வீராக!) முதல் படைப்பை நாம் ஆரம்பித்ததுபோன்றே அதை நாம்(திரும்பவும்) மீளவைப்போம். (இது) நம் மீது கட்டாயமான வாக்குறுதியாகும். நிச்சயமாக நாம் (இதை) செய்வோராய் இருக்கிறோம்.

105. மேலும், நிச்சயமாக நாம், ஜபூர் (என்னும்) வேதத்தில் நல்லுபதேசங்களுக்குப் பின்னர், நிச்சயமாக பூமியை என்னுடைய நல்லடியார்கள் தாம் அதை வாரிசாக அடைவார்கள் "என்று எழுதிவிட்டோம்.

106. (இரட்சகனையே) வணங்குகின்ற சமூகத்தார்களுக்கு நிச்சயமாக இதில் (வழிகாட்டல்களைக் கொண்ட அத்தாட்சிகள்) போதுமானது உள்ளது.

107. (நபியே!) உம்மை அகிலத்தார்க்கு ஓர் அருளாகவேயன்றி நாம் அனுப்பவில்லை.

108. (எனவே) நீர் கூறுவீராக: "எனக்கு வஹீ அறிவிக்கப்படுவதெல்லாம், உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய)நாயன் ஒரே ஒரு நாயன் என்று தான்; ஆகவே நீங்கள் (அவனுக்கு)முற்றிலும் வழிப்பட்டு(முஸ்லிம்களாக)நடப்பீர்களா?"

109. "எனவே அவர்கள்(இதைப்) புறக்கணித்துவிட்டால், நான் (என்னுடைய தூதை) உங்கள் யாவருக்கும் சமமாக அறிவித்துவிட்டேன். நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டது (வேதனையான அது) சம்பத்திலிருக்கிறதா, அல்லது தூரத்திலிருக்கிறதா என்பதை நான் அறியமாட்டேன்" என்று (நபியே!) நீர்கூறுவீராக!

110. "நிச்சயமாக, (என் இரட்சகனாகிய) அவன் சொல்லில் பகிரங்கமானதை அறிகிறான்; (அதற்கு மாறாக) நீங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும் அறிந்துகொள்கிறான்.

111. "இன்னும் (உங்களுக்கு வேதனையை பிற்படுத்திவைத்திருப்பதான)அது உங்களுக்குச் சோதனையாகவும், சிறிதுகாலம் வரை (நீங்கள்) சுகம் அனுபவிப்பதற்காகவும் இருக்கலாமோ என்பதையும் நான் அறிய மாட்டேன்." (என்றும் கூறுவீராக!)

112. (மேலும்) "என் இரட்சகனே! (எனக்கும், சத்தியத்தைப் பொய்யாக்கி யோருக்குமிடையில்) சத்தியத்தீர்ப்பு வழங்குவாயாக" என்று கூறினார். எங்கள் இரட்சகனோ பேரருளாளன்; நீங்கள் (பொய்யாக) வர்ணிப்பவைகளுக்கெதிராக உதவி தேடப்படுவன்.

அத்தியாயம் : 22

அல் ஹஜ்

வசனங்கள் : 78

மதனீ

ருகூல்கள் : 10

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்நின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. மனிதர்களே! நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனை பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக மறுமை நாளின் அதிர்ச்சி மகத்தானதாகும்.

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَى
وَمَا هُمْ بِسُكَرَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ٢١ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ٢٢ كَتَبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ٢٣ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ
فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ
نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ
مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى
أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ
لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ
هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ٢٤ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٥

2. அதனை நீங்கள் காணும் அந்நாளில், பாலூட்டிக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருத்தியும், தான் பாலூட்டியதை (குழந்தையை) மறந்து விடுவாள்; கர்ப்பமுடைய ஒவ்வொருத்தியும் தன் சமையை வைத்துவிடுவாள்; மேலும் மனிதர்களை (பீதியின் கடுமையால்) மதிமயக்கம் கொண்டவர்களாக இருக்க நீர் காண்பீர்; அவர்கள் (மதுவினால்) மதிமயங்கியவர்களும் அல்லர்; எனினும், அல்லாஹ்வுடைய வேதனை மிகக் கடினமானதாகும்.

3. மேலும், அறிவின்றி அல்லாஹ்வுடைய விஷயத்தில் தர்க்கம் செய்கின்றவரும், மனமுரண்டான ஒவ்வொரு ஷைத்தானைப் பின்பற்றுகிறவரும் மனிதர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்.

4. நிச்சயமாக எவன் (ஷைத்தானாகிய) அவனை நண்பனாக ஆக்கிக் கொள்கிறானோ, நிச்சயமாக காரியம்: அவன், இவனை (ஷைத்தானாகிய) அவன் வழிகெடுத்து, நரக வேதனையின் பக்கமே செலுத்திவிடுவான் என்று (ஷைத்தானாகிய) அவன்மீது விதியாக்கப்பட்டுவிட்டது.

5. மனிதர்களே! (இறந்தபின் உங்களுக்கு உயிர்கொடுத்து) எழுப்புவதைப் பற்றி நீங்கள் சந்தேகத்தில் இருந்தால், (அதுபற்றித் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.) நிச்சயமாக உங்களை (ஆரம்பமாக) மண்ணிலிருந்தும், பின்னர் (உங்களை) ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்தும், பின்னர் இரத்தக்கட்டியிலிருந்தும், பின்னர் (நிறைவாக உருவம் கொடுக்கப்பட்டு) படைக்கப்பட்ட, (அல்லது நிறைவாக உருவம் கொடுக்கப்பட்டு) படைக்கப்படாத தசைக்கட்டியிலிருந்தும் நாம் படைத்தோம்; (என்ற நம் ஆற்றலை) உங்களுக்குத் தெளிவு செய்வதற்காகவே (இவ்வாறு விளக்குகிறோம்.) மேலும், நாம் நாடியவைகளைக் கர்ப்பப்பைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் (நிலைப்படுத்தி) தங்கிவிடும்படிச் செய்கிறோம்; பின்னர் உங்களைக் குழந்தையாக நாம் வெளிப்படுத்துகிறோம்; பின்பு உங்கள் வாலிபத்தை நீங்கள் அடைவதற்காக (தக்க வளர்ச்சியை த்தருகிறோம்) இன்னும் உங்களில் (சிலர் பருவ வயதை அடையுமுன்பே) இறந்துவிடுகிறவரும் இருக்கின்றனர்; (அல்லது ஜீவித்திருந்து) யாவையும் அறிந்தபின்னர், ஒன்றுமே அறியாதவர்களைப்போல் ஆகிவிடக்கூடிய தளர்ந்தவயதுவரையில் (உயிர் வாழ) விட்டுவைக்கப்படுபவரும் உங்களில் இருக்கின்றனர்; மேலும், பூமியை வரண்டதாகப் பார்க்கிறீர்; அப்பொழுது, அதன் மீது நாம் மழையை இறக்கிவைப்போமானால், அது பசுமையாகி, இன்னும் வளர்ந்து, அழகான ஒவ்வொருவகையிலிருந்தும் (உயர்ந்த புற்பூண்டுகளை) முளைப்பிக்கின்றது.

6. இது (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் - அவனே உண்மையானவன்; நிச்சயமாக அவன் தான் மரித்தோரை உயிர்ப்பிக்கின்றான்; நிச்சயமாக அவன் தான் ஒவ்வொரு பொருளின்மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன் என்பதனாலாகும்.

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّارْيَبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ
 فِي الْقُبُورِ ٥ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ٨ ثَانِي عَطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 عَذَابَ الْحَرِيقِ ٩ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
 بِظَلَامٍ لِّلْعَبِيدِ ١٠ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ
 فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى
 وَجْهِهِ فَيَخْسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ١١
 يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ
 الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ١٢ يَدْعُوا مَنْ خَرَّةً أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِمْ
 لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَكَيْسَ الْعَشِيرِ ١٣ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ١٤ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ
 يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمِدُّ ذِرَاعَيْهِ إِلَى
 السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ١٥

7. இன்னும், நிச்சயமாக மறுமை நாள் வரக்கூடியதாகும்; அதில் சந்தேகமில்லை; இன்னும், சமாதிகளில் இருப்போரை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அந்நாளில் உயிர் கொடுத்து) எழுப்புவான் (என்பதினாலுமாகும்).

8. " அறிவின்றியும், நேர்வழியின்றியும் பிரகாசமான வேத(ஆதார)மின்றியும் அல்லாஹ்வுடைய விஷயத்தில் தர்க்கம் செய்பவர்கள் மனிதர்களில் (சிலர்) இருக்கிறார்கள்.

9. அல்லாஹ்வுடைய பாதையிலிருந்து (ஐனங்களைத் திருப்பி) வழி கெடுப்பதற்காக (கர்வங்கொண்டு) தன் கழுத்தைத் திருப்பியவனாக, (உண்மையைப் புறக்கணிக்கின்றான்). அவனுக்கு இம்மையில் இழிவு இருக்கிறது; மறுமைநாளிலோ, எரிக்கும்(நெருப்பின்)வேதனையை அவனுக்கு நாம் சுவைக்கச் செய்வோம்.

10. " இது, உன்னுடைய இரு கரங்களும் முற்படுத்திவைத்த (பாவங்களின்) காரணத்தாலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், தன் அடியார்களுக்கு எவ்வகையிலும் ஒரு சிறிதும் அநியாயம் செய்கிறவனல்லன் என்பதினாலுமாகும் " (என அந்நாளில் அவனுக்குக் கூறப்படும்).

11. இன்னும், மனிதர்களில் (உறுதியின்றி, சந்தேகத்தின்) விளிம்பின் மீதிருந்து (கொண்டு) அல்லாஹ்வை வணங்குகிறவனும் இருக்கிறான்; எனவே, அவனுக்கு ஒரு நன்மை ஏற்படுமாயின் அதைக் கொண்டு அவன் திருப்தியடைகிறான். அவனுக்கு ஏதேனும் துன்பம் ஏற்படுமாயின் அவன் தன் முகத்தின் மீது (ஈமானை விட்டும்) இறை நிராகரிப்பின் பால்) புரண்டுவிடுகிறான். (இத்தகையவன்) இம்மையிலும், மறுமையிலும் நஷ்டமடைந்து விட்டான்; இது தான் தெளிவான நஷ்டமாகும்.

12. அல்லாஹ்வையன்றி அவன் தனக்கு தீங்கிழைக்காததையும், இன்னும் தனக்கு பயனளிக்காததையும் (வணங்கி) அழைக்கிறான். அதுவே தெளிவான நஷ்டமாகும்.

13. எவனுடைய தீங்கு அவனுடைய பயனைவிட மிகச்சம்பமாக இருக்கிறதோ, அவனையே இவன் அழைக்கிறான்; திடமாக (அவன் அழைக்கும்) பாதுகாவலன் மிகக் கெட்டவன்; (அவனின்) நண்பனும் திடமாக மிகக் கெட்டவன்.

14. நிச்சயமாக அல்லாஹ், விசுவாசங் கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றவர்களைச் சுவனபதிகளில் பிரவேசிக்கச் செய்கிறான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியதைச் செய்வான்.

15. தூதராகிய அவருக்கு எவன் இம்மையிலும், மறுமையிலும் அல்லாஹ் உதவி செய்யவேமாட்டான் என்று (தன்னுடைய காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக) எண்ணுகின்றானோ அவன், ஒரு கயிற்றை வானத்தின் பால் (அதன் அளவிற்கு) நீட்டவும்; பின்னர் (நபிக்குக்கிடைத்துவரும் உதவியை தடுக்க முடிந்தால்) அவன் துண்டித்துவிடவும். இப்பொழுது அவனுடைய சூழ்ச்சி அவன் கோபம் கொண்டதைத் திண்ணமாகப் போக்கிவிட்டதா என்று (கவனித்துப்) பார்க்கவும்.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَنْ يُرِيدُ ﴿١٦﴾
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصَارَى
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَ
 الْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالذَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقٌّ
 عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ
 يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٨﴾ هَذَانِ خَصْمِينَ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ
 فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ
 فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ
 وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢٠﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا
 مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢١﴾
 إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٢﴾

16. இன்னும், இவ்வாறே தெளிவான வசனங்களாகவே (குர் ஆனாகிய) இதனை நாம் இறக்கிவைத்தோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களையே (இதன் மூலம்) நேர்வழியில் செலுத்துகின்றான்.

17. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டார்களே அவர்களும், யூதர்களாக இருந்தார்களே அவர்களும், ஸாபியீன்களும், கிறிஸ்தவர்களும், (நெருப்பை வணங்குபவர்களான) மஜூஸிகளும், இணைவைத்துக்கொண்டிருந்தோரும்— (ஆகிய இவர்களில் நேர்வழியில் இருந்தவர்கள் யார் என்பதை) இவர்களுக்கிடையில், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மறுமை நாளில் தீர்ப்பளிப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாக இருக்கிறான் (அவனுக்கு எதுவும் மறைந்ததல்ல).

18. (நபியே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ் — அவனுக்கு வானங்களிலுள்ளவர்களும், பூமியிலுள்ளவர்களும், சூரியனும், சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும், மலைகளும், மரங்களும், (பூமியின் மீது) ஊர்ந்துதிரியும் பிராணிகளும், மனிதர்களில் அதிகமானோரும் சிரம்பணிந்து வணங்குகின்றனர் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? இன்னும், பெரும்பாலோர் அவர்கள் மீது வேதனை விதியாகிவிட்டது. மேலும், அல்லாஹ்யாரை இழிவுபடுத்துகின்றானோ அவனை கண்ணியப்படுத்துபவர் எவருமில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியதைச்செய்வான்.

19. (விசுவாசிகளும், நிராகரிக்கும் காஃபீர்களும் ஆகிய) இவ்விரு வழக்காளிகள் தங்கள் இரட்சகனைப்பற்றி தர்க்கித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகவே நிராகரிக்கின்றார்களே அவர்கள் — நெருப்பு ஆடைகள் அவர்களுக்கு வெட்டி வைக்கப்பட்டு (தயார்ப்படுத்தப்பட்டு) இருக்கின்றன. (அக்கினியைப் போல்) கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் தண்ணீர் அவர்களின் தலைகளின் மீது ஊற்றப்படும்.

20. அதனால் அவர்களுடைய வயிறுகளில் இருப்பவைகளும், (அவர்களின்) தோல்களும் உருக்கப்பட்டுவடிந்து விடும்.

21. அவர்களுக்காக இரும்பினால் (ஆன) சம்மட்டிகளுமுண்டு. (அவைகளைக் கொண்டு அவர்கள் அடிக்கப்படுவார்கள்.)

22. துக்கத்தால் (நரகமாகிய) அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற நாடும்போதெல்லாம், அதிலேயே திருப்பப் படுவார்கள்; இன்னும், "எரிக்கும் (நெருப்பு) வேதனையைச் சுவைத்துக்கொண்டிருங்கள்" (எனவும் கூறப்படும்).

23. விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அவர்களை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் சுவனபதிகளில் நுழைவிப்பான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; (பின்னும்) அவற்றில் தங்கத்தினாலான கடகங்களும், முத்து (ஆபரணம்) அவர்கள் அணிவிக்கப்படுவர்; அதில் அவர்களுடைய உடைகளும் பட்டாகும்.

وَهُدًى وَآلِ الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۗ وَهُدًى وَآلِ صِرَاطِ
 الْحَمِيدِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ
 فِيهِ وَالْبَادِ ۗ وَمَنْ يَرُدَّ فِيهِ بِالْحَادِ يُظَلِّمِ نَفْسَهُ مِنْ
 عَذَابِ إِلِيمٍ ۗ ۚ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا
 تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهَّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَ
 الرُّكْعِ السُّجُودِ ۚ ۚ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا
 وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَبِيقٍ ۚ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا
 وَأَطِعُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيرَ ۚ ۚ ثُمَّ لِيُقْضَىٰ أَفْئَتُهُمْ
 وَلِيُؤْفَوْا نَذْرَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۚ ۚ
 ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ
 وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
 الرَّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۚ ۚ

الحج

24. இன்னும் (கலிமா தைய்யிபா எனும்) பரிசுத்தமான கூற்றின் பால் அவர்கள் வழிகாட்டப்பட்டிருந்தனர்; இன்னும் புகழுக்குரியவனின் பாதையின்பாலும் அவர்கள் (இம்மையில்) செலுத்தப்பட்டிருந்தனர்.

25. நிச்சயமாக நிராகரித்து , அல்லாஹ்வின் பாதையை (அதில் விகவாசிகள் செல்வதை) விட்டும் , (மற்றும் மஸ்ஜிதுல் ஹராம்) அதில் வசிப்போராயினும் , (அதற்கு தூரமாக) வெளியில் வசிப்போராயினும், மனிதர்களில் யாவருக்குமே சமமாக அதை நாம் ஆக்கியிருக்கிறோமே அத்தகைய புனிதமான பள்ளியை (அதனுள் செல்வதை)விட்டும் தடுக்கிறார்களே அத்தகையோர் (நஷ்டவாளிகளாவர்.)இன்னும் அதில்(பாவம் செய்தலெனும்) அநியாயத்தைக் கொண்டு யார் (அசத்தியத்தின்பால்) சாய்வதை நாடுகிறாரோ அவருக்கு நோவினைதரும் வேதனையிலிருந்து நாம் கவைக்கச் செய்வோம்.

26. (நபியே!) இப்றாஹீமுக்கு (நமது) வீட்டின் இடத்தை நிர்ணயித்து, நீர் எனக்கு எவரையும் இணையாக்காதீர்; என்னுடைய வீட்டை சுற்றி வருவோருக்கும், அதில் (தொழுகைகளை நிறைவேற்ற) நிற்போருக்கும், அதில் குனிந்து சிரம்பணிந்துதொழு) வோருக்கும் அதனைப்பரிசுத்தப்படுத்திவைப்பீராக! என்று நாம் கூறியதை(நீர் நினைவு கூர்வீராக!)

27. “ ஹஜ்ஜுக்காக (அதைச் செய்ய வருமாறு) நீர் மனிதர்களை அழைப்பீராக! ” (அவ்வழைப்பை ஏற்று) அவர்கள் நடந்தவர்களாக உம்மிடம் வருவார்கள் ; இன்னும் , இளைத்த(களைப்புற்ற) ஒட்டகங்களின் மீது(சவாரி செய்தவர்களாகவும் வருவார்கள்.) அவை தூரமான ஒவ்வொரு வழியிலிருந்தும் (அவர்களைக்கொண்டு) வரும்.

28. தங்களுக்குரிய (இம்மை மறுமையின்) பலன்களை அவர்கள் அடைவதற்காகவும், அல்லாஹ்வின் பெயரை - அவன் அவர்களுக்குக் கொடுத்த (குர்பானிப் பிராணிகளான ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் முதலிய) நாற்கால் பிராணிகள்மீது குறிப்பிட்ட நாட்களில் கூறுவதற்காகவும்(வருவார்கள்.) ஆகவே, அ(றுக்கப்பட்ட)வைகளிலிருந்து நீங்களும் புசியுங்கள்; கஷ்டப்படும் ஏழைக்கும் உண்ணக்கொடுங்கள்.

29. பின்னர் (தலைமுடி இறக்கி, நகம் தறித்து, குளித்து இஹ்ராமை களைவதன் மூலம்) தங்கள் அழுக்குகளை அவர்கள் நீக்கிக்கொள்ளவும்; தம்நேர்ச்சைகளையும் அவர்கள் நிறைவேற்றவும்; (ஹஜ்ஜின் அடிப்படைக்கடமையான தவாபை நிறைவேற்ற) பூர்வீக ஆலயமான (கஃபா எனும்) வீட்டையும் அவர்கள் தவாஃப் செய்யவும்.

30. இதுவே(ஹஜ்ஜுடைய கிரியைகள் பற்றிய முறையாகும்). மேலும், அல்லாஹ்வினால் புனிதமாக்கப்பட்டவைகளை எவர் மேன்மைப்படுத்துகிறாரோ அது அவருடைய இரட்சகனிடத்தில் அவருக்கு மிகச்சிறந்ததாகும்; மேலும்,(ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால்நடைப் பிராணிகளிலிருந்து உங்களுக்கு (விலக்கப்பட்டவையென) ஒதிக்காட்டப்பட்டதைத்தவிர, மற்றவை உங்களுக்கு (உண்ண) அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன; ஆகவே விக்ரக (வணக்க)ங்களிலுள்ள அசுத்தத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; பொய்க்கூற்றையும் நீங்கள் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ^{٢١} وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
 خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوَى بِهِ الرِّيحُ فِي
 مَكَانٍ سَجِيئٍ^{٢٢} ذَلِكَ تَنْوِينٌ^{٢٣} وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ
 تَقْوَى الْقُلُوبِ^{٢٤} لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
 مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ^{٢٥} وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا
 لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ
 فَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ^{٢٦}
 الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ
 مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ^{٢٧}
 وَالْبُدَانَ جَعَلْنَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ^{٢٨}
 فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ^{٢٩} فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا
 فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
 لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ^{٣٠} لَنْ يَبَالَ اللَّهُ لِحُومِهَا وَلَا
 دِمَائِهَا وَلَكِنْ يَبَالُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا
 لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ^{٣١}

٢٢ =

31. அல்லாஹ்வுக்காக (அசத்தியத்தை விட்டும் சத்தியத்தின்பால்) சாய்ந்தவர்களாக, அவனுக்கு எதனையும் இணை வைக்காதவர்களாக, (வழிப்பட்டுவிடுங்கள்.) இன்னும், எவன் அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்கின்றானோ அப்பொழுது அவன், வானத்திலிருந்து (முகங்குப்புற) விழுந்து பறவைகள் அவனை இராயஞ்சிக் கொண்டு சென்றதைப் போன்றோ அல்லது (பெருங்) காற்று அவனை வெகு தூரத்தில் உள்ள இடத்திற்கு அடித்துக் கொண்டு சென்றதைப் போன்றோ இருக்கின்றான்.

32. அதுவே (அவனுடைய கதியாகும்); இன்னும் எவர் அல்லாஹ்வின் அடையாளச் சின்னங்களை கண்ணியப்படுத்துகின்றாரோ அப்போது நிச்சயமாக அது இதயங்களிலுள்ள பயபக்தியில் (ஏற்பட்டது) ஆகும்.

33. (குர்பானிப் பிராணிகளான, ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்கள் ஆகியவைகளான) அவைகளில் (அவற்றின் பாலை அருந்துதல், சவாரிசெய்தல், அவற்றின் உரோமங்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் போன்ற) பலன்கள் குறிப்பிட்ட நேரம் வரை உங்களுக்குண்டு; பின்னர், அவைகளுக்குரிய இடம் பூர்வீக வீட்டின்பாலாகும்.

34. (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால்நடைப்பிராணிகளிலிருந்து அவன் அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கின்றவற்றின் மீது அல்லாஹ்வின் பெயரை அவர்கள் கூறுவதற்காக ஒவ்வொரு சமூகத்தாருக்கும் குர்பானி செய்வதை நாம் ஏற்படுத்தியிருந்தோம்; ஆகவே உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் (ஒரே) ஒரு நாயன்தான்; அவன் ஒருவனுக்கே நீங்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள். மேலும், உள்ளச்சம் உடையவர்களுக்கு (நபியே!) நீர் நன்மாராயங் கூறுவீராக!

35. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ் (வுடையபெயர்) கூறப்பட்டால், அவர்களுடைய இதயங்கள் (அச்சத்தால் பயந்து) நடுங்கிவிடும்; (துன்பங்களிலிருந்து) அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதின் மீது பொறுமையாளர்களாகவும், தொழுகையை நிறைவேற்றுவவர்களாகவும் இருப்பர்; அவர்களுக்கு நாம் அளித்தவற்றிலிருந்து (தர்மமாகச்) செலவும் செய்வார்கள்.

36. (அல்லாஹ்வின் பெயரால் ஹரமின்பால் கொண்டு செல்லப்படும் கொழுத்த) ஒட்டகங்களை - அவற்றை உங்களுக்காக அல்லாஹ்வுடைய அடையாளங்களில் உள்ளவையாக நாம் ஆக்கியிருக்கிறோம்; உங்களுக்கு அவற்றில் பெரும் நன்மை இருக்கிறது; ஆகவே (அதன் இடது முன் காலை மடக்கிக் கட்டி மீதமுள்ள மூன்று மூன்று கால்களில் அது நிற்குமாறு) நிறுத்தி வைத்து, அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறி (அறுத்து) விடுங்கள். அது விலாப்புறமாக கீழே விழுந்து விட்டால், அதிலிருந்து நீங்களும் உண்ணுங்கள்; (தேவையுடையோராய் இருந்தும் பிறரிடம்) கேட்காதவர்களுக்கும், அதை யாசித்துக் கேட்டவர்களுக்கும் உண்ணக் கொடுங்கள்; நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக அவ்வாறு அதனை உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்தோம்.

37. (இவ்வாறு குர்பானி செய்யப்பட்ட,) அவற்றின் மாமிசங்களோ அல்லது அவற்றின் இரத்தங்களோ அல்லாஹ்வை ஒருபோதும் அடைந்து விடுவதில்லை; எனினும் உங்களிலுள்ள பயபக்திதான் அவனை அடையும்; உங்களை அவன் நேர் வழியில் செலுத்தியதற்காக (தக்பீர் கூறி) அல்லாஹ்வை நீங்கள் பெருமைப்படுத்துவதற்காக, இவ்வாறு அவைகளை உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்தான்; மேலும், (நபியே!) நன்மை செய்வோருக்கு நீர் நன்மாராயங் கூறுவீராக!

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ
 خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝٣٨ اذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ
 عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝٣٩ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
 إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
 بِبَعْضٍ لَهَادِمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ
 فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
 عَزِيزٌ ۝٤٠ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
 الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ
 الْأُمُورِ ۝٤١ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ
 وَثَمُودٌ ۝٤٢ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۝٤٣ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ
 مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝٤٤
 فَكَايِنُنَّ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا
 وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ۝٤٥ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ
 لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ فَإِنَّهَا لَا
 تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۝٤٦

38. நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசங் கொண்டவர்களை (நிராகரிப்போரின் தீங்கு அவர்களை அணுகாது) தடுத்துக்கொள்கிறான். (உடன்படிக்கைகளை உடைத்தெறிகின்ற) அதிமோசக்காரர்களை, (அவனின் அருட் கொடைகளுக்கு நன்றி செய்யாது) மறுப்பவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

39. (நிராகரிப்போரால்) போர் தொடுக்கப்பட்டோர்க்கு அவர்கள் அநீதமிழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் (போர்த் தொடுத்தோரை எதிர்த்து) யுத்தம் செய்ய அனுமதியளிக்கப்பட்டுவிட்டது; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வோ, இவர்களுக்கு உதவி செய்ய மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

40. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் நியாயமின்றித் தங்கள் வீடுகளிலிருந்து (விரோதிகளால்) வெளியேற்றப்பட்டார்கள்; "எங்களுடைய இரட்சகன் அல்லாஹ் (ஒருவன்)தான்" என்று கூறியதைத்தவிர(வேறெதுவும் அவர்கள் வாக்காக இருக்கவில்லை). மேலும், மனிதர்களில் (அநியாயம் செய்யும்) சிலரை, (மற்ற) சிலரைக் கொண்டு அல்லாஹ் தடுக்காதிருந்தால், (பாதிரிகளின்) மடங்களும், கிறிஸ்தவர்களின் வணக்கஸ்தலங்களும், யூதர்களின் வணக்கஸ்தலங்களும், மஸ்ஜித்களும் - இவற்றில் அல்லாஹ்வுடைய பெயர் அதிகமாக கூறப்படுபவையாவும்) இடிக்கப்பட்டுப்போயிருக்கும்; அல்லாஹ்வுக்கு எவன் உதவி செய்கிறானோ அவனுக்கு நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும் உதவி செய்கிறான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் வலிமைமிக்கவன், யாவரையும் மிகைத்தவன்.

41. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், நாம் அவர்களுக்கு பூமியில் (காரியங்களை நிர்வகிக்கும்) ஆற்றலை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால், அவர்கள் தொழுகையை முறையாக நிறைவேற்றுவார்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுத்து வருவார்கள்; நன்மையை ஏவி தீமையை விட்டும் விலக்குவார்கள்; மேலும் சகல காரியங்களின் முடிவும் அல்லாஹ்விடமே இருக்கிறது.

42. மேலும் (நபியே!) இவர்கள் உம்மைப் பொய்யாக்கினால், (அதனால் நீர் கலக்கமுற வேண்டாம்; ஏனெனில்) இவர்களுக்கு முன்னிருந்த நூஹ்வுடைய சமூகத்தாரும், ஆது(கூட்டத்தாரும்), ஸமுது(கூட்டத்தாரும்) (தங்கள் நபிமார்களை) நிச்சயமாகப் பொய்யாக்கினர்.

43. இன்னும், (இப்ராஹீமை) இப்ராஹீமுடைய சமூகத்தவரும், (லூத்தை)லூத்துடைய சமூகத்தவரும் (பொய்யாக்கினார்கள்).

44. (இவ்வாறே) மதியன் வாசிகளும், (அல்லாஹ்வின் தூதரைப் பொய்ப்படுத்தினர். இவ்வாறே) மூஸாவும் (தம் சமூகத்தாரால்) பொய்யாக்கப்பட்டார்; ஆகவே, நிராகரித்தோருக்கு நான் அவகாசம் கொடுத்தேன், பின்னர் அவர்களை நான் பிடித்துக்கொண்டேன்; (என்னுடைய) வேதனை (யின் பயங்கரம்) எவ்வாறிருந்தது? (என்பதை கவனிப்பீராக).

45. எத்தனையோ ஊர்களை -அவை அநியாயம் செய்துகொண்டிருக்க நாம் அவற்றை அழித்துள்ளோம்; அவை அவற்றின் முகடுகளின் மீது விழுந்து கிடக்கின்றன; இன்னும், பாழடிக்கப்பட்ட கிணறுகளின்மீதும், உறுதியாக கட்டப்பட்ட கோட்டைகளின்மீதும், (அவை விழுந்தழிந்து கிடக்கின்றன).

46. பூமியில் அவர்கள் பிரயாணம் செய்யவில்லையா? (அவ்வாறு பிரயாணம் செய்வார்களாயின்) உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய இதயங்கள் அதன்மூலம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்; அல்லது (நல்லுபதேசத்தைக்) கேட்கக்கூடிய காதுகள் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்; நிச்சயமாக, அவர்களுடைய (வெளிப்)பார்வைகள் குருடாகவில்லை; எனினும், நெஞ்சங்களிலுள்ள (அவர்களுடைய) இதயங்கள் குருடாகிவிட்டன.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
 عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٦﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ
 أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَى الْمَصِيرِ ﴿٤٧﴾ قُلْ
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٨﴾ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَرْزُقٌ كَرِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا
 فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٠﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا
 مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ
 فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ
 آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
 فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةَ قُلُوبُهُمْ وَ
 إِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْعِلْمَ أَنَّ الْحَقَّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ
 قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٣﴾
 وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ
 السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَقِيبِهِ ﴿٥٤﴾

47.மேலும்,(நபியே!) அவர்கள் வேதனையை(அது எங்கே எனக்கேட்டு)உம்மிடம் அவசரமாகத்தேடுகின்றனர்; அல்லாஹ் தன் வாக்கிற்கு ஒரு போதும் மாற்றம் செய்யமாட்டான்;மேலும் நிச்சயமாக, உம் இரட்சகனிடத்தில் ஒரு நாளாகிறது, நீங்கள் கணக்கிடும் ஆயிரம் வருடங்கள் போன்றதாகும்.

48. எத்தனையோ ஊர் (வாசி) கள் _ அவை அநியாயம் செய்துகொண்டிருந்த நிலையில் நான் அவற்றுக்கு அவகாசம் அளித்திருந்தேன்; (ஆனால் அவர்கள் அக்கிரமமே செய்து வந்தார்கள்) பின்னர் நான் அவற்றைப்பிடித்துக்கொண்டேன்; (அவர்கள் இறந்த பின்னரும்) என்பாலே மீண்டும் வரவேண்டியதிருக்கின்றது.

49.(நபியே!) நீர் கூறும்: மனிதர்களே! நான் உங்களுக்குத் தெளிவாக அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்கின்றவன்தான்.

50. ஆகவே விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் _ அவர்களுக்கு மன்னிப்பு, மற்றும் கண்ணியமான உணவும் உண்டு.

51. இன்னும், நம்முடைய வசனங்களில் (நம்மை) இயலாமலாக்குவதற்காக முயற்சிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்கள் நரகவாசிகள்!

52.(நபியே!)உமக்குமுன் எந்தத் தூதரையும்,எந்தநபியையும் அவர் ஒதினால்,அவருடைய ஒதுதலில் ஷைத்தான் (நோயிருப்பவர்களின் நெஞ்சங்களில்) குழப்பத்தைப் போட்டே அல்லாமல் நாம் (அவர்களை) அனுப்பவில்லை. (அவர்களுடைய மனதில்) ஷைத்தான் போட்டதை அல்லாஹ் நீக்கிவிட்டு அதன்பின்னர், தன்னுடைய வசனங்களை (அறிவுடையோர்களுடைய இதயங்களில்) உறுதிப்படுத்திவிடுகிறான். இன்னும் அல்லாஹ் யாவையும் நன்கறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

53.(இவ்வாறு) ஷைத்தான் போட்ட(குழப்பத்)தை எவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதோ அவர்களுக்கும், எவர்களுடைய இதயங்கள் (கல்லைப்போல்) கடினமாயிருக்கின்றனவோ அவர்களுக்கும் சோதனையாக ஆக்குவதற்காகவே (அல்லாஹ் அவ்வாறு செய்தான்) நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்கள் வெகு தூரமான பிளவில் தான் இருக்கின்றனர்.

54. மேலும், அறிவு கொடுக்கப்பட்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்கள்,நிச்சயமாக இவ்வேதமானது,உம் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த உண்மை என அறிந்து, அதை அவர்கள் விசுவாசிப்பதற்காகவும், இன்னும் (இதனால்) அவர்களின் இதயங்கள் அவனுக்குப்பணிவதற்காகவும் (அவ்வாறு செய்தான்).மேலும், விசுவாசங்கொண்டோரை நிச்சயமாக அவர்களை, அல்லாஹ் நேரான வழியில் செலுத்துகிறவன்.

55. நிராகரிப்போர், தங்களிடம் மறுமைநாள் திடீரென வரும் வரை; அல்லது மலட்டுநாளின் வேதனை அவர்களிடம் வரும் வரையில், இவ்வேதத்தைப்பற்றி சந்தேகத்திலேயே இருந்து கொண்டிருப்பர்.(18)

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ اللَّهُ يُحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَأَلْذِينَ آمَنُوا وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَدَّتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ
 هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ
 اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿٥٨﴾
 لِيَدْخُلَنَّهُمْ مَدُ خَلَا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
 حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ
 ثُمَّ بَغَىٰ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
 فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ
 الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ
 اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ
 اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

الحج ٢٢

الحج ٢٢

56. அந்நாளில், (சர்வ அதிகாரமும் கொண்ட) ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது. அவனே அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பான்; ஆகவே; விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் அருட்கொடைகள் உடைய சுவனபதிகளில் இருப்பார்கள்.

57. இன்னும், நிராகரித்து, நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கே இழிவுதரும் வேதனையுண்டு.

58. மேலும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் (ஹிஜ்ரத்துச் செய்து) புறப்பட்டு, பின்னர் (யுத்தத்தில்) கொல்லப்பட்டோ, அல்லது இறந்தோ விடுகின்றனரே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க அழகான (முறையில்) உணவளிக்கிறான்; இன்னும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் - அவன்தான் உணவளிப்பவர்களிலெல்லாம் மிக்க மேலானவன்.

59. (ஆகவே) நிச்சயமாக, எதனை அவர்கள் பொருந்திக் கொள்கிறார்களோ அப்பிரவேசிக்குமிடத்தில் அவன் அவர்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்வான்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், யாவையும் நன்கறிகிறவன், மிகுந்த சகிப்புத்தன்மையுடையவன்.

60. (அத்தகைய அருட்கொடைகள் அனைத்தும் கொண்ட) அது (அவர்களுக்கே உரியதாகும்.) மேலும், எவர் தான் எதனால் துன்புறுத்தப் பட்டாரோ அது போன்றே (துன்புறுத்தியவரை) தண்டித்துவிட்டு, அதன்பின்னர் அவர் மீது கொடுமை செய்யப்படுமானால் நிச்சயமாக அல்லாஹ் (துன்பத்திற்குள்ளான) அவருக்கு உதவி புரிவான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிகவும் பிழை பொறுப்பவன், மிக்கமன்னிப்பவன்.

61. அவ்வாறு உதவி செய்தது நிச்சயமாக அல்லாஹ், இரவைப் பகலில் புகுத்துகிறான்; பகலை இரவில் புகுத்துகிறான் எனும் (அவனது வல்லமையின்) காரணத்தினாலாகும். இன்னும் (அனைத்தையும்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் செவியேற்கிறவன்; பார்க்கிறவன்.

62. (இரவைப் பகலிலும் பகலை இரவிலும் நுழைவிக்கும் மாபெரிய ஆற்றலாகிய) அது, (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் - அவன்தான் உண்மையானவன்; மற்றும் நிச்சயமாக அவனையன்றி (வேறு) எதை அவர்கள் பிரார்த்திக்கின்றார்களோ அதுவே பொய்யானதாகும்; இன்னும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் - அவன்தான் மிக உயர்ந்தவன், மிகப் பெரியவன் என்பதினாலுமாகும்.

63. நிச்சயமாக அல்லாஹ் வானத்திலிருந்து நீரை (மழையை) இறக்குகிறான்; (அதனால்) பூமி பசுமையாகிவிடுகிறது என்பதை (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ் நுட்பமாக அறிகிறவன், (யாவையும்) நன்குணர்பவன்.

64. வானங்களில் உள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும் அவனுக்கே உரியவையாகும்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் - அவன்தான் (பிறரின்) தேவையற்றவன்; புகழுக்குரியவன்.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي
 فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَهُوَ الَّذِي
 أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٢٦﴾
 لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُكَ فِي
 الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٌ ﴿٢٧﴾
 وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ اللَّهُ
 يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٢٩﴾ أَلَمْ
 تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ
 إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٣٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا
 لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَالِيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
 مِنْ نَصِيرٍ ﴿٣١﴾ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمُ الْآيَاتِ بَيَّنَّتْ تَعْرِفُ فِي
 وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْمُنْكَرُ بَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
 يَتْلُونَ عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكُمْ
 النَّارُ وَعَدَّهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأُوْبِسَ الْبَصِيرُ ﴿٣٢﴾

65. (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ் பூமியிலுள்ளவற்றையும், அவனுடைய கட்டளையைக் கொண்டு கடலில் செல்லும் கப்பலையும் உங்களுக்கு வசப்படுத்தித்தந்திருக்கிறான்; வானத்தை அது தன்னுடைய அனுமதியின்றி, பூமியின் மீது விழுந்து விடாதவாறும் அவன் அதனை தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

66. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்கு அவன் உயிரளித்தான்; பின்னர் உங்களை அவன் மரணிக்கச் செய்வான்; பின்னர் உங்களை அவன் உயிர்ப்பிப்பான்; (எனினும்) நிச்சயமாக மனிதன் மிக நன்றி கெட்டவனாக இருக்கிறான்.

67. (நபியே!) ஒவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் வழிபாட்டுமுறையை நாம் ஆக்கினோம்; அவர்கள் அதனை (முறையாக)ச் செய்கிறவர்களாக இருக்கின்றனர்; ஆகவே அவர்கள் திட்டமாக இக்காரியத்தில் உம்முடன் பிணங்கிக் கொள்ள வேண்டாம்; இன்னும், நீர் அவர்களை உம்முடைய இரட்சகன் (ஏற்படுத்திய வழியின்) பக்கம் அழைப்பீராக! நிச்சயமாக, நீர் தான் நேர் வழியில் இருக்கின்றீர்.

68. (நபியே! பின்னும்) அவர்கள் உம்முடன் தர்க்கம் செய்தாலோ, "நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்" என்று (அவர்களுக்கு) நீர் கூறுவீராக!

69. நீங்கள் எதில் (என்னுடன்) கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறீர்களோ அதில் அல்லாஹ் மறுமை நாளில் உங்களிடையே தீர்ப்பளிப்பான் (என்றும் கூறுவீராக).

70. (நபியே!) வானத்திலும், பூமியிலும் இருப்பவற்றை நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான் என்பதை நீர் அறியவில்லையா? நிச்சயமாக, இது (லவ்ஹுல் மஹ்ஃபூல் எனும்) புத்தகத்தில் இருக்கின்றது; நிச்சயமாக இது அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க சுலபமானதேயாகும்.

71. (நபியே!) இன்னும் அவர்கள் அல்லாஹ்வையன்றி - அதற்கு அவன் எந்தச்சான்றையும் இறக்கிவைக்காததையும், இன்னும், எதுபற்றிய அறிவு அவர்களுக்கில்லையோ அதையும் வணங்குகின்றனர்; (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்களுக்கு (மறுமையில்) உதவி செய்வோர் எவருமில்லை.

72. இன்னும் தெளிவானவைகளான நம்முடைய வசனங்கள் இவர்களுக்கு ஓதிக் காண்பிக்கப்பட்டால், (அவற்றை) நிராகரிப்பவர்களுடைய முகங்களில் (கோபத்தினால் ஏற்பட்ட) வெறுப்பை நீர் அறிவீர்; நம்முடைய வசனங்களை அவர்களுக்கு ஓதிக் காண்பிப்போரை அவர்கள் தாக்குவதற்கு நெருங்குவர்; (ஆகவே) இவர்களிடம் நீர் கூறுவீராக: "நான் உங்களுக்கு இதனைவிடக் கெட்டதை அறிவிக்கட்டுமா? (அது நரக) நெருப்புத்தான்; அதனையே (உங்களைப் போன்ற) நிராகரிப்போருக்கு அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்; (அது) சேருமிடத்திலும் மிகக்கெட்டது."

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ
اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسُدُّهُمُ الدُّبَابُ شَيْئًا لَاسْتَنْقَذُوهُ
مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٤٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ
حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٤﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ
الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٤٥﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٤٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَ
اعْبُدُوا وَارْتَبِكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٧﴾
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا
جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ
إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا
لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٨﴾

عند الشاؤم
السجدة

الحج ٢٢

73. மனிதர்களே! ஓர் உதாரணம் கூறப்படுகிறது; ஆகவே அதனை(ச் செவிதாழ்த்தி)க் கேளுங்கள்; அல்லாஹ்வையன்றி நிச்சயமாக நீங்கள்(தெய்வங்களென) அழைக்கிறீர்களே அத்தகையவர்கள் - அவர்கள் அதற்காக ஒன்று கூடினாலும் சரியே! ஒரு "ஈ" யைக்கூட படைக்கவே மாட்டார்கள்; மேலும், ஓர் "ஈ" அவர்களிடமிருந்து ஏதேனும் ஒரு பொருளை பறித்துக் கொண்டாலும் அதனை அதனிடமிருந்து விடுவிக்கவும் அவர்களால் முடியாது; (ஏனென்றால், அவற்றை தெய்வங்களெனத்) தேடுபவரும், (அவர்களால் தெய்வங்களென) தேடப்படுகிறவரும் பலவீனமடைந்துவிட்டனர்!

74. அல்லாஹ்வை அவனுடைய தகுதிக்குத் தக்கவாறு அவர்கள் மதிக்கவில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க பலம் வாய்ந்தவன், (யாவரையும்) மிகைத்தவன்.

75. அல்லாஹ் - மலக்குகளிலிருந்தும், மனிதர்களிலிருந்தும் தூதர்களை - அவன் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்.

76. அவர்களுக்கு முன்னர் சென்று இருப்பவற்றையும், அவர்களுக்குப் பின்னர் (வர) இருப்பவற்றையும் அவன் அறிவான்; இன்னும் எல்லாக் காரியங்களும் அல்லாஹ்வின் பக்கமே (தீர்ப்புக்காக) திருப்பிக் கொண்டுவரப்படும்.

77. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (குனிந்து) ருகூஉச் செய்யுங்கள்; இன்னும்(சிரம்பணிந்து) ஸூஜூதும் செய்யுங்கள்; இன்னும் உங்கள் இரட்சகனை வணங்குங்கள்; மேலும் நீங்கள் வெற்றியடைவதற்காக நன்மையைச் செய்யுங்கள்.

78. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) இன்னும் நீங்கள் அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் (உங்களுடைய முழு சக்தியையும் பயன்படுத்தி) அறப்போர் செய்ய வேண்டிய முறைப்படி அறப்போர் (ஐஹாது) செய்யுங்கள்; அவனே உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கிறான்; இந்த மார்க்கத்தில் அவன் உங்களுக்கு யாதொரு சிரமத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை; உங்களுடைய தந்தை இப்ராஹீமுடைய மார்க்கத்தை(கடைபிடியுங்கள்!) அவன்தான் (இதற்கு) முன்னர், உங்களுக்கு முஸ்லிம்கள் எனப்பெயரிட்டான்; இ(வ் வேதத்) திலும் தான் (அவ்வாறே உங்களுக்குப் பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது; இது ஏனெனில் நம்முடைய) இத்தூதரே உங்களுக்குச் சாட்சியாக இருப்பதற்காகவும், நீங்கள் மற்ற மனிதர்களுக்குச் சாட்சியாக இருப்பதற்காகவுமேயாகும்; எனவே, தொழுகையை நீங்கள் நிறைவேற்றுங்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுங்கள்; அல்லாஹ்வை (அவனின் மார்க்கத்தைப்) பலமாகப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்; அவன் தான் உங்களுடைய பாதுகாவலன்; பாதுகாவலனில் அவன் நல்லவன்; மேலும், நல்ல உதவியாளன்.

وَرَبُّهُمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
سِينُ الْمُؤْمِنِينَ وَفِي الْقُرْآنِ حِكْمٌ وَبُرْهَانٌ وَرَحْمَةٌ وَبُحْرَانٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ① الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ
 خَشِعُونَ ② وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ③ وَالَّذِينَ
 هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ④ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ⑤ إِلَّا
 عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑥ فَمَنْ
 ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑦ وَالَّذِينَ هُمْ
 لِأَمَانَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ⑧ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑨
 أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑩ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرَادُوسَ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ⑪ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ⑫
 ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ⑬ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً
 فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ
 لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ⑭
 ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ⑮ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ⑯
 وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقٍ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ⑰

அத்தியாயம் : 23

அல் முஃமினூன் _ விசுவாசிகள்

வசனங்கள் : 118 மக்கீ ருகூஃகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்நின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. விசுவாசிகள் திட்டமாக வெற்றியடைந்து விட்டனர்.
2. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தம் தொழுகையில் மிக்க உள்ளச்சம் உடையவர்கள்.
3. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், வீணானவற்றைப்புறக்கணித்து இருப்பவர்கள்.
4. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், ஜகாத் (முறைப்படி) செய்து விடுகிறவர்கள்.
5. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் வெட்கத்தலங்களை (விபச்சாரத்திலிருந்து) பாதுகாத்துக் கொள்கிறவர்கள்.
6. (ஆனால்) தங்கள் மனைவியரிடமோ, அல்லது தங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர் (களான அடிமைப்பெண்)களிடமோ தவிர; (இவர்களோடுள்ள உறவில்) நிச்சயமாக அவர்கள் நிந்திக்கப்படுபவர்களல்லர்.
7. ஆகவே, எவர்கள் இதனைத்தவிர (வேறு தவறான வழிகளைத்) தேடுகிறார்களோ அப்போது அவர்கள் தாம் வரம்புமீறியவர்கள்.
8. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களுடைய அமானிதங்களையும், தங்களுடைய வாக்குறுதியையும் (பேணிக்) காப்பாற்றுகிறவர்கள்.
9. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் தொழுகைகளைப் பேணுவார்கள்.
10. இத்தகையோர்தாம் (சுவர்க்கத்தை) அனந்தரம் கொள்பவர்கள்.
11. இவர்கள் எத்தகையோரென்றால் 'ஃபிர் தெளஸ்' (என்னும் சுவனபதியை) அனந்தரமாகக் கொள்வார்கள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.
12. நிச்சயமாக, (முதல்) மனிதனைக் களிமண்ணின் மூலச்சத்திலிருந்து படைத்தோம்.
13. பின்னர், (அதெற்கென உள்ள) ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தில் (கர்ப்பப்பையில்) நாம் அவனை இந்திரியத்துளியாக்கினோம்.
14. பின்னர், அந்த இந்திரியத்தை இரத்தக் கட்டியாகப்படைத்தோம்; பின்னர், அவ்விரத்தக் கட்டியை மாமிசத்துண்டாகப் படைத்தோம்; பின்னர், அம்மாமிசத்துண்டை எலும்புகளாகப் படைத்தோம்; பின்னர், அவ்வெலும்புகளுக்கு மாமிசத்தை அணிவித்தோம்; பின்னர், நாம் அதனை வேறு படைப்பாக (முழு மனிதனாக) உருவாக்கினோம்; ஆகவே, படைக்கிறவர்களில் மிக அழகானவனான (பெரும் பாக்கியங்களுக்குரிய) அல்லாஹ் உயர்வானவன்.
15. (மனிதர்களே!) பின்னர், நிச்சயமாக நீங்கள் இறப்பெய்தக் கூடியவர்கள்.
16. பின்னர், மறுமை நாளின் போது நிச்சயமாக நீங்கள் (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவீர்கள்.
17. நிச்சயமாக உங்களுக்கு மேலுள்ள ஏழு பாதைகளை (வானங்களையும்) நாமே படைத்திருக்கிறோம்; இப்படைப்புகளைப்பற்றி ஒரு போதும் நாம் பராமுகமானவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنَّا عَلَىٰ
 ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَدَّتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَ
 أَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً
 تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذُّهْنِ وَصَبْغٍ لِلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾ وَ
 إِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا
 مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن
 قَوْمِهِ لَهَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً ۚ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَىٰ ۗ إِنْ هُوَ
 إِلَّا رَجُلٌ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
 بِمَا كَذَّبْتَنِي ۗ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَحِينًا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِن كُلِّ
 زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 مِنْهُمْ ۗ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٥﴾

وقف لازم

- (٢٥)

18. வானத்திலிருந்து அளவோடு தண்ணீரை (மழையை) நாம் இறக்கி வைக்கிறோம்; (அதன் பின்னர்) அதனைப் பூமியில் தங்குமாறு செய்கின்றோம், நிச்சயமாக, அதனைப் (பூமிக்குள் இழுக்கப்பட்டு) போக்கிவைக்கவும் நாம் ஆற்றலுடையோர் (ஆவோம்).

19. பின்னர் அதனைக்கொண்டு பேரிச்சை, திராட்சைகள் (முதலிய) தோட்டங்களை உங்களுக்காக நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கின்றோம்; அவைகளில் உங்களுக்கு அநேகக் கனிகள் இருக்கின்றன; இன்னும் அவற்றிலிருந்தும் நீங்கள் உண்ணுகின்றீர்கள்.

20. தூர் ஸைனாவிலிருந்து (முளைத்து) வெளிப்படும் ஒரு மரத்தையும் (நாம் படைத்தோம்). அது எண்ணையையும், புசிப்போருக்கு (சுவைமிக்க) குழம்பையும் கொண்டு முளைக்கிறது.

21. இன்னும், நிச்சயமாக (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால்நடைகளில் உங்களுக்கொரு படிப்பினை இருக்கின்றது; அவற்றின் வயிறுகளில் உள்ளவற்றிலிருந்து (பாலை) நாம் உங்களுக்குப் புகட்டுகிறோம்; அவைகளில் உங்களுக்கு அநேகப்பயன்களும் இருக்கின்றன; மேலும், அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசிக்கின்றீர்கள்.

22. அவற்றின் மீதும், கப்பல்களின்மீதும் நீங்கள் சுமந்து செல்லப்படுகின்றீர்கள்.

23. மேலும், நிச்சயமாக நாம் "நூஹை" நம்முடைய தூதராக அவருடைய சமூகத்தாரின்பால் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர் (அவர்களிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வை நீங்கள் வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு நாயன் உங்களுக்கு இல்லை; (அவனுக்கு) நீங்கள் பயப்படமாட்டீர்களா?" என்று கூறினார்.

24. அப்போது (அவரை) நிராகரித்துவிட்ட அவருடைய சமூகத்தாரில் உள்ள தலைவர்கள் "இவர் உங்களைப்போன்ற ஒருமனிதரேயன்றி வேறில்லை; (எனினும்) இவர், உங்கள்மீது சிறப்புப்பெற நாடுகிறார்; மேலும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் மலக்குகளைத் திட்டமாக இறக்கிவைத்திருப்பான்; முன்னுள்ள நம் மூதாதையர்களிடம், இதனைப் பற்றி நாங்கள் கேள்விப்பட்டதேயில்லை" என்று கூறினார்கள்.

25. "இவர் ஒரு பைத்தியக்கார மனிதரே தவிர வேறில்லை; ஆகவே சிறிது காலம்வரை இவரை எதிர்பார்த்திருங்கள் (என்றும் கூறினார்கள்.)

26. "என்னுடைய இரட்சகனே! என்னை இவர்கள் பொய்யாக்கியதன் காரணமாக நீ எனக்கு உதவி செய்வாயாக!" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

27. (அதற்கு) "நீர் நம் கண்களின் முன்பாகவும், நாம் அறிவிக்கின்ற பிரகாரமும் ஒரு கப்பலைச் செய்வீராக! நம்முடைய உத்தரவு வந்து, அடுப்புக்கொதிக்க ஆரம்பித்தால், (ஒவ்வொரு ஜீவராசிகளிலும்) ஆண், பெண், இரண்டிரண்டு சேர்ந்த ஜோடிகளையும், உம்முடைய குடும்பத்தினரில், எவர் மீது நம்முடைய (தண்டனை பற்றிய) வாக்கு முந்திவிட்டதோ அவரைத் தவிர, மற்ற (உம்முடைய குடும்பத்த)வரையும் நீர் அதில் ஏற்றிக்கொள்வீராக; அநியாயம் செய்து விட்டார்களே அவர்களைப் பற்றி, நீர் என்னிடம் பேசாதீர், நிச்சயமாக அவர்கள் (பெரு வெள்ளத்தில்) மூழ்கடிக்கப்பட்டுவிடுபவர்கள்" என்று அவருக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தோம்.

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي نَجَّنا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزلاً مُبْرَكاً
وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾
ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ
الْمَلَائِمُنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَيَشْرِبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا
لَخٰسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيْعِدْكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْتُمْ
تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هِيَ هِيَ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ
إِلَّا رَجُلٌ إِفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ
رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَدِيمِينَ ﴿٤٠﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعَثَ الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

٢٥٠

28. ஆகவே, நீரும், உம்முடன் உள்ளவர்களும் கப்பலில் ஏறி அமர்ந்துவிட்டால் அப்போது, "அநியாயக்கார சமூகத்தாரிடமிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்" என்று கூறுவீராக!(என்றும்,)

29. "மேலும், என் இரட்சகனே! நீ என்னை, மிக்க பாக்கியம் செய்யப்பட்ட இறங்கும் இடத்தில் இறக்கி வைப்பாயாக! நீயே இறக்கி வைப்பவர்களில் மிக்க மேலானவன் என்றும்(பிரார்த்தித்துக்)கூறுவீராக!(என்றும் கூறினோம்).

30. (இவ்வாறு) நாம் சோதிப்பவர்களாக இருப்பினும் நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

31. அப்பால் (பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்கப்பட்ட) இவர்களுக்குப் பின்னர், மற்றொரு தலைமுறையினரை நாம் உண்டாக்கினோம்.

32. ஆகவே, அவர்களிலிருந்தே ஒரு தூதரை அவர்களிலே நாம் அனுப்பி வைத்தோம்; அவர் (அவர்களிடம்,) "அல்லாஹ்வை நீங்கள் வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர உங்களுக்கு (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு நாயன் இல்லை; (அவனுக்கு)நீங்கள் பயப்படமாட்டீர்களா?"(என்று கூறினார்).

33. அதற்கு, அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்து (அவரை) நிராகரித்து, மறுமையின் சந்திப்பைப் பொய்யாக்கி இவ்வுலக வாழ்க்கையில் சுகபோகங்களை நாம் யாருக்குக் கொடுத்திருந்தோமோ அத்தகைய தலைவர்கள் (இந்நபியைக் காண்பித்து) "இவர் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரேயன்றி வேறில்லை; நீங்கள் எதிலிருந்து உண்ணுகிறீர்களோ அதையே அவரும் உண்கிறார்; நீங்கள் குடிப்பதிலிருந்து அவரும் குடிக்கிறார்" என்று கூறினார்கள்.

34. ஆகவே, "உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதருக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்தால் அப்போது நிச்சயமாக நீங்கள் நஷ்டமடைந்தவர்கள்"(என்றும்) _

35. "நிச்சயமாக நீங்கள் இறந்து மண்ணாகவும், எலும்புகளாகவும் ஆகிவிட்டால், நிச்சயமாக நீங்கள் (மீண்டும் உயிர் கொடுத்து) வெளிப்படுத்தப்படுபவர்கள் என்று அவர் உங்களுக்கு வாக்குறுதி அளிக்கிறாரா?"(என்றும்) _

36. "உங்களுக்கு வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டது (எவ்வாறு நடந்தேறும்) அது வெகுதொலைவு, (அது) வெகு தொலைவு"(என்றும்) _

37. "இது நம்முடைய இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை; (இதிலேயே) நாம் இறந்துவிடுவோம்; (இப்போது) நாம் உயிரோடும் உள்ளோம்; (ஆனால், நாம் இறந்தபின்னர்) நாம் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்பட்டப் போகிறவர்களும் அல்லர்"(என்றும்) _

38. "இவர், அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்து கூறும் ஒரு மனிதரே தவிர வேறில்லை; இவரை நாம் நம்பக்கூடியவர்களாகவும் இல்லை"(என்றும் கூறினார்கள்).

39. (அதற்கு)வர், "என் இரட்சகனே! இவர்கள் என்னைப் பொய்ப்படுத்திவிட்டதன் காரணத்தால் நீ எனக்கு உதவி செய்வாயாக!" என்று (பிரார்த்தித்துக்)கூறினார்.

40. (அதற்கு) "சிறிது காலத்தில் நிச்சயமாக அவர்கள் கைசேதத்தை உடையோ ராக ஆகிவிடுவர்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

41. ஆகவே, ஒரு பெரும் சப்தம் உண்மையாக அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; அவர்களை (வெள்ளத்தில் மிதக்கும்) குப்பை கூளங்களாய் நாம் ஆக்கிவிட்டோம்; ஆகவே, அநியாயக்கார சமூகத்தார்க்கு அல்லாஹ்வின் அருள் தூரமாகிவிட்டது.

42. பிறகு அவர்களுக்குப் பின், வேறு பல தலைமுறையினரையும் நாம் உண்டாக்கினோம்.

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٣٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا
 رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رُسُولَهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ
 بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعَدَ الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾ ثُمَّ
 أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٣٥﴾
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٣٦﴾ فَقَالُوا
 أَنْوَمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِبَادُونَ ﴿٣٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا
 فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٣٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ
 يَهْتَدُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّةً آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ
 رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّو مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٤١﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً
 وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٤٢﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا
 كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فِرْعَوْنٌ ﴿٤٣﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ
 حِينٍ ﴿٤٤﴾ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِنْ مَّنِّ قَالِ الْوَاقِنِينَ ﴿٤٥﴾ نَسَارِعُ
 لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ
 رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٤٨﴾

43. எந்த ஒரு சமுதாயமும் அதனுடைய தவணையை முந்தவும்மாட்டாது, அவர்கள் பிந்தவுமாட்டார்கள்.

44. பின்னர், நாம் நம்முடைய தூதர்களை தொடர்ச்சியாக (ஒருவர் பின்ஒருவராக) அனுப்பிவைத்தோம்; ஏதேனும் ஒரு சமுதாயத்திற்கு அதன் தூதர் வந்தபோதெல்லாம் அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்; ஆகவே அவர்களில் சிலரை சிலருக்குப்பின் (அழிப்பதில்) நாம் தொடர்ச்சியே செய்தோம்; அவர்களை (பின்வந்தோர் பேசும்) கதைகளாக்கி விட்டோம்; ஆகவே, விசுவாசங் கொள்ளாத (இத்தகைய) சமூகத்தவர்க்கு (அல்லாஹ்வின் அருள்) வெகுதூரமாகிவிட்டது.

45. பின்னர் நாம், மூஸாவையும், அவருடைய சகோதரர் ஹாரூனையும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளைக்கொண்டும், தெளிவான சான்றைக்கொண்டும் (நம்முடைய தூதர்களாக) அனுப்பினோம்.

46. ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் (அனுப்பினோம்). அவர்கள் கர்வங்கொண்டு (தங்களை) உயர்வாகக்கருதும் சமூகத்தவராக இருந்தார்கள்.

47. ஆகவே, "நம்மைப் போன்ற இரு மனிதர்களை நாம் விசுவாசிப்போமா? அவ்விருவரின் சமூகத்தாரும் நமக்கு (ஊழியம் செய்து) அடிமைகளாக இருக்கும் நிலையில்!" என்று கூறினார்கள்.

48. ஆகவே, அவ்விருவரையும் அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்; எனவே அவர்கள் அழிக்கப்பட்டவர்களில் ஆகிவிட்டனர்.

49. அவர்கள் நேர் வழி பெறுவதற்காக, மூஸாவுக்குத் திட்டமாக நாம் வேதத்தையும் கொடுத்தோம்.

50. இன்னும், மர்யமுடைய மகனையும், அவருடைய தாயாரையும் ஒர் அத்தாட்சியாக நாம் ஆக்கினோம்; தங்கும் வசதியும், நீர்வளமும் பொருந்திய (தகுதியான) உயர்ந்த இடத்தில் அவ்விருவரையும் நாம் தங்கவும் வைத்தோம்.

51. (என்னுடைய) தூதர்களே! நீங்கள் நல்லவற்றிலிருந்து உண்ணுங்கள்; நல்ல காரியத்தையும் செய்யுங்கள்; நிச்சயமாக நான் நீங்கள் செய்பவைகளை நன்கறிகிறவன் (என்றும்),

52. "நிச்சயமாக (உங்களுக்குத் தெளிவு செய்யப்பட்ட) இது ஒரே மார்க்கமான உங்களுடைய மார்க்கமாகும். இன்னும் நான் (தான்) உங்கள் இரட்சகன்; ஆகவே, என்னையே நீங்கள் பயப்படுங்கள்" (என்றும் கூறினோம்).

53. பிறகு (அச்சமூகத்தவர்களான) அவர்கள், தங்கள் (மார்க்கக்) காரியத்தைத் தங்களிடையே பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து விட்டனர்; ஒவ்வொரு வகுப்பாரும் தங்களிடம் இருப்பதைக்கொண்டுமகிழ்ச்சியடைபவர்களாக உள்ளனர்.

54. எனவே (நபியே!) நீர் ஒரு காலம் வரையில் அவர்களை, அவர்களுடைய வழிகேட்டிலேயே (ஆழ்ந்து கிடக்க) விட்டுவிடுவிடுவீராக!

55. "செல்வத்தாலும், குமாரர்களாலும் எதை நாம் அவர்களுக்கு கொடுத்து உதவினோமோ, அது பற்றி அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டார்களா?"

56. (அவ்வாறு நாம் செய்வதால்) அவர்களுக்கு நன்மையானவற்றை விரைந்து வழங்குகின்றோம் (எனஎண்ணிக்கொண்டார்களா?) அவ்வாறல்ல, (அது ஏன் என) அவர்கள் உணரமாட்டார்கள்.

57. நிச்சயமாக, தங்கள் இரட்சகனின் பயத்தால் அஞ்சி எச்சரிக்கையாக இருக்கிறார்களே அத்தகையோரும்.

58. இன்னும், தங்கள் இரட்சகனின் வசனங்களை விசுவாசிக்கின்றார்களே அத்தகையோரும்.

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ^{٥٩} وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا
 قُلُوبُهُمْ وَجِلَةً أَنَّهُمْ آتَاهُمُ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ^{٦٠} أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ
 فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ^{٦١} وَلَا تَكِلْهُنَّ أَنفُسًا إِلَّا وَسْעَهَا
 وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^{٦٢} بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي
 غَمْرَةٍ مِّنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ^{٦٣}
 حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْرُونَ^{٦٤} لَأَجْزُوا
 الْيَوْمَ مَنَازِكُمْ مِّنَّا لَا تُتَصَّرُونَ^{٦٥} قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ
 عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ^{٦٦} مُسْتَكْبِرِينَ^{٦٧} بِهِ سِرَاتِجُهُمْ جُرُورًا^{٦٨}
 أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ^{٦٩}
 أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ^{٧٠} أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ
 بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كِرْهُونَ^{٧١} وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ
 لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
 عَنِ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ^{٧٢} أَمْ تَسْأَلُهُمْ خُرْجًا فخرَجَ رَبُّكَ خَيْرًا^{٧٣}
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ^{٧٤} وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ^{٧٥}
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَكُنِبُونَ^{٧٦}

59. இன்னும், தங்கள் இரட்சகனுக்கு (எதனையும்) இணையாக்கா திருக்கின்றனரே அத்தகையோரும்_

60. இன்னும், தம் இரட்சகனின்பால் தாங்கள் திரும்பக்கூடியவர்கள் என்று அவர்களுடைய இதயங்கள் அஞ்சக்கூடியதாகயிருக்க, (தான தர்மங்களாக) அவர்கள் கொடுத்தவற்றை (அல்லாஹ்விற்காக) கொடுக்கிறார்களே அத்தகையோரும்_

61. (ஆகிய) இவர்கள் தாம் நன்மையான காரியங்களில் விரைகின்றனர்; இன்னும் (அதை நிறைவேற்ற) அவற்றிற்காக அவர்கள் முந்திக் கொள்ளக்கூடியவர்கள்.

62. நாம் எந்த ஆத்மாவையும், அதனுடைய சக்திக்குத் தக்கவாறல்லாது (அதிகமாக) சிரமப்படுத்தமாட்டோம்; மேலும், (அவர்களின் செயல்கள் பற்றிய) உண்மை பேசும் புத்தகம் நம்மிடம் இருக்கிறது; (சிறிதளவேனும்) அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

63. எனினும், அவர்களுடைய இதயங்கள் இ(வ்வேதத்)தைப்பற்றி மறதியில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றன; இன்னும், இதுவன்றி அவர்களுக்கு வேறு(தீய)காரியங்களும் உண்டு; அவற்றை அவர்கள் செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்.

64. முடிவாக, அவர்களில் சுக போக வாழ்க்கைக் கொடுக்கப்பட்டவர்களை வேதனையைக் கொண்டு நாம் பிடித்துக்கொண்டால், அப்போது அவர்கள் அபயம்தேடி சப்தமிடுவார்கள்.

65. "இன்றையத் தினம் நீங்கள் சப்தமிடாதீர்கள்; நிச்சயமாக நீங்கள் நம்மால் உதவி செய்யப்பட மாட்டீர்கள்" (என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்).

66. "நிச்சயமாக, என்னுடைய வசனங்கள் உங்களுக்கு ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டன; ஆனால், நீங்கள் உங்கள் குதிங்கால்கள் மீது திரும்பிச் சென்று கொண்டிருந்தீர்கள்.

67. "நீங்கள் கர்வங்கொண்டவர்களாக இராக்காலத்தில் (கூடி, குர் ஆனாகிய) அதனை பற்றி குறைகளைக் கூறிவந்தீர்கள்" (என்றும் அவர்களிடம் கூறப்படும்).

68. "குர் ஆனின்) வாக்கியத்தைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லையா? அல்லது அவர்களுடைய முந்தையவர்களான மூதாதையருக்கு வராதது ஏதும் அவர்களுக்கு வந்துவிட்டதா?"

69. அல்லது, தங்களுடைய தூதரை தாங்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லையா? அதனால் அவர்கள் அவரை நிராகரிக்கக்கூடியவர்களா?

70. அல்லது "அவருக்குப் பைத்தியமிருக்கின்றது" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? இல்லை; (நம்தூதராகிய) அவர் அவர்களுக்குச் சத்தியத்தைக் கொண்டு வந்தார்; இன்னும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் அ(ந்தச் சத்தியத்)தை வெறுக்கின்றவர்கள்.

71. இன்னும், (இச்) சத்தியம் அவர்களுடைய மனோஇச்சைகளைப் பின்பற்றுவதென்றால், வானங்களும், பூமியும் அவற்றிலுள்ளவைகளும் சீர் கெட்டுவிடும். மாறாக, அவர்களுடைய நல்லுபதேசத்தை (குர் ஆனை) அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்தோம்; ஆனாலும் அவர்கள், தங்களுடைய நல்லுபதேசத்தை (குர் ஆனை)ப் புறக்கணிக்கக் கூடியவர்கள் (ஆக இருக்கின்றனர்).

72. அல்லது அவர்களிடம் நீர் கூலியைக் கேட்கின்றீரா? (இல்லை; ஏனெனில்) உமதிரட்சகனின் கூலியே மிக்க மேலானது; அவனோ கொடுப்பவர்களில் மிக்க மேலானவன்.

73. இன்னும், (நபியே!) நிச்சயமாக, நீர் அவர்களை நேரான வழியின்பால் அழைக்கிறீர்.

74. இன்னும், நிச்சயமாக மறுமையை விசுவாசங் கொள்ளவில்லையே அத்தகையவர்கள், (நேரான) வழியை விட்டும் பிசகியவர்களாவர்.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجُؤَانِي تَطْفِيًا نِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٥٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
 إِذَاهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٥٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ بَلْ قَالُوا
 مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا إِنْ أَدْمَتْنَا وَكُنَّا تَرَابًا
 عِظَامًا إِنَّا لَبَعُوثُونَ ﴿٦٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا
 مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ لَيْسَ الْأَرْضُ
 وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٦٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ ﴿٦٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٧﴾ قُلْ مَنْ
 بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٦٩﴾

ع
البر

75. நாம் அவர்கள் மீது அருளும் செய்து, அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை நாம் நீக்கி விடுவோமானாலும், அவர்கள் தங்களுடைய அழிச்சாட்டியத்திலேயே தட்டழிகிறவர்களாக நிலைத்து விடுகின்றனர்.

76. திட்டமாக, நாம் அவர்களை வேதனையைக் கொண்டு பிடித்தும் கொண்டோம்; ஆனால், (அதன் மூலம்) அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனுக்கு அடிபணியவுமில்லை; அவர்கள் (அவனிடம்) தாழ்ந்து பிரார்த்தனை செய்யவுமில்லை!

77. முடிவாக, அவர்கள் மீது கடினமான வேதனையுடைய ஒரு வாயிலை நாம் திறந்து விடுவோமானால், அப்போது அவர்கள் அதில் நிராசையானவர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர்.

78. இன்னும், (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் எத்தகையவனென்றால் உங்களுக்குச் செவிப்புலனையும், பார்வைகளையும், இதயங்களையும் உண்டாக்கினான்; (இவ்வாறிருந்தும் அவனுக்கு) நீங்கள் வெகு சொற்பமாகவே நன்றி செலுத்துகிறீர்கள்.

79. மேலும், அவன் எத்தகையவனென்றால் உங்களைப் பூமியில் (பல பகுதிகளிலும் பல்கிப் பெருக) பரவச் செய்திருக்கின்றான்; மேலும், (மரணத்திற்குப்பிறகு) அவனிடமே நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள்.

80. அவன் எத்தகையவனென்றால், அவனே உயிர் கொடுக்கின்றான்; இன்னும் அவனே மரணிக்கச் செய்கின்றான்; மற்றும் இரவு, பகல் மாறி மாறி வருவதும் அவனுக்கு உரியது. (இவற்றையெல்லாம் தொடக்கத்திலிருந்து செய்து வரும் அவனுக்கு உங்களை உயிர் கொடுத்து எழுப்புவது கடினம் அல்ல என்பதை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டீர்களா?

81. மாறாக, (இவர்களுக்கு) முன்னுள்ளோர்கள் கூறியவாறே, இவர்களும் கூறுகின்றனர்.

82. (அதாவது) "நாம் இறந்து, மண்ணாகவும், எலும்புகளாகவும் ஆகிவிட்டாலுமா நிச்சயமாக, நாங்கள் (மீண்டும்) எழுப்பப்படுவீர்கள்?" என்று கூறினார்கள்.

83. (அன்றி) "நாமும், இதற்கு முன்னர் நம்முடைய மூதாதையர்களும் இதனையே திட்டமாக வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; (ஆனால்) இது முன்னுள்ளோரின் கட்டுக்கதையன்றி (வேறு) இல்லை" (என்றும் கூறுகின்றனர்)

84. "பூமியும், அதிலுள்ளவையும் யாருக்கு உரியது என நீங்கள் அறிந்திருந்தால் கூறுங்கள்! என்று (நபியே) நீர் கேட்பீராக!

85. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ்வுக்கே உரியன" என்று கூறுவார்கள்; "(அவ்வாறாயின் அல்லாஹ்தான் வணக்கத்திற்குரியவன் என்பதை) நீங்கள் நினைத்துப்பார்க்க மாட்டீர்களா?" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

86. (அன்றி) "ஏழு வானங்களின் இரட்சகனும், மகத்தான அர்ஷின் இரட்சகனும் யார்?" என்று (நபியே) நீர் கேட்பீராக!

87. அ(தற்க)வர்கள் (அவையாவும்), "அல்லாஹ்வுக்கே உரியன" என்று கூறுவார்கள். "(அவ்வாறாயின்) நீங்கள் (அவனுடைய தண்டனையை) பயப்பட மாட்டீர்களா?" என்று நீர் கூறுவீராக!

88. ஒவ்வொரு பொருளின் ஆட்சியும் எவன் கைவசம் இருக்கின்றது? அவன் பாதுகாக்கிறான், (அவனது தண்டனையிலிருந்து தப்ப) அவனுக்கு எதிராக எவரும் பாதுகாக்கப்படமுடியாதே - அவன் யார்? என நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருப்பின் (கூறுங்கள்) என்று கேட்பீராக!

89. அ(தற்க)வர்கள் "சகல அதிகாரமும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியது" என்று கூறுவார்கள். "(அவ்வாறாயின்) நீங்கள், எங்கிருந்து சூனியமாக்கப்படுகிறீர்கள் (எவ்வாறு மதிமயக்கப்படுகிறீர்கள்) என்று கேட்பீராக!

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ
 وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذَّاهَبَ كُلَّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ
 وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَلِيمُ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا
 تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُثْرِكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾
 اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السِّيئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾
 وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
 رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
 ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ
 قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ
 فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾
 فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ
 مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

90. எனினும், நாம் அவர்களுக்குச் சத்தியத்தையே கொடுத்திருந்தோம்; (இதனை மறுத்துக் கூறும்) அவர்கள் நிச்சயமாகப் பொய்யர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

91. அல்லாஹ் எந்த ஒரு மகவையும் (தனக்குச் சந்ததியாக) எடுத்துக் கொள்ளவில்லை; அவனுடன் (வணக்கத்திற்குரிய வேறு எந்த) நாயனும் இல்லை; (அவர்கள் கற்பனையின்படி) அவ்வாறிருப்பின் ஒவ்வொரு நாயனும் தான் படைத்ததைக் கொண்டு சென்றுவிடுவர்; இன்னும் தம்மில் சிலர், சிலரை (மிகைத்து) உயர்ந்தும் விடுவர். இந்நிராகரிப்பவர்கள் வர்ணிப்பவற்றை விட்டும் அல்லாஹ் மிகத் தூயவன்.

92. (அவன்) மறைவானதையும், பகிரங்கமானதையும் நன்கறிந்தவன்; இவர்கள் இணைவைப்பவைகளை விட்டும் அவன் மிக்க உயர்ந்தவன்.

93. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: என் இரட்சகனே! எதை அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டார்களோ அ(வ்வேதனையான)தை எனக்கு நீ காண்பிப்பதாயின் _

94. "என் இரட்சகனே! (அது சமயம்) இந்த அநியாயக்காரர்களான சமூகத்தாரில் என்னை நீ ஆக்கிவிடாதிருப்பாயாக" (என்றும் நபியே! நீர் பிரார்த்தித்துக் கூறுவீராக).

95. இன்னும், நிச்சயமாக நாம், அவர்களுக்கு வாக்களித்த ஒன்றை உமக்குக் காண்பிக்கவும் நாம் ஆற்றலுடையோராக உள்ளோம்.

96. எது மிக அழகானதோ அதைக் கொண்டு தீமையை நீர் தடுத்துக் கொள்வீராக! அவர்கள் (பொய்யாக) வர்ணிப்பதை நாம் நன்கறிவோம்.

97. இன்னும், "என் இரட்சகனே! ஷைத்தானுடைய தூண்டுதல்களிலிருந்து நான் உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்" என்றும் (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

98. "என் இரட்சகனே! இன்னும் அவை (என் காரியங்களில்) பிரசன்னமாகாதிருக்கவும் உன்னிடம் நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்" (என்றும் நபியே! நீர் பிரார்த்தித்துக் கூறுவீராக!).

99. முடிவாக, அவர்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வந்துவிடுமானால் (அவன் தன் இரட்சகனிடம்) "என் இரட்சகனே! என்னை (உலகத்திற்கு)த் திருப்பி அனுப்பிவிடுவாயாக!" என்று கூறுவான்.

100. "உலகில் நான் விட்டுவந்ததில், (இனி) நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்காக" (என்றும் கூறுவான்); அவ்வாறன்று! நிச்சயமாக அது - அவன் அதைக் கூறக்கூடிய (வெறும்) ஒரு வார்த்தையாகும்; இன்னும், அவர்கள் (மறுமைக்காக) எழுப்பப்படும் நாள் வரை அவர்கள் முன்னே தடுப்பு இருக்கிறது (அதனால் அவர்கள் உலகுக்குத்திரும்பி வர ஆற்றல்பெறமாட்டார்கள்).

101. ஆகவே, சூர் (குழல்) ஊதப்பட்டால், அந்நாளில் அவர்களுக்கிடையில் பந்தங்கள் (பயனளிப்பது) இல்லை; ஒருவரின் செய்தியை மற்றொருவர் விசாரிக்கவும் மாட்டார்கள் (ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் கவலையே பெரிதாக இருக்கும்).

102. ஆகவே, எவர்களுடைய (நன்மையின்) எடைகள் கனமாக இருக்கின்றனவோ அவர்கள்தாம் வெற்றியாளர்கள்.

103. இன்னும் எவர்களுடைய (நன்மையின்) எடைகள் கனம் குறைந்து இருக்கின்றனவோ, அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே நஷ்டத்தையுண்டு பண்ணிக் கொண்டவர்கள்; (அவர்கள்) நரகத்தில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

104. அவர்களுடைய முகங்களை, (நரகத்தின்) நெருப்புப் பொசுக்கும்; அதில் அவர்கள் விகாரமானவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

أَلَمْ تَكُنْ أَيْتِي تَتْلِي عَلَيْهِمْ فَلَنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا
 رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا
 أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسُوفِيهَا
 وَلَا تَكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ
 رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٠٩﴾
 فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ
 تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ
 الْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾ قُلْ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾
 قَالُوا الْبَيْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِثِينَ ﴿١١٣﴾
 قُلْ إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾
 أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ الْبَيْنَا لَا تَرْجِعُونَ ﴿١١٥﴾
 فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ
 لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾
 وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

105. " என்னுடைய வசனங்கள் உங்கள் மீது ஒதிக் காண்பிக்கப் படவில்லையா? அப்போது அவற்றை நீங்கள் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்கள் " (என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்.)

106. அ(தற்க)வர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுடைய துர்பாக்கியம் எங்கள் மீது மிகைத்துவிட்டது, (ஆகவே,) நாங்கள் வழி தவறிவிட்ட சமூகத்தவராகவும் இருந்துவிட்டோம்" என்று கூறுவார்கள்.

107. (அன்றி)"எங்கள் இரட்சகனே! இ(ந்த நரகத்)திலிருந்து எங்களை வெளியேற்றிவிடுவாயாக! பின்னர் நாங்கள் (திரும்பவும் பாவம் செய்ய) மீண்டால் நிச்சயமாக நாங்கள் அநியாயக்காரர்கள்" (என்பார்கள்).

108. (அதற்கு) அவன், "அதிலேயே சிறுமைப்பட்டவர்களாகக்கிடங்கள்; என்னிடம் நீங்கள் பேசாதீர்கள்" என்று கூறுவான்.

109. நிச்சயமாக என்னுடைய அடியார்களில் ஒரு பிரிவினர் "எங்கள் இரட்சகனே! நாங்கள் (உன்னை) விசுவாசம் கொண்டோம்; ஆகவே, நீ எங்களுடைய குற்றங்களை மன்னித்து விடுவாயாக, மேலும், எங்களுக்குக்கிருபை செய்வாயாக! கிருபைசெய்வோரிலெல்லாம் நீயே மிக்க மேலானவன்" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறுபவர்களாக இருந்தனர்.

110. அப்போது என்னை நினைவு கூருவதைவிட்டும் உங்களை அவர்கள் மறக்கச் செய்யும் வரை, அவர்களை நீங்கள் பரிசாசமாக எடுத்துக் கொண்டீர்கள்; இன்னும், நீங்கள் அவர்கள் பற்றி சிரித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள்.

111. "உங்கள் பரிசாசத்தைப்பற்றிக் கவலைகொள்ளாது) அவர்கள் பொறுமை யாக இருந்ததன் காரணமாக, இன்றையத்தினம் நிச்சயமாக நான் அவர்களுக்கு (நற்) கூலி கொடுத்துவிட்டேன்; நிச்சயமாக, அவர்கள் தாம் வெற்றி பெற்றோர்" (என்றும் அல்லாஹ் கூறுவான்).

112. "ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையால் நீங்கள் பூமியில் எவ்வளவு காலம் தங்கியிருந்தீர்கள்?" என்று அவன் கேட்பான்.

113. அ(தற்க)வர்கள், "ஒரு நாள், அல்லது ஒரு நாளில் சிறிது பாகம் தங்கியிருந்திருப்போம்; (ஆகவே) கணக்கு வைத்திருப்பவர்களை நீ கேட்பாயாக!" எனக் கூறுவார்கள்.

114. அ(தற்க)வன் "ஒரு சொற்ப காலத்தைத் தவிர நீங்கள் தங்கவில்லை (இதை முன்னதாகவே) நீங்கள் அறிந்திருந்தால்!" (இதைப் பற்றித் தெரிந்திருப்பீர்கள்) என்று கூறுவான்.

115. " உங்களை நாம் படைத்ததெல்லாம் வீணாக்காகத்தான் என்றும், நிச்சயமாக நீங்கள் நம்மிடம் மீட்டப்படமாட்டீர்கள் என்றும் நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்களா?" (என்று கூறுவான்).

116. ஆகவே, உண்மையான அரசனாகிய அல்லாஹ் மிக்க உயர்ந்தவன், அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன்) கண்ணியத்திற்குரிய (அழகான தோற்றமுடைய) அர்ஷின் இரட்சகன்.

117. மேலும், (நபியே!) எவன், அல்லாஹ்வுடன் வேறு நாயனை (வணக்கத்திற்குரியவன் என) அழைக்கிறானோ அவனிடத்தில் அதைப்பற்றி யாதொரு சான்றும் இல்லாமலே அவனுடைய கணக்கெல்லாம் அவனுடைய இரட்சகனிடத்தில்தான் உண்டு; நிச்சயமாக நிராகரிக்கக்கூடியவர்கள் வெற்றி பெறமாட்டார்கள்.

118. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: என் இரட்சகனே! நீ (என்னை) மன்னிப்பாயாக! கிருபையும் செய்வாயாக! கிருபை செய்பவர்களில் நீயே மிகச்சிறந்தவன்."

وَرَكْعَةُ الْفَجْرِ تُرْفَعُ أَكْبَرًا مِنْ بَدَأْتُمْ بِهَا كِتَابَكُمْ
سُورَةُ النُّورِ مَكِّيَّةٌ مِنْ ثَمَانِيَةِ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ بِحَمْدِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَقَرَّضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ

تَذَكَّرُونَ ٢ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا

مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدُ عَدَاِبَهُمَا طَآئِفَةٌ

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ٣ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالْزَّانِيَةُ

الزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ ٤ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا

بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ

شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٦ وَالَّذِينَ

يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ

فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٧

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٨

அத்தியாயம் : 24

அந்நூர் _ பிரகாசம்

வசனங்கள் : 64 மதனீ ரூகூகங்கள் : 9

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. (இது) ஓர் அத்தியாயம்; இதனை நாம் இறக்கி வைத்தோம்; இதனை _ (இதிலுள்ள சட்டங்களை உங்கள் மீது) நாமே விதியாக்கினோம்; இன்னும், (இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் நல்லுபதேசம் பெறுவதற்காக, இதில் தெளிவான வசனங்களை நாம் இறக்கி வைத்தோம்.

2. (திருமணமாகாத) விபச்சாரி, விபச்சாரகன் இவ்விருவரில் ஒவ்வொருவரையும் நூறு கசையடி அடியுங்கள்; நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால் அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தில் விதிக்கப்பட்ட சட்டத்தை அமுல்செய்வ) தில், அவ்விருவருக்காக உங்களை இரக்கம் பிடித்து விட வேண்டாம்; இன்னும், அவ்விருவரின் வேதனையை விசுவாசிகளில் ஒரு சாரார் (நேரில் பிரசன்னமாகிப்) பார்க்கவும்.

3. விபச்சாரகன், விபச்சாரியை அல்லது இணைவைப்பவளையே தவிர (மற்றெவளையும்) மணந்து கொள்ளமாட்டான்; அவ்வாறே விபச்சாரி_அவளை விபச்சாரகனோ, அல்லது இணைவைப்பவனோ தவிர (மற்றெவரும்) மணந்து கொள்ளமாட்டான்; மேலும், (இத்தகையோரைத் திருமணம் செய்வது விசுவாசிகளுக்குத் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது).

4. மேலும், பத்தினிப்பெண்களை அவதூறு கூறி (அதன்) பிறகு (அதற்குரிய) நான்கு சாட்சிகளை அவர்கள் கொண்டு வரவில்லையே அத்தகையோர் _ அப்போது அவர்களை நீங்கள் எண்பது கசையடி அடியுங்கள்; மேலும், அவர்களின் சாட்சியத்தை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாதீர்கள்; இன்னும் அத்தகையோர் பாவிளாவர்.

5. இதற்குப் பின்னர் (தங்கள் குற்றங்களிலிருந்து விலகிப்) பச்சாதாபப்பட்டுத் தங்கள் நிலைகளை சீர்திருத்திக் கொண்டவர்கள் தவிர. (இத்தகையோரை) நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்கமன்னிப்பவன், பெருங்கிருபை செய்பவன்.

6. இன்னும், தங்கள் மனைவியரை (விபச்சாரக் குற்றம் சாட்டி) அவதூறு கூறி, இன்னும், தங்களையன்றி அவர்களுக்கு வேறு சாட்சிகள் இருக்கவில்லையே அத்தகையோர், அப்போது (அவதூறு கூறிய) அவர்களில் ஒருவரின் சாட்சியானது _ "நிச்சயமாக தான் உண்மையாளர்களில் உள்ளவன்" என்று அல்லாஹ்வைக் கொண்டு நான்கு முறை சத்தியம் செய்து சாட்சி கூறுவதாகும்.

7. இன்னும், ஐந்தாவது முறையாக (இவ்விஷயத்தில்) "தான் பொய் சொல்பவர்களில் உள்ளவனாக இருந்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய சாபம் தன்மீது உண்டாவதாக" என்று (அவன் கூறவேண்டும்).

وَيَدْرُؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
 لَمِنَ الْكٰذِبِينَ^٨ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ
 مِنَ الصّٰدِقِينَ^٩ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
 تَوَّابٌ حَكِيمٌ^{١٠} إِنْ الَّذِينَ جَاءُوا بِآيٰتِكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا
 تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ
 مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ^{١١} لَوْ لَا
 إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا
 هٰذَا فِكٌّ مَّبِينٌ^{١٢} لَوْ لَاجَاءُوا وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ فِإِذْ لَمْ يَأْتُوا
 بِالشُّهَدَاءِ فَأُولٰٓئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكٰذِبُونَ^{١٣} وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسَسْتُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ^{١٤} إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّتِمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا
 لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ^{١٥} وَ
 لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا سُبْحٰنَكَ
 هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ^{١٦} يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ
 كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ^{١٧} وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيٰتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ^{١٨}

١٨

8. மேலும், (அவனுடைய மனைவி தன்மீது சுமத்தப்பட்ட அவதூறை மறுத்து) "நிச்சயமாக அவன் பொய்யர்களில் உள்ளவன்" என்று அல்லாஹ்வைக்கொண்டு (சத்தியம் செய்து) நான்கு முறை அவள் சாட்சி கூறுவது அவளை விட்டும் (விபச்சாரக் குற்றத்திற்கான) தண்டனையை நீக்கிவிடும்.

9. இன்னும், ஐந்தாவது முறையாக, "அவன் (இவ்விஷயத்தில்) உண்மையாளர்களில் உள்ளவனாக இருந்தால், நிச்சயமாக தன் மீது அல்லாஹ்வின் கோபம் உண்டாவதாக" (என்றும் அவள் கூறுவாள்.)

10. அல்லாஹ்வுடைய பேரருளும், அவனுடைய கிருபையும் உங்கள் மீது இல்லாதிருந்திருப்பின், (உங்களுக்கு அழிவு ஏற்பட்டிருக்கும்) இன்னும் நிச்சயமாக, அல்லாஹ் மிகுதியாக (தவ்பாக்களை ஏற்று) பாவமன்னிப்பளிப்பவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

11. நிச்சயமாக (ஆயிஷா ரஸியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் பற்றி பொய்யாக) அவதூறைக் கொண்டு வந்தார்களே அத்தகையவர்கள் உங்களில் உள்ள ஒரு கூட்டத்தினரே; அதை உங்களுக்கு தீமையாக நீங்கள் எண்ணவேண்டாம்; மாறாக, அது உங்களுக்கு நன்மையாகும்; அவர்களில் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும், பாவத்தால் எதை அவர் சம்பாதித்தாரோ அது அவருக்கு உண்டு; இன்னும், இந்த அவதூறை உருவாக்கிய விஷயத்தில் அவர்களில் பெரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டானே அத்தகையவன் - அவனுக்கு மகத்தான வேதனையுண்டு.

12. நீங்கள் இதைக் கேள்வியுற்ற சமயத்தில், விசுவாசம் கொண்ட ஆண்களும், விசுவாசம் கொண்ட பெண்களும் தங்கள் கூட்டத்தினர்களைப் பற்றி நன்மையானதையே எண்ணி "இது தெளிவான அவதூறு(தான்)" என்றும் கூறியிருக்க வேண்டாமா?

13. இதன்மீது நான்கு சாட்சிகளை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டாமா? (இதற்குரிய) சாட்சிகளை அவர்கள் கொண்டுவராதபொழுது அத்தகையோர் - அல்லாஹ்விடத்தில் அவர்கள் பொய்யர்கள்.

14. இன்னும், உங்கள் மீது அல்லாஹ்வுடைய பேரருளும், அவனின் பெருங்கிருபையும் இம்மையிலும், மறுமையிலும் இல்லாதிருந்தால், எதில் நீங்கள் ஈடுபட்டிருந்தீர்களோ (அதன் காரணமாக,) அதில் மகத்தான வேதனை நிச்சயமாக உங்களைத் தொட்டிருக்கும்.

15. இதனை நீங்கள் (சிலரிடமிருந்து சிலர்) உங்கள் நாவுகளால் எடுத்துக் கொண்டு, உங்களுக்கு எதுபற்றி அறிவு இல்லையோ (அந்த விஷயத்தை, உங்கள் வாய்களால் கூறிக் கொண்டிருந்த பொழுது (உங்களுக்கு வேதனை ஏற்பட்டிருக்கும்); இதனை நீங்கள் இலேசாகவும் எண்ணிவிட்டீர்கள்; இதுவோ, அல்லாஹ்விடத்தில் மிகமகத்தானதாகும்.

16. நீங்கள் இதனைக் கேள்விப்பட்டபோது "இதனை நாம் பேசுவது நமக்குத் தகுதி இல்லை; (அல்லாஹ்வே!) நீயே மிகப் பரிசுத்தமானவன், இதுமகத்தான (பெரும்) அவதூறு என்று நீங்கள் கூறி இருக்க வேண்டாமா?"

17. நீங்கள் விசுவாசிகளாகயிருந்தால், இதுபோன்றதின்பால் ஒருபோதும் நீங்கள் மீளலாகாது என்று அல்லாஹ் உங்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்கிறான்.

18. இன்னும், அல்லாஹ் (தன்னுடைய) வசனங்களை உங்களுக்கு விளக்கிக் கூறுகிறான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾
 وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوتَ
 الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ
 وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ
 يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَوْمَ تُشْهِدُ عَلَيْهِمْ
 أَسْنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمْ
 اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَيْثُوتُ
 لِلْخَيْثِثِينَ وَالْخَيْثُوتُونَ لِلْخَيْثِثِ وَالطَّيِّبُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ
 لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

التصف

١٨٥

19. (இதற்குப் பின்னரும்) விசுவாசங்கொண்டோருக்கிடையில் (இவ்வாறான) மானக்கேடான விஷயம் பரவவேண்டுமென விரும்புகிறார்களே நிச்சயமாக அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு இம்மையிலும், மறுமையிலும் மிக்க துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு; (அதனால் ஏற்படும் தீங்குகளை) அல்லாஹ்வே நன்கறிவான்; நீங்களோ அறியமாட்டீர்கள்.

20. இன்னும், உங்கள் மீது அல்லாஹ்வுடைய பேரருளும், அவனின் கிருபையும் இல்லாதிருந்தால், (உங்களை வேதனை பிடித்திருக்கும்) நிச்சயமாக அல்லாஹ்வோ மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிக்கிருபையுடையவன்.

21. விசுவாசம் கொண்டோரே! ஷைத்தானுடைய அடிச் சுவடுகளைப் பின்பற்றாதீர்கள்; எவன் ஷைத்தானுடைய அடிச் சுவடுகளைப் பின்பற்று கிறானோ அவனை, மானக்கேடானதைக்கொண்டும், வெறுக்கப் பட்டதைக் கொண்டும் நிச்சயமாக (ஷைத்தானாகிய) அவன் ஏவுவான்; இன்னும் உங்கள் மீது அல்லாஹ்வுடைய பேரருளும், அவனின் கிருபையும் இல்லாதிருப்பின் உங்களில் ஒருவருமே ஒருபோதும் பரிசுத்தமாக முடியாது; எனினும் அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களை பரிசுத்தமாக்குகிறான்; மேலும், அல்லாஹ் செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

22. உங்களிலுள்ள (செல்வ)வளம் பெற்றோரும், (மற்றவருக்கு உதவ) வசதியுடையோரும், (தங்கள்) பந்துக்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் ஹிஜ்ரத் செய்தவர்களுக்கும் (எப்பொருளையும்) அவர்கள் கொடுக்காமலிருக்க சத்தியம் செய்யவேண்டாம்; அவர்களை மன்னித்து விடவும்; (பழைய வருத்தத்தைப்) பொருட்படுத்தாது விட்டுவிடவும்; அல்லாஹ் உங்களுக்கு மன்னிப்பளிப்பதை நீங்கள் விரும்பமாட்டீர்களா? மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன், மிக்க கிருபையுடையவன்.

23. நிச்சயமாக, கற்புள்ள அப்பாவிகளான விசுவாசிகளான பெண்களை அவதூறு கூறுகிறார்களே அத்தகையோர் - இம்மையிலும், மறுமையிலும் (அல்லாஹ்வினால்) அவர்கள் சபிக்கப்பட்டுள்ளனர்; இன்னும், (மறுமையில்) அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனையும் உண்டு.

24. அவர்களுடைய நாவுகளும், அவர்களுடைய கைகளும், அவர்களுடைய கால்களும் அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்ததைப்பற்றி அவர்களுக்கு விரோதமாக சாட்சி சொல்லும்நாளில் (அவர்களுக்குக் கடுமையான வேதனையுண்டு).

25. அந்நாளில் அவர்களுக்குரிய (செயல்களுக்கு) உண்மையான கூலியை அல்லாஹ் அவர்களுக்குப் பூரணமாகக் கொடுப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் - அவனே (கணக்குகளை நீதமாகவைத்து அவற்றை) வெளியாக்கிவிடக்கூடிய உண்மையாளன் என்பதை அவர்கள் அறிந்தும் கொள்வார்கள்.

26. கெட்ட பெண்கள், கெட்ட ஆண்களுக்கும்; கெட்ட ஆண்கள், கெட்ட பெண்களுக்கும்; இன்னும் பரிசுத்தமான பெண்கள், பரிசுத்தமான ஆண்களுக்கும்; பரிசுத்தமான ஆண்கள், பரிசுத்தமான பெண்களுக்கும் (தகுதியானவர்கள்); அ(த்தகைய)வர்கள், இவர்கள் கூறுவதைவிட்டும் நீக்கம் செய்யப்பட்ட (பரிசுத்தமான)வர்கள்; இவர்களுக்கு மன்னிப்பும், கண்ணியமான உணவும் உண்டு.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
وَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا
فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا
فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٩﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٤٠﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
أَرْوَاحَهُمْ ذَلِكُمْ أَزْكى لَهُمْ إِنْ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا يَصْنَعُونَ ﴿٤١﴾ وَقُلْ
لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُرُوجِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا
يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرَ
أُولِي الإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى
عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيَعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ
زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٢﴾

27. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்கள் வீடுகள் அல்லாத (வேறு) வீடுகளில் (நீங்கள் நுழைய அவசியம் ஏற்பட்டால் அவ்வீடுகளில் உள்ளவர்களிடம்) நீங்கள் (முன்றுமுறை) அனுமதி கோரி, அவ்வீடுகளில் உள்ளோருக்கு ஸலாம் கூறாதவரை (அவற்றில்) நுழையாதீர்கள்; இவ்வாறு நடந்துகொள்வதுவே உங்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும். நீங்கள் நல்லுபதேசம் பெறும் பொருட்டு (இது உங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது).

28. அவற்றில் எவரையுமே நீங்கள் காணவில்லையென்றால், உங்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்படும் வரையில் அவற்றில் நுழையாதீர்கள்; மேலும், "நீங்கள் திரும்பிவிடுங்கள்" என்று (அவற்றில் உள்ளோரிடமிருந்து) உங்களுக்குக் கூறப்பட்டால் நீங்கள் திரும்பிவிடுங்கள்; அதுவே உங்களுக்கு மிகப் பரிசுத்தமானதாகும்; இன்னும், நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

29. (விசுவாசிகளே! எவராலும்) குடியிருக்கப்படாத வீடுகளில் - அவற்றில் உங்களுடைய பொருட்கள் இருந்து, (அதற்காக) நீங்கள் அவற்றில் நுழைவது உங்கள் மீது குற்றமாகாது; மேலும், அல்லாஹ், நீங்கள் வெளியாக்குவதையும், மறைத்துக்கொள்வதையும் அறிவான்.

30. (நபியே!) விசுவாசிகளுக்கு நீர் கூறுவீராக: "அவர்கள் தங்கள் பார்வைகளைக் தாழ்த்திக் கொள்ளவும்; தங்கள் மர்மஸ்தானங்களையும் பேணிக்காத்துக் கொள்ளவும்; "அது அவர்களுக்கு மிகப் பரிசுத்தமானதாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் செய்பவைகளை நன்கு உணர்பவன்.

31. மேலும், (நபியே!) விசுவாசிகளான பெண்களுக்கு நீர் கூறுவீராக: "தங்கள் பார்வைகளை அவர்கள் தாழ்த்திக் கொள்ளவும்; தங்கள் மர்மஸ்தானங்களையும் பேணிப்பாதுகாத்துக் கொள்ளவும்; அதினின்று வெளியில் தெரியக்கூடியவைகளைத் தவிர, தங்கள் (அலங்காரத்தை) அவர்கள் வெளிப்படுத்தவேண்டாம்; தங்கள் முந்தானைகளை தம் மேல்சட்டைகளின் மீது போட்டு (தலை, கழுத்து, நெஞ்சு ஆகியவற்றை மறைத்துக் கொள்ளவேண்டும்; மேலும், அவர்கள் தம் அலங்காரத்தை தம் கணவர்கள், அல்லது தம் தந்தையர், அல்லது தம் கணவர்களின் தந்தையர், அல்லது தம் குமாரர்கள், அல்லது தம் கணவர்களின் குமாரர்கள், அல்லது தங்கள் சகோதரர்கள், அல்லது தம் சகோதரர்களின் குமாரர்கள், அல்லது தங்களுடைய பெண்கள், அல்லது தங்களுடைய வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்கள், அல்லது (ஆண்களில் பெண்களின் மீது) விருப்பமற்ற பணியாளர்கள், அல்லது பெண்களின் மறைவான அவயங்களை அறிந்து கொள்ளாத சிறு பிராயத்தையுடைய சிறார்கள் ஆகியவர்களைத் தவிர, (மற்றெவருக்கும்) வெளிப்படுத்தவேண்டாம். அன்றியும் தம் அலங்காரத்திலிருந்து தாம் மறைத்திருப்பதை அறியப்படுவதற்காக, தங்களுடைய கால்களை (பூமியில்) அடிக்க வேண்டாம், விசுவாசிகளே! நீங்கள் வெற்றி பெறுவதற்காக அல்லாஹ்வின் பக்கம் (பாவமன்னிப்பைக் கோரி) தவ்பாச் செய்யுங்கள்.

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنَّ
 يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
 وَلِيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ
 فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَا بَيَّعْتُمُ
 أَنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۗ وَأَتَوْهُم مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا
 تَكْرَهُهُوَ ۗ فَاقْتَاتِبْتُمْ عَلَى الْبِغَاءِ ۚ إِنَّ أَرْدَنْ تَحَصَّنَا لَتَبْتَغُوا عَرْضَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ
 خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ ۗ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۗ الْمِصْبَاحُ فِي
 زُجَاجَةٍ ۗ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
 مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ ۗ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ
 لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۗ نُورٌ عَلَى نُورٍ ۗ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَهُوَ
 يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ فِي بَيُوتِ أَذْنِ
 اللَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيَذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾

الزجاج

32. உங்களில் வாழ்க்கைத் துணையில்லாதவருக்கும் (அவ்வாறே வாழ்க்கைத் துணைவரில்லாத) உங்களுடைய ஆண் அடிமைகள், இன்னும், அடிமைப் பெண்களிலிருந்து நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களுக்கும் திருமணம் செய்து வைப்புகள்; அவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தால், அல்லாஹ் தன்னுடைய பேரருளைக் கொண்டு அவர்களைச் சீமன்களாக்கி வைப்பான்; மேலும், (நல்குவதில்) அல்லாஹ் மிக்க விசாலமானவன்; (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தவன்.

33. திருமணத்தைச் செய்ய வசதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்கள், அல்லாஹ் தன்பேரருளால் அவர்களைச் சீமன்களாக்கி வைக்கும் வரை பத்தினித்தனமாக இருந்துகொள்ளவும்; உங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக்கொண்டவர்களிலிருந்து (தன்னை விடுவிப்பதற்குரிய) உரிமைப் பத்திரத்தை எழுதுமாறு தேடுகிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களில் நன்மையை நீங்கள் அறிந்தால், (உரிமைப் பத்திரத்தை) அவர்களுக்கு எழுதிக்கொடுத்து விடுங்கள்; (விசுவாசிகளே!) இன்னும், அல்லாஹ் உங்களுக்குக்கொடுத்திருக்கும் பொருளிலிருந்து நீங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுங்கள்; இன்னும், உங்கள் அடிமைப் பெண்களைப் பத்தினித்தனத்தை அவர்கள் நாடுவார்களானால் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய ஓர் அற்பப்பொருளை நீங்கள் அடைவதற்காக, விபச்சாரத்திற்கு அதைச் செய்யுமாறு நிர்ப்பந்திக் காதீர்கள்; அவர்களை எவரேனும் நிர்ப்பந்தித்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டபின் (அவர்களை) மிக்க மன்னிப்பவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

34. இன்னும், தெளிவுபடுத்தும் வசனங்களையும், உங்களுக்கு முன் சென்றுள்ளோர்களிலிருந்து உதாரணத்தையும், பயபக்தியுடையோர்க்கு நல்லுபதேசத்தையும் (இதில்) உங்கள் பால் நிச்சயமாக நாம் இறக்கி வைத்திருக்கிறோம்.

35. அல்லாஹ் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் பிரகாசமாக இருக்கிறான். அவனுடைய பிரகாசத்திற்கு உதாரணம்: அதில் விளக்கு இருக்கும் ஒருமாடம் போன்றதாகும்; அவ்விளக்கு கண்ணாடியினுள் இருக்கிறது; நிச்சயமாக அக்கண்ணாடி பிரகாசிக்கும் ஒரு நட்சத்திரத்தைப்போன்றதாகும். (அது) பாக்கியம் பெற்ற ஜைத்துன் மரத்தின் எண்ணெயினால் எரிக்கப்படுகிறது (அது) கீழ்த்திசையைச் சேர்ந்ததுமன்று; மேல்திசையைச் சேர்ந்ததுமன்று; அதன் எண்ணெய், அதை நெருப்பு தொடாவிடினும் பிரகாசிக்கவே முற்படும் (இவை யாவும் இணைந்து) ஒளிக்குமேல் ஒளியாகும்; அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களைத் தன்பிராகாசத்தின் பால் செலுத்துகிறான்; மேலும், மனிதர்களுக்கு அல்லாஹ் இத்தகைய உதாரணங்களைக் கூறுகிறான். அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.

36. (அல்லாஹ்வின் இல்லங்களான அவ்) வீடுகளில் (வணக்க வழிபாடுகளின்மூலம்) அவை உயர்த்தப்படவும், அவற்றில் அவனது பெயர் கூறப்பட வேண்டுமெனவும் அல்லாஹ் கட்டளையிடுகிறான். அவற்றில் காலையிலும் மாலைலும் அவனை (நல்லடியார்கள்) துதி செய்வார்.

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَ
 آيَتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾
 لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
 بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَ
 وَجَدَ اللَّهَ عِندَهُ فَوَقَّعُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ
 كَظَلَمْتِ فِي بَحْرٍ لَّجِيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ
 سَحَابٌ ظَلَمْتَ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ
 يَرَهَا وَمَنْ لَّمْ يُجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 اللَّهَ يَسْبِغُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتْ كُلُّ قَدِّ
 عِلْمِ صَلَاتِهِ وَتَسْبِيحِهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَبِاللَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ
 يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ
 مِنَ السَّمَاءِ مَن جِبَالٍ فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَ
 يَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٣﴾

37. (அவ்வாறு துதி செய்யும்)ஆடவர்கள் - அவர்களை வாணிபமோ (கொடுப்பினையின் மூலம்) விற்பனையோ, அல்லாஹ்வை நினைவு கூருவதைவிட்டும், தொழுகையை முறையாக நிறைவேற்றுவதைவிட்டும், ஜகாத் கொடுப்பதைவிட்டும் (பராமுகமாக்கி) வீணாக்கிவிடாது; இன்னும், ஒருநாளை அவர்கள் பயந்து கொண்டிருப்பர். அதில் (அந்நாளில்) இதயங்களும், பார்வைகளும்(திடுக்கிட்டுத்)தடுமாற்றமடைந்து விடும்.

38. அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்ததற்கு மிக அழகானதை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நற்கூலியாகக் கொடுப்பதற்காகவும், தன் பேரருளிலிருந்து அவர்களுக்கு அதிகமாக்கவும், (இவ்வாறு தொழுது அல்லாஹ்வை தஸ்பீஹ் செய்து வருவார்கள்.)மேலும், அல்லாஹ்தான் நாடியவர்களுக்குக் கணக்கின்றியே கொடுப்பான்.

39. இன்னும் நிராகரித்துவிட்டார்களே அவர்கள் - அவர்களின் செயல்கள் பாலைவனத்தில் (தோற்றமளிக்கும்)கானல் (நீரைப்) போலாகும்; தாகித்தவன் அதைத்தண்ணீர் என எண்ணிக் கொள்கிறான்; எதுவரை யெனில் (முடிவாக) அவன் அதனிடத்தில் வந்தடைந்தால் அதை அவன் ஒரு பொருளாகப் பெற்றுக் கொள்ளமாட்டான். (மறுமையில் இது காஃபிர்களின் நிலையாகும். அங்கு) அதனிடத்தில்(தனக்கெதிரில்) அல்லாஹ்வைக் காண்கிறான். அப்போது அவனுடைய கணக்கை அவனுக்கு அவன்(அல்லாஹ்) நிறைவு செய்துவிடுகிறான்; இன்னும், அல்லாஹ் கணக்குத்தீர்ப்பதில் தீவிரமானவன்.

40. அல்லது (அவர்களுடைய செயல்களுக்கு உதாரணம்): ஆழ் கடலிலுள்ள இருள்களைப்போன்றதாகும்; அதனை ஒரு அலைமூடிக்கொள்கிறது; அதற்குமேல் மற்றோர் அலை; அதற்கு மேல் மேகம்; (இவ்வாறு)பல இருள்கள்; அதில் சில, சிலவற்றுக்குமேல் இருக்கின்றன; (இருள்களால் சூழப்பட்ட நிலையில் பார்ப்பவன்) தன் கையை வெளியாக்கி(நீட்டி)னால் அதனை அவனால் பார்க்கமுடியாது; இன்னும், எவருக்கு அல்லாஹ் ஒளியை ஆக்கவில்லையோ அவருக்கு(எங்கும்)ஒளி இல்லை.

41. நிச்சயமாக, அல்லாஹ் - அவனை வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவைகளும், (தங்கள்)இறக்கைகளை விரித்துப் பறந்தவண்ணமாக பறவைகளும் துதி செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை (நபியே!) நீர் காணவில்லையா?(இவற்றில்) ஒவ்வொன்றும் தன் தொழுகையையும், அவனைத் துதி செய்யும் முறையையும் திட்டமாக அறிந்திருக்கின்றன. மேலும், அல்லாஹ் அவைகள் செய்பவற்றை நன்கறிகிறவன்.

42. இன்னும், வானங்களுடையவும், பூமியினுடையவும் ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது! அல்லாஹ்வின் பாலே அனைவரின் திரும்பச் செல்லுதல் இருக்கிறது.

43. (நபியே!)நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக, அல்லாஹ்தான் (பல பாகங்களிலிருந்து) மேகங்களை மெதுவாக இழுத்து, பின்னர் அவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து, அதன்பின் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக இணையச்செய்கிறான்; (பின்னர், அம்மேகங்களான) அவற்றிற்கு மத்தியிலிருந்து மழை வெளிப்படுவதை நீர் காண்கிறீர்; அவனே வானத்திலுள்ள மலைகளிலிருந்து ஆலங்கட்டி யையும் இறக்கிவைக்கிறான்; அதனைக் கொண்டு அவன் நாடியவர்களைப் பிடிக்கச் செய்கிறான். இன்னும், அவன் நாடியவர்களைவிட்டு அதனைத் திருப்பி விடுகிறான்; அதன் மின்னலின் ஒளி பார்வைகளைப் பறிக்க நெருங்குகிறது.

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٣٣﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّا فِئْتُهُمْ مِّن يَّمِشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ
مَّن يَّمِشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَّمِشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا
يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٤﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَ
اللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ آمَنَّا
بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٧﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٣٨﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ
يَخَافُونَ أَن يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ أَيْلُوكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٩﴾
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ أَن يُقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٤٠﴾ وَمَن
يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٤١﴾
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنِ أُمِّرَتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا
تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

44. இரவையும், பகலையும் அல்லாஹ்வே (திருப்பித் திருப்பி)மாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறான். பார்வைகள் உடையோர்க்கு நிச்சயமாக இதில் ஒரு (நல்ல) படிப்பினை உண்டு.

45. அல்லாஹ் - (பூமியின் மீது ஊர்ந்து திரியும்) ஒவ்வொரு உயிர்ப்பிராணியையும் நீரிலிருந்து - அவன் படைத்திருக்கின்றான்; அவைகளில் தன் வயிற்றின் மீது நடப்பவையும் உண்டு; அவைகளில் இரு கால்களால் நடப்பவையும் உண்டு; இன்னும் அவைகளில் நான்கு(கால்)களால் நடப்பவைகளும் உண்டு; (இவ்வாறு) அல்லாஹ் தான் நாடியதை படைக்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் பேராற்றலுடையவன்.

46. (மனிதர்களே!) தெளிவாக்கி வைக்கக்கூடிய வசனங்களையே நிச்சயமாக நாம் (இதில்) இறக்கியிருக்கிறோம்; இன்னும், அல்லாஹ் தான் நாடிய (நல்ல)வர்களை நேரான வழியின்பால் செலுத்துகிறான்.

47. "அல்லாஹ்வையும், (அவனுடைய) தூதரையும் நாங்கள் விசுவாசித்திருக்கிறோம்; (அவர்களின் கட்டளைகளுக்கு) நாங்கள் கீழ்ப்படிகிறோம் என்றும் (நபியே! இந்த முனாஃபிக்குகள்) கூறுகின்றனர்; பின்னர், அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் அதற்குப்பிறகு புறக்கணித்துவிடுகின்றனர்; ஆகவே, இவர்கள் (உண்மையான) விசுவாசிகள் அல்லர்.

48. மேலும், தங்களுக்கிடையில் (ஏற்பட்டவற்றில் அல்லாஹ்வின் தூதராகிய) அவர் தீர்ப்பளிக்க அல்லாஹ்விடமும், அவனுடைய தூதரிடமும் வாருங்கள் என அவர்கள் அழைக்கப்பட்டால், அப்போது அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் புறக்கணிக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்.

49. மேலும், உண்மை அவர்கள் பக்கம் இருக்குமானால் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக (விரைந்து) அவரிடம் வருகிறார்கள்.

50. அவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதா? அல்லது (அவரைப்பற்றி) இவர்கள் சந்தேகிக்கின்றனரா? அல்லது அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் அவர்களுக்கு அநீதியிழைத்துவிடுவார்கள் என்று பயப்படுகின்றனரா? அல்ல; இவர்கள் தாம் (தமக்குத்தாமே) அநியாயக்காரர்கள்.

51. விசுவாசிகளின் கூற்றாக இருப்பதெல்லாம் - அவர்களுக்கிடையே (அல்லாஹ் வுடைய தூதராகிய) அவர் தீர்ப்புக்கூறுவதற்காக அல்லாஹ்விடமும், அவனுடைய தூதரிடமும் (வருமாறு) அவர்கள் அழைக்கப்பட்டால் - "நாங்கள் செவியுற்றோம், இன்னும் கீழ்ப்படிந்தோம்" என்று அவர்கள் கூறுவதுதான்; இன்னும், அவர்கள் தாம் வெற்றியாளர்கள்

52. இன்னும், எவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து, இன்னும், அல்லாஹ்வை அஞ்சி, அவனை பயந்தும் கொள்கிறாரோ அத்தகையோர் - அவர்கள்தாம் வெற்றி பெற்றவர்கள்.

53. (நபியே!) நீர் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டால், நிச்சயமாக அவர்கள் (போர்செய்ய) புறப்பட்டுவிடுவதாக அல்லாஹ்வின் மீது அவர்கள் உறுதியான சத்தியம் செய்(து கூறு)கின்றார்கள்; "சத்தியம் செய்யாதீர்கள் என்று நீர் கூறுவீராக; (உங்களுடைய) கீழ்ப்படிதல் (நயவஞ்சக மானதென) அறியப்பட்டது தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கு உணர்பவன்."

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ
 مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى
 الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ^{٥٣} وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
 مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ
 كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ^{٥٤} وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
 آتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ^{٥٥} لَا تَحْسَبَنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالنَّارِ وَلَبِئْسَ
 الْمَصِيرُ^{٥٦} يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ
 أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ
 قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ
 وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَ
 لَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى
 بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ^{٥٧}

54. (நபியே!)நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவனுடைய) தூதருக்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படியுங்கள்; நீங்கள் புறக்கணித்தாலோ, அவர் மீதுள்ளதெல்லாம் அவர் மீது சுமத்தப்பட்ட (தூதை உங்களுக்கு எடுத்துரைப்ப)து தான்; உங்கள் மீதுள்ளதெல்லாம் நீங்கள் சுமத்தப்பட்ட (வாறு கீழ்ப்படிவ)து தான்; மேலும், நீங்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால் நீங்கள் நேர் வழியை அடைந்து விடுவீர்கள்; (நம் தூதைத்) தெளிவாக எத்திவைப்பதைத் தவிர, (வேறொன்றும் நம்) தூதர் மீது (கடமை) இல்லை.

55. (மனிதர்களே!) உங்களில் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையவர்களுக்கு - அவர்களுக்கு முன்னர் சென்றவர்களை அதிபதிகளாக்கிய பிரகாரமே, இவர்களையும் நிச்சயமாகப் பூமிக்கு அதிபதிகளாக்கிவைப்பதாகவும், அவன் அவர்களுக்குப் பொருந்திக்கொண்ட மார்க்கத்தில் அவர்களை நிச்சயமாக உறுதிப்படுத்திவைப்பதாகவும், அவர்களுடைய பயத்திற்குப்பிறகு அமைதியைக் கொண்டு நிச்சயமாக மாற்றிவிடுவதாகவும் - அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்; அவர்கள் எனக்கு யாதொன்றையும் இணையாக்காது என்னையே வணங்குவார்கள்; இதன் பின்னர் (உங்களில்) எவர் நிராகரிப்பவராகிவிட்டாரோ நிச்சயமாக, அவர்கள் தாம் (அல்லாஹ்வின் கட்டளையை ஏற்காத)பாவிகள்.

56. இன்னும், (விசுவாசிகளே!) தொழுகையை (முறையாக) நிறைவேற்றுங்கள்; ஐகாத்தையும் கொடுங்கள்; மேலும், (அல்லாஹ்வின்) தூதருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவற்றின் மூலம்) நீங்கள் அருள் செய்யப்படுவீர்கள்.

57. (நபியே!) நிராகரிப்போர் பூமியில் தப்பித்துக் கொண்டுவருவார்கள் என நிச்சயமாக நீர் எண்ணவேண்டாம்; (மறுமையில்) அவர்கள் ஒதுங்குமிடம் நரகம்தான். திட்டமாக திரும்பிச்செல்லும் இடத்தில் அது மிகவும் கெட்டது.

58. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களுடைய வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களும் (அடிமைகளும்), உங்களில் பிராயமடையாத சிறுவர்களும், (நீங்கள் வீட்டினுள் இருக்கக்கூடிய நேரங்களில் உங்களிடம் வருவதாயின்,) மூன்று நேரங்களில் அவர்கள் அனுமதி கோரவேண்டும்; (அந்நேரங்களாவன:) ஃபஜ்ரு தொழுகைக்கு முன்னரும், உச்சிப்பொழுதில் உங்களுடைய (மிச்சமான) ஆடைகளைக் களைந்துவைத்திருக்கும் நேரத்திலும், இஷா தொழுகைக்குப் பின்னரும் (இவை) உங்களுக்கு மறைவுடைய மூன்று (நேரங்கள்) ஆகும்; இவற்றுக்குப்பின் (வருவது) உங்கள் மீதோ, அவர்கள் மீதோ குற்றமில்லை. (காரணம்) இவர்கள் (அடிக்கடி) உங்களிடம் சுற்றி வருபவர்கள்; உங்களில் சிலர் சிலரிடம் (திரும்பத்திரும்ப வருபவர்களாகவும் இருக்கிறீர்கள்). இவ்வாறு அல்லாஹ் (தன்)வசனங்களை உங்களுக்கு விளக்குகிறான்; இன்னும், அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
 اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي
 لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
 شْيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
 خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى
 حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
 وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ
 بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ
 مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
 تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا إِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
 فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ
 طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

59. இன்னும், உங்களிலுள்ள சிறுவர்கள் பிராயமடைந்துவிட்டால், அவர்களுக்கு முன்னுள்ள (முத்த)வர்கள் அனுமதி கேட்டதுபோன்று அவர்களும் அனுமதி கேட்கவேண்டும்; இவ்வாறே அல்லாஹ் தன்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு விளக்குகிறான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

60. பெண்களில் திருமண விருப்பமற்ற (மாத விலக்கு நின்று குழந்தைகள் பெறும் நிலையைத் தாண்டிவிட்ட) முதியவர்கள், தங்கள் அழகை வெளிப்படுத்தாதவர்களாக, தங்கள் மேல் ஆடைகளைக் களைந்து விட்டிருப்பதில் அவர்கள் மீது குற்றமில்லை. (இதனையும் தவிர்த்து) அவர்கள் பேணிக்கொள்வது அவர்களுக்கு மிக்க நன்று. அல்லாஹ்வோ (யாவற்றையும்) கேட்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

61. (விசுவாசிகளே! உங்களுடன் சேர்ந்து உண்ணுவதில்) குருடர் மீதும் குற்றமில்லை; முடவர் மீதும் குற்றமில்லை; நோயாளியின் மீதும் குற்றமில்லை; நீங்கள் உங்கள் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தந்தைகள் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தாய்மார்கள் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் சகோதரர்களின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் சகோதரிகளின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தந்தையுடைய சகோதரர்களின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தந்தையுடைய சகோதரிகளின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தாயுடைய சகோதரர்களின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தாயுடைய சகோதரிகளின் வீடுகளிலோ அல்லது எ(ந்)த(வீட்டி)ன் சாவிகளை நீங்கள் உடமையாக்கிக்கொண்டீர்களோ அவற்றிலோ, அல்லது உங்கள் தோழர்களிடத்திலோ நீங்கள் உண்பது உங்கள் மீது குற்றமில்லை; நீங்கள் (பலர்) ஒன்று சேர்ந்தோ அல்லது தனித்தனியாகவோ உண்பது உங்கள் மீது குற்றமில்லை; ஆகவே, நீங்கள் வீடுகளில் நுழைந்தால், அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள பரிசுத்தமான பாக்கியமுள்ள காணிக்கையாக உங்களின் மீது நீங்கள் ஸலாம் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் விளங்கிக்கொள்வதற்காக இவ்வாறு அல்லாஹ் (தன்) வசனங்களை உங்களுக்கு விவரிக்கின்றான்.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا
 مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ
 الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذِنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ
 وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ
 الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُوعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
 يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ
 أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧﴾ إِلَّا أَنْ يُلَهِمَهُمَا
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ يَوْمَ
 تَرجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

سورة الفرقان مكية تسعة وعشرون آيات
 سورة الفرقان مكية تسعة وعشرون آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾
 وَالَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَوَلَمْ يَكُنْ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

١٨

62. உண்மையான விகவாசிகளெல்லாம், "அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் விகவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோர்தாம்; மேலும், அவர்கள் யாதொரு பொது விஷயத்தைப் பற்றி (ஆலோசனைசெய்ய) அவ(னுடைய தூத)ருடன் இருந்தால், அவரிடம் அனுமதி பெறும் வரை(கூட்டத்திலிருந்து) அவர்கள் போகமாட்டார்கள். நிச்சயமாக உம்மிடம் அனுமதி கோருகின்றனரே அத்தகையோர் - அவர்கள்தாம் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் விகவாசங் கொண்டவர்கள்; ஆகவே, அவர்கள் தங்களுடைய காரியத்தின் சிலவற்றுக்காக உம்மிடம் அனுமதிக்கோரினால், அவர்களில் நீர் நாடுபவர்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பீராக! அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடத்தில் மன்னிப்பும் கோருவீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

63. உங்களுக்கு மத்தியில் சிலர் சிலரை (ப்பெயர்கூறி) அழைப்பது போன்று அல்லாஹ்வின் தூதரின் அழைப்பை (முஹம்மதே என்று கூறி) ஆக்கிக்கொள்ளாதீர்கள்; நிச்சயமாக உங்களில் (கூட்டத்திலிருந்து) மறைவாக நழுவி விடுகிறார்களே அத்தகையவர்களை, அல்லாஹ் அறிவான்; ஆகவே, (நம் தூதராகிய) அவருடைய கட்டளைக்கு மாறு செய்கிறார்களே அத்தகையவர்கள், (உலகில்) தங்களுக்கு யாதொரு துன்பம் பிடித்துவிடுவதையோ அல்லது துன்புறுத்தும் வேதனை பிடித்துவிடுவதையோ பயந்து கொண்டிருக்கவும்.

64. நிச்சயமாக வானங்களிலும், பூமியிலும் இருப்பவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியன என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்; நீங்கள் எந்நிலையில் இருக்கிறீர்களோ அதை அவன் திட்டமாக அறிவான்; இன்னும், அவன்பக்கமே அவர்கள் மீட்டப்படும் (அந்நாளில்) அவர்கள் செய்தவற்றை அவர்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்; மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருள் பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.

அத்தியாயம் : 25

அல்ஃபுர்கான் - பிரித்தறிவித்தல்

வசனங்கள் : 77 மக்கீ ருகூஃகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. தன் அடியார் (முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள்) மீது (அசத்தியத்திலிருந்து சத்தியத்தைப் பிரித்தறிவிக்கும்) ஃபுர்கானை - அது அகிலத்தார்க்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியதாக ஆவதற்காக - இறக்கிவைத்தானே அத்தகையோன் மிக்க பாக்கியமுடையவன்.

2. (இவ்வேதத்தை அருட்செய்தவன்) எத்தகையோனென்றால், வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அவன் (தனக்கென) மகனை எடுத்துக்கொள்ளவுமில்லை; (அவனுடைய) ஆட்சியில் அவனுக்குக் கூட்டுக் காரரும் இல்லை; அவனே ஒவ்வொரு பொருளையும் படைத்தான்; பிறகு அதனதன் முறைப்படி அதைச் சரியாக அமைத்தான்.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
 وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
 إِفْكٌ إِفْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا
 ظُلْمًا وَزُورًا ﴿٦﴾ وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ
 تُمَلَّى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٧﴾ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٨﴾ وَقَالُوا
 مَا لَ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ
 لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ﴿٩﴾ أَوْ يُلْقَى
 إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ
 إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴿١٠﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ
 الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿١١﴾ تَبَارَكَ الَّذِي
 إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ﴿١٢﴾ بَلْ كَذَّبُوا
 بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ﴿١٣﴾

معاينة ١. عند المآخزين ١٢

١٢

3. (ஆனால் இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போர்) அவனையன்றி (வேறு வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் எதையும் படைக்க (சக்தி பெற) மாட்டார்கள்; அவர்களோ (அல்லாஹ்வின்) படைக்கப்படுகிறார்கள்; மேலும், அவர்கள் தங்களுக்குத் தீமையையோ, நன்மையையோ செய்து கொள்ள அதிகாரம் (சக்தி) பெறமாட்டார்கள். இன்னும் அவர்கள் (யாரையும்) மரணிக்கச் செய்யவோ, (எதையும்) உயிர்ப்பிக்கவோ, (இறந்ததை உயிர் கொடுத்து) மீண்டும் எழுப்பவோ அதிகாரம் பெறமாட்டார்கள்.

4. இன்னும் (குர்ஆனாகிய) "இது பொய்யே அன்றி (வேறு) இல்லை; இதனை (அபாண்டமாக) அவர் கற்பனை செய்து கொண்டார்; இதில் வேறு கூட்டத்தினரும் அவருக்கு உதவி புரிந்துள்ளார்கள்" என்று நிராகரிப்பவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் (இவ்வாறு கூறுவதால்) அக்கிரமத்தையும், பொய்யையும் திட்டமாக அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ளார்கள்.

5. இன்னும், (இது) முன்னோர்களின் கட்டுக்கதைகள்; (மற்றவரின் உதவி கொண்டு) இவற்றை இவரே எழுதச்செய்து கொண்டிருக்கிறார்; அது இவருக்குக் காலையிலும், மாலையிலும் ஒதிக்காண்பிக்கப்படுகிறது என்று (நிராகரிப்பவர்களாகிய) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

6. (அதற்கு) "வானங்களிலும், பூமியிலுமுள்ள இரகசியத்தை அறிகின்றானே அத்தகையவன் இதனை இறக்கிவைத்தான்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க மன்னிக்கிறவனாக, மிக்க கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

7. மேலும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்: "இந்தத் தூதருக்கென்ன? அவர் (மற்ற மனிதர்களைப் போன்றே) உணவு உண்ணுகிறார்; இன்னும், கடைவீதிகளில் நடக்கிறார். (அல்லாஹ்வுடைய தூதராக அவர் இருந்தால்) அவர்பால் ஒரு மலக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாமா? அப்பொழுது அவர் இவருடனிருந்து அச்சமுட்டி எச்சரிக்கைச் செய்வதாக இருப்பார்.

8. அல்லது அவர்பால் ஒரு புதையல் போடப்பட்டிருக்கவேண்டாமா? அல்லது அவர் அதிலிருந்து புசித்துக் கொள்வாரே அத்தகைய ஒரு சோலை, அவருக்கு உண்டாகி இருக்கவேண்டாமா? (என்றும் கூறுகிறார்கள்). அன்றியும் இந்த அநியாயக்காரர்கள் ஜூனியம் செய்யப்பட்ட மனிதரையே அன்றி (வேறெவரையும்) நீங்கள் பின்பற்றவில்லை என்று (விசுவாசிகளிடம்) கூறுகிறார்கள்.

9. உம்மைப்பற்றி அவர்கள் எப்படி உதாரணங்களைக் கூறுகின்றார்கள் என்பதை (நபியே! கவனித்து) பார்ப்பீராக; இவர்கள் வழிகெட்டுப் போனார்கள்; ஆதலால் நேர்வழிக்கு (வர) அவர்கள் சக்திபெறமாட்டார்கள்.

10. (நபியே!) மிக்க பாக்கியமுடைய அவன் எத்தகையவனெனின், அவன் நாடினால், இதைவிட மிக்க மேலான சுவனங்களை உமக்கு ஆக்கித்தருவான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; இன்னும் உமக்கு (அதில்) மாளிகைகளையும் அமைத்துவிடுவான்.

11. எனினும், இவர்கள் மறுமைநாளைப் பொய்யாக்குகின்றனர்; மறுமைநாளைப் பொய்யாக்குகிறவனுக்கு (கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கும்) நரகத்தை நாம் தயார் செய்தும் வைத்துள்ளோம்.

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ۝١١
 وَإِذَا أَلْفُتُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَا لَكَ
 ثُبُورًا ۝١٢ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا
 كَثِيرًا ۝١٣ قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ
 الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ۝١٤ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ
 خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدٌ مَسْئُولًا ۝١٥ وَيَوْمَ يَجْشُرُهُمْ
 وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ
 عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝١٦ قَالُوا سُبْحَانَكَ
 مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَ
 لَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا
 بُورًا ۝١٧ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا سَتِطِيعُونَ صَرْفًا
 وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مِّنْكُمْ نُدِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۝١٨
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَأْكُلُونَ
 الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ؕ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۝١٩

12. அந்நரகமானது இவர்களை வெகுதொலைவான இடத்திலிருந்து கண்டால் அதற்குரிய கொந்தளிப்பையும், அது மூச்சுவிடும் பேரிரைச்சலையும் இவர்கள் (தங்கள் செவியால்) கேட்பார்கள்.

13. மேலும், அவர்கள் (சங்கிலியால்) கட்டப்பட்டவர்களாக, அதில் மிக்க நெருக்கடியான ஓர் இடத்தில் போடப்பட்டால் (கஷ்டத்தைத் தாங்க முடியாமல்) அழிவை அங்கு அவர்கள் அழைப்பார்கள்.

14. "இன்றையத் தினம் நீங்கள் ஓர் அழிவை மாத்திரம் அழைக்காதீர்கள்; இன்னும் அநேக அழிவுகளை அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்).

15. "(நரகமாகிய) அது மேலானதா? அல்லது பயபக்தியுடையவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளார்களே அத்தகைய நிலையான சுவனபதி மேலானதா?" என்று நீர் கேட்பீராக! அது அவர்களுக்கு (நற்) கூலியாகவும், (அவர்கள்) சேருமிடமாகவும் இருக்கின்றது.

16. அவர்கள் நாடியவைகளெல்லாம் அதில் அவர்களுக்குண்டு; (அதில்) அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (நபியே!) அது உமது இரட்சகனிடம் (மலக்குகளால் பிரார்த்தித்துக்) கேட்கப்படக் கூடிய வாக்குறுதியாக இருக்கிறது.

17. அவர்களையும், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்த (அல்லாஹ் அல்லாத)வர்களையும் அவன் (விசாரணைக்காக) ஒன்று திரட்டும் (மறுமை) நாளில், "என்னுடைய இந்த அடியார்களை நீங்கள் தாம் வழிகெடுத்தீர்களா? அல்லது அவர்கள் தாமாகவே வழிகெட்டுவிட்டனர்?" என்று (அல்லாஹ்) கேட்பான்.

18. அ(தற்க)வர்கள் "நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; உன்னையன்றி (மற்றெதனையும்) நாங்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொள்வது எங்களுக்கு அவசியமன்று; எனினும், நீதான் அவர்களையும், அவர்களின் மூதாதையரையும் (உன்னை) நினைவுகூர்வதை அவர்கள் மறந்துவிடும்வரை சுகமனுபவிக்கச் செய்தாய்; மேலும், அவர்கள் அழிந்து போகும் கூட்டத்தினராகி விட்டார்கள்" என்று கூறுவர்.

19. ஆகவே, நீங்கள் கூறியதை திட்டமாக இவர்கள் பொய்யாக்கிவிட்டனர்; ஆதலால் (நம்முடைய தண்டனையைத்) தடுத்துக் கொள்ளவோ, இன்னும் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ நீங்கள் சக்திபெறமாட்டீர்கள்; மேலும், உங்களில் எவர் அநியாயம் செய்கிறாரோ அவரை மாபெரும் வேதனையைச் சுவைக்குமாறு நாம் செய்வோம்" (என்று அவர்களுக்கு நாம் கூறுவோம்).

20. மேலும், (நபியே! உமக்கு) முன்னர் (நாம் அனுப்பிய) தூதர்களிலிருந்து நிச்சயமாக அவர்கள் உணவு உண்பவர்களாகவும், கடைத்தெருவில் நடமாடுபவர்களாகவுமே தவிர நாம் அனுப்பவில்லை; மேலும் உங்களில் சிலரை, (மற்றும்) சிலருக்குச் சோதனையாக ஆக்கிவைத்தோம். (அச்சோதனையில்) நீங்கள் பொறுமையாய் இருப்பீர்களா? (நபியே!) மேலும், உம்முடைய இரட்சகன் (யாவற்றையும்) பார்க்கக்கூடியவனாக இருக்கிறான்.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا
 الْمَلِئِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا
 كَبِيرًا ٢١ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلِئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَ
 يَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ٢٢ وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنَّ عَمَلٍ
 فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ٢٣ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا
 وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ٢٤ وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاوَاتُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلِئِكَةُ
 تَنْزِيلًا ٢٥ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْخَبِيرُ لِلرَّحْمَنِ ۖ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
 الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ٢٦ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ
 يَلِيَّتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ٢٧ يُؤِيلَتِي لِيَتَنِي لَمْ
 أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ٢٨ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۗ
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنسَانِ خَذُولًا ٢٩ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ
 إِنِّي قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ٣٠ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ
 نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ٣١
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً ۗ كَذَلِكَ ۙ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ٣٢

21. மேலும், (மறுமையில்) நம் சந்திப்பை நம்பாதிருக்கிறார்களே அத்தகையோர், "எங்கள் மீது மலக்குகள் இறக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? அல்லது நாங்கள் எங்கள் இரட்சகனை (கண்களால்) காணவேண்டாமா?" என்று கூறுகின்றனர்; இவர்கள் தங்கள் மனங்களில் திட்டமாக தங்களைப் பெரிதாக எண்ணிக் கொண்டனர்; பெரிய அளவு வரம்புகடந்து (சென்றும்) விட்டனர்.

22. (அவர்களை மரணிக்கச் செய்ய வரும்) மலக்குகளை அவர்கள் காணும் நாளில், அக் குற்றவாளிகளுக்கு அன்றையத்தினம் யாதொரு நற்செய்தியும் இராது; (உங்களுக்கு நற் செய்தி கூறப்படுவது) முற்றாகத் தடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.

23. மேலும், (இம்மையில்) செயலால் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த வற்றின்பால் நாம் முன்னோக்கி, பின்னர் (அவர்கள் உலகில் விசுவாசம், கொள்ளாததால்) பரத்தப்பட்ட புழுதியாக (பலன்றறதாக) அவைகளை நாம் ஆக்கிவிடுவோம்.

24. அந் நாளில் சுவனவாசிகள் தங்குமிடத்தால் மிகச்சிறந்தவர்களாகவும், ஓய்வுபெறும் இடத்தால் மிக அழகானவர்களாகவும் இருப்பர்.

25. இன்னும், வானம் மேகத்தால் பிளந்து, மலக்குகள் உறுதியாகவே இறக்கிவைக்கப்படும் நாளை (அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வீராக).

26. அந்நாளில் உண்மையான ஆட்சி அர்ரஹ்மா(ன் ஒருவ)னுக்கே இருக்கும்; மேலும், நிராகரிப்போருக்கு அது (மிக்க) கடினமான நாளாகவும் இருக்கும்.

27. மேலும், "அத்தூதருடன் நானும் (நேரான) வழியை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமே!" என்று கூறியவனாக அநியாயக்காரன் தன் இரு கைகளையும் கடித்துக்கொள்ளும் நாளை (அவர்களுக்கு நீர் நினைவுபடுத்துவீராக).

28. "எனக்கு வந்த கேடே! (வழிகேட்டிற்கு அழைத்த) இன்னவனை நான் என்னுடைய சிநேகிதனாக ஆக்கிக் கொள்ளாதிருந்திருக்க வேண்டுமே!" (என்றும்),

29. "நல்லுபதேசத்தை விட்டும் - அது என்னிடம் வந்ததன் பின்னர் (நல்லுபதேசம் பெறுவதிலிருந்து) அவன்தான் என்னைத்திட்டமாக வழிகெடுத்துவிட்டான்; மேலும், "ஷைத்தான் மனிதனுக்குப் பெரும் மோசக்காரனாக இருக்கிறான்" (என்றும்) பிதற்றுவான்.

30. (நம்முடைய) தூதர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக என்னுடைய சமூகத்தார் இந்தக் குர்ஆனை முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக எடுத்துக் கொண்டனர்" என்று கூறுவார்.

31. இவ்வாறே ஒவ்வொரு நபிக்கும், குற்றவாளிகளிலிருந்து பகைவரை நாம் ஆக்கினோம். நேர் வழிகாட்டுபவனாகவும், உதவி செய்பவனாகவும் இருக்க (நபியே!) உம் இரட்சகன் (உமக்குப்) போதுமானவன்.

32. மேலும், (நபியே!) நிராகரித்தோர், "இவர் மீது குர்ஆன் (தவறாத், இன்ஜீல், ஐயூர் ஆகிய வேதங்கள் இறக்கப்பட்டது போன்று முழுவதும்) ஒரே தொகுப்பாக இறக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா?" என்று கூறுகின்றனர்; அப்படித்தான் அதைக் கொண்டு உம் இதயத்தை நாம் உறுதிப்படுத்துவதற்காக; (இறக்கிவைத்தோம்) இன்னும் இதனைப் படிப்படியாக நாம் ஒதிக் காண்பித்து விளக்கத்தையும் தெளிவு செய்தோம்.

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ٣٢ الَّذِينَ
 يُخْشَوْنَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ
 سَبِيلًا ٣٣ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
 وَزِيرًا ٣٤ فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ
 تَدْمِيرًا ٣٥ وَقَوْمِ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرَّسُولَ أَعْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
 آيَةً ٣٦ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ٣٧ وَعَادًا وَثَمُودًا وَ
 أَصْحَابَ الرَّيِّسِ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ٣٨ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ
 الْأَمْثَالَ زَكَاةً لِّتُبَرَّنَا تَبِيرًا ٣٩ وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي
 أُمِطَتْ مَطَرُ السَّوِّءِ أَفْلَمْ يَكُونُوا يَرُونَهَا بَلْدًا كَانُوا لَا
 يَرْجُونَ نُشُورًا ٤٠ وَإِذَا رَأَوْكَ إِذْ يَتَّخِذُونَكَ إِلهًا زُورًا أَهَذَا
 الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ٤١ إِنْ كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْتِ الْوَالِيَا
 أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرُونَ الْعَذَابَ
 مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ٤٢ أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ الْهَوَاهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ
 تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا ٤٣ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ
 أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ٤٤

٤٤

٤٤

33. உம்மிடம் எந்த உதாரணத்தையும் அவர்கள் கொண்டு வருவதில்லை, (அதைவிட) உண்மையானதையும், விளக்கத்தால் மிக அழகானதையும் நாம் உம்மிடம் கொண்டுவந்தே தவிர.

34. தங்களின் முகங்களின் மீது (முகங்குப்புற) நரகத்தின் பால் இழுத்துச் செல்லப்படுவார்களே அத்தகையோர் - அவர்கள் (தங்கும்) இடத்தால் மிகவும் கெட்டவர்கள்; பாதையால் மிகவும் வழி தவறியவர்கள்.

35. மேலும், நிச்சயமாக, மூஸாவுக்குத் 'தவ்றாத்' என்னும்) வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்; அவருடன் அவருடைய சகோதரர் ஹாருனை உதவியாளராகவும் ஆக்கினோம்.

36. ஆகவே நாம், "நீங்கள் இருவரும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளைப் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகைய சமூகத்தாரிடம் செல்லுங்கள்" எனக்கூறினோம்; பின்னர், (அவ்விருவரையும் விகவாசம் கொள்ளாத) அவர்களை நாம் அடியோடு அழித்துவிட்டோம்.

37. இன்னும், (நபி) நூஹ்வுடைய சமூகத்தாரை - அவர்கள் (நம்) தூதர்களைப் பொய்யாக்கியபோது அவர்களை மூழ்கடித்தோம்; அவர்களை மனிதர்களுக்கு ஒர் அத்தாட்சியாகவும் ஆக்கினோம்; இன்னும், அநியாயக்காரர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையை நாம் தயாராக்கி வைத்திருக்கிறோம்.

38. ஆ(துக்கூட்டத்)தையும், ஸமூ(துக்கூட்டத்)தையும், ரஸ்(கிணறு)வாசிகளையும், இவர்களுக்கிடையில் இன்னும் அநேக தலைமுறையினர்களையும் (நாம் அழித்துவிட்டோம்).

39. ஒவ்வொருவருக்கும் (நாம் தெளிவான சான்றுகளைக் கொடுத்து அவ(ரவ)ருக்குரிய பல உதாரணங்களையும் கூறினோம்; (அவைகளை ஏற்காது மறுத்துவிட்ட) ஒவ்வொருவரையும் நாம் அடியோடு அழித்துவிட்டோம்.

40. நிச்சயமாக (மக்கத்துக்காஃபிர்களான) இவர்கள், தீய (கல்மாரி) மழை பொழிவிக்கப்பட்டிருந்ததே அத்தகைய ஊருக்கு (ச் சென்று) வந்திருக்கிறார்கள்; அதை அவர்கள் பார்த்திருக்கவில்லையா? எனினும், (மரணத்திற்குப்பின் உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவதை அவர்கள் நம்பாதவர்களாக இருந்தனர்.

41. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் உம்மைப்பார்த்துவிட்டால், பரிகாசமாகவே தவிர அவர்கள் உம்மை எடுத்துக் கொள்வதில்லை; "அல்லாஹ் (தன்னுடைய) தூதராக அனுப்பினானே அத்தகையவர்தானா இவர்?" (என்று கூறுகின்றனர்).

42. (தெய்வங்களாகிய) அவற்றின் மீது நாம் உறுதியாக இல்லாதிருந்தால், நம்முடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை விட்டும் திருப்பி நம்மை இவர் வழிகெடுக்க சமீபித்து இருப்பார் (என்றும் கூறுகின்றனர்; மறுமையில்) அவர்கள் வேதனையைக் கண்ணால் காணும் நேரத்தில், பாதையால் மிக வழிகெட்டவர்கள் யார் என்பதை நன்கறிந்துகொள்வார்கள்.

43. (நபியே!) தன் மனோ இச்சையைத் தன் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வமாக எடுத்துக் கொண்டவனை நீர் பார்த்தீரா? நீர் அவனுக்குப் பாதுகாப்பாளராக இருப்பீரா?

44. அல்லது, நிச்சயமாக அவர்களில் பெரும்பாலோர் (உம்முடைய கூற்றை) கேட்கின்றார்கள் என்றோ, அல்லது அதனை விளங்கிக்கொள்கிறார்கள் என்றோ நீர் எண்ணிக் கொண்டீரா? அவர்கள் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்கள் ஆகிய) கால்நடைகளைப் போன்றவர்களேயன்றி வேறில்லை. அல்ல; (அவற்றை விட) அவர்கள் பாதையால் மிக வழிதவறியவர்கள்.

أَلَمْ تَر إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ
 جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ٥٣ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ٥٤
 وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ
 النَّهَارَ نُشُورًا ٥٥ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
 رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ٥٦ لِنُنْحِي بِهِ بِلْدَةً
 مَيِّتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَثِيرًا ٥٧ وَلَقَدْ
 صَرَّفْنَا فِيهِمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ٥٨ وَلَوْ
 شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ تَذِيرًا ٥٩ فَلَا تَطِعِ الكَافِرِينَ وَ
 جَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ٦٠ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا
 عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا
 مَحْجُورًا ٦١ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَ
 صِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ٦٢ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ
 ظَهِيرًا ٦٣ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٦٤ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ شَاءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ٦٥

45. (நபியே!) உம் இரட்சகனின் பக்கம்_ நிழலை அவன் எவ்வாறு நீட்டுகிறான் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? அவன் நாடியிருந்தால் அதனை நிலை பெற்றதாகவும் ஆக்கிவிடுவான்; பிறகு சூரியனை (நிழலாகிய) அதற்கு ஆதாரமாக நாம் ஆக்கினோம்.

46. பின்னர், நாம் அதனைச் சிறுகச் சிறுக குறைத்து நம்மளவில் அதைக் கைப்பற்றிக் கொள்கிறோம்.

47. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால் உங்களுக்கு இரவை ஆடையாகவும், நித்திரையை இளைப்பாறுதலாகவும் ஆக்கினான்; பசலை (நீங்கள் தூக்கத்திலிருந்து) மீண்டெழுந்து வாழ்க்கைக்குரியவற்றை பூமியின் பல பாகங்களிலும் தேடிக்கொள்வதற்காகவும் ஆக்கினான்.

48. மேலும், அவன் எத்தகையவனென்றால், (மழை எனும்) தன் அருளுக்கு முன்னதாகக் (குளிர்ந்த) காற்றுகளை நன்மாராயமாக அனுப்பிவைக்கின்றான்; (மனிதர்களே!) நாம் தாம் வானத்திலிருந்து பரிசுத்தமான நீரை இறக்கியும் வைக்கிறோம்.

49. அதனைக் கொண்டு இறந்த பூமியை நாம் உயிர்ப்பிப்பதற்காகவும், நாம் படைத்தவற்றில் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் போன்ற) கால்நடைகளுக்கும், அநேக மனிதர்களுக்கும் அதனைப் புகட்டுவதற்காகவும் (நீரை இறக்கிவைக்கிறோம்).

50. திட்டமாக நாம் (நம் அருட்கொடைகளை) அவர்கள் நினைவு கூர்வதற்காக (மழையான) அதை அவர்களுக்கிடையில் (தேவைக்குத்தக்க) பங்கீடு செய்தோம். (ஆனால்) மனிதர்களில் அதிகமானவர்கள் நிராகரிப்பைத்தவிர (வேறு எதையும்) ஏற்பதில்லை.

51. மேலும், நாம் நாடியிருந்தால் ஒவ்வொரு ஊரிலும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவரை, திட்டமாக நாம் அனுப்பியிருப்போம்.

52. ஆகவே, நீர் நிராகரிப்போருக்கு (நபியே!) கீழ்ப்படியாதீர்; அன்றி (குர்ஆனாகிய) இதனை (சான்றாக)க் கொண்டு, நீர் அவர்களுடன் பலமாகப் போராடுவீராக.

53. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், இரு கடல்களையும் அவன் ஒன்று சேர்த்திருக்கின்றான்; (அதில் ஒன்றான) இது மிக்க மதுரமானது, தாகம் தீர்க்கக் கூடியது; (அதில் மற்றொன்றான) இது உப்புக்கரிப்பானது, கசப்பானது; இவ்விரண்டிற்கிடையில் (அவை ஒன்றோடொன்று கலந்திடாமல்) திரையையும், மீறமுடியாத ஒரு தடையையும் அவன் ஆக்கியிருக்கின்றான்.

54. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், மனிதனை (ஒரு துளி) நீரிலிருந்து படைத்தான். பின்னர் அவனுக்கு வம்சாவழியையும், (அதன் மூலம் ஏற்படும் உறவையும், திருமணம் மூலம் ஏற்படும்) சம்பந்தத்தையும் ஆக்கினான்; மேலும், (நபியே!) உம் இரட்சகன் (எவ்வாறும் செய்ய) ஆற்றலுடையோனாக இருக்கின்றான்.

55. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி தங்களுக்கு பலன்தராதவற்றையும், தங்களுக்கு இடர் செய்யாதவற்றையும் இணைவைப்பவர்களான அவர்கள் வணங்குகின்றனர்; நிராகரிப்பவன் தன் இறைவனுக்கு விரோதமாக (வைத்தானுக்கு) உதவுபவனாக இருக்கின்றான்.

56. மேலும், நன்மாராயங்கூறுபவராகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவராகவுமே தவிர (நபியே!) உம்மை நாம் அனுப்பவில்லை.

57. இதன்மீது எந்தக் கூலியையும் உங்களிடம் நான் கேட்கவில்லை; தன் இரட்சகனின் பக்கம் (செல்லும்) வழியை எடுத்துக்கொள்ள நாடுகிறவரைத்தவிர; (மற்ற யாவரும் நஷ்டத்தில் உள்ளனர்) என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ
 بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا ۗ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَأَلُ
 بِهِ خَيْرًا ۗ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا
 الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۗ تَبَارَكَ الَّذِي
 جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۗ
 وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَن أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ
 أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۗ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
 هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۗ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ
 لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۗ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا
 عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۗ إِنَّهَا سَاءَتْ
 مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۗ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ
 يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۗ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
 مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
 بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۗ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۗ

﴿١٩﴾
 السجدة
 عند التقدير ١٩

58. இறந்து விடமாட்டானே அத்தகைய உயிருள்ளவனின் மீது (உமது காரியங்களை ஒப்படைத்து அவன் மீது முழு) நம்பிக்கையும் வைப்பீராக! இன்னும், அவனின் புகழைக் கொண்டு (அவனைத்) துதி செய்வீராக! இன்னும் அவன் தன் அடியார்களின் பாவங்களை நன்குணர்ந்திருப்பவனாவதில் போதுமானவன்.

59. அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களையும், பூமியையும், இவை யிரண்டுக் கிடையிலுள்ளவைகளையும் ஆறு நாட்களில் அவன் படைத்தான்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும் அர்ஷின் மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவன் அர்ஷின் மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான். அவன் தான் (பேரருளாளனாகிய) அர்ரஹ்மான்; அவனைப் பற்றி நன்கு தெரிந்தவரைக் கேட்பீராக!

60. (ஆகவே மிகக்கிருபையுடையவனாகிய) அர்ரஹ்மானுக்கு சிரம்பணியுங்கள் என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், அர்ரஹ்மான் யார்? நீர் கட்டளையிடு பவனுக்கு நாங்கள் சிரம்பணியவோமா? என்று கேட்கின்றனர்; (அர்ரஹ்மானுக்கு சிரம்பணியுங்கள் என கூறப்பட்டதாகிய) அது அவர்களுக்கு (மார்க்கத்தின் மீது) வெறுப் பையே அதிகமாக்கியது.

61. வானத்தில் கோளங்கள் சுழன்று வர) பெரும் தங்குமிடங்களை ஆக்கி, அதில் ஒரு விளக்கை (ப்போன்று சூரியனையும், பிரகாசிக்கக்கூடிய சந்திரனையும் அமைத்தானே அத்தகையவன் (அந்தரஹ்மான் மிக்க) பாக்கியமுடையவன்.

62. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், (அவனது பேராற்றலை) நினைவுகூர நாடியவர்களுக்கு, அல்லது (அவனுக்கு) நன்றி செலுத்த நாடியவர்களுக்கு இரவையும், பகலையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக (மாறி மாறி) வருமாறு ஆக்கினான்.

63. இன்னும், அர்ரஹ்மானுடைய அடியார்கள் எத்தகையோரெனில், அவர்கள் பூமியில் பணிவாக நடப்பார்கள்; மூடர்கள் அவர்களுடன் (வேண்டாத வற்றைப்) பேசமுற்பட்டால், "ஸலாமுன்" (சாந்தி உண்டாகட்டும்) என்று கூறி (அவர்களை விட்டு விலகி) விடுவார்கள்.

64. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரெனில், தங்கள் இரட்சகனை, சிரம்பணிந்தவர்களாக (ஸஜ்தா செய்தவர்களாக)வும், நின்றவர்களாகவும் (அல்லாஹ்வின் வழிபாட்டில்) இரவைக் கழிப்பார்கள்.

65. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரெனில், "எங்கள் இரட்சகனே! நரகத்தின் வேதனையை எங்களை விட்டும் நீ திருப்பிவிடுவாயாக! (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அதன் வேதனை நிலையானதாகும், என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறுவார்கள்.

66. "நிச்சயமாக அது நிலையாகத் தங்குமிடத்தாலும், சிறிது நேரம் தங்குமிடத்தாலும் மிகக்கெட்டது.

67. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரெனில், அவர்கள் செலவு செய்தால், வீண் விரயம் செய்யமாட்டார்கள்; (ஒரேயடியாக) சுருக்கிக்கொள்ளவும் மாட்டார்கள்; (அவ்வாறு செலவு செய்வதானது அவ்விரண்டு நிலைகளுக்கும் மத்தியிலிருக்கும்).

68. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரெனில், அல்லாஹ்வுடன் வேறொரு நாயனை (வணக்கத்திற்குரியவனாக பிரார்த்தித்து) அழைக்கமாட்டார்கள்; அல்லாஹ் தடுத்திருக்கும் எந்த உயிரையும் அவர்கள் உரிமையின்றி கொலை செய்து விடவுமாட்டார்கள்; அவர்கள் விபச்சாரமும் செய்யமாட்டார்கள்; எவரேனும் இவைகளைச் செய்யமுற்பட்டால், அவர் (அதற்குரிய) தண்டனையைச் சந்திப்பார்.

يُضَعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ١٩
تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ
حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٢٠ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَأِنَّهُ يُتَوَّبُ إِلَى اللَّهِ مُتَابًا ٢١ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ
إِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ٢٢ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ
يَخْرُجُوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ٢٣ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا
مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ٢٤
أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ٢٥
خَلِيدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ٢٦ قُلْ مَا يَعْبُؤُكُمْ
رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ٢٧

وَرَقَّةٌ الْكِتَابَةِ آمِينَ الْبُرُودُ الْبُرُودُ الْبُرُودُ الْبُرُودُ
سَيِّئَاتِهِمْ وَالشُّعْرَاءُ وَالْبُرُودُ الْبُرُودُ الْبُرُودُ الْبُرُودُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

طَسَمَ ① تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ② لَعَلَّكَ بَآخِعُ
نَفْسِكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ③ إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ
مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَافُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ④

الربيع
٢٦

المنزل
٥

69. மறுமை நாளில் அவருக்கு வேதனை இரட்டிப்பாக்கப்படும்; மேலும், இழிவுபடுத்தப்பட்டவராக அதில் என்றென்றும் தங்கிவிடுவார்.

70. (இப்பாவங்களிலிருந்து) எவர் தவ்பாச்செய்து, விகவாசமும் கொண்டு நற்செயலும் செய்தாரோ அவரைத்தவிர; எனவே அத்தகையோர் - அவர்களுடைய தீமைகளை நன்மைகளாக அல்லாஹ் மாற்றிவிடுவான்; மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக்கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

71. இன்னும், எவர் தவ்பாச்செய்து, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றாரோ அவர், நிச்சயமாக முற்றிலும் அல்லாஹ்வின்பாலே திரும்பிவிடுகின்றார்.

72. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், பொய்சாட்சி சொல்ல மாட்டார்கள்; (ஒருகால்) வீணான காரியம் நடக்கும் இடத்தின் பக்கம் அவர்கள் சென்றுவிட்டால், கண்ணியமானவர்களாக (அதனைவிட்டும் ஒதுங்கிச்) சென்றுவிடுவார்கள்.

73. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகனின் வசனங்களைக் கொண்டு உபதேசிக்கப்பட்டால் செவிடர்களாகவும், குருடர்களாகவும் அதன் மீது விழமாட்டார்கள் (அதனை நன்குணர்ந்து அதன்படி நடப்பார்கள்).

74. மேலும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் "எங்கள் இரட்சகனே! எங்கள் மனைவியர்களிடமிருந்தும், எங்கள் சந்ததிகளிலிருந்தும் எங்களுக்குக் கண்களின் குளிர்ச்சியைத் தந்தருள்வாயாக! அன்றியும், பயபக்தியுடையவர்களுக்கு எங்களை (நல்வழியில் நின்று அதன்பால் அழைக்கும்)வழிகாட்டியாகவும் நீ ஆக்குவாயாக" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவார்கள்.

75. அத்தகையோர் - அவர்கள் கஷ்டங்களைப்பொறுத்துக் கொண்டதன் காரணமாக, உயர்ந்த மாளிகையை (மறுமையில்) அவர்கள் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுவார்கள். காணிக்கையாலும், சாந்தியாலும் அதில் வரவேற்கப்படுவார்கள்.

76. அதில் (அவர்கள்) நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; நிலையாகத் தங்குமிடத்தாலும், சிறிதுநேரம் தங்குமிடத்தாலும் அது அழகானதாகிவிட்டது.

77. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் (அல்லாஹ்வை) அழைத்துப்பிரார்த்திப்பது (மட்டும்) இல்லையெனில், என்னுடைய இரட்சகன் உங்களை பொருட்படுத்தியிருக்க மாட்டான்; ஏனெனில், நீங்கள் (அவனுடைய வசனங்களைப்) பொய்ப்படுத்திவிட்டீர்கள்; எனவே அதற்குரிய தண்டனையானது கட்டாயமாக உங்களுக்கு உண்டாகும்.

அத்தியாயம் : 26

அஷ்டௌ அரா - கவிஞர்கள்

வசனங்கள் : 227 மக்கீ ருகூஸ்கள் : 11

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. தாளீம் மீம்.
2. இவை, தெளிவான வேதத்தின் வசனங்களாகும்.
3. (நபியே! உம்மை) விகவாசங் கொள்பவர்களாக அவர்கள் இல்லாததன் காரணமாக (த்துக்கத்தால்) உம்மை நீரே மாய்த்துக்கொள்வீர் போலும்!
4. நாம் நாடினால் வானத்திலிருந்து ஓர் அத்தாட்சியை அவர்கள் மீது இறக்கியிருப்போம்; (அப்போது) அவர்களுடைய கழுத்துகள் அதற்கு (க்குனிந்து) பணிந்தவையாக ஆகிவிடும்.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ
 مُعْرِضِينَ ⑤ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءٌ مِمَّا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِءُونَ ⑥ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
 زَوْجٍ كَرِيمٍ ⑦ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ⑧
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑨ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ
 أَنْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑩ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ⑪ قَالَ رَبِّ
 إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ⑫ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي
 فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ⑬ وَلَهُمْ عَلَىٰ ذُنُوبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ⑭
 قَالَ كَلَّا فَإِذْ هَبَا بَايِتِنَا أَنَا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ⑮ فَاتَّبَعُوا فِرْعَوْنَ
 فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑯ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
 قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ⑰
 وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ⑱ قَالَ فَعَلْتُهَا
 إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ⑲ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي
 رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ⑳ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُّهَا عَلَىٰ
 أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ㉑ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ㉒

5. அர்ரஹ்மானிடமிருந்து புதிதான யாதொரு (நல்)உபதேசமும் – அதனை அவர்கள் (நிராகரித்துப்) புறக்கணிக்கிறவர்களாக இருந்தே தவிர – அவர்களிடம் வருவதில்லை.

6. (ஆகவே, வேதமாகிய இதனையும்) அவர்கள் திட்டமாகப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் எதனைப் பரிகசித்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அதன் (உண்மைச்) செய்திகள் அவர்களிடம் வந்துவிடும்.

7. பூமியின் பால் அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (அதில்) மேலான ஒவ்வொரு வகையிலிருந்தும் (பயன்தரக்கூடிய) எவ்வளவோ (புற்பூண்டுகளை ஜதை ஜதையாகவே) நாம் முளைப்பித்திருக்கின்றோம்.

8. நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சி இருக்கின்றது; (எனினும்) அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகவாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.

9. மேலும், (நபியே!) உம்முடைய இரட்சகன் – அவனே நிச்சயமாக (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; மிகக் கிருபையுடையோன்.

10. இன்னும், (நபியே!) உம்முடைய இரட்சகன், "நீர் அநியாயக்கார சமூகத்தாரிடம் செல்வீராக!" என (க்கட்டளையிட்டு) மூஸாவை அழைத்ததை (நீர் நினைவு கூர்வீராக).

11. ஃபிர் அவ்னுடைய சமூகத்தாரிடம் (செல்வீராக!) அவர்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) பயப்பட மாட்டார்களா?

12. அதற்கு வர் "என் இரட்சகனே! அவர்கள் என்னைப் பொய்ப்படுத்தி விடுவார்கள் என்று நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

13. "அவ்வாறு பொய்ப்படுத்தினால்" என் மனம் நெருக்கடிக்குள்ளாகியும்விடும்; என் நாவும் (சரியாக) பேசாது; ஆதலால் (எனக்கு வஹீ அனுப்பியது போன்று) ஹாருனுக்கு (வஹீ) அனுப்புவாயாக!

14. "மேலும், அவர்களுக்கு என்மீது ஒரு (கொலைக்) குற்றச்சாட்டுதலும் உண்டு; அதற்காக அவர்கள் என்னைக் கொன்று விடுவார்கள் என்றும் நான் பயப்படுகிறேன்" (என்று கூறினார்).

15. (அதற்கு) "அவ்வாறன்று, நீங்களிருவரும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளை (எடுத்துக் கொண்டு) செல்லுங்கள்; நிச்சயமாக நாம் உங்களுடன் (யாவற்றையும்) செவியேற்கக்கூடியவர்களாக இருப்போம் என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

16. ஆகவே, நீங்களிருவரும் ஃபிர் அவ்னிடம் சென்று, நிச்சயமாக நாங்கள் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய தூதராவோம் என்று நீங்களிருவரும் கூறுங்கள். (அதன் காரணமாக)

17. "இஸ்ராயீலின் மக்களை நீ எங்களுடன் அனுப்பிவிடு" (என்றும் கூறுங்கள்).

18. (அவ்வாறே ஃபிர் அவ்னிடம் சென்று அவ்விருவரும் கூறவே,) அதற்கவன் (மூஸாவிடம்), "குழந்தையாக உம்மை (எடுத்து) எங்களுக்கு மத்தியில் நாங்கள் வளர்க்கவில்லையா? நீர் உம் வயதில் அநேக ஆண்டுகள் நம்மிடத்தில் தங்கியும் இருந்தீர்" என்று அவன் கூறினான்.

19. "நீர் செய்த (கொலைச்) செயலையும் செய்தீர்! மேலும், நீர் நன்றிமறந்தவர்களில் உள்ளவராகவும் இருக்கின்றீர்" (என்றும் ஃபிர் அவ்ன் கூறினான்).

20. அதற்கு, "நான் அந்நேரத்தில் அறியாதவர்களில் (ஒருவனாக) இருந்த நிலையில் அதனை நான் செய்தேன்" என்று (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

21. "ஆதலால் நான் உங்களுக்கு பயந்தபொழுது உங்களை விட்டு வெருண்டோடிவிட்டேன்; பிறகு என்னுடைய இரட்சகன் எனக்கு அறிவையும் கொடுத்துத் (தன்னுடைய) தூதர்களில் உள்ளவனாகவும் என்னை ஆக்கினான்."

22. "மேலும், (குழந்தைப்பருவத்தில் என்னை நீ வளர்த்துப்பரிபாலித்த) அது, (என் இனத்தாராகிய) இஸ்ராயீலின் மக்களை நீ அடிமையாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையில், (என்னையும் அடிமையாக்காது) நீ எனக்கு சொல்லிக் காண்பிக்கக்கூடிய ஓர் அருட்கொடையே ஆகும்" (என்று கூறினார்).

23. (அதற்கு) ஃபிர் அவ்ன் "அகிலத்தாரின் இரட்சகன் என்றால் என்ன?" என்று கேட்டான்.

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٣﴾
 قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٦﴾
 قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٧﴾
 قَالَ لِمَنِ اتَّخَذَتِ الْهَاطِغِيُّ لِمَ اجْعَلْتِكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿٢٨﴾
 قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الصَّادِقِينَ ﴿٣٠﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣١﴾ وَنَزَعَتْ يَدَهُ
 فَإِذَا هِيَ بِيضٌ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لِلْمَلَاحِقَةِ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
 عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٤﴾
 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٣٥﴾ يَا تُوكَّ بِكُلِّ
 سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿٣٦﴾ فَجَمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٧﴾ وَقِيلَ
 لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٣٨﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ
 كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٣٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا
 لِنَأْتِيَنَّكَ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ
 الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٢﴾

24. (அதற்கு) "நீங்கள் உறுதிகொண்டவர்களாக இருப்பின், வானங்கள் மற்றும் பூமி, அவை இரண்டிற்கும் மத்தியிலுள்ளவை ஆகியவற்றின் இரட்சகன்" என்று (மூஸா) கூறினார்.

25. அ(தற்கு)வன், "தன்னைச் சூழ இருந்தவர்களிடம், நீங்கள் (இவர் கூற்றைச்) செவிமடுக்கிறீர்கள் அல்லவா?" என்று கேட்டான்.

26. (அதற்கு மூஸாவாகிய) அவர், உங்களின் இரட்சகனும், முன் சென்று போன உங்கள் மூதாதையர்களின் இரட்சகனுமாவான் என்று கூறினார்.

27. "நிச்சயமாக உங்களிடம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறாரே உங்களுடைய தூதர் (அவர்) திட்டமாக ஒரு பைத்தியக்காரர்தாம்" என்று (ஃபிர் அவ்னாகிய) அவன் கூறினான்.

28. (அதற்கு மூஸா "அவனே) கிழக்கிற்கும், மேற்கிற்கும், இவ்விரண்டிற்குமிடையே உள்ளவற்றிற்கும் இரட்சகன். (இதனை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்பவர்களாக இருப்பின் (அவனை விசுவாசங்கொள்ளுங்கள்)" என்று கூறினார்.

29. அ(தற்கு)வன், "என்னை அன்றி (மற்றெதனையும் வணக்கத்திற்குரிய) நாயனாக நீர் எடுத்துக்கொண்டால், நிச்சயமாக நான் உம்மைச் சிறையிடப்பட்டோரில் (ஒருவராக) ஆக்கிவிடுவேன்" என்று கூறினான்.

30. அ(தற்கு)வர், "தெளிவான (அத்தாட்சியாக) ஒரு பொருளை நான் உன்னிடம் கொண்டு வந்தாலுமா?" என்று கேட்டார்.

31. அ(தற்கு)வன், "நீர் உண்மையாளர்களில் இருப்பின், அதனைக் கொண்டுவாரும்" என்று கூறினான்.

32. ஆகவே, (மூஸாவாகிய) அவர் தன் தடியைப் போட்டார்; உடனே அது தெளிவானதொரு (மலைப்) பாம்பாகிவிட்டது.

33. இன்னும் அவர் தன்னுடைய கையைச் சட்டைக்குள்ளிருந்து வெளியில் எடுத்தார்; அப்போது அது பார்ப்போருக்கு (ஒளிமயமான) வெண்மையாக இருந்தது.

34. தன்னைச் சூழ இருந்த பிரதானிகளிடம் "நிச்சயமாக இவர் (மிகவும்) நன்கறிந்த சூனியக்காரர்" என்று (ஃபிர் அவ்னாகிய) அவன் கூறினான்.

35. "இவர் தன் சூனியத்தைக்கொண்டு, உங்கள் (ஊரான இப்) பூமியை விட்டும் உங்களை வெளியேற்றிவிட நாடுகிறார்; ஆகவே, (இதைப்பற்றி) நீங்கள் (எனக்கு) எதைச் செய்ய ஏவுகிறீர்கள்? (என்று ஃபிர் அவ்ன் கேட்டான்.)

36. அ(தற்கு)வர்கள், "அவருக்கும், அவருடைய சகோதரருக்கும் தவணைகொடுத்து விடு; மேலும், (சூனியக்காரர்களை) திரட்டிக் கொண்டு வருவோரைப் பல நகரங்களுக்கும் அனுப்பிவை" என்று கூறினார்கள்.

37. "அவர்கள் கற்றறிந்த ஒவ்வொரு சூனியக்காரனையும் உம்மிடம் (அழைத்துக்) கொண்டு வருவார்கள்" (என்று கூறினார்கள்).

38. ஆகவே, (பல நகரங்களுக்கும் திரட்டுவோர் அனுப்பி வைக்கப்பட்டு) குறிப்பிட்ட நாளின், குறித்த நேரத்திற்குச் சூனியக்காரர்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

39. (சகல) மனிதர்களிடமும், (குறித்த நேரத்தில்) நீங்கள் (வந்து) ஒன்று சேருவீர்களா? என்றும் கேட்கப்பட்டது.

40. சூனியக்காரர்களை அவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்களாக ஆகி விட்டால் - நாம் பின்பற்றக்கூடும் (என்றும் கூறப்பட்டது);

41. ஆகவே, சூனியக்காரர்கள் வந்தபொழுது, அவர்கள் ஃபிர் அவ்னிடம், "நாங்களே மிகைத்தவர்களாகி (வென்று) விட்டால், (அதற்குரிய) கூலி (வெகுமதி) நிச்சயமாக எங்களுக்கு உண்டா?" என்று கேட்டார்கள்.

42. அ(தற்கு)வன், "ஆம்! உண்டு. அந்நேரத்தில், நிச்சயமாக நீங்கள் (நம்முடைய சபையிலும்) நமக்கு நெருக்கமாக்கப்பட்டவர்களில் உள்ளவராவீர்கள்" என்று கூறினான்.

43. "நீங்கள் (சூனியம் செய்ய) எதைப்போடக் கூடியவர்களோ போடுங்கள்" என மூஸா அவர்களிடம் கூறினார்.

فَالْقَوَائِبَ لَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بَعِزَّةٌ فِرْعَوْنُ إِنَّا لَنَحْنُ
 الْغَالِبُونَ ﴿٣٢﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٣٣﴾
 فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجُودًا ﴿٣٤﴾ قَالَ الْاِمْتَارِبِ الْعَلِيمِينَ ﴿٣٥﴾ رَبِّ مُوسَى
 وَهَارُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ اِمْنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اذِنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي
 عَلَّمَكُمْ السَّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ؕ لَا قَطْعَانَ اَيْدِيكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ
 مِّنْ خِلَافٍ وَّلَا وُصْلَبَتُّكُمْ اَجْمَعِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ الْاَضْيِرُّ اِنَّا اِلَى
 رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٣٨﴾ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا اِنْ كُنَّا اَوَّلَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾ وَاَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِي اِنَّكُمْ تُتَّبَعُونَ ﴿٤٠﴾
 فَارْسَلْ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٤١﴾ اِنَّ هٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ
 قَلِيلُونَ ﴿٤٢﴾ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٤٣﴾ وَاِنَّا لَجَمِيعٌ حٰذِرُونَ ﴿٤٤﴾
 فَاَخْرَجْنَاهُمْ مِّنْ جَدَّتِ وَعَيْوُونَ ﴿٤٥﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٤٦﴾ كَذٰلِكَ
 وَاَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٤٧﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُّشْرِقِينَ ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا تَرَاءَ
 الْجَمْعِينَ قَالَ اَصْحَابُ مُوسَى اِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٤٩﴾ قَالَ كَلَّا اِنَّ مَعِيَ
 رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٥٠﴾ فَاَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى اِنْ اَضْرَبُ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
 فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٥١﴾ وَاَرْفَعْنَا مَاءَ الْاٰخِرِينَ ﴿٥٢﴾

44. ஆகவே, தங்களுடைய கயிறுகளையும், தங்களுடைய தடிகளையும் அவர்கள் போட்டார்கள்; "ஃபிர் அவ்னுடைய கௌரவத்தின் மீது சத்தியமாக, நிச்சயமாக நாமே வெற்றியாளர்கள்" என்றும் கூறினார்கள்.

45. (பிறகு) மூஸா தன் தடியைப் போட்டார்; அப்பொழுது அது அவர்கள் பொய்யாகச் செய்திருந்தவற்றை விழுங்கியது.

46. அப்பொழுது(இதனைக் கண்ட) சூனியக்காரர்கள் சிரம்பணிந்தவர்களாக (க்கீழே) வீழ்த்தப்பட்டனர்.

47. "அகிலத்தாரின் இரட்சகனையே நாங்கள் விகவாசங்கொண்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

48. "அவன்தான்" மூஸாவுக்கும், ஹாரூனுக்கும் இரட்சகன்" (என்று கூறினார்கள்).

49. (அதற்கு ஃபிர் அவ்னாகிய) அவன் "நான் உங்களுக்கு அனுமதியளிப்பதற்கு முன்னரே நீங்கள் அவரை விகவாசித்துவிட்டீர்களா? நிச்சயமாக, உங்களுக்கு சூனியத்தைக் கற்றுக்கொடுத்த உங்களின் பெரியவர் அவர்தான்; அதிசீக்கிரத்தில் (இதன் முடிவை) நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்; திண்ணமாக உங்களுடைய கைகளையும், உங்களுடைய கால்களையும் மாறாக (ஒரு பக்கத்துக்கையையும், மறுபக்கத்துக் காலையும்) நான் துண்டித்து, உங்கள் அனைவரையும் நிச்சயமாக நான் கழுவேற்றிவிடுவேன்" என்று கூறினான்.

50. (அதற்கு) அவர்கள், "அவ்வாறு செய்வதால் எங்களுக்கு யாதொரு கெடுதியும் இல்லை (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இரட்சகன் பக்கமே திரும்பச் செல்லக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

51. "நிச்சயமாக (மூஸாவை) விகவாசங்கொண்டவர்களில் முதலாமவர்களாக நாங்கள் இருப்பதினால், எங்கள் இரட்சகன் எங்கள் குற்றங்களை எங்களுக்கு மன்னித்துவிடுவான் என்று நிச்சயமாக நாங்கள் ஆதரவுவைக்கிறோம்" (என்றும் கூறினார்கள்).

52. இன்னும், மூஸாவுக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தோம்: "இஸ்ராயீலின் மக்களாகிய) என்னுடைய அடியார்களை இரவில் அழைத்துச் செல்வீராக; நிச்சயமாக நீங்கள் பின்தொடரப்படுவோராய் உள்ளீர்கள்."

53. பின்னர், ஃபிர் அவன் பல நகரங்களுக்கும் (ஐனங்களைத் திரட்டுவதற்காக) திரட்டுவோரை அனுப்பிவைத்தான்.

54. "நிச்சயமாக (இஸ்ராயீலின் மக்களாகிய) இவர்கள் வெகு சொற்பத்தொகையினர்களான ஒரு கூட்டம்.

55. இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் நமக்குக்கோபமுட்டுகிறவர்கள்.

56. மேலும், "நிச்சயமாக நாம் அனைவரும் எச்சரிக்கையுடனிருக்கின்றவர்கள்" (என்று கூறினான்).

57. பின்னர் (அவர்களுடைய) தோட்டங்களிலிருந்தும், நீருற்றுக்களிலிருந்தும் நாம் அவர்களை வெளியேற்றிவிட்டோம்.

58. இன்னும், (அவர்களுடைய) பொக்கிஷங்களிலிருந்தும், மிகச் சிறந்த தங்குமிடத்திலிருந்தும் (அவர்களை வெளியேற்றினோம்).

59. அவ்வாறு (வெளியேற்றிவிட்டு) இஸ்ராயீலின் மக்களை அவைகளுக்கு வாரிசாகவும் ஆக்கிவிட்டோம்.

60. சூரியன் உதிக்கும் நேரத்தில் (ஃபிர் அவ்னின் கூட்டத்தாராகிய) அவர்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தனர்.

61. இவ்விரு கூட்டத்தினரும் ஒருவரையொருவர் கண்டபோது, "நிச்சயமாக நாம் (அவர்களால்) பிடிபட்டுவிடுபவர்கள்தாம்" என்று மூஸாவுடைய தோழர்கள் கூறினார்கள்.

62. (அதற்கு) "ஒரு போதும் இல்லை! நிச்சயமாக என்னுடன், என்னுடைய இரட்சகன் இருக்கின்றான்; (இதிலிருந்து ஈடேறும்) வழியை நிச்சயமாக எனக்கு அவன் காட்டுவான்" என்று (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

63. (அப்போது) "நீர் உம்முடைய (கைத்) தடியினால் கடலை அடிப்பீராக" என மூஸாவின் பால் வஹீ அறிவித்தோம் (அவர் அடிக்கவே) அது பிளந்து விட்டது; ஒவ்வொரு பிளவும் பெரும் மலை போன்று ஆகிவிட்டது.

64. (பின்தொடர்ந்த) மற்றவர்களையும் அந்த இடத்தை நெருங்கச் செய்தோம்.

وَنَجَّيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ٢٤ ثُمَّ آغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ٢٥
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٢٦ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٢٧ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ٢٨ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ
 وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ٢٩ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَافِيْنَ ٣٠
 قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ٣١ أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يُضَرُّونَ ٣٢
 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ٣٣ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا
 كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ٣٤ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ٣٥ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ
 لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ٣٦ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ٣٧ وَ
 الَّذِي هُوَ يَطْعَمَنِي وَيَسْقِينِ ٣٨ وَإِذَا امْرَأَتِي فَهُوَ شَافِيْنَ ٣٩
 وَالَّذِي يُبَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ٤٠ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي
 خِطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ٤١ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ٤٢
 وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ٤٣ وَاجْعَلْنِي مِنْ
 وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ٤٤ وَاعْفُرْ لِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ٤٥
 وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ٤٦ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ٤٧ إِلَّا
 مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ٤٨ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ٤٩

زلف لازم
 ٤٨

65. மூஸாவையும், அவருடனிருந்த அனைவரையும் நாம் காப்பாற்றிக் கொண்டோம்.
66. பின்னர், (அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த) மற்றவர்களை நாம் மூழ்கடித்துவிட்டோம்.
67. நிச்சயமாக இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; (எனினும்) அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகவாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.
68. மேலும், (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சுகன் அவனேதான் (யாவரையும்) மிகைத்தோன், மிகக்கிருபையுடையோன்.
69. மேலும், (நபியே!) அவர்களுக்கு இப்நாஹீமுடைய செய்தியையும் ஒதிக் காண்பிப்பீராக!
70. அவர் தன் தந்தையிடமும், தன் சமூகத்தாரிடமும், "நீங்கள் எதை வணங்குகிறீர்கள்?" எனக்கேட்டபோது:
71. அவர்கள், "நாங்கள் சிலைகளை வணங்குகிறோம்; நாங்கள் அவற்றின் வணக்கத்திற்காக நிலைகொண்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.
72. "அவைகளை நீங்கள் அழைக்கின்ற சமயத்தில் உங்களுக்கு அவை (காது கொடுத்து) செவிசாய்க்கின்றனவா?" என்று இப்நாஹீம் அவர்களிடம் கேட்டார்.
73. "அல்லது (அவைகளை நீங்கள் வணங்கினால்) உங்களுக்குப் பலன் தருகின்றனவா? அல்லது (வணங்காவிட்டால்) அவை இடையூறு செய்கின்றனவா?" என்றும் கேட்டார்.
74. "இல்லை; எங்கள் மூதாதையர்களை இவ்வாறே செய்பவர்களாக நாங்கள் கண்டோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.
75. "நீங்கள் எவற்றை வணங்கிக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் பார்த்தீர்களா?" (அதுபற்றிச் சொல்லுங்கள் என்று இப்நாஹீமாகிய) அவர் கேட்டார்.
76. நீங்களும், உங்களுடைய முன்னோர்களான மூதாதையர்களும் (எவற்றை வணங்கி வந்தீர்கள் என்பதைப் பாருங்கள்).
77. ஆகவே, "நிச்சயமாக அவைகள் எனக்கு விரோதிகளே! அகிலத்தாரின் இரட்சகனைத்தவிர.
78. "அவன் எத்தகையவனென்றால், என்னைப் படைத்தான்; பின்னர் எனக்கு நேர் வழி காண்பிக்கிறான்."
79. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், "அவனே எனக்கு உணவளிக்கிறான்; அவனே (எனக்கு) குடிக்கவும் தருகிறான்."
80. மேலும், "நான் நோயுற்று விட்டால், அவனே என்னைக் குணப்படுத்துகின்றான்"
81. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால்" என்னை இறப்பெய்தச் செய்வான்; பின்னர் என்னை (மறுமையில்) அவன் உயிர்ப்பிப்பான்."
82. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால், "கூலி கொடுக்கும் (மறுமை) நாளில், என்னுடைய குற்றங்களை மன்னிக்க அவனையே நான் ஆதரவு வைக்கிறேன்."
83. "என் இரட்சகனே! நீ எனக்கு அறிவை அளிப்பாயாக! மேலும், நல்லோர்களுடன் என்னைச் சேர்த்து வைப்பாயாக!"
84. "பின்வருபவர்களில் (அவர்கள் என் விஷயத்தில், என்னைப்பற்றி அழகானவற்றைக் கூற) எனக்கு நற்பெயரை ஏற்படுத்துவாயாக."
85. "கொடைகளுடைய சுவனபதிக்கு வாரிசானவர்களிலும் என்னை நீ ஆக்கிவைப்பாயாக!"
86. "என்னுடைய தந்தையையும் நீ மன்னித்தருள் வாயாக! நிச்சயமாக அவர் வழிதவறிவிட்டவர்களில் (ஒருவராக) இருக்கிறார்."
87. மேலும், "படைப்பினங்கள் உயிர் கொடுக்கப்பட்டு எழுப்பப்படும் (மறுமை) நாளில் நீ என்னை இழிவுபடுத்தாதிருப்பாயாக!"
88. செல்வமும், குமாரர்களும் (யாதொரு) பயனளிக்காத (அந்த) நாளில் _
89. (ஆயினும், இணைவைப்பதிலிருந்து நீக்கம் பெற்ற) பரிசுத்தமான இதயத்துடன் (தன் இரட்சகனாகிய) அல்லாஹ்விடம் யார் வந்தாரோ அவர் தவிர (மற்றவருக்குப் பயனளிக்காத நாள்).
90. மேலும், பயபக்தியுடையவர்களுக்கு சொர்க்கம் (மிக) நெருக்கி வைக்கப்படும்.

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوَّينَ ٩١ وَقِيلَ لَهُمْ أَيُّكُمْ تَعْبُدُونَ ٩٢
 مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ٩٣ فَلَئِبَدًا فِيهَا
 هُمْ وَالْغَاوُونَ ٩٤ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ٩٥ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا
 يَخْتَصِمُونَ ٩٦ تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٩٧ إِذْ نَسُواكُمْ رَبَّ
 الْعَالَمِينَ ٩٨ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمَجْرُمُونَ ٩٩ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ١٠٠
 وَلَا صِدْقٍ حَيْمٍ ١٠١ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١٠٢
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٠٣ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٠٤ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ١٠٥ إِذْ قَالَ لَهُمْ
 أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٠٦ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٠٧ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ
 أَطِيعُوا ١٠٨ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ١٠٩ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ١١٠ قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ
 الْأَرْذَلُونَ ١١١ قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١١٢ إِنْ حِسَابُهُمْ
 إِلَّا عَلَى رَبِّي لَو تَشْعُرُونَ ١١٣ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ١١٤ إِنْ أَنَا
 إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ١١٥ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ
 مِنَ الْمَرْجُومِينَ ١١٦ قَالَ رَبِّ إِنْ قَوْمِي كَذَّبُونِ ١١٧

91. வழிகெட்டோருக்கு (அவர்களுக்கெதிரில்) நரகம் வெளிப்படுத்தப்படும்.
92. அவர்களிடம், நீங்கள் வணங்கிக்கொண்டிருந்தவை எங்கே? எனக்கேட்கப்படும்.
93. அல்லாஹ்வையன்றி (நீங்கள் வணங்கிவந்த) அவை (இப்போது) உங்களுக்கு உதவி செய்யுமா? அல்லது தங்களுக்குத்தாங்களே உதவி செய்து (தங்களைக் காப்பாற்றிக்) கொள்ளுமா? (என்று கேட்கப்படும்)
94. "ஆகவே, அவைகளும் (அவைகளால்) வழி தவறியவர்களும், முகங்குப்புற (நரகமாகிய) அதில் தள்ளப்படுவார்கள்.
95. இப்ளீஸின் சேனைகள் அனைவரும் (அவ்வாறே நரகில் தள்ளப்படுவார்கள்).
96. அவர்களோ (தங்களுக்குள்) அதில் தர்க்கித்துக்கொண்டவர்களாகக் கூறுவார்கள் :
97. "அல்லாஹ்வின்மீது சத்தியமாக! நாங்கள் பகிரங்கமான வழிகேட்டினருந்தோம்.
98. "அகிலத்தாரின் இரட்சகனாக இருப்பவனுக்கு (இணையாக்கப்பட்ட) உங்களை நாங்கள் சமமாக ஆக்கிவைத்தபோது (பகிரங்கமான வழிகேட்டிலேயே இருந்தோம்)
99. "(இக்) குற்றவாளிகளையன்றி (வேறுஎவரும்) எங்களை வழிகெடுக்கவுமில்லை.
100. ஆகவே, "எங்களுக்குப் பரிந்துரையாளர்களிலிருந்து எவரும் இல்லை.
101. "நெருங்கிய எந்த சிநேகிதனும் இல்லை.
102. "ஆகவே, நிச்சயமாக எங்களுக்கு (உலகிற்குத்) திரும்பிச் செல்லுதல் (என்பது) இருந்தால் விகவாசங்கொண்டோர்களில் நாங்கள் ஆகிவிடுவோம்" (என்று பிதற்றுவார்கள்)
103. நிச்சயமாக இதில் ஒரு படிப்பினை இருக்கின்றது; (எனினும்) அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) விகவாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.
104. மேலும், (நபியே) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் அவனே திட்டமாக (யாவரையும்) மிகைத்தோன், மிகக்கிருபையுடையோன்.
105. நூஹ்வுடைய சமூகத்தார் (நம்மால் அனுப்பப்பட்ட) தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.
106. அவர்களுடைய சகோதரர் நூஹ் அவர்களிடம் "நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) பயப்பட மாட்டீர்களா? எனக்கூறியபோது,
107. நிச்சயமாக நாள் உங்களுக்கு (அல்லாஹ்வின்) அனுப்பப்பட்ட மிக்க நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு தூதனாவேன்.
108. "ஆகவே, அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்".
109. (இதற்காக) "நான் உங்களிடம் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி அகிலத்தாரின் இரட்சகனின் மீதே தவிர (வேறு எவரிடமிருந்தும்) இல்லை".
110. "ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு பயந்துகொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்" (என்று கூறினார்).
111. அதற்கவர்கள்" (எங்களில் தரத்தால்) மிகத்தாழ்ந்தவர்கள் உம்மைப் பின்பற்றியிருக்கின்ற நிலையில் உம்மை நாங்கள் விகவாசிப்போமா?" என்று கூறினார்கள்.
112. (அதற்கு) அவர், "அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பவைபற்றி எனக்கு என்ன தெரியும்?" என்று கூறினார்.
113. ("அவைபற்றிய) அவர்களின் கணக்கு என் இரட்சகன் மீதே தவிர (என்மீது கடமை) இல்லை (இதுபற்றி) நீங்கள் உணருபவர்களாக இருப்பின்" அவர்களை இழித்துக்கூறி இருக்கமாட்டீர்கள்).
114. "விகவாசங்கொண்டோரை நாள் விரட்டிவிடுவனும்ல்லன்".
115. "நான் பகிரங்கமாக அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனே தவிர (வேறு) இல்லை" (என்றும் கூறினார்).
116. அதற்கவர்கள், "நூஹே! நீர் (இவ்வாறு கூறுவதிலிருந்து) விலகிக்கொள்ளவில்லையானால், (கல்லால்) எறியப்படுபவர்களில் (ஒருவராக) நிச்சயமாக நீர் ஆகிவிடுவீர்" என்று கூறினார்கள்.
117. அதற்கவர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக என்னுடைய சமூகத்தார் என்னைப் பொய்யாக்கிவிட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

فَاتَمَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾
 فَانجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ اغْرَقْنَا بَعْدُ
 الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَ
 إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ
 قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَ
 تَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾ وَإِذْ أَبَطْشْتُمْ بِطَشْتُمْ
 جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا
 تَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنِّتِ وَعَيَّوْنِ ﴿١٣٤﴾ إِنِّي
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَطَّ
 أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَعَّظِينَ ﴿١٣٦﴾ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا
 نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٣٨﴾ فَكذبوا فاهلكناهم إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَ
 مَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ ضَلِيمٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

النصف

١٤٠

١٤٠

118. "ஆதலால், எனக்கிடையிலும், அவர்களுக்கிடையிலும் நீ ஒரு தீர்ப்புச் செய்வாயாக! என்னையும், விசுவாசங்கொண்டவர்களில் என்னுடன் உள்ளவர்களையும் காப்பாற்றுவாயாக" (என்று பிரார்த்தித்தார்.)

119. ஆகவே, அவரையும் (விசுவாசங்கொண்டவர்களாக) அவருடன் இருந்தவர்களையும் (மற்ற ஜீவராசிகளால்) நிறைக்கப்பட்டிருந்த கப்பலில் (ஏற்றிக்) நாம் காப்பாற்றினோம்.

120. பின்னர் எஞ்சியிருந்தவர்களை அப்பால் நாம் மூழ்கடித்து விட்டோம்.

121. நிச்சயமாக இதில் ஒரு படிப்பினை இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசங்கொள்பவர்களாக இருக்கவில்லை.

122. மேலும், நிச்சயமாக (நபியே!) உமதிரட்சகன் (அவனை நிராகரித்தவரை தண்டனை செய்வதில் யாவரையும்) அவன்தான் மிகைத்தவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

123. ஆது (கூட்டத்தார் நம்முடைய) தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.

124. அவர்களுடைய சகோதரர் ஹுது அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயப்படமாட்டீர்களா" என்று கூறியபோது,

125. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய தூதனாவேன்".

126. "ஆகவே நீங்கள் அல்லாஹ்வை பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்".

127. "இதற்காக உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியையும் நான் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியாவும்) அகிலத்தாரின் இரட்சகனின் மீதே தவிர (வேறு எவரிடமிருந்தும்) இல்லை".

128. ஒவ்வொரு உயர்ந்த இடத்திலும் வீண்வேலை செய்கிறவர்களாக அடையாளமிடப்பட்ட கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறீர்களா?

129. இன்னும், "நீங்கள் நிரந்தரமாக இருந்துவிடலாம் என்பதற்காக உயர்ந்த மாளிகைகளை ஆக்கிக் கொள்கிறீர்களா?"

130. மேலும், " (எவரையேனும் ஏதுங்குற்றத்திற்காக) நீங்கள் பிடித்தால் (கொடுரமாக) மிக்க கொடுமையாளர்களின் பிடியாகப் பிடிக்கிறீர்கள்".

131. ஆகவே, "நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; எனக்குக் கீழ்ப்படிந்தும் நடங்கள்".

132. "நீங்கள் அறிந்திருப்பவற்றைக் கொண்டு உங்களுக்குக் கொடுத்து உதவி புரிந்திருக்கிறானே அத்தகையவனை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்".

133. "ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்கள் போன்ற கால் நடைகளையும், ஆண்மக்களையும் உங்களுக்குக் கொடுத்து அவன் உதவி செய்திருக்கிறான் -

134. "இன்னும் தோட்டங்களையும், நீரூற்றுகளையும் கொண்டு (அவன் உதவியளித்துள்ளான்).

135. (அவனுக்கு நீங்கள் மாறு செய்தால்) "நிச்சயமாக நான் மகத்தானதொரு நாளின் வேதனையை (அது உங்களுக்கு வரும் என்பது பற்றி) பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

136. அ(தற்க)வர்கள் "நீர் எங்களுக்கு உபதேசம் செய்தாலும், உபதேசம் செய்பவர்களில் நீர் இல்லாமலிருந்தாலும் சமம் தான் (நாங்கள் எங்கள் வழியிலிருந்து திரும்பப்போவதில்லை) என்று கூறினார்கள்.

137. இது முன்னவர்களின் வழக்கமே தவிர (வேறு) இல்லை.

138. இன்னும், "நாங்கள் (உம் கூற்றுப்படி) வேதனை செய்யப்படுவர்களும் அல்லர்" (என்றும் கூறினார்).

139. எனவே, அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, நாம் அவர்களை அழித்து விட்டோம். நிச்சயமாக இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; இன்னும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசங்கொள்பவர்களாக இருக்கவில்லை.

140. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகன் - அவன்தான் (சகலரையும்) மிகைத்தவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

141. ஸமுது (கூட்டத்தார் அல்லாஹ்வால் அனுப்பப்பட்ட) தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.

142. அவர்களுடைய சகோதரர் (நபியாகிய) ஸாலிஹ் அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹ்வை) பயந்து கொள்ளமாட்டீர்களா" எனக் கூறியபோது (அவரை அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்.)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٣٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٤﴾ أَتُرْكُونَ فِي مَا هُمْ بِأَ
 مِينِينَ ﴿١٣٥﴾ فِي جَنَّتٍ وَعَيْوُنٍ ﴿١٣٦﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعُهَا هُضَيْمٌ ﴿١٣٧﴾
 وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ ﴿١٣٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣٩﴾
 وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٠﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَ
 لَا يُصْلِحُونَ ﴿١٤١﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٤٢﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
 مِّثْلُنَا ۗ فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٤٣﴾ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ
 لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٤٤﴾ وَلَا تَسْوَاهَا يَوْمًا ۚ فَيَأْخُذْكُمْ
 عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٤٥﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نَدِيمِينَ ﴿١٤٦﴾ فَأَخَذَهُمُ
 الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٧﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٨﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٩﴾
 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٥٠﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٥١﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٢﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
 إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥٣﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٥٤﴾ وَ
 تَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٥٥﴾

143. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய தூதனாவேன்.

144. "எனவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வை பயந்துகொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்;"

145. "இதற்காக உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியையும் நான்கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியாவும்) அகிலத்தாரின் இரட்சகனின் மீதே தவிர (வேறு எவரிடமிருந்தும்) இல்லை.

146. "இங்குள்ள (சுகபோகங்களான)வற்றில் அச்சமற்றவர்களாக (இருக்க) நீங்கள் விட்டு வைக்கப்படுவீர்களா?"

147. "தோட்டங்களில், இன்னும் நீருற்றுக்களில்—

148. "வேளாண்மைகளிலும், (மிருதுவான ஈரமுள்ள பழங்களைத்தாங்கியதாக) அவற்றின் குலைகள் இருக்கும் பேரிச்ச மரங்களிலும்" (ஆகியவற்றிலெல்லாம் நீங்கள் அச்சமற்றிருக்க விட்டுவைக்கப்படுவீர்களா?).

149. இன்னும், மிகத்திறமைசாலிகளாக (ஆணவம் கொண்டவர்களாக) மலைகளில் வீடுகளைக் குடைந்து (அமைத்துக்) கொள்கிறீர்கள்."

150. "ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும் எனக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்."

151. "மேலும், வரம்புமீறுவோரின் கட்டளைக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படியாதீர்கள்."

152. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், பூமியில் குழப்பம் செய்வார்கள்; இன்னும் சீர்திருத்தம் செய்யமாட்டார்கள் (என்றெல்லாம் ஸாஹிஹ் நபி கூறியதற்கு),

153. அவர்கள் (ஸாஹிஹ்!) "நிச்சயமாக நீரோ சூனியம் செய்யப்பட்டவர்களில் உள்ளவர்" என்று கூறினார்கள்.

154. "நீர் எங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரே தவிர (வேறு) இல்லை; ஆகவே, உண்மையாளர்களில் நீர் இருந்தால் (நாங்கள் வேண்டியவாறு) ஓர் அத்தாட்சியைக் கொண்டுவாரும்" (என்று கூறினார்கள்).

155. அ(தற்க)வர் (அத்தாட்சியாக) "இதோ ஒரு பெண் ஒட்டகம் (குறிப்பிட்ட நாளில் கிணற்றிலிருந்து) இதற்கு தண்ணீர் அருந்தும் பங்கும், (அதுபோன்று) உங்களுக்கு குறிப்பிட்ட ஒருநாள் தண்ணீர் அருந்தும் பங்கும் உண்டு" என்று கூறினார்.

156. அன்றியும் "நீங்கள் எந்தத்தீங்கைக் கொண்டும் அதனைத் தீண்டாதீர்கள்; (அவ்வாறு தீண்டினால்,) மகத்தான நாளின் வேதனை உங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும்" (என்று கூறினார்).

157. (இவ்வாறு எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருந்தும் அதன் குதிகால் நரம்பினைத் தறித்து) அவர்கள் அதை அறுத்துவிட்டார்கள்; பின்னர் கைசேதப்பட்டோராய் ஆகி விட்டனர்.

158. எனவே, வேதனை அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; நிச்சயமாக இதிலோர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகவாசங் கொள்பவர்களாக இருக்கவுமில்லை.

159. மேலும், நிச்சயமாக (நபியே!) உமதிரட்சகன், அவன்தான் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

160. (நபி) லூத்துடைய சமூகத்தார் தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.

161. அவர்களுடைய சகோதரர் லூத் அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹ்வை) பயந்து கொள்ளமாட்டீர்களா?" என்று கூறியபோது,

162. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய தூதனாவேன்—

163. "ஆகவே நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்.

164. "இதற்காக நான் உங்களிடம் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி (யாவும்) அகிலத்தாரின் இரட்சகனின் மீதல்லாது (வேறு எவரின் மீதும்) இல்லை.

165. "தீய காரியத்திற்காக) அகிலத்தாரில் ஆடவர்களிடம் வருகின்றீர்களா?"

166. "உங்கள் இரட்சகன் உங்களின் மனைவியரிலிருந்து உங்களுக்கெனப் படைத்ததையும் நீங்கள் விட்டுவிடுகிறீர்கள்; இல்லை! நீங்கள் (அல்லாஹ்வின்) வரம்பைக்கடந்த சமூகத்தவர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَه يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٤٦﴾ قَالَ إِنِّي
 لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٤٧﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٨﴾ فَجَنَّبْنَاهُ
 أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٥٠﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٥١﴾
 وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذِرِينَ ﴿١٥٢﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٤﴾
 كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥٥﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا
 تَتَّقُونَ ﴿١٥٦﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٥٧﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا
 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥٨﴾
 أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٥٩﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ
 الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٦٠﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
 مُفْسِدِينَ ﴿١٦١﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولَىٰ ﴿١٦٢﴾
 قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
 وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٦٤﴾ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ
 إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٦٥﴾ قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦٦﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦٧﴾

167. அ(தற்க)வர்கள், "லூத்தே! (இவ்வாறு உபதேசிப்பதிலிருந்து) நீர் விலகிக்கொள்ளாவிடில், நிச்சயமாக நீர் (ஊரிலிருந்து) வெளியேற்றப்பட்டவர்களில் ஆகிவிடுவீர்" என்று கூறினார்கள்.

168. அ(தற்க)வர் "நிச்சயமாக நான் உங்களுடைய (இத்தீச்)செயலை வெறுப்பவர்களில் உள்ளவனாவேன்" என்று கூறினார்.

169. "என் இரட்சகனே! என்னையும் என் குடும்பத்தாரையும் இவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பவற்றிலிருந்தும் அதன் தண்டனையிலிருந்தும் காப்பாற்றுவாயாக" (என்று பிரார்த்தித்தார்).

170. ஆகவே அவரையும், அவர் குடும்பத்தினர் அனைவரையும் நாம் காப்பாற்றினோம்.

171. (தண்டிக்கப்படுபவர்களோடு) எஞ்சியிருப்போரில் ஆகிவிட்ட ஒருகிழவி (யான அவர் மனைவியைத் தவிர).

172. பின்னர், மற்றவர்களை (அடியோடு) நாம் அழித்துவிட்டோம்.

173. இன்னும், அவர்கள் மீது நாம், (கல்)மாரியை பொழியச் செய்தோம்; ஆகவே அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்ட (அ)வர்களின் (மீது பொழியச் செய்த கல்) மாரி கெட்டதாகி விட்டது.

174. நிச்சயமாக இதிலோர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசங்கொள்பவர்களாக இருக்கவுமில்லை.

175. (நபியே!) இன்னும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் - அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; பெருங்கிருபையுடையவன்.

176. (மரங்கள் அடர்ந்த பகுதியில் மத்யன் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த) தோப்பு வாசிகளும் தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.

177. (நபியாகிய) ஷுஜீப், அவர்களிடம் "நீங்கள் (அல்லாஹ்வை) பயப்பட மாட்டீர்களா?" என்று கூறிய போது (அவரை அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்).

178. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய தூதராவேன்".

179. "அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்".

180. "இதற்காக நான் உங்களிடம் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி (யாவும்) அகிலத்தாரின் இரட்சகன் மீதே தவிர (வேறு எவரின் மீதும்) இல்லை".

181. "அளவையைப் பூரணமாக்குங்கள்; (அளவைக்குறைத்து ஜனங்களுக்கு) நஷ்டமிழைப்போராகவும் நீங்கள் ஆகிவிடாதீர்கள்".

182. மேலும், "சரியான தராக கொண்டு நிறுங்கள்".

183. "மனிதர்களுக்கு அவர்களின் பொருள்களை நீங்கள் குறைத்தும் விடாதீர்கள்; நீங்கள் பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களாகவும் அலையாதீர்கள்".

184. மேலும், "உங்களையும், (உங்களுக்கு) முன்னவர்களான படைப்பினரையும் எவன் படைத்தானோ அத்தகையவனை நீங்கள் பயப்படுங்கள்" (என்றும் கூறினார்).

185. அ(தற்க)வர்கள், "நீரோ ஜூனியம் செய்யப்பட்டவர்களில் உள்ளவர்" என்று கூறினார்கள்.

186. மேலும், "நீர் எங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரே தவிர (வேறு) இல்லை; இன்னும், நிச்சயமாக நாம் உம்மைப் பொய்யர்களில் உள்ளவராக எண்ணுகிறோம்.

187. "எனவே, நீர் உண்மையாளர்களில் உள்ளவராக இருந்தால் வானத்திலிருந்து பல துண்டுகளை எங்களின் மீது விழச் செய்வீராக" (என்றும் கூறினார்கள்).

188. அ(தற்க)வர், "நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பவற்றை என் இரட்சகன் மிக்க அறிந்தவன்" என்று கூறினார்.

189. பின்னரும், அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே (அடர்ந்திருண்ட மேகங்களின்) நிழலுடைய நாளின் வேதனை அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; நிச்சயமாக அது மகத்தான (கடினமான) நாளின் வேதனையாக இருந்தது.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾ وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ
 الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ
 عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿١٩٥﴾ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَةٌ أَنْ
 يَأْتِيَ بَعْضُ الْأُجْمِينَ ﴿١٩٧﴾ فَعَلَّمَهُ عَلَمُوا ابْنَ إِسْرَائِيلَ ﴿١٩٨﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٩﴾
 فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٠٠﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ
 الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠١﴾ لِيُؤْمِنُوا بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَأْتِيَهُمْ
 بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٣﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٤﴾
 أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٥﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٦﴾ ثُمَّ
 جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٧﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ﴿٢٠٨﴾
 وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٩﴾ ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا
 ظَالِمِينَ ﴿٢١٠﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿٢١١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا
 يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١٢﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعزُولُونَ ﴿٢١٣﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ
 اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٤﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ
 الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٥﴾ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٦﴾

190. நிச்சயமாக இதிலோர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகவாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.

191. மேலும், நிச்சயமாக (நபியே!) உமதிரட்சகன் - அவன்தான் (யாவரையும்) மிகைத்தவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

192. மேலும், (நபியே!) நிச்சயமாக (குர் ஆனாகிய) இது அகிலத்தாரின் இரட்சகனால் இறக்கிவைக்கப்பட்டதாகும்.

193. (அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படி) ரூஹுல் அமீன் (எனும் ஜிப்ரீல்) இதனைக்கொண்டு இறங்கினார் -

194. அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களில் (ஒருவராக) நீர் ஆவதற்காக உமது இதயத்தின் மீது (கூடுதல் குறைவின்றி) இதைக் கொண்டு இறங்கினார்)

195. தெளிவான அரபி மொழியைக்கொண்டு (இறங்கினார்).

196. நிச்சயமாக (குர் ஆனாகிய) இது (பற்றிய அறிவிப்பு) முந்தையவர்களின் (வேத) நூல்களிலும் (கூறப்பட்டு) உள்ளது.

197. இஸ்ராயீலின் மக்களிலுள்ள அறிஞர்கள் இதனை அறிந்திருப்பது, அவர்களுக்குப் போதுமான அத்தாட்சியாக இருக்கவில்லையா?

198. நாம் (குர் ஆனாகிய) இதை அரபியல்லாத சிலரின் மீது இறக்கிவைத்திருப்போமாயின்;

199. பின்னர், அவர்(கள்) இதை அவர்களுக்கு ஒதிக் காட்டினாலும் இதனை அவர்கள் விகவாசம் கொள்கிறவர்களாக இல்லை.

200. இவ்வாறே இதனை (இக்) குற்றவாளிகளின் இதயங்களில் நாம் புகுத்திவிட்டோம்.

201. (ஆகவே!) துன்புறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் (கண்கூடாகக்) காணும் வரை, இதனைக் கொண்டு அவர்கள் விகவாசிக்கமாட்டார்கள்.

202. ஆகவே, அத் தண்டனையானது அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாதிருக்கும் நிலையில், திடீரென அவர்களிடம் வரும்.

203. அது சமயம் அவர்கள் "நாங்கள் (சிறிது) அவகாசம் கொடுக்கப்படுவோரா?" என்று கேட்பார்கள்.

204. "நம்முடைய வேதனைக்காகவா அவர்கள் அவசரப்படுகிறார்கள்?"

205. (நபியே!) நீர் பார்த்தீரா? நாம் இவர்களை (இவர்கள் இஷ்டப்பட்டவாறு) பல வருடங்கள் கசுமனுபவிக்கச் செய்திருந்தால் -

206. பின்னர் அவர்கள் வாக்களிக்கப்படுபவர்களாக இருந்தார்களே (அவ்வேதனையானது அவர்களுக்கு வந்துவிட்டால் -

207. அவர்கள் கசுமனுபவிக்கச் செய்யப்பட்டிருந்தவை அவர்களுக்கு யாதொரு பயனும் தராது.

208. எந்த ஊ(ரா)ரையும், அதற்கு அச்சமுட்டி எச்சரிப்பவர்கள் இல்லாது நாம் அழித்துவிடவில்லை.

209. (அவர்களுக்கு) நினைவூட்டவே (எச்சரிக்கையாளர்களை நாம் அனுப்பினோம்) இன்னும் (எவருக்கும்) அநியாயம் செய்பவர்களாகவும் நாம் இருக்கவில்லை.

210. இன்னும், (குர் ஆனாகிய) இவ்வேதத்தைக் கொண்டு ஷைத்தான்கள் இறங்கவில்லை.

211. மேலும், (அது) அவர்களுக்குத் தகுதியுமன்று; அவர்கள் (அதற்கு) சக்தி பெறவும் மாட்டார்கள்.

212. நிச்சயமாக அவர்கள் செவியேற்பதிலிருந்தும் தடுக்கப்பட்டவர்களாவர்.

213. எனவே, அல்லாஹ்வுடன் வேறொர் நாயனை நீர் அழைக்காதீர்; (அவ்வாறு அழைத்தால்) அதனால் நீர் வேதனை செய்யப்படுபவர்களில் (உள்ளவராக) ஆகிவிடுவீர்.

214. இன்னும் நீர் உம்முடைய நெருங்கிய உறவினர்களை அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக!

215. இன்னும் விகவாசிகளில் உம்மைப்பின்பற்றியோருக்கு உம்முடைய (அன்பு காட்டுதல் எனும்) இறக்கையைத் தாழ்த்துவீராக!

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ
 الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي السُّجُودِ ﴿٢١٩﴾
 إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيْطَانُ ﴿٢٢١﴾
 تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾
 وَالشُّعْرَاءُ يُتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ
 يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا
 ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

وَرَدَّ الْمَثَلُ فِي هَذِهِ آيَاتِ السَّبْعِ كَمَا
 فِي سُوْرَةِ الْمَيْدَةِ وَتَسْبَعُونَ بِرُكُوعٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 طَسَّ فَتِلْكَ آيَةُ الْفُرْقَانِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ١ هُدًى وَبُشْرَى
 لِلْمُؤْمِنِينَ ٢ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ
 هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ٣ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ٤ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسُونَ ٥

216. ஆகவே உமக்கு அவர்கள் மாறு செய்தால், "நிச்சயமாக நீங்கள் செய்வதைவிட்டும் நான் நீங்கியவன்" என்று கூறுவீராக!
217. (யாவரையும்) மிகைத்தவனாகிய, மிகக்கிருபையடையவனின் மீது (சகலத்தையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்பீராக.
218. அவன் எத்தகையவனென்றால், நீர் (தனித்து வணங்குவதற்காக) நிற்கும்சமயத்தில், அவன் உம்மைப்பார்க்கிறான்.
219. சிரம்பணிவோரில் (ருகூவு, ஸுஐது செய்வதுகொண்டு நீர் இருக்கின்ற போது) உம்முடைய இயங்குதலையும் (அவன்பார்க்கிறான்).
220. நிச்சயமாக அவன் - அவனே செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.
221. (விசுவாசிகளே!) ஷைத்தான்கள் எவர்மீது இறங்குகின்றனர் என்பதை உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா?
222. (செயலால்) பாவியான, (சொல்லால்) அதிகமாகப் பொய்கூறும் ஒவ்வொரு வரின் மீதும் அவர்கள் இறங்குகின்றனர்.
223. தாங்கள் கேள்விப்பட்டதை, (அப்பொய்யர்களின் காதுகளில்) போடுகிறார்கள்; அவர்களில் பெரும்பாலோர் (பெரும்) பொய்யர்களே!
224. இன்னும் கவிஞர்கள் - அவர்களை வழிகெட்டவர்கள் தாம் பின்பற்றுகிறார்கள்.
225. நிச்சயமாக அவர்கள் ஒவ்வொரு பள்ளத்தாக்கிலும் (தட்டழிந்து) திரிகிறார்கள் என்பதை நீர் காணவில்லையா?
226. இன்னும் நிச்சயமாக அவர்கள் தாங்கள் செய்யாதவைகளை (செய்ததாக)க் கூறுகிறார்கள்.
227. (ஆயினும் அவர்களில்) விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து, அல்லாஹ்வையும் அதிகமாக நினைவுகூர்ந்து, தாங்கள் அநியாயம் செய்யப்பட்ட பின்பழி தீர்த்துக் கொண்டார்களே அத்தகையோரைத்தவிர. மேலும், அநியாயம் செய்தோர், தாங்கள் எந்த மீளும் தலத்திற்கு திரும்பச் செல்ல வேண்டுமென்பதை (அதிசீக்கிரத்தில்) அறிந்துகொள்வார்கள்.

அத்தியாயம் : 27

அந்நம்லு - எறும்புகள்

வசனங்கள் : 93 மக்கீ ருகூஃகள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. தாளின் - இவை குர் ஆனுடைய - இன்னும் தெளிவான வேதத்தினுடைய - வசனங்களாகும்.
2. விசுவாசங்கொண்டோருக்கு ஒரு நேர்வழியாகவும், நன்மாராயமாகவும் இருக்கிறது.
3. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தொழுகையை நிறைவேற்றுவார்கள்; ஐகாத்தும் கொடுத்து வருவார்கள்; அன்றியும், மறுமையையும் அவர்கள் உறுதிக்கொள்வார்கள்.
4. நிச்சயமாக மறுமையைக்கொண்டு விசுவாசங்கொள்ளவில்லையே அத்தகையவர்கள் - (அவர்களுடைய நிராகரிப்பின் காரணமாக) அவர்களுடைய செயல்களை நாம் அவர்களுக்கு அலங்கரித்துக்காண்பித்துவிட்டோம். ஆகவே, அவர்கள் (அதில்) தட்டழிந்து திரிகின்றனர்.
5. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (இம்மையில்) அவர்களுக்குத் தீய வேதனை உண்டு; இன்னும், அவர்கள் மறுமையில் - அவர்களே பெரும் நஷ்டமடைந்தவர்கள்.

وَإِنَّكَ لَتُلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ٦ إِذْ قَالَ مُوسَى
 لِأَهْلِهِ إِنِّي آنستُ نَارًا اسأتيتكم منها بخبرًا أو آيتكم يشهب قبس
 لعلكم تصطلون ٧ فلبثا جاءها نوذي أن بورك من في النار و
 من حولها وسبحن الله رب العالمين ٨ يموسى إنه أنا الله
 العزيز الحكيم ٩ وألق عصاك فلما رآها تهتز كأنها جان ١٠
 ولى مدبرًا ولم يعقب يموسى لا تخف إني لا يخاف لدى
 المرسلون ١١ إلا من ظلم ثم بدل حسنا بعد سوء فإني
 غفور رحيم ١٢ وأدخل يدك في جيبك تخرج بيضاء من
 غير سوء فتي تسع آيت إلى فرعون وقومه إنهم كانوا
 قومًا فاسقين ١٣ فلما جاءتهم آيتنا مبصرة قالوا هذا
 سحر مبين ١٤ ووجدوا بها واستيقنتها أنفسهم ظلماً وعلواً
 فانظر كيف كان عاقبة المفسدين ١٥ ولقد آتينا داود
 سليمان علماً وقالوا الحمد لله الذي فضلنا على كثير من عباده
 المؤمنين ١٦ وورث سليمان داود وقال آياتها الناس علمنا
 منطق الطير وأوتينا من كل شيء إن هذا هو الفضل المبين ١٧

6. (நபியே!) நிச்சயமாக தீர்க்கமான அறிவுடைய, (யாவையும்) நன்கறிந்தவனிடமிருந்து நீர் இந்தக் குர்ஆனைக் கொடுக்கப்படுகிறீர்.

7. மூஸா, தன் குடும்பத்தினரிடம், "நிச்சயமாக நான் ஒரு நெருப்பைக் காண்கிறேன்; (சென்றடையவேண்டிய வழிபற்றி) ஏதேனும் ஒரு செய்தியை அங்கிருந்து உங்களுக்குக் கொண்டு வருகிறேன். அல்லது நீங்கள் குளிர்காய்வதற்கு ஒரு நெருப்புப்பந்தத்தை (யாவது) கொண்டு வருகிறேன்" என்று கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக).

8. எனவே, அவர் அதனிடம் வந்த சமயத்தில், "நெருப்பில் இருப்பவர் மீதும், அதைச் சூழ இருப்பவர் (களான மலக்கு)கள் மீதும் பெரும் பாக்கியமளிக்கப்பட்டுள்ளது; மேலும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் மிக்க பரிசுத்தமானவன்" என்று அழைக்கப்பட்டார்.

9. "மூஸாவே! நிச்சயமாக நான்தான் அல்லாஹ்; (யாவரையும்) மிகைத்தோன், தீர்க்கமான அறிவுடையோன்."

10. மேலும் "நீர் உம்முடைய தடியைப் போடும்" (என்று கூறப்பட்டதும், அவர் அதைப் போட்டார்.) அது ஒரு பாம்பைப்போல் மிகத்தூரிதமாக நெளிந்து கொண்டிருக்க அதனைக் கண்டு, (பயந்து) அவர் திரும்பிப் பார்க்காது புறமுதுகிட்டுப் பின் சென்றார்; (அப்போது) "மூஸாவே! நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நான் (எத்தகையோனென்றால்) - தூதர்கள் என்னிடத்தில் பயப்படமாட்டார்கள்" (என்று அவருக்குக் கூறப்பட்டது)

11. "(ஆயினும்) எவர் அநியாயம் செய்து பின்னர் தீமைக்குப்பின் (அதனை) நன்மையாக மாற்றிக்கொள்கிறாரோ, அவரைத்தவிர - அப்பொழுது நிச்சயமாக நான் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

12. ("மூஸாவே!) இன்னும் நீர் உமது கையை, உம்முடைய சட்டைப்பைக்குள் நுழைப்பீராக! அது எவ்விதத் தீங்குமின்றி வெண்மையாக (ப் பிரகாசத்துடன்) வெளிவரும்; (இவை இரண்டும்) ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய சமூகத்தாரிடமும் (நீர் எடுத்துச் சென்று காண்பிப்பதற்குரிய) ஒன்பது அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; நிச்சயமாக அவர்கள் பாவம் செய்யும் சமூகத்தவராக இருக்கின்றனர்" (என்றும் கூறப்பட்டது).

13. நம்முடைய அத்தாட்சிகள் (மிகத்தெளிவாக) பார்க்கக்கூடியவையாக அவர்களிடம் வந்தபொழுது, "இது தெளிவான சூனியம்தான்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

14. அவர்களுடைய இதயங்கள் அதனை (உண்மையென) உறுதிகொண்ட நிலையில் அநியாயமாகவும், அகம்பாவத்தாலும் அதனை அவர்கள் மறுத்தார்கள்; ஆகவே இந்த குழப்பவாதிகளின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் (கவனித்துப்) பார்ப்பீராக!

15. தாலுதுக்கும், ஸுலைமானுக்கும் நிச்சயமாக நாம் கல்வியைக் கொடுத்தோம்; "விகவாசங்கொண்ட தன்னுடைய (நல்ல) அடியார்களில் அநேகரைவிட எங்களை மேன்மையாக்கி வைத்தவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே புகழனைத்தும் உரியது" என்று அவ்விருவரும் கூறி (நன்றி செலுத்தி)னார்கள்.

16. மேலும் ஸுலைமான், தாலுதுக்கு வாரிசாக ஆனார்; இன்னும், "மனிதர்களே! பறவைகளின் மொழியை நாங்கள் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளோம்; இன்னும், (எங்களுக்கு வேண்டிய) ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும் (ஏராளமாக) நாங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளோம்; நிச்சயமாக இது-இதுதான் (அல்லாஹ்வின்) மிகத்தெளிவான பேரருளாகும்" என்று அவர் கூறி (நன்றியும் செலுத்தி)னார்.

وَحِشْرَ لَسُلَيْمٍ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَمُ يُوزَعُونَ ١٤
 حَتَّى إِذَا اتَّوَعَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
 مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِبَنَّكُمْ سُلَيْمٌ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١٥
 فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
 نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
 تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ١٦ وَتَفَقَّدَ
 الطَّيْرُ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدَىٰ هُدًىٰ أَمْ كَانُ مِنَ الْغَائِبِينَ ١٧
 لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوَّلًا أَدْبَحَنَّهُ أَوْلِيَاءَ تِنِّي بِسُلْطَنِ
 مُّبِينٍ ١٨ فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ مَحْطُ بِهِ وَ
 جِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ١٩ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ
 وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ٢٠ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا
 يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
 فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ٢١ أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ
 الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ
 وَمَا تُعْلِنُونَ ٢٢ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ٢٣

17. மேலும் ஸுலைமானுக்கு, ஜின்கள், மனிதர்கள், பறவைகள் முதலியவற்றிலிருந்து அவரது படைகள் அவர் முன் திரட்டப்பட்டது; பிறகு (அவர்களில் முன்னுள்ளவர்களுடன் அவர்களில் பின்னுள்ளவர்கள் சேர்ந்து கொள்வதற்காக) அவர்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டனர்.

18. இறுதியாக அவர்கள் ஏறும்புகள் வசிக்கும் ஓர் ஓடையின் சமீபமாக வந்தபொழுது (அவற்றில்) ஓர் ஏறும்பு: (மற்ற ஏறும்புகளிடம்,) "ஏறும்புகளே! நீங்கள் உங்கள் புற்றுகளுக்குள் நுழைந்து கொள்ளுங்கள்; ஸுலைமான், அவருடைய படையினரும் (உங்களைப்பற்றி) உணராது, உங்களைத் திண்ணமாக மிதித்துவிடவேண்டாம்" என்று கூறியது.

19. அப்போது அதனுடைய சொல்லால் சிரித்தவராக அவர் புன்னகை புரிந்தார். "என் இரட்சகனே! நீ என்மீதும், என் தாய் தந்தையர் மீதும் புரிந்த உன்னுடைய அருள் களுக்கு (உனக்கு) நான் நன்றி செலுத்துவதற்கும், எதனை நீ பொருந்திக்கொள்வாயோ அத்தகைய நற்செயலையும் நான் செய்யக்கூடிய நற்பேறை எனக்கு) அருள் புரிவாயாக! இன்னும், உன்னுடைய கிருபையைக் கொண்டு உன்னுடைய நல்லடியார்களின் கூட்டத்தில் என்னைப் பிரவேசிக்கச் செய்வாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அவர் கூறினார்.

20. இன்னும் அவர், பறவைகளை (க்கணக்கெடுக்க)ப் பார்வையிட்டார். "எனக்கு என்ன ஆயிற்று? (பறவைகளில்) "ஹுத் ஹுதை" நான் காணவில்லையே! அல்லது அது (வராமல்) மறைந்தவற்றில் ஆகிவிட்டதா?" என்று கூறினார்.

21. "நிச்சயமாக நான் அதனைக் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வேன்; அல்லது அதனை நிச்சயமாக நான் அறுத்துவிடுவேன்; அல்லது (அது வராததற்குத்) தெளிவான ஆதாரத்தைத் திட்டமாக அது (என் முன்) கொண்டுவரவேண்டும்" என்று கூறினார்.

22. (இவ்வாறு கூறி) சிறிது நேரம் தாமதித்தார். (அதற்குள் ஹுத் ஹுத் வந்து) "நீங்கள் அறியாத ஒரு விஷயத்தை நான் அறிந்துகொண்டேன். 'ஸப உ'விலிருந்து உம்மிடம் உறுதியான செய்தியைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்" என்று அது கூறியது.

23. "அவர்களை (அங்கு) ஆட்சிசெய்கின்ற ஒரு பெண்ணை நிச்சயமாக நான் கண்டேன்; ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும் அவள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளாள்; மகத்தான சிம்மாசனமும் அவளுக்கு இருக்கின்றது."

24. "அவளையும், அவளுடைய சமூகத்தாரையும் அல்லாஹ்வையன்றி சூரியனுக்குச் சிரம்பணி (ந்து வணங்கு)பவர்களாக நான் கண்டேன்; அவர்களுடைய இக்காரியங்களை ஷைத்தான் அவர்களுக்கு அலங்காரமாகக் காண்பித்தும்விட்டான்; எனவே, அவர்களை நேரான பாதையிலிருந்து அவன் தடுத்துவிட்டான்; ஆகவே, அவர்கள் நேர்வழி பெறவில்லை."

25. "வானங்களிலும், பூமியிலும் மறைந்திருப்பவற்றை வெளிக்கொணர்பவனும், நீங்கள் மறைத்துக் கொள்வதையும், நீங்கள் வெளியாக்குவதையும் நன்கறிபவனுமாகிய அல்லாஹ்வுக்கு அவர்கள் சிரம்பணியாமல் இருப்பதற்கு (ஷைத்தான் தடுத்துவிட்டதே) காரணமாகும்."

26. அல்லாஹ் அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அவன் தான் மகத்தான அர்ஷுக்குரியவன்" (என்று ஹுத் ஹுது கூறிற்று.)

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿٢٧﴾ اذْهَبْ بِكِتٰبِيْ
 هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ
 يَا أَيُّهَا الْمَلٰٓئِكَةُ اِنِّيْ اَلْقِيْ اِلَى كِتٰبِكُمْ كَرِيْمًا ﴿٢٩﴾ اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣٠﴾ اَلَا تَتْلُوْا عَلٰى وَاَتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣١﴾
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلٰٓئِكَةُ اَفْتُوْنِيْ فِىْ اَمْرِىْ مَا كُنْتُ قٰطِعَةً اَمْرًا
 حَتّٰى تَشْهَدُوْنَ ﴿٣٢﴾ قَالُوْا نَحْنُ اَوْلٰٓؤُا قُوَّةٌ وَّاَوْلٰٓؤُا بٰٓسٍ شٰدِيْدَةٌ
 وَّاَلْاَمْرُ اِلَيْكَ فَاَنْظُرِيْ مَاذَا تَأْمُرِيْنَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ اِنَّ الْمَلُوْكَ
 اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْا اَعْرَآةَ اَهْلِهَا اِذْلَةً وَّو
 كٰذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَاِنِّيْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنظِرَةٌ اِيْمًا
 يَرْجِعُ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتَيْدُوْنِىْ بِبَالٍ فَمَا
 اٰتٰنِىَّ اللّٰهُ خَيْرًا مِّمَّا اَتٰنٰكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٦﴾ اِرْجِعْ
 اِلَيْهِمْ فَلَمَّا تَيَّدْتَهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَخُرَجْتَهُمْ مِنْهَا
 اِذْلَةً وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلٰٓئِكَةُ اِيْكُمُ يٰٓاَتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا
 قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيْتُ مِنْ الْجِنِّ اَنَا اَتِيْتُكَ
 بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اٰمِيْنٌ ﴿٣٩﴾

27. "நீ உண்மை சொல்கிறாயா, அல்லது பொய்யர்களில் நீ இருக்கிறாயா? என்பதை நாம் காண்போம்" என்றும் (ஸுலைமானாகிய) அவர் கூறினார்.

28. "என்னுடைய இக்கடிதத்தைக் கொண்டுசென்று, அவர்கள் பால் போட்டுவிட்டுப் பின்னர் அவர்களை விட்டுப்பின் வாங்கி (இருந்து), அவர்கள் என்ன முடிவுக்கு வருகிறார்கள் என்பதை நீ கவனித்துவா" என்று கூறினார்).

29. (அவ்வாறே அப்பறவை செய்தது, அக்கடிதத்தைப் பெற்ற அவ்வரசி) "பிரதானிகளே! மிக்க கண்ணியமுள்ள ஒரு கடிதம் என் முன்போடப்பட்டிருக்கின்றது" என்று அவள் கூறினாள்.

30. நிச்சயமாக "இது ஸுலைமானிடமிருந்து வந்துள்ளது, இன்னும், நிச்சயமாக அதன் ஆரம்பமானது பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மானிர் ரஹீம் என்று (எழுதப்பட்டு) இருக்கிறது.

31. "நீங்கள் என்மீது(எனக்கெதிராக) பெருமை பாராட்டாதீர்கள். (அல்லாஹ்வுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக என்னிடம் வாருங்கள்" என்று (ம்,எழுதப்பட்டு) இருக்கின்றது,(என அவள் கூறினாள்.)

32. "பிரதானிகளே ! என்னுடைய (இவ்) விஷயத்தில் நீங்கள் (உங்கள்) ஆலோசனையைக் கூறுவீர்களாக! எனக்கு நீங்கள் முன்னிலையாகி (அபிப்பிராயம்) கூறாதவரையில்,நான் எவ்விஷயத்தையும் முடிவு செய்பவளல்ல என்று அவள் கூறினாள்.

33. அ(தற்க)வர்கள், "நாங்கள் பலசாலிகளாகவும், கடுமையாக போர் செய்யக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றோம்; இன்னும், கட்டளையிடுவது உங்களிடமுள்ளது; ஆகவே,நீங்கள் எதைக்கட்டளையிடுகிறீர்கள் என்பதைநன்கு கவனித்துப் பாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

34. அ(தற்க)வள்: "நிச்சயமாக அரசர்கள் எந்த ஒரு ஊரிலும் (படையெடுத்து) நுழைவார்களானால், அதனை ப்பாழ்படுத்திவிடுகின்றனர்; அன்றியும், அங்குள்ள கண்ணியவான்களை (இழிவுபடுத்தி) சிறுமையாளர்களாக ஆக்கி விடுகின்றனர். இவர்களும் அவ்வாறே செய்வார்கள்" என்று கூறினாள்.

35. மேலும், "நிச்சயமாக நான் அவர்களிடம் ஓர் அன்பளிப்பை அனுப்பி வைக்கக்கூடியவளாக இருக்கிறேன்; பின்னர் தூதர்கள் என்ன பதில் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் பார்க்கப்போகிறேன்" (என்றும் கூறினாள்).

36. அவர்கள் ஸுலைமானிடம் வரவே, "நீங்கள் பொருளைக் கொண்டு எனக்கு உதவிசெய்கின்றீர்களா? அல்லாஹ் எனக்குக்கொடுத்திருப்பவைகள் உங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பவைகளை விடமிகச் சிறந்ததாகும்; மாறாக, உங்களுடைய அன்பளிப்பைக் கொண்டு நீங்களே சந்தோஷமடைவீர்கள்" என்றுகூறினார்.

37. "நீர் அவர்களிடம் திரும்பிச் செல்வீராக! நிச்சயமாக நாங்கள்படைகளுடன் அவர்களிடம் வருவோம்; அவர்களுக்கு அதை எதிர்க்கபலம் இல்லை; இன்னும், அவர்கள் சிறுமையடைந்தவர்களாக இருக்கும் நிலையில், கேவலமானவர்களாக (அவர்களின் நகரத்) திரிந்து அவர்களை நிச்சயமாக வெளியேற்றி விடுவோம் (என்றும் கூறினார்).

38. "பிரதானிகளே! அவர்கள் முஸ்லிம்களாக என்னிடம் வந்து சேர்வதற்கு முன்னதாகவே, உங்களில் யார் அவளுடைய சிம்மாசனத்தை என்னிடம் கொண்டு வருபவர்?" என்று (ஸுலைமானாகிய) அவர் கேட்டார்.

39. அதற்கு ஜின்களிலுள்ள இஃப்ரீத் (என்ற மிகப்பலம்பெற்ற ஜின்), "நீங்கள் உங்கள் இடத்திலிருந்து எழுந்திருப்பதற்கு முன், அதனை நான் உங்களிடம் கொண்டு வந்துவிடுவேன்; நிச்சயமாக நான் இதற்கு மிக்க சக்தியுடையவன்; மிக்க நம்பிக்கையும் உடையவன்" என்று கூறியது.

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ
 أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآه مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ
 هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ
 شَكَرْنَا يَأْتِي شُكْرَهُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ
 كَرِيمٌ ﴿٢٠﴾ قَالَ نَكَرُوا وَالْهَاعِرُ شَهَا نَنْظُرَ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ
 مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٢١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَلِكُنَا
 عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَ
 كُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٢٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ
 فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِيهَا قَالَتْ إِنَّهُ
 صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرِهِ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ
 أَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ بِاللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى
 ثَمُودَ إِخَاهُمْ ضَلِيحًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ
 يَخْتَصِمُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ لِقَوْمٍ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ
 الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٦﴾

40. (எனினும்) வேதத்திலிருந்து அறிவைத் தன்னிடம் கொண்டிருந்தவரான ஒருவர் " உம்முடைய பார்வை உம் பக்கம் திரும்புமுன்(கண் இமைப்பதற்குள்) அதனை நான் உம்மிடம் கொண்டுவந்துவிடுவேன்" என்று கூறினார்; (அவ்வாறே கொண்டுவரப்பட்டு) அது தம் முன் நிலைபெற்றிருப்பதை (ஸுலைமானாகிய) அவர் கண்டபோது, " இது என் இரட்சகனின் பேரருளில் உள்ளதாகும்; நான் அவனுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேனா? அல்லது நன்றி கெட்டவனாக இருக்கிறேனா? என்று என்னைச் சோதிப்பதற்காக (இவ்வாறு வழங்கியுள்ளான்); மேலும், எவர் (அல்லாஹ்வுக்கு) நன்றி செலுத்துகிறாரோ அவர் நன்றிசெலுத்துவதெல்லாம் (அதன்பலன்) அவருக்கே; இன்னும், எவர் (நன்றிசெய்யாது) நிராகரிக்கிறாரோ (அது அவருக்கே கேடாகும், காரணம்): நிச்சயமாக என் இரட்சகன் (எவரிடமிருந்தும்) தேவையற்றவன்; கண்ணியமுள்ளவன்" என்று கூறினார்.

41. "அவளுடைய சிம்மாசனத்தை (அதன் அமைப்பை) மாற்றி விடுங்கள்; அவள் (அதனை பற்றி) அறிந்துகொள்கிறாளா? அல்லது அறிந்துகொள்ள முடியாதவர்களில் (ஒருத்தியாக) இருக்கிறாளா? என்று பார்ப்போம்" என்று (ஸுலைமானாகிய) அவர் கூறினார்.

42. அவள் வந்த பொழுது (அவளிடம்) " உன்னுடைய சிம்மாசனம் இவ்வாறு தானா?" என்று கேட்கப்பட்டது. (அதற்கு) அவள் "நிச்சயமாக இது அதைப்போலவே இருக்கின்றது என்று கூறினாள். இதற்கு முன்னதாகவே (உங்களைப்பற்றிய) அறிவை நாம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தோம்; நாங்கள் முற்றிலும் (அல்லாஹ்வுக்கு) கீழ்ப்படிந்தவர்களாகவும் இருக்கிறோம்" (என்று ஸுலைமான் கூறினார்).

43. அல்லாஹ்வையன்றி அவள் (மற்றவைகளை) வணங்கிக் கொண்டிருந்தது அவளை (விகவாசங்கொள்வதிலிருந்து) தடுத்துவிட்டது. (ஏனென்றால்), நிச்சயமாக அவள் (அல்லாஹ்வை) நிராகரிப்பவர்களின் சமூகத்தாரில் உள்ளவளாக இருந்தாள்.

44. (பின்னர்) அவளிடம், "இம்மாளிகையில் பிரவேசிப்பாயாக!" எனக் கூறப்பட்டது. அவள் அதைப்பார்த்த போது தண்ணீர் தடாகம் என்றெண்ணிவிட்டாள்; (நனைந்து போகாதிருக்க தன் ஆடையை) தனது இரு கெண்டைக்கால்களுக்கு மேல் உயர்த்தினாள்; (இதைக்கண்ட ஸுலைமான், "அது தண்ணீரல்ல) நிச்சயமாக இது பளிங்குகளால் பளபளப்பாக்கப்பட்ட மாளிகை" என்று கூறினார். (அதற்கு) அவள், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் எனக்கே அநியாயம் செய்துவிட்டேன்; அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கு, ஸுலைமானுடன் நானும் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து (இஸ்லாமாகி) விட்டேன்" என்று கூறினாள்.

45. மேலும், நிச்சயமாக நாம், ஸமுது (கூட்டத்தார்)பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஸாலிஹை அனுப்பிவைத்தோம், அவர், (அவர்களிடம்,) "நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்" (என்று கூறினார்); அது சமயம் அவர்கள் இரு பிரிவினராகப்பிரிந்து, (தங்களுக்குள்) தர்க்கம் செய்துகொள்ளலாயினர்.

46. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நன்மைக்கு முன்னதாகத் தீமையைக் கொண்டு நீங்கள் ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள்? நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்புக் கோரவேண்டாமா? (அதன் மூலம்) நீங்கள் கிருபை செய்யப்படுவீர்கள்" என்று (ஸாலிஹாகிய) அவர் கூறினார்.

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ قَالَ طَّيَّرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ
 أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةٌ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصِلِحُونَ ﴿٤٥﴾ قَالُوا اتَّقَاسُوا بِاللَّهِ لَنْبِتَتْهُ وَ
 أَهْلَهُ ثُمَّ لَنْقُولَنَّ لَوْلِيَّهِ مَا شَهِدْنَا مَا هَلَكَ أَهْلُهُ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٤٦﴾
 وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٧﴾ فَانظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٨﴾ فَتِلْكَ
 بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾
 وَانجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ طَآ إِذْ قَالَ
 لِقَوْمِهِ آتَا تُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ إِنِّي أَنْتُمْ قَوْمٌ
 لِّتَاتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النَّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
 تَجْهَلُونَ ﴿٥٢﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُو آلَ
 لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٣﴾ فَانجَيْنَاهُ وَ
 أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٤﴾ وَآمَطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَسَاءً مَّطَرُ الْمُنذَرِينَ ﴿٥٥﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ
 عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٦﴾

47. அ(தற்க)வர்கள், "உம்மையும், உம்முடன் இருப்பவர்களையும் நாங்கள் துர்ச்சகுனமாகக்கருதுகிறோம்" என்று கூறினார்கள்; அ(தற்க)வர், "உங்கள் துர்ச்சகுனம் (அதன் காரணம்) அல்லாஹ்விடம் இருக்கிறது. மாறாக, நீங்கள் (அல்லாஹ்வினால்)சோதனைக்குள்ளாக்கப்படும்சமூகத்தாராக இருக்கின்றீர்கள்" என்று கூறினார்.

48. ஸாலிஹ் நபி வாழ்ந்து வந்த) அந்நகரில், ஒன்பது மனிதர்கள் இருந்தார்கள்; அவர்கள் பூமியில் குழப்பம் செய்பவர்களாக, மற்றும் சீர்திருத்தம் செய்யாதவர்களாக இருந்தனர்.

49. (குழப்பக்காரர்களான அவர்கள்) நிச்சயமாக (ஸாலிஹ் நபியாகிய) அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தினரையும் நாம் இரவோடு இரவாக அழித்துவிடுவோம் என்று நீங்கள் அல்லாஹ்வைக்கொண்டு சத்தியம் செய்து கொள்ளுங்கள்;பின்னர், அவர் குடும்பத்தினர் அழிக்கப்பட்ட இடத்திற்கு நாங்கள் வரவேயில்லை; நிச்சயமாக நாங்கள் உண்மையே சொல்கிறோம் என்று அவருடைய பாதுகாப்பாளரிடம் திட்டமாகக் கூறிக்கொள்வோம்" என்று (அவர்களுக்குள்)கூறினார்கள்.

50. இன்னும், (இதுபோன்றே) அவர்கள் ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார்கள்; நாமும் (நம் தண்டனையைக் கொண்டு அவர்களின் சூழ்ச்சியை முறியடிக்க) சூழ்ச்சிசெய்தோம்; அவர்களோ (அதனை) உணர்ந்துகொள்ளவில்லை.

51. ஆகவே, அவர்களுடைய சூழ்ச்சியின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் கவனிப்பீராக; நிச்சயமாக அவர்களையும், அவர்களுடைய சமூகத்தார் அனைவரையும் அடியோடு நாம் அழித்துவிட்டோம்.

52. ஆகவே, அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த அநியாயங்களின் காரணமாக அவர்களுடைய அந்தவீடுகள், குடியிருப்பற்றுக் கிடக்கின்றன; அறியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாக இதில் ஒரு படிப்பினை இருக்கின்றது.

53. விசுவாசங்கொண்டு, (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்தும் கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்களை நாமேகாப்பாற்றினோம்.

54. லூத்தையும்_ (நாம் நம்முடைய தூதராக அனுப்பிவைத்ததை நினைவு கூர்வீராக) அவர் தன் ஜனங்களிடம், "நீங்கள் (உங்களில் சிலர் சிலரைப்) பார்த்தவர்களாக இருக்க மானக்கேடான செயலைச்செய்கின்றீர்களா?" என்று அவர் கூறியபோது_

55. "நிச்சயமாக நீங்கள் பெண்களைத்தவிர் த்து(விட்டு) ஆண்களிடம் மோகங்கொண்டு வருகின்றீர்களா? மாறாக நீங்கள் முற்றிலும் அறிவில்லாதக் கூட்டத்தினராக இருக்கிறீர்கள்"(என்று கூறினார்).

56. " லூத்துடைய குடும்பத்தை உங்கள் ஊரைவிட்டு நீங்கள் வெளியேற்றி விடுங்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் மிகப் பரிசுத்தமான மனிதர்கள் என்று (பரிசாசமாக)அவர்கள் கூறியதைத்தவிர,(வேறெதுவும்)அவருடைய சமூகத்தாரின் பதிலாக இருந்ததில்லை.

57. ஆகவே, அவருடைய மனைவியைத் தவிர அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தினரையும் நாம் காப்பாற்றிக்கொண்டோம்; அவளை (வேதனை செய்யப்படுபவர்களோடு) தங்கிவிடுபவர்களில் உள்ளவளாக நாம் நிர்ணயித்து விட்டோம்.

58. ஆகவே, அவர்கள் மீது (கல்) மாரியை நாம் பொழியச் செய்தோம்; எச்சரிக்கப்பட்டவர்களின்(கல்)மாரி மிகக்கெட்டது.

59. (ஆகவே, நபியே!) "புகழனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது! இன்னும், அவன் தேர்ந்தெடுத்தோரான அவனுடைய அடியார்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக," என்று கூறுவீராக! அல்லாஹ் மேலானவனா, அல்லது அவர்கள் (அவனுக்கு) இணையாக்குகின்றவைகளா?

اَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَاَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ
 لَكُمْ اَنْ تَنْبِتُوْا شَجَرَهَا ؕ اِنَّ مَعَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُوْنَ ١٠
 اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلَالَهَا اَنْهَارًا وَّجَعَلَ
 لَهَا رَوَاسِي وَّجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ اِنَّ مَعَ اللّٰهِ
 لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُوْنَ ١١ اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ
 وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْاَرْضِ ؕ اِنَّ مَعَ اللّٰهِ
 قَلِيْلًا مَّا تَدْكُرُوْنَ ١٢ اَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِى ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَاَلْ
 بَحْرِ وَّمَنْ يُرْسِلُ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ؕ
 اِنَّ مَعَ اللّٰهِ تَعَالٰى لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُوْنَ ١٣ اَمَّنْ يَبْدُوْا
 الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَّمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
 ؕ اِنَّ مَعَ اللّٰهِ قُلُوبًا اَبْرَهَانَ كُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ١٤
 قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِى السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ
 وَمَا يَشْعُرُوْنَ اٰيٰتًا يُبْعَثُوْنَ ١٥ بَلِ اذْرٰكْ عَلَيْهِمْ فِى
 الْاٰخِرَةِ ۗ بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ مِّنْهَا ۗ بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُوْنَ ١٦

60. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது வானங்களையும், பூமியையும் படைத்து, வானத்திலிருந்து உங்களுக்காக தண்ணீரை (மழையையும்) இறக்கி வைத்தவன் (சிறந்தவ)னா? (பின்னர்) நாமே அதனைக் கொண்டு செழிப்பான தோட்டங்களை முளைக்கச் செய்கிறோம்; (நாம் மழையை இறக்காவிட்டால்) அதன் மரங்களை முளைக்கச் செய்யவே உங்களால் முடியாது; ஆகவே, அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? இல்லை; இவர்கள் (தங்கள் தெய்வங்களாக கற்பனை செய்தவற்றை அல்லாஹ்வுக்கு சமமாக்குகின்ற கூட்டத்தினராக இருக்கின்றனர்.

61. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது பூமியை உறுதியானதாக்கி அதனிடையே ஆறுகளையும் உண்டாக்கி, அதற்காக (அதன் மீது) கனமான மலைகளையும் அமைத்து, இரு கடல்களுக்கிடையில் தடுப்பையும் ஏற்படுத்தியவன் (சிறந்தவ)னா? (இவைகளைச் செய்த) அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? இல்லை! அவர்களில் பெரும்பாலோர் இதுபற்றி அறியமாட்டார்கள்.

62. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது கடுத்துன்பத்திற்குள்ளாகக் பட்டவனுக்கு, அவனை இவன் அழைத்தால், (அவனுக்குப்) பதிலளித்து, மேலும், (அவனுடைய) அத்துன்பத்தை நீக்கி, பூமியில் உங்களை (த்தன்னுடைய) பிரதிநிதிகளாகவும் ஆக்கியவன் (சிறந்தவ)னா? (இத்தகைய) அல்லாஹ்வுடன், வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? (இல்லை!) நீங்கள் சிந்திப்பது மிகக்குறைவாகும்.

63. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது கரையிலும், கடலிலும் உள்ள இருள்களில் உங்களுக்கு நேர்வழி காண்பித்து, (மழையெனும்) அவனுடைய அருள் மாரிக்கு முன்னதாகக் காற்றுகளையும் நன்மாராயமாக அனுப்பி வைப்பவன் (சிறந்தவ)னா? (இத்தகுதிகளுடைய) அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? (இல்லை!) அவர்கள் இணைவைப்பவைகளை விட்டும் அல்லாஹ்மிக்க உயர்ந்தவன்.

64. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது ஆரம்பத்தில் (யாதொரு முன்மாதிரியும் இன்றியே) படைப்பைத்துவங்கி, பின்னர் அதனை மீட்டுவனும், வானத்திலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன் (சிறந்தவ)னா? அல்லாஹ்வுடன், வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், (இதற்கு) உங்களுடைய அத்தாட்சியைக் கொண்டுவாருங்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

65. அல்லாஹ்வைத் தவிர வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளவர்கள் (எவரும்) மறைந்திருப்பவைகளை அறியமாட்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் எப்பொழுது (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவார்கள் என்பதையும் அவர்கள் உணர மாட்டார்கள் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

66. எனினும், மறுமையைப் பற்றிய இவர்களுடைய அறிவோ (களைப்புற்றுக்கீழ் நிலை அடைந்து) முடிவுபெற்றுவிட்டது; மாறாக அதுபற்றி இவர்கள் (பெரும்) சந்தேகத்தில் இருக்கின்றனர்; இல்லை! அதைப்பற்றி இவர்கள் குருடர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُ وْنَا إِنَّا
 لَمُخْرَجُونَ ﴿٢٠﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاءُ وْنَا مِنْ
 قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢١﴾ قُلْ سِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٢﴾
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٢٣﴾
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٤﴾ قُلْ
 عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٥﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
 يَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا
 يُعْلِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَمَا مِنْ غَآيِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي
 كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٢٨﴾ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقْضَىٰ عَلَىٰ بَنِي
 إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِنَّهُ
 لَهْدَىٰ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٠﴾ إِنَّ رَبَّكَ
 يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٣١﴾
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٣٢﴾

67. "நாங்களும், எங்களுடைய மூதாதையர்களும் மண்ணாகிவிட்டால் நிச்சயமாக (மீண்டும் உயிர் பெற்று பூமியிலிருந்து) நாங்கள் வெளியேற்றப் படுவோர்களா!" என்று நிராகரிப்போர் கூறுகின்றனர்.

68. "நிச்சயமாக இதுபற்றி நாங்களும், இதற்கு முன்னர் எங்கள் மூதாதையர்களும் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தோம்; இது முன்னுள்ளோரின் கட்டுக்கதைகளே தவிர (வேறு) இல்லை" (என்றும் கூறுகின்றனர்).

69. (ஆகவே) "பூமியில் பிரயாணம் செய்து குற்றவாளிகளின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (கவனித்து)ப் பாருங்கள் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!"

70. மேலும், (நபியே!) அவர்களுக்காக நீர் கவலை கொள்ளாதீர்; அவர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சி பற்றி நீர் நெருக்கடியில் ஆகிவிடவும் வேண்டாம்.

71. இன்னும், "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், (வேதனை வருமென்ற) இந்த வாக்கு எப்பொழுது வரும்?" என்று அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்.

72. (அதற்கு) "நீங்கள் அவசரப்படுகின்றீர்களே அத்தகையவை சில (இப்பொழுதே) உங்களை வந்தடையக் கூடும் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!"

73. இன்னும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் மனிதர்களின் மீது பேரருளுடையவன்; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் நன்றி செலுத்துவதில்லை.

74. இன்னும், (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவர்களுடைய நெஞ்சங்கள் மறைத்துவைத்திருக்கின்றதையும், (அதற்கு மாறாக) அவர்கள் வெளிப்படுத்து கின்றதையும் நன்கறிவான்.

75. வானத்தில் மற்றும் பூமியில் மறைவாக இருப்பதிலிருந்து எதுவும், ("லவ்ஹூல் மஹ்ஃபூன்" என்னும் அவனுடைய) தெளிவான புத்தகத்தில் இருந்தே தவிர இல்லை.

76. நிச்சயமாக இந்தக் குர் ஆன், இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு எதில் அவர்கள் வேறுபட்டுத் தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதில் பெரும்பாலானவற்றை விவரித்துக் கூறுகிறது.

77. இன்னும் நிச்சயமாக இந்தக்குர் ஆனானது, விசுவாசங்கொண்டோர்களுக்கு நேர்வழியாகவும், அருளாகவும் இருக்கின்றது.

78. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தன் தீர்ப்பைக் கொண்டு அவர்களுக்கிடையில் (மறுமையில்) தீர்ப்பளிப்பான்; அவன் தான் (யாவரையும்) மிகைத்தவன், (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்.

79. ஆகவே (நபியே!) உமது காரியங்களை அவனிடமே ஒப்படைத்து முழுமையாக அல்லாஹ்வின் மீது நீர் நம்பிக்கை வைப்பீராக! நிச்சயமாக நீர் தெளிவான உண்மையின் மீது இருக்கின்றீர்.

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا
 وَكُوا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ
 إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَ
 إِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ
 تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَ
 يَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ
 بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ أَكْذَبْتُمْ
 بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾
 وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾
 أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ
 فِي الصُّورِ فَنُزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دُخْرَيْنَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ
 تَحْسَبُهَا جَامِدًا وَهِيَ تَمْرٌ مِّمَّا تَحَابُّ لِمَنْ صُنِعَ اللَّهُ
 الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

٢٤

80. (நபியே!) நிச்சயமாக நீர் மரணித்தோரைச் செவியேற்கச் செய்யமாட்டீர்; (அது உம்மால் முடியாது) மேலும், செவிடர்களுக்கும் - அவர்கள் புறங்காட்டிய வர்களாக திரும்பிச் சென்றால் (உம்முடைய) அழைப்பை நீர் செவியேற்கச் செய்யமாட்டீர்.

81. குருடர்களுக்கு - அவர்களுடைய வழிகேட்டை விட்டும் (நீக்கி) நேர்வழி காட்டுபவராகவும் நீர் இல்லை; நம்முடைய வசனங்களைக்கொண்டு விசுவாசம் கொள் கிறவரைத்தவிர (வேறெவரையும்) நீர் (அவற்றைச்) செவியுறச் செய்ய முடியாது; அவர்கள் (முற்றிலும்) கீழ்ப்படிந்து நடப்பவர்கள்.

82. (இறுதி நாளைப்பற்றிய நம்முடைய) கூற்று அவர்கள் மீது நிகழ்ந்தும்விட்டால், அவர்களுக்காகப் பூமியிலிருந்து ஒரு பிராணியை நாம் வெளிப்படுத்துவோம்; நிச்சயமாக மனிதர்கள், நம்முடைய வசனங்களை உறுதி கொள்ளாதவர்களாக இருந்தார்கள் என்று அது அவர்களிடம் (தெளிவாகப்) பேசும்.

83. ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலிருந்து நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவர்களை, ஒரு படையாக நாம் ஒன்றுதிரட்டும் நாளை (நபியே நீர் நினைவுகூர் வீராக!) பின்னர் (மஹ்ஷர் மைதானத்தின்பால் செல்லும்போது அவர்களில் முன்னுள்ளவர்களுடன் அவர்களில் பின்னுள்ளவர்கள் சேர்ந்து கொள்வதற்காக) அவர்கள் நிறுத்திவைக்கப்படுவர்.

84. முடிவாக - அவர்கள் (யாவரும் தங்கள் இரட்சகனிடம்) வந்து விடுவார்களானால், (அவர்களிடம்) "நீங்கள் என்னுடைய வசனங்களை - அவற்றை முழுமையாக நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாமல் இருந்தும் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களா? அல்லது என்னதான் நீங்கள் செய்துகொண்டிருந்தீர்கள்?" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கேட்பான்.

85. மேலும், அவர்கள் அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்கள் மீது (தண்டனையைப் பற்றிய) கூற்று ஏற்பட்டுவிட்டது; ஆகவே, அவர்கள் பேசமாட்டார்கள்.

86. நிச்சயமாக நாம் இரவை, அதில் அவர்கள் அமைதி பெறுவதற்காகவும், பகலை (யாவற்றையும்) நன்கு பார்ப்பதற்காகவும் நாமே ஆக்கினோம் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக இதில் விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்குப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

87. ஸூர் (குழல்) ஊதப்படும் நாளில், அல்லாஹ் (காப்பாற்ற) நாடியவர்களைத் தவிர வானங்களிலுள்ளவர்களும், பூமியிலுள்ளவர்களும் திடுக்கிட்டு விடுவார்கள்; ஒவ்வொருவரும் பணிந்தவர்களாக அவனிடம் வந்து விடுவர்

88. மேலும், நீர் மலைகளை - அவைகளைத் திடமானவையாக (அசையாததாக) நீர் எண்ணுகிறீர் - (எனினும் அந்நாளின்போது) அவை மேகம் நகர்வது போல் நகர்வதை நீர் காண்பீர்; ஒவ்வொரு பொருளையும் (படைத்து,) உறுதியாக ஒழுங்குபடுத்திய, அல்லாஹ்வுடைய (கலைத்திறன் நிறைந்த) செயலாக (அவ்வாறு நடைபெறும்.) நிச்சயமாக அவன், நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பவற்றை நன்கு உணர்பவன்.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ
 آمِنُونَ ﴿٩٥﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّبِيَّةِ فكَتَبَتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
 تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ
 الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٧﴾ وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمِنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ
 وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٨﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 سِيرَتِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾

رَوَى الْقِصَصَ فِي هَذِهِ آيَاتِ الْقُرْآنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 طَسَمَ ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ تَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ
 مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ فِرْعَوْنَ
 عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً
 مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ
 الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
 فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ آيَةً ۖ وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

89. எவர் ஒரு நன்மையைக் கொண்டு வந்தாரோ, அதைவிட மிகச் சிறந்த(கூலியான)து அவருக்கு உண்டு; மேலும், (அவ்வாறு செய்யும்) அவர்கள் அந்நாளின் திடுக்கத்திலிருந்து அச்சமற்றவர்கள்.

90. மேலும், எவர் ஒரு தீமையைக்கொண்டு வந்தாரோ, அவர்களுடைய முகங்கள் நரகத்தில் குப்புறத்தள்ளப்படும்; நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளுக்கன்றி (வேறு எதற்கும்)கூலிகொடுக்கப்படுகிறீர்களா? (என்று கேட்கப்படுவர்.)

91. "நான் கட்டளையிடப்பட்டதெல்லாம் (மக்காவாகிய) இந்த ஊரின் இரட்சகனை நான் வணங்குவதைத்தான், அவன் எத்தகையவனென்றால், இதை அவன் புனிதமாக்கிவைத்துள்ளான், ஒவ்வொரு பொருளும் அவனுக்கே உரியது! இன்னும், அவனுக்கே முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களில் உள்ளவனாக (முஸ்லிமாக) இருக்குமாறும் நான் ஏவப்பட்டுள்ளேன்" (என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!).

92. "அன்றியும், குர்ஆனை நான் ஒதிக்கொண்டிருக்குமாறும் (ஏவப்பட்டுள்ளேன். அதனைக் கொண்டு) எவர் நேர் வழியை அடைகின்றாரோ அவர் நேர்வழியடைவதெல்லாம் அவருக்கே (தன் சுய நன்மைக்காகவே) ஆகும்; இன்னும் எவர் (இதிலிருந்து)வழி தவறி விடுகிறாரோ நிச்சயமாக நான் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களில் உள்ளவனே" என்று கூறுவீராக!

93. மேலும், "புகழைனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; தன்னுடைய அத்தாட்சிகளை அடுத்து அவன் உங்களுக்குக் காண்பிப்பான்; அது சமயம் அவைகளை நீங்கள் (உண்மையென) அறிந்து கொள்வீர்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! மேலும், நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பவற்றைப் பற்றி (நபியே!) உமதிரட்சகன் பராமுகமானவனாக இல்லை.

அத்தியாயம் : 28

அல் கஸஸ் _ சரித்திரம்

வசனங்கள் : 88 மக்கீ ருகூஸ்கள் : 9

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. தா ஸீம் மீம்.
2. (நபியே!) இவைதெளிவான இவ்வேத வசனங்களாகும்.
3. (நபியே!) விசுவாசங்களும் கூட்டத்தாருக்காக மூஸா, ஃபிர் அவ்னுடைய செய்தியை உண்மையைக் கொண்டு உமக்கு நாம் ஒதிக்காண்பிக்கிறோம்.
4. நிச்சயமாக ஃபிர் அவ்ன் பூமியில் (மிகவும்) பெருமை கொண்டு, அதிலுள்ளவர்களைப் பல பிரிவினர்களாக்கி, அவர்களில் ஒரு பிரிவினரைப் பலவீனப்படுத்தினான்; அவர்களுடைய ஆண் மக்களை அறுத்துக் கொலை செய்தான்; மேலும் அவர்களின் பெண் மக்களை (உயிருடன் வாழ) விட்டுவைத்தான்; நிச்சயமாக அவன் குழப்பம் செய்பவர்களில் (உள்ளவனாக) இருந்தான்.
5. (எகிப்திய) பூமியில் அவனால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டோர் மீது நாம் உபகாரம் செய்யவும், அவர்களைத் தலைவர்களாக நாம் ஆக்கிவைக்கவும், (கொடுமை செய்தோரான பலசாலிகளின் உடமைகளுக்கு) அவர்களை வாரிசுகளாக நாம் ஆக்கி வைக்கவும் நாடினோம்.

وَنَمَكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
 مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ^٦ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ
 أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا
 تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ^٧
 فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
 فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ^٨ وَقَالَتِ
 امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قَرَّتْ عَيْنِي لِىَ وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ^٩
 عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ^{١٠}
 وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فِرْعَانًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ
 لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ^{١١}
 وَقَالَتِ لِأُخْتِهِ قُصِّيهُ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
 لَا يَشْعُرُونَ^{١٢} وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ
 هَلْ أُدْلِكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ
 نَصِحُونَ^{١٣} فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
 وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ^{١٤}

6. மேலும், அப்பூமியில் நாம் அவர்களை ஸ்திரப்படுத்தி வைக்கவும், ஃபிர் அவ்னுக்கும், ஹாமானுக்கும், அவ்விருவரின் படையினருக்கும் இவர்களிடமிருந்து அவர்கள் எ(வ்விஷயத்)தை பயந்துகொண்டிருந்தார்களோ அதனை அவர்களுக்குக் காண்பிக்கவும்(நாடினோம்).

7. மேலும், மூஸாவின் தாய்க்கு நாம் வஹீ (மூலம்) அறிவித்தோம்: "அவருக்குப் பாலூட்டுவாயாக! பின்னர்(உன்னிடம் இருப்பதில்) அவரைப் பற்றி நீ பயந்தால், அவரை(ப்பேழையில் வைத்து) ஆற்றில் போட்டு விடுவாயாக; நீ அவரைப் பற்றிப்பயப்படவும் வேண்டாம்; கவலைப்படவும் வேண்டாம்; நிச்சயமாக நாம் அவரை உன்னிடமே திருப்பிக் கொண்டு வந்து சேர்ப்போராகவும், அவரை, (நம்) தூதர்களில்(ஒருவராக) ஆக்குவோராகவும் உள்ளோம்!"

8. (ஆகவே, நதியில் மிதந்து வந்த) அக்குழந்தையை ஃபிர் அவ்னுடைய குடும்பத்தினர், அவர் அவர்களுக்கு விரோதியாகவும், துக்கம்தரக்கூடியவராகவும் ஆவதற்காக கண்டெடுத்துக்கொண்டார்கள்; நிச்சயமாக ஃபிர் அவ்னும், ஹாமானும், அவ்விருவருடைய படைகளும் தவறிழைத்தவர்களாக இருந்தனர்.

9. மேலும், (கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தையைப் பார்த்த) ஃபிர் அவ்னுடைய மனைவி, (தன் கணவனிடம்), "எனக்கும், உமக்கும் (இது) ஒரு கண்குளிர்ச்சியாக இருக்கும்; இதனை நீங்கள் கொலைசெய்து விடவேண்டாம்; இது நமக்கு பயனளிக்கலாம்; அல்லது இதனை நாம் நம்முடைய (சுவீகாரக்) குழந்தையாக்கிக்கொள்ளலாம்" என்று கூறினாள். இன்னும்(இவரால் தங்களுக்கு என்ன நேரும் என்பதை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை.

10. (குழந்தையை ஆற்றில் போட்ட பின்னர், அவரைப்பற்றிய நினைவைத் தவிர மற்றவைகளை நினைப்பதை விட்டும்) மூஸாவுடைய தாயின் இதயம் வெறுமையாகி விட்டது; அவள் நம்புபவர்களில் உள்ளவளாக இருப்பதற்காக நாம் அவளுடைய இதயத்தை (நம்முடைய பேருதவியைக் கொண்டு) கட்டுப்படுத்தியிருக்காவிடில், அவள் இ(வ்விஷயத்)தை (மற்றவருக்கு) வெளிப்படுத்த முனைந்திருப்பாள்.

11. மேலும், (அக்குழந்தையாகிய) அவரின் சகோதரியிடம் "நீ அதனைப் பின் தொடர்ந்து செல்" என்று (மூஸாவுடையதாயாகிய) அவள் கூறினாள்; ஆகவே, அவர்கள் உணராத விதத்தில் தூரத்திலிருந்தே அதனை அவள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

12. (நம்திட்டப்படி) முன்னரே பால் கொடுப்பவர்களிலிருந்து(பால் குடிப்பதை விட்டும்) அவரை நாம் தடுத்துவிட்டோம்; அப்பொழுது, "உங்களுக்காக அதற்குப்பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளும் ஒரு வீட்டினரை உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா? இன்னும், அவர்கள் அதற்கு நன்மையையே நாடுகிறவர்கள்" என்று (மூஸாவின் சகோதரியான) அவள் கூறினாள்.

13. பின்னர், அவருடைய தாயிடம் - அவளுடைய கண்குளிர்ச்சியடைவதற்காகவும், அவள் கவலை அடையாதிருப்பதற்காகவும், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானது தான் என்று அவள் அறிந்து கொள்வதற்காகவும் - அவரை நாம் திருப்பிக் கொடுத்தோம். எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதன் உண்மையை) அறியமாட்டார்கள்.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ اتَّيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ
 نَجَّزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ
 أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا
 مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنَ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ
 عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
 إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
 فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
 فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا
 يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ
 لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ
 بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي
 كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا
 فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ
 رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ
 يَأْتِرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾

14. அவர் வாலிபத்தையடைந்து, (வாழ்க்கையில்) அவர் நிறைவு நிலையைப் பெற்றபோது அவருக்கு ஞானத்தையும், கல்வியையும் நாம் வழங்கினோம் ; இவ்வாறே நன்மை செய்வோருக்கு நாம் (நற்) கூலி வழங்குவோம்.

15. அந்நகரத்தில்_ அதைச்சார்ந்தோர் பாராமுகமாக (அயர்ந்து தூக்கத்தில்) இருந்த சமயத்தில் (மூஸாவாகிய) அவர் நுழைந்தார்; அப்போது சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த இரண்டுமனிதர்களை அதில் அவர் கண்டார்; இ(தில் ஒரு)வன் அவருடைய கூட்டத்தைச் சார்ந்தவன்; இ(ன்னொரு)வன் அவருடைய பகைவனைச் சார்ந்தவன். அப்போது அவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன், அவருடைய பகைவனைச் சார்ந்தவனுக்கு எதிராக உதவி செய்யுமாறு அவரிடத்தில் கோரினான்; (அதற்கிணங்கி) மூஸா அவனை ஒரு குத்துக் குத்தினார்; அவன் காரியத்தை முடித்துவிட்டார். (அவன் இறந்துவிட்டதை அறிந்த மூஸா) "இது ஷைத்தானுடைய செயலில் உள்ளதாகும்; நிச்சயமாக அவன் பகிரங்கமாக வழி கெடுக்கக்கூடிய விரோதி" எனக்கூறினார்.

16. அவர் "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் எனக்கே அநியாயம் செய்துவிட்டேன்; ஆகவே, நீ என்னை மன்னிப்பாயாக!" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார். அப்போது (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவரை மன்னித்துவிட்டான். நிச்சயமாக அவனே மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபை செய்கிறவன்.

17. "என் இரட்சகனே! என் மீது நீ அருள் புரிந்ததன் காரணமாக, (இனி) குற்றவாளிகளுக்கு உதவி செய்பவனாக நான் ஒருபோதும் இருக்கமாட்டேன்" என்று அவர் கூறினார்.

18. பின்னர் (மறுநாள்) காலையில் அந்நகரத்தில் (தமக்கு என்ன ஏற்படுமோ என்று) பயந்தவராக (அங்கும் இங்குமாக) அவர் கவனித்துக்கொண்டிருந்த அச்சமயத்தில், நேற்று இவரிடம் உதவி தேடியவன், (பின்னும் தனக்கு உதவி கேட்டு) கூச்சலிட்டு இவரை அழைத்தான்; அதற்கு மூஸா அவரிடம், "நீ பகிரங்கமான அழிச்சாட்டியக் காரனாக இருக்கின்றாய்" என்று கூறினார்.

19. பின்னர், தம்மிருவருக்கும் விரோதியாயிருந்தவனைப் பிடிக்க (மூஸாவாகிய) அவர் நாடியபோது, (மூஸாவுடைய கூட்டத்தைச் சார்ந்தவன், அதைத்தவறாக புரிந்துகொண்டு) "மூஸாவே! நேற்றையத்தினம் ஒரு மனிதனைக் கொலை செய்தது போல், என்னையும் நீர் கொலை செய்ய நாடுகிறீரா? பூமியில் வம்பனாக ஆவதைத் தவிர (வேறு எதனையும்) நீர் நாடவில்லை; இன்னும், சீர்திருத்துவோரில் உள்ளவராவதையும் நீர் நாடவில்லை" என்று அவன் கூறினான்.

20. மேலும், பட்டணத்தின் கோடியிலிருந்து ஒரு மனிதர் விரைவாக (ஓடி) வந்து, "மூஸாவே! நிச்சயமாக உம்மைக் கொலைசெய்துவிட, (இந்நகரப்) பிரதானிகள் ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆதலால், நீர் (இங்கிருந்து) வெளியேறிவிடும்; நிச்சயமாக நான் (உம்முடைய நன்மையைக் கருதி) உபதேசம் செய்பவர்களிலுள்ளவனாவேன்" என்று கூறினார்.

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾
وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْتُقُونَ هُوَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۗ قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا
شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي
لَمَّا أَنْزَلْتَ إِلَى مِنٍّ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْسِيًّ عَلَى
اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا
فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ لَا تَنْخَفُتْ بِمَجُورٍ مِّنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ
مِّنَ اسْتَأْجِرَتِ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ
إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَبِجٍّ فَإِنْ أَتَمَّتْ
عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سُجْدًا فَاذْكُرْنِي
إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلِينَ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

21. ஆகவே, அவர் பயந்தவராக (தன்னைப்பற்றி கவலைப்பட்டு அங்குமிங்கும் திரும்பி) கவனித்தவராக (அவ்வூரான)தைவிட்டு வெளியேறி, "என் இரட்சகனே! அநியாயக்காரர்களின் கூட்டத்திலிருந்து என்னை நீ காப்பாற்றுவாயாக!" என்று கூறினார்.

22. இன்னும், அவர் மத்யன்(நகரத்தின்)பக்கம்முன்னோக்கிச் சென்ற சமயத்தில், "என் இரட்சகன் (அதற்குரிய) நேரான வழியில் என்னை செலுத்தப் போதுமானவன்" என்று கூறினார்.

23. இன்னும், (அவ்வாறு சென்ற) அவர், மத்யன் (நகரத்தின் வெளியிலிருந்த) தண்ணீருக்கு (அதன் கிணற்றுக்கு அருகே) வந்தபொழுது, அங்கு ஜனங்களில் ஒரு கூட்டத்தினரை(த்தங்கள் ஆடு, மாடு முதலிய கால்நடைகளுக்குத்) தண்ணீர் புகட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களாகக் கண்டார்; இன்னும் அவர்களைத்தவிர இரு பெண்கள் (தங்கள் ஆட்டு மந்தையை) வளைத்து நிறுத்திக்கொண்டிருப்பதையும் கண்டார்; அப்பொழுது (அப்பெண்களிடம்) உங்கள் இருவரின் விஷயமென்ன? என்று கேட்டார்; அதற்கு: "இம்மேய்ப்பாளர்கள் (தண்ணீர் புகட்டிவிட்டு) விலகும்வரை நாங்கள் தண்ணீர் புகட்ட முடியாது; எங்கள் தந்தையோ முதிர்ந்த வயதையுடைய பெரியவர்" என்று அவ்விருவரும் கூறினார்கள்.

24. ஆகவே அவர் அவ்விருவருடைய கால்நடைகளுக்குத் தண்ணீர் (இறைத்துப்) புகட்டினார், அதன்பின்னர் அவர் ஒரு (மரத்தின்) நிழலின்பக்கம் திரும்பி, "என் இரட்சகனே! என்பால் எந்த நன்மையை நீ இறக்கிவைக்கிறாயோ நிச்சயமாக நான் (அதற்குத்) தேவையுடையவனாக இருக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

25. (சிறிது நேரத்திற்குப்) பிறகு அவ்விருவரில் ஒருத்தி மிக்க நாணத்துடன் நடந்து அவரிடம் வந்து, "நீர் எங்கள் கால்நடை) களுக்குத் தண்ணீர் புகட்டியதற்குரிய கூலியை உமக்குக் கொடுப்பதற்காக நிச்சயமாக என் தந்தை உம்மை அழைக்கிறார்" என்று கூறினாள். (இவ்வாறாக) மூஸா அவரிடம் வந்து (தன்) வரலாற்றைக் கூறவே, அவர் "நீர் பயப்படவேண்டாம்; அநியாயக்காரர்களான கூட்டத்தாரைவிட்டு நீர் தப்பித்து விட்டீர்" என்று கூறினார்.

26. (அப்போது) அவ்விருவரில் ஒருத்தி "என் தந்தையே! நீங்கள் இவரைக் கூலிக்கு வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் கூலிக்கு வைத்துக் கொண்டவர்களில் நிச்சயமாக (இவர்) மிகச்சிறந்தபலமிக்கவர், நம்பிக்கைக்குரியவர் ஆவார்" என்று கூறினாள்.

27. (அதற்கவர் (மூஸாவிடம்) "நீர் எனக்கு எட்டு வருடங்கள் (ஆடு மேய்த்து) வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற நிபந்தனையின்மீது என்னுடைய இவ்விரு குமாரத்திகளில் ஒருத்தியை நான் உமக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்க நிச்சயமாக நான் நாடுகிறேன்; நீர் (அதைப்) பத்து வருடங்களாகப் பூர்த்தி செய்தால் (அது உம்விருப்பப்படி) உம்மிடத்திலிருந்தாகும்; நான் உமக்கு சிரமத்தை உண்டாக்க நாடவில்லை; அல்லாஹ் நாடினால், நீர் என்னை நல்லவர்களில் உள்ள(ஒரு)வராகவே காண்பீர்" என்று கூறினார்.

28. அதற்கு (மூஸா) "அது எனக்கும், உங்களுக்குமிடையில் உள்ளதாகும். இரு தவணைகளில் எதனை நான் நிறைவேற்றினாலும் என்மீது குற்றமில்லை; நாம் கூறுவதற்கு அல்லாஹ்வே சாட்சியாளன்" என்று கூறினார்.

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
 الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا أَلَعَلِّي آتِيكُمْ
 مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٣٩﴾
 فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُّمُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾
 وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى
 مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ
 الْأَمِينِينَ ﴿٤١﴾ أَسْلَكَ يَدَاكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ
 غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذُنُوبُهُمْ
 مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٤٢﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٤٣﴾
 وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي لِسَانًا فَأرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا
 يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٤٤﴾ قَالَ سَنُنَادُّ
 عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَمُاسُلْطَنًا فَلَا يَصِلُونَ
 إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

29. ஆகவே, மூஸா (தம்) தவணையை முடித்துக் கொண்டு தன் குடும்பத்தினருடன் (இரவில்) பயணம் செய்து கொண்டிருந்த பொழுது, (வழி தெரியாது திகைத்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில்) தூர் (ஸீனாய் மலையின்) புறத்திலிருந்து ஒரு நெருப்பைப் பார்த்தார்; தன் குடும்பத்தினரிடம், "நீங்கள் தங்கியிருங்கள்; நிச்சயமாக நான் ஒரு நெருப்பைக் காண்கிறேன்; அதிலிருந்து (பாதையைப் பற்றிய) ஒரு தகவலையோ அல்லது நீங்கள் குளிர்காய்வதற்காக நெருப்பின் ஒரு பந்தத்தையோ உங்களுக்கு நான் கொண்டுவரக்கூடும்" என்று கூறினார்.

30. அவர் அதனிடம் வந்தபொழுது, மிக்க பாக்கியம் பெற்ற பகுதியிலுள்ள வலப் பக்கத்திலுள்ள ஓடையின் ஒரு மரத்திலிருந்து, "மூஸாவே! நிச்சயமாக நானே அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் என அழைக்கப்பட்டார்.

31. அன்றியும் "நீர் உம்முடைய தடியைப் போடுவீராக!" (என்று அவருக்குக் கூறப்பட்டது) அப்பொழுது நிச்சயமாக அது பெரியதொரு பாம்பைப் போன்று மிகவேகமாக நெளிவதைக்கண்டு (பயந்து) அவர் திரும்பிப் பார்க்காதவராக (அதனைவிட்டும் விலகி) புறமுதுகிட்டுத் திரும்பினார். (அச்சமயத்தில்) "மூஸாவே! நீர் முன்னோக்கிவாரும்; இன்னும் நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நீர் அச்சமற்றவர்களில் உள்ளவராவீர்" (என்றும் சொல்லப்பட்டது).

32. "உம்முடைய சட்டைப்பைக்குள் உம்முடைய கையை நுழைப்பீராக; அது எவ்விதத்தீங்கின்றி (பிரகாசமுள்ள) வெண்மையாக வெளிப்படும்; பயத்திலிருந்து (விடுபட) உம்முடைய புஜங்களை உம் (விலாவின்) பால் சேர்த்துக் கொள்வீராக! இவ்விரண்டும் ஃபிர் அவ்னுக்கும், அவ்னுடைய பிரதானிகளுக்கும் (நீர் எடுத்துச் செல்வதற்கு) உரிய உமதிரட்சகனிடமிருந்துள்ள இரு அத்தாட்சிகளாகும்; நிச்சயமாக அவர்கள் பாவம் செய்யும் கூட்டத்தினர்களாகவே இருக்கிறார்கள்" (என்றும் அவருக்குக் கூறப்பட்டது).

33. அ(தற்கு)வர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் அவர்களில் ஒருவரைக் கொலை செய்திருக்கின்றேன்; ஆகவே அதற்குப் பகரமாக) என்னை அவர்கள் கொலை செய்துவிடுவார்கள் என்று நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

34. "மேலும், என்னுடைய சகோதரர் ஹாரூன், அவர் என்னைவிட பேச்சால் மிகத் தெளிவானவர்; ஆகவே அவரை எனக்கு உதவியாக என்னுடன் நீ அனுப்பிவை; அவர் என்னை உண்மைப்படுத்திவைப்பார்; அவர்கள் என்னைப் பொய்யாக்கிவிடுவதை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" (என்று கூறினார்).

35. (அதற்கு அல்லாஹ்) "உம் சகோதரரைக் கொண்டு உம் புஜத்தை நாம் வலுப்படுத்துவோம்; நாம் உங்களிருவருக்குமே வெற்றியைத் தருவோம்; ஆகவே அவர்கள் உங்களிருவர் பால் நெருங்கமாட்டார்கள்; நீங்கள் நம்முடைய அத்தாட்சிகளுடன் (செல்லுங்கள்); நீங்களிருவரும், உங்கள் இருவரைப் பின்பற்றுவோரும் தான் வெற்றி பெறக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினான்.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 مُفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَ
 مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَن تَكُونُ
 لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٩﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
 يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي
 يَهَامُنُ عَلَى الطَّيْنِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى
 إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٠﴾ وَاسْتَكْبَرَ
 هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا
 لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾ فَآخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
 فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً
 يَدْعُونَ إِلَى التَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٤٣﴾
 وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ
 مِّنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ
 لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٥﴾

36. எனவே, மூஸா அவர்களிடம் நம்முடைய தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் வந்தபொழுது, அவர்கள்: "இது இட்டுக்கட்டப்பட்ட ஜூனியத்தைத் தவிர வேறில்லை; முன்னோர்களான எங்கள் மூதாதையரிடத்திலும் இ(வ்விஷயத்)தை நாங்கள் கேள்விப்படவுமில்லை" என்று கூறினார்கள்.

37. (அதற்கு) மூஸா, "என் இரட்சகன், தன்னிடமிருந்து நேர் வழியைக் கொண்டு வந்தவர் யார் என்பதையும், இறுதி(யில் சுவன) வீடு யாருக்குக்கிடைக்கும் என்பதையும் மிக அறிவான். நிச்சயமாக, அநியாயக்காரர்கள் வெற்றி பெறமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

38. (அதற்கு) ஃபிர் அவன், "பிரதானிகளே! என்னைத் தவிர வேறொரு (வணக்கத்திற்குரிய)நாயன் உங்களுக்கு இருப்பதாக நான் அறியவில்லை; ஆகவே, ஹாமானே! களிமண்ணின் மீது (செங்கல் சூளைக்கு) எனக்காக நெருப்பை மூட்டி (அவற்றைக் கொண்டு மிக உயரமான) மாளிகையை எனக்காக நீ கட்டுவாயாக; (அதில் ஏறி) மூஸாவுடைய இரட்சகனை நான் எட்டிப் பார்க்க வேண்டும்; (அவர் தனக்கு வேறு இரட்சகன் இருப்பதாகக் கூறுகிறாரே, இவ்விஷயத்தில்) நிச்சயமாக அவரைப் பொய்யர்களில் உள்ளவராகவே நான் எண்ணுகிறேன்" என்றும் கூறினான்.

39. அவனும், அவனுடைய படையினரும் நியாயமின்றி பூமியில் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தனர்; நிச்சயமாக அவர்கள் நம்பக்கம் திருப்பப் படமாட்டார்கள் என்றும் எண்ணிக்கொண்டார்கள்.

40. ஆதலால் நாம் அவனையும், அவனுடைய படையினரையும் பிடித்தோம்; பின்னர் அவர்களைக் கடலில் எறிந்து விட்டோம்; ஆகவே, (நபியே!) அநியாயக்காரர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை நீர் கவனிப்பீராக.

41. மேலும், நரகத்தின் பக்கம் அழைக்கக்கூடிய தலைவர்களாகவே (இம்மையில்) நாம் அவர்களை ஆக்கிவைத்திருந்தோம். இன்னும், மறுமை நாளில் அவர்கள் (எவராலும்) உதவி செய்யப்படமாட்டார்கள்.

42. அன்றியும், இவ்வுலகில் (நம்முடைய) சாபத்தை அவர்களுக்கு பின்தொடரச்செய்தோம்; மேலும், மறுமை நாளில் அவர்கள் இழிநிலையுடையவர்களில் உள்ளோராவர்.

43. மேலும், (இவ்வாறு) முந்தைய தலைமுறையினர்களை நாம் அழித்துவிட்ட பின்னர், நிச்சயமாக நாம் மூஸாவுக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; (அது) மனிதர்களுக்கு நல்ல படிப்பினைகளை தரக்கூடியதாகவும், நேர் வழியாகவும், அருளாகவும் இருந்தது; அவர்கள் (இதனைக் கொண்டு) நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக (கொடுத்தோம்).

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا
 كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٣٤﴾ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
 الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
 وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
 وَلَكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا آتَتْهُم مِّن نَّذِيرٍ
 مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٦﴾ وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمُ
 مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ
 إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾ فَلَمَّا
 جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا
 أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ
 قَالُوا سِحْرِن تَظَاهَرَا سَوْ قَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كِفْرٍ نَّوْن ﴿٣٨﴾
 قُلْ فَاتُوا بِي كِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ
 إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّهُمَا
 يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
 هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

44. (நபியே!) நாம் மூஸாவுக்குக் கட்டளையை விதித்தபோது, நீர் (சினாய் மலையின்) மேற்குத் திசையில் இருக்கவுமில்லை; அங்கு அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களிலும் நீர் இருக்கவில்லை.

45. எனினும், (அவர்களுக்குப் பின்னர்) எத்தனையோ தலைமுறையினர்களை நாம் உற்பத்தி செய்தோம்; அவர்கள் மீது (பல) காலமும் நீண்டது; இன்னும் மத்யன் வாசிகளிடம் - அவர்களுக்கு நம்முடைய வசனங்களை நீர் ஒதிக் காண்பித்துக் கொண்டு தங்கியவராக நீர் இருக்கவில்லை; எனினும் (தூதர்களை) நாம் அனுப்புவோராக இருந்தோம்.

46. மேலும், (மூஸாவை) நாம் அழைத்த பொழுது, தூர் (மலையின் ஒரு) பகுதியிலும் நீர் இருக்கவில்லை; எனினும் உமக்கு முன்னர் அச்சமுட்டி எச்சரிப்பவர் வராத (இச்) சமூகத்தார்க்கு நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிப்பதற்காக உம்முடைய இரட்சகனின் ஓர் அருளாக (உமக்கு வஹீ அறிவித்தோம். இதனால்) அவர்கள் நல்லுபதேசம் பெறலாம்.

47. அவர்களுடைய கைகள் முற்படுத்திய (தீ) வினையின் காரணமாக அவர்களை ஏதேனும் ஒரு துன்பம் வந்தடையுமென்பது இல்லையானால் (உம்மை நம்முடைய தூதராக நாம் அனுப்பி இருக்கமாட்டோம்). ஆகவே அவர்கள் "எங்கள் இரட்சகனே! எங்கள் பால் (உன்னுடைய) ஒரு தூதரை அனுப்பி வைத்திருக்க வேண்டாமா? (அவ்வாறு நீ அனுப்பியிருந்தால்) உன்னுடைய வசனங்களை நாங்கள் பின்பற்றி (உன்னை) விகவாசித்தவர்களில் நாங்களும் ஆகியிருப்போம்" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

48. பின்னர் நம்மிடமிருந்து சத்தியம் அவர்களுக்கு வந்த பொழுது, "மூஸாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதைப் போல் இவருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டாமா?" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; முன்னர் மூஸாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதை இவர் (களின்) மூதாதையர்கள் நிராகரித்து விடவில்லையா? (குர் ஆனும், தவ்ராத்தும்) ஒன்றையொன்று உறுதிப்படுத்தக்கூடிய இரண்டு ஜூனியங்கள் தாம் என்று இவர்கள் கூறினார்கள்; மேலும் "நிச்சயமாக நாங்கள் இவை ஒவ்வொன்றையும் நிராகரிப்பவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

49. "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இவ்விரண்டையும் விட அதிக நேர் வழியை அறிவிக்கக்கூடிய மிக்க மேலானதொரு வேதத்தை அல்லாஹ்விடமிருந்து கொண்டுவாருங்கள்; அதனை நான் பின்பற்றுகிறேன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

50. (பின்னர்) உமக்கவர்கள் பதில் கூறவில்லையானால், நிச்சயமாக அவர்கள் பின்பற்றுவதெல்லாம் தங்களின் மனோ இச்சைகளைத்தான் என்று உறுதியாக நீர் அறிந்துகொள்வீராக! அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள நேர் வழியை அன்றி தன்னுடைய மனோ இச்சையைப் பின்பற்றியவனை விடவும் மிக வழிகெட்டவன் யார்? நிச்சயமாக அல்லாஹ் (இத்தகைய) அநியாயக்கார சமூகத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

وَلَقَدْ وَصَلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 اتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَاهُمْ
 قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
 أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَوَيْدَرُونَ
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ أَسْمَعُوا
 اللَّغْوَ اعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ
 سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ
 أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ
 بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن نَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نَتَّخِظُ
 مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَى إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ
 كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
 وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسْكِنُهُمْ
 لَمْ تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَ
 مَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا
 عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

51. மேலும் அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக நம்முடைய (வேத) வாக்கை அவர்களுக்குத் திட்டமாக சேர்த்துவைத்தோம்.

52. (ஆகவே, குர் ஆனாகிய) இதற்கு முன்னர் எவர்களுக்கு நாம் (நம்முடைய) வேதத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோமோ அத்தகையோர் - அவர்களே இதனை விசுவாசிக்கின்றார்கள்.

53. இன்னும் அவர்கள் மீது (இவ்வேதம்) ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், அதற்கவர்கள், "இதனைக் கொண்டு விசுவாசங்கொண்டோம்; நிச்சயமாக இதுவும் எங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த உண்மையான வேதம்" தான்; இதற்கு முன்னதாகவே, நிச்சயமாக நாங்கள் (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களாகவே இருந்தோம்" என்று கூறுகிறார்கள்.

54. அத்தகையோர் - அவர்கள் பொறுமையாக இருந்ததன் காரணத்தால், இரண்டு தடவை அவர்களது (நற்) கூலியை கொடுக்கப்படுவார்கள்; இவர்கள் நன்மையைக் கொண்டே தீமையைத் தடுத்துக்கொள்வார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து அவர்கள் (தர்மமாகச்)செலவும் செய்வார்கள்.

55. இன்னும் அவர்கள் (செய்திகளில்)வீணானதைச் செவியுற்றால், அதனைப் புறக்கணித்துவிட்டு, "எங்களுடைய செயல்கள் எங்களுக்கும், உங்களுடைய செயல்கள் உங்களுக்கும் (உரியன) உங்களுக்கு ஸலாம்! அறிவினர்களை நாங்கள் விரும்பமாட்டோம்" என்று கூறுவார்கள்.

56. (நபியே!) நிச்சயமாக நீர் விரும்பியோரை நேர் வழியில் செலுத்தி விட மாட்டீர்; எனினும் அல்லாஹ், தான் நாடியோரையே நேர் வழியில் செலுத்துகின்றான்; மேலும் நேர் வழி பெறுகிறவர்களை அவனே மிக அறிந்தவன்.

57. (நபியே! மக்காவாசிகளான) இவர்கள் "நாங்கள் உம்முடன் (குர் ஆனாகிய) இந்த நேர்வழியைப் பின்பற்றினால் எங்கள் ஊரிலிருந்து நாங்கள் இறாய்ஞ்சித் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு விடுவோம்" என்று கூறுகின்றனர் (இவர்கள் சிந்திக்க வேண்டாமா?) அபயமளிக்கும் கண்ணியமான இடத்தை அவர்களுக்கு (வசிக்க) நாம் ஆக்கித்தரவில்லையா? நம்மிடமிருந்து உணவாக (பல பகுதிகளிலிருந்தும்) ஒவ்வொருவகைக் கனிவர்க்கமும் அதன்பால் கொண்டு வரப்படுகிறது; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறியமாட்டார்கள்.

58. மேலும், தம் வாழ்க்கை வசதிகளின் மேம்பாட்டால் (அட்டூழியம் செய்து) வரம்பு மீறி விட்ட எத்தனையோ ஊ(ரா)ர்களை நாம் அழித்திருக்கிறோம். அவை அவர்களின் குடியிருப்புகளாகும்; கொஞ்ச(நேர)மே தவிர அவர்களுக்குப்பின் (யாராலும்) குடியிருக்கப்படவில்லை; நாமே (அவைகளுக்கு) வாரிசுகளாக ஆகிவிட்டோம்.

59. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகன் - ஊர்களை, அவற்றின் தலைநகருக்கு நம்முடைய வசனங்களை அவர்களுக்கு ஒதிக்காண்பிக்கும் ஒரு தூதரை அனுப்புகிற வரை - அழிப்பவனாக இல்லை. மேலும் ஊர்களை, அவ்வூர்வாசிகள் அநியாயக்காரர்களாக இருந்தே தவிர நாம் அழிக்கக் கூடியவர்களாக இல்லை.

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا وَمَا
 عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا
 حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
 شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا
 إِلَيْكَ مَا كَانُوا آيَاتِنَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
 فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ
 كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَبَّيْتُ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا
 يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ
 يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا
 كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ
 مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
 الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

60. (நபியே! நீர் கூறுவீராக!) இன்னும் எப்பொருளிலிருந்து நீங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளீர்களோ அவை இவ்வலக வாழ்க்கையிலுள்ள (அற்ப)சுகமும், அதனுடைய அலங்காரமும் தான். ஆனால் அல்லாஹ்விடத்தில் இருப்பதோ, மிகச் சிறந்ததும், நிலையான துமாகும். (இதை) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டீர்களா?

61. (என்னே!) எவனுக்கு நாம் அழகான வாக்காக வாக்களித்து, அதை அவனும் அடைய இருக்கின்றானோ அவன், எவனுக்கு நாம் இவ்வலக வாழ்க்கையின் (அற்ப) சுகங்களை (மட்டும்) அளித்து, பின்னர் அவன் மறுமைநாளில் (குற்றம்சாட்டப்பட்டு தண்டனைக்காக) முன்னிலைப்படுத்தப்படுபவர்களில் இருப்பானோ அவனைப்போல் ஆவானா?

62. இன்னும், (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவர்களை அழைக்கும் நாளில், (அவர்களிடம்) "நீங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகைய என்னுடைய இணையாளர்கள் எங்கே?" என்று கேட்பான்.

63. எவர்கள் மீது (தண்டனை பற்றிய) வாக்கு உறுதியாகி விட்டதோ அவர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! நாங்கள் எவர்களை வழிகெடுத்தோமோ அவர்கள் இவர்கள் தாம்; நாங்கள் வழிகெட்டது போன்றே இவர்களையும் நாங்கள் வழிகெடுத்தோம்; (எங்களை அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்ததிலிருந்து அவர்களை விட்டும்) நாங்கள் உன்பால் நீங்கிக் கொள்கிறோம்_ அவர்கள் எங்களை வணங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை" என்று கூறுவார்கள்.

64. "பின்னர், உங்கள் இணையாளர்(களானதெய்வங்) களை (உதவிக்கு) அழையுங்கள்" என்று (அவர்களுக்குக்) கூறப்படும்; (அவ்வாறே) அவர்களை இவர்கள் அழைப்பார்கள். ஆனால், அவர்கள் இவர்களுக்கு பதிலளிக்கமாட்டார்கள். மேலும் இவர்கள் (தங்கள்) வேதனையைக் கண்டுகொள்வார்கள். நிச்சயமாக இவர்கள் (உலகில்) நேரான வழியில் சென்றவர்களாக இருந்திருந்தால் (அவர்களுக்கு நன்மையாக இருந்திருக்கும்).

65. மேலும், (விசாரணைக்காக அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவர்களை அழைக்கும் நாளில் ("உங்களிடம் வந்த) நம்முடைய தூதர்களுக்கு நீங்கள் என்ன பதில் கூறினீர்கள்?" என்று கேட்பான்.

66. அந்நாளில் (சகல) செய்திகளும் அவர்களுக்கு மறைந்ததாகி விடும்.(எதைப்பற்றியும்) ஒருவர் ஒருவரைக்கேட்டுக்கொள்ளவும் மாட்டார்கள்.

67. ஆகவே, (அவர்களில்) எவர் பச்சாதாபப்பட்டு, விகவாசமுங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கின்றாரோ, அவர் அப்போது வெற்றியடைந்தோரில் ஆகிவிடலாம்.

68. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகன், தான் நாடியவற்றைப்படைக்கிறான், (தன்னுடைய தூதுக்காக அவர்களில் தான் விரும்பியவர்களைத்) தேர்ந்தெடுக்கின்றான்; (அவ்வாறு தூதரைத்) தேர்ந்தெடுத்தல் அவர்களுக்கு இல்லை; அல்லாஹ் மிகப்பரிசுத்தமானவன்; இன்னும், இவர்கள் இணைவைப்பவைகளை விட்டும் அவன் மிக்க உயர்ந்தவனாகிவிட்டான்.

69. உமதிரட்சகன், அவர்களுடைய நெஞ்சங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும், (அதற்குமாறாக) அவர்கள் வெளிப்படுத்துவதையும் நன்கறிவான்.

70. இன்னும், அவனே அல்லாஹ்; அவனைத் தவிர (வேறு) வணக்கத் திற்குரியவன் இல்லை. இம்மையிலும், மறுமையிலும் புகழ் யாவும் அவனுக்கே உரியது! (தீர்ப்புக்கூறும்) அதிகாரமும் அவனுக்கே உரியது! ஆதலால் (மறுமையில்) நீங்கள் (யாவரும்) அவன்பக்கமே திருப்பிக் கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سُرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَاسْمَعُونَ ﴿٤١﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سُرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهَا أَفَلَا
 تُبْصِرُونَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٣﴾ وَيَوْمَ
 يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٤٤﴾
 وَتَزْعُمَانِ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا افْقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
 فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٤٥﴾
 إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
 مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ
 إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٤٦﴾
 وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
 مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ
 الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤٧﴾

71. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: மறுமைநாள் வரை அல்லாஹ் உங்கள் மீது இரவை நிரந்தரமாக ஆக்கிவிட்டால், உங்களுக்கு (ப்பகலின்) வெளிச்சத்தைக் கொண்டுவரக்கூடியவன் அல்லாஹ்வையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) வேறுநாயன் யார்? (இருக்கின்றான்) என்பதை நீங்கள் (சிந்தித்துப்) பார்த்தீர்களா? (இதனை) நீங்கள் செவியுறமாட்டீர்களா?

72. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "மறுமை நாள் வரை உங்கள் மீது அல்லாஹ் பகலை நிரந்தரமாக ஆக்கி விட்டால், நீங்கள் எதில் இளைப்பாறுவீர்களோ அந்த இரவை உங்களுக்குக்கொண்டுவரக்கூடியவன் அல்லாஹ்வையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு நாயன் யார்? (இருக்கிறான்) என்பதை நீங்கள் (சிந்தித்துப்) பார்த்தீர்களா? (இதனை) நீங்கள் (உணர்ந்து) பார்க்கமாட்டீர்களா?"

73. இன்னும் தன் அருளால் இரவையும், பகலையும் உங்களுக்கு அவனே ஆக்கினான். (இரவை) அதில் நீங்கள் இளைப்பாறுவதற்கும், பகலை நீங்கள் (அதில்) அவனுடைய அருளைத் தேடிக்கொள்வதற்கும், இன்னும் நீங்கள் (அவனுக்கு) நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் (அவ்வாறு ஆக்கியுள்ளான்).

74. (நபியே! அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவர்களை (விசாரணைக்காக) அழைக்கும் நாளில், "நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகைய எனது இணையாளர்கள் எங்கே?" என்று கேட்பான்.

75. இன்னும், ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலிருந்தும், சாட்சியைத் தனித்தனியாக நாம் வெளிப்படுத்தி, (இணை வைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களே, அதற்குரிய) "உங்களுடைய ஆதாரத்தைக் கொண்டுவருங்கள்" என்று கூறுவோம்; அப்போது நிச்சயமாக உண்மை அல்லாஹ்விற்கே உரியதென்று அவர்கள் நன்கறிந்து கொள்வார்கள்; இன்னும் அவர்கள் இட்டுக்கட்டியவை (யாவும்) அவர்களை விட்டும் மறைந்துவிடும்.

76. நிச்சயமாக காருன் (என்பவன்) மூஸாவுடைய சமூகத்தாரில் உள்ளவனாக இருந்தான்; அவர்கள் மீது அவன் அட்டூழியம் செய்தான்; ஏராளமான பொக்கிஷங்களிலிருந்து அவைகளின் சாவிகள் (மாத்திரம்) பலசாலிகளான ஒரு கூட்டத்தார்க்கு (அதைச்சுமப்பது) கனமாகிவிடுமே அந்த அளவு - நாம் அவனுக்குக் கொடுத்திருந்தோம்; (அப்போது) அவனுடைய கூட்டத்தார் அவனிடம், "நீ அகம்பாவம் கொள்ளாதே! அகம்பாவம் கொள்வோரை நிச்சயமாக அல்லாஹ் விரும்பமாட்டான்" என்று கூறிய நேரத்தை (நினைவு கூர்வீராக!)

77. இன்னும், "அல்லாஹ் உனக்குக் கொடுத்ததிலிருந்து (தர்மம் செய்து) மறுமை வீட்டைத் தேடிக்கொள்; மேலும் இம்மையில் உன் பங்கை நீ மறந்துவிடாதே! அல்லாஹ் உனக்கு உபகாரம் செய்தவாறு நீயும் உபகாரம் செய்; பூமியில் நீ குழப்பத்தையும் தேடாதே! (ஏனென்றால்), குழப்பம் செய்பவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் விரும்பமாட்டான்" (என்று அவனின் சமூகத்தார் கூறினர்).

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ
 أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرَ
 جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَيْلِيَّتْ لَنَا
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٤٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
 وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٥٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا
 كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٥١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ
 وَيَسْأَلُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
 لَوْ لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَاثُهَا لَا يُفْلِحُ
 الْكٰفِرُونَ ﴿٥٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا
 يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِسَادًا ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٣﴾
 مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

78. அதற்குவன், அதனை நான் கொடுக்கப்பட்டதெல்லாம் என்னிடம் இருக்கும் சொந்த அறிவி(ன் திறமையி)னால்தான்" என்று (பதில்) கூறினான். இவனுக்கு முன்னிருந்த கூட்டத்தார்களில் இவனைவிட மிக்க பலசாலிகளாகவும், இவனைவிட அதிகப்பொருளுடையவர்களாகவும் இருந்த எத்தனையோ தலைமுறையினர்களை அல்லாஹ் நிச்சயமாக அழித்திருக்கின்றான் என்பதை இவன் அறியவில்லையா? குற்றவாளிகள் அவர்கள் செய்த பாவங்கள் பற்றி அல்லாஹ் அவைகளைப்பற்றி மிக அறிந்துள்ளதால்) கேட்கப்படமாட்டார்கள்.

79. பின்னர், அவன் தன் அலங்காரத்தில் தன் சமூகத்தார்க்கு முன்புறப்பட்டுவந்தான்(அதனைக் கண்ணுற்றவர்களில்) இவ்வுலக வாழ்க்கையையே (பெரிதென) விரும்புகிறவர்கள், "காருண் கொடுக்கப்பட்டது போன்று நமக்கும் இருந்திருக்கவேண்டுமே! (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவன் மகத்தான பாக்கியவான்" என்று கூறினார்கள்.

80. (அவர்களில்) அறிவு கொடுக்கப்பட்டவர்களோ, (மற்றவர்களிடம்) "உங்களுக்கு கேடுதான்! விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்தவர்களுக்கு, (மறுமையில்) அல்லாஹ் கொடுக்கும் வெகுமதி (இதனைவிட) எவ்வளவோ மேலானதாகும்; மேலும், அதனைப் பொறுமையாளர்களைத் தவிர (மற்றெவரும்) கொடுக்கப்படமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

81. எனவே, அவனையும், அவனுடைய மாளிகையையும் பூமிக்குள் நாம் அழுந்தச் செய்தோம். அல்லாஹ்வையன்றி அவனுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய எந்தக்கூட்டமும் இருக்கவில்லை; (தன்னிலிருந்தோ, மற்றவரிடமிருந்தோ) அவன் உதவி பெறுபவர்களிலும் இருக்கவில்லை.

82. (அவனும், அவனுடைய மாளிகையும் பூமியில் அழுத்தப்பட்டதைக் கண்டு) நேற்றையதினம் அவனுடைய பதவியை விரும்பியவர்கள், அந்தோ நாசமே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களில், தான் நாடியவருக்கு சம்பத்துகளை ஏராளமாகக் கொடுக்கின்றான்; (தான் நாடியவருக்கு) அளவோடும் கொடுக்கின்றான், அல்லாஹ் நம்மீது பேருபகாரம் செய்திருக்காவிட்டால் நிச்சயமாக நம்மையும் (பூமிக்குள்) அழுந்தச் செய்திருப்பான் என்பதைப் பார்க்கவில்லையா? அந்தோ நாசமே! நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வின் நன்றியை) மறுப்போர் வெற்றியடையவே மாட்டார்கள்" என்பதைக் காணவில்லையா? என்று கூறியவர்களாக காலைப்பொழுதை அடைந்தார்கள்.

83. மறுமையின் அந்த வீடாகிறது_அதை பூமியில் அகம்பாவத்தையும், குழப்பத்தையும் நாடாதவர்களுக்கே அதை நாம் (சொந்தமாக) ஆக்கிவிடுவோம்; இன்னும்(நல்ல) முடிவு பயபக்தியுடையவர்களுக்குத்தான்.

84. யார் நன்மையைக் கொண்டுவந்தாரோ அவருக்கு அதைவிடச் சிறந்தது (கூலியாக) உண்டு, இன்னும் யார் தீமையைக் கொண்டுவந்தாரோ(அப்போது) தீமையைச் செய்தோர் அவர்கள் எதைச் செய்துகொண்டிருந்தார்களோ அதையல்லாது(வேறுஎதையும்) கூலியாகக் கொடுக்கப்படமாட்டார்கள்.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادِهِ
 قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ
 مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
 إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٥٦﴾
 وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ إِلَيْكَ
 وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٥٧﴾ وَلَا تَدْعُ
 مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا
 وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٨﴾

وَرَبُّ الْعَنْكَبُوتِ يَكْتُبُ بِرَأْسِهَا وَيَسْتَوِي بِرَأْسِهَا
 وَيَسْتَوِي بِرَأْسِهَا وَيَسْتَوِي بِرَأْسِهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 الْم ١ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا
 يُفْتَنُونَ ٢ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ
 الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ٣ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ
 يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ٤ مَنْ كَانَ
 يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٥

وقفلان هـ ٢٤٩
 الثالثة

85. (நபியே!) நிச்சயமாக உம்மீது இந்தக்குர் ஆனை விதியாக்கி(இறக்கி)யவன் உம்மை மீளுமிடத்தின்பால் (மக்காவின் பக்கம்) திரும்பச் சேர்த்து வைப்பவனாவான். (ஆகவே, நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நேரான வழியைக் கொண்டு வந்திருப்பவர் யார்? (அதனை மறுத்து) பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருப்பவர் யார்? என்பதை என் இரட்சகன் மிக அறிந்தவன்."

86. அன்றியும், (நபியே!) இவ்வேதம் உமக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று நீர் எதிர்பார்த்து இருக்கவில்லை; எனினும் உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து அருளாகவே(நீர் அதைக் கொடுக்கப்பட்டீர்); ஆகவே, நிராகரிப்போருக்கு உதவியாளராக திண்ணமாக நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்.

87. இன்னும், அல்லாஹ்வின் வசனங்கள் உம்பால் இறக்கிவைக்கப்பட்டதன் பின்னர் நிச்சயமாக அவர்கள் (அவற்றை எத்திவைப்பதிலிருந்து) உம்மைத் தடுத்திவிடவேண்டாம்; இன்னும் உமதிரட்சகன் பக்கம் நீர் (அவர்களை) அழைப்பீராக! நிச்சயமாக நீர் இணைவைப்போரில் ஆகிவிடவும் வேண்டாம்.

88. மேலும், (நபியே!) அல்லாஹ்வுடன் வேறொரு (வணக்கத்திற்குரிய) நாயனை நீர் அழைக்கவேண்டாம்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) வேறொரு நாயன் இல்லை; அவன் முகம் தவிர ஒவ்வொரு பொருளும் அழிந்துவிடக்கூடியதே. அதிகாரம் (அனைத்தும்) அவனுக்கே உரியதாகும்; அவனிடமே நீங்கள் (யாவரும்) திரும்பக்கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.

அத்தியாயம் : 29

அல் அன்கபூத் - சிலந்திப்பூச்சி

வசனங்கள் : 69 மக்கீ ருகூஃகள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் -
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் மீம்.

2. மனிதர்கள் "நாங்கள் விசுவாசங் கொண்டோம்" என்று அவர்கள் கூறுவது கொண்டு (மட்டும்) அவர்கள் விட்டுவிடப்படுவார்கள் என்றும், அவர்கள் சோதனைக்குள் ளாக்கப்படவுமாட்டார்கள் என்றும் எண்ணிக்கொண்டார்களா?

3. இவர்களுக்கு முன்னிருந்தோரையும் திட்டமாக நாம் சோதித்திருக்கின்றோம்; ஆகவே, (விசுவாசங் கொண்டோம் என்று கூறும் இவர்களில்) உண்மை சொல்பவர்களை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான்; (அவ்வாறே, இவர்களில்) பொய்யர்களையும் நிச்சயமாக அவன் அறிவான்.

4. அல்லது, தீயவைகளைச் செய்கிறார்களே அவர்கள் நம்மை விட்டும் தாங்கள் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டார்களா? (அவ்வாறாயின் இதைப் பற்றி) அவர்கள் தீர்மானம் செய்தது மிகக்கெட்டது.

5. அல்லாஹ்வுடைய சந்திப்பை எவர் ஆதரவுவைக்கிறாரோ அவர் (அதற்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொள்ளட்டும்); ஏனெனில், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய தவணை வரக்கூடியதாகும்; அவனே (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

وَمَنْ جُهَدًا فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
 الْعَالَمِينَ ٦ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ٧
 وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جُهَدَاكَ
 لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ٨ إِلَىٰ
 مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٩ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ١٠ وَمِنَ
 النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
 فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ
 لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ
 الْعَالَمِينَ ١١ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
 الْمُنْفِقِينَ ١٢ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا
 سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَاهُمْ بِمُحْسِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ
 مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١٣ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ
 أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ١٤

6. மேலும், (அல்லாஹ்வுடைய வழியில்) எவர் ஜிஹாது (அறப்போர்) செய்கிறாரோ அவர் ஜிஹாது செய்வதெல்லாம் (அதன் பயனெல்லாம்) தனக்காகத்தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அகிலத்தாரை விட்டும் தேவையற்றவன்.

7. இன்னும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுடைய தீமைகளை அவர்களை விட்டும் நிச்சயமாக நாம் நீக்கிவிடுவோம்; அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தவற்றில் மிக அழகானதை நிச்சயமாக நாம் அவர்களுக்குக் கூலியாகவும் கொடுப்போம்.

8. மேலும், தன் பெற்றோருக்கு நன்மை செய்யும்படியாக நாம் மனிதனுக்கு நல்லுபதேசம் செய்திருக்கின்றோம்; அன்றியும், எதைப் பற்றி உனக்கு அறிவு இல்லையோ அதை எனக்கு இணையாக்குமாறு (மனிதனே!) அவர்கள் இருவரும் உன்னை நிர்ப்பந்தித்தால் (அவ்விஷயத்தில்) நீ அவ்விருவருக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டாம்; என்னிடமே உங்களின் மீளுதல் இருக்கிறது; அது சமயம் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்.

9. மேலும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களை நிச்சயமாக நாம் நல்லோர்களின் கூட்டத்தாருடன் சுவனத்தில் நுழைவிப்போம்.

10. இன்னும் மனிதர்களில், "அல்லாஹ்வை நாங்கள் விசுவாசம் கொண்டுள்ளோம்" என்று கூறுகின்ற சிலர் இருக்கின்றனர்; ஆகவே, அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய வழியில் துன்புறுத்தப்பட்டால், மனிதர்களால் ஏற்படும் (அத்) துன்பத்தை, அல்லாஹ்வுடைய வேதனையைப்போலாக்கி (உங்களிடமிருந்து விலகிக் கொள்கின்றனர். உமதிரட்சகனிடமிருந்து (உங்களுக்கு) ஏதேனும் உதவி வந்து விட்டாலோ, "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களுடன் தான் இருந்தோம்" என்று கூறுகின்றனர். அகிலத்தாரின் இதயங்களில் உள்ளவற்றை அல்லாஹ் மிக அறிந்தவனாக இல்லையா?

11. (ஆகவே,) விசுவாசங்கொண்டிருப்போரையும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிவான்; (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளையும், நிச்சயமாக அவன் நன்கறிவான்.

12. நிராகரிப்போ(ரில்பல)ர் விசுவாசிகளிடம், "நீங்கள் எங்களுடைய வழியைப் பின்பற்றுங்கள்; (அதனால் ஏதும் குற்றம் குறைகள் ஏற்பட்டால்,) உங்களுடைய குற்றங்களையும் நாங்கள் சுமந்து கொள்கின்றோம்" என்றும் கூறுகின்றனர்; அன்றியும், அவர்களுடைய குற்றங்களிலிருந்து எதனையுமே இவர்கள் சுமந்து கொள்பவர்களாக இல்லை - நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்களே!

13. அன்றியும், அவர்கள் தங்கள் (பாவச்)சுமைகளையும், தம் (பாவச்)சுமைகளுடன் (அவர்கள் வழிகெடுத்தோரின் பாவச்)சுமைகளையும் நிச்சயமாகச் சுமப்பார்கள்; இன்னும் அவர்கள், இட்டுக்கட்டிக்கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றியும் நிச்சயமாக மறுமைநாளில் (விசாரித்துக்)கேட்கப்படுவார்கள்.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
 إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٣﴾
 فَانجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾
 وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
 خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أَوتَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ
 تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا
 عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ ﴿١٦﴾ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَقَدْ كَذَّبْتُمْ
 قَبْلَكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾
 أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
 إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٨﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ
 النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٩﴾
 يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿٢٠﴾

14. இன்னும், (நபி) நூஹை (நம்முடைய தூதராக) அவருடைய சமூகத்தார்பால் திட்டமாக நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர் ஐம்பது ஆண்டுகள் நீங்கலாக ஓராயிரம் வருடங்கள் அவர்களிடையே தங்கியிருந்தார். பின்னர் அவர்கள் (விசுவாசங்கொள்ளாது) அநியாயக்காரர்களாக இருந்தநிலையில் வெள்ளப்பிரளயம் அவர்களைப்பிடித்துக் கொண்டது.

15. பின்னர், அவரையும், (அவருடைய) கப்பல் தோழர்களையும் நாம் காப்பாற்றினோம்; அச்சம்பவத்தை அகிலத்தார்க்கு ஓர் அத்தாட்சியாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

16. இப்றாஹீமையும்(நம்முடைய தூதராக அவருடைய ஜனங்களிடம் அனுப்பி வைத்த சமயத்தில்,) அவர், தன்னுடைய சமூகத்தார்க்கு "நீங்கள் அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள்; அவனுக்கே நீங்கள் பயப்படுங்கள்; நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருந்தால் இதுவே உங்களுக்கு மிக்க நன்மையுடையதாக இருக்கும், (என்பதைத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்)" என்று கூறியதை(நபியே! நினைவூட்டுவீராக!)

17. (தவிர,) "அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் வணங்குவதெல்லாம் விக் கிரகங்களைத்தான்; நீங்கள் பொய்யாக (உங்கள் கைகளால் அவைகளைப்) படைத்துக்கொண்டீர்கள். (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் வணங்குகின்றவை உங்களுக்கு உணவளிக்கச் சக்திபெறமாட்டா. ஆகவே, (உங்களுக்கு வேண்டிய) உணவை அல்லாஹ்விடமே தேடுங்கள்; அவன் ஒருவனையே வணங்குங்கள்; அவனுக்கு நன்றியும் செலுத்துங்கள்; அவன் பக்கமே நீங்கள் மீட்டப்படுவீர்கள்.

18. "மேலும், நீங்கள் (என்னைப்) பொய்யாக்கினால், (அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. ஏனென்றால்,) உங்களுக்கு முன்னிருந்த சமுதாயத்தினர் (தூதர்களை இவ்வாறே) பொய்யாக்கியிருக்கின்றனர்; (நம்) தூதரின்மீதோ பகிரங்கமாக எத்திவைப்பதைத் தவிர(வேறு கடமை) இல்லை.

19. "அல்லாஹ் படைப்பை எவ்வாறு ஆரம்பத்தில்(படைக்கத்)துவங்குகிறான்; (அவை அழிந்த)பின்னர் அதனை(எவ்வாறு) மீள வைக்கிறான் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக இ(வ்வாறு செய்வ)து, அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க சுலபமானதே!

20. "பூமியில் நீங்கள் சுற்றித்திரிந்து, படைப்பை எவ்வாறு (ஆரம்பத்தில்) அவன் துவங்கி, பின்னர் அல்லாஹ் மற்றொரு உற்பத்தியை (எவ்வாறு) உண்டு பண்ணுகிறான், என்பதைப் பாருங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளின்மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையான்" என்று(நபியே!) நீர் கூறுவீராக.

21. தான் நாடியவர்களை அவன் வேதனை செய்வான்; தான் நாடியவர்களுக்கு அவன் கிருபையும் செய்வான்; (முடிவில்) அவனளவிலேயே நீங்கள் திருப்பப் படுவீர்கள்.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا
 لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٢٢ وَالَّذِينَ
 كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ بِرَحْمَتِي
 وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٣ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
 إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٤ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمُ
 مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ
 وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ
 مِّنْ نَّصِيرِينَ ٢٥ فَا مَن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ
 إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٦ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ
 وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
 وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
 الصَّالِحِينَ ٢٧ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ
 الْفَاحِشَةَ مِمَّا سَبَقُكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ٢٨

٢٠٠

وقف لازم

22. பூமியிலோ, இன்னும் வானத்திலோ நீங்கள் (ஒளிந்து கொண்டு, அவனைத் தோற்கடித்து) இயலாமல் ஆக்கி விடுபவர்கள் அல்லர்; மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி உங்களுக்கு (வேறு) பாதுகாவலனுமில்லை; உதவிசெய்வோனுமில்லை.

23. மேலும், அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களையும், அவனை சந்திப்பதையும் மறுக்கின்றனரே அத்தகையோர் - அவர்கள் என் கிருபையை விட்டும் நிராசையாகி விட்டனர்; மேலும் அத்தகையோர் - அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

24. (இப்றாஹீமாகிய) "அவரைக்கொன்றுவிடுங்கள்; அல்லது (நெருப்பிலிட்டு) எரித்துவிடுங்கள்" என்று கூறியதைத்தவிர வேறு எதுவும் அவருடைய சமூகத்தாரின் பதிலாக இருக்கவில்லை; (அன்றியும் அவரை நெருப்பில் எறிந்தார்கள்.) ஆகவே (அந்) நெருப்பிலிருந்து அல்லாஹ் அவரை ஈடேற்றிக் கொண்டான்; விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாக இதில் (பல) சான்றுகள் இருக்கின்றன.

25. "நீங்கள் அல்லாஹ்வையன்றி (இந்த) விக் கிரகங்களைத் (தெய்வமாக) எடுத்துக் கொண்டதெல்லாம் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உங்களுக்கிடையில் உள்ள நேசம் காரணமாகத்தான்; பின்னர், மறுமை நாளில் உங்களில் சிலர், சிலரை (விட்டும் நீங்கிக்கொண்டு) நிராகரிப்பர்; இன்னும் உங்களில் சிலர் சிலரை (நிந்தித்து) சபிப்பர்; (முடிவில்) உங்கள் (யாவரின்) தங்குமிடமும் (நரக) நெருப்புத்தான்; (அங்கு) உங்களுக்கு உதவி செய்வோர்களும் இல்லை" என்றும் (இப்றாஹீம்) கூறினார்.

26. எனவே, (இப்றாஹீம் இவ்வளவு கூறியும்) லூத் (நபி மட்டும்) தான் அவரை விசுவாசித்தார்; (ஆகவே, இப்றாஹீம் அவரிடம்,) "நிச்சயமாக, நான் என் இரட்சகனின் பால் (என்னுடைய இந்த ஊரை விட்டும்) ஹிஜ்ரத்துச் செல்கிறேன்; நிச்சயமாக அவன் தான் (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்" என்று கூறினார்.

27. அன்றியும், அவருக்கு இஸ்ஹாக்கையும், யஃகூபையும் (சந்ததிகளாகக்) கொடுத்தோம்; இன்னும் அவருடைய சந்ததியில் நபித்துவத்தையும், வேதத்தையும் நாம் ஆக்கினோம்; அவருக்கு அவருடைய கூலியை இம்மையிலும் கொடுத்தோம்; இன்னும் நிச்சயமாக அவர் மறுமையிலும் நல்லோரில் உள்ளவராவார்.

28. மேலும், லூத்தை (நம்முடைய தூதராக அவர் சமூகத்தாரிடம் அனுப்பிவைத்தோம்); அவர் தம் சமூகத்தாரிடம் "மானக்கேடான (ஒரு காரியத்)தை, நிச்சயமாக நீங்கள் செய்கின்றீர்கள்; உலகத்தாரில் எவரும் அதைக்கொண்டு உங்களை முந்தவில்லை" என்று கூறியதை (நினைவூட்டுவீராக).

اَيْنَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۗ وَتَأْتُونَ
 فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا
 اسْتِنَابَعَدَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ
 انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا
 إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ
 الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا
 لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ
 إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ
 رُسُلُنَا لُوطًا سِئَىٰ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا
 لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلِكَ إِلَّا
 امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٣٤﴾
 وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٣٥﴾ وَإِلَىٰ
 مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَوْمَ يَقُومِ الْعَبْدُ وَاللَّهُ وَ
 ارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

29. "நீங்கள் (பெண்களை விட்டு) ஆண்களிடம் (மோகங்கொண்டவர்களாக) வருகின்றீர்களா? (இத்தீய செயலைக் கொண்டு பிரயாணிகளை) வழிமறிக்கவும் செய்கின்றீர்கள்; (ஐனங்கள் நிறைந்த) உங்கள் சபையிலும் (பகிரங்கமாகவே மிக்க) வெறுக்கத்தக்க (இக்காரியத்தைச் செய்யவருகிறீர்கள்) என்றும் கூறினார்; அதற்கு, "நீர் உண்மையாளரில் (ஒருவராக) இருப்பின் அல்லாஹ்வுடைய வேதனையை எங்களிடம் கொண்டுவாரும்" என்பதைத் தவிர (வேறு எதுவும்) அவருடைய சமூகத்தாரின் பதிலாக இருக்கவில்லை.

30. (அதற்கு) அவர், "இரட்சகனே! குழப்பக்காரர்களான சமூகத்தார்க்கு எதிராக எனக்கு நீ உதவி புரிவாயாக!" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

31. மேலும், நம்முடைய தூதர்கள் இப்றாஹீமிடம் நன்மாராயத்தைக்கொண்டு வந்த சமயத்தில், (அவரிடம், "லூத்துடைய) இந்த ஊர் வாசிகளை நிச்சயமாக நாங்கள் அழிக்கக் கூடியவர்களாக உள்ளோம்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக இவ்வூரைச் சேர்ந்தோர் அநியாயக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

32. (அதற்கு) அவர், "நிச்சயமாக அதில் லூத் இருக்கின்றாரே" என்று கூறினார்; (அதற்கு) அவர்கள், "அதில் யார் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் நன்கறிவோம்; அவருடைய மனைவியைத் தவிர, அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தாரையும் நிச்சயமாக நாங்கள் காப்பாற்றுவோம்; (அவர் மனைவியாகிய) அவள் (அழிக்கப்படுவோரில் ஒருத்தியாக) தங்கி விடுகிறவர்களில் ஆகிவிட்டாள்" என்று கூறினார்கள்.

33. இன்னும் நம்முடைய (அத்) தூதர்கள் (நபி) லூத்திடம் வந்த பொழுது அவர், (தம் ஐனங்களிடமிருந்து எவ்வாறு இவர்களைப் பாதுகாப்பது என்று) அவர்களால் துக்கத்திலாக்கப்பட்டார்; மேலும், (அவர்களைக்காப்பதற்கு வழியறியாது) அவர்களால் மனதில் நெருக்கடிக்குள்ளானார்; (அதற்கு) அவர்கள், "நீர் அஞ்ச வேண்டாம்; கவலையும் படவேண்டாம்; நிச்சயமாக நாங்கள் (இவ்வூரை அழித்துவிட்டு) உம்முடைய மனைவியைத் தவிர, உம்மையும், உமது குடும்பத்தினரையும் காப்பாற்றக்கூடியவர்களாக உள்ளோம்; (உம் மனைவியாகிய) அவள் (அழிந்து போவோரில் ஒருத்தியாக) தங்கி விடுகிறவர்களில் ஆகிவிட்டாள்" என்று கூறினார்கள்.

34. "நிச்சயமாக, நாங்கள் இவ்வூரார் மீது இவர்கள் பாவம் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக, வானத்திலிருந்து வேதனையை இறக்கி வைப்பவர்களாக இருக்கின்றோம்" (என்றும் கூறினார்கள்).

35. (பின்னர், அவர்கள் யாவரும் அழிக்கப்பட்டு விட்டனர்.) திட்டமாக நாம், அறிவுடைய சமூகத்தாருக்கு அதிலிருந்தும் தெளிவான அத்தாட்சியை விட்டு வைத்திருக்கின்றோம்.

36. மேலும், மத்யன் (வாசிகள்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஷூஹபை (நாம் நம்முடைய தூதராக அனுப்பி வைத்தோம்); பின்னர் அவர்: "என் சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்; (உங்கள் வழிபாட்டின் பலனைப் பெற) இறுதி நாளையும் ஆதரவு வையுங்கள்; பூமியில் விஷமம் செய்வோராகவும் அலையாதீர்கள்" என்று கூறினார்.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جُثَمِينَ ﴿٣٠﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكِئِهِمْ^{رَفَقَةً}
وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ
وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣١﴾ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَدْ
جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
سَابِقِينَ ﴿٣٢﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا
بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَ
إِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٥﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا
يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٣٦﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَإِنَّ اللَّهَ لَظَلِيمٌ
الْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾

وقف لآية

ع

37. பின்னர், அவர்கள் அவரைப் பொய்ப்படுத்தினார்கள்; ஆதலால், புகம்பம் அவர்களை பிடித்துக் கொண்டது; ஆகவே அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் முகங்குப்புற வீழ்ந்து (இறந்து) கிடந்தவர்களாக காலைப் பொழுதை அடைந்தனர்.

38. மேலும், ஆதையும், ஸமூதையும் (இவ்வாறே நாம் அழித்து விட்டோம்); அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த இடங்களில் உள்ள சின்னங்களிலிருந்து, (அவர்கள் அடைந்த முடிவு) உங்களுக்குத் திட்டமாக தெளிவாகி விட்டது; அவர்களுடைய செயல்களை ஷைத்தான் அவர்களுக்கு அலங்காரமாக்கியும் காண்பித்தான்; ஆகவே, அவர்கள் நல்லறிவுடையோர்களாக இருந்தும் (நேர்)வழியை விட்டும் அவன் அவர்களைத் தடுத்துவிட்டான்.

39. காளுனையும், ஃபிர் அவ்னையும், ஹாமானையும் (நாம் அழித்து விட்டோம்); நிச்சயமாக மூஸா, அவர்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு வந்திருந்தார்; பின்னர், அவர்கள் (அவரை நிராகரித்து விட்டு) பூமியில் பெருமை கொண்டு நடந்தனர்; (அதனால் நம் வேதனையிலிருந்து) அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்பவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

40. ஆகவே, (அவர்கள்) ஒவ்வொருவரையும், அவருடைய பாவத்தின் காரணமாக நாம் பிடித்துக் கொண்டோம்; அவர்களில் எவர் மீது (கடும்புயல்காற்றின் மூலமாக) நாம் கல்மாரியை அனுப்பினோமோ அவர்களும் உள்ளனர்; மேலும், அவர்களில் எவரைப் பேரிடி முழக்கம் பிடித்துக் கொண்டதோ அவர்களும் உள்ளனர்; இன்னும், அவர்களில் (காளுன் போன்று) எவரைப் பூமிக்குள் நாம் அழுந்தச் செய்து விட்டோமோ அவர்களும் உள்ளனர்; மேலும், அவர்களில் (ஃபிர் அவ்ன், ஹாமான் போன்று கடலில்) நாம் மூழ்கடித்தவர்களும் உள்ளனர்; அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்வதற்காக இருக்கவில்லை; எனினும், அவர்கள் தங்களுக்குத் தாமே அநியாயம் இழைத்துக் கொள்பவர்களாக இருந்தனர்.

41. அல்லாஹ்வையன்றி (மற்றவர்களைத் தங்களுக்குப்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டவர்களுக்கு உதாரணம் சிலந்திப்பூச்சியின் உதாரணத்தைப் போன்றதாகும்; அது ஒரு வீட்டை எடுத்துக் கொண்டது; இன்னும், நிச்சயமாக வீடுகளில் மிகப்பலவீனமானது சிலந்திப் பூச்சியின் வீடாகும்; (இதை) அவர்கள் அறிவார்களாயின் (தாங்கள் அல்லாஹ்வையன்றி மற்றவர்களைப் பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டதன் தீமையை அறிவர்.)

42. அவனையன்றி அவர்கள் எதனை அழைக்கின்றார்களோ, அதனை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கு அறிவான்; மேலும், அவன் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

43. மேலும், இவ்வுதாரணங்கள் - மனிதர்களுக்காக இவற்றை நாம் கூறுகிறோம்; (சிந்தித்தறியக்கூடிய) அறிவுடையவர்களைத் தவிர, (மற்றவரும்) இதனை விளங்கிக்கொள்ளவுமாட்டார்கள்.

44. வானங்களையும், பூமியையும் அல்லாஹ் உண்மையைக் கொண்டு படைத்தான். விகவாசங் கொண்டோருக்கு நிச்சயமாக இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

أَتْلُ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
 إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا
 بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا
 بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَنَا وَالْهَكْمُ وَاحِدٌ
 وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ
 اتَّبَعَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ
 مَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ
 مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذْ أَلْرَتَابِ الْمُبْطَلُونَ ﴿٢٨﴾
 بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
 بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
 إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٣٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا
 عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا أَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٢﴾

45. (நபியே! குர் ஆனாகிய) இவ்வேதத்திலிருந்து உமக்கு அறிவிக்கப்பட்டதை நீர் ஒதுவீராக; தொழுகையையும் (அல்லாஹ் விதியாக்கியவாறு) நிறைவேற்றுவிீராக; நிச்சயமாக தொழுகை, (அதை நிறைவேற்றுபவரை) மானக்கேடான செயலிலிருந்தும், (மார்க்கத்தில்) மறுக்கப்பட்டதிலிருந்தும் தடுக்கும்; நிச்சயமாக, (தொழுகையின் மூலம்) அல்லாஹ்வை நினைவு கூருவது (எல்லாவற்றையும் விட) மிகவும் பெரிதாகும்; இன்னும், நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் நன்கு அறிகிறான்.

46. (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் வேதத்தையுடையோர்களுடன் எது மிக அழகானதோ அதைக்கொண்டல்லாது (அவர்களுடன்) தர்க்கிக்கவேண்டாம்; (ஆயினும்) அவர்களில் அநியாயம் செய்தோர் தவிர, (அவர்களுடன் தர்க்கித்தால்,) "எங்களுக்கு இறக்கப்பட்ட (வேதத்)தையும், உங்களுக்கு இறக்கப்பட்ட (வேதத்)தையும் நாங்கள் விசுவாசிக்கின்றோம்; எங்கள் வணக்கத்திற்குரியவனும், உங்கள் வணக்கத்திற்குரியவனும் ஒருவனே; மேலும், நாங்கள் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றவர்கள்" என்று கூறுங்கள்.

47. (நபியே! முந்திய தூதர்களுக்கு வேதத்தை இறக்கிய) அவ்வாறே, நாம் உம்பால் (இவ்) வேதத்தை இறக்கியிருக்கின்றோம்; ஆகவே, நாம் அவர்களுக்கு (முன்னர்) வேதத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றோமோ அத்தகையோர் - அவர்கள், (இவ்) வேதத்தை விசுவாசிப்பார்கள்; (மக்காவாசிகளாகிய) இவர்களிலும் இதனை (நம்பி) விசுவாசிப்பவர்களும் உள்ளனர்; மேலும், காஃபீர்களைத் தவிர (மற்றெவரும்) நம்முடைய வசனங்களை நிராகரிக்கமாட்டார்கள்.

48. மேலும் (நபியே!) இதற்கு முன்னர் எந்த வேதத்தையும் நீர் ஒதுபவராக இருக்கவில்லை; உமது வலக்கையால் நீர் அதனை எழுதுபவராக (இருக்க)வும் இல்லை. (அவ்வாறு இருந்திருக்குமானால்,) அப்பொழுது இப்பொய்யர்கள் (அல்லாஹ் வினால் அருளப்பட்டதல்ல என்று) திடமாக சந்தேகம் கொண்டிருப்பர்.

49. அவ்வாறல்ல! (குர் ஆனாகிய) இது அறிவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே அவர்களின் இதயங்களில் (பதியத்தக்க) தெளிவான வசனங்களாகும்; மேலும், அநியாயக்காரர்களைத் தவிர (மற்றெவரும்) நம்முடைய வசனங்களை நிராகரிக்க மாட்டார்கள்.

50. "அவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து அத்தாட்சிகள் அவரின் மீது இறக்கப்படவேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அதற்கு (நபியே!) "அத்தாட்சிகளெல்லாம் அல்லாஹ்விடத்தில்தான் உள்ளன; (என்னிடமில்லை) நானோ பகிரங்கமாக (அச்சமுட்டி) எச்சரிக்கை செய்கிறவன் தான்" என்று கூறுவீராக!

51. நிச்சயமாக நாம் (இவ்) வேதத்தை உம்மீது இறக்கி வைத்து (அது) அவர்கள் மீது ஒதப்பட்டு வருவது அவர்களுக்குப் போதாதா? (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அதில், (அல்லாஹ்வுடைய) அருளும், விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு ஒரு நினைவூட்டலும் இருக்கின்றன.

52. (நபியே!) நீர் கூறும்: எனக்கும், உங்களுக்குமிடையில் சாட்சியாக (இருக்க) அல்லாஹ்வே போதுமானவன்; (ஏனென்றால்,) வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவற்றை அவன் நன்கு அறிவான்; பொய்யை விசுவாசங்கொண்டு, அல்லாஹ்வை நிராகரித்தும் விடுகின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்கள் தாம் நஷ்டமடைந்தவர்கள்.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
 وَلِيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥٢ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ
 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ٥٣ يَوْمَ نَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ
 فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٥٤
 يُعْبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإَيَّايَ فاعْبُدُونِ ٥٥
 كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ٥٦ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ٥٧ الَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٥٨ وَكَأَيُّنَ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ
 رِزْقَهَا ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٥٩ وَلَئِنْ
 سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَنَحَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ٦٠ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٦١ وَلَئِنْ
 سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
 مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ٦٢

53. மேலும், (மறுமையின்) வேதனையைப்பற்றி, (அது எப்பொழுது வரும்? என்று) அவர்கள் உம்மை அவசரப்படுத்துகின்றனர்; இன்னும், ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட தவணையில்லாதிருந்தால் (வ்வேதனையான)து அவர்களை வந்தடைந்திருக்கும்; இன்னும், (அத்தவணை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத நிலையில், அது திடீரென அவர்களிடம் திட்டமாக வந்துவிடும்.

54. அவர்கள் (அவ்) வேதனையைப்பற்றி உம்மை அவசரப்படுத்துகின்றனர்; நிச்சயமாக நரகமோ நிராகரிப்போரைச் சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடியதாகும்.

55. அவர்களுக்கு மேலிருந்தும், அவர்களுடைய கால்களுக்குக் கீழிருந்தும் வேதனை அவர்களை மூடிக்கொள்ளும் (அந்)நாளில், நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்ததை நீங்கள் சுவைத்துப்பாருங்கள்" என்றும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறுவான்.

56. விசுவாசங் கொண்ட என்னுடைய அடியார்களே! நிச்சயமாக என்னுடைய பூமி (மிக்க) விசாலமானது; எனவே (அதில்) நீங்கள் என்னையே வணங்குங்கள்.

57. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் மரணத்தைச் சுவைக்கக்கூடியதாகும்; பின்னர் நீங்கள் நம்மிடமே திருப்பிக் கொண்டு வரப்படுவீர்கள்.

58. மேலும், "விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களைச் சுவனபதியிலுள்ள உயர்ந்த மாளிகைகளில் (அவர்கள் தங்கி விடுவதற்காக) திட்டமாக நாம் இறக்குவோம்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (நன்மையான) செயல் புரிவோரின் கூலி நல்லதாகிவிட்டது.

59. அத்தகையோர் பொறுமையுடனிருந்து (தங்களின் காரியங்களை அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) தங்கள் இரட்சகனின் மீது நம்பிக்கையும் வைப்பார்கள்.

60. மேலும், எத்தனையோ பிராணிகள் - அவை தங்கள் உணவைச் சுமந்து திரிவதில்லை; அல்லாஹ் தான் அவைகளுக்கும், உங்களுக்கும் உணவளிக்கிறான்; (இவ்வாறிருக்க, அதற்காக நீங்கள் ஏன் அதிகக் கவலைப்பட வேண்டும்?) அவனே (யாவையும்) செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.

61. மேலும், "வானங்களையும் பூமியையும் படைத்து, சூரியனையும், சந்திரனையும் (தன் திட்டப்பிரகாரமே நடக்கும் படி) வசப்படுத்தியவன் யார்?" என்று (நபியே!) நீர் அவர்களைக் கேட்பீராயின், "அல்லாஹ்" என்று அவர்கள் நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்; அவ்வாறாயின், அவர்கள் (அவனை வணங்குவதை விட்டும்) எங்கு திருப்பப்படுகிறார்கள்?

62. அல்லாஹ் தன்னுடைய அடியார்களில் தான் நாடியவர்களுக்கு (வாழ்க்கை வசதிகளுக்குத் தேவையான) உணவை விரிவாகவும் கொடுக்கிறான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) அளவோடும் கொடுக்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளையும் (பற்றி) நன்கறிந்தவன்.

63. மேலும், (நபியே!) "வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கி அதனைக் கொண்டு பூமியை - அது இறந்ததன் பின் உயிர்ப்பிப்பவன் யார்?" என்று நீர் அவர்களைக் கேட்பீராயின், "அல்லாஹ்" என்று அவர்கள் நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்; (அதற்கு) "புகழனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது" என்று நீர் கூறுவீராக! எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
 لَهِىَ الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعُوا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ
 يُشْرِكُونَ ﴿٢٤﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا ۗ فَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِمَّا امْتَنَّا وَيَتَخَطَّفُ النَّاسُ
 مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٢٦﴾
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
 لَمَّا جَاءَهُ ۗ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ
 جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٨﴾

وَرَأَى الْمَلِكِ مُنْتَوِّبًا
 سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَهُ
 سُبْحَانَ الَّذِي رَفَعَهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 الْم ۝ غُلِبَتِ الرُّومُ ﴿١﴾ فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
 عَلَيْهِمْ سَيَّغْلِبُونَ ﴿٢﴾ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۗ اللَّهُ الْأَمْرُ مِنْ
 قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ۗ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾
 بِنَصْرِ اللَّهِ يُنَصِّرُ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾

64. மேலும், இவ்வுலக வாழ்க்கை வீணும், விளையாட்டுமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. அவர்கள் அறிந்தவர்களாக இருப்பின் நிச்சயமாக மறுமையின் வீடு, அதுவே (நித்திய) வாழ்க்கையாகும்.

65. மேலும், அவர்கள் கப்பலில் ஏறி (ய பின் ஆபத்தில் சிக்கிக் கொண்டால், அவர்கள் முற்றிலும் வணக்கத்தை அவனுக்கே கலப்பற்றதாக ஆக்கியவர்களாக அல்லாஹ்வை அழைக்கின்றனர்; அவன், அவர்களைக் கரையின் பால் (சேர்த்து வைத்துக்) காப்பாற்றிய பொழுது, அவனுக்கே அவர்கள் இணைவைக்கின்றனர்.

66. நாம் அவர்களுக்கு அருளியதை அவர்கள் நிராகரிப்பதற்காகவும் (தங்கள் விருப்பப்படி) அவர்கள் சுகமனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதற்காகவும் (இணைவைக்கின்றனர்.) ஆனால் அவர்கள் (இதன் பலனை) விரைவில் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

67. அவர்களைச் சூழ (மக்காவிற்கு வெளியில்) உள்ள மனிதர்கள் எதிரிகளால் இறாய்ச்சித் தூக்கிச் செல்லப்படும் நிலையில் (இந்த மக்காவை) அபயமளிக்கும் புனித இடமாக நாம் ஆக்கியிருப்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? இவர்கள் பொய்யை விசுவாசங்கொண்டு, அல்லாஹ்வின் (இந்த) அருட்கொடையையும் நிராகரிக்கின்றனரா?

68. இன்னும், அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனைச்செய்தவனை விட, அல்லது சத்தியத்தை அது தன்னிடம் வந்த போது பொய்யாக்கியவனை விட மிக்க அக்கிரமக்காரன் யார்? (இத்தகைய) நிராகரிப்போரின் தங்குமிடம் நரகத்தில் இல்லையா?

69. மேலும், நம்முடைய வழியில் (செல்ல) முயற்சிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் - நிச்சயமாக நாம் அவர்களை, நம்முடைய (நேரான) வழியில் செலுத்துகின்றோம்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்மை செய்வோர்களுடன் இருக்கிறான்.

அத்தியாயம் : 30

அர்ஜும் - ரோமாபுரி

வசனங்கள் : 60 மக்கீ ருகூஸ்கள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அஸிப் லாம் மீம்.
2. ரோமாபுரி (பாரசீகர்களால்) வெற்றி கொள்ளப்பட்டுவிட்டது.
3. சமீபத்திலுள்ள பூமியில் - அவர்களின் தோல்விக்குப்பிறகு அவர்கள் வெற்றியடைவார்கள் -
4. சில வருடங்களில் (அவர்கள் வெற்றியடைவர். வெற்றி தோல்வி அளிக்கும்) அதிகாரம் (இதற்கு) முன்னரும், (இதற்குப்) பின்னரும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; (அவர்கள் வெற்றியடையும்) அந்நாளில், விசுவாசிகள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள்.
5. அல்லாஹ்வின் உதவிகொண்டு (மகிழ்ச்சி அடைவர்). அவன் தான் நாடியவர்களுக்கு உதவி புரிகிறான்; அவன் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; பெருங்கிருபையுடையவன்.

وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ
 الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ وَ
 إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكَفِرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۗ
 كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ
 مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۗ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
 وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 آسَأُوا السُّؤَالَ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾
 اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ
 تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُمْ
 مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ﴿١٣﴾
 وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِنُونَ بِمَدِينَةٍ مِّتَّفِرَّةٍ ﴿١٤﴾ فَمَّا الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

6. (இது) அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி; அல்லாஹ் தன்னுடைய வாக்குறுதியில் மாற்றம் செய்யமாட்டான்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறியமாட்டார்கள்.

7. அவர்கள் இவ்வலக வாழ்க்கையிலிருந்து வெளிப்படையானதை(மட்டும்) அறிவார்கள்; அவர்களோ மறுமையைப் பற்றி மறந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

8. அவர்கள் தங்களைப்பற்றி(அல்லாஹ் அவர்களை எவ்வாறு படைத்துள்ளான் என) சிந்தித்துப்பார்க்கவில்லையா? வானங்களையும், பூமியையும், அவையிரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் உண்மையை (நீதியை)க் கொண்டும், (ஒவ்வொன்றுக்கும்) குறிப்பிடப்பட்ட தவணையைக் கொண்டுமே தவிர அல்லாஹ் படைக்கவில்லை; இன்னும், நிச்சயமாக மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் தங்கள் இரட்சகனின் சந்திப்பை நிராகரிக்கக் கூடியவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

9. இவர்கள் பூமியில் சுற்றித்திரிந்து, இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை(கவனித்து)ப் பார்க்கவேண்டாமா? (முன் இருந்த) அவர்கள், இவர்களை விட மிகுந்த பலசாலிகளாக இருந்தனர்; இவர்கள் எவ்வளவு பூமியைப் பண்படுத்தி விவசாயம் செய்து அபிவிருத்திச்செய்தார்களோ அதை விட அதிகமாகப் (பூமியைப்) பண்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்தவர்களாகவும் அவர்கள் இருந்தார்கள்; இன்னும் (அல்லாஹ்வினால் அனுப்பப்பட்ட) அவர்களின் தூதர்கள் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக்கொண்டு அவர்களிடம் வந்தார்கள்; ஆகவே அல்லாஹ் ஒருபோதும் அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்வதற்காக இருக்கவில்லை; எனினும் அவர்கள் (அந்நபிமார்களைப் பொய்யாக்கி) தங்களுக்குத்தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டனர்.

10. பின்னர், தீமை செய்து கொண்டிருந்தவர்களின் முடிவு, அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை அவர்கள் பொய்யாக்கியதாலும், அவற்றை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்ததாலும் மிகத்தீயதாகவே ஆகிவிட்டது.

11. (மனிதர்களே!) அல்லாஹ்(வே)படைப்பை(ஆரம்பமாக)த் தொடங்குகின்றான்; பின்னர், அதனை அவன் மீளவைப்பான்; பின்னர், (மனிதர்களே!) நீங்கள் (அனைவரும்) அவனிடமே(மறுமைக்காக) திரும்பக் கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.

12.மேலும், மறுமைநாள் நிலைபெறும் நாளில், குற்றவாளிகள் நம்பிக்கையிழந்து விடுவார்கள்.

13. (ஏனென்றால், அல்லாஹ்வுக்கு இணையாக்கிய) அவர்களுடைய இணையாளர்களிலிருந்து பரிந்துரையாளர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கவேமாட்டார்கள்; தாங்கள் இணையாக்கியவர்களை அவர்களும் நிராகரிப்போராகி விடுவார்கள்.

14. இன்னும், மறுமைநாள் நிலைபெறும் நாளில்_ (விசுவாசிகள், நிராகரித்தோர் என இருபிரிவாக) அந்நாளில் அவர்கள் பிரிந்து விடுவார்கள்.

15. எனவே, "விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர்_ (மறுமையில் சுவனபதியிலுள்ள உன்னதமான) பூங்காவனத்தில் அவர்கள் மகிழ்விக்கப்படுவார்கள்.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
 فَأُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ
 تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
 الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ
 تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ
 لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
 مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾
 وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ
 وَالْوَالِدَاتُ إِذَا فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاءُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
 خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

16. மேலும், (நம்மை) நிராகரித்து, நம்முடைய வசனங்களையும், மறுமையின் சந்திப்பையும் பொய்யாக்குகின்ற நாரர்களே அத்தகையோர் - அவர்கள் வேதனையில் பிரசன்னமாக்கப்படுபவர்கள் .

17. ஆகவே, (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் மாலைப்பொழுதை அடையும்போதும், காலைப் பொழுதை அடையும்போதும் அல்லாஹ்வைத் துதி செய்து கொண்டிருங்கள்.

18. வானங்களிலும், பூமியிலும் புகழனைத்தும் அவனுக்கே உரியன; இன்னும், முன்னிரவிலும், நீங்கள் நடுப்பகலை அடையும் சமயத்திலும் (அல்லாஹ்வைத் துதியுங்கள்).

19. அவன் உயிரற்றதிலிருந்து உயிருள்ளதை வெளிப்படுத்துகின்றான்; மேலும், அவன் உயிருள்ளதிலிருந்து உயிரற்றதை வெளிப்படுத்துகின்றான்; அவனே பூமியை -அது இறந்த(தாகி வறண்ட)பின் (செழிப்பாக்கி) உயிர்ப்பிக்கின்றான்; இவ்வாறே (மரணித்த பின்னர் மறுமையில்) நீங்களும் வெளிப்படுத்தப்படுவீர்கள்.

20. இன்னும், அவன் உங்களை மண்ணிலிருந்து படைத்திருப்பதும், பின்னர், இப்பொழுது நீங்கள் (பூமியின் பல பாகங்களிலும்) மனிதர்களாக பரவி இருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்.

21. (நீங்கள் சேர்ந்து வாழக்கூடிய உங்கள்) மனைவிகளை நீங்கள் அவர்களிடம் மனநிம்மதி பெறுவதற்காக உங்களிலிருந்தே உங்களுக்காக அவன் படைத்து, உங்களுக்கிடையில் அன்பையும், கிருபையையும் ஆக்கியிருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும். சிந்தித்து உணரக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு இதில் நிச்சயமாக(ப்பல) அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

22. வானங்களையும், பூமியையும் படைத்திருப்பதும், உங்களுடைய மொழிகளும், நிறங்களும் வேறுபட்டிருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; இதில் அறிவுடையோருக்கு நிச்சயமாக(ப்பல) அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

23. இரவிலும், பகலிலும் நீங்கள் நித்திரை செய்(து இளைப்பாறிக்கொள்)வதும், (பூமியின் பல பாகங்களுக்குச் சென்று) நீங்கள் அவனுடைய பேரருளைத் தேடிக்கொள்வதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; (கவனமாகச்) செவியுறும் சமூகத்தார்க்கு, இதில் நிச்சயமாக (ப்பல) அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

24. இன்னும், பயமும், ஆதரவும் தரக்கூடியவாறு மின்னலை அவன் உங்களுக்குக் காண்பிப்பதும், வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கி வைத்துப் பின்னர் அதனைக் கொண்டு பூமியை - அது இறந்த (தாகி வறண்ட) பின் உயிர்ப்பிக்க(வைத்துச் செழிக்க)ச் செய்வதும், அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும். (அல்லாஹ்வின் பிரமாண்டமான அத்தாட்சிகளை) அறிந்து கொள்ளும் சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

وَمِنَ الْآيَةِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهَا ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
 دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذْ أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قُنُوتٌ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ
 الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ﴿٢٧﴾ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ لَكُمْ
 مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارْتَرَاتِكُمْ فَمَا نْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
 كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾
 بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي
 مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ
 لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا
 تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا
 دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

25. வானமும், பூமியும் அவன் கட்டளைப்படி நிலைபெற்று நிற்பதும், அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; பின்னர், அவன் உங்களை ஒருமுறை அழைத்தால், அதே சமயம் நீங்கள் பூமியிலிருந்து வெளிப்பட்டுவிடுவீர்கள்.

26. வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளவையாவும் அவனுக்கே உரியன! (இவை) ஒவ்வொன்றும் அவனுக்கே கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றன.

27. அவன் எத்தகையவனென்றால், படைப்பை (முன் மாதிரியின்றியே ஆரம்பமாக) அவன் தொடங்குகின்றான்; பின்னர் அதை அவன் மீளவைக்கிறான்; இது அவனுக்கு மிகவும் எளிதானதாகும். வானங்களிலும், பூமியிலும் மிக்க மேலான வர்ணனை(பண்பு) அவனுக்குரியதே; மேலும், அவனே (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

28. (மனிதர்களே!) உங்களிலிருந்தே உங்களுக்கு ஓர் உதாரணத்தை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறுகிறான்: உங்களுடைய வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களிலிருந்து, நாம் உங்களுக்கு வழங்கிய (செல்வம், அதிகாரம் முதலிய)வற்றில், நீங்கள் (அனைவரும்) அதில் சமமானவர்களாக இருக்கும் கூட்டுக்காரர்கள் உங்களுக்கு உண்டா? நீங்கள் உங்களைப்(போன்ற சுதந்திரமான கூட்டுக்காரர்களின் நன்மை, தீமைகளை) பயந்து கொள்வது போன்று (உங்களுக்குச் சமமான கூட்டுக்காரர்களாக அடிமைகளான அவர்கள் ஆகிவிடும் விஷயத்தில்) அவர்களை நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள்; (உங்கள் இனத்தைச் சேர்ந்த அடிமையை உங்களுக்கு சமமானவர்களாக ஆக்க நீங்கள் விரும்பாத போது, அல்லாஹ்வுக்கு மற்றவர்களை எவ்வாறு சமமாக்குகிறீர்கள்?) அறிவுடைய சமூகத்தார்க்கு (நம்முடைய) வசனங்களை இவ்வாறு விவரித்துக் கூறுகிறோம்.

29. மாறாக, அநியாயக்காரர்கள் எவ்வித அறிவுமின்றியே தங்களுடைய மனோ இச்சைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர்; எனவே, அல்லாஹ் எவர்களை வழிகெடுத்துவிட்டானோ அவர்களை நேர் வழியில் கொண்டு வருபவர் யார்? மேலும் அவர்களுக்கு உதவி செய்பவர்களும் இல்லை.

30. (நபியே!) நீர் உம்முடைய முகத்தை மார்க்கத்தின்பால் (முற்றிலும்) திருப்பியவராக நிலைநிறுத்தி விடுவீராக! அல்லாஹ் மனிதர்களை எந்த மார்க்கத் தில் படைத்தானோ அத்தகைய இயற்கை மார்க்க(மாகிய இஸ்லா)த்தை (பற்றிப்பிடித்து நிலைத்திருப்பீராக!) அல்லாஹ்வின் படைப்பில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை; இதுவே (சரியான) நிலையான மார்க்கமாகும். எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

31. (விசுவாசிகளே!) அவன்பக்கமே திரும்பியவர்களாக (இயற்கை மார்க்கமான இஸ்லாத்தில் நிலைத்திருங்கள்), இன்னும் அவனை பயந்து கொள்ளுங்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; மேலும் இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரில் நீங்கள் ஆகிவிடாதீர்கள்.

32. தங்கள் மார்க்கத்தை(பலவாறாக)ப்பிரித்து, (பல) பிரிவினர்களாக ஆகிவிட்டனரே, அத்தகையோரில்(நீங்கள் ஆகிவிட வேண்டாம் அவ்வாறுபிரிந்த) ஒவ்வொரு பிரிவாரும் தங்களிடமுள்ள (தவறான)தைக் கொண்டு சந்தோஷப்படுபவர்களாக இருக்கின்றனர்.

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
 آذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾ لِيَكْفُرُوا
 بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَسْتَعِزُّوا بِرَبِّكُمْ ﴿٣٢﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا
 فَهَوْ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذَا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا
 بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ لِيَمَّا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٤﴾
 أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾ فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَ
 الْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ
 اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبِّ الْيُسْرَىٰ
 فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرُبُّوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ
 تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٧﴾ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيدِكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ
 شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
 يُشْرِكُونَ ﴿٣٨﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
 النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُمْ يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

33. மனிதர்களை ஏதேனுமொரு தீங்கு தொட்டுவிடுமானால் அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனை (கலப்பற்ற இதயத்துடன் அவனுக்கு இணையாளர்களை ஆக்காது) அவன் பாலே திரும்பியவர்களாக (அவனை மட்டும் பிரார்த்தித்து) அழைக்கின்றார்கள்; பின்னர், அவன் (அத்தீங்கை நீக்கி) அவர்களை தன்னிடமிருந்துள்ள அருளை சுவைக்கும்படிச் செய்தால், அப்பொழுது அவர்களிலிருந்து ஒரு பிரிவினர், தங்களுடைய இரட்சகனுக்கே இணைவைக்கின்றனர்.

34. நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததை அவர்கள் நிராகரிப்பதற்காக (இணைவைக்கிறார்கள்) ஆகவே, நீங்கள் (இவ்வலகில்) சுகமனுபவியுங்கள்; (அதன் விளைவை) அடுத்து நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

35. அல்லது (வணக்கத்தில் இணையாக்கும்) இவர்களுக்கு யாதோர் சான்றை நாம் இறக்கி வைத்திருக்கிறோமா? அப்போது அது, அவர்கள் எதைக் கொண்டு இணைவைத்து (அவர்கள் வணங்கி)க்கொண்டிருக்கிறார்களோ அது பற்றிக்கூறும்; (ஆனால் அவ்வாறு எதுவுமில்லை).

36. இன்னும் நாம் மனிதர்களுக்கு (நம்முடைய) அருளைச் சுவைக்கச் செய்தால், அதைக்கொண்டு அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள்; அவர்களுடைய கைகள் முற்படுத்தியவற்றின் காரணமாக அவர்களுக்கு யாதொரு தீங்கேற்பட்டால், அப்பொழுது அவர்கள் நிராசையடைந்து விடுகிறார்கள்.

37. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களுக்கு வாழ்வாதாரங்களை விசாலமாக்குகிறான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) அளவோடு (சுருக்கியும்) கொடுக்கிறான் என்பதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லையா? விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தாருக்கு, நிச்சயமாக இதில் (பல) அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

38. ஆகவே (நபியே! உமது பொருளில்) உறவினருக்கு - அவருடைய உரிமையை கொடுத்துவிடுவீராக! (அவ்வாறே) ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் (அவர்களுடைய பாத்தியத்தைக் கொடுத்துவிடுவீராக!) அல்லாஹ்வுடைய திரு முகத்தை நாடுகிறவர்களுக்கு இதுவே மிகச் சிறந்ததாகும்; மேலும், இத்தகையோர்தாம் வெற்றியாளர்கள்.

39. (மற்ற) மனிதர்களுடைய பொருட்களில் (சேர்ந்து உங்கள் பொருள்களும்) பெருகி (வளர்ந்து) விடுவதற்காக வட்டிக்கு நீங்கள் கொடுக்கிறீர்களே அது அல்லாஹ்விடத்தில் (பெருகி) வளர்வதில்லை; அன்றியும், அல்லாஹ்வின் (சங்கையான) முகத்தை நாடியவர்களாக ஐகாத்திலிருந்து எதை நீங்கள் கொடுக்கின்றீர்களோ, (அது அல்லாஹ்விடத்தில் பெருகி வளரும்.) இத்தகையோர்தாம் (தம் கூலியை) இரட்டிப்பாக்கிக் கொண்டவர்களாவர்.

40. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், அவன் உங்களைப் படைத்தான்; பின்னர் அவன் உங்களுக்கு வாழ்வாதாரங்களைக் கொடுத்தான்; பின்னர் அவன் உங்களை மரணிக்கச் செய்வான்; பிறகு, அவன் உங்களை உயிர்ப்பிப்பான்; அவற்றில் எதையேனும் ஒன்றைச் செய்பவர்கள் உங்கள் இணையாளர்களில் (எவரேனும்) உண்டா? அவன் தூயவன்; அவர்கள் இணைவைப்பதைவிட்டும் அவனே மிகவும் உயர்ந்தவன்.

41. மனிதர்களின் கைகள் சம்பாதித்த (தீய)வற்றின் காரணமாகக் கரையிலும், கடலிலும் (அழிவு) குழப்பம் வெளிப்பட்டுவிட்டது; அவர்கள் செய்த (தீய)வற்றில் சிலவற்றை அவர்களுக்கு அவன் சுவைக்கும்படிச் செய்வதற்காக (இவ்வாறு) சோதிக்கிறான்; அதன் மூலம்) அவர்கள் (தவ்பாச் செய்து அவன் பால்) திரும்பிவிடுவார்கள் என.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَقْرُبْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
 الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ
 يُصَدِّعُونَ ﴿٢٣﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلَا نَفْسِهِمْ يُهَدُونَ ﴿٢٤﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ
 الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَ
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَاذْتَمَنَّا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا
 عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ
 فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ
 كِسْفًا فَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ
 مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٢٨﴾ وَإِنْ
 كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ﴿٢٩﴾

42. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "பூமியில் நீங்கள் சுற்றித் திரிந்து (உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது? என்பதைப்பாருங்கள்; முன்னிருந்த) அவர்களில் பெரும்பாலோர், இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போராகவே இருந்தனர்."

43. ஆகவே(நபியே!) அல்லாஹ்விடமிருந்து அதைத்தடுத்துவிடமுடியாத ஒருநாள் வருவதற்கு முன்னதாகவே நீர் உம்முடைய முகத்தை நிலையான மார்க்கத்தின் பக்கம் (திருப்பி,) நிலை நிறுத்துவீராக! அந்நாளில் (நல்லோர் தீயோர் வெவ்வேறாகப்) பிரிந்துவிடுவார்கள்.

44. எவர் (அல்லாஹ்வை) நிராகரித்தாரோ அவருடைய நிராகரிப்பு அவர் மீதே (கேடாக) இருக்கும். எவர் நற்காரியங்களைச் செய்தாரோ, அவர்கள் (அதன் மூலம் மறுமையில்) தங்களுக்கே(அருட்கொடைகளின் நன்மைகளை) அமைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

45. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தோருக்கு (அல்லாஹ்வாகிய) அவன்தன் பேரருளிலிருந்து கூலி கொடுப்பதற்காக (அவர்கள் அந்நாளில் பிரிந்துவிடுவார்கள்) நிச்சயமாக அவன் நிராகரிப்போரை நேசிக்கமாட்டான்.

46. (மழையைக்கொண்டு) நற்செய்தி கூறுபவைகளாக காற்றுகளை அவன் அனுப்புவது அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; அவனுடைய அருளிலிருந்து உங்களை கவைக்கச் செய்வதற்காகவும், அவன் கட்டளையைக் கொண்டு கப்பல்கள் (கடலில்) செல்வதற்காகவும் (அவற்றின் மூலம் பிரயாணம் செய்து) அவனின் பேரருளை நீங்கள் தேடிக் கொள்வதற்காகவும், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் (அவன் காற்றுகளை நன்மாராயமாக அனுப்புகிறான்).

47. மேலும் (நபியே!) திட்டமாக நாம் உமக்கு முன்னர் அநேக தூதர்களை அவர்களுடைய சமூகத்தார்களிடம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களும் தெளிவானவை(களான அத்தாட்சி) களை அவர்களிடம் கொண்டுவந்தனர்; (எனினும், அவற்றை அவர்கள் நிராகரித்து குற்றமிழைத்தனர்.) ஆகவே, குற்றமிழைத்தோரை நாம் தண்டித்தோம்; விசுவாசிகளுக்கு உதவி செய்வதும் நம்மீது கடமையாக இருந்தது.

48. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால் - அவன் காற்றுகளை அனுப்பிவைக்கின்றான். பின்னர், அவை மேகங்களை ஓட்டுகின்றன; பிறகு தான் நாடியவாறு அதனை வானத்தில் பரத்துகிறான்; அதைப் பலதுண்டுகளாகவும் அவன் ஆக்கிவிடுகிறான்; பின்னர், அதன் மத்தியிலிருந்து மழை வெளிவருவதை நீர் காண்பீர்; பிறகு தன் அடியார்களில் தான் நாடியவருக்கு அதை வந்தடையும்படி அவன் செய்துவிட்டால் அப்போது அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

49. அவர்கள் மீது அ(ம்மழையான)து இறக்கப்படுவதற்கு முன்னர் - (மழையின்மையால்) அதற்கு முன்னரும் - அவர்கள் நிராசையுடையோராய் இருந்தார்கள் .

فَانظُرْ إِلَىٰ اِثْرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
اِنَّ ذٰلِكَ لَمُهَيِّبٌۭ۟ وَّهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٥٠﴾ وَلَيِّنْ
اَرْسُلَنَا رِيْحًا فَرَاوَهُ مُصَفَّرًا اَظْلُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا يَكْفُرُوْنَ ﴿٥١﴾ فَاِنَّكَ
لَا تَسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاۗءَ اِذَا وُلُوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٢﴾
وَمَا اَنْتَ بِهٰدٍ الْعَمٰى عَنِ ضَلٰلَتِهِمْ اِنْ تَسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ
بَاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُوْنَ ﴿٥٣﴾ اللّٰهُ الَّذِى۟ خَلَقَكُمْ مِّنۢ ضَعْفٍ
ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ
ضَعْفًا وَشِيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿٥٤﴾
وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ مَا لِبٰتُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ
كَذٰلِكَ كَانُوْا يُوْفِكُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْعِلْمَ وَ
الْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِى۟ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فِهٰذَا
يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِن كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ
الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ
ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِى۟ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْۢ كُلِّ مَثَلٍ وَلِيْنِ جِنَّتِهِمْ
بَايٰةٌ لِّيقُوْلُوْا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ﴿٥٨﴾

٥٥ قرآن حفص يضم الصاد وفتحها في الثلاثة لكن الضم بخار ١٢

50. ஆகவே, (நபியே!) அல்லாஹ்வுடைய அருளின் அடையாளங்களான பலன் கள்பால் நீர் கவனிப்பீராக! பூமியை, அது இறந்த(தாகி வறண்ட)பின் எவ்வாறு (செழிக்கச் செய்து) அவன் உயிர்ப்பிக்கின்றான்; நிச்சயமாக இறந்தோரையும் அவன் உயிர்ப்பிக்கிறவன்; மேலும், அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் ஆற்றலுடையவன்.

51. மேலும், (வறண்ட) ஒரு காற்றை நாம் அனுப்பி, அ(தைக்கொண்டு பயிரான)தை மஞ்சணித்திருப்பதாக அவர்கள் கண்டால், அதன் பின்னர் (நன்றியை மறந்து) நிராகரிப்போராகவே இருந்துவிடுகின்றனர்.

52. ஆகவே (நபியே!) நிச்சயமாக நீர் இறந்தோரைச் செவியுறச் செய்யமாட்டீர்; (உம்மால் முடியாது); இன்னும் செவிடர்களையும் அவர்கள் புறமுதுகிட்ட வர்களாக புறக்கணித்து திரும்பிச் சென்றால் நீர் (உம்முடைய) அழைப்பை செவியுறச் செய்யமாட்டீர்.

53. இன்னும் குருடர்களை - அவர்களுடைய வழிகேட்டை விட்டும் (திருப்பி) நேர் வழியில் செலுத்துபவராகவும் நீர் இல்லை; நம்முடைய வசனங்களை விசுவாசங் கொள்பவர்களைத் தவிர, (மற்றெவரையும்) நீர் செவியுறச் செய்யமாட்டீர்; (விசுவாசித்த) அவர்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்கள்.

54. அல்லாஹ் - எத்தகையவனென்றால், உங்களை (ஆரம்பத்தில்) பலவீனத்திலிருந்து அவன் படைத்தான்; பின்னர் பலவீனத்திற்குப் பிறகு (உங்களுக்கு) பலத்தையும் உண்டாக்கினான்; அப்பால் (அப்)பலத்திற்குப்பின்னர் (முதுமையின்) பலவீனத்தையும், முதுமைப்பருவத்தையும் ஆக்கினான்; தான் நாடியதைப் படைக்கிறான்; மேலும், அவனே (யாவையும்) நன்கறிந்தோன், மிக்க ஆற்றலுடையோன்.

55. மேலும், மறுமைநாள் நிலைபெறும் நாளில் குற்றவாளிகள் (இவ்வுலகில்) கொஞ்சநேரமே தவிர தாங்கள் தங்கியிருக்கவில்லை என்று சத்தியம் செய்வார்கள். இவ்வாறே (இவ்வுலகத்தில் உண்மையை விட்டும்) திருப்பப்படுபவர்களாக இருந்தனர்.

56. (மார்க்க) அறிவும், விசுவாசமும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்கள்; (அதனை மறுத்து) "அல்லாஹ்வின் ஏட்டில் உள்ளவாறு நீங்கள் உயிர் பெற்றெழும் (இந்)நாள் வரை திட்டமாகத் தங்கியிருந்தீர்கள்; எனவே இது(தான்) எழுப்பப்படும் நாள்; எனினும் நிச்சயமாக நீங்கள் (இதனை) அறிந்து கொள்ளாதவர்களாகவே இருந்தீர்கள்" என்று கூறுவார்கள்.

57. ஆகவே அந்நாளில் அநியாயம் செய்தவர்களுக்கு அவர்களின் புகல்கள் பயனளிக்காது; (அவர்களின் இரட்சகனைத் திருப்திப்படுத்தும் எச்செயலையும் செய்ய) அவர்கள் சிரமப்படுத்தப் படவுமாட்டார்கள்.

58. மனிதர்களுக்கு வேண்டிய ஒவ்வொரு (விதமான) உதாரணத்தையும் இந்தக் குர் ஆனில் நிச்சயமாக நாம் கூறி இருக்கிறோம்; மேலும், எந்த அத்தாட்சியை நீர் அவர்களிடம் கொண்டு வந்த போதிலும், (நபியே! உம்மையும், விசுவாசிகளையும் நோக்கி) நீங்கள் பொய்யர்களேயன்றி (வேறு) இல்லை" என்று நிராகரிப்போர் நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்.

كَذَلِكَ يُطَبِّعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٥٩ فَاصْبِرْ
 إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ٦٠
 سورة لقمن آية ٥٩ و ٦٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 اللَّهُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ٦١ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ٦٢
 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
 يُوقِنُونَ ٦٣ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُنْفَكُونَ ٦٤
 وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ٦٥
 وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَكُنَّا مُسْتَكْبِرِينَ ٦٦ كَانُوا لَمْ يَسْمَعْهَا كَانُوا
 فِي أذُنَيْهِمْ وَقَرَأُوا فِيهَا فَسَّرَهُ بِعَذَابِ الْيَوْمِ ٦٧ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ٦٨ خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٦٩ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ
 فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ ٧٠
 وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ٧١